แนวทางข้อหารือ
กฎหมายและระเบียบ
เกี่ยวกับการปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ประจำปี ๒๕๕๙-๒๕๖๐

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
กระทรวงมหาดไทย

แนวทางข้อหารือ
กฎหมายและระเบียบ
เกี่ยวกับการปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ประจำปี ๒๕๕๙-๒๕๖๐

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
กระทรวงมหาดไทย

คำนำ

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้จัดพิมพ์หนังสือ **“แนวทาง ข้อหารือกฎหมายและระเบียบเกี่ยวกับการปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประจำปี ๒๕๕๙ - ๒๕๖๐”** ซึ่งได้จัดทำเป็นประจำอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้บุคลากรของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นที่ปฏิบัติงานในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ใช้เป็นคู่มือในการให้คำแนะนำ ปรึกษา และตอบข้อหารือขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้อย่างรวดเร็ว ถูกต้อง โดยกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้พิจารณาคัดเลือกหนังสือสั่งการ ระเบียบกฎหมายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเด็นที่สำคัญ ๆ ที่กำลังเป็นที่สนใจ ทันสมัยและครอบคลุม รวมถึงประเด็นที่เป็นปัญหาอุปสรรคที่พบบ่อย เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ราชการเป็นไปด้วยความเรียบร้อย มีประสิทธิภาพ เป็นประโยชน์ต่อทางราชการอย่างยิ่ง

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นหวังเป็นอย่างยิ่งว่า หนังสือเล่มนี้จะเป็นประโยชน์ต่อบุคลากรของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตลอดจนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้อง มีประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนในท้องถิ่นอย่างแท้จริงต่อไป

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

ธันวาคม ๒๕๖๐

สารบัญ

หน้า

การตอบข้อหารือที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

กองกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น

๑. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๐๑๙๕๖ ลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ๒
เรื่อง หารือเกี่ยวกับการตราเทศบัญญัติ เรื่อง การรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยในเขตเทศบาล

๒. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๐๑๙๕๘ ลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ๔
เรื่อง หารือเกี่ยวกับการดำเนินกิจการโรงฆ่าสัตว์และการจัดหาประโยชน์ในทรัพย์สินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๓. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๐๑๙๕๙ ลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ๗
เรื่อง หารือแนวทางการถ่ายโอนกิจการประปาเทศบาลตำบลด่านมะขามเตี้ย อำเภอด่านมะขามเตี้ย จังหวัดกาญจนบุรี ให้กับการประปาส่วนภูมิภาค สาขาท่ามะกา

๔. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๐๓๐๕๕ ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ๙
เรื่อง หารือเกี่ยวกับแนวทางปฏิบัติในการเลือกเลขานุการสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

๕. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๐๓๕๔๘ ลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๙ ๑๑
เรื่อง หารือการขออนุญาตและยกเว้นค่าธรรมเนียมใช้สถานที่กำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลรวมขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอำนาจเจริญ

๖. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๐๔๓๑๔ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๙ ๑๗
เรื่อง หารือกรณีมีคำสั่งให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองส่วนท้องถิ่นพ้นจากตำแหน่งและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองในวันเดียวกัน

๗. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๐๔๓๑๕ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๙ ๑๙
เรื่อง หารือเกี่ยวกับการลงมติของสภาเทศบาลเมืองบางริ้น

๘. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๐๔๗๐๗ ลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๙ ๒๒
เรื่อง หารืออำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลในการจัดบริการสาธารณะ

๙. หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๔๐๓๙ ลงวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๙ ๒๖
เรื่อง หารือการแต่งตั้งและให้เจ้าหน้าที่ของรัฐดำรงตำแหน่งและปฏิบัติหน้าที่อื่น

๑๐. หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๔๐๔๖ ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๙ ๒๘
เรื่อง หารือเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

๑๑. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๐๕๗๔๒ ลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๙ ๓๒
เรื่อง หารือเกี่ยวกับการพิจารณาร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมของเทศบาลเมืองเบตง

๑๒. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๐๖๑๙๑ ลงวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๙ ๓๖
เรื่อง หารือเกี่ยวกับการจัดซื้อและติดตั้งเครื่องชั่งตวงวัดผลผลิตทางการเกษตร

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

๑๓. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๐๙๕๐๕ ลงวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ๔๐
เรื่อง หารือเกี่ยวกับการแต่งตั้งคณะกรรมการสภาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลวังทอง อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก

๑๔. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๐๗๕๕๙ ลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ๔๒
เรื่อง ขอหารือเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกำแพงเพชร ตามประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑๕. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๐๗๕๖๑ ลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ๔๕
เรื่อง หารือเกี่ยวกับการพิจารณาร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙

๑๖. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๐๗๕๖๓ ลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ๔๘
เรื่อง ขอหารือเกี่ยวกับการให้ความเห็นชอบร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล เรื่อง กำหนดค่าตอบแทนการขออนุญาตใช้ประโยชน์ในที่ดินของรัฐ พ.ศ. ๒๕๕๘

๑๗. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๑๐๙๑๑ ลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๙ ๕๐
เรื่อง หารือเกี่ยวกับการจัดทำร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลบ่อแก้ว เรื่อง การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตำบลบ่อแก้ว พ.ศ. ๒๕๕๘

๑๘. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๑๒๗๓๖ ลงวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ๕๔
เรื่อง หารือแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดทำรายงานแสดงผลการปฏิบัติงานประจำปี กรณีปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดปฏิบัติหน้าที่นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด

๑๙. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๑๒๗๓๗ ลงวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ๕๖
เรื่อง หารือการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลแมด อำเภอลืออำนาจ จังหวัดอำนาจเจริญ

๒๐. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๑๓๔๐๙ ลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๙ ๕๘
เรื่อง หารือเกี่ยวกับการตราเทศบัญญัติ เรื่อง การกำหนดอัตราค่าบริการกำจัดขยะมูลฝอย

๒๑. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๒๑๕๑๔ ลงวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๙ ๖๓
เรื่อง ขอหารือร่างเทศบัญญัติ เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ของเทศบาลนครตรัง เป็นการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของประชาชนตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือไม่

๒๒. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๒๒๐๘๑ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๙ ๖๕
เรื่อง หารือเกี่ยวกับการจัดซื้อชุดผลิตน้ำดื่ม

๒๓. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๒๓๒๙๙ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๙ ๖๘
เรื่อง หารือการออกข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลพระประโทน อำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม

๒๔. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๑๖๕๕ ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๖๐ ๗๐
เรื่อง ขอหารือเกี่ยวกับการใช้รถตู้พยาบาลนำไปรับส่งผู้ป่วยที่ไปตรวจสุขภาพตามที่แพทย์นัดหรือการเจ็บป่วยทั่วไปที่ไม่ใช่กรณีฉุกเฉิน

๒๕. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๑๙๒๐ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ๗๒
เรื่อง ขอหารือเกี่ยวกับการออกเทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านเสด็จ อำเภอเคียนซา จังหวัดสุราษฎร์ธานี

๒๖. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๑๙๑๙ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ๗๔
เรื่อง หารือเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการฝึกอบรมของเทศบาลเมืองหนองสำโรง อำเภอเมืองอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

๒๗. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๑๓๐๐ ลงวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ๗๖
เรื่อง หารือเกี่ยวกับการให้บริการสัญญาณ WiFi แบบไม่คิดค่าบริการ (Free WiFi)

๒๘. หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๑๓๐๑ ลงวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ๗๙
เรื่อง หารือการตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุดรธานี เรื่อง การดำเนินการพาณิชย์เกี่ยวกับการค้าข้าว

๒๙. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๐๒๘๘๕ ลงวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ๘๑
เรื่อง หารือเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดพะเยาในการดำเนินการกิจการพาณิชย์

๓๐. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๐๔.๓/ว ๑๕๒๙ ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๐ ๘๔
เรื่อง รายงานการตรวจสอบโครงการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวจังหวัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด

๓๑. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๐๔๘๑๘ ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๐ ๘๖
เรื่อง หารือการปฏิบัติตามข้อบังคับการประชุมสภาท้องถิ่น

๓๒. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๐๕๖๙๘ ลงวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๖๐ ๘๙
เรื่อง หารือการขอใช้ที่ดินขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทองเพื่อก่อสร้างอาคารที่ทำการและอาคารที่พักอาศัยของสำนักตรวจเงินแผ่นดินจังหวัดอ่างทอง

๓๓. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๖๐๖๒ ลงวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๐ ๙๑
เรื่อง ขอหารือเกี่ยวกับโครงการปรับปรุงและติดตั้งเตาเผาศพปลอดมลพิษ วัดแสนสุข

๓๔. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๗๓๓๕ ลงวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ๙๓
เรื่อง หารือเกี่ยวกับการจ่ายเงินรางวัลจับกุม

๓๕. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๙๙๖๓ ลงวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๖๐ ๙๖
เรื่อง หารือกรณีการพิจารณาทบทวนข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลดอนเจดีย์ที่ส่งไปประกาศในราชกิจจานุเบกษา

๓๖. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๑๓๖๗๑ ลงวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๖๐ ๙๘
เรื่อง หารือเกี่ยวกับการจัดซื้อเวชภัณฑ์ยาที่มิใช่ยาด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

๓๗. หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๙๒๙๖ ลงวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๖๐ ๑๐๑
เรื่อง ขอทราบข้อเท็จจริง

๓๘. หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๙๗๔๑ ลงวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๖๐ ๑๐๔
เรื่อง หารือเกี่ยวกับการอุดหนุนเงินงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบลเขาดินพัฒนา ประจำปี ๒๕๕๘

๓๙. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๑๖๕๖๙ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๖๐ ๑๐๗
เรื่อง หารือการตราร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดพังงา เรื่อง การดำเนินกิจการสถานีขนส่งผู้โดยสารจังหวัดพังงา อำเภอเมืองพังงา จังหวัดพังงา พ.ศ. ๒๕๖๐

๔๐. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๑๘๐๐๕ ลงวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๖๐ ๑๑๐
เรื่อง หารือการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนในหมู่บ้านจัดสรร

๔๑. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๖๐๕๖ ลงวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๖๐ ๑๑๒
เรื่อง หารือเกี่ยวกับโครงการก่อสร้างสระว่ายน้ำของเทศบาลตำบลพังโคน อำเภอพังโคน จังหวัดสกลนคร

๔๒. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๑๙๔๕๗ ลงวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ๑๑๕
เรื่อง หารือแนวทางการจัดทำโครงการพัฒนากีฬาเด่นจังหวัดนครนายก ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๗ ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครนายก

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น

๔๔. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๐๘.๒/ว ๑๔๓๘ ลงวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๙ ๑๒๐
เรื่อง หลักเกณฑ์การใช้จ่ายเงินสะสมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๔๕. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนมาก ที่ มท ๐๘๐๘.๒/ว ๒๐๘๙ ลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๕๙ ๑๒๖
เรื่อง การจัดฝึกอบรม สัมมนา และศึกษาดูงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๔๖. หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๘.๒/ว ๑๐๖๓ ลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๙ ๑๒๙
เรื่อง การให้สิทธิพิเศษประเภทไม่บังคับแก่กรมวิชาการเกษตร ในการจำหน่ายพันธุ์พืชและปัจจัยการผลิต

๔๗. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๘.๒/ว ๓๒๑๕ ลงวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๙ ๑๓๑
เรื่อง ซักซ้อมแนวทางการใช้จ่ายเงินงบประมาณเพื่อช่วยเหลือประชากรกรณีเกิดสาธารณภัยของ
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๔๘. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๘.๒/ว ๓๕๒๓ ลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๙ ๑๓๓
เรื่อง หลักเกณฑ์และอัตราค่าใช้จ่ายประกอบการพิจารณางบประมาณรายจ่ายประจำปี
ในลักษณะค่าใช้สอย วัสดุ และค่าสาธารณูปโภค

๔๙. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๐๘.๒/ว ๓๖๑๖ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๙ ๑๔๓
เรื่อง ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินอุดหนุนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๙

๕๐. หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๐๘.๒/ว ๑๒๔๘ ลงวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๙ ๑๕๕
เรื่อง แนวทางการพิจารณาสิ่งของที่จัดเป็นวัสดุและครุภัณฑ์ตามหลักการจำแนกประเภทรายจ่าย
ตามงบประมาณ

๕๑. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๘.๒/ว ๔๔๖๑ ลงวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๙ ๑๗๙
เรื่อง แนวทางการขอรับเงินอุดหนุนของจังหวัดและอำเภอจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๕๒. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๘.๒/ว ๔๙๔๐ ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๙ ๑๘๓
เรื่อง การกำหนดหลักเกณฑ์การจ่ายเงินค่าพัสดุหรือค่าจ้างล่วงหน้าให้แก่ผู้ขายหรือผู้รับจ้างของ
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๕๓. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๘.๒/ว ๔๙๔๑ ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๙ ๑๘๕
เรื่อง ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น
(ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙ และระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าเช่าบ้านของข้าราชการ
ส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙

๕๔. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๘.๒/ว ๕๘๖๒ ลงวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๙ ๒๑๔
เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินค่าเช่าบ้านของข้าราชการส่วนท้องถิ่น

๕๕. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๘.๒/ว ๖๒๒๒ ลงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๙ ๒๒๕
เรื่อง การกำหนดหลักเกณฑ์การใช้จ่ายเงินสะสมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามมาตรการสนับสนุน
การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เศรษฐกิจและสังคมภายในท้องถิ่น ตามมติคณะรัฐมนตรี
เมื่อวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๙

๕๖. หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๘.๒/ว ๒๓๐๗ ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ๒๓๕
เรื่อง การตรวจสอบหนังสือค้ำประกันสัญญา

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

๕๗. หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ด่วนมาก ที่ มท ๐๘๐๘.๒/ว ๒๔๐๙ ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ๒๓๙
เรื่อง ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๙

๕๘. หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๘.๓/ว ๒๕๑๓ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ๒๔๕
เรื่อง แนวทางปฏิบัติกรณีการจัดเก็บภาษีป้ายของบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน)

<u>กองพัฒนาและส่งเสริมการบริหารงานท้องถิ่น</u>

๕๙. หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๑๐.๕/ว ๒๔๓๖ ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ๒๖๐
เรื่อง พระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙

๖๐. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๑๐.๖/ว ๐๓๕๗ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๖๐ ๒๗๙
เรื่อง แจ้งแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ กรณีผู้สูงอายุต้องโทษจำคุก

๖๑. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๑๐.๖/ว ๐๓๕๘ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๖๐ ๒๘๐
เรื่อง ตอบข้อหารือการจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ

๖๒. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที มท ๐๘๑๐.๖/ว ๕๒๐ ลงวันที ๗ มีนาคม ๒๕๖๐ ๒๘๒
เรื่อง หนังสือรับรองใช้แทนบัตรประจำตัวคนพิการ

๖๓. หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๖/ว ๕๓๙ ลงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๖๐ ๓๐๓
เรื่อง ขอส่งระเบียบกรมการท่องเที่ยวว่าด้วยการขอรับเงินงบประมาณงบเงินอุดหนุนทั่วไปด้านการท่องเที่ยวโดยชุมชน พ.ศ. ๒๕๖๐

๖๔. หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๑๐.๖/ว ๙๔๒ ลงวันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ๓๓๙
เรื่อง แจ้งประกาศสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์การสนับสนุนและส่งเสริมศูนย์พัฒนาและฟื้นฟูคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุและคนพิการ พ.ศ. ๒๕๖๐

๖๕. หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๕/ว ๑๓๖๙ ลงวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ๓๔๓
เรื่อง แจ้งการมีผลบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ. ๒๕๖๐

๖๖. หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๘/ว ๑๓๘๓ ลงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ๓๔๗
เรื่อง การเรียกหลักฐานเอกสารประกอบการขอรับบริการจากรัฐ

๖๗. หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๖/ว ๒๕๑๗ ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ๓๕๖
เรื่อง แนวทางการรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๒ และเบี้ยความพิการตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยความพิการให้คนพิการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๓

๖๘. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๑๐.๗/ว ๖๗๖๘ ลงวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ๓๕๘
เรื่อง แนวทางปฏิบัติในการช่วยเหลือประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๖๙. หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๖/ว ๒๖๗๑ ลงวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ๓๗๐
เรื่อง แนวทางการรับบริจาคเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ และการส่งเงินบริจาคเข้ากองทุนผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

ระเบียบ กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๗๐. ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการจัดงาน การจัดการแข่งขันกีฬา และการส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๙ ๓๘๒

๗๑. ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการค่าใช้จ่ายในการสงเคราะห์ผู้ป่วยยากไร้ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๖๐ ๓๘๘

๗๒. ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำรุงโรงพยาบาลและหน่วยบริการสาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๐ ๓๙๑

๗๓. ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าใช้จ่ายเพื่อช่วยเหลือประชาชนตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๐ ๓๙๕

๗๔. ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการเบิกจ่ายค่าวัสดุเครื่องแต่งกายของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๐ ๔๐๒

กองกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น

ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๐๑๗๕๖

กระทรวงมหาดไทย
ถนนอัษฎางค์ เขตพระนคร กทม. ๑๐๒๐๐

๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

เรื่อง หารือเกี่ยวกับการตราเทศบัญญัติ เรื่อง การรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยในเขตเทศบาล

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดอุดรธานี

อ้างถึง หนังสือจังหวัดอุดรธานี ที่ อด ๐๐๒๓.๔/๔๓๓ ลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๙

ตามที่จังหวัดอุดรธานีได้ขอหารือเกี่ยวกับเรื่องการตราเทศบัญญัติ กรณีที่เทศบาลตำบลนายูงได้เสนอร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลนายูง เรื่อง การรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยในเขตเทศบาล พ.ศ. ๒๕๕๘ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดอุดรธานีพิจารณาให้ความเห็นชอบ ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดอุดรธานีพิจารณาแล้วมีความเห็น สรุปได้ว่า พระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ มิได้บัญญัติให้เทศบาลตราเทศบัญญัติหรือให้มีอำนาจตราเทศบัญญัติเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว การที่เทศบาลตำบลนายูงตราเทศบัญญัตินี้มาใช้บังคับเป็นการดำเนินการที่ซ้ำซ้อนและขัดแย้งต่อพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ จึงขอหารือว่าความเห็นของจังหวัดอุดรธานีถูกต้องหรือไม่ นั้น

กระทรวงมหาดไทยได้พิจารณาข้อเท็จจริงประกอบข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องแล้วมีความเห็นว่า พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๖๐ ได้กำหนดให้เทศบาลมีอำนาจตราเทศบัญญัติโดยไม่ขัดหรือแย้งต่อกฎหมาย กล่าวคือ ตาม (๒) เมื่อมีกฎหมายบัญญัติให้เทศบาลตราเทศบัญญัติ หรือให้มีอำนาจตราเทศบัญญัติ ซึ่งหมายถึงกฎหมายฉบับนั้น มีข้อความกำหนดให้เทศบาลตราเทศบัญญัติหรือมีอำนาจตราเทศบัญญัติในเรื่องใดๆ ขึ้น เช่น ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๒๐ กำหนดว่า ให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อกำหนดของท้องถิ่นเพื่อประโยชน์ในการรักษาความสะอาด และการจัดระเบียบในการเก็บขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย หรือตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๙ วรรคสอง กำหนดว่า ให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อบัญญัติท้องถิ่นกำหนดเรื่องใดๆ ตามมาตรา ๘ ในกรณีที่ยังไม่มีการออกกฎหมายในเรื่องดังกล่าวไว้

กรณีของพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ นั้น มาตรา ๒ วรรคหนึ่ง ได้กำหนดว่า พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับในเขตเทศบาล เมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป มาตรา ๔ ได้กำหนดให้นายกเทศมนตรีเป็นเจ้าพนักงานท้องถิ่นสำหรับในเขตเทศบาล โดยมีอำนาจหน้าที่ตามที่พระราชบัญญัติฉบับนี้กำหนดไว้ เช่น ตามมาตรา ๔๔ มีอำนาจหน้าที่โฆษณาให้ประชาชนได้ทราบถึงหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ สอดส่องและกวดขันไม่ให้มีการฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้โดยเคร่งครัด ตักเตือนผู้กระทำความผิด หรือสั่งให้ผู้กระทำความผิดแก้ไขหรือขจัดความสกปรกหรือความไม่เป็นระเบียบหรือความไม่เรียบร้อยให้หมดไป จับกุมผู้กระทำความผิดซึ่งไม่เชื่อฟังคำตักเตือนและดำเนินคดีตามพระราชบัญญัตินี้ มาตรา ๔๘ มีอำนาจ

/เปรียบเทียบ ...

เปรียบเทียบ ดังนั้น นายกเทศมนตรีตำบลนายูง เจ้าพนักงานท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ จึงต้องปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ตามหลักเกณฑ์ วิธีการที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ จะละเว้นไม่ปฏิบัติตามมิได้ และไม่มีบทบัญญัติใดๆ ให้เทศบาลตราเทศบัญญัติหรือมีอำนาจตราเทศบัญญัติอีก

เมื่อพิจารณาจากร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลนายูง เรื่อง การรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยในเขตเทศบาล พ.ศ. ๒๕๕๘ แล้ว ปรากฏว่า เนื้อหาและรายละเอียดตามร่างเทศบัญญัติฉบับนี้มีข้อปฏิบัติและข้อห้ามเกี่ยวกับการรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมืองเช่นเดียวกันกับที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ อีกทั้งยังมีบทกำหนดโทษสำหรับผู้ฝ่าฝืนเทศบัญญัตินี้ไว้ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณาเปรียบเทียบปรับ ซึ่งบทกำหนดโทษดังกล่าวน้อยกว่าโทษที่กำหนดไว้ตามบทกำหนดโทษของผู้กระทำการฝ่าฝืนข้อปฏิบัติและข้อห้ามตามพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ ในเรื่องลักษณะเดียวกัน บทกำหนดโทษดังกล่าวจึงขัดหรือแย้งกับบทกำหนดโทษที่กำหนดไว้ตามพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ ดังนั้น การที่จังหวัดอุดรธานีมีความเห็นว่า พระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ มิได้บัญญัติให้เทศบาลตราเทศบัญญัติหรือให้มีอำนาจตราเทศบัญญัติเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว การที่เทศบาลตำบลนายูงตราเทศบัญญัตินี้มาใช้บังคับเป็นการดำเนินการที่ซ้ำซ้อนและขัดแย้งต่อพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ กระทรวงมหาดไทยมีความเห็นสอดคล้องกับความเห็นดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุทธิพงษ์ จุลเจริญ)
รองปลัดกระทรวงมหาดไทย ปฏิบัติราชการแทน
ปลัดกระทรวงมหาดไทย

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
สำนักกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น
โทร. ๐-๒๒๔๑-๙๐๓๕
โทรสาร ๐-๒๒๔๑-๙๐๓๖

ที่ มท ๐๘๐๔.๓/ ๐๑๙๕๘ กระทรวงมหาดไทย

ถนนอัษฎางค์ เขตพระนคร กทม. ๑๐๒๐๐

๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

เรื่อง หารือเกี่ยวกับการดำเนินกิจการโรงฆ่าสัตว์และการจัดหาประโยชน์ในทรัพย์สินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดอุทัยธานี

อ้างถึง ๑. หนังสือจังหวัดอุทัยธานี ที่ อน ๐๐๒๓.๓/๔๗๗๐ ลงวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๕๘

๒. หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๒๐๓๘๓ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๘

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนารายงานการประชุมคณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทย คณะที่ ๑ ครั้งที่ ๑๔/๒๕๕๙ วันพุธที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๘

ตามที่จังหวัดอุทัยธานีได้ขอหารือเกี่ยวกับการดำเนินกิจการโรงฆ่าสัตว์และการจัดหาประโยชน์ในทรัพย์สินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรณีที่เทศบาลตำบลลานสัก อำเภอลานสัก จังหวัดอุทัยธานี มีความประสงค์จะให้เอกชนประมูลกิจการโรงฆ่าสัตว์ดังกล่าว และกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้แจ้งให้จังหวัดอุทัยธานีทราบว่า ปลัดกระทรวงมหาดไทยได้เห็นชอบให้เสนอเรื่องดังกล่าวให้คณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทยพิจารณา จึงขอให้จังหวัดอุทัยธานีมอบหมายให้เจ้าหน้าที่ของจังหวัดและผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมประชุมชี้แจงรายละเอียดแก่คณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทย คณะที่ ๑ เมื่อวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๘ นั้น

กระทรวงมหาดไทยขอแจ้งผลการพิจารณาในเรื่องดังกล่าว ดังนี้

๑. กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้พิจารณาแล้วมีความเห็นว่า พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๕๑ กำหนดไว้ว่า ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย เทศบาลตำบลอาจจัดทำกิจการใดๆ ในเขตเทศบาล กล่าวคือ (๒) ให้มีโรงฆ่าสัตว์ และพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๒๒ กำหนดว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจมอบให้เอกชนดำเนินการตามอำนาจและหน้าที่แทนได้ ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง ซึ่งกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้เคยให้ความเห็นตามข้อหารือของจังหวัดเชียงใหม่ตามหนังสือ ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๓๗๖๙ ลงวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๕ กรณีที่จังหวัดเชียงใหม่ได้หารือว่า เทศบาลนครเชียงใหม่ประสงค์จะมอบให้เอกชนเข้ามาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ในการจัดให้มีโรงฆ่าสัตว์แทนเทศบาลนครเชียงใหม่ภายใต้การควบคุมของเทศบาลนครเชียงใหม่ จะสามารถกระทำได้หรือไม่ โดยกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นมีความเห็นว่า แม้พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๒๒ จะได้บัญญัติให้เทศบาลอาจมอบให้เอกชนดำเนินการตามอำนาจและหน้าที่แทนได้ แต่ทั้งนี้ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข

/ ที่กำหนด ...

ที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงเป็นเงื่อนไขบังคับก่อนว่าจะต้องมีกฎกระทรวงที่กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการในเรื่องนี้ได้ เมื่อยังไม่มีกฎกระทรวงใช้บังคับ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงยังไม่อาจมอบอำนาจให้เอกชนไปดำเนินการตามอำนาจและหน้าที่แทนได้ อีกทั้งคณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทย คณะที่ ๑ ก็ได้ให้ความเห็นไว้ตามรายงานการประชุมคณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทย คณะที่ ๑ ครั้งที่ ๒๑/๒๕๕๘ เมื่อวันพุธที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๘ กรณีที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้ขอหารือแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับกรณีที่องค์การบริหารส่วนตำบลปลวกแดง อำเภอปลวกแดง จังหวัดระยอง ได้ทำสัญญามอบให้เอกชนบริหารและดำเนินการกิจการระบบประปาขององค์การบริหารส่วนตำบลปลวกแดงว่า ตามมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจมอบให้เอกชนดำเนินการตามอำนาจและหน้าที่แทนได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง เมื่อขณะนี้ยังไม่มีกฎกระทรวงตามมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ องค์การบริหารส่วนตำบลปลวกแดงจึงไม่อาจมอบอำนาจหน้าที่ของตนให้เอกชนไปดำเนินการแทนตนได้ ดังนั้น เทศบาลตำบลลานสักจึงไม่อาจมอบกิจการดังกล่าวให้เอกชนดำเนินการตามอำนาจหน้าที่แทนได้

อย่างไรก็ตาม พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๕๐ วรรคสอง ได้วางหลักเกณฑ์ในการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลไว้ว่า การปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน โดยใช้วิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีฯ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับว่าด้วยการนั้นและหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด และกระทรวงมหาดไทยได้มีหนังสือ ที่ มท ๐๘๙๒.๔/ว ๔๓๕ ลงวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ เรื่อง ข้อแนะนำแนวทางและวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยได้แจ้งให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแนะนำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใช้ข้อแนะนำนี้เป็นแนวทางในการจัดทำหลักเกณฑ์บริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ซึ่งมีข้อแนะนำเกี่ยวกับการปรับปรุงภารกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรตรวจสอบภารกิจทุกเรื่องในความรับผิดชอบว่าภารกิจใดยังมีความจำเป็นต้องปฏิบัติหรือไม่ ถ้าไม่จำเป็นก็ควรยกเลิกภารกิจนั้นเสีย หรือปรับปรุงภารกิจเพื่อให้มีประสิทธิภาพขึ้น หรือนำภารกิจไปรวมกับภารกิจอื่นใด โดยจะเกิดการประหยัดและความคุ้มค่า

เทศบาลตำบลลานสักอาจจัดให้มีโรงฆ่าสัตว์อันเป็นกิจการที่เทศบาลอาจจัดทำในเขตเทศบาลตามมาตรา ๕๑ (๒) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ โดยคำนึงถึงความเหมาะสมแก่สภาพของท้องถิ่น ประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับ ตลอดจนฐานะทางการคลังของเทศบาล และหากเทศบาลตำบลลานสักซึ่งได้ดำเนินการจัดให้มีกิจการดังกล่าวแล้ว แต่ต่อมาได้ทบทวนภารกิจที่ได้ดำเนินการอยู่ดังกล่าวแล้วมีข้อเท็จจริงและเหตุผลอันเหมาะสมว่าการดำเนินกิจการโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์และการฆ่าสัตว์จำเป็นต้องมีบุคลากรที่ชำนาญมาปฏิบัติงาน ซึ่งเทศบาลตำบลลานสักไม่มีบุคลากรดังกล่าว อีกทั้งกิจการดังกล่าวไม่คุ้มค่าในเชิงภารกิจ เอกชนสามารถดำเนินกิจการนี้ได้ และหากเทศบาลตำบลลานสัก

/ จะยกเลิก ...

จะยกเลิกภารกิจนี้ไม่ส่งผลกระทบต่อประโยชน์ของประชาชนเป็นส่วนรวมแล้ว ก็สามารถยกเลิกภารกิจดังกล่าวได้ ส่วนอสังหาริมทรัพย์เกี่ยวกับโรงฆ่าสัตว์อันเป็นทรัพย์สินของเทศบาลก็สามารถดำเนินการใช้ประโยชน์อื่น หรือจัดหาประโยชน์ในทรัพย์สินนี้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดหาประโยชน์ในทรัพย์สินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๓ กำหนดไว้

๒. ต่อมาคณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทย คณะที่ ๑ ได้พิจารณาเรื่องดังกล่าวแล้ว เห็นว่า มาตรา ๕๑ (๒) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ บัญญัติให้เทศบาลตำบลอาจจัดให้มีโรงฆ่าสัตว์ในเขตเทศบาลก็ได้ นั้น กฎหมายใช้คำว่า “อาจจัดให้มี” จึงไม่ใช่ภารกิจที่บังคับให้เทศบาลต้องดำเนินการ แต่ให้เทศบาลแต่ละแห่งพิจารณาตามความเหมาะสมในการดำเนินกิจการเกี่ยวกับโรงฆ่าสัตว์ในเขตของตน ส่วนกรณีการมอบอำนาจให้เอกชนดำเนินการแทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นั้น ตามมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจมอบให้เอกชนดำเนินการตามอำนาจและหน้าที่แทนได้ ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง สำหรับกรณีที่หารือเกี่ยวกับกิจการโรงฆ่าสัตว์ของเทศบาลตำบลลานสักนั้นเป็นกิจการที่ตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ เปิดโอกาสให้เอกชนสามารถดำเนินการเองได้ โดยขออนุญาตต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ เมื่อได้รับอนุญาตก็สามารถดำเนินกิจการภายใต้ใบอนุญาตของตนเอง จึงไม่ใช่การมอบอำนาจให้ดำเนินการแทนเทศบาลตำบลลานสักตามมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังนั้น หากเทศบาลตำบลลานสักเห็นว่ากิจการโรงฆ่าสัตว์ที่ดำเนินการอยู่ไม่คุ้มค่าและประชาชนในท้องถิ่นไม่ได้รับผลกระทบจากการเลิกภารกิจดังกล่าวและประสงค์จะเลิกภารกิจให้มีโรงฆ่าสัตว์ก็ย่อมสามารถเลิกกิจการดังกล่าวได้ และเมื่อเลิกกิจการดังกล่าวแล้ว เทศบาลตำบลลานสักประสงค์จะนำอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวไปจัดหาผลประโยชน์ก็สามารถกระทำได้ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดหาประโยชน์ในทรัพย์สินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รายละเอียดปรากฏตามเอกสารที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อทราบและใช้ประกอบการพิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุทธิพงษ์ จุลเจริญ)
รองปลัดกระทรวงมหาดไทย ปฏิบัติราชการแทน
ปลัดกระทรวงมหาดไทย

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
สำนักกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น
โทร./โทรสาร ๐-๒๒๔๑-๙๐๓๔-๖

ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๐๑๗๕๗

กระทรวงมหาดไทย
ถนนอัษฎางค์ เขตพระนคร กทม. ๑๐๒๐๐

๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

เรื่อง หารือแนวทางการถ่ายโอนกิจการประปาเทศบาลตำบลด่านมะขามเตี้ย อำเภอด่านมะขามเตี้ย จังหวัดกาญจนบุรี ให้กับการประปาส่วนภูมิภาคสาขาท่ามะกา

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดกาญจนบุรี

อ้างถึง หนังสือจังหวัดกาญจนบุรี ที่ กจ ๐๐๒๓.๔/๑๖๔๓๖ ลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๘

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนารายงานการประชุมคณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทย คณะที่ ๑ ครั้งที่ ๑๔/๒๕๕๙ วันพุธที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๘

ตามที่จังหวัดกาญจนบุรีได้ขอหารือเกี่ยวกับแนวทางในการถ่ายโอนกิจการประปาของเทศบาลตำบลด่านมะขามเตี้ยให้กับการประปาส่วนภูมิภาคสาขาท่ามะกา จังหวัดกาญจนบุรี เนื่องจากประสบปัญหาในการดำเนินกิจการหลายประการ นั้น

กระทรวงมหาดไทยได้พิจารณาข้อเท็จจริงประกอบข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องแล้วมีความเห็นดังนี้

๑. พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๕๑ (๑) ได้กำหนดให้เทศบาลตำบลอาจจัดทำกิจการใด ๆ ในเขตเทศบาล กล่าวคือ การจัดให้มีน้ำสะอาดหรือการประปา และพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๖ (๔) ได้กำหนดให้เทศบาลมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเองในกิจการสาธารณูปโภค ซึ่งตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๕๔ ได้ให้ความหมายของคำว่า “สาธารณูปโภค” (Public Utility) ไว้ว่า บริการสาธารณะที่จัดทำเพื่ออำนวยประโยชน์แก่ประชาชนในสิ่งอุปโภคที่จำเป็นต่อการดำเนินชีวิต เช่น การไฟฟ้า การประปา การเดินรถประจำทาง โทรศัพท์

ดังนั้น เทศบาลตำบลด่านมะขามเตี้ยจึงมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลด่านมะขามเตี้ย โดยอาจจัดให้มีกิจการประปาในเขตเทศบาลได้ ตามมาตรา ๕๑ (๑) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาลดังกล่าว ซึ่งต้องพิจารณาถึงความเหมาะสม สภาพปัญหาและความต้องการของประชาชนในพื้นที่ของตน

คณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทย คณะที่ ๑ ได้พิจารณาข้อหารือของจังหวัดอุทัยธานีเกี่ยวกับกรณีที่เทศบาลตำบลสานสักได้ดำเนินการก่อสร้างโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการฆ่าสัตว์ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๒ แต่การดำเนินกิจการโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการฆ่าสัตว์ จำเป็นต้องมีบุคลากรที่ชำนาญมาปฏิบัติงานและมีค่าใช้จ่ายในการดำเนินกิจการต่อเดือนค่อนข้างสูง ผลประกอบการที่ผ่านมาขาดทุนมาโดยตลอด จึงมีความประสงค์จะให้เอกชนประมูลกิจการโรงฆ่าสัตว์ ซึ่งคณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทย คณะที่ ๑ ได้ให้ความเห็นว่า ตามมาตรา ๕๑ (๒) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖

/บัญญัติ...

บัญญัติให้เทศบาลตำบลอาจจัดให้มีโรงฆ่าสัตว์ในเขตเทศบาลก็ได้นั้น กฎหมายใช้คำว่า "อาจจัดให้มี" จึงไม่ใช่ภารกิจที่บังคับให้เทศบาลต้องดำเนินการ แต่ให้เทศบาลแต่ละแห่งพิจารณาตามความเหมาะสมในการดำเนินกิจการเกี่ยวกับโรงฆ่าสัตว์ในเขตของตน หากเทศบาลตำบลลานสักเห็นว่า กิจการโรงฆ่าสัตว์ที่ดำเนินการอยู่ไม่คุ้มค่าและประชาชนในท้องถิ่นไม่ได้รับผลกระทบจากการเลิกภารกิจดังกล่าว และประสงค์จะเลิกภารกิจให้มีโรงฆ่าสัตว์ก็ย่อมสามารถเลิกกิจการดังกล่าวได้ และเมื่อเลิกกิจการดังกล่าวแล้ว เทศบาลตำบลลานสักประสงค์จะนำอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวไปจัดหาผลประโยชน์ก็สามารถกระทำได้ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดหาประโยชน์ในทรัพย์สินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๓

๒. ข้อเท็จจริงตามที่จังหวัดกาญจนบุรีหารือมาปรากฏว่า การดำเนินกิจการประปาที่เทศบาลตำบลด่านมะขามเตี้ยดำเนินการอยู่ประสบปัญหาต่าง ๆ ได้แก่ ระบบการผลิตส่งน้ำประปาด้อยประสิทธิภาพเนื่องจากใช้งานมาเป็นระยะเวลานาน เกิดการเสื่อมสภาพ ปัญหาการขาดแคลนน้ำดิบสำหรับผลิตน้ำประปา จึงประสงค์จะโอนกิจการประปาให้การประปาส่วนภูมิภาคสาขาท่ามะกา จังหวัดกาญจนบุรี ปรับปรุงแก้ไขและให้บริการแก่ประชาชนในพื้นที่เทศบาล ซึ่งสภาเทศบาลตำบลด่านมะขามเตี้ยและที่ประชุมประชาคมประชาชนในพื้นที่เทศบาลตำบลด่านมะขามเตี้ยเห็นด้วยกับการโอนกิจการประปาเทศบาลตำบลด่านมะขามเตี้ยให้กับการประปาส่วนภูมิภาคสาขาท่ามะกา จังหวัดกาญจนบุรี ดังนั้น หากเทศบาลตำบลด่านมะขามเตี้ยพิจารณาแล้วเห็นว่า กิจการประปาที่ดำเนินการอยู่ซึ่งเป็นอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๕๑ (๑) ซึ่งกำหนดให้เทศบาลตำบลอาจจัดทำกิจการนี้ในเขตเทศบาล มีปัญหาอุปสรรคในการดำเนินการดังกล่าว หากดำเนินกิจการต่อไปจะเกิดความไม่คุ้มค่า และเมื่อยกเลิกภารกิจดังกล่าวแล้วให้การประปาส่วนภูมิภาคดำเนินการแทนมิได้เกิดผลกระทบที่ทำให้ประชาชนในท้องถิ่นได้รับความเดือดร้อน เทศบาลตำบลด่านมะขามเตี้ยก็สามารถเลิกภารกิจดังกล่าวเพื่อให้การประปาส่วนภูมิภาคดำเนินการได้ ดังที่คณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทย คณะที่ ๑ ได้ให้ความเห็นไว้ดังกล่าว รายละเอียดปรากฏตามเอกสารที่ส่งมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุทธิพงษ์ จุลเจริญ)
รองปลัดกระทรวงมหาดไทย ปฏิบัติราชการแทน
ปลัดกระทรวงมหาดไทย

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
สำนักกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น
โทร./โทรสาร ๐-๒๒๔๑-๙๐๓๖

ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๐๓๐๕๕

กระทรวงมหาดไทย
ถนนอัษฎางค์ เขตพระนคร กทม. ๑๐๒๐๐

๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

เรื่อง หารือเกี่ยวกับแนวทางปฏิบัติในการเลือกเลขานุการสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดพิจิตร

อ้างถึง หนังสือจังหวัดพิจิตร ที่ พจ ๐๐๒๓.๔/๒๗๗ ลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๘

ตามที่จังหวัดพิจิตรได้ขอหารือเกี่ยวกับแนวทางปฏิบัติในการเลือกเลขานุการสภาองค์การบริหารส่วนตำบล กรณีที่ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลปากทางได้โอนย้ายไปดำรงตำแหน่งที่อื่น ทำให้ตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลปากทางว่างลง องค์การบริหารส่วนตำบลปากทางจึงได้แต่งตั้งรองปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลปากทางเป็นผู้รักษาราชการแทนปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลปากทาง และในการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลปากทาง สมัยวิสามัญ สมัยที่หนึ่ง ประจำปี ๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๘ ได้มีมติเลือกรองปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลปากทางรักษาราชการแทนปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลปากทางดังกล่าว เป็นเลขานุการสภาองค์การบริหารส่วนตำบลปากทาง ซึ่งจังหวัดพิจิตรพิจารณาแล้วเห็นว่า การเลือกรองปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลปากทางซึ่งรักษาราชการแทนปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลปากทางเป็นเลขานุการสภาองค์การบริหารส่วนตำบลปากทางนั้น ไม่สามารถกระทำได้ เนื่องจากพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๕๗ ประกอบกับระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยข้อบังคับการประชุมสภาท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ ข้อ ๑๘ มีเจตนารมณ์กำหนดให้ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลหรือสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลคนหนึ่งเป็นเลขานุการสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเท่านั้น ผู้รักษาราชการแทนจึงไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวได้ และเมื่อไม่สามารถเลือกรองปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลปากทางรักษาราชการแทนปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลปากทางตำแหน่งเลขานุการสภาองค์การบริหารส่วนตำบลปากทางได้ จึงไม่ก่อให้เกิดสิทธิได้รับเงินค่าตอบแทนในตำแหน่งเลขานุการสภาองค์การบริหารส่วนตำบล จึงขอหารือว่าความเห็นของจังหวัดพิจิตรถูกต้องหรือไม่ นั้น

กระทรวงมหาดไทยได้พิจารณาข้อเท็จจริงตามที่จังหวัดพิจิตรหารือมาประกอบข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องแล้ว มีความเห็นดังนี้

๑. พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๕๗ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า ให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลเลือกปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลหรือสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลคนหนึ่งเป็นเลขานุการสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่รับผิดชอบงานธุรการและจัดการประชุมและงานอื่นใดตามที่ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมอบหมาย และระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยข้อบังคับการประชุมสภาท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ ข้อ ๑๘ กำหนดว่า ให้สภาท้องถิ่นเลือกพนักงานหรือข้าราชการส่วนท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นหรือสมาชิกสภาท้องถิ่นนั้นคนหนึ่ง เป็นเลขานุการสภาท้องถิ่น ทั้งนี้ให้คำนึงถึงความรู้ความสามารถอันจะเป็นประโยชน์ของสภาท้องถิ่น สำหรับองค์การบริหารส่วนตำบล พนักงานหรือข้าราชการท้องถิ่นดังกล่าวข้างต้นให้หมายความถึงปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลเท่านั้น เมื่อพิจารณาบทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าวแล้วเห็นว่า กฎหมายประสงค์ให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลทำการเลือกบุคคลมาทำหน้าที่เลขานุการสภาองค์การบริหารส่วนตำบลโดยพิจารณาถึง

/ ความรู้ ...

ความรู้ความสามารถของบุคคลนั้นอันเป็นประโยชน์ต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบล โดยเลือกจากบุคคลที่ดำรงตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลหรือเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเท่านั้น มิได้รวมถึงบุคคลที่ดำรงตำแหน่งอื่น สำหรับการรักษาราชการแทนปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลนั้นเป็นเพียงการกำหนดให้มีผู้รักษาราชการแทนกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลหรือปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลไม่สามารถปฏิบัติราชการได้เท่านั้น เพื่อให้ผู้รักษาราชการแทนดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลเมื่อไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวหรือปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลไม่สามารถปฏิบัติราชการได้ มิได้หมายความว่าผู้รักษาราชการแทนนั้นเป็นผู้ดำรงตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลที่สภาองค์การบริหารส่วนตำบลจะพิจารณาถึงความรู้ความสามารถแล้วเลือกเป็นเลขานุการสภาองค์การบริหารส่วนตำบลได้ สภาองค์การบริหารส่วนตำบลจึงไม่สามารถเลือกผู้ที่รักษาราชการแทนปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเลขานุการสภาองค์การบริหารส่วนตำบลได้

ดังนั้น กรณีที่จังหวัดพิจิตรมีความเห็นว่า การเลือกรองปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลปากทางซึ่งรักษาราชการแทนปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลปากทาง เป็นเลขานุการสภาองค์การบริหารส่วนตำบลปากทางไม่สามารถกระทำได้ เนื่องจากพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๕๗ ประกอบกับระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยข้อบังคับการประชุมสภาท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ ข้อ ๑๘ มีเจตนารมณ์ให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลเลือกปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลหรือสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเท่านั้นเป็นเลขานุการสภาองค์การบริหารส่วนตำบล กระทรวงมหาดไทยมีความเห็นสอดคล้องกับความเห็นดังกล่าว

๒. สำหรับกรณีการปฏิบัติหน้าที่และเงินค่าตอบแทนในตำแหน่งเลขานุการสภาองค์การบริหารส่วนตำบล นั้น เห็นว่าพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ.๒๕๓๙ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๗ มาตรา ๑๙ ได้กำหนดว่า ถ้าปรากฏภายหลังว่าเจ้าหน้าที่ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามหรือการแต่งตั้งไม่ชอบด้วยกฎหมาย อันเป็นเหตุให้ผู้นั้นต้องพ้นจากตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่งเช่นว่านี้ไม่กระทบกระเทือนถึงการใดที่ผู้นั้นได้ปฏิบัติไปตามอำนาจหน้าที่ ดังนั้น เมื่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบลปากทางได้เลือกรองปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลปากทางรักษาราชการแทนปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลปากทางเป็นเลขานุการสภาองค์การบริหารส่วนตำบลปากทาง ซึ่งไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนดไว้ตามที่กล่าวมาข้างต้น อันเป็นเหตุให้ผู้นั้นต้องพ้นจากตำแหน่งเลขานุการสภาองค์การบริหารส่วนตำบลปากทาง การพ้นจากตำแหน่งดังกล่าวนั้นย่อมไม่กระทบกระเทือนถึงการใดที่รองปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลปากทางรักษาราชการแทนปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลปากทางได้ปฏิบัติไปตามอำนาจหน้าที่ของเลขานุการสภาองค์การบริหารส่วนตำบลปากทาง หากบุคคลดังกล่าวได้รับเงินค่าตอบแทนในตำแหน่งเลขานุการสภาองค์การบริหารส่วนตำบลปากทางอันเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่แล้ว จึงไม่อาจกล่าวได้ว่าเป็นการรับไปโดยไม่มีมูลอันจะอ้างได้ตามกฎหมาย จึงไม่อาจเรียกเงินดังกล่าวคืนได้

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุทธิพงษ์ จุลเจริญ)
รองปลัดกระทรวงมหาดไทย ปฏิบัติราชการแทน
ปลัดกระทรวงมหาดไทย

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
สำนักกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น
โทร./โทรสาร ๐-๒๒๔๑-๙๐๓๖

ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๐๓๕๔๗

กระทรวงมหาดไทย
ถนนอัษฎางค์ เขตพระนคร กทม. ๑๐๒๐๐

๗ มีนาคม ๒๕๕๙

เรื่อง หารือการขออนุญาตและยกเว้นค่าธรรมเนียมใช้สถานที่กำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลรวมขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอำนาจเจริญ

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดอำนาจเจริญ

อ้างถึง หนังสือจังหวัดอำนาจเจริญ ที่ อจ ๐๐๒๓.๔/๔๕ ลงวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๕๙

ตามที่จังหวัดอำนาจเจริญได้ขอหารือแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมและยกเว้นค่าธรรมเนียมกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลรวม ในการใช้สถานที่กำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลรวมขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดอำนาจเจริญ เรื่อง การให้บริการและอัตราค่าธรรมเนียมในการกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลรวม พ.ศ. ๒๕๕๗ ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอำนาจเจริญ ในกรณีที่องค์การบริหารส่วนตำบลแมดและเทศบาลตำบลไก่คำไม่ดำเนินการชำระค่าธรรมเนียมการใช้บริการตามที่กำหนดในข้อบัญญัติ นั้น

กระทรวงมหาดไทยได้พิจารณาข้อเท็จจริงตามที่จังหวัดอำนาจเจริญหารือมาประกอบข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องแล้วมีความเห็น ดังนี้

๑. พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๔๕ กำหนดว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ดำเนินกิจการภายในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัดดังต่อไปนี้ กล่าวคือ (๘) จัดทำกิจการใด ๆ อันเป็นอำนาจหน้าที่ของราชการส่วนท้องถิ่นอื่นที่อยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด และกิจการนั้นเป็นการสมควรให้ราชการส่วนท้องถิ่นอื่นร่วมกันดำเนินการหรือให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดทำ ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง และ (๙) จัดทำกิจการอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด และกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๔๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้อาศัยอำนาจตามมาตรา ๖ และมาตรา ๔๕ (๘) แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ ออกกฎกระทรวงกำหนดให้กิจการดังต่อไปนี้เป็นกิจการที่ราชการส่วนท้องถิ่นอื่นสมควรให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดร่วมดำเนินการหรือให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดทำ กล่าวคือ (๒) กำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล และพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๗ กำหนดว่า ภายใต้บังคับมาตรา ๑๖ ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง กล่าวคือ (๑๑) การกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลรวม และประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่อง กำหนดอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๔๖ ได้กำหนดอำนาจและหน้าที่ความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนจังหวัดไว้ กล่าวคือ ข้อ ๑ ได้กำหนดลักษณะของการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในการให้บริการสาธารณะในเขตจังหวัดไว้ว่า (๑) ต้องดำเนินงานในโครงการที่มีขนาดใหญ่ที่เกินศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในเขตจังหวัด (๒) เป็นการดำเนินงานที่ปรากฏถึงกิจกรรมที่เป็นภาพรวมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัด

/ที่มุ่ง...

ที่มุ่งต่อประโยชน์ของท้องถิ่นหรือประชาชนเป็นส่วนรวม และไม่เข้าไปดำเนินงานที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในจังหวัดสามารถดำเนินการได้เอง และ (๓) เข้าไปดำเนินงานตามแผนงานหรือโครงการในลักษณะที่มีความคาบเกี่ยวต่อเนื่องหรือมีผู้ที่ได้รับประโยชน์ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมากกว่า ๑ แห่งขึ้นไป และข้อ ๒ กำหนดว่า ในการดำเนินการตามอำนาจและหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ตามข้อ ๑ องค์การบริหารส่วนจังหวัดควรจะดำเนินการเพื่อให้เป็นไปในลักษณะดังนี้ คือ (๕) การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด โดยเฉพาะอย่างยิ่งการทำหน้าที่เป็นองค์กรหลักในการกำจัดมูลฝอย สิ่งปฏิกูลรวม การดูแลระบบบำบัดน้ำเสียรวมให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในจังหวัด ดังนั้น องค์การบริหารส่วนจังหวัดจึงมีอำนาจและหน้าที่ตามกฎหมายในการกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลรวม

๒. พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๕๑ ได้กำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจตราข้อบัญญัติขึ้นได้ในกรณีดังต่อไปนี้ (๑) เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ (๒) เมื่อมีกฎหมายบัญญัติให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดตราข้อบัญญัติ หรือให้มีอำนาจตราข้อบัญญัติ และ (๓) การดำเนินการพาณิชย์ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดตามมาตรา ๕๐ และมาตรา ๔๘ ยังได้กำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดอาจให้บริการแก่เอกชน ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่นอื่น โดยเรียกค่าบริการได้ โดยตราเป็นข้อบัญญัติ

๓. พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า การเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยในเขตราชการส่วนท้องถิ่นใดให้เป็นอำนาจของราชการส่วนท้องถิ่นนั้น มาตรา ๔ ได้ให้ความหมายของคำว่า "ราชการส่วนท้องถิ่น" หมายความว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัดด้วย และคำว่า "ข้อกำหนดของท้องถิ่น" หมายความว่า ข้อบัญญัติ เทศบัญญัติ หรือข้อบังคับซึ่งตราขึ้นโดยราชการส่วนท้องถิ่น และตามมาตรา ๒๐ กำหนดว่า เพื่อประโยชน์ในการรักษาความสะอาดและการจัดระเบียบในการเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อกำหนดของท้องถิ่นดังต่อไปนี้ กล่าวคือ (๔) กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมในการให้บริการของราชการส่วนท้องถิ่นหรือบุคคลอื่นที่ราชการส่วนท้องถิ่นมอบให้ดำเนินการแทน ในการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ไม่เกินอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง ทั้งนี้ การจะกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ราชการส่วนท้องถิ่นนั้นจะต้องดำเนินการให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ศาลปกครองสูงสุดได้ให้ความเห็นไว้ตามคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขดำที่ อ. ๕๓๑/๒๕๕๐ คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๕๒๖/๒๕๕๔ วันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ กรณีที่เทศบาลเมืองพระประแดงได้ตราเทศบัญญัติเทศบาลเมืองพระประแดง เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๔๕ และต่อมาได้ออกประกาศเทศบาลเมืองพระประแดง เรื่อง การปรับอัตราค่าธรรมเนียมการเก็บขยะมูลฝอย ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๔๗ ซึ่งต่อมาได้มีประชาชนผู้ได้รับผลกระทบจากการออกประกาศดังกล่าวเห็นว่า ประกาศเทศบาลเมืองพระประแดง เรื่อง การปรับอัตราค่าธรรมเนียมการเก็บขยะมูลฝอย ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๔๗ ไม่ชอบด้วยกฎหมายจึงฟ้องคดีต่อศาลปกครอง โดยศาลปกครองสูงสุดเห็นว่า มาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ บัญญัติว่า การเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยในเขตราชการส่วนท้องถิ่นใด ให้เป็นอำนาจของราชการส่วนท้องถิ่นนั้น และมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติข้างต้นบัญญัติว่า เพื่อประโยชน์ในการรักษาความสะอาดและการจัดระเบียบในการเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อกำหนดของท้องถิ่นดังต่อไปนี้ (๔) กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมในการให้บริการของราชการส่วนท้องถิ่นหรือบุคคลอื่นที่ราชการส่วนท้องถิ่นมอบให้ดำเนินการแทน ในการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ไม่เกินอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง ทั้งนี้ การจะกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยราชการส่วนท้องถิ่นนั้นจะต้องดำเนินการให้ถูกต้อง

/ด้วยสุขลักษณะ...

ด้วยสุขลักษณะตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขได้ออกกฎกระทรวงว่าด้วยอัตราค่าธรรมเนียมการให้บริการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยและอัตราค่าธรรมเนียมอื่นๆ พ.ศ. ๒๕๔๕ แล้ว เมื่อวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๔๕ นอกจากนี้ มาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้ให้นิยามของราชการส่วนท้องถิ่นและข้อกำหนดของท้องถิ่นให้มีความหมายรวมถึงเทศบาลและเทศบัญญัติ ดังนั้น พระราชบัญญัตินี้ได้บัญญัติให้เทศบาลแต่ละแห่งมีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินการกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยภายในเขตพื้นที่ของตน และให้เทศบาลมีอำนาจตราเทศบัญญัติเพื่อกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมในการให้บริการจัดเก็บและขนสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยได้ด้วย แต่ต้องไม่เกินอัตราขั้นสูงตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งก็คือกฎกระทรวงว่าด้วยอัตราค่าธรรมเนียมการให้บริการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย และอัตราค่าธรรมเนียมอื่นๆ พ.ศ. ๒๕๔๕ ประกอบกับมาตรา ๖๐(๒) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ ก็ได้บัญญัติให้เทศบาลมีอำนาจตราเทศบัญญัติโดยไม่ขัดหรือแย้งต่อบทกฎหมายในกรณีเมื่อมีกฎหมายบัญญัติให้เทศบาลตราเทศบัญญัติหรือให้มีอำนาจตราเทศบัญญัติ สำหรับการตราเทศบัญญัตินั้น มาตรา ๖๑ ทวิ มาตรา ๖๒ และมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ ได้กำหนดไว้ว่า ผู้ที่จะเสนอร่างเทศบัญญัติต่อสภาเทศบาลเพื่อพิจารณาได้ คือ นายกเทศมนตรีหรือสมาชิกสภาเทศบาล หรือราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตเทศบาลนั้น ๆ ตามกฎหมายว่าด้วยการเข้าชื่อเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่น และเมื่อสภาเทศบาลมีมติเห็นชอบแล้ว ต้องส่งร่างเทศบัญญัตินั้นให้ผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาให้ความเห็นชอบอีกชั้นหนึ่ง จากนั้น จึงจะให้นายกเทศมนตรีลงนามเพื่อใช้บังคับเป็นเทศบัญญัติต่อไป ดังนั้น เมื่อเทศบัญญัติใดมีผลใช้บังคับเป็นกฎหมายแล้ว การแก้ไขเพิ่มเติมเทศบัญญัติดังกล่าวก็ต้องกระทำโดยการตราเป็นเทศบัญญัติด้วยกระบวนการอย่างเดียวกัน

ข้อเท็จจริงปรากฏว่า เทศบาลตำบลพระประแดงได้อาศัยอำนาจตามมาตรา ๒๐ แห่งพระราช บัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบกับมาตรา ๖๐(๒) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ ตราเทศบัญญัติเทศบาลเมืองพระประแดง เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๔๕ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๕ ขึ้น ซึ่งข้อ ๑๑ ของเทศบัญญัติดังกล่าวกำหนดว่า ถ้าเจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นว่า สถานที่หรือบริเวณใดควรทำการเก็บขนมูลฝอยหรือสิ่งปฏิกูลไปทำการจัดให้ต้องด้วยสุขลักษณะยิ่งขึ้น โดยเรียกค่าธรรมเนียมการขนเมื่อได้มีหนังสือแจ้งแก่ผู้ครอบครองสถานที่ อาคาร หรือเคหสถานทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่า ๑๕ วัน หรือเมื่อได้ปิดประกาศกำหนดบริเวณเก็บขนมูลฝอยหรือสิ่งปฏิกูล ณ ที่เปิดเผยในบริเวณที่กำหนดไม่น้อยกว่า ๓ แห่ง เป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๑๕ วัน นับแต่วันประกาศแล้ว ผู้ครอบครองสถานที่ อาคาร หรือเคหสถานจะต้องให้เจ้าหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือบุคคลผู้ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่ฝ่ายเดียวเท่านั้นเก็บขนมูลฝอยหรือสิ่งปฏิกูลจากสถานที่ อาคาร หรือเคหสถาน ซึ่งตนครอบครองโดยเสียค่าธรรมเนียมเก็บขนตามอัตราที่ได้กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้ ต่อมาปลัดเทศบาลเมืองพระประแดงผู้รับมอบอำนาจจากนายกเทศมนตรีเมืองพระประแดงตามคำสั่งเทศบาลเมืองพระประแดงที่ ๓๓๖/๒๕๔๗ เรื่อง มอบอำนาจของนายกเทศมนตรีให้ปลัดเทศบาลปฏิบัติราชการแทน ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๔๗ ได้ออกประกาศเทศบาลเมืองพระประแดง เรื่อง การปรับอัตราค่าธรรมเนียมการเก็บขยะมูลฝอย ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๔๗ โดยประกาศข้างต้นมีสาระที่จะปรับอัตราค่าธรรมเนียมการเก็บขยะมูลฝอย ซึ่งกรณีการออกประกาศดังกล่าวนี้เทศบาลเมืองพระประแดง ผู้ถูกฟ้องคดี ได้ชี้แจงเหตุผลว่าเทศบัญญัติฉบับดังกล่าวกำหนดให้เทศบาลเมืองพระประแดงโดยนายกเทศมนตรีเมืองพระประแดงสามารถปรับปรุงเปลี่ยนแปลงอัตราดังกล่าวได้ไม่เกินอัตราที่เทศบัญญัติกำหนด โดยศาลปกครองสูงสุดพิจารณาแล้ว เห็นว่า เมื่อมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ บัญญัติให้เทศบาลเป็นผู้มีอำนาจกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมโดยการตราเป็นเทศบัญญัติ เมื่อเทศบาลเมืองพระประแดงได้ออกเพียงประกาศเทศบาลเมืองพระประแดงเพื่อปรับอัตราค่าธรรมเนียมการเก็บขยะมูลฝอย จึงเป็นกรณีที่เทศบาลเมืองพระประแดงออกประกาศดังกล่าวโดยปราศจากอำนาจ

/ประกาศ...

ประกาศเทศบาลเมืองพระประแดง เรื่อง การปรับอัตราค่าธรรมเนียมการเก็บขยะมูลฝอย ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๔๗ จึงเป็นประกาศที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ส่วนกรณีที่ข้อ ๑๘ ของเทศบัญญัติเทศบาลเมืองพระประแดง เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูล และมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๔๕ กำหนดให้นายกเทศมนตรีเมืองพระประแดงมีอำนาจออกระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้นั้น เห็นว่า ข้อ ๑๘ ของเทศบัญญัติดังกล่าวเพียงแต่ให้อำนาจนายกเทศมนตรีเมืองพระประแดงในอันที่จะออกระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้เท่านั้น แต่การกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการเก็บขยะมูลฝอยนั้น เทศบัญญัติดังกล่าวได้ระบุไว้โดยตรงอย่างชัดแจ้งในตอนท้ายของข้อ ๑๑ ว่าผู้ครอบครองสถานที่ อาคาร หรือเคหสถานจะต้องเสียค่าธรรมเนียมเก็บขนมูลฝอยหรือสิ่งปฏิกูลตามอัตราที่ได้กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัติดังกล่าว ดังนั้น นายกเทศมนตรีเมืองพระประแดงหรือปลัดเทศบาลเมืองพระประแดงซึ่งได้รับมอบอำนาจจากนายกเทศมนตรีเมืองพระประแดง จึงไม่อาจอาศัยอำนาจตามข้อ ๑๘ ของเทศบัญญัติดังกล่าวเปลี่ยนแปลงอัตราค่าธรรมเนียมเก็บขนมูลฝอยหรือสิ่งปฏิกูลให้แตกต่างไปจากอัตราที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัติดังกล่าวได้

โดยที่กฎหมายได้กำหนดไว้อย่างชัดแจ้งว่า การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมและขนสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยจากประชาชนนั้น ให้เป็นอำนาจของเทศบาลที่จะกระทำได้ แต่จะต้องกระทำโดยออกเป็นเทศบัญญัติและจะกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมได้ไม่เกินอัตราตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ซึ่งหมายความว่า กฎหมายได้ระบุไว้แล้วว่า ผู้ทรงอำนาจในการกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมดังกล่าวคือสภาเทศบาลโดยความเห็นชอบของผู้ว่าราชการจังหวัดและจะต้องกระทำในรูปแบบของเทศบัญญัติ ดังนั้น การออกประกาศเทศบาลเมืองพระประแดง เรื่อง การปรับอัตราค่าธรรมเนียมการเก็บขยะมูลฝอย ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๔๗ จึงเป็นการกระทำที่กระทำโดยไม่มีอำนาจ เป็นการกระทำที่ก้าวล่วงเข้าไปในอำนาจของสภาเทศบาลและผู้ว่าราชการจังหวัด และเป็นการกระทำที่ไม่ถูกต้องตามรูปแบบอันเป็นสาระสำคัญที่กำหนดไว้สำหรับการกระทำนั้น อันเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายที่มีสภาพร้ายแรงถึงระดับที่ต้องถือว่าเป็นการกระทำที่ไม่เคยมีอยู่เลย แต่เนื่องจากมาตรา ๗๒ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติให้ศาลปกครองมีอำนาจกำหนดคำบังคับได้แต่เพียงสั่งให้เพิกถอนกฎที่ศาลเห็นว่าไม่ชอบด้วยกฎหมายเท่านั้น โดยมาตรา ๗๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน บัญญัติว่า ในการมีคำบังคับตามวรรคหนึ่ง (๑) ศาลปกครองมีอำนาจกำหนดว่าจะให้มีผลย้อนหลังหรือไม่ย้อนหลังหรือมีผลไปในอนาคตถึงขณะใดขณะหนึ่งก็ได้ ในคดีนี้ ศาลปกครองสูงสุดจึงเห็นสมควรกำหนดคำบังคับให้เพิกถอนประกาศเทศบาลเมืองพระประแดง เรื่อง การปรับอัตราค่าธรรมเนียมการเก็บขยะมูลฝอย ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๔๗ โดยให้มีผลย้อนหลังไปถึงวันที่ประกาศดังกล่าวมีผลใช้บังคับ คือวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๗

๔. ตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดอำนาจเจริญ เรื่อง การให้บริการและอัตราค่าธรรมเนียมในการกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลรวม พ.ศ. ๒๕๕๗ ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอำนาจเจริญ ข้อ ๕ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัดอำนาจเจริญ อาจให้บริการแก่ผู้ขอใช้บริการกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลรวมโดยเรียกค่าธรรมเนียมได้ตามบัญชีอัตราค่าธรรมเนียมแนบท้ายข้อบัญญัตินี้ และข้อ ๖ ให้กำหนดให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดอำนาจเจริญมีอำนาจกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมตามข้อ ๕ ได้ไม่เกินอัตราที่กำหนดไว้ในบัญชีอัตราค่าธรรมเนียมการให้บริการที่แนบท้ายข้อบัญญัตินี้ และมีอำนาจเปลี่ยนแปลงอัตราค่าธรรมเนียม และวรรคสองกำหนดว่า การเปลี่ยนแปลงอัตราค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่ง ให้แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาจำนวนไม่น้อยกว่า ๗ คน ประกอบด้วยปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดอำนาจเจริญ เป็นประธานกรรมการ รองปลัดองค์การบริหารบริหารส่วนจังหวัดอำนาจเจริญ ผู้อำนวยการกองหรือหัวหน้าส่วนราชการ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด เป็นกรรมการ โดยมีนิติกรเป็นกรรมการและเลขานุการ ข้อ ๗ กำหนดว่า ให้ผู้ขอใช้บริการที่ได้รับอนุญาตแล้ว มีหน้าที่ต้องรับผิดชอบ

/จะต้อง...

จะต้องชำระค่าธรรมเนียมตามอัตราค่าธรรมเนียมที่กำหนดไว้ในบัญชีอัตราค่าธรรมเนียมที่กำหนดไว้ในบัญชีอัตราค่าธรรมเนียมการให้บริการที่แนบท้ายข้อบัญญัตินี้ ข้อ ๘ กำหนดว่า ผู้ใดประสงค์จะนำมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดอำนาจเจริญกำจัด ณ สถานที่กำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลรวม จะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไข ดังนี้ กล่าวคือ ๘.๒ หน่วยงานของรัฐ ให้หัวหน้าส่วนราชการทำหนังสือแจ้งความจำนงขออนุญาตใช้สถานที่จำกัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลรวม ข้อ ๙ ผู้ขอใช้บริการต้องปฏิบัติตามวัตถุประสงค์ที่ได้แจ้งไว้กับองค์การบริหารส่วนจังหวัดอำนาจเจริญ ข้อ ๑๔ อัตราค่าธรรมเนียมให้เป็นไปตามที่นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดอำนาจเจริญประกาศกำหนดไว้แต่ไม่เกินอัตราที่กำหนดไว้ในบัญชีอัตราค่าธรรมเนียมการให้บริการที่แนบท้ายข้อบัญญัตินี้ และข้อ ๑๕ กำหนดว่า เมื่อผู้ขอใช้บริการได้นำมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลไปกำจัดยังสถานที่กำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลรวม ผู้ขอใช้บริการมีหน้าที่จะต้องชำระค่าธรรมเนียมให้แก่องค์การบริหารส่วนจังหวัดอำนาจเจริญ โดยให้นำหลักฐานไปยื่นชำระเงินค่าธรรมเนียมได้ที่กองคลัง องค์การบริหารส่วนจังหวัดอำนาจเจริญ

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดอำนาจเจริญได้ตราขึ้นโดยอาศัยอำนาจตามที่กฎหมายกำหนดไว้ คือ พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๕๑(๒) ประกอบกับพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๒๐ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ และมาตรา ๖๓ ข้อบัญญัติฉบับนี้จึงมีสถานะเป็นกฎที่มีผลบังคับเป็นการทั่วไป องค์การบริหารส่วนจังหวัดอำนาจเจริญมีหน้าที่ต้องใช้บังคับและปฏิบัติให้เป็นไปตามที่ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดอำนาจเจริญดังกล่าวกำหนดไว้ ซึ่งเมื่อได้พิจารณาจากข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดอำนาจเจริญ เรื่อง การให้บริการและอัตราค่าธรรมเนียมในการกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลรวม พ.ศ. ๒๕๕๗ ที่กล่าวมาข้างต้นแล้วเห็นว่า เมื่อองค์การบริหารส่วนตำบลแมดและเทศบาลตำบลไก่คำประสงค์จะนำขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดอำนาจเจริญกำจัด ณ สถานที่กำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอำนาจเจริญแล้วจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่ข้อบัญญัตินี้กำหนดไว้ กล่าวคือ ต้องทำหนังสือแจ้งความจำนงขออนุญาตใช้สถานที่กำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลรวม และเสียค่าธรรมเนียมตามที่ข้อบัญญัตินี้กำหนดไว้ จะไม่ปฏิบัติตามมิได้

อนึ่ง กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นมีข้อสังเกตว่า ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดอำนาจเจริญดังกล่าวได้กำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดอำนาจเจริญเรียกค่าธรรมเนียมแก่ผู้ขอใช้บริการกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลรวมได้ตามบัญชีอัตราค่าธรรมเนียมแนบท้ายข้อบัญญัติ และยังกำหนดให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดอำนาจเจริญมีอำนาจกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมได้ไม่เกินอัตราที่กำหนดไว้ในบัญชีอัตราค่าธรรมเนียมการให้บริการที่แนบท้ายข้อบัญญัตินี้ และมีอำนาจเปลี่ยนแปลงอัตราค่าธรรมเนียมได้ด้วย ซึ่งกรณีในลักษณะดังกล่าวนี้ศาลปกครองสูงสุดได้ให้ความเห็นไว้ตามคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขดำที่ อ. ๕๓๑/๒๕๕๐ คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๕๒๖/๒๕๕๔ วันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า กฎหมายได้กำหนดไว้อย่างชัดแจ้งว่า การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมและขนสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยจากประชาชนนั้น ให้เป็นอำนาจของราชการส่วนท้องถิ่นที่จะกระทำได้ แต่จะต้องกระทำโดยออกเป็นข้อกำหนดท้องถิ่นและจะกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมได้ไม่เกินอัตราตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ซึ่งหมายความว่า กฎหมายได้ระบุไว้แล้วว่า ผู้ทรงอำนาจในการกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมดังกล่าวคือสภาท้องถิ่นโดยความเห็นชอบของผู้กำกับดูแลที่มีอำนาจให้ความเห็นชอบข้อกำหนดของท้องถิ่นนั้น และจะต้องกระทำในรูปแบบของข้อกำหนดท้องถิ่น การที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยผู้บริหารท้องถิ่นไปออกประกาศปรับอัตราค่าธรรมเนียมการเก็บขยะมูลฝอย จึงเป็นการกระทำที่กระทำโดยไม่มีอำนาจ เป็นการกระทำที่ก้าวล่วงเข้าไปในอำนาจของสภาท้องถิ่นและผู้กำกับดูแล และเป็นการกระทำที่ไม่ถูกต้องตามรูปแบบอันเป็น

/สาระ...

สาระสำคัญที่กำหนดไว้สำหรับการกระทำนั้น อันเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายที่มีสภาพร้ายแรงถึงระดับที่ต้องถือว่าเป็นการกระทำที่ไม่เคยมีอยู่เลย จึงขอให้จังหวัดอำนาจเจริญได้แจ้งแนวทางปฏิบัติตามความเห็นของศาลปกครองสูงสุดดังกล่าวให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดอำนาจเจริญทราบเพื่อดำเนินการเกี่ยวกับการกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมให้ถูกต้องตามกฎหมายต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นาย[illegible])
รองปลัดกระทรวงมหาดไทย ปฏิบัติราชการแทน
ปลัดกระทรวงมหาดไทย

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
สำนักกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น
โทร. ๐ ๒๒๔๑ ๙๐๓๖
โทรสาร ๐ ๒๒๔๑ ๙๐๓๖

ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๐๔๓๑๔

กระทรวงมหาดไทย
ถนนอัษฎางค์ เขตพระนคร กทม. ๑๐๒๐๐

๑๖ มีนาคม ๒๕๕๙

เรื่อง หารือกรณีมีคำสั่งให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองส่วนท้องถิ่นพ้นจากตำแหน่งและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองในวันเดียวกัน

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช.

อ้างถึง หนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ที่ ปช ๐๐๐๘/๐๐๑๐ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๙

ตามที่สำนักงาน ป.ป.ช. ได้ขอหารือเกี่ยวกับกรณีที่ผู้บริหารท้องถิ่นมีคำสั่งให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองส่วนท้องถิ่น (รองนายกฯ เลขานุการนายกฯ หรือที่ปรึกษานายกฯ) พ้นจากตำแหน่ง และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองส่วนท้องถิ่นอีกในวันเดียวกัน เพื่อใช้ประกอบการพิจารณาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๘ ที่ได้บัญญัติให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในสามสิบวันนับแต่วันเข้ารับตำแหน่ง พ้นจากตำแหน่ง และพ้นจากตำแหน่งครบหนึ่งปี ตามแบบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด ซึ่งจากการตรวจสอบปรากฏว่า มีกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองส่วนท้องถิ่นซึ่งเป็นบุคคลเดียวกันได้พ้นจากตำแหน่งและเข้าดำรงตำแหน่งในสมัยต่อเนื่องกันในวันเดียวกัน จึงขอหารือว่ากรณีที่ผู้บริหารท้องถิ่นมีคำสั่งให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองส่วนท้องถิ่นพ้นจากตำแหน่งและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองในวันเดียวกันดังกล่าว เป็นการขัดต่อกฎหมายหรือระเบียบใดหรือไม่ รวมทั้งมีผลต่อการรับค่าตอบแทนหรือไม่ อย่างไร นั้น

กระทรวงมหาดไทยได้พิจารณาข้อเท็จจริงประกอบข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องแล้วมีความเห็นดังนี้

๑. พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๓๕/๓ วรรคหนึ่ง ได้กำหนดให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดอาจแต่งตั้งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ซึ่งมิใช่สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นผู้ช่วยเหลือในการบริหารราชการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดตามที่นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดมอบหมายได้ตามเกณฑ์ที่กำหนด และวรรคสองกำหนดว่า นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดอาจแต่งตั้งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด และที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งมิใช่สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้ตามเกณฑ์ที่กำหนด และมาตรา ๓๕/๕ ได้กำหนดให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้ กล่าวคือ (๓) แต่งตั้งและถอดถอนรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด เลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด และที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ทั้งนี้ มาตรา ๓๗ (๒) และมาตรา ๓๗/๑ (๒) กำหนดให้รองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด เลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด และที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดพ้นจากตำแหน่งเมื่อนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีคำสั่งให้พ้นจากตำแหน่ง

พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๔๘ อัฏฐ ได้กำหนดให้นายกเทศมนตรีอาจแต่งตั้งรองนายกเทศมนตรีซึ่งมิใช่สมาชิกสภาเทศบาลเป็นผู้ช่วยเหลือในการบริหารราชการของเทศบาลตามที่นายกเทศมนตรีมอบหมายได้ ตามเกณฑ์ที่กำหนด และวรรคสองกำหนดว่า นายกเทศมนตรีอาจแต่งตั้งที่ปรึกษานายกเทศมนตรีและเลขานุการนายกเทศมนตรี

/ ซึ่งมิใช่ ...

ซึ่งมิใช่สมาชิกสภาเทศบาลได้ ตามเกณฑ์ที่กำหนด และมาตรา ๔๘ เตรส ได้กำหนดให้นายกเทศมนตรีมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้ กล่าวคือ (๓) แต่งตั้งและถอดถอนรองนายกเทศมนตรี ที่ปรึกษานายกเทศมนตรีและเลขานุการนายกเทศมนตรี ทั้งนี้ มาตรา ๔๘ โสฬส กำหนดให้รองนายกเทศมนตรี เลขานุการนายกเทศมนตรีและที่ปรึกษานายกเทศมนตรี พ้นจากตำแหน่งเมื่อนายกเทศมนตรีมีคำสั่งให้พ้นจากตำแหน่ง

พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๕๘/๓ ได้กำหนดให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบลอาจแต่งตั้งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งมิใช่สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นผู้ช่วยเหลือในการบริหารราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลตามที่นายกองค์การบริหารส่วนตำบลมอบหมายได้ไม่เกินสองคน และอาจแต่งตั้งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคนหนึ่งซึ่งมิได้เป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐได้ และมาตรา ๕๙ ได้กำหนดให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้ กล่าวคือ (๓) แต่งตั้งและถอดถอนรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลและเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ทั้งนี้ มาตรา ๖๔/๑ กำหนดให้รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล และเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนตำบลพ้นจากตำแหน่งเมื่อนายกองค์การบริหารส่วนตำบลมีคำสั่งให้พ้นจากตำแหน่ง

ดังนั้น เมื่อผู้บริหารท้องถิ่น ได้แก่ นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ได้แต่งตั้งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด เลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด และที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด นายกเทศมนตรี ได้แต่งตั้งรองนายกเทศมนตรี เลขานุการนายกเทศมนตรี และที่ปรึกษานายกเทศมนตรีและนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ได้แต่งตั้งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล และเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนตำบลแล้ว ก็สามารถถอดถอนโดยออกคำสั่งให้บุคคลที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวพ้นจากตำแหน่งได้ เมื่อถอดถอนแล้วบุคคลนั้นต้องพ้นจากตำแหน่ง ทำให้ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว ผู้บริหารท้องถิ่นจึงสามารถแต่งตั้งบุคคลใดให้ดำรงตำแหน่งที่ว่างลงดังกล่าวโดยสามารถแต่งตั้งในวันเดียวกันภายหลังจากที่ได้ถอดถอนแล้วได้ และกรณีที่จะแต่งตั้งบุคคลที่ถูกถอดถอนนั้นให้ดำรงตำแหน่งนั้นอีกหรือตำแหน่งอื่นก็สามารถกระทำได้ โดยพิจารณาถึงคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับตำแหน่งดังกล่าว

๒. สำหรับเรื่องค่าตอบแทนนั้น เห็นว่า เมื่อผู้บริหารท้องถิ่นได้แต่งตั้งบุคคลใดให้ดำรงตำแหน่งตามที่กล่าวมาข้างต้น บุคคลดังกล่าวก็ย่อมได้รับค่าตอบแทนตามที่กำหนดไว้สำหรับตำแหน่งนั้น ตามพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๗๕ พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๔๘ จตุวีสติ และพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๘๖

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุกฤษฎ์ จุลเจริญ)
รองปลัดกระทรวงมหาดไทย ปฏิบัติราชการแทน
ปลัดกระทรวงมหาดไทย

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
สำนักกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น
โทร./โทรสาร ๐-๒๒๔๑-๙๐๓๖

ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๔๔๑๖

กระทรวงมหาดไทย

ถนนอัษฎางค์ เขตพระนคร กทม. ๑๐๒๐๐

๑๖ มีนาคม ๒๕๕๙

เรื่อง หารือเกี่ยวกับการลงมติของสภาเทศบาลเมืองบางริ้น

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดระนอง

อ้างถึง หนังสือจังหวัดระนอง ด่วนที่สุด ที่ รน ๐๐๒๓.๔/๒๑๔ ลงวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๙

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๑๕๔๙๑ ลงวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๘

ตามที่จังหวัดระนองได้ขอหารือเกี่ยวกับการลงมติของสภาเทศบาลเมืองบางริ้นในการประชุมสมัยสามัญ สมัยที่ ๓ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๘ เกี่ยวกับการให้ความเห็นชอบในการทำประโยชน์ในเขตพื้นที่ป่า ท้องที่หมู่ที่ ๓ ตำบลบางริ้น อำเภอเมืองระนอง จังหวัดระนอง ซึ่งมีสมาชิกสภาเทศบาลเมืองบางริ้นเข้าร่วมประชุม จำนวน ๑๓ คน ออกเสียงเห็นชอบ จำนวน ๖ เสียง ไม่มีผู้ออกเสียงไม่เห็นชอบ และงดออกเสียง จำนวน ๗ คน ซึ่งจังหวัดระนองพิจารณาแล้วมีความเห็นสรุปได้ว่า การลงมติของสภาเทศบาลเมืองบางริ้นในเรื่องดังกล่าวต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ตามมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ และข้อ ๘๖ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยข้อบังคับการประชุมสภาท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ ที่ให้ถือเอาเสียงข้างมากเป็นเกณฑ์ โดยมิได้กำหนดว่าต้องเป็นเสียงข้างมากของสมาชิกสภาเทศบาลทั้งหมด จึงต้องนับคะแนนเสียงแต่เฉพาะผู้ซึ่งออกเสียงลงคะแนนเห็นชอบหรือไม่ให้ความเห็นชอบในเรื่องดังกล่าวเท่านั้น ส่วนผู้ที่งดออกเสียงและขาดประชุมย่อมไม่อาจนำมานับเป็นคะแนนเสียงได้ เทียบเคียงกับความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๑๑๗๘/๒๕๕๘ จึงขอหารือว่าความเห็นของจังหวัดระนองดังกล่าวถูกต้องหรือไม่ นั้น

กระทรวงมหาดไทยได้พิจารณาข้อเท็จจริงประกอบกับข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องแล้วมีความเห็นว่า พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๒๘ กำหนดว่า การลงมติวินิจฉัยข้อปรึกษานั้น ให้ถือเอาเสียงข้างมากเป็นประมาณ เว้นแต่จะมีบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่นในพระราชบัญญัตินี้ สมาชิกสภาเทศบาลคนหนึ่งย่อมมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้ามีจำนวนลงเสียงลงคะแนนเท่ากัน ให้ประธานที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นได้อีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด และระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยข้อบังคับการประชุมสภาท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ ข้อ ๘๖ ได้กำหนดหลักเกณฑ์ว่า การลงมติให้ถือเสียงข้างมากเป็นเกณฑ์ เว้นแต่จะมีกฎหมายบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น ในกรณีที่คะแนนเสียงเท่ากันไม่ว่าจะเป็นการออกเสียงลงคะแนนเปิดเผย หรือออกเสียงลงคะแนนลับ ให้ประธานที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งโดยเปิดเผยเป็นเสียงชี้ขาด และประธานที่ประชุมจะให้เหตุผลด้วยหรือไม่ก็ได้

/ กระทรวง ...

กระทรวงมหาดไทยได้ให้ความเห็นตามข้อหารือของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน เกี่ยวกับการนับคะแนนเสียงในการลงมติของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๔.๗/๑๕๔๙๑ ลงวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๘ กรณีที่สภาองค์การบริหารส่วนตำบลได้มีมติให้จ่ายขาดเงินสะสม เพื่อใช้จ่ายตามโครงการเพื่อการลงทุน หมวดค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง โดยมีสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเข้าร่วมประชุม จำนวนทั้งสิ้น ๙ คน ออกเสียงเห็นชอบ จำนวน ๔ เสียง ไม่เห็นชอบ จำนวน - เสียง และงดออกเสียง จำนวน ๕ คน โดยกระทรวงมหาดไทยพิจารณาแล้วมีความเห็นว่า พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๕๖ ประกอบมาตรา ๑๘ วรรคสอง ได้กำหนดหลักเกณฑ์ไว้ว่า การลงมติของที่ประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลให้ถือเสียงข้างมาก เว้นแต่ที่มีบทบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่นในพระราชบัญญัตินี้ และระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยข้อบังคับการประชุมสภาท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ ข้อ ๘๖ ได้กำหนดว่า การลงมติให้ถือเสียงข้างมากเป็นเกณฑ์ เว้นแต่จะมีกฎหมายบัญญัติเป็นอย่างอื่น การนับคะแนนเสียงในการลงมติของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๒ ในกรณีที่ให้ถือเสียงข้างมากเป็นเกณฑ์ดังกล่าวนี้ เป็นการนับคะแนนเสียงแบบเสียงข้างมากแบบธรรมดา (Simple Majority) ต้องนับจากคะแนนเสียงสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่เป็นองค์ประชุมที่ออกเสียงลงคะแนนว่าเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบ ส่วนการงดออกเสียงนั้นไม่สามารถนำมานับรวมว่าเป็นคะแนนเสียงที่เห็นชอบหรือไม่เห็นชอบได้

หากกรณีใดเป็นเรื่องสำคัญที่จะต้องพิจารณาด้วยความรอบคอบ พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๒ ได้บัญญัติวิธีการนับคะแนนเสียงไว้เป็นอย่างอื่น เช่น ตามมาตรา ๔๗ ตรี ที่บัญญัติให้สมาชิกภาพของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลสิ้นสุดลง เนื่องจากมีความประพฤติในทางที่จะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียหรือก่อความไม่สงบเรียบร้อยแก่องค์การบริหารส่วนตำบลหรือกระทำการอันเสื่อมเสียประโยชน์ของสภาองค์การบริหารส่วนตำบล โดยมติของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่จะมีผลให้สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลพ้นจากตำแหน่งได้ ต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลทั้งหมดเท่าที่มีอยู่อันเป็นการนับคะแนนเสียงแบบข้างมากแบบเด็ดขาด (Absolute majority) กรณีเช่นนี้ทำให้เกิดผลว่าการงดออกเสียงของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีผลต่อการนับคะแนนเสียงในการลงมติดังกล่าว โดยมีผลในทางที่ไม่เห็นด้วยกับญัตติที่เสนอให้สภามีมติให้สมาชิกภาพของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลต้องสิ้นสุดลงนั้น โดยปริยาย ซึ่งเทียบเคียงได้กับแนวทางความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ ๑๑๗๘/๒๕๕๘

ดังนั้น เมื่อสภาเทศบาลเมืองบางริ้นได้พิจารณาและมีมติให้ความเห็นชอบในการขออนุญาตเข้าทำประโยชน์ในเขตพื้นที่ป่า ท้องที่หมู่ที่ ๓ ตำบลบางริ้น อำเภอเมืองระนอง จังหวัดระนอง ตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๒๘ ประกอบกับระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยข้อบังคับการประชุมสภาท้องถิ่น พ.ศ ๒๕๔๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ ข้อ ๘๖ โดยลงมติโดยถือเสียงข้างมากเป็นเกณฑ์ ในการประชุมสมัยสามัญ สมัยที่ ๓ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๘ เมื่อวันที่

/ ๒๘ สิงหาคม ...

๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๘ ซึ่งมีสมาชิกสภาเทศบาลเมืองบางริ้นเข้าร่วมประชุม จำนวน ๑๓ คน ออกเสียงเห็นชอบ จำนวน ๖ เสียง ไม่มีสมาชิกสภาเทศบาลที่ออกเสียงไม่เห็นชอบ และมีสมาชิกสภาเทศบาลงดออกเสียง จำนวน ๗ คน เสียงข้างมากในการพิจารณาเรื่องดังกล่าวคือจำนวนเสียงของสมาชิกสภาเทศบาลเมืองบางริ้นที่ออกเสียงเห็นชอบ ซึ่งมีจำนวน ๖ เสียง สำหรับผู้งดออกเสียงไม่สามารถนำมานับรวมเป็นคะแนนเสียงเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบได้

อนึ่ง กระทรวงมหาดไทยมีความเห็นว่า สภาเทศบาลมีอำนาจหน้าที่ดำเนินการในกิจการใดๆ ตามที่กฎหมายกำหนด จะกระทำกิจการใดอันเป็นการนอกเหนือจากอำนาจหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดไว้มิได้ ซึ่งตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ ได้กำหนดให้สภาเทศบาลมีอำนาจหน้าที่ควบคุมการปฏิบัติงานของนายกเทศมนตรีตามวิธีการที่พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๔๙๖ กำหนดไว้ และการพิจารณาและให้ความเห็นชอบร่างเทศบัญญัติหรือดำเนินกิจการใดๆ เมื่อมีกฎหมายอื่นใดกำหนดให้สภาเทศบาลมีอำนาจหน้าที่ในเรื่องนั้นๆ กรณีที่สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดระนองได้ส่งเรื่องราวคำขออนุญาตเข้าทำประโยชน์ในเขตพื้นที่ป่าท้องที่หมู่ที่ ๓ ตำบลบางริ้น อำเภอเมืองระนอง จังหวัดระนอง เพื่อใช้เป็นที่อยู่อาศัยของประชาชน ให้สภาเทศบาลเมืองบางริ้นพิจารณาให้ความเห็นชอบ จังหวัดระนองจึงควรตรวจสอบและพิจารณาด้วยว่า การที่สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดระนองได้ส่งเรื่องดังกล่าวให้สภาเทศบาลเมืองบางริ้นพิจารณานั้น ได้ดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายฉบับใด กฎหมายนั้นได้กำหนดให้สภาเทศบาลมีอำนาจหน้าที่ในเรื่องนี้อย่างไร ได้กำหนดรูปแบบ ขั้นตอน หรือวิธีการในการพิจารณาหรือให้ความเห็นชอบของสภาเทศบาลไว้ด้วยหรือไม่ อย่างไร เพื่อที่จะได้นำมาประกอบการพิจารณาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุทธิพงษ์ จุลเจริญ)
รองปลัดกระทรวงมหาดไทย ปฏิบัติราชการแทน
ปลัดกระทรวงมหาดไทย

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
สำนักกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น
โทร./โทรสาร ๐-๒๒๔๑-๙๐๓๔-๖

ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๐๔๗๐๗

กระทรวงมหาดไทย

ถนนอัษฎางค์ เขตพระนคร กทม. ๑๐๒๐๐

๒๒ มีนาคม ๒๕๕๙

เรื่อง หารือข้อกฎหมายเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลในการจัดบริการสาธารณะ

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดระยอง

อ้างถึง หนังสือจังหวัดระยอง ที่ รย ๐๐๒๓.๔/๖๐๖๑ ลงวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๘

ตามที่จังหวัดระยองได้ขอหารือเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลในการจัดบริการสาธารณะในการตรวจสุขภาพให้แก่ประชาชน กรณีที่องค์การบริหารส่วนตำบลตาสิทธิ์ ได้เบิกจ่ายเงินค่าจ้างเหมาบริการตรวจสุขภาพประชาชนที่มาขอรับบริการตามโครงการตลาดนัดสุขภาพประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ ให้แก่บริษัท ไลฟ์ ไดแอ็ก จำกัด และสำนักตรวจเงินแผ่นดินจังหวัดระยองได้ตรวจสอบงบการเงินขององค์การบริหารส่วนตำบลตาสิทธิ์ ประจำงวดปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ และได้มีข้อสังเกตว่า การตรวจสุขภาพดังกล่าวเป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๖๗ จังหวัดระยองจึงขอหารือเกี่ยวกับการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ในเรื่องดังกล่าวว่าองค์การบริหารส่วนตำบลตาสิทธิ์มีอำนาจกระทำได้หรือไม่ อย่างไร นั้น

กระทรวงมหาดไทยได้พิจารณาข้อเท็จจริงตามที่จังหวัดระยองหารือมาประกอบข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องแล้วมีความเห็น ดังนี้

๑. พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๖๖ กำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาตำบลทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม มาตรา ๖๗ กำหนดว่า ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย องค์การบริหารส่วนตำบล มีหน้าที่ต้องทำในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล กล่าวคือ (๓) ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ (๖) ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ และ (๙) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมายโดยจัดสรรงบประมาณหรือบุคลากรให้ตามความจำเป็นและสมควร

พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๖ ได้กำหนดว่า ให้เทศบาล เมืองพัทยา และองค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง ดังนี้ (๑๐) การสังคมสงเคราะห์และการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส และ (๑๙) การสาธารณสุข การอนามัยครอบครัว และการรักษาพยาบาล

๒. ข้อเท็จจริงตามที่จังหวัดระยองหารือมา ปรากฏว่า องค์การบริหารส่วนตำบลตาสิทธิ์ได้จัดทำโครงการตลาดนัดสุขภาพ ปี พ.ศ. ๒๕๕๖ โดยกำหนดวัตถุประสงค์ไว้ดังนี้ (๑) เพื่อให้ประชาชนเกิดความตื่นตัวตระหนักและเห็นความสำคัญ ให้ความสนใจและใส่ใจสุขภาพของตนเองและคนในครอบครัว ซึ่งเป็นสิทธิประโยชน์หลักที่กำหนดให้ประชาชนทุกระดับอายุ ต้องได้รับการตรวจสุขภาพประจำปี ทุก ๑ – ๒ ปี (๒) เพื่อให้ประชาชนทราบปัจจัยเสี่ยงในการที่จะเกิดภาวะเจ็บป่วยในอนาคตของตนเองและครอบครัวเพื่อให้เกิดความตื่นตัวและนำไปสู่การปรับเปลี่ยนและหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงเหล่านั้น (๓) เพื่อให้ประชาชนในกลุ่มที่มีปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพและประชาชนที่มีภาวะโรค ได้รับการให้คำปรึกษาที่เหมาะสมในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมด้านสุขภาพเพื่อลดปัจจัย

/เสี่ยงต่างๆ ...

เสี่ยงต่างๆ และ (๔) เพื่อได้ทราบและสามารถวิเคราะห์สภาวะสุขภาพของชุมชน อันจะนำไปสู่การวางแผนแก้ไขปัญหาสาธารณสุขของชุมชนได้ตามความเป็นจริง และการดำเนินการตามโครงการดังกล่าวมีการตรวจสุขภาพ ตรวจรักษา พยาบาลเบื้องต้น โดยแพทย์และพยาบาลเวชปฏิบัติ รวมทั้งบุคลากรทางการแพทย์ การจ่ายยาและเวชภัณฑ์แก่ผู้รับบริการ ให้สุขศึกษาเรื่องของการปฏิบัติตนเพื่อเสริมสร้างสุขภาพ และการดูแลตนเอง เช่น ในผู้ป่วยเบาหวาน ความดันโลหิตสูง ผู้ป่วยภาวะทุพโภชนาการและอื่น ๆ ที่พบ อันเป็นการดำเนินการเกี่ยวกับการป้องกันโรค และการสาธารณสุข การอนามัยครอบครัว และการรักษาพยาบาล อยู่ในอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๖๗ (๓) (๖) และพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๖ (๑๐) (๑๙) ที่กล่าวมาข้างต้น

อย่างไรก็ตามคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ได้ให้ความเห็นตามข้อหารือของกระทรวงมหาดไทยตามบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๕๕/๒๕๕๖ เกี่ยวกับกรณีที่มีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหลายแห่ง เช่น องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต ได้ดำเนินการจัดตั้งโรงพยาบาลหรือศูนย์บริการสาธารณสุข โดยซื้อกิจการโรงพยาบาลแล้วจ้างเอกชนมาบริหาร ซึ่งกระทรวงมหาดไทยมีความเห็นว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถดำเนินการจัดให้มีโรงพยาบาลหรือศูนย์บริการสาธารณสุขตามอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายกำหนดได้ แต่ประเด็นที่หารือเกิดจากข้อสังเกตของกรรมการในคณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทยว่า ในกรณีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่ได้เป็นผู้ดำเนินการก่อสร้างโรงพยาบาลเอง แต่ซื้ออาคารและจ้างเอกชนบริหารกิจการ เช่น กรณีขององค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ตซื้อที่ดินและอาคารของโรงพยาบาลร้างและจ้างโรงพยาบาลเอกชนให้เป็นผู้บริหารกิจการ และเป็นผู้จัดหาแพทย์และพยาบาลของโรงพยาบาล โดยองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพียงแต่ทำหน้าที่ควบคุมนโยบายของโรงพยาบาลและจัดซื้อยาและเวชภัณฑ์เท่านั้น กรณีเช่นนี้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจกระทำได้หรือไม่ ซึ่งคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) พิจารณาแล้วมีความเห็นว่า การดำเนินการใดๆ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องเป็นไปตามอำนาจหน้าที่ที่กำหนดในกฎหมายจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและตามที่มีกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เมื่อพิจารณากฎหมายจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและกฎหมายอื่นแล้วปรากฏว่า กฎหมายจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น เทศบาลตำบล เทศบาลเมือง เทศบาลนคร และองค์การบริหารส่วนจังหวัด ได้กำหนดอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวกับการจัดตั้งโรงพยาบาลหรือสถานพยาบาลอื่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไว้ เช่น กรณีเทศบาลเมือง มาตรา ๕๓ (๔) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๑๗ และมาตรา ๕๔ (๕) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๑๑ กำหนดให้เทศบาลเมืองต้องจัดให้มีและบำรุงสถานที่ทำการพิทักษ์และรักษาคนเจ็บไข้และอำนาจดำเนินการให้มีและบำรุงโรงพยาบาลในเขตเทศบาลเมืองได้ และกรณีองค์การบริหารส่วนจังหวัด มาตรา ๔๕ (๘) แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ บัญญัติให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดทำกิจการใดๆ อันเป็นอำนาจหน้าที่ของราชการส่วนท้องถิ่นอื่นที่อยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด และกิจการนั้นเป็นการสมควรให้ราชการส่วนท้องถิ่นอื่นร่วมกันดำเนินการหรือให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดทำ ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ซึ่งปัจจุบันได้มีกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๔๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ กำหนดให้กิจการในการจัดตั้งและบำรุงสถานพยาบาล เป็นกิจการที่ราชการส่วนท้องถิ่นอื่นสมควรให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดร่วมดำเนินการหรือให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดทำ

เมื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ในการจัดให้มีหรือจัดตั้งโรงพยาบาลหรือศูนย์บริการสาธารณสุขดังที่กล่าวข้างต้นแล้ว การจัดให้ได้มาซึ่งสถานที่และอาคารของโรงพยาบาลย่อมกระทำได้

/เพราะอาคาร...

เพราะอาคารและสถานที่เป็นส่วนหนึ่งของสิ่งจำเป็นในการปฏิบัติหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สำหรับปัญหาที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะจ้างบุคคลอื่นมาบริหารจัดการหรือดำเนินการกิจการที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกระทำได้หรือไม่นั้น เห็นว่า ในการจัดจ้างบุคคลอื่นมาบริหารจัดการหรือดำเนินกิจการที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องกระทำนั้นอาจแยกได้เป็นสองลักษณะ กล่าวคือ ถ้ากิจการนั้นเป็นภารกิจที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำต้องกระทำเพื่ออำนวยความสะดวกหรือเพื่อให้การปฏิบัติการตามอำนาจหน้าที่สามารถดำเนินการไปได้โดยสะดวกหรือเป็นระเบียบเรียบร้อย เช่น การดูแลรักษาอาคารที่ทำการ การรักษาความปลอดภัยของที่ทำการ หรือการทำความสะอาดสถานที่ทำงาน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นย่อมจ้างเหมาเอกชนหรือบุคคลใดให้มาดำเนินการให้ได้ตามแนวทางที่กระทรวงมหาดไทยได้เคยวางหลักเกณฑ์ไว้ในหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๓๑๓.๔/ว ๑๔๕๒ ลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๔๑ แต่ในกรณีที่กิจการใดเป็นกิจการอันเป็นอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริการประชาชน ย่อมเป็นภาระหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะต้องดำเนินการนั้นเองตามวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การจะมอบหมายให้เอกชนหรือบุคคลอื่นเป็นผู้ดำเนินกิจการนั้นแทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ก็ต่อเมื่อมีกฎหมายบัญญัติให้กระทำได้ดังที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดฯ ว่า “องค์การบริหารส่วนจังหวัดอาจมอบให้เอกชนกระทำกิจการซึ่งอยู่ในอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดและเรียกเก็บค่าธรรมเนียม ค่าบริการ หรือค่าตอบแทนที่เกี่ยวข้องแทนองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้ แต่ต้องได้รับความเห็นชอบจากสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดและผู้ว่าราชการจังหวัดเสียก่อน” ตามบทบัญญัติดังกล่าวจะเห็นได้ว่า เป็นการมอบหมายให้เอกชนไปลงทุนและดำเนินกิจการและเรียกเก็บรายได้แทนองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้ โดยมีเงื่อนไขกำหนดไว้หลายประการ เช่น จะต้องได้รับความเห็นชอบจากสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดและผู้ว่าราชการจังหวัด ทั้งในวรรคสามของมาตราดังกล่าวยังกำหนดให้สิทธิในการกระทำกิจการดังกล่าวเป็นสิทธิเฉพาะตัวจะโอนไปไม่ได้

นอกจากนี้ มาตรา ๔๗ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดฯ ยังได้บัญญัติให้ในกรณีที่หน้าที่ใดเป็นหน้าที่ที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดพึงจัดทำ แต่องค์การบริหารส่วนจังหวัดไม่จัดทำ รัฐมนตรีจะสั่งให้ราชการส่วนกลางหรือราชการส่วนภูมิภาคจัดทำได้ก็แต่เฉพาะเมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีแล้ว ซึ่งแสดงให้เห็นว่ากฎหมายได้ให้ความคุ้มครองแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการที่จะปฏิบัติภารกิจตามอำนาจหน้าที่ของตนด้วยตนเองไว้อย่างเข้มงวด ทั้งนี้ ตามหลักการที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๘๑ ที่รัฐจะต้องให้ความเป็นอิสระแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามหลักแห่งการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น และส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานหลักในการจัดทำบริการสาธารณะและมาตรา ๒๘๓ วรรคหนึ่งและวรรคสอง ที่บัญญัติให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่โดยทั่วไปในการดูแลและจัดทำบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น และมีความเป็นอิสระในการกำหนดนโยบาย การบริหาร การจัดบริการสาธารณะ การบริหารงานบุคคล การเงิน และการคลัง และมีอำนาจหน้าที่ของตนเองโดยเฉพาะ การที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ตได้ทำสัญญามอบหมายการบริหารจัดการโรงพยาบาลให้แก่เอกชน โดยเอกชนเป็นผู้รับภาระในการบริหารโรงพยาบาลและรับผิดชอบในการให้การรักษาพยาบาลแก่ประชาชน จัดหาแพทย์พยาบาลและบุคลากรที่เกี่ยวข้องอื่นมาดำเนินการ การดำเนินการดังกล่าวย่อมมีผลเป็นการมอบหมายการปฏิบัติหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ตให้เอกชนเป็นผู้รับผิดชอบ โดยมิใช่เป็นการมอบให้เอกชนเป็นผู้ดำเนินการตามมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดฯ การดำเนินการของโรงพยาบาลจึงเป็นไปตามเงื่อนไขของสัญญาที่ทำขึ้นระหว่างองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ตกับบริษัทที่เข้ามาเป็นคู่สัญญา นอกจากนั้น การที่เอกชนเข้ามาบริหารกิจการย่อมมีวัตถุประสงค์ในการแสวงหากำไร การดำเนินการเช่นนั้นจึงยากที่จะอยู่ภายใต้การควบคุมของฝ่ายนิติบัญญัติตามระบบของการปกครองท้องถิ่นที่กฎหมายกำหนดไว้ จึงไม่อาจกระทำได้ เพราะเป็นการนอกเหนือจากขอบเขตที่กฎหมายให้อำนาจไว้

/ดังนั้น...

ดังนั้น เมื่อพิจารณาจากแนวทางที่คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ได้ให้ความเห็นไว้ กรณีที่องค์การบริหารส่วนตำบลตาสิทธิ์ประสงค์จะดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ในการให้บริการสาธารณะแก่ประชาชน ในการป้องกันโรค การสาธารณสุข หรือการรักษาพยาบาล ซึ่งเป็นกิจการอันเป็นอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลตาสิทธิ์ในการให้การบริการสาธารณะแก่ประชาชนตามที่กฎหมายกำหนด จึงเป็นภาระหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลตาสิทธิ์ที่จะต้องดำเนินการนั้นเอง ตามวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะไปมอบหมายให้เอกชนโดยจ้างเหมาบริการทางการแพทย์ พยาบาล ห้องแลป รวมถึงอุปกรณ์จากสถานพยาบาลของเอกชนมาดำเนินการแทนในลักษณะดังกล่าวมิได้

อนึ่ง ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๖๗ กำหนดว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะจ่ายเงินหรือก่อหนี้ผูกพันได้แต่เฉพาะที่กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือหนังสือสั่งการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดไว้ ซึ่งปัจจุบันกระทรวงมหาดไทยยังไม่ได้ออกระเบียบ ข้อบังคับ หรือหนังสือสั่งการกำหนดรายจ่ายเกี่ยวกับการจ้างเหมาบริการตรวจสุขภาพประชาชนไว้เป็นการเฉพาะ มีเพียงการกำหนดวิธีการจ้าง ซึ่งรวมถึงการจ้างเหมาบริการไว้ในระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ และกำหนดหลักเกณฑ์ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใช้ดุลพินิจในการจ้างเหมาบริการในกิจการที่เป็นอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๓๑๓.๔/ว ๑๔๕๒ ลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๔๑ และการดำเนินกิจการตามอำนาจหน้าที่ใดตามที่พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดไว้ จะต้องไม่ซ้ำซ้อนกับที่ส่วนราชการอื่นซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในกิจการเดียวกันนี้ได้ดำเนินการอยู่ในพื้นที่ หากการดำเนินกิจการดังกล่าวเป็นอำนาจหน้าที่ที่ซ้ำซ้อนระหว่างรัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะมีอำนาจหน้าที่ดังกล่าวจะต้องได้รับการถ่ายโอนภารกิจนั้นเสียก่อน ตามที่คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ได้ให้ความเห็นไว้ตามบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๑๖๘/๒๕๔๔ เรื่อง อำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการดูแลรักษาที่สาธารณะ

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุทธิพงษ์ จุลเจริญ)
รองปลัดกระทรวงมหาดไทย ปฏิบัติราชการแทน
ปลัดกระทรวงมหาดไทย

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
สำนักกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น
โทร. ๐ ๒๒๔๑ ๙๐๓๖
โทรสาร ๐ ๒๒๔๑ ๙๐๓๖

ที่ มท ๐๘๐๔.๓/ ๔๐ ๓๙

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๒๘ มีนาคม ๒๕๕๙

เรื่อง หารือการแต่งตั้งและให้เจ้าหน้าที่ของรัฐดำรงตำแหน่งและปฏิบัติหน้าที่อื่น

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดนครราชสีมา

อ้างถึง หนังสือจังหวัดนครราชสีมา ที่ นม ๐๐๒๓.๔/๕๗๗๔ ลงวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๙

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๑๗๗๘๑ ลงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๘

ตามที่จังหวัดนครราชสีมาได้ขอหารือเกี่ยวกับการรักษาราชการแทนนายกเทศมนตรี กรณีที่นางสำรวย พยอมใหม่ (ชุนเกาะ) นายกเทศมนตรีตำบลบ้านใหม่ อำเภอเมืองนครราชสีมา ได้ถูกหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติสั่งระงับการปฏิบัติราชการในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ดำรงตำแหน่งอยู่เป็นการชั่วคราว โดยไม่ได้รับค่าตอบแทน ตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่ ๑/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๙ และเทศบาลตำบลบ้านใหม่ได้หารือว่า นางสายเรียม เดโชสินสวัสดิ์ รองนายกเทศมนตรีตำบลบ้านใหม่ ลำดับที่ ๑ ซึ่งเป็นผู้รักษาราชการแทนนายกเทศมนตรีตำบลบ้านใหม่ จะสามารถดำเนินการออกคำสั่งถอดถอนรองนายกเทศมนตรีตำบลบ้านใหม่ ลำดับที่ ๒ ที่ปรึกษานายกเทศมนตรีตำบลบ้านใหม่ และเลขานุการนายกเทศมนตรีตำบลบ้านใหม่ออกจากตำแหน่งได้หรือไม่ ซึ่งจังหวัดนครราชสีมาพิจารณาแล้วเห็นว่า อำนาจหน้าที่ของนายกเทศมนตรีในการแต่งตั้งและถอดถอนรองนายกเทศมนตรี ที่ปรึกษานายกเทศมนตรี และเลขานุการนายกเทศมนตรี ตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๔๘ เตรส (๓) เป็นอำนาจเฉพาะตัวของนายกเทศมนตรีที่มาจากการเลือกตั้งในการที่จะแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวให้มาเป็นผู้ช่วยเหลือในการปฏิบัติราชการของนายกเทศมนตรี นางสายเรียม เดโชสินสวัสดิ์ รองนายกเทศมนตรีผู้รักษาราชการแทนนายกเทศมนตรีตำบลบ้านใหม่ จึงไม่สามารถออกคำสั่งถอดถอนรองนายกเทศมนตรีตำบลบ้านใหม่ ลำดับที่ ๒ ที่ปรึกษานายกเทศมนตรีตำบลบ้านใหม่ และเลขานุการนายกเทศมนตรีตำบลบ้านใหม่ออกจากตำแหน่งได้ และขอหารือว่าความเห็นของจังหวัดนครราชสีมาถูกต้องหรือไม่ นั้น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นขอเรียนว่า กระทรวงมหาดไทยได้เคยพิจารณาและให้ความเห็นในเรื่องลักษณะเดียวกันนี้ กรณีที่จังหวัดอุบลราชธานีได้ขอหารือว่ารองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานีที่รักษาราชการแทนนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานีซึ่งถูกสั่งระงับการปฏิบัติราชการเป็นการชั่วคราวตามคำสั่งหัวหน้ารักษาความสงบแห่งชาติ จะใช้อำนาจของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด แต่งตั้งและถอดถอนรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด เลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด และที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้หรือไม่ ซึ่งกระทรวงมหาดไทยมีความเห็นว่า ในการรักษาราชการแทนนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด

/อุบล...

อุบลราชธานีของรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี รองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี จะก้าวล่วงเข้าไปใช้อำนาจของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี เพื่อแต่งตั้งและถอดถอนรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด และเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ที่นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้แต่งตั้งไว้ให้เป็นผู้ช่วยเหลือตนในการบริหารราชการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานีมิได้ รายละเอียดปรากฏตามเอกสารที่ส่งมาพร้อมนี้ จึงขอให้จังหวัดนครราชสีมานำความเห็นของกระทรวงมหาดไทยดังกล่าวไปใช้เทียบเคียงประกอบการพิจารณาในเรื่องนี้ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายชัยวัฒน์ ชื่นโกสุม)
รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น
ส่วนวินิจฉัยและกำกับดูแล
โทร/โทรสาร. ๐ ๒๒๔๑ ๙๐๓๖

ที่ มท ๐๘๐๔.๓/ ๔๐๔๖

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๒๙ มีนาคม ๒๕๕๙

เรื่อง หารือเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดพิษณุโลก

อ้างถึง หนังสือจังหวัดพิษณุโลก ที่ พล ๐๐๒๓.๔/๒๐๐๔๙ ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๑๑๘๐๘ ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

ตามที่จังหวัดพิษณุโลกได้มีหนังสือขอหารือเกี่ยวกับเรื่องอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด กรณีที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดพิษณุโลกได้จัดทำโครงการส่งเสริมและพัฒนาสุขภาพประชาชนจังหวัดพิษณุโลก ประจำปี ๒๕๕๘ โดยให้บริการตรวจสุขภาพแก่ผู้สูงอายุ อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส ภายในจังหวัด ซึ่งจังหวัดพิษณุโลกได้พิจารณาเห็นว่า พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๕ (๘) ประกอบกับกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๔๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ (๑๓) และ (๑๔) ได้บัญญัติให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดให้มีการสังคมสงเคราะห์และการสาธารณูปการและการป้องกันและบำบัดรักษาโรค ประกอบกับพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๑๗ (๒๗) บัญญัติให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเองในการสังคมสงเคราะห์และการพัฒนาคุณภาพชีวิต เด็ก สตรี คนชราและผู้ด้อยโอกาส จึงขอหารือว่า การที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดพิษณุโลกดำเนินโครงการส่งเสริมและพัฒนาสุขภาพประชาชน โดยการจ้างเหมาบริการตรวจสุขภาพให้กับประชาชนตามกลุ่มเป้าหมายดังกล่าว จะถือได้ว่าเป็นการจัดทำบริการสาธารณะในการป้องกันและบำบัดรักษาโรคหรือเป็นการสังคมสงเคราะห์และการพัฒนาคุณภาพชีวิต เด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดสามารถดำเนินการได้หรือไม่ หากสามารถดำเนินการได้มีแนวทางปฏิบัติอย่างไร นั้น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้พิจารณาข้อเท็จจริงประกอบกับข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องแล้วมีความเห็น ดังนี้

๑. พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๔๕ ได้กำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ดำเนินกิจการภายในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด กล่าวคือ (๘) จัดทำกิจการใดๆ อันเป็นอำนาจหน้าที่ของราชการส่วนท้องถิ่นอื่นที่อยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด และกิจการนั้นเป็นการสมควรให้ราชการส่วนท้องถิ่นอื่นร่วมกันดำเนินการหรือให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดทำ ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้ออกกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๔๑) ตามความในพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๔๕ (๘) กำหนดกิจการที่ราชการส่วนท้องถิ่นอื่นสมควรให้องค์การบริหาร

/ส่วน ...

ส่วนจังหวัดร่วมดำเนินการหรือให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดทำ กล่าวคือ (๑๔) ป้องกันและบำบัดรักษาโรคและ (๑๕) จัดตั้งและการบำรุงสถานพยาบาล

พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๗ ได้กำหนดว่า ภายใต้บังคับมาตรา ๑๖ ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง กล่าวคือ (๑๙) การจัดให้มีโรงพยาบาลจังหวัด การรักษาพยาบาล การป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ โดยคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้กำหนดอำนาจและหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดไว้ตามประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่อง กำหนดอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๔๖ โดยกำหนดถึงลักษณะของการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในการให้บริการสาธารณะในเขตจังหวัดไว้ว่า ต้องเป็นการดำเนินงานในโครงการที่มีขนาดใหญ่ที่เกินศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในเขตจังหวัด เป็นการดำเนินงานที่ปรากฏถึงกิจกรรมที่เป็นภาพรวมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดที่มุ่งต่อประโยชน์ของท้องถิ่นหรือประชาชนเป็นส่วนรวม และไม่เข้าไปดำเนินงานที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในจังหวัดสามารถดำเนินการได้เองหรือเข้าไปดำเนินงานตามแผนงานหรือโครงการในลักษณะที่มีความคาบเกี่ยวต่อเนื่องหรือมีผู้ที่ได้รับประโยชน์ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมากกว่าหนึ่งแห่งขึ้นไป และในการดำเนินการตามอำนาจและหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดดังกล่าว ควรจะดำเนินการเพื่อให้เป็นไปในลักษณะดังนี้ กล่าวคือ (๓) การจัดการศึกษา สาธารณสุข การสังคมสงเคราะห์ การพัฒนาคุณภาพชีวิตให้กับประชาชนในระดับจังหวัด และไม่เป็นการซ้ำซ้อนกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในจังหวัด โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อขยายศักยภาพและมุ่งต่อผลสัมฤทธิ์ในการพัฒนาการศึกษา สาธารณสุข การสังคมสงเคราะห์ การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในจังหวัด

๒. กระทรวงมหาดไทยได้พิจารณาและให้ความเห็นในเรื่องหารือของจังหวัดกาญจนบุรีเกี่ยวกับการดำเนินการตามอำนาจและหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกาญจนบุรี ตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๑๑๘๐๘ ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ กรณีที่จังหวัดกาญจนบุรีได้จัดทำโครงการเฝ้าระวัง ป้องกัน ควบคุมโรค ภัยสุขภาพและการช่วยชีวิตจากสาธารณภัย (ประชาชน) จังหวัดกาญจนบุรี โดยลักษณะของโครงการจะดำเนินการตรวจสุขภาพประชาชนในจังหวัดกาญจนบุรีทุกพื้นที่ด้วยทีมแพทย์และอุปกรณ์ทางการแพทย์ ซึ่งจังหวัดกาญจนบุรีได้หารือว่า การดำเนินการตามโครงการดังกล่าว องค์การบริหารส่วนจังหวัดกาญจนบุรีสามารถดำเนินการโดยใช้วิธีจ้างเหมาบริการทีมแพทย์พยาบาล ห้องแลป รวมถึงอุปกรณ์จากสถานพยาบาลของเอกชนได้หรือไม่ โดยกระทรวงมหาดไทยได้ให้ความเห็นไว้ว่า คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ได้ให้ความเห็นไว้ตามบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๕๕/๒๕๕๖ เกี่ยวกับการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สรุปได้ว่า ตามพระราชบัญญัติองค์กรบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๔๕ (๘) ประกอบกับกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๔๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้กำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ในการจัดตั้งสถานพยาบาล และพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๗

/ได้ ...

ได้กำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเองในการจัดให้มีโรงพยาบาลจังหวัด การรักษาพยาบาล การป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ แต่การที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดจะจ้างบุคคลอื่นมาบริหารจัดการหรือดำเนินการกิจการที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดกระทำดังกล่าวนั้น เห็นว่า ในการจัดจ้างบุคคลอื่นมาบริหารจัดการหรือดำเนินกิจการที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องกระทำนั้น อาจแยกได้เป็นสองลักษณะ กล่าวคือ ถ้ากิจการนั้นเป็นภารกิจที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำต้องกระทำเพื่ออำนวยความสะดวกหรือเพื่อให้การปฏิบัติการตามอำนาจหน้าที่สามารถดำเนินการไปได้โดยสะดวกหรือเป็นระเบียบเรียบร้อย เช่น การดูแลรักษาอาคารที่ทำการ การรักษาความปลอดภัยของที่ทำการ หรือการทำความสะอาดสถานที่ทำงาน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นย่อมจ้างเหมาเอกชนหรือบุคคลใดให้มาดำเนินการให้ได้ตามแนวทางที่กระทรวงมหาดไทยได้เคยวางหลักเกณฑ์ไว้ในหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๓๑๓.๔/ว ๑๔๕๒ ลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๔๑ แต่ในกรณีที่กิจการใดเป็นกิจการอันเป็นอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริการประชาชนย่อมเป็นภาระหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะต้องดำเนินการนั้นเองตามวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การจะมอบหมายให้เอกชนหรือบุคคลอื่นเป็นผู้ดำเนินกิจการนั้นแทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ก็ต่อเมื่อมีกฎหมายบัญญัติให้กระทำได้ดังที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดฯ กรณีที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดได้ทำสัญญามอบหมายการบริหารจัดการโรงพยาบาลให้แก่เอกชน โดยเอกชนเป็นผู้รับภาระในการบริหารโรงพยาบาลและรับผิดชอบในการให้การรักษาพยาบาลแก่ประชาชน จัดหาแพทย์ พยาบาลและบุคลากรที่เกี่ยวข้องอื่นมาดำเนินการ การดำเนินการดังกล่าวย่อมมีผลเป็นการมอบหมายการปฏิบัติหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดให้เอกชนเป็นผู้รับผิดชอบ โดยมิใช่เป็นการมอบให้เอกชนเป็นผู้ดำเนินการตามมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดฯ การดำเนินการของโรงพยาบาลจึงเป็นไปตามเงื่อนไขของสัญญาที่ทำขึ้นระหว่างองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ตกับบริษัทที่เข้ามาเป็นคู่สัญญา นอกจากนั้นการที่เอกชนเข้ามาบริหารกิจการย่อมมีวัตถุประสงค์ในการแสวงหากำไร การดำเนินการเช่นนั้นจึงยากที่จะอยู่ภายใต้การควบคุมของฝ่ายนิติบัญญัติตามระบบของการปกครองท้องถิ่นที่กฎหมายกำหนดไว้ จึงไม่อาจกระทำได้ เพราะเป็นการนอกเหนือจากขอบเขตที่กฎหมายให้อำนาจไว้ ดังนั้น การที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดกาญจนบุรีประสงค์จะดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ในการให้บริการสาธารณะแก่ประชาชน โดยการจัดให้มีการตรวจป้องกันและรักษาโรคแก่ประชาชนแล้วก็เป็นภาระหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกาญจนบุรีที่จะต้องดำเนินการนั้นเองตามวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยจัดให้มีสถานพยาบาลหรือโรงพยาบาลจังหวัด และจัดให้มีเจ้าหน้าที่ ที่เกี่ยวข้องและอุปกรณ์ในการดำเนินการเพื่อไว้ปฏิบัติงานให้เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ของตน จะไปจ้างเหมาบริการแพทย์ พยาบาล ห้องแลป รวมถึงอุปกรณ์จากสถานพยาบาลของเอกชนมาดำเนินการมิได้ ตามแนวทางของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ที่ได้ให้ความเห็นไว้ดังกล่าว

๓. กรณีที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดพิษณุโลกได้จัดทำโครงการส่งเสริมและพัฒนาสุขภาพประชาชนจังหวัดพิษณุโลก ประจำปี ๒๕๕๘ โดยให้บริการตรวจสุขภาพแก่ผู้สูงอายุ อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส ภายในจังหวัด ก็มีลักษณะเช่นเดียวกันกับแนวทางที่กระทรวงมหาดไทยได้ให้ความเห็นไว้ตามข้อหารือของจังหวัดกาญจนบุรีดังกล่าว กล่าวคือ เมื่อองค์การบริหารส่วนจังหวัดพิษณุโลกมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดบริการสาธารณะแก่ประชาชนโดยจัดให้

/มี ...

มีสถานพยาบาลหรือโรงพยาบาล การรักษาพยาบาล การป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ การป้องกันและบำบัดโรค หน้าที่เหล่านี้องค์การบริหารส่วนจังหวัดพิษณุโลกจะต้องมีภาระดำเนินการนั้นเองในการจัดบริการสาธารณะดังกล่าว โดยจัดให้มีสถานที่ เช่น สถานพยาบาลหรือโรงพยาบาล บุคลากร อุปกรณ์เครื่องใช้ในการดำเนินการรักษาพยาบาล ป้องกันควบคุมโรค มิใช่ไปจ้างเหมาบริการบุคคลอื่นมาดำเนินการจัดบริการสาธารณะตามอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายดังกล่าวแทน ดังนั้น กรณีขององค์การบริหารส่วนจังหวัดพิษณุโลกสามารถนำความเห็นของกระทรวงมหาดไทยตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๑๑๘๐๘ ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ไปใช้เทียบเคียงประกอบการพิจารณาในเรื่องที่หารือมานี้ได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายชัยวัฒน์ ชื่นโกสุม)
รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
๒๙ มี.ค. ๒๕๕๙

สำนักกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น
ส่วนวินิจฉัยและกำกับดูแล
โทร. ๐-๒๒๔๑-๙๐๓๕
โทรสาร ๐-๒๒๔๑-๙๐๓๖

ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๐๕๗๔๒

กระทรวงมหาดไทย
ถนนอัษฎางค์ เขตพระนคร กทม. ๑๐๒๐๐

๓๗ เมษายน ๒๕๕๙

เรื่อง หารือเกี่ยวกับการพิจารณาร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมของเทศบาลเมืองเบตง

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดยะลา

อ้างถึง ๑. หนังสือจังหวัดยะลา ที่ ยล ๐๐๒๓.๔/๑๖๕๑๙ ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๘
๒. หนังสือสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดยะลา ที่ ยล ๐๐๒๓.๔/๑๒๐๙ ลงวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๘

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือสำนักงานเทศบาลเมืองเบตง ที่ ยล ๕๒๑๐๒(๓)/ว.๔๖๐๑ ลงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

ตามที่จังหวัดจังหวัดยะลาได้ขอหารือเกี่ยวกับความชอบด้วยกฎหมายในการพิจารณาร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมฉบับที่ ๑ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ ของเทศบาลเมืองเบตง กรณีที่ประธานสภาเทศบาลเมืองเบตงได้ส่งร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมดังกล่าวให้ผู้ว่าราชการจังหวัดยะลาพิจารณาให้ความเห็นชอบ ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดยะลาได้พิจารณาแล้วไม่เห็นชอบเนื่องจากร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมดังกล่าวมีประมาณการด้านรายจ่ายมากกว่าประมาณการด้านรายรับแล้วได้ส่งร่างเทศบัญญัติพร้อมด้วยเหตุผลคืนให้ประธานสภาเทศบาลเมืองเบตงเพื่อพิจารณาใหม่ ซึ่งสภาเทศบาลเมืองเบตงได้มีมติยืนยันในร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมแล้ว นายกเทศมนตรีเมืองเบตงได้ลงนามใช้บังคับเป็นเทศบัญญัติ และได้รายงานให้ผู้ว่าราชการจังหวัดยะลาทราบ ซึ่งจังหวัดยะลาได้ตรวจสอบพบว่า เทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม ฉบับที่ ๑ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ ที่สภาเทศบาลเมืองเบตงมีมติยืนยันให้ตราเป็นเทศบัญญัตินั้น มีรายละเอียดเกี่ยวกับประมาณการด้านรายรับแตกต่างจากประมาณการด้านรายรับในร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมฉบับที่ประธานสภาเทศบาลเมืองเบตงส่งให้ผู้ว่าราชการจังหวัดยะลาพิจารณาให้ความเห็นชอบ และผู้ว่าราชการจังหวัดยะลาไม่เห็นชอบแล้วส่งคืนประธานสภาเทศบาลเมืองเบตง จังหวัดยะลาจึงมีความเห็นว่า ร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมที่สภาเทศบาลเมืองเบตงได้เสนอให้ผู้ว่าราชการจังหวัดยะลาพิจารณา เป็นคนละฉบับกับที่สภาเทศบาลเมืองเบตงได้ใช้พิจารณายืนยันตามมาตรา ๖๒ วรรคสาม อันจะทำให้เทศบัญญัติที่นายกเทศมนตรีเมืองเบตงประกาศใช้แล้วนั้นไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงขอหารือเกี่ยวกับความชอบด้วยกฎหมายในเรื่องดังกล่าว นั้น

กระทรวงมหาดไทยได้พิจารณาข้อเท็จจริงตามที่จังหวัดยะลาหารือมา คำชี้แจงของเทศบาลเมืองเบตงตามเอกสารที่ส่งมาพร้อมนี้ ประกอบกับข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องแล้วมีความเห็นดังนี้

(๑) พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ ได้กำหนดรูปแบบ ขั้นตอน และวิธีการในการตราเทศบัญญัติไว้ กล่าวคือ มาตรา ๖๒ ได้กำหนดว่า ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่สภาเทศบาลได้มีมติเห็นชอบด้วยกับร่างเทศบัญญัติใด ในกรณีเทศบาลเมือง ให้ประธานสภาเทศบาลส่งร่างเทศบัญญัติไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณา ผู้ว่าราชการจังหวัดต้องพิจารณาร่างเทศบัญญัติที่ประธานสภาเทศบาลส่งมาให้เสร็จและส่งคืนประธานสภาเทศบาลภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับร่างเทศบัญญัตินั้น ถ้าผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาไม่แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้ถือว่าผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นชอบด้วยกับร่างเทศบัญญัติดังกล่าว ในกรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นชอบด้วยกับร่างเทศบัญญัติดังกล่าว

/ให้ส่ง...

ให้ส่งนายกเทศมนตรีลงนามใช้บังคับเป็นเทศบัญญัติต่อไป แต่ถ้าผู้ว่าราชการจังหวัดไม่เห็นชอบด้วย ให้ส่งร่างเทศบัญญัตินั้นพร้อมด้วยเหตุผลคืนไปยังสภาเทศบาลและให้สภาเทศบาลพิจารณาใหม่ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับร่างเทศบัญญัติคืนมา ถ้าสภาเทศบาลมีมติยืนยันตามร่างเทศบัญญัติเดิมด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของสมาชิกเท่าที่มีอยู่ ให้ประธานสภาเทศบาลส่งร่างเทศบัญญัตินั้นให้นายกเทศมนตรีลงนามใช้บังคับเป็นเทศบัญญัติ และแจ้งให้ผู้ว่าราชการจังหวัดทราบต่อไป แต่ถ้าสภาเทศบาลไม่ยืนยันภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้ร่างเทศบัญญัติคืนจากผู้ว่าราชการจังหวัด หรือยืนยันตามร่างเทศบัญญัติเดิมด้วยคะแนนเสียงน้อยกว่าสองในสามของสมาชิกสภาเทศบาลเท่าที่มีอยู่ ให้ร่างเทศบัญญัตินั้นเป็นอันตกไป

พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๖๕ กำหนดว่า งบประมาณประจำปีของเทศบาลต้องตราขึ้นเป็นเทศบัญญัติ ถ้าเทศบัญญัติงบประมาณออกไม่ทันปีใหม่ให้ใช้เทศบัญญัติงบประมาณปีก่อนนั้นไปพลาง ถ้าในปีใดจำนวนเงินซึ่งได้อนุญาตไว้ตามงบประมาณปรากฏว่าไม่พอสำหรับการใช้จ่ายประจำปีก็ดี หรือมีความจำเป็นที่จะต้องตั้งรายรับหรือรายจ่ายใหม่ในระหว่างปีก็ดี ให้ตราขึ้นเป็นเทศบัญญัติงบประมาณเพิ่มเติม

(๒) ข้อเท็จจริงปรากฏว่า สภาเทศบาลเมืองเบตงได้เห็นชอบร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม ฉบับที่ ๑ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งร่างเทศบัญญัติฉบับนี้ประมาณการด้านรายรับไว้จำนวน ๒๗,๐๒๑,๑๘๘ บาท และประมาณการด้านรายจ่ายไว้จำนวน ๒๗,๐๒๑,๑๘๘ บาท ประธานสภาเทศบาลเมืองเบตงได้ส่งร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม ฉบับที่ ๑ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ ไปให้ผู้ว่าราชการจังหวัดยะลาพิจารณา โดยที่ร่างเทศบัญญัติฉบับที่ประธานสภาเทศบาลเมืองเบตงส่งไปให้ผู้ว่าราชการจังหวัดยะลาพิจารณานั้นได้กำหนดประมาณการด้านรายรับไว้จำนวน ๒๖,๙๘๐,๕๑๙.๙๒ บาท และประมาณการด้านรายจ่ายไว้ จำนวน ๒๗,๐๒๑,๑๘๘ บาท ผู้ว่าราชการจังหวัดยะลาได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ประมาณการด้านรายรับที่ปรากฏอยู่ในร่างเทศบัญญัติที่ประธานสภาเทศบาลเบตงส่งมา มีรายรับที่จะนำไปใช้ดำเนินการตามแผนงานต่าง ๆ ตามร่างเทศบัญญัตินี้เพียง ๒๖,๙๘๐,๕๑๙.๙๒ บาท แต่รายจ่ายตามร่างเทศบัญญัติกำหนดไว้ จำนวน ๒๗,๐๒๑,๑๘๘ บาท จึงไม่เห็นชอบ และได้ส่งร่างเทศบัญญัติดังกล่าวพร้อมด้วยเหตุผลคืนไปยังประธานสภาเทศบาลเมืองเบตง ต่อมาสภาเทศบาลเมืองเบตงได้พิจารณาเห็นว่ากรณีดังกล่าวเป็นความผิดพลาดคลาดเคลื่อนในการจัดทำเอกสาร กล่าวคือ เมื่อได้ตรวจสอบแล้วปรากฏว่ารายงานด้านรายรับจริงประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ มียอดรายรับจริงเกินกว่ายอดประมาณการรายรับที่กำหนดไว้ในเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ ทั้งสิ้น ๒๗,๐๒๑,๑๘๘.๓๘ บาท สภาเทศบาลเมืองเบตงจึงมีมติด้วยคะแนนเสียงสองในสามของสมาชิกสภาเทศบาลเมืองเบตงเท่าที่มีอยู่ยืนยันร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม ฉบับที่ ๑ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ ที่ผู้ว่าราชการจังหวัดยะลาไม่เห็นชอบ แล้วนายกเทศมนตรีเมืองเบตงได้ลงนามประกาศใช้เป็นเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม เมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๘ และได้จัดส่งสำเนาให้ผู้ว่าราชการจังหวัดยะลาทราบ ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดยะลาเห็นว่าร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมที่เสนอให้ผู้ว่าราชการจังหวัดยะลาพิจารณาให้ความเห็นชอบและผู้ว่าราชการจังหวัดยะลาไม่เห็นชอบด้วย และได้ส่งกลับไปให้สภาเทศบาลเมืองเบตงพิจารณาใหม่ เป็นร่างเทศบัญญัติคนละฉบับกับที่สภาเทศบาลเมืองเบตงได้ยืนยันตามมาตรา ๖๒ วรรคสาม ซึ่งหากข้อเท็จจริงเป็นไปดังที่กล่าวมาข้างต้นเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมของเทศบาลเมืองเบตงจะเป็นเทศบัญญัติที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

/(๓) ระเบียบ...

(๓) ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยวิธีการงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๑ ข้อ ๕ ได้ให้ความหมายของคำว่า “งบประมาณ” หมายความว่า แผนงาน หรืองานสำหรับประมาณการด้านรายรับ และรายจ่าย แสดงในรูปตัวเลขจำนวนเงิน การตั้งงบประมาณ คือ การแสดงแผนดำเนินงานออกเป็นตัวเลขจำนวนเงิน และ ข้อ ๘ ได้วางหลักเกณฑ์ในการจัดทำงบประมาณ ให้เจ้าหน้าที่งบประมาณเรียกให้หน่วยงานต่าง ๆ เสนอประมาณการรายรับ รายจ่าย และวิเคราะห์งบประมาณ และการจ่ายเงินของหน่วยงานต่าง ๆ ข้อ ๒๑ กำหนดว่า การตรางบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม จะกระทำได้ต่อเมื่องบประมาณรายจ่ายประจำปีที่ได้รับอนุมัติแล้วไม่พอแก่การใช้จ่าย หรือมีความจำเป็นต้องตั้งรายจ่ายขึ้นใหม่ ทั้งนี้ ต้องแสดงให้ปรากฏในงบประมาณรายจ่ายดังกล่าวด้วยว่าจะจ่ายจากเงินรายได้ที่มิได้ตั้งรับไว้ในประมาณการรายรับหรือจากเงินรายได้ที่เกินยอดรวมทั้งสิ้นของประมาณการรายรับประจำปี และข้อ ๒๒ ได้กำหนดให้หัวหน้าหน่วยงานจัดทำประมาณการรายรับและประมาณการรายจ่าย และให้หัวหน้าหน่วยงานคลังรวบรวมงานการเงินและสถิติต่าง ๆ ของทุกหน่วยงาน เพื่อใช้ประกอบการคำนวณขอตั้งงบประมาณเสนอต่อเจ้าหน้าที่งบประมาณ และข้อ ๒๓ กำหนดให้เจ้าหน้าที่งบประมาณทำการพิจารณาตรวจสอบวิเคราะห์ และแก้ไขงบประมาณในชั้นต้น แล้วให้เสนอต่อคณะผู้บริหารท้องถิ่น

ดังนั้น ร่างเทศบัญญัติงบประมาณที่นายกเทศมนตรีเสนอให้สภาเทศบาลพิจารณา ต้องประกอบด้วยแผนงานหรืองานที่มีการประมาณการด้านรายรับและประมาณการด้านรายจ่ายไว้ โดยแสดงในรูปตัวเลขจำนวนเงิน สภาเทศบาลมีหน้าที่พิจารณาร่างเทศบัญญัติงบประมาณที่นายกเทศมนตรีเสนอมา โดยพิจารณาถึงความถูกต้องเหมาะสมทั้งประมาณการด้านรายรับและประมาณการด้านรายจ่าย เมื่อสภาเทศบาลเห็นชอบร่างเทศบัญญัติงบประมาณที่นายกเทศมนตรีเสนอมาแล้ว ประธานสภาเทศบาลต้องส่งร่างเทศบัญญัติที่มีประมาณการด้านรายรับและประมาณการด้านรายจ่ายตามที่สภาเทศบาลได้ให้ความเห็นชอบไว้นั้นให้ผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาตามมาตรา ๖๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ จะส่งร่างเทศบัญญัติอื่นที่มีประมาณการด้านรายรับหรือประมาณการด้านรายจ่ายแตกต่างจากที่สภาเทศบาลได้ให้ความเห็นชอบไว้ไปให้ผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณามิได้ การที่ประธานสภาเทศบาลเมืองเบตงได้ส่งร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม ฉบับที่ ๑ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ ที่มีประมาณการด้านรายรับแตกต่างจากที่สภาเทศบาลเมืองเบตงได้ให้ความเห็นชอบไว้ จึงเป็นการดำเนินการที่ไม่เป็นไปตามมาตรา ๖๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ ซึ่งไม่เป็นไปตามรูปแบบขั้นตอน หรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญตามที่กฎหมายกำหนด ซึ่งเมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดยะลาได้ตรวจสอบพบว่าประมาณการด้านรายรับตามที่ปรากฏในร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม ฉบับที่ ๑ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ มีเพียง ๒๖,๙๘๐,๙๑๙.๙๒ บาท แต่ประมาณการด้านรายจ่ายไว้จำนวน ๒๗,๐๒๑,๑๘๘ บาท จึงไม่เห็นชอบแล้วส่งร่างเทศบัญญัติดังกล่าวคืนประธานสภาเทศบาลเมืองเบตงพร้อมด้วยเหตุผล เมื่อประธานสภาเทศบาลเมืองเบตงพบว่าร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม ฉบับที่ ๑ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ ที่ผู้ว่าราชการจังหวัดยะลาไม่เห็นชอบนั้นมีประมาณการด้านรายรับไม่ถูกต้องตรงกันกับที่สภาเทศบาลเมืองเบตงได้ให้ความเห็นชอบไว้ ประธานสภาเทศบาลเมืองเบตงก็ต้องส่งร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม ฉบับที่ ๑ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ ที่ถูกต้องตามที่สภาเทศบาลเมืองเบตงได้ให้ความเห็นชอบไว้ไปให้ผู้ว่าราชการจังหวัดยะลา เพื่อพิจารณาตามอำนาจหน้าที่โดยพิจารณาประมาณการด้านรายรับและประมาณการด้านรายจ่ายอันเป็นสาระสำคัญให้เกิดความถูกต้องและเหมาะสมต่อไป

/กรณี...

กรณีที่พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๖๒ วรรคสาม ได้บัญญัติให้สภาเทศบาลทำการพิจารณาร่างเทศบัญญัติงบประมาณที่ผู้ว่าราชการจังหวัดไม่เห็นชอบด้วยแล้วส่งคืนให้สภาเทศบาลพิจารณา โดยสภาเทศบาลจะต้องพิจารณาว่าจะยืนยันในร่างเทศบัญญัตินั้นหรือไม่ การพิจารณาของสภาเทศบาลตามมาตรา ๖๒ วรรคสามดังกล่าว จะต้องคำนึงถึงความถูกต้องและความชอบด้วยกฎหมาย โดยต้องพิจารณาเหตุผลของผู้ว่าราชการจังหวัดและข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น เช่น หากผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นว่า งบประมาณรายจ่ายที่ตั้งไว้ตามแผนงานหรืองานต่าง ๆ ในร่างเทศบัญญัติไม่สอดคล้องกับสภาพปัญหาของท้องถิ่น จึงไม่เห็นชอบ แต่สภาเทศบาลพิจารณาเห็นว่างบประมาณรายจ่ายที่ตั้งไว้ตามร่างเทศบัญญัติดังกล่าวเหมาะสมแล้ว กรณีนี้สภาเทศบาลสามารถยืนยันและประกาศใช้เป็นเทศบัญญัติต่อไปได้ แต่ถ้าสภาเทศบาลตรวจสอบพบว่า การพิจารณาร่างเทศบัญญัติได้ดำเนินการไม่ถูกต้องตามรูปแบบขั้นตอนหรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญตามที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับการพิจารณาร่างเทศบัญญัติแล้ว ก็ต้องดำเนินการแก้ไขหรือดำเนินการใดให้เกิดความถูกต้องตามรูปแบบขั้นตอน และวิธีการที่กฎหมายกำหนดไว้ กรณีที่สภาเทศบาลเมืองเบตงได้อาศัยอำนาจตามมาตรา ๖๒ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ พิจารณาและมีมติยืนยันในร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม ฉบับที่ ๑ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ ที่ผู้ว่าราชการจังหวัดยะลาไม่เห็นชอบและส่งคืนประธานสภาเทศบาลเมืองเบตง โดยที่ร่างเทศบัญญัติฉบับดังกล่าวที่ประธานสภาเทศบาลเมืองเบตงได้ส่งไปให้ผู้ว่าราชการจังหวัดยะลาพิจารณามีรายละเอียดเกี่ยวกับประมาณการด้านรายรับไม่ถูกต้องตรงตามที่สภาเทศบาลเมืองเบตงได้เห็นชอบไว้ อันเป็นการดำเนินการที่ไม่ถูกต้องตามรูปแบบขั้นตอน และวิธีการอันเป็นสาระสำคัญ ซึ่งกรณีนี้เมื่อประธานสภาเทศบาลเมืองเบตงตรวจสอบพบข้อผิดพลาดดังกล่าว ก็ต้องส่งร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม ฉบับที่ ๑ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ ฉบับที่ถูกต้องไปให้ผู้ว่าราชการจังหวัดยะลาพิจารณาให้ถูกต้องตามกฎหมาย ดังนั้น เมื่อปรากฏว่าผู้ว่าราชการจังหวัดยะลายังมิได้พิจารณาและให้ความเห็นชอบร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม ฉบับที่ ๑ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ ที่มีประมาณการด้านรายรับถูกต้องตามที่สภาเทศบาลเมืองเบตงได้ให้ความเห็นชอบไว้แล้ว การพิจารณาร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม ฉบับที่ ๑ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ จึงไม่ถูกต้องตามรูปแบบขั้นตอนและวิธีการอันเป็นสาระสำคัญตามที่กฎหมายกำหนด เป็นการพิจารณาที่มิชอบด้วยกฎหมาย การที่สภาเทศบาลเมืองเบตงมีมติยืนยันร่างเทศบัญญัติดังกล่าว รวมทั้งนายกเทศมนตรีได้ประกาศใช้เป็นเทศบัญญัติจึงมิชอบด้วยกฎหมายด้วย กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นมีความเห็นพ้องด้วยกับความเห็นของจังหวัดยะลา ทั้งนี้ เทศบัญญัติที่มิชอบด้วยกฎหมายเนื่องจากได้กระทำไปโดยไม่ถูกต้องตามรูปแบบขั้นตอน หรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญที่กำหนดไว้สำหรับการตราเทศบัญญัติ เทศบาลเมืองเบตงเมื่อได้ทราบเหตุดังกล่าว ก็ต้องดำเนินการยกเลิก หรือยกเลิกและตราเทศบัญญัตินั้นขึ้นใหม่ให้ถูกต้องต่อไป อีกทั้งผู้ได้รับความเดือดร้อนเสียหายหรืออาจเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมิอาจหลีกเลี่ยงได้อันเนื่องจากการกระทำดังกล่าวก็สามารถฟ้องคดีต่อศาลปกครองที่อยู่ในเขตอำนาจให้เพิกถอนเทศบัญญัติดังกล่าวได้ด้วย

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุทธิพงษ์ จุลเจริญ)
รองปลัดกระทรวงมหาดไทย ปฏิบัติราชการแทน
ปลัดกระทรวงมหาดไทย

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
สำนักกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น
โทร./โทรสาร ๐-๒๒๔๑-๙๐๓๕-๖

ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๒๖๑๙๑ กระทรวงมหาดไทย
ถนนอัษฎางค์ เขตพระนคร กทม. ๑๐๒๐๐

๒๐ เมษายน ๒๕๕๙

เรื่อง หารือเกี่ยวกับการจัดซื้อและติดตั้งเครื่องชั่งตวงวัดผลผลิตทางการเกษตร

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดแพร่

อ้างถึง หนังสือจังหวัดแพร่ ที่ พร ๐๐๒๓.๔/๙๖๖ ลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๕๙

ตามที่จังหวัดแพร่ได้ขอหารือเกี่ยวกับการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาล กรณีที่เทศบาลตำบลห้วยหม้าย อำเภอสอง จะดำเนินการจัดซื้อเครื่องชั่งน้ำหนักผลผลิตทางการเกษตรเพื่อให้บริการแก่เกษตรกรที่นำผลผลิตทางการเกษตรมาตากที่ลานตากและฝากเก็บในโรงเก็บซึ่งสำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัดแพร่ได้ดำเนินการก่อสร้างไว้ในเขตพื้นที่ของเทศบาลตำบลห้วยหม้าย โดยไม่เก็บค่าธรรมเนียมใด ๆ ซึ่งจังหวัดแพร่พิจารณาแล้วเห็นว่า การที่เทศบาลตำบลห้วยหม้ายจะดำเนินการดังกล่าวได้จะต้องเป็นอำนาจหน้าที่ของเทศบาลที่กำหนดไว้ตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ หรือกฎหมายอื่น แต่โดยที่การดำเนินกิจการเครื่องชั่งน้ำหนักผลผลิตทางการเกษตรมีเอกชนประกอบกิจการอยู่ในเขตพื้นที่ตำบลห้วยหม้ายและตำบลอื่น ๆ ในบริเวณใกล้เคียง จึงอาจเป็นการแข่งขันกับเอกชน ซึ่งไม่ชอบด้วยตามแนวทางของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยที่ผ่านมา และลักษณะการให้บริการดังกล่าวเป็นการให้บริการแก่เกษตรกรเฉพาะราย จึงไม่อาจถือได้ว่าเป็นการบำรุงและส่งเสริมการทำมาหากินของราษฎรตามมาตรา ๕๑ (๕) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ ดังนั้น เมื่อกิจการดังกล่าวไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ เทศบาลตำบลห้วยหม้ายจึงไม่สามารถจัดซื้อและติดตั้งเครื่องชั่งน้ำหนักผลผลิตทางการเกษตรเพื่อดำเนินการข้างต้นได้ และขอหารือว่าความเห็นของจังหวัดแพร่ถูกต้องหรือไม่ นั้น

กระทรวงมหาดไทยได้พิจารณาข้อเท็จจริงประกอบข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องแล้วมีความเห็นดังนี้

๑. การดำเนินการใด ๆ ของเทศบาลต้องเป็นไปตามอำนาจหน้าที่ที่กำหนดในพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และตามที่มีกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของเทศบาล ซึ่งตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๕๑ (๕) ได้กำหนดให้เทศบาลตำบลอาจจัดทำกิจการใด ๆ ในเขตเทศบาล กล่าวคือ บำรุงและส่งเสริมการทำมาหากินของราษฎร และพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๖ (๖) ได้กำหนดให้เทศบาลมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเองในการส่งเสริม การฝึก และประกอบอาชีพ

ดังนั้น เทศบาลตำบลห้วยหม้ายจึงมีอำนาจและหน้าที่ในการบำรุงและส่งเสริมการทำมาหากินของราษฎรในเขตเทศบาลตำบลห้วยหม้าย และจัดระบบการบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเองในการส่งเสริม การฝึก และประกอบอาชีพ ซึ่งพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานได้ให้ความหมายของคำว่า “บำรุง” ไว้หมายความว่า ทำให้งอกงาม ทำให้เจริญ รักษาให้อยู่ในสภาพที่ดี และคำว่า “ส่งเสริม” หมายความว่า เกื้อหนุน ช่วยเหลือสนับสนุนให้ดีขึ้น

/๒. คณะ...

๒. คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับเรื่องอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไว้ ได้แก่ ตามบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๓๒๑/๒๕๔๙ เรื่อง อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดตามพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ (การจัดซื้อรถเทรลเลอร์ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดพิจิตร) กรณีที่จังหวัดพิจิตรได้ขอหารือเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดพิจิตรในการจัดซื้อรถเทรลเลอร์เพื่อให้ บริการรับขนย้ายรถเกี่ยวข้าวที่องค์การบริหารส่วนตำบลแต่ละแห่งจัดซื้อไว้บริการประชาชน ซึ่งคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ได้ให้ความเห็นสรุปได้ว่า การที่องค์การบริหารส่วนตำบลจะจัดซื้อรถเกี่ยวข้าวไว้บริการเกษตรกรในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลมีลักษณะเป็นการซื้อเครื่องจักรเพื่อออกไปรับจ้างเกษตรกรเกี่ยวข้าวแทนที่เอกชนซึ่งประกอบกิจการอยู่ การกระทำดังกล่าวไม่อาจถือได้ว่าเป็นการบำรุงและส่งเสริมการประกอบอาชีพของราษฎรตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๖๘ (๗) แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ดังนั้น เมื่อกิจการที่องค์การบริหารส่วนตำบลจะกระทำไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลหรือเป็นกิจการที่ไม่อาจกระทำได้แล้ว การที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดพิจิตรจะจัดซื้อรถเทรลเลอร์ไว้บริการรับขนย้ายรถเกี่ยวข้าวขององค์การบริหารส่วนตำบลแต่ละแห่งเป็นการเฉพาะ จึงไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดที่จะดำเนินการตามมาตรา ๔๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐

ตามบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๑๕๖/๒๕๕๐ เรื่อง แนวทางการปฏิบัติในการดำเนินการตามโครงการจัดหาที่อยู่อาศัยให้แก่ประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สรุปได้ว่า โดยที่เทศบาลมีฐานะเป็นนิติบุคคล การจะดำเนินการในเรื่องใด ๆ ได้ต้องเป็นเรื่องที่อยู่ในขอบอำนาจและหน้าที่ตามกฎหมายจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น หรือตามที่มีกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นอำนาจและหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเท่านั้น สำหรับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ เป็นเพียงการกำหนดแผนการที่บัญญัติไว้เป็นกรอบอำนาจหน้าที่เท่านั้น และแม้พระราชบัญญัติดังกล่าวจะให้อำนาจในการจัดการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย ก็มิได้หมายความว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งหลายจะมีอำนาจในการจัดสรรที่ดินและก่อสร้างที่อยู่อาศัยเพื่อขายให้แก่ประชาชนอันมีลักษณะเป็นการประกอบกิจการค้าขายได้ เนื่องจากการจัดสรรที่ดินและการสร้างบ้านขายไม่ใช่การบริการสาธารณะที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจกระทำได้ ทั้งยังอาจถือได้ว่าเป็นการขัดต่อประเพณีการปกครองที่ห้ามมิให้รัฐกระทำการค้าขายแข่งขันกับเอกชน อันเป็นการหมิ่นเหม่ต่อการที่จะต้องรับผิดชอบเป็นการส่วนตัว เนื่องจากเป็นการนำงบประมาณแผ่นดินไปเป็นทุนในการดำเนินการตามโครงการดังกล่าว

ตามบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๑๙๘-๑๙๙/๒๕๕๒ เรื่อง อำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการสมัครเป็นผู้ประกอบการรับจ้างแปรสภาพหัวมันสำปะหลังตามโครงการแทรกแซงตลาดมันสำปะหลัง ปี ๒๕๕๑/๕๒ คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ได้ให้ความเห็นตามข้อหารือของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น สรุปได้ว่า การดำเนินการใดๆ ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือองค์การบริหารส่วนตำบลจะต้องอยู่ภายใต้วัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ หรือตามที่มีกฎหมายอื่นบัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือองค์การบริหารส่วนตำบล ดังนั้น แม้ว่ามาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ และมาตรา ๖๘ (๑๑) แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ จะได้บัญญัติให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดและองค์การบริหารส่วนตำบลสามารถดำเนินกิจการเกี่ยวกับการพาณิชย์ได้ก็ตาม แต่การดำเนินกิจการดังกล่าวก็จะต้องเป็นกรณี

/ที่อยู่...

ที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือองค์การบริหารส่วนตำบลตามที่กฎหมายกำหนดด้วย เมื่อปรากฏว่าในพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ไม่มีบทบัญญัติใดที่กำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือองค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่ในการเป็นผู้ประกอบการรับจ้างแปรสภาพมันสำปะหลัง ด้วยเหตุนี้ องค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือองค์การบริหารส่วนตำบลจึงไม่อาจเป็นผู้รับจ้างแปรสภาพมันสำปะหลังได้ นอกจากนี้ การที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือองค์การบริหารส่วนตำบลรับจ้างแปรสภาพมันสำปะหลังกับองค์การคลังสินค้านั้น มีลักษณะเป็นการรับจ้างตามสัญญาจ้างที่ทำกับองค์การคลังสินค้า มิใช่เป็นการประกอบกิจการพาณิชย์ ตามมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือมาตรา ๖๘ (๑๑) แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗

ตามบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๗๔/๒๕๕๓ เรื่อง อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในการลงทุนจัดตั้งและบริหารจัดการสถานีบริการก๊าซธรรมชาติ (NGV) สรุปได้ว่า การดำเนินการใด ๆ ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดจะต้องอยู่ภายใต้วัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดตามที่พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องบัญญัติไว้ ดังนั้น แม้มาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ จะบัญญัติให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดสามารถดำเนินกิจการเกี่ยวกับกิจการพาณิชย์ได้ก็ตาม แต่การดำเนินกิจการนั้นต้องเป็นกรณีที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดตามที่กฎหมายกำหนดด้วย เมื่อปรากฏว่าในพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ และกฎหมายที่เกี่ยวข้องไม่มีบทบัญญัติใดที่กำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ในการลงทุนจัดตั้งและบริหารจัดการสถานีบริการก๊าซธรรมชาติ ด้วยเหตุนี้ องค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่นจึงไม่สามารถอาศัยอำนาจตามมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ ลงทุนจัดตั้งและบริหารจัดการสถานีบริการก๊าซธรรมชาติได้

และตามบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๑๑๗๗/๒๕๕๘ เรื่อง อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรีในการดำเนินโครงการส่งเสริมการตลาด การท่องเที่ยวเชิงเกษตรและส่งเสริมกลุ่มอาชีพ คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ได้ให้ความเห็นตามข้อหารือของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น สรุปได้ว่า คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) พิจารณาแล้วเห็นว่า แม้ว่ามาตรา ๔๕ (๘) แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับ (๑๖) และ (๑๗) แห่งกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๔๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ จะบัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในอันที่จะส่งเสริมการท่องเที่ยว และส่งเสริมและแก้ไขปัญหาการประกอบอาชีพได้ แต่การดำเนินการดังกล่าวต้องมีลักษณะเป็นการส่งเสริม มิใช่เป็นการเข้าไปดำเนินกิจการนั้น ๆ เสียเอง แต่ข้อเท็จจริงในเรื่องนี้ปรากฏว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรีได้ดำเนินโครงการส่งเสริมการตลาด การท่องเที่ยวเชิงเกษตรและส่งเสริมกลุ่มอาชีพขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี โดยจัดกิจกรรมล่องเรือไหว้พระ ๙ วัดรอบเกาะเกร็ด และได้จ้างเรือให้รับผู้โดยสารจากจุดลงทะเบียนล่องเรือไปรอบเกาะเกร็ดโดยจอดตามวัดต่าง ๆ ทั้ง ๙ วัด เพื่อให้ประชาชนไหว้พระ เดินเที่ยวชม และซื้อของในตลาดซึ่งจัดไว้ภายในบริเวณวัด โดยจัดเรือท่องเที่ยววันละสามรอบ บรรทุกผู้โดยสารได้ ๕๐ ถึง ๑๐๐ คนต่อหนึ่งรอบ โดยประชาชนไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการเดินทางดังกล่าว ซึ่งมิใช่เป็นเพียงการอำนวยความสะดวกให้กับประชาชนในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว หากแต่มีลักษณะเป็นการประกอบกิจการนำเที่ยวในบริเวณเกาะเกร็ดเสียเอง ประกอบกับในเรื่องนี้ปรากฏข้อเท็จจริงเพิ่มเติมว่า มีผู้ประกอบการเอกชนให้บริการเรือเพื่อเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว

/บริเวณ...

บริเวณรอบเกาะเกร็ดอยู่แล้ว โดยสามารถว่าจ้างให้เรือดังกล่าวพาเที่ยวชมในบริเวณรอบเกาะเกร็ด และสามารถให้จอดตามวัดหรือสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ บริเวณเกาะเกร็ดได้ หรือหากองค์การบริหารส่วนจังหวัดจะอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชน ก็อาจประสานงานกับเอกชนที่ให้บริการเรือโดยสารในบริเวณใกล้เคียงให้มารับนักท่องเที่ยวไปตามจุดหมายที่มีการส่งเสริม โดยองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรีอาจตกลงกับผู้ให้บริการให้เรียกเก็บค่าโดยสารในอัตราที่สมเหตุสมผล ก็ย่อมกระทำได้ การดำเนินการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรีที่จัดหาเรือรับส่งประชาชนไปยังจุดท่องเที่ยวโดยไม่คิดค่าใช้จ่ายจึงอาจเป็นการตัดทางทำมาหาได้ของผู้ประกอบอาชีพดังกล่าวอยู่ และอาจเป็นการขัดต่อประเพณีการปกครองที่ห้ามมิให้รัฐกระทำการค้าขายแข่งขันกับเอกชน ทั้งนี้ ตามความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ในเรื่องเสร็จที่ ๑๕๖/๒๕๕๐ ดังนั้น การดำเนินโครงการส่งเสริมการตลาด การท่องเที่ยวเชิงเกษตรและส่งเสริมกลุ่มอาชีพจังหวัดนนทบุรีโดยการจัดกิจกรรมล่องเรือท่องเที่ยวรอบเกาะเกร็ดขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรีและไม่เก็บค่าโดยสาร จึงไม่อาจกระทำได้

๓. กรณีที่จังหวัดแพร่ได้หารือมาดังกล่าวปรากฏข้อเท็จจริงตามความเห็นของจังหวัดแพร่ว่าการที่เทศบาลตำบลห้วยหม้ายจะดำเนินการเพื่อบำรุงและส่งเสริมการทำมาหากินของราษฎร โดยจัดซื้อเครื่องชั่งน้ำหนักผลผลิตทางการเกษตรให้บริการแก่เกษตรกรที่นำผลผลิตทางการเกษตรมาตากที่ลานตากและฝากเก็บในโรงเก็บซึ่งสำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัดแพร่ได้ดำเนินการก่อสร้างไว้ในเขตพื้นที่ของเทศบาลตำบลห้วยหม้าย โดยให้บริการโดยไม่เก็บค่าธรรมเนียมใด ๆ แต่การดำเนินกิจการเครื่องชั่งน้ำหนักผลผลิตทางการเกษตรมีเอกชนประกอบกิจการอยู่ในเขตพื้นที่ตำบลห้วยหม้ายและตำบลอื่น ๆ ในบริเวณใกล้เคียง จึงอาจเป็นการแข่งขันกับเอกชนอันเป็นการไม่ชอบตามแนวทางของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยที่ผ่านมา และลักษณะการให้บริการดังกล่าวเป็นการให้บริการแก่เกษตรกรเฉพาะราย จึงไม่อาจถือได้ว่าเป็นการบำรุงและส่งเสริมการทำมาหากินของราษฎรตามมาตรา ๕๑ (๕) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ ดังนั้น เมื่อได้พิจารณาบทบัญญัติของกฎหมายที่เกี่ยวข้องประกอบกับความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ดังกล่าวข้างต้นแล้วเห็นว่า เทศบาลตำบลห้วยหม้ายมีอำนาจหน้าที่ในการบำรุงและส่งเสริมการทำมาหากินของราษฎร คือการช่วยเหลือ เกื้อหนุน สนับสนุนในการประกอบอาชีพของราษฎรให้เจริญงอกงาม แต่การที่เทศบาลตำบลห้วยหม้ายจะเข้าไปก่อสร้างและเป็นผู้ให้บริการชั่งน้ำหนักผลผลิตทางการเกษตรในอาคารและลานรวบรวมผลผลิตทางการเกษตรซึ่งก่อสร้างและดำเนินการโดยสำนักงานปฏิรูปที่ดินจังหวัดแพร่ เช่นนี้มิใช่ลักษณะของการบำรุง ส่งเสริมการทำมาหากินของราษฎรที่เทศบาลตำบลห้วยหม้ายจะเข้าไปดำเนินการได้ รวมทั้งหากมีข้อเท็จจริงว่าการกระทำดังกล่าวเป็นการไปดำเนินการที่แข่งขันกับเอกชนที่ดำเนินการอยู่ในพื้นที่ก็จะขัดต่อประเพณีการปกครองที่ห้ามมิให้รัฐกระทำการค้าขายแข่งขันกับเอกชนด้วย

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุกฤษฎิ์ จุลเจริญ)
รองปลัดกระทรวงมหาดไทย ปฏิบัติราชการแทน
ปลัดกระทรวงมหาดไทย

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
สำนักกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น
โทร./โทรสาร ๐-๒๒๔๑-๙๐๓๖

ที่ มท ๐๘๐๔.๓/ ๐๙๕๐๕ กระทรวงมหาดไทย
ถนนอัษฎางค์ เขตพระนคร กทม. ๑๐๒๐๐

๓ พฤษภาคม ๒๕๕๙

เรื่อง หารือเกี่ยวกับการแต่งตั้งคณะกรรมการสภาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลวังทอง อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดพิษณุโลก

อ้างถึง หนังสือจังหวัดพิษณุโลก ที่ พล ๐๐๒๓.๔/๑๖๗๐ ลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๙

ตามที่จังหวัดพิษณุโลกได้ขอหารือเกี่ยวกับการแต่งตั้งคณะกรรมการสภาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลวังทอง อำเภอวังทอง กรณีที่สภาองค์การบริหารส่วนตำบลวังทองได้มีมติในการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบล สมัยสามัญ สมัยที่ ๔ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๘ (ครั้งที่ ๑) เมื่อวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๘ แต่งตั้งคณะกรรมการสภาท้องถิ่น ประเภทคณะกรรมการวิสามัญเพื่อพิจารณากิจการของสภาท้องถิ่นเป็นกรณีพิเศษ โดยมี นายสมยศ แซ่เตีย ซึ่งเป็นประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลดอนทอง อำเภอเมืองพิษณุโลก เป็นกรรมการวิสามัญดังกล่าว ซึ่งจังหวัดพิษณุโลกพิจารณาแล้วเห็นว่า ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยข้อบังคับการประชุมสภาท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ มิได้มีบทบัญญัติกำหนดเรื่องภูมิลำเนาของบุคคลที่ไม่ได้เป็นสมาชิกสภาท้องถิ่นที่จะได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการวิสามัญไว้แต่อย่างใด ดังนั้น สภาองค์การบริหารส่วนตำบลวังทองจึงสามารถแต่งตั้งบุคคลดังกล่าวเป็นกรรมการวิสามัญเพื่อกระทำกิจการหรือพิจารณาสอบสวนเรื่องใด ๆ อันอยู่ในกิจการของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลวังทองได้ และขอหารือว่าความเห็นของจังหวัดพิษณุโลกถูกต้องหรือไม่ นั้น

กระทรวงมหาดไทยพิจารณาแล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๘๘ วรรคสอง กำหนดให้กระทรวงมหาดไทยมีอำนาจออกระเบียบเกี่ยวกับการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลให้องค์การบริหารส่วนตำบลต้องปฏิบัติ และมาตรา ๕๒ วรรคหนึ่ง กำหนดให้ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่ดำเนินการประชุมและดำเนินกิจการอื่นให้เป็นไปตามข้อบังคับการประชุมที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด ซึ่งกระทรวงมหาดไทยได้วางระเบียบข้อบังคับดังกล่าวไว้ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยข้อบังคับการประชุมสภาท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ โดยกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับคณะกรรมการสภาท้องถิ่นไว้ในข้อ ๑๐๓ วรรคหนึ่งว่า คณะกรรมการสภาท้องถิ่นมี ๒ ประเภท คือ (๑) คณะกรรมการสามัญ ประกอบด้วย สมาชิกสภาท้องถิ่นมีจำนวนไม่น้อยกว่าสามคนแต่ไม่เกินเจ็ดคน และ (๒) คณะกรรมการวิสามัญ ประกอบด้วย สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือบุคคลที่ไม่ได้เป็นสมาชิกสภาท้องถิ่นมีจำนวนไม่น้อยกว่าสามคนแต่ไม่เกินเจ็ดคน และข้อ ๑๐๔ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า คณะกรรมการสภาท้องถิ่นมีหน้าที่กระทำกิจการหรือพิจารณาสอบสวนเรื่องใด ๆ อันอยู่ในกิจการของสภาท้องถิ่นแล้วรายงานต่อสภาท้องถิ่น และวรรคสองกำหนดว่า สภาท้องถิ่นอาจแต่งตั้งคณะกรรมการวิสามัญ

/เพื่อ...

เพื่อพิจารณากิจการของสภาท้องถิ่นอันเป็นกรณีพิเศษ ดังนั้น ระเบียบกระทรวงมหาดไทยดังกล่าวนี้ ได้กำหนดให้สภาท้องถิ่นอาจแต่งตั้งคณะกรรมการวิสามัญอันมีบุคคลที่มิได้เป็นสมาชิกสภาท้องถิ่นร่วมเป็นกรรมการเพื่อพิจารณากิจการของสภาท้องถิ่นอันเป็นกรณีพิเศษได้ เพื่อให้มีบุคคลที่มีความเหมาะสมมาร่วมพิจารณากิจการนั้น โดยไม่มีบทบัญญัติในพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๒ หรือในระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยข้อบังคับการประชุมสภาท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ ที่กำหนดว่าบุคคลที่มิได้เป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่สภาองค์การบริหารส่วนตำบลจะแต่งตั้งเป็นกรรมการวิสามัญนี้ต้องมีภูมิลำเนาอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลนั้น ดังนั้น การที่สภาองค์การบริหารส่วนตำบลวังทองได้มีมติแต่งตั้งนายสมยศ แซ่เตีย โดยเห็นว่ามีความเหมาะสมที่จะปฏิบัติหน้าที่กรรมการวิสามัญเพื่อพิจารณากิจการของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลวังทองก็ย่อมสามารถกระทำได้ กระทรวงมหาดไทยมีความเห็นพ้องด้วยกับความเห็นของจังหวัดพิษณุโลก

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุทธิพงษ์ จุลเจริญ)
รองปลัดกระทรวงมหาดไทย ปฏิบัติราชการแทน
ปลัดกระทรวงมหาดไทย

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
สำนักกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น
โทร./โทรสาร ๐-๒๒๔๑-๙๐๓๖

ด่วนที่สุด

ที่ มท ๐๘๐๔.๓/ ๐๗๕๕๙

กระทรวงมหาดไทย
ถนนอัษฎางค์ เขตพระนคร กทม. ๑๐๒๐๐

๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ขอหารือเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกำแพงเพชร ตามประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดกำแพงเพชร

อ้างถึง หนังสือจังหวัดกำแพงเพชร ด่วนที่สุด ที่ กพ ๐๐๒๓.๔/๓๑๖๓ ลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๙

ตามที่จังหวัดกำแพงเพชรได้ขอหารือเกี่ยวกับเรื่องอำนาจและหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ตามประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่อง กำหนดอำนาจและหน้าที่ ในการจัดระบบบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๖ ว่า กรณีที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดกำแพงเพชรจะดำเนินการโครงการขุดเจาะบ่อบาดาลในเขตจังหวัดกำแพงเพชร อยู่ในขอบของลักษณะการดำเนินงานตามที่ประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดังกล่าวกำหนดหรือไม่ นั้น

กระทรวงมหาดไทยพิจารณาแล้วเห็นว่า ประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่อง กำหนดอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๔๖ ข้อ ๑ ได้กำหนดลักษณะของการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในการให้บริการสาธารณะในเขตจังหวัด ไว้ว่า (๑) ดำเนินงานในโครงการที่มีขนาดใหญ่ที่เกินศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในเขตจังหวัด (๒) เป็นการดำเนินงานที่ปรากฏถึงกิจกรรมที่เป็นภาพรวมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัด ที่มุ่งต่อประโยชน์ของท้องถิ่นหรือประชาชนเป็นส่วนรวม และไม่เข้าไปดำเนินงานที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในจังหวัดสามารถดำเนินการได้เอง (๓) เข้าไปดำเนินงานตามแผนงานหรือโครงการในลักษณะที่มีความคาบเกี่ยวต่อเนื่องหรือมีผู้ที่ได้รับประโยชน์ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมากกว่าหนึ่งแห่งขึ้นไป

ดังนั้น ประกาศของคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดังกล่าวได้แบ่งแยกความรับผิดชอบหน้าที่ในการจัดทำบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อลดความซ้ำซ้อนในการจัดทำบริการสาธารณะ โดยกำหนดลักษณะการดำเนินการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดไว้ดังกล่าวเพื่อให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดไปดำเนินงานในโครงการที่มีขนาดใหญ่ที่เกินศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในเขตจังหวัด งานที่ปรากฏถึงกิจกรรมที่เป็นภาพรวมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัด ที่มุ่งต่อประโยชน์ของท้องถิ่นหรือประชาชนเป็นส่วนรวม และไม่เข้าไปดำเนินงานที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในจังหวัดสามารถดำเนินการได้เอง และงานตามแผนหรือโครงการในลักษณะที่มีความคาบเกี่ยวต่อเนื่อง หรือมีผู้ที่ได้รับประโยชน์ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมากกว่าหนึ่งแห่งขึ้นไปเท่านั้น

/สำหรับ...

สำหรับกรณีการขุดเจาะบ่อบาดาลเพื่อนำน้ำมาใช้เพื่อการอุปโภค บริโภค หรือเพื่อการเกษตรด้วย ซึ่งปกติเมื่อพิจารณาถึงสภาพและลักษณะการใช้งานของบ่อบาดาลนั้น ใช้อยู่ในพื้นที่หรือบริเวณที่บ่อบาดาลตั้งอยู่ มิใช่โครงการที่มีขนาดใหญ่หรือเกินศักยภาพขององค์กรปกครองท้องถิ่นอื่น หรือที่เป็นภาพรวมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัด ทั้งนี้ ศาลปกครองได้เคยพิจารณาและให้ความเห็นเกี่ยวกับตั้งงบประมาณในข้อบัญญัติงบประมาณขององค์การบริหารส่วนจังหวัดเพื่อใช้ขุดบ่อบาดาลตามคำพิพากษาของศาลปกครองขอนแก่น คดีหมายเลขดำที่ ๓๕๔/๒๕๔๖ คดีหมายเลขแดงที่ ๒๒/๒๕๔๗ ซึ่งศาลปกครองขอนแก่นเห็นว่า การขุดเจาะบ่อบาดาลมาตรฐาน ตามข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีขององค์การบริหารส่วนจังหวัด มิใช่โครงการขนาดใหญ่ที่เกินศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในเขตจังหวัด มิใช่กิจกรรมที่เป็นภาพรวมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัด และมิใช่โครงการที่มีความต่อเนื่องหรือผู้ได้รับประโยชน์ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมากกว่าหนึ่งแห่งขึ้นไป ที่จะถือว่าเป็นอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในการจัดให้มีบริการสาธารณะ รวมทั้งตามคำพิพากษานี้ศาลปกครองขอนแก่นยังเห็นว่าโครงการเกี่ยวกับการจัดให้มีน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค หรือเพื่อการเกษตรอื่นๆ เช่น การก่อสร้างระบบประปาหมู่บ้าน หรือการก่อสร้างฝายคอนกรีตเสริมเหล็กกั้นลำห้วยก็มิใช่การดำเนินโครงการที่มีขนาดใหญ่เกินศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเช่นเดียวกัน ดังนั้น การขุดเจาะบ่อบาดาลเพื่อใช้ประโยชน์ในพื้นที่หรือบริเวณใดในท้องถิ่นหนึ่งท้องถิ่นใดจึงมิใช่ลักษณะการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดที่จะกระทำตามลักษณะของการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ตามที่ประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่อง กำหนดอำนาจ และหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๖ กำหนด

ส่วนกรณีที่จังหวัดกำแพงเพชรมีความเห็นว่า การใช้ประโยชน์จากน้ำบาดาลมิได้จำกัดวิธีการเฉพาะแค่วิธีสูบมือโยก หรือเครื่องสูบด้วยกำลังกลหรือกำลังไฟฟ้า และมิได้จำกัดว่าผู้ที่ได้ใช้ประโยชน์จะต้องเป็นผู้ที่อยู่ในบริเวณใกล้เคียงบ่อบาดาลเท่านั้น หากปรากฏข้อเท็จจริง เช่น มีการใช้รถบรรทุกน้ำบาดาลเพื่อนำน้ำไปแจกจ่ายให้แก่ประชาชนในเขตพื้นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมากกว่าหนึ่งแห่งขึ้นไป ก็ย่อมเป็นไปตามความหมายข้อ ๑ (๓) แห่งประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่อง กำหนดอำนาจและหน้าที่ ในการจัดระบบบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๖ นั้น เห็นว่า การพิจารณาว่ากรณีการดำเนินงานใดขององค์การบริหารส่วนจังหวัดเข้าเงื่อนไขลักษณะของการดำเนินงานตามที่ประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดังกล่าวกำหนดหรือไม่ ต้องพิจารณาจากข้อเท็จจริงเป็นกรณีไป โดยพิจารณาเกี่ยวกับลักษณะและการใช้ประโยชน์ของบ่อบาดาลนั้นว่ามีลักษณะหรือขนาดและการใช้ประโยชน์ตามปกติโดยทั่วไปสำหรับบ่อบาดาลนั้นว่าเป็นกิจการขนาดใหญ่เกินกว่าศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นหรือที่คาบเกี่ยวต่อเนื่องหรือมีผู้ได้รับประโยชน์จำนวนมากในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมากกว่าหนึ่งแห่งขึ้นไปหรือไม่ เป็นไปตามเจตนารมณ์ของประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่อง กำหนดอำนาจและหน้าที่ ในการจัดระบบบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๖ ที่ประสงค์จะให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดดำเนินงานในการให้บริการสาธารณะแก่ประชาชนในโครงการที่มีขนาดใหญ่ หรือที่เกินกว่าศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น หรือเป็นภาพรวมหรือเกิดประโยชน์แก่ประชาชนเป็นส่วนรวม ไม่ก้าวล่วงเข้าไป

/ดำเนินงาน...

ดำเนินงานในเรื่องที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นมีอำนาจหน้าที่จัดทำและสามารถจัดทำได้หรือไม่ สำหรับกรณีที่มีการนำน้ำจากบ่อบาดาลแห่งหนึ่งแห่งใดไปแจกจ่ายแก่ประชาชนในพื้นที่อื่นเป็นครั้งคราว เช่น กรณีเมื่อประสบภาวะภัยแล้ง นั้น เห็นว่า กรณีดังกล่าวยังไม่เพียงพอที่จะนำมาพิจารณาได้ว่าเป็นการใช้ประโยชน์ตามปกติโดยทั่วไปของบ่อบาดาลนั้น ที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดเข้าไปดำเนินงานตามแผนงานหรือโครงการที่มีขนาดใหญ่อันเกินกว่าศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นหรือที่มีความคาบเกี่ยวต่อเนื่องหรือมีผู้ที่ได้รับประโยชน์ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมากกว่าหนึ่งแห่งขึ้นไป ตามนัยประกาศของคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดังกล่าว ทั้งนี้ ประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่อง กำหนดอำนาจ และหน้าที่ ในการจัดระบบบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๖ ข้อ ๔ ได้กำหนดว่า หากมีปัญหา ข้อขัดข้องประการใดอันเกี่ยวกับการดำเนินงานตามอำนาจและหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ตามที่กำหนดไว้ในประกาศนี้ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีหน้าที่วินิจฉัยและดำเนินการตามประกาศนี้ ดังนั้น ผู้ว่าราชการจังหวัดกำแพงเพชรสามารถดำเนินการตามหน้าที่ตามข้อ ๔ แห่งประกาศดังกล่าว โดยนำความเห็นข้างต้นไปประกอบการวินิจฉัยให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดกำแพงเพชรดำเนินงานให้เป็นไปโดยถูกต้องตามประกาศของคณะกรรมการการกระจายอำนาจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นฉบับนี้ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุทธิพงษ์ จุลเจริญ)
รองปลัดกระทรวงมหาดไทย ปฏิบัติราชการแทน
ปลัดกระทรวงมหาดไทย

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
สำนักกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น
โทร./โทรสาร ๐-๒๒๔๑-๙๐๓๕

ที่ มท ๐๘๐๔.๓/ ๐๗๕๖๑

กระทรวงมหาดไทย
ถนนอัษฎางค์ เขตพระนคร กทม. ๑๐๒๐๐

๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๙

เรื่อง หารือเกี่ยวกับการพิจารณาร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

อ้างถึง หนังสือจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่ อย ๐๐๒๓.๔/๔๖๐๗ ลงวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๕๙

ตามที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้ขอหารือเกี่ยวกับแนวทางปฏิบัติในการพิจารณาร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ ของเทศบาลเมืองผักไห่ อำเภอผักไห่ ตามข้อ ๕๑ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยข้อบังคับการประชุมสภาท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ นั้น

กระทรวงมหาดไทยได้พิจารณาข้อเท็จจริงประกอบข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องแล้วมีความเห็นว่า กรณีที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยาหารือมาดังกล่าวมีประเด็นที่ต้องพิจารณาว่า การพิจารณาร่างข้อบัญญัติงบประมาณในวาระที่สอง ขั้นแปรญัตติ ของสภาท้องถิ่นตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยข้อบังคับการประชุมสภาท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ ข้อ ๕๑ ที่กำหนดว่า ในการพิจารณาร่างข้อบัญญัติวาระที่สอง ให้ปรึกษาเรียงตามลำดับข้อเฉพาะที่มีการแปรญัตติหรือคณะกรรมการแปรญัตติแก้ไขเท่านั้น เว้นแต่ที่ประชุมสภาท้องถิ่นจะได้ลงมติเป็นอย่างอื่น คำว่า “เฉพาะที่มีการแปรญัตติ” มีความหมายอย่างไร เพียงใด ซึ่งกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นเห็นว่า ระเบียบกระทรวงมหาดไทยดังกล่าวได้วางหลักเกณฑ์ในการพิจารณาร่างข้อบัญญัติงบประมาณไว้ กล่าวคือ ตามข้อ ๔๙ วรรคหนึ่ง ได้กำหนดว่า ญัตติร่างข้อบัญญัติที่สภาท้องถิ่นลงมติรับหลักการแล้ว ถ้าจะต้องส่งให้คณะกรรมการแปรญัตติพิจารณา ให้ประธานสภาท้องถิ่นส่งร่างข้อบัญญัตินั้นไปให้คณะกรรมการแปรญัตติพิจารณาโดยละเอียด ข้อ ๕๐ กำหนดว่า เมื่อคณะกรรมการแปรญัตติได้พิจารณาแล้ว จะต้องเสนอร่างข้อบัญญัตินั้นตามร่างเดิมและตามที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม พร้อมทั้งรายงานและบันทึกความเห็นยื่นต่อประธานสภาท้องถิ่น รายงานนั้นอย่างน้อยจะต้องระบุว่าได้มีหรือไม่มีการแก้ไขเพิ่มเติมในตอนหรือข้อใดบ้าง การแปรญัตติและมติของคณะกรรมการแปรญัตติเกี่ยวด้วยการแปรญัตตินั้นเป็นประการใด การสงวนความเห็นของกรรมการแปรญัตติ ตลอดจนการสงวนคำแปรญัตติด้วย และให้ประธานสภาท้องถิ่นส่งรายงานนั้นแก่สมาชิกสภาท้องถิ่นไม่น้อยกว่ายี่สิบสี่ชั่วโมงก่อนวันประชุมพิจารณา เว้นแต่กรณีต้องพิจารณาเป็นการด่วน และให้คณะกรรมการแปรญัตติไปร่วมประชุมสภาท้องถิ่นด้วย เพื่อแถลงประกอบรายงานหรือชี้แจงข้อสงสัยต่างๆ เกี่ยวกับรายงานนั้น โดยในการพิจารณาร่างข้อบัญญัติงบประมาณในวาระที่สองของสภาท้องถิ่นนั้น ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยข้อบังคับการประชุมสภาท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ ข้อ ๕๑ วางหลักเกณฑ์ไว้ว่า ในการพิจารณาร่างข้อบัญญัติวาระที่สอง ให้ปรึกษาเรียงตามลำดับข้อเฉพาะที่มีการแปรญัตติหรือที่คณะกรรมการแปรญัตติแก้ไขเท่านั้น เว้นแต่ที่ประชุม

/ สภาท้องถิ่น ...

สภาท้องถิ่นจะได้ลงมติเป็นอย่างอื่น ถ้าที่ประชุมสภาท้องถิ่นลงมติเห็นด้วยกับคำแปรญัตติ หรือเห็นด้วยกับการแก้ไขในข้อใดแล้ว ไม่ให้เสนอขอแปรญัตติหรือเสนอญัตติขอเปลี่ยนแปลงมตินั้นอีก

จากบทบัญญัติที่ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยข้อบังคับการประชุมสภาท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ กำหนดไว้ดังกล่าว พิจารณาได้ว่า เมื่อสภาท้องถิ่นมีมติรับหลักการร่างข้อบัญญัติและประธานสภาท้องถิ่นได้ส่งร่างข้อบัญญัตินั้นไปให้คณะกรรมการแปรญัตติพิจารณา คณะกรรมการแปรญัตติมีหน้าที่พิจารณาโดยละเอียด และผู้บริหารท้องถิ่นหรือสมาชิกสภาท้องถิ่นผู้ใดเห็นควรจะแก้ไขเพิ่มเติมร่างข้อบัญญัตินั้นก็ต้องเสนอคำแปรญัตติล่วงหน้าเป็นหนังสือต่อประธานคณะกรรมการแปรญัตติ และคณะกรรมการแปรญัตติมีหน้าที่พิจารณาคำแปรญัตติที่ผู้บริหารท้องถิ่นหรือสมาชิกสภาท้องถิ่นเสนอมานั้น หากคณะกรรมการแปรญัตติมีมติเห็นด้วยกับคำแปรญัตติที่เสนอมา ก็จะต้องระบุในรายงานของคณะกรรมการแปรญัตติเพื่อส่งให้ประธานสภาท้องถิ่นตามข้อ ๕๐ วรรคหนึ่ง ต่อไป และกรณีที่คณะกรรมการแปรญัตติไม่เห็นด้วยกับคำแปรญัตติที่เสนอมา โดยยังคงไว้ตามร่างข้อบัญญัติ กรณีนี้ หากผู้เสนอคำแปรญัตติเห็นว่าคำแปรญัตติของตนดังกล่าวสมควรที่จะได้รับการพิจารณาต่อไป ก็จะต้องสงวนคำแปรญัตตินั้นด้วย และคณะกรรมการแปรญัตติต้องระบุการสงวนคำแปรญัตตินี้ในรายงานของคณะกรรมการแปรญัตติเพื่อส่งให้ประธานสภาท้องถิ่นตามข้อ ๕๐ วรรคหนึ่ง ต่อไปเช่นเดียวกัน กรณีที่กล่าวมาดังกล่าว สภาท้องถิ่นมีหน้าที่ปรึกษาและมีมติเกี่ยวกับการแปรญัตตินี้ ส่วนกรณีที่คณะกรรมการแปรญัตติมีมติไม่เห็นด้วยกับคำแปรญัตติที่เสนอมา แต่ผู้เสนอคำแปรญัตติมิได้สงวนคำแปรญัตติไว้ จึงหมดความประสงค์ที่จะให้สภาท้องถิ่นพิจารณาตามข้อ ๕๑ วรรคหนึ่ง อีก กรณีเช่นนี้ ร่างข้อบัญญัติในข้อนั้นจึงยังคงไว้ตามร่างเดิม สภาท้องถิ่นไม่ต้องปรึกษาและมีมติในประเด็นนี้ตามข้อ ๕๑ วรรคหนึ่ง แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยดังกล่าวอีก เพราะวัตถุประสงค์ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยข้อบังคับการประชุมสภาท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ ข้อ ๕๑ วรรคหนึ่ง ประสงค์จะให้สภาท้องถิ่นได้ปรึกษาและมีมติเฉพาะในส่วนที่ได้พิจารณาในชั้นของคณะกรรมการแปรญัตติ โดยคณะกรรมการแปรญัตติมีมติแก้ไขเปลี่ยนแปลงร่างข้อบัญญัติที่สภาท้องถิ่นรับหลักการแล้ว เว้นแต่กรณีที่ผู้เสนอคำแปรญัตติได้สงวนคำแปรญัตติหรือกรรมการแปรญัตติได้สงวนความเห็นของตนไว้ อย่างไรก็ตาม คณะกรรมการแปรญัตติต้องระบุมติของคณะกรรมการแปรญัตติในกรณีนี้ในรายงานของคณะกรรมการแปรญัตติที่ต้องส่งให้ประธานสภาท้องถิ่นตามข้อ ๕๐ วรรคหนึ่ง ด้วย

ข้อเท็จจริงตามที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยาหารือมาปรากฏว่า สภาเทศบาลเมืองผักไห่ได้พิจารณาร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ ในวาระที่หนึ่ง ขั้นรับหลักการโดยมีมติรับหลักการแห่งร่างเทศบัญญัติงบประมาณดังกล่าว และในการพิจารณาร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ ในวาระที่สอง ขั้นแปรญัตติ นายคุณเมษ สันติธรรมรักษ์ สมาชิกสภาเทศบาลเมืองผักไห่ ได้เสนอคำแปรญัตติ จำนวน ๙ ข้อ คณะกรรมการแปรญัตติได้พิจารณาคำแปรญัตติดังกล่าวแล้วมีมติให้คงไว้ตามร่างเดิม ผู้เสนอคำแปรญัตติมิได้สงวนคำแปรญัตติไว้ และไม่มีกรณีที่คณะกรรมการแปรญัตติได้แก้ไขร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ ในข้ออื่นอีกนอกเหนือจากที่ได้มีการพิจารณาคำแปรญัตติดังกล่าว ต่อมาสภาเทศบาลเมืองผักไห่ได้ประชุมเพื่อพิจารณาร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ ในวาระที่สอง ขั้นแปรญัตติ และวาระที่สาม ขั้นลงมติให้ตราเป็น

/ เทศบัญญัติ ...

เทศบัญญัติ เมื่อวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ซึ่งปรากฏตามรายงานการประชุมสภาเทศบาลเมืองผักไห่ สมัยสามัญ สมัยที่ ๑ ครั้งที่ ๒ ประจำปี ๒๕๕๑ ว่าในการพิจารณาร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ ในวาระที่สอง ขั้นแปรญัตติ ประธานสภาเทศบาลเมืองผักไห่ได้เชิญเลขานุการคณะกรรมการแปรญัตติรายงานการแปรญัตติให้สภาเทศบาลเมืองผักไห่ทราบ นายไพบูลย์ สการะเศรณี สมาชิกสภาเทศบาลเมืองผักไห่ เลขานุการคณะกรรมการแปรญัตติ จึงได้รายงานผลการพิจารณาของคณะกรรมการแปรญัตติให้สภาเทศบาลเมืองผักไห่ทราบผลการพิจารณาดังกล่าว ดังนั้น การพิจารณาร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ ในวาระที่สอง ขั้นแปรญัตติ ของสภาเทศบาลเมืองผักไห่นี้จึงไม่มีข้อใดที่มีการแปรญัตติแก้ไขตามคำแปรญัตติหรือที่คณะกรรมการแปรญัตติได้แก้ไขร่างเทศบัญญัตินั้นเอง ที่สภาเทศบาลเมืองผักไห่จะต้องปรึกษาและลงมติในข้อที่มีการแปรญัตติหรือที่คณะกรรมการแปรญัตติได้แก้ไขนั้นในการพิจารณาร่างเทศบัญญัติงบประมาณในวาระที่สอง ขั้นแปรญัตติ อีกชั้นหนึ่ง ตามข้อ ๕๑ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยข้อบังคับการประชุมสภาท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุทธิพงษ์ จุลเจริญ)
รองปลัดกระทรวงมหาดไทย ปฏิบัติราชการแทน
ปลัดกระทรวงมหาดไทย

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
สำนักกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น
โทร./โทรสาร ๐-๒๒๔๑-๙๐๓๔-๖

ที่ มท ๐๘๐๔.๓/ ๐๗๕๖๓

กระทรวงมหาดไทย
ถนนอัษฎางค์ เขตพระนคร กทม. ๑๐๒๐๐

๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ขอหารือเกี่ยวกับการให้ความเห็นชอบร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล เรื่อง กำหนดค่าตอบแทนการขออนุญาตใช้ประโยชน์ในที่ดินของรัฐ พ.ศ. ๒๕๕๘

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดมหาสารคาม

อ้างถึง หนังสือจังหวัดมหาสารคาม ที่ มค ๐๐๒๓.๔/๓๘๐๘ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๙

ตามที่จังหวัดมหาสารคามได้ขอหารือเกี่ยวกับการพิจารณาให้ความเห็นชอบร่างข้อบัญญัติขององค์การบริหารส่วนตำบล กรณีที่องค์การบริหารส่วนตำบลคันธารราษฎร์ได้เสนอร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลคันธารราษฎร์ เรื่อง กำหนดกำหนดค่าตอบแทนการขออนุญาตใช้ประโยชน์ในที่ดินของรัฐ พ.ศ. ๒๕๕๘ ให้นายอำเภอกันทรวิชัยให้ความเห็นชอบ ตามมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๒ นั้น

กระทรวงมหาดไทยพิจารณาแล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๗๑ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า องค์การบริหารส่วนตำบลอาจออกข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งต่อกฎหมายเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล หรือเมื่อมีกฎหมายบัญญัติให้องค์การบริหารส่วนตำบลออกข้อบัญญัติหรือให้มีอำนาจออกข้อบัญญัติ และวรรคสาม กำหนดว่า เมื่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบลและนายอำเภอให้ความเห็นชอบร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบลลงชื่อและประกาศเป็นข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลต่อไป และมาตรา ๗๑ วรรคสี่ กำหนดว่า ในกรณีที่นายอำเภอไม่เห็นชอบด้วยกับร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลใด ให้ส่งคืนสภาองค์การบริหารส่วนตำบลภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่นายอำเภอได้รับร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลดังกล่าวเพื่อให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลพิจารณาทบทวนร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนั้นใหม่ หากนายอำเภอไม่ส่งร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลคืนสภาองค์การบริหารส่วนตำบลภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่นายอำเภอได้รับร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลดังกล่าว ให้ถือว่านายอำเภอเห็นชอบกับร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนั้น ดังนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลคันธารราษฎร์จึงอาจออกข้อบัญญัติขึ้นใช้บังคับในเขตของตนเมื่อมีกฎหมายบัญญัติให้องค์การบริหารส่วนตำบลออกข้อบัญญัติหรือให้มีอำนาจออกข้อบัญญัติ

ประมวลกฎหมายที่ดิน มาตรา ๙ กำหนดว่า ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยการเหมืองแร่และการป่าไม้ ที่ดินของรัฐนั้นถ้ามิได้มีสิทธิครอบครอง หรือมิได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่แล้ว ห้ามมิให้บุคคลใด (๑) เข้าไปยึดถือ ครอบครอง รวมตลอดถึงการก่อสร้างหรือเผาป่า (๒) ทำด้วยประการใด ให้เป็นการทำลายหรือทำให้เสื่อมสภาพที่ดิน ที่หิน ที่กรวด หรือที่ทราย ในบริเวณที่รัฐมนตรีประกาศหวงห้ามในราชกิจจานุเบกษา

/หรือ (๓)...

หรือ (๓) ทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดอันเป็นอันตรายแก่ทรัพยากรในที่ดิน และมาตรา ๙/๑ กำหนดให้ผู้รับอนุญาตตามมาตรา ๙ เสียค่าตอบแทนเป็นรายปีให้แก่เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้งที่ที่ดินที่ได้รับอนุญาตตั้งอยู่ ยกเว้นองค์การบริหารส่วนจังหวัด ทั้งนี้ ตามวิธีการและอัตราที่กำหนดในข้อบัญญัติท้องถิ่นนั้น แต่ต้องไม่เกินอัตราตามบัญชีท้ายประมวลกฎหมายนี้ ดังนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลคันธารราษฎร์ จึงอาจออกข้อบัญญัติขององค์การบริหารส่วนตำบลคันธารราษฎร์ขึ้นใช้บังคับในเขตของตนได้ตามที่ประมวลกฎหมายที่ดินมาตรา ๙/๑ บัญญัติไว้ ทั้งนี้ ข้อบัญญัติดังกล่าวต้องเป็นข้อบัญญัติที่กำหนดอัตราค่าตอบแทนที่ผู้ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๙ ต้องเสียเป็นรายปีให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลคันธารราษฎร์และวิธีการในการเสียค่าตอบแทนดังกล่าว

พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๗๑ วรรคสี่ กำหนดว่า ในกรณีที่นายอำเภอไม่เห็นชอบด้วยกับร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลใด ให้ส่งคืนสภาองค์การบริหารส่วนตำบลภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่นายอำเภอได้รับร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลดังกล่าว เพื่อให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลพิจารณาทบทวนร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนั้นใหม่ หากนายอำเภอไม่ส่งร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลคืนสภาองค์การบริหารส่วนตำบลภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่นายอำเภอได้รับร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลดังกล่าว ให้ถือว่านายอำเภอเห็นชอบกับร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนั้น ระยะเวลาที่นายอำเภอจะต้องพิจารณาและให้ความเห็นชอบร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลที่เสนอมาให้เสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่นายอำเภอได้รับร่างข้อบัญญัติเป็นกำหนดระยะเวลาที่เป็นบทบังคับเด็ดขาด นายอำเภอจึงต้องพิจารณาให้ความเห็นชอบให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่นายอำเภอได้รับร่างข้อบัญญัตินั้น หากพิจารณาไม่แล้วเสร็จภายในกำหนดถือว่านายอำเภอเห็นชอบกับร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนั้นแล้ว ดังนั้น นายอำเภอกันทรวิชัยจึงต้องพิจารณาให้ความเห็นชอบร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลคันธารราษฎร์ เรื่อง กำหนดค่าตอบแทนการขออนุญาตใช้ประโยชน์ในที่ดินของรัฐ พ.ศ. ๒๕๕๘ ให้เสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่นายอำเภอกันทรวิชัยได้รับร่างข้อบัญญัติดังกล่าว การที่นายอำเภอกันทรวิชัยได้หารือเกี่ยวกับการพิจารณาร่างข้อบัญญัติดังกล่าวนี้ ไม่เป็นเหตุที่จะนำมาใช้ยกเว้นเพื่อไม่พิจารณาให้ความเห็นชอบร่างข้อบัญญัติดังกล่าวให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาสิบห้าวันตามที่กฎหมายกำหนดได้

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุรชิพงษ์ จุลเจริญ)
รองปลัดกระทรวงมหาดไทย ปฏิบัติราชการแทน
ปลัดกระทรวงมหาดไทย

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
สำนักกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น
โทร./โทรสาร ๐-๒๒๔๑-๙๐๓๕

ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๑๐๙๑๑

กระทรวงมหาดไทย
ถนนอัษฎางค์ เขตพระนคร กทม. ๑๐๒๐๐

๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๙

เรื่อง หารือเกี่ยวกับการจัดทำร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลบ่อแก้ว เรื่อง การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตำบลบ่อแก้ว พ.ศ. ๒๕๕๘

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่

อ้างถึง หนังสือจังหวัดเชียงใหม่ ที่ ชม ๐๐๒๓.๔/๙๖๕๙ ลงวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๙

ตามที่จังหวัดเชียงใหม่ได้ขอหารือเกี่ยวกับการออกข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล กรณีที่องค์การบริหารส่วนตำบลบ่อแก้วได้เสนอร่างข้อบัญญัติ เรื่อง การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตำบลบ่อแก้ว พ.ศ. ๒๕๕๘ ให้นายอำเภอสะเมิงพิจารณาให้ความเห็นชอบ ซึ่งนายอำเภอสะเมิงพิจารณาแล้วเห็นว่าร่างข้อบัญญัติดังกล่าวได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการต่าง ๆ เพื่อให้มีหน้าที่จัดการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในเขตพื้นที่ป่าอุทยานแห่งชาติขุนขาน และในเขตป่าสงวนแห่งชาติป่าสะเมิง ไม่เป็นไปตามมาตรา ๑๖ (๑๓) แห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ และมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ องค์การบริหารส่วนตำบลบ่อแก้วน่าจะไม่มีอำนาจในการตราข้อบัญญัติดังกล่าว และจังหวัดเชียงใหม่พิจารณาแล้วเห็นว่า ร่างข้อบัญญัติดังกล่าว มีการแต่งตั้งคณะกรรมการต่าง ๆ เพื่อให้มีหน้าที่บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมถึงการจัดทำแนวเขตป่าชุมชน และการแบ่งพื้นที่ป่าชุมชน เพื่อกำหนดแนวทางในการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในเขตพื้นที่ป่าตำบลบ่อแก้ว อำเภอสะเมิง ซึ่งพื้นที่ป่าในบริเวณดังกล่าวได้รับประกาศจัดตั้งเป็นอุทยานแห่งชาติขุนขาน ไม่เป็นไปตามพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ มาตรา ๑๖(๑๓) ที่กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดเข้าไปดำเนินกิจการใด ๆ เพื่อหาผลประโยชน์ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ การตราข้อบัญญัติดังกล่าวขององค์การบริหารส่วนตำบลบ่อแก้วจึงไม่สอดคล้องกับมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ จังหวัดเชียงใหม่จึงขอหารือว่าความเห็นดังกล่าวถูกต้องหรือไม่ นั้น

กระทรวงมหาดไทยได้พิจารณาข้อเท็จจริงตามที่จังหวัดเชียงใหม่หารือมาประกอบข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องแล้วมีความเห็น ดังนี้

๑. พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๖๗ กำหนดว่า ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย องค์การบริหารส่วนตำบล มีหน้าที่ต้องทำในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ดังต่อไปนี้ (๗) คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๖ ได้กำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเองดังนี้ (๒๔) การจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากป่าไม้ ที่ดินทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ดังนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลจึงมีอำนาจหน้าที่ในการคุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตลอดจนการจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากป่าไม้ ที่ดินทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ของตน ตามที่กฎหมายกำหนดไว้ดังกล่าว

/๒. พระราช...

๒. พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๗๑ วรรคหนึ่ง ได้กำหนดหลักเกณฑ์ในการออกข้อบัญญัติขององค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นใช้บังคับไว้ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลอาจออกข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งต่อกฎหมาย เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล หรือเมื่อมีกฎหมายบัญญัติให้องค์การบริหารส่วนตำบลออกข้อบัญญัติหรือให้มีอำนาจออกข้อบัญญัติ ในการนี้จะกำหนดค่าธรรมเนียมที่จะเรียกเก็บและกำหนดโทษปรับผู้ฝ่าฝืนด้วยก็ได้ แต่มิให้กำหนดโทษปรับเกินหนึ่งพันบาท เว้นแต่จะมีกฎหมายบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น จากบทบัญญัติดังกล่าวองค์การบริหารส่วนตำบลจึงอาจออกข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อใช้บังคับในเขตของตนได้ใน ๒ กรณี คือ กรณีการออกข้อบัญญัติเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล และกรณีที่เมื่อมีกฎหมายบัญญัติให้องค์การบริหารส่วนตำบลออกข้อบัญญัติหรือให้มีอำนาจออกข้อบัญญัติ ทั้งนี้ เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งต่อกฎหมาย

ดังนั้น เมื่อองค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่ในการคุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตลอดจนการจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากป่าไม้ ที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแล้ว เมื่อองค์การบริหารส่วนตำบลมีเหตุผลอันสมควรที่จะต้องออกข้อบัญญัติขึ้นใช้บังคับในเขตของตนเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ดังกล่าว ก็สามารถกระทำได้โดยจะต้องไม่ขัดหรือแย้งต่อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

๓. เมื่อได้พิจารณารายละเอียดของร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลบ่อแก้ว เรื่อง การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตำบลบ่อแก้ว พ.ศ. ๒๕๕๘ แล้วเห็นว่า

(๑) ร่างข้อบัญญัติดังกล่าวกำหนดให้มีคณะกรรมการต่างๆ เช่น คณะกรรมการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมระดับหมู่บ้าน ให้มีหน้าที่บริหารจัดการ ดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จัดทำระเบียบการใช้ประโยชน์ การอนุรักษ์ และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในระดับหมู่บ้าน มีอำนาจออกกฎและบังคับใช้ให้เป็นไปตามระเบียบการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหมู่บ้าน เห็นว่า การแต่งตั้งและให้คณะกรรมการดังกล่าวมีอำนาจหน้าที่เช่นนี้ ไม่มีบทบัญญัติตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบลฯ หรือกฎหมายอื่นให้อำนาจองค์การบริหารส่วนตำบลแต่งตั้งคณะกรรมการดังกล่าวหรือมอบอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลตามกฎหมายในการคุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้แก่คณะกรรมการดังกล่าวได้ อันเป็นการตราข้อบัญญัติที่กำหนดหลักเกณฑ์ หรือวิธีการโดยไม่มีกฎหมายกำหนดให้กระทำได้ เป็นการตราข้อบัญญัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกินกว่าขอบอำนาจที่กฎหมายกำหนด

(๒) ข้อเท็จจริงตามที่จังหวัดเชียงใหม่หารือมาปรากฏว่า พื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ่อแก้วอยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติขุนขานและป่าสงวนแห่งชาติป่าสะเมิง และนายอำเภอสะเมิงได้พิจารณาแล้วเห็นว่าร่างข้อบัญญัติ เรื่อง การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตำบลบ่อแก้ว พ.ศ. ๒๕๕๘ ดังกล่าวได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการต่าง ๆ เพื่อให้มีหน้าที่จัดการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในเขตพื้นที่ป่าอุทยานแห่งชาติขุนขาน และในเขตป่าสงวนแห่งชาติป่าสะเมิง ซึ่งตามพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ มาตรา ๑๖ ได้กำหนดไว้ว่า ภายในเขตอุทยานแห่งชาติ ห้ามมิให้บุคคลใดกระทำการใด ๆ ในเขตอุทยานแห่งชาติ เช่น ตาม (๑) ยึดถือหรือครอบครองที่ดิน รวมตลอดถึงก่อสร้าง แผ้วถาง หรือเผาป่า (๒) เก็บหา นำออกไป ทำด้วยประการใด ๆ ให้เป็นอันตราย หรือทำให้เสื่อมสภาพ ซึ่งไม้ ยางไม้ น้ำมันยาง น้ำมันสน แร่หรือทรัพยากรธรรมชาติอื่น

/(๓) นำสัตว์...

(๓) นำสัตว์ออกไป หรือทำด้วยประการใด ๆ ให้เป็นอันตรายแก่สัตว์ (๔) ทำด้วยประการใด ๆ ให้เป็นอันตรายหรือทำให้ เสื่อมสภาพแก่ดิน หิน กรวดหรือทราย (๙) นำยานพาหนะเข้าออกหรือขับขี่ยานพาหนะในทางที่มิได้จัดไว้เพื่อการนั้น เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ (๑๓) เข้าไปดำเนินกิจการใด ๆ เพื่อหาผลประโยชน์ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ (๑๔) ปิดประกาศ โฆษณา หรือขีดเขียนในที่ต่าง ๆ (๑๕) นำเครื่องมือสำหรับล่าสัตว์หรือจับสัตว์ หรืออาวุธใด ๆ เข้าไป เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ และปฏิบัติตามเงื่อนไขซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้อนุญาตนั้นกำหนดไว้ มาตรา ๑๘ ได้กำหนดว่า บุคคลซึ่งเข้าไปในเขตอุทยานแห่งชาติ ต้องปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งได้สั่งให้ปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติของรัฐมนตรี และมาตรา ๒๐ กำหนดว่า การจับกุมปราบปรามผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นพนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ มาตรา ๑๔ ได้กำหนดไว้ว่า ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ห้ามมิให้บุคคลใดยึดถือครอบครองทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยในที่ดิน ก่อสร้าง แผ้วถาง เผาป่า ทำไม้ เก็บหาของป่า หรือกระทำด้วยประการใด ๆ อันเป็นการเสื่อมเสียแก่สภาพป่าสงวนแห่งชาติ เว้นแต่ทำไม้หรือเก็บหาของป่าตามมาตรา ๑๕ เข้าทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยตาม มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๖ ทวิ หรือมาตรา ๑๖ ตรี กระทำการตามมาตรา ๑๗ ใช้ประโยชน์ตามมาตรา ๑๘ หรือกระทำการตามมาตรา ๑๙ หรือมาตรา ๒๐ หรือทำไม้หวงห้ามหรือเก็บหาของป่าหวงห้ามตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ มาตรา ๑๙ กำหนดว่า เพื่อประโยชน์ในการควบคุม ดูแล รักษาหรือบำรุงป่าสงวนแห่งชาติ อธิบดีกรมป่าไม้มีอำนาจสั่งเป็นหนังสือให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าหน้าที่ของกรมป่าไม้กระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดในเขตป่าสงวนแห่งชาติได้ และมาตรา ๒๐ กำหนดว่า ในกรณีป่าสงวนแห่งชาติแห่งใดมีสภาพเป็นป่าเสื่อมโทรมตามมาตรา ๑๖ ทวิ ให้อธิบดีโดยอนุมัติรัฐมนตรีมีอำนาจอนุญาตเป็นหนังสือให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดทำการบำรุงป่าหรือปลูกสร้างสวนป่า หรือไม้ยืนต้นในเขตป่าเสื่อมโทรมได้ภายในระยะเวลาและตามเงื่อนไขที่กำหนดในหนังสืออนุญาต แต่ในกรณีที่จะอนุญาตให้เกิน ๒,๐๐๐ ไร่ ต้องได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรี รัฐมนตรีอาจกำหนดให้ผู้รับอนุญาตเสียค่าตอบแทนให้แก่รัฐบาลได้ตามจำนวนที่เห็นสมควรโดยประกาศของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ดังนั้น การที่บุคคลจะเข้าไปกระทำการใดๆ ในเขตอุทยานแห่งชาติหรือป่าสงวนแห่งชาติหรือดำเนินกิจการใดเพื่อหาผลประโยชน์ในเขตอุทยานแห่งชาติหรือใช้ประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ จึงต้องปฏิบัติตามที่พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ และพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ บัญญัติไว้ดังกล่าว ซึ่งการเข้าในเขตอุทยานแห่งชาติต้องปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งได้สั่งให้ปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติของรัฐมนตรี หรือเข้าไปดำเนินกิจการใด ๆ เพื่อหาผลประโยชน์ ต้องได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ และการเข้าทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยในเขตป่าสงวนแห่งชาติเป็นอำนาจของอธิบดีกรมป่าไม้โดยอนุมัติของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ที่จะอนุญาตให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดเข้าทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดในมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ อีกทั้งอธิบดีกรมป่าไม้ยังมีอำนาจสั่งเป็นหนังสือให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าหน้าที่ของกรมป่าไม้ กระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดในเขตป่าสงวนแห่งชาติ เพื่อประโยชน์ในการควบคุม ดูแล รักษาหรือบำรุงป่าสงวนแห่งชาติได้

ดังนั้น กรณีที่ร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลบ่อแก้ว เรื่อง การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตำบลบ่อแก้ว พ.ศ. ๒๕๕๘ ได้กำหนดหลักเกณฑ์ไว้โดยให้คณะกรรมการ

/ทรัพยากร...

ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตำบลบ่อแก้ว และคณะกรรมการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหมู่บ้าน มีอำนาจหน้าที่ในการบริหารจัดการ ดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน จัดทำระเบียบการใช้ประโยชน์ การอนุรักษ์ และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในระดับหมู่บ้าน และมีอำนาจออกกฎและบังคับใช้ให้เป็นไปตามระเบียบการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหมู่บ้าน หลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลบ่อแก้วดังกล่าวนี้ไม่อาจนำมาใช้บังคับในพื้นที่ที่อยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติขุนขานและป่าสงวนแห่งชาติป่าสะเมิงให้ขัดหรือแย้งกับที่พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ และพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ บัญญัติไว้ได้

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุทธิพงษ์ จุลเจริญ)
รองปลัดกระทรวงมหาดไทย ปฏิบัติราชการแทน
ปลัดกระทรวงมหาดไทย

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
สำนักกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น
โทร. ๐ ๒๒๔๑ ๙๐๓๖
โทรสาร ๐ ๒๒๔๑ ๙๐๓๖

ที่ มท ๐๘๐๔.๓/ ๑๒๗๓๖ กระทรวงมหาดไทย

ถนนอัษฎางค์ เขตพระนคร กทม. ๑๐๒๐๐

๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๙

เรื่อง หารือแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดทำรายงานแสดงผลการปฏิบัติงานประจำปี กรณีปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดปฏิบัติหน้าที่นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดนครสวรรค์

อ้างถึง หนังสือจังหวัดนครสวรรค์ ที่ นว ๐๐๒๓.๔/๒๑๓๓๖ ลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๕๙

ตามที่จังหวัดนครสวรรค์ได้ขอหารือแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดทำรายงานแสดงผลการปฏิบัติงานประจำปีของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดตามมาตรา ๓๕/๔ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๒ กรณีที่ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครสวรรค์ต้องปฏิบัติหน้าที่นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครสวรรค์ตามประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๘๕/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๗ เรื่อง การได้มาซึ่งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นเป็นการชั่วคราว เนื่องจากนายมานพ ศรีผึ้ง ได้ขอลาออกจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครสวรรค์ นั้น

กระทรวงมหาดไทยได้พิจารณาข้อเท็จจริงประกอบกับข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องแล้ว มีความเห็นว่า พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๓๕/๔ กำหนดว่า ก่อนนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเข้ารับหน้าที่ ให้ประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเรียกประชุมสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด เพื่อให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดแถลงนโยบายต่อสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดโดยไม่มีการลงมติ ทั้งนี้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันประกาศผลการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด และให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดทำรายงานแสดงผลการปฏิบัติงานตามนโยบายที่ได้แถลงไว้ต่อสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นประจำทุกปี คำแถลงนโยบายของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดและรายงานแสดงผลการปฏิบัติงานตามนโยบายให้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนจังหวัดด้วย

ประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๘๕/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๗ เรื่อง การได้มาซึ่งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นเป็นการชั่วคราว ข้อ ๑๑ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า ในกรณีที่ผู้บริหารท้องถิ่นครบวาระหรือว่างลง ให้ปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นปฏิบัติหน้าที่นายกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนั้น โดยผลของประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๘๕/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๗ ข้อ ๑๑ วรรคหนึ่ง ดังกล่าว เมื่อนายมานพ ศรีผึ้ง นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครสวรรค์ ได้พ้นจากตำแหน่งโดยยื่นหนังสือลาออกจากตำแหน่งต่อผู้ว่าราชการจังหวัดนครสวรรค์ โดยขอลาออกตั้งแต่วันที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๗ ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครสวรรค์จึงต้องปฏิบัติหน้าที่นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครสวรรค์

/ ทันที ...

ทันทีที่นายมานพ ศรีผึ้ง พ้นจากตำแหน่ง โดยมีอำนาจหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดตามมาตรา ๓๕/๕ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๒ เว้นแต่กรณีตามข้อ ๑๑ วรรคสอง แห่งประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๘๕/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๗ ที่จะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดเสียก่อน และไม่มีบทบัญญัติใดตามกฎหมายที่กำหนดให้ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครสวรรค์ต้องแถลงนโยบายต่อสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเสียก่อนที่จะเข้าปฏิบัติหน้าที่นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด อย่างไรก็ตาม โดยที่สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ควบคุมการปฏิบัติงานของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดให้เป็นไปโดยถูกต้องตามกฎหมาย นโยบาย แผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ข้อบัญญัติตลอดจนระเบียบข้อบังคับขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ซึ่งการควบคุมการปฏิบัติงานของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดของสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดนี้ จะต้องดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๒ กำหนด เช่น การตั้งกระทู้ถามตามมาตรา ๓๑ การตั้งคณะกรรมการของสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพื่อพิจารณาสอบสวนเรื่องใดๆ ตามมาตรา ๓๓ และการรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปีที่นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้ดำเนินการไป ก็เป็นวิธีการหนึ่งที่กฎหมายบัญญัติเพื่อให้สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้ทราบผลการปฏิบัติงานของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพื่อที่จะควบคุมดูแลให้เป็นไปตามกฎหมาย ดังนั้น แม้ว่าปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ปฏิบัติหน้าที่นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดตามข้อ ๑๑ แห่งประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๘๕/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๗ จะมิต้องแถลงนโยบายก่อนเข้าปฏิบัติหน้าที่ก็ต้องรายงานผลการปฏิบัติงานให้สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้ทราบ

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุทธิพงษ์ จุลเจริญ)
รองปลัดกระทรวงมหาดไทย ปฏิบัติราชการแทน
ปลัดกระทรวงมหาดไทย

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
สำนักกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น
โทร./โทรสาร ๐-๒๒๔๑-๙๐๓๔-๖

ที่ มท ๐๘๐๔.๓/ ๑๒๗๓๗

กระทรวงมหาดไทย
ถนนอัษฎางค์ เขตพระนคร กทม. ๑๐๒๐๐

๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๙

เรื่อง หารือการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลแมด อำเภอลืออำนาจ จังหวัดอำนาจเจริญ

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดอำนาจเจริญ

อ้างถึง หนังสือจังหวัดอำนาจเจริญ ที่ อจ ๐๐๒๓.๔/๑๑๘๙ ลงวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

ตามที่จังหวัดอำนาจเจริญได้ขอหารือเกี่ยวกับการพิจารณาจ่ายขาดเงินสะสมของสภาองค์การบริหารส่วนตำบล กรณีที่สภาองค์การบริหารส่วนตำบลแมดได้มีมติเห็นชอบให้จ่ายขาดเงินสะสมเพื่อดำเนินการโครงการต่าง ๆ ตามที่นายกองค์การบริหารส่วนตำบลแมดเสนอ จำนวน ๒๗ โครงการ ในการประชุมสภาสมัยสามัญสมัยที่ ๔ เมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๘ ต่อมาสภาองค์การบริหารส่วนตำบลแมดได้ทำการประชุมสภาสมัยวิสามัญสมัยที่ ๑ ประจำปี ๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๙ และ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๙ และได้มีมติไม่เห็นชอบและให้ชะลอการจ่ายขาดเงินสะสมดังกล่าวไว้ก่อน จังหวัดอำนาจเจริญจึงได้ขอหารือเกี่ยวกับแนวทางปฏิบัติในเรื่องดังกล่าว นั้น

กระทรวงมหาดไทยพิจารณาแล้วมีความเห็นดังนี้

๑. พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๘๘ กำหนดว่า ระเบียบว่าด้วยการคลัง การงบประมาณ การโอน การจัดการทรัพย์สิน การซื้อ การจ้าง ค่าตอบแทน และค่าจ้าง ให้เป็นไปตามระเบียบของกระทรวงมหาดไทย ซึ่งกระทรวงมหาดไทยได้กำหนดระเบียบเกี่ยวกับการคลังขององค์การบริหารส่วนตำบลไว้ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๘ โดยข้อ ๘๙ กำหนดว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจใช้จ่ายเงินสะสมได้ โดยได้รับอนุมัติจากสภาท้องถิ่นภายใต้เงื่อนไขว่า (๑) ให้กระทำได้เฉพาะกิจการซึ่งอยู่ในอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งเกี่ยวกับด้านการบริการชุมชนและสังคม หรือกิจการที่เป็นการเพิ่มพูนรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือกิจการที่จัดทำเพื่อบำบัดความเดือดร้อนของประชาชน ทั้งนี้ ต้องเป็นไปตามแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือตามที่กฎหมายกำหนด (๒) ได้ส่งเงินสมทบกองทุนส่งเสริมกิจการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละประเภทตามระเบียบแล้ว และ (๓) เมื่อได้รับอนุมัติให้ใช้จ่ายเงินสะสมแล้ว องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องดำเนินการก่อหนี้ผูกพันให้เสร็จสิ้นภายในระยะเวลาไม่เกินหนึ่งปีถัดไป หากไม่ดำเนินการภายในระยะเวลาที่กำหนดให้การใช้จ่ายเงินสะสมนั้นเป็นอันพับไป ดังนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลแมดจึงอาจใช้จ่ายเงินสะสมได้โดยปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ดังกล่าวข้างต้น

๒. กรณีที่จังหวัดอำนาจเจริญหารือมาปรากฏข้อเท็จจริงว่า สภาองค์การบริหารส่วนตำบลแมดได้มีมติอนุมัติให้จ่ายขาดเงินสะสมเพื่อดำเนินการตามโครงการต่าง ๆ ที่นายกองค์การบริหารส่วนตำบลแมดขออนุมัติ จำนวน ๒๗ โครงการ เป็นเงิน ๔,๘๑๔,๕๐๐ บาท ในการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลแมด

/สมัย...

สมัยสามัญ สมัยที่ ๔ เมื่อวันที่ ๑๔ – ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๘ แล้ว ต่อมาประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลแมดและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลแมดได้เสนอขอเปิดประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลแมด สมัยวิสามัญต่อนายอำเภอลืออำนาจเพื่อพิจารณาทบทวนการจ่ายขาดเงินสะสมดังกล่าว นายอำเภอลืออำนาจจึงได้เรียกประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลแมด สมัยวิสามัญ สมัยที่ ๑ ประจำปี ๒๕๕๙ ตามประกาศอำเภอลืออำนาจ เรื่อง เรียกประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลแมด สมัยวิสามัญ สมัยที่ ๑ ประจำปี ๒๕๕๙ ลงวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๕๙ และสภาองค์การบริหารส่วนตำบลแมดได้ทำการประชุมสภาสมัยวิสามัญเพื่อทบทวนการจ่ายขาดเงินสะสมดังกล่าว เมื่อวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๙ และวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๙ โดยมีมติไม่เห็นชอบให้จ่ายขาดเงินสะสมดังกล่าว โดยให้ชะลอไว้ก่อนทั้ง ๒๗ โครงการ แต่หากมีความจำเป็นเร่งด่วนจริงก็ขอให้เปิดประชุมสภาต่อไป เมื่อพิจารณาระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๘๙ ดังกล่าวที่ได้กำหนดหลักเกณฑ์ในการจ่ายขาดเงินสะสมไว้โดยให้สภาท้องถิ่นพิจารณาอนุมัติ ก็มิได้บัญญัติว่าเมื่อสภาท้องถิ่นอนุมัติแล้วจะพิจารณาทบทวนหรือแก้ไขมิได้ ดังนั้น เมื่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบลแมดได้อนุมัติให้จ่ายขาดเงินสะสมเพื่อดำเนินการโครงการต่าง ๆ ที่นายกองค์การบริหารส่วนตำบลแมดขออนุมัติ จำนวน ๒๗ โครงการ เป็นเงิน ๔,๘๑๔,๕๐๐ บาท แล้ว หากต่อมาสภาองค์การบริหารส่วนตำบลแมดเห็นว่าการดำเนินการอนุมัติจ่ายขาดเงินสะสมดังกล่าวมีการปฏิบัติที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เช่น ไม่เป็นไปตามรูปแบบ ขั้นตอน วิธีการอันเป็นสาระสำคัญที่กฎหมายกำหนด หรือไม่ถูกต้อง สภาองค์การบริหารส่วนตำบลแมดก็ย่อมสามารถดำเนินการแก้ไข เปลี่ยนแปลง เพื่อให้การพิจารณาจ่ายขาดเงินสะสมนั้นเป็นไปโดยถูกต้องตามกฎหมายได้

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุทธิพงษ์ จุลเจริญ)
รองปลัดกระทรวงมหาดไทย ปฏิบัติราชการแทน
ปลัดกระทรวงมหาดไทย

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
สำนักกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น
โทร./โทรสาร ๐-๒๒๔๑-๙๐๓๖

ที่ มท ๐๘๐๔.๓/ ๖๓๕๐๙ กระทรวงมหาดไทย

ถนนอัษฎางค์ เขตพระนคร กทม. ๑๐๒๐๐

๕ สิงหาคม ๒๕๕๙

เรื่อง หารือเกี่ยวกับการตราเทศบัญญัติ เรื่อง กำหนดอัตราค่าบริการกำจัดขยะมูลฝอย

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดพังงา

อ้างถึง ๑. หนังสือจังหวัดพังงา ที่ พง ๐๐๒๓.๔/๕๔๔ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๘

๒. หนังสือสำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๒๐๘.๕/๒๔๙ ลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๙

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนารายงานการประชุมคณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทย คณะที่ ๑ ครั้งที่ ๓๙/๒๕๕๙ วันพุธที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๙

ตามที่จังหวัดพังงาได้ขอหารือแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการตราเทศบัญญัติ เรื่อง กำหนดอัตราค่าบริการกำจัดขยะมูลฝอย พ.ศ. .... ของเทศบาลเมืองตะกั่วป่า และกระทรวงมหาดไทยได้เสนอเรื่องดังกล่าวให้คณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทยพิจารณา ซึ่งจังหวัดพังงาได้ส่งผู้แทนเข้าร่วมชี้แจงแก่คณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทย คณะที่ ๑ ด้วย นั้น

กระทรวงมหาดไทยขอแจ้งผลการพิจารณาในเรื่องดังกล่าว ดังนี้

๑. กระทรวงมหาดไทยได้พิจารณาแล้วมีความเห็นว่า พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๖๐ ได้กำหนดให้เทศบาลมีอำนาจตราเทศบัญญัติโดยไม่ขัดหรือแย้งต่อบทกฎหมายในกรณีดังต่อไปนี้ (๑) เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามหน้าที่ของเทศบาลที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ และ (๒) เมื่อมีกฎหมายบัญญัติให้เทศบาลตราเทศบัญญัติหรือให้มีอำนาจตราเทศบัญญัติ ซึ่งตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ส่วนที่ ๘ เรื่องค่าบริการและค่าปรับ มาตรา ๘๘ ได้กำหนดหลักเกณฑ์ไว้ว่า ในเขตควบคุมมลพิษหรือเขตท้องที่ใดซึ่งได้จัดให้มีการก่อสร้างและดำเนินการระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบกำจัดของเสียรวมของทางราชการโดยเงินงบประมาณแผ่นดินหรือเงินรายได้ของราชการส่วนท้องถิ่น และเงินกองทุนซึ่งจัดสรรตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมมลพิษพิจารณากำหนดอัตราค่าบริการที่จะประกาศใช้ในแต่ละเขตควบคุมมลพิษหรือเขตท้องที่ที่เป็นที่ตั้งของระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบกำจัดของเสียรวมดังกล่าว การกำหนดอัตราค่าบริการดังกล่าวนี้ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา และมาตรา ๙๓ ในส่วนเดียวกันได้กำหนดว่า ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ของส่วนราชการที่จัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียรวม หรือระบบกำจัดของเสียรวมของทางราชการ มีอำนาจหน้าที่จัดเก็บค่าบริการ ค่าปรับและเรียกร้องค่าเสียหายตามที่บัญญัติไว้ในส่วนนี้ ทั้งนี้ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบกำจัดของเสียรวมของทางราชการที่ราชการส่วนท้องถิ่น

/ หรือ ...

หรือส่วนราชการนั้นจัดให้มีขึ้น ซึ่งคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมมลพิษได้กำหนดอัตราค่าบริการกำจัดขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองตะกั่วป่า จังหวัดพังงา ไว้ตามประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เรื่อง กำหนดอัตราค่าบริการกำจัดขยะมูลฝอยของเทศบาลนครขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น เทศบาลเมืองสุโขทัยธานี จังหวัดสุโขทัย เทศบาลเมืองชุมพร จังหวัดชุมพร เทศบาลเมืองเสนา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เทศบาลเมืองแม่สอด จังหวัดตาก เทศบาลนครยะลา จังหวัดยะลา เทศบาลเมืองปัตตานี จังหวัดปัตตานี เทศบาลเมืองวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี เทศบาลเมืองตะกั่วป่า จังหวัดพังงา และเทศบาลเมืองศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๓

ดังนั้น เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่าโครงการก่อสร้างระบบกำจัดขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองตะกั่วป่าได้จัดให้มีการก่อสร้างโดยใช้เงินรายได้ของเทศบาลเมืองตะกั่วป่าและเงินกองทุนสิ่งแวดล้อม การกำหนดอัตราค่าบริการกำจัดของเสีย (ขยะมูลฝอย) จึงต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๓๕ และเมื่อพิจารณาบทบัญญัติตามที่พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ บัญญัติไว้ดังกล่าวแล้ว เห็นว่า ไม่มีบทบัญญัติใดตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ที่บัญญัติข้อความให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตราเทศบัญญัติหรือให้มีอำนาจตราเทศบัญญัติกำหนดอัตราค่าบริการกำจัดของเสียไว้แต่อย่างใด โดยมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้บัญญัติไว้ว่า ในเขตควบคุมมลพิษหรือเขตท้องที่ใดซึ่งได้จัดให้มีการก่อสร้างและดำเนินการระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบกำจัดของเสียรวมของทางราชการโดยเงินงบประมาณแผ่นดินหรือเงินรายได้ของราชการส่วนท้องถิ่น และเงินกองทุนซึ่งจัดสรรตามพระราชบัญญัตินี้แล้ว ให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมมลพิษพิจารณากำหนดอัตราค่าบริการที่จะประกาศใช้ในแต่ละเขตควบคุมมลพิษหรือเขตท้องที่ที่เป็นที่ตั้งของระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบกำจัดของเสียรวมดังกล่าว โดยให้ประกาศการกำหนดอัตราค่าบริการดังกล่าวในราชกิจจานุเบกษาด้วย และมาตรา ๙๓ ได้บัญญัติให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ของส่วนราชการที่จัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียรวม หรือระบบกำจัดของเสียรวมของทางราชการ มีอำนาจหน้าที่จัดเก็บค่าบริการ ค่าปรับและเรียกร้องค่าเสียหายตามที่บัญญัติไว้ในส่วนนี้ ทั้งนี้ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบกำจัดของเสียรวมของทางราชการที่ราชการส่วนท้องถิ่นหรือส่วนราชการนั้นจัดให้มีขึ้น ดังนั้น ด้วยบทบัญญัติแห่งกฎหมายตามมาตรา ๘๘ และมาตรา ๙๓ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ นายกเทศมนตรีเมืองตะกั่วป่าในฐานะเจ้าพนักงานท้องถิ่นสำหรับเทศบาลตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ จึงมีอำนาจหน้าที่เก็บค่าบริการกำจัดของเสียในเขตท้องที่ของตนที่ได้จัดให้มีการก่อสร้างและดำเนินการระบบกำจัดของเสียรวมของราชการ ซึ่งก่อสร้างจากเงินรายได้ของเทศบาลเมืองตะกั่วป่าและเงินกองทุนสิ่งแวดล้อมที่ได้จัดสรรให้ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ตามอัตราที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมมลพิษกำหนดไว้และประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว โดยมิต้องไปตราเทศบัญญัติกำหนดอัตราค่าบริการกำจัดของเสียขึ้นอีก

/ อนึ่ง ...

อนึ่ง กรณีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง ที่กำหนดว่า การเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยในเขตราชการส่วนท้องถิ่นใด ให้เป็นอำนาจของราชการส่วนท้องถิ่นนั้น โดยระบบกำจัดขยะ สิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยนั้น มิได้ใช้เงินจากกองทุนสิ่งแวดล้อมก่อสร้างซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๘๘ และมาตรา ๙๓ แล้ว องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๒๐ (๔) ที่กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อกำหนดของท้องถิ่นกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมในการให้บริการของราชการส่วนท้องถิ่นไม่เกินอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง กรณีนี้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงต้องออกข้อบัญญัติของท้องถิ่นเพื่อกำหนดค่าธรรมเนียมในการให้บริการดังกล่าวตามมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

โดยที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ กระทรวงมหาดไทยจึงได้ขอความร่วมมือกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้พิจารณาความเห็นดังกล่าวอีกชั้นหนึ่ง

๒. กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้มีหนังสือถึงกระทรวงมหาดไทยแจ้งผลการพิจารณาว่า เทศบาลเมืองตะกั่วป่าสามารถใช้หลักเกณฑ์ทั่วไปในการตราข้อบัญญัติเทศบาล ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๖๐ (๑) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ ในการออกข้อบัญญัติเพื่อเรียกเก็บค่าบริการกำจัดของเสียที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติประกาศกำหนดในลักษณะขั้นต่ำและขั้นสูงได้ โดยมีรายละเอียดสรุปได้ว่า ในกรณีที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติอาศัยอำนาจตามมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ กำหนดอัตราค่าบริการไม่ว่าจะเป็นของระบบบำบัดน้ำเสียหรือระบบกำจัดของเสียเป็นอัตราเรียกเก็บที่ชัดเจนแน่นอนเพียงอัตราเดียวต่อหนึ่งหน่วย และไม่เปิดช่องให้ราชการส่วนท้องถิ่นกำหนดอัตราเรียกเก็บนอกเหนือจากที่กำหนดไว้ ราชการส่วนท้องถิ่นก็ไม่จำเป็นต้องตราเทศบัญญัติเพื่อใช้เรียกเก็บค่าบริการดังกล่าวอีกแต่อย่างใด เนื่องจากอัตราค่าบริการดังกล่าวได้ลงประกาศในราชกิจจานุเบกษาอยู่แล้ว และราชการส่วนท้องถิ่นสามารถอาศัยอำนาจตามมาตรา ๙๓ วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ใช้อัตราตามที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติได้ประกาศกำหนดไว้เรียกเก็บค่าบริการจากประชาชนได้โดยตรง โดยไม่จำเป็นต้องตราเทศบัญญัติของราชการส่วนท้องถิ่นอีกแต่อย่างใด อย่างไรก็ตาม เนื่องจากการกำหนดอัตราค่าบริการกำจัดขยะมูลฝอยของราชการส่วนท้องถิ่นต่างๆ ตามที่กรมควบคุมมลพิษ โดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมมลพิษเสนอให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติพิจารณาประกาศกำหนดนั้น เป็นการกำหนดอัตราค่าบริการขั้นต่ำและขั้นสูงที่จะให้เรียกเก็บเพื่อให้เกิดความยืดหยุ่นกับราชการส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่งซึ่งมีระบบกำจัดของเสียและมีขนาดของโครงการที่แตกต่างกันไป รวมทั้งสะท้อนต่อต้นทุนในการดำเนินโครงการ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติจึงเปิดช่องให้ราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งเป็นหน่วยงานที่อยู่ใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุดได้ใช้ดุลพินิจในการปรับอัตราค่าบริการจัดเก็บที่จะเรียกเก็บจากประชาชนได้โดยตรงทั้งในเรื่องอัตราต่อหน่วยและช่วงเวลาที่จะมีการจัดเก็บ เพื่อให้ประชาชนเกิดการเรียนรู้ในการเข้ามามีส่วนร่วมกับภาครัฐในการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม เพื่อไม่ให้ส่งผล

/ กระทบ ...

กระทบต่อความเป็นอยู่ของประชาชนมากจนเกินสมควรกว่าเหตุ ในเมื่อพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ มิได้ห้ามคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติกำหนดอัตราค่าบริการในลักษณะดังกล่าวไว้ และการเปิดช่องให้ราชการส่วนท้องถิ่นใช้ดุลพินิจในการกำหนดอัตราค่าบริการภายใต้อัตราขั้นต่ำและขั้นสูงย่อมเป็นประโยชน์ต่อประชาชนผู้ใช้บริการโดยส่วนรวม และต่อราชการส่วนท้องถิ่นที่จะต้องมีการรับฟังความคิดเห็นจากตัวแทนของประชาชนที่เป็นสมาชิกของสภาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นๆ ก่อนที่จะให้ความเห็นชอบกับข้อบังคับของราชการส่วนท้องถิ่นในการเรียกเก็บค่าบริการบำบัดน้ำเสียหรือกำจัดของเสีย แล้วแต่กรณี คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมจึงสามารถที่จะใช้ดุลพินิจในการกำหนดอัตราค่าบริการในลักษณะดังกล่าวได้ ในเมื่อการกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลเป็นอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตามมาตรา ๕๐ (๓) ประกอบมาตรา ๕๓ (๑) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และมาตรา ๑๘ และ ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และเป็นการจัดทำบริการสาธารณะอย่างหนึ่งที่เทศบาลมีอำนาจหน้าที่ต้องดำเนินการตามมาตรา ๑๖ (๑๘) แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ เทศบาลจึงสามารถใช้หลักเกณฑ์ทั่วไปในการตราข้อบัญญัติเทศบาลตามมาตรา ๖๐ (๑) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ ในการออกข้อบัญญัติเพื่อเรียกเก็บค่าบริการกำจัดของเสียที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติกำหนดในลักษณะของอัตราขั้นต่ำและขั้นสูงได้ ซึ่งสอดคล้องกับมาตรา ๗ มาตรา ๘ และมาตรา ๒๑ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖ เว้นแต่ในกรณีที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติประกาศกำหนดอัตราค่าบริการไว้แล้วอย่างชัดเจนโดยไม่เปิดช่องให้ราชการส่วนท้องถิ่นได้ใช้ดุลพินิจในการกำหนดอัตราภายใต้ค่าเรียกเก็บขั้นต่ำและขั้นสูงตามที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติกำหนดไว้ ราชการส่วนท้องถิ่นก็ไม่จำเป็นต้องตราเทศบัญญัติเพื่อเรียกเก็บค่าบริการเพิ่มเติมแต่อย่างใด

๓. กระทรวงมหาดไทยได้ให้คณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทยได้พิจารณาข้อหารือดังกล่าวอีกชั้นหนึ่ง และคณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทย คณะที่ ๑ ได้พิจารณาเรื่องดังกล่าวแล้วมีความเห็นว่า ตามมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ กำหนดว่า ในเขตท้องที่ใดซึ่งได้จัดให้มีการก่อสร้างและดำเนินการระบบกำจัดของเสียรวมของทางราชการ โดยเงินงบประมาณแผ่นดินหรือเงินรายได้ของราชการส่วนท้องถิ่นและเงินกองทุนให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ โดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมมลพิษพิจารณากำหนดอัตราค่าบริการที่จะประกาศใช้ในแต่ละเขตท้องที่ที่เป็นที่ตั้งของระบบกำจัดของเสียรวมดังกล่าว และตามมาตรา ๙๓ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกันให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นที่จัดให้มีระบบกำจัดของเสียรวมของทางราชการมีอำนาจหน้าที่จัดเก็บค่าบริการ ค่าปรับ และเรียกร้องค่าเสียหายตามที่บัญญัติไว้ในส่วนนี้ ทั้งนี้ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับระบบกำจัดของเสียรวมของทางราชการที่ราชการส่วนท้องถิ่นนั้นจัดให้มีขึ้น จากบทบัญญัติดังกล่าวจะเห็นได้ว่า เมื่อประกาศกำหนดอัตราค่าบริการตามมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ แล้ว เจ้าพนักงานท้องถิ่นที่จัดให้มีระบบกำจัดของเสียรวมของทางราชการ ก็มีอำนาจหน้าที่จัดเก็บค่าบริการตามที่บัญญัติไว้ในส่วนนี้ได้ ประกอบกับมาตรา ๘๘ ไม่มีบทบัญญัติใดที่กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องออกข้อบัญญัติตามประกาศกำหนดอัตรา

/ ค่าบริการ ...

ค่าบริการตามมาตรา ๘๘ ก่อนจึงจะเก็บค่าบริการได้ ดังนั้น เทศบาลเมืองตะกั่วป่าจึงสามารถจัดเก็บค่าบริการได้ตามประกาศตามมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยไม่จำเป็นต้องตราเทศบัญญัติตามมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ เมื่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมมลพิษได้ประกาศกำหนดอัตราค่าบริการไว้เป็นอัตราขั้นสูง-ขั้นต่ำ เมื่อประกาศดังกล่าวไม่ได้กำหนดอัตราค่าบริการไว้เป็นอัตราเดียว เพื่อป้องกันการโต้แย้งเกี่ยวกับอัตราการเก็บค่าบริการ เทศบาลเมืองตะกั่วป่าควรจัดเก็บค่าบริการในอัตราต่ำสุดตามประกาศดังกล่าว รายละเอียดปรากฏตามเอกสารที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อทราบและพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุทธิพงษ์ จุลเจริญ)
รองปลัดกระทรวงมหาดไทย
หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านพัฒนาชุมชนและส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
กองกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น
โทร./โทรสาร ๐-๒๒๔๑-๙๐๓๔-๖

ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๒๑๔๑๔ กระทรวงมหาดไทย
ถนนอัษฎางค์ เขตพระนคร กทม. ๑๐๒๐๐

๒ ธันวาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ขอหารือร่างเทศบัญญัติ เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ของเทศบาลนครตรัง เป็นการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของประชาชนตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือไม่

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดตรัง

อ้างถึง หนังสือจังหวัดตรัง ที่ ตง ๐๐๒๓.๔/๑๓๗๘๒ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๙

ตามที่จังหวัดตรังได้ขอหารือว่า ประธานสภาเทศบาลนครตรังได้ส่งร่างเทศบัญญัติเทศบาลนครตรัง เรื่อง การควบคุมเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. .... ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดตรังพิจารณาให้ความเห็นชอบตามมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ ซึ่งจังหวัดตรังพิจารณาแล้วเห็นว่า ตามร่างข้อ ๙ ที่กำหนดให้พื้นที่ทั้งหมดในเขตเทศบาลตรัง เป็นเขตห้ามเลี้ยงสุนัขเกินจำนวนที่กำหนด ดังนี้ (๑) เนื้อที่ดินไม่เกิน ๒๐ ตารางวา เลี้ยงได้ไม่เกิน ๒ ตัว (๒) เนื้อที่ดินเกิน ๒๐ ตารางวา แต่ไม่เกิน ๕๐ ตารางวา เลี้ยงได้ไม่เกิน ๓ ตัว และ (๓) เนื้อที่ดินเกิน ๕๐ ตารางวา ขึ้นไป เลี้ยงได้ไม่เกิน ๔ ตัว น่าจะเป็นการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของประชาชน ตามบทบัญญัติมาตรา ๒๙ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ดังนั้น เพื่อความชัดเจนถูกต้องและไม่ขัดต่อกฎหมายในเรื่องสิทธิและเสรีภาพของประชาชน จึงขอหารือว่า ตามข้อ ๙ ของร่างเทศบัญญัติเทศบาลนครตรัง เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. .... เป็นการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของประชาชนหรือไม่ นั้น

กระทรวงมหาดไทยได้พิจารณาข้อเท็จจริงตามที่จังหวัดตรังหารือมาประกอบข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องแล้วมีความเห็นว่า พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ ได้วางหลักเกณฑ์ในการตราเทศบัญญัติไว้ตามมาตรา ๖๐ ว่า ให้เทศบาลมีอำนาจตราเทศบัญญัติโดยไม่ขัดหรือแย้งต่อบทกฎหมายในกรณีดังต่อไปนี้ กล่าวคือ (๑) เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามหน้าที่ของเทศบาลที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ และ (๒) เมื่อมีกฎหมายบัญญัติให้เทศบาลตราเทศบัญญัติหรือให้มีอำนาจตราเทศบัญญัติและในเทศบัญญัตินั้น จะกำหนดโทษปรับผู้ละเมิดเทศบัญญัติไว้ด้วยก็ได้ แต่ห้ามมิให้กำหนดเกินกว่าหนึ่งพันบาท และพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า เพื่อประโยชน์ในการรักษาสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่นหรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ ให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อกำหนดของท้องถิ่นกำหนดให้ส่วนหนึ่งส่วนใดหรือทั้งหมดของพื้นที่ในเขตอำนาจของราชการส่วนท้องถิ่นนั้น เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ได้ และวรรคสอง กำหนดว่า การออกข้อกำหนดของท้องถิ่นตามวรรคหนึ่ง ราชการส่วนท้องถิ่นอาจกำหนดให้เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์บางชนิดหรือบางประเภทโดยเด็ดขาด หรือไม่เกินจำนวนที่กำหนดหรือเป็นเขตที่การเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์บางชนิดหรือบางประเภทต้องอยู่ในภายใต้มาตรการอย่างใดอย่างหนึ่งก็ได้

ดังนั้น การที่เทศบาลนครตรังประสงค์จะออกเทศบัญญัติเพื่อที่จะกำหนดเขตควบคุมการเลี้ยงสัตว์โดยให้มีการเลี้ยงสัตว์บางชนิดหรือบางประเภทไม่เกินจำนวนที่เทศบัญญัติกำหนดไว้

/ เพื่อวัตถุประสงค์ ...

เพื่อวัตถุประสงค์ในการรักษาสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่น หรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ สามารถกระทำได้ตามที่พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๒๙ กำหนดไว้ ทั้งนี้ จังหวัดตรังควรพิจารณาในเรื่องความเหมาะสมว่า การที่เทศบาลนครตรังได้กำหนดเขตควบคุมการเลี้ยงสัตว์โดยกำหนดห้ามเลี้ยงสุนัขเกินจำนวนที่กำหนดไว้ตามร่างเทศบัญญัติดังกล่าวมีความเหมาะสมกับสภาพของท้องถิ่นและเป็นไปตามวัตถุประสงค์ดังกล่าวหรือไม่ อย่างไร สร้างภาระให้เกิดกับประชาชนเกินสมควรหรือไม่ ประการใด เช่น ผลกระทบต่อผู้ที่เลี้ยงสุนัขไว้เกินจำนวนที่กำหนดไว้ก่อนที่เทศบัญญัตินี้ใช้บังคับ หรือหากมีผู้ประกอบกิจการเลี้ยงหรือเพาะพันธุ์สุนัขเพื่อการค้าในพื้นที่จะมีผลกระทบต่อการประกอบกิจการดังกล่าวหรือไม่ อย่างไร

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุรศิษย์ จุลเจริญ)
รองปลัดกระทรวงมหาดไทย
หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านพัฒนาชุมชนและส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
กองกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น
โทร./โทรสาร ๐-๒๒๔๑-๙๐๓๖

หารือร่างเทศบัญญัติ ทน.ตรัง

ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๒๒๐๙๑

กระทรวงมหาดไทย
ถนนอัษฎางค์ เขตพระนคร กทม. ๑๐๒๐๐

๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๙

เรื่อง หารือเกี่ยวกับการจัดซื้อชุดผลิตน้ำดื่ม

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดสุพรรณบุรี

อ้างถึง หนังสือจังหวัดสุพรรณบุรี ที่ สพ ๐๐๒๓.๔/๑๑๕๒๗ ลงวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๙

ตามที่จังหวัดสุพรรณบุรีได้ขอหารือเกี่ยวกับการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาล กรณีเทศบาลตำบลห้วยวังทอง อำเภอเมืองสุพรรณบุรี ได้จัดซื้อชุดผลิตน้ำดื่มจำนวน ๒ ชุด ติดตั้งบริเวณสำนักงานเทศบาลตำบลห้วยวังทอง หมู่ที่ ๒ และติดตั้งบริเวณอาคารอเนกประสงค์หมู่ที่ ๔ ซึ่งสำนักตรวจเงินแผ่นดินจังหวัดสุพรรณบุรีได้ตรวจสอบแล้วมีความเห็นว่า การดำเนินการจัดซื้อเครื่องผลิตน้ำดื่มดังกล่าวเป็นการซ้ำซ้อนกับระบบประปาที่มีอยู่เดิมและได้รับประโยชน์เฉพาะกลุ่ม เทศบาลตำบลห้วยวังทองควรที่จะบำรุงรักษาการประปาให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพ แทนที่จะจัดซื้อและติดตั้งชุดผลิตน้ำดื่ม โดยเป็นผู้รับภาระการใช้จ่ายที่เกิดขึ้นทั้งหมด โดยเทศบาลตำบลห้วยวังทองได้ชี้แจงว่า การติดตั้งชุดผลิตน้ำดื่มเป็นการบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น การติดตั้งชุดผลิตน้ำดื่มเพื่อให้ประชาชนได้นำไปบริโภคฟรีดังกล่าวไม่เป็นการซ้ำซ้อนกับระบบประปาหมู่บ้านที่มีอยู่ เนื่องจากเทศบาลได้รับแจ้งจากผู้ใช้น้ำว่าน้ำประปาหมู่บ้านไม่สะอาด และเทศบาลตำบลห้วยวังทองได้นำไปทดสอบกับมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ น้ำอยู่ในเกณฑ์ที่ดื่มได้แตกต่างจากน้ำของระบบประปาหมู่บ้านซึ่งได้นำไปทดสอบคราวเดียวกันผลปรากฏว่าไม่สามารถบริโภคได้ ส่วนความคุ้มค่าต่อภารกิจนั้น เทศบาลตำบลห้วยวังทองได้จ่ายค่าไฟฟ้าที่ใช้ในการผลิตน้ำดื่มสำหรับชุดผลิตน้ำดื่มของหมู่ที่ ๔ เฉลี่ยเดือนละ ๑,๔๐๐ บาท โดยน้ำที่นำมาใช้ในกระบวนการผลิตดังกล่าว คณะกรรมการประปาหมู่บ้านยินยอมให้นำน้ำมาใช้ในการผลิตโดยไม่คิดค่าใช้จ่าย สำหรับชุดผลิตน้ำดื่มของหมู่ที่ ๒ ซึ่งได้ติดตั้งไว้บริเวณสำนักงานเทศบาลตำบลห้วยวังทอง เทศบาลตำบลห้วยวังทองได้จ่ายค่าไฟฟ้าที่ใช้ในการผลิตน้ำดื่มดังกล่าวร่วมกับค่าไฟฟ้าที่ใช้ในสำนักงานเทศบาลตำบลห้วยวังทองเฉลี่ยเดือนละประมาณ ๒,๔๐๐ บาท และคาดว่ามีค่าใช้จ่ายในการผลิตน้ำดื่มเฉลี่ยอัตราใกล้เคียงกัน ซึ่งจังหวัดสุพรรณบุรีพิจารณาแล้วเห็นว่าการที่เทศบาลตำบลห้วยวังทองได้ดำเนินโครงการจัดซื้อชุดผลิตน้ำดื่มดังกล่าว ถือเป็นกรณีของการจัดให้มีน้ำสะอาดตามมาตรา ๕๑ (๑) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ ประกอบกับผลการทดสอบคุณภาพน้ำจากประปาหมู่บ้านในเขตเทศบาลตำบลห้วยวังทองปรากฏว่าไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่สามารถบริโภคได้ แตกต่างจากผลการทดสอบคุณภาพน้ำของเครื่องผลิตน้ำดื่มซึ่งได้มาตรฐาน และวัตถุประสงค์ของโครงการดังกล่าวก็เพื่อให้ประชาชนได้มีน้ำดื่มเพื่อการบริโภคและมิได้มีลักษณะของการจำกัดสิทธิของประชาชนผู้มาใช้บริการ จึงเห็นว่าการดำเนินโครงการจัดซื้อ

/เครื่องผลิต ...

เครื่องผลิตน้ำดื่มมิได้เป็นการดำเนินการซ้ำซ้อนกับระบบประปาหมู่บ้านที่มีอยู่เดิม จึงขอหารือว่าเทศบาลตำบลห้วยวังทองสามารถดำเนินการจัดซื้อและติดตั้งชุดผลิตน้ำดื่มได้หรือไม่ อย่างไร นั้น

กระทรวงมหาดไทยได้พิจารณาข้อเท็จจริงประกอบข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องแล้วมีความเห็นว่า พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๕๑ กำหนดว่า ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย เทศบาลตำบลอาจจัดทำกิจการใดๆ ในเขตเทศบาล ได้แก่ (๑) ให้มีน้ำสะอาดหรือการประปา ดังนั้น การดำเนินการใดเพื่อให้มีน้ำสะอาดเพื่อบริการสาธารณะแก่ประชาชนสำหรับใช้เพื่ออุปโภคหรือบริโภคแล้วย่อมเป็นการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตามมาตรา ๕๑ (๑) ดังกล่าว ทั้งนี้ มาตรา ๕๐ วรรคสอง กำหนดว่า การปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของประชาชนโดยใช้วิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี และให้คำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาเทศบาล การจัดทำงบประมาณ การจัดซื้อจัดจ้าง การตรวจสอบ การประเมินผลการปฏิบัติงาน และการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับว่าด้วยการนั้น และกระทรวงมหาดไทยได้เคยให้ข้อแนะนำเกี่ยวกับวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๙๒.๔/ว๔๓๕ ลงวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ โดยแนะนำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำหลักเกณฑ์บริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี โดยให้ใช้วิธีการบริหารจัดการเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ ซึ่งหลักความคุ้มค่านั้นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรกำหนดวิธีการทำงานเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดและคุ้มค่าในการปฏิบัติราชการ โดยการควบคุม บำรุงรักษาพัสดุ และใช้พัสดุอย่างคุ้มค่า และให้เกิดประโยชน์สุข

ดังนั้น หากข้อเท็จจริงเป็นไปตามที่จังหวัดสุพรรณบุรีหารือมาว่า เทศบาลตำบลห้วยวังทองได้ดำเนินโครงการจัดซื้อชุดผลิตน้ำดื่มโดยมีเป้าหมายเพื่อผลิตน้ำดื่มให้กับประชาชนในพื้นที่หมู่ที่ ๒ และหมู่ที่ ๕ เนื่องจากระบบประปาในพื้นที่ดังกล่าวเป็นประปาแบบบาดาลไม่สะอาดเป็นตะกอนและมีกลิ่น สำหรับการดำเนินการจัดซื้อชุดผลิตน้ำดื่มในพื้นที่หมู่ที่ ๔ มีเป้าหมายผลิตน้ำดื่มให้กับประชาชนในหมู่ที่ ๔ โดยมีระบบการผลิตน้ำดื่มเป็นระบบ Reverse Osmosis R.O. สำหรับแจกจ่ายน้ำให้กับประชาชนในพื้นที่เนื่องจากคุณภาพน้ำจากประปาหมู่บ้านไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่สามารถบริโภคได้ เพื่อให้ประชาชนได้มีน้ำดื่มเพื่อการบริโภคโดยมิได้เป็นการดำเนินการซ้ำซ้อนกับระบบประปาหมู่บ้านที่มีอยู่เดิม อันเป็นการแก้ไขปัญหาให้แก่ประชาชนในการจัดทำให้น้ำประปาที่มีอยู่เดิมมีความสะอาดยิ่งขึ้นเพื่อใช้ในการบริโภค การดำเนินการดังกล่าวจึงถือได้ว่าเป็นการจัดให้มีน้ำสะอาดเพื่อบริการสาธารณะแก่ประชาชนในเขตเทศบาล

อย่างไรก็ตาม กรณีนี้สำนักตรวจเงินแผ่นดินจังหวัดสุพรรณบุรีมีความเห็นว่า การดำเนินการจัดซื้อเครื่องผลิตน้ำดื่มดังกล่าวเป็นการซ้ำซ้อนกับระบบประปาที่มีอยู่เดิมและได้รับประโยชน์เฉพาะกลุ่ม เทศบาลตำบลห้วยวังทองควรที่จะบำรุงรักษาการประปาให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพ แทนที่จะจัดซื้อและติดตั้งชุดผลิตน้ำดื่ม โดยเป็นผู้รับภาระการใช้จ่ายที่เกิดขึ้นทั้งหมด เป็นปัญหาข้อเท็จจริงที่ต้องพิจารณาว่าข้อเท็จจริงที่ถูกต้องเป็นประการใด การปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลห้วยวังทองดังกล่าว

/เป็นไป ...

เป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของประชาชนโดยใช้วิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีหรือไม่ เกิดความคุ้มค่าในการปฏิบัติงานและเกิดประโยชน์สุขในการบริการสาธารณะแก่ประชาชนในพื้นที่จริงหรือไม่ จังหวัดสุพรรณบุรีจึงควรตรวจสอบข้อเท็จจริงและพิจารณาประเด็นดังกล่าวนี้ให้เกิดความชัดเจนด้วย

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุทธิพงษ์ จุลเจริญ)
รองปลัดกระทรวงมหาดไทย
หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านพัฒนาชุมชนและส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
สำนักกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น
โทร./โทรสาร ๐-๒๒๔๑-๙๐๓๖

ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๒๓๒๙๙ กระทรวงมหาดไทย
ถนนอัษฎางค์ เขตพระนคร กทม. ๑๐๒๐๐

๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๙

เรื่อง หารือการออกข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลพระประโทน อำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดนครปฐม

อ้างถึง หนังสือจังหวัดนครปฐม ที่ นฐ ๐๐๒๓.๔/๑๓๙๕๗ ลงวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๙

ตามที่จังหวัดนครปฐมได้ขอหารือเกี่ยวกับการออกข้อบัญญัติขององค์การบริหารส่วนตำบลพระประโทน กรณีที่สำนักตรวจเงินแผ่นดินจังหวัดนครปฐมได้ตรวจสอบและขอให้องค์การบริหารส่วนตำบลพระประโทนทบทวนการออกข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลพระประโทน เรื่อง การบริหารงานการประปา พ.ศ. ๒๕๔๙ ข้อ ๑๗ และข้อ ๑๙ ที่ยกเว้นการเรียกเก็บค่าน้ำประปาให้กับสถานที่ราชการหรือผู้ทำคุณประโยชน์ให้กับองค์การบริหารส่วนตำบลพระประโทน เนื่องจากไม่ปรากฏระเบียบ หนังสือสั่งการหรือแนวทางปฏิบัติในเรื่องดังกล่าว ซึ่งจังหวัดนครปฐมพิจารณาแล้วมีความเห็นว่า ตามมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๒ กำหนดว่า องค์การบริหารส่วนตำบลอาจออกข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกฎหมาย เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล หรือเมื่อมีกฎหมายบัญญัติให้องค์การบริหารส่วนตำบลออกข้อบัญญัติหรือให้มีอำนาจออกข้อบัญญัติ ในการนี้จะกำหนดค่าธรรมเนียมที่จะเรียกเก็บและกำหนดโทษปรับผู้ฝ่าฝืนด้วยก็ได้ แต่มิให้กำหนดโทษปรับเกินกว่าหนึ่งพันบาท เว้นแต่กฎหมายบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น แต่เนื่องจากข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลพระประโทนที่ยกเว้นการเรียกเก็บค่าน้ำประปาของที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลพระประโทน สถานีอนามัยรวมทั้งบ้านพักข้าราชการ และผู้บริจาคที่ดินให้เป็นที่ตั้งหอถังประปา ยังไม่ปรากฏระเบียบ หนังสือสั่งการหรือแนวทางปฏิบัติในเรื่องดังกล่าวแต่อย่างใด จังหวัดนครปฐมจึงขอหารือว่าองค์การบริหารส่วนตำบลพระประโทนสามารถออกข้อบัญญัติเพื่อยกเว้นการเรียกเก็บค่าน้ำประปาได้หรือไม่ นั้น

กระทรวงมหาดไทยได้พิจารณาข้อเท็จจริงประกอบข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องแล้วมีความเห็นดังนี้

๑. พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๗๑ กำหนดว่า องค์การบริหารส่วนตำบลอาจออกข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งต่อกฎหมาย เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล หรือเมื่อมีกฎหมายบัญญัติให้องค์การบริหารส่วนตำบลออกข้อบัญญัติหรือให้มีอำนาจออกข้อบัญญัติ ในการนี้จะกำหนดค่าธรรมเนียมที่จะเรียกเก็บและกำหนดโทษปรับผู้ฝ่าฝืนด้วยก็ได้ แต่มิให้กำหนดโทษปรับเกินกว่าหนึ่งพันบาท เว้นแต่กฎหมายบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น

พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๕ และพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓ กำหนดว่า “กฎ” หมายความว่า พระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ประกาศกระทรวง ข้อบัญญัติท้องถิ่น ระเบียบ ข้อบังคับ หรือบทบัญญัติอื่นที่มีผลบังคับเป็นการทั่วไป โดยไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใดหรือบุคคลใดเป็นการเฉพาะ ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลจึงเป็นกฎตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณา

/คดีปกครอง ...

คดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังกล่าว ซึ่งตามมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดว่า ศาลปกครองมีอำนาจพิจารณาพิพากษาหรือมีคำสั่งในเรื่องดังต่อไปนี้ (๑) คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายไม่ว่าจะเป็นการออกกฎ คำสั่งหรือการกระทำอื่นใดเนื่องจากกระทำโดยไม่มีอำนาจหรือนอกเหนืออำนาจหน้าที่ หรือไม่ถูกต้องตามกฎหมาย หรือโดยไม่ถูกต้องตามรูปแบบขั้นตอนหรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญที่กำหนดไว้สำหรับการกระทำนั้น หรือโดยไม่สุจริต หรือมีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม หรือมีลักษณะเป็นการสร้างขั้นตอนโดยไม่จำเป็นหรือสร้างภาระให้เกิดกับประชาชนเกินสมควร หรือเป็นการใช้ดุลพินิจโดยมิชอบ ดังนั้น ในการออกข้อบัญญัติขององค์การบริหารส่วนตำบลจึงต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่มาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๒ กำหนด และต้องไม่มีลักษณะเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ได้แก่ การออกข้อบัญญัติโดยไม่มีอำนาจหรือนอกเหนืออำนาจหน้าที่ หรือไม่ถูกต้องตามกฎหมาย หรือไม่ถูกต้องตามรูปแบบขั้นตอนหรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญที่กำหนดไว้สำหรับการกระทำนั้น หรือไม่สุจริต หรือมีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม หรือมีลักษณะเป็นการสร้างขั้นตอนโดยไม่จำเป็นหรือสร้างภาระให้เกิดกับประชาชนเกินสมควร หรือเป็นการใช้ดุลพินิจโดยมิชอบ

๒. การบริจาคที่ดินให้ใช้เพื่อสาธารณประโยชน์ใด หรือให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อใช้ประโยชน์ เป็นไปตามความสมัครใจของผู้บริจาคที่ดินนั้น ส่วนข้อบัญญัติขององค์การบริหารส่วนตำบลพระประโทนดังกล่าวเป็นกฎตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ต้องมีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไป ไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่บุคคลใดเป็นการเฉพาะ และการใช้บังคับต้องปฏิบัติให้เป็นธรรมด้วย กรณีที่องค์การบริหารส่วนตำบลพระประโทนได้ตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลพระประโทน เรื่อง การบริหารงานการประปา พ.ศ. ๒๕๕๒ โดยบัญญัติให้เรียกเก็บค่าน้ำประปาจากผู้ได้รับบริการ (ผู้ขอใช้น้ำ) แต่ยกเว้นไม่เก็บค่าน้ำประปาจากสถานีอนามัยรวมทั้งบ้านพักข้าราชการภายในสถานีอนามัย และผู้บริจาคที่ดินให้เป็นที่ตั้งหอถังประปาดังกล่าว โดยผู้ใช้บริการประปาขององค์การบริหารส่วนตำบลรายอื่นต้องเสียค่าน้ำประปาและรับภาระค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าน้ำประปาที่เพิ่มขึ้น รวมทั้งองค์การบริหารส่วนตำบลพระประโทนต้องรับภาระค่าใช้จ่ายในการดำเนินกิจการประปาด้วย เป็นภาระเกินสมควรแก่ประชาชนอื่น ๆ และองค์การบริหารส่วนตำบลพระประโทน ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล พระประโทน เรื่อง การบริหารงานการประปา พ.ศ. ๒๕๕๒ ในประเด็นดังกล่าวจึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุจริพงษ์ จุลเจริญ)
รองปลัดกระทรวงมหาดไทย
หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านพัฒนาชุมชนและส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
กองกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น
โทร./โทรสาร ๐-๒๒๔๑-๙๐๓๔-๖

ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๑๖๕๕

กระทรวงมหาดไทย
ถนนอัษฎางค์ เขตพระนคร กทม. ๑๐๒๐๐

๓๑ มกราคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอหารือเกี่ยวกับการใช้รถตู้พยาบาลนำไปรับส่งผู้ป่วยที่ไปตรวจสุขภาพตามที่แพทย์นัดหรือการเจ็บป่วยทั่วไป ที่ไม่ใช่กรณีฉุกเฉิน

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดปทุมธานี

อ้างถึง หนังสือจังหวัดปทุมธานี ที่ ปท ๐๐๒๓.๔/๒๓๖๘๘ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๙

ตามที่จังหวัดปทุมธานีได้ขอหารือเกี่ยวกับการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาล กรณีที่เทศบาลนครรังสิตใช้รถตู้พยาบาลนำไปรับส่งผู้ป่วยที่ไปตรวจสุขภาพตามที่แพทย์นัดหรือการเจ็บป่วยทั่วไป ที่ไม่ใช่กรณีฉุกเฉิน ซึ่งสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินจังหวัดปทุมธานีได้ตรวจสอบการใช้รถตู้พยาบาลของเทศบาลนครรังสิต ดังกล่าวที่จัดซื้อมาเพื่อให้ความช่วยเหลือประชาชนในกรณีฉุกเฉิน แต่จากการตรวจสอบพบว่าไม่ได้ใช้ในกรณีฉุกเฉิน โดยนำไปรับส่งผู้ป่วยที่ตรวจสุขภาพ ตามที่แพทย์นัดหรือการเจ็บป่วยทั่วไปที่ไม่ใช่กรณีฉุกเฉิน จากบ้านพักไปยังโรงพยาบาลทั้งที่เป็นของรัฐบาลและเอกชนซึ่งบางแห่งอยู่นอกพื้นที่เทศบาล เป็นเหตุให้เทศบาลนครรังสิต ต้องจ่ายค่าน้ำมันเชื้อเพลิงและค่าสึกหรอของรถดังกล่าวเกินความจำเป็น และมีข้อเสนอแนะให้ตรวจสอบการเบิกจ่ายค่าน้ำมันเชื้อเพลิงที่จ่ายไปโดยไม่ถูกต้องจากการใช้รถพยาบาลฉุกเฉินไปรับส่งผู้ป่วยที่ไปตรวจสุขภาพตามที่แพทย์นัดจากบ้านพักไปโรงพยาบาล ซึ่งไม่ใช่ผู้ป่วยฉุกเฉินโดยให้นำเงินดังกล่าวส่งคืนเทศบาลนครรังสิต และจังหวัดปทุมธานีพิจารณาแล้วเห็นว่า การใช้รถตู้พยาบาลนำไปรับส่งทั่วไปที่ไม่ใช่กรณีฉุกเฉินนั้น ไม่อยู่ในความหมายของคำนิยามผู้ป่วยฉุกเฉิน ซึ่งหมายความว่า บุคคลซึ่งได้รับบาดเจ็บหรือมีอาการป่วยกะทันหัน ซึ่งเป็นภยันตรายต่อการดำรงชีวิตหรือการทำงานของอวัยวะสำคัญ จำเป็นต้องได้รับการประเมิน การจัดการ และการบำบัดรักษาอย่างทันท่วงที เพื่อป้องการเสียชีวิตหรือการรุนแรงขึ้นของการบาดเจ็บหรืออาการป่วยนั้น ดังที่มีการบัญญัติไว้ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ.๒๕๕๑ กรณีดังกล่าวไม่เป็นการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาล ตามมาตรา ๑๖ (๑๙) แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๒ และตามมาตรา ๕๓ (๕) มาตรา ๕๔ (๗) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ จึงขอหารือว่าความเห็นของจังหวัดถูกต้องหรือไม่ นั้น

กระทรวงมหาดไทยได้พิจารณาข้อเท็จจริงประกอบข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องแล้วมีความเห็นว่า พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ มาตรา ๕๖ (๑) และ (๓) ประกอบกับมาตรา ๕๓ (๔) กำหนดให้เทศบาลนครมีหน้าที่ต้องทำในเขตเทศบาล กล่าวคือ ให้มีและบำรุงสถานที่ทำการพิทักษ์และรักษาคนเจ็บไข้ และกิจการอย่างอื่นซึ่งจำเป็นเพื่อการสาธารณสุข และพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๖ กำหนดให้เทศบาล เมืองพัทยา และองค์การบริหารส่วนตำบล มีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเองดังนี้ กล่าวคือ (๑๙) การสาธารณสุข การอนามัยครอบครัว และการรักษาพยาบาล และพระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓ ได้ให้นิยามของคำว่า “การแพทย์ฉุกเฉิน” หมายความว่า การปฏิบัติการฉุกเฉิน การศึกษา

/การฝึกอบรม ...

การฝึกอบรม การค้นคว้า และการวิจัยเกี่ยวกับการประเมิน การจัดการ การบำบัดรักษาผู้ป่วยฉุกเฉิน และการป้องกันการเจ็บป่วยที่เกิดขึ้นฉุกเฉิน และคำว่า “ผู้ป่วยฉุกเฉิน” หมายความว่า บุคคลซึ่งได้รับบาดเจ็บ หรือมีอาการป่วยกะทันหัน ซึ่งเป็นภยันตรายต่อการดำรงชีวิตหรือการทำงานของอวัยวะสำคัญ จำเป็นต้องได้รับการประเมิน การจัดการ และการบำบัดรักษาอย่างทันท่วงทีเพื่อป้องกันการเสียชีวิตหรือการรุนแรงขึ้นของการบาดเจ็บ หรืออาการป่วยนั้น

ดังนั้น หากข้อเท็จจริงที่จังหวัดปทุมธานีหารือมาปรากฏว่า เทศบาลนครรังสิตได้จัดซื้อรถดังกล่าวเพื่อใช้ปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งคำว่า “การแพทย์ฉุกเฉิน” หมายถึง การปฏิบัติการฉุกเฉิน การศึกษา การฝึกอบรม การค้นคว้า และการวิจัยเกี่ยวกับการประเมิน การจัดการ การบำบัดรักษาผู้ป่วยฉุกเฉิน และการป้องกันการเจ็บป่วยที่เกิดขึ้นฉุกเฉิน จึงต้องนำไปใช้ช่วยเหลือผู้ป่วยฉุกเฉิน คือ บุคคลซึ่งได้รับบาดเจ็บหรือมีอาการป่วยกะทันหัน ซึ่งเป็นภยันตรายต่อการดำรงชีวิตหรือการทำงานของอวัยวะสำคัญ จำเป็นต้องได้รับการประเมิน การจัดการ และการบำบัดรักษาอย่างทันท่วงทีเพื่อป้องกันการเสียชีวิตหรือการรุนแรงขึ้นของการบาดเจ็บ หรืออาการป่วยนั้น การรับส่งผู้ป่วยไปตรวจสุขภาพตามที่แพทย์นัดหรือเจ็บป่วยที่ไม่ใช่กรณีฉุกเฉินตามที่จังหวัดปทุมธานีหารือมาดังกล่าวจึงมิใช่การให้ความช่วยเหลือผู้ป่วยฉุกเฉินตามพระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๑ และมิใช่กิจการเกี่ยวกับการสาธารณสุข การอนามัยครอบครัว และการรักษาพยาบาล กระทรวงมหาดไทยมีความเห็นพ้องกับความเห็นของจังหวัดปทุมธานี

อนึ่ง คณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทย คณะที่ ๑ ได้เคยให้ความเห็นกรณีที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้ทักท้วงเกี่ยวกับการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ชี้แจงข้อทักท้วงไปยังสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน แต่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินยืนยันความเห็นเดิม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงชี้แจงเหตุผลและรายงานให้ผู้ว่าราชการจังหวัดวินิจฉัย ตามข้อ ๑๐๓ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๗ จึงเป็นอำนาจผู้ว่าราชการจังหวัดที่จะวินิจฉัยตามข้อ ๑๐๓ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๗ จึงให้จังหวัดปทุมธานีพิจารณาดำเนินการตามแนวทางที่คณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทยได้ให้ความเห็นไว้ดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุทธิพงษ์ จุลเจริญ)
รองปลัดกระทรวงมหาดไทย
ปฏิบัติราชการแทนปลัดกระทรวงมหาดไทย
ประธานกลุ่มภารกิจด้านพัฒนาชุมชนและส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
กองกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น
โทร./โทรสาร ๐-๒๒๔๑-๙๐๓๖

ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๑๙๒๐ กระทรวงมหาดไทย
ถนนอัษฎางค์ เขตพระนคร กทม. ๑๐๒๐๐

๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐

เรื่อง ขอหารือเกี่ยวกับการออกเทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านเสด็จ อำเภอเคียนซา จังหวัดสุราษฎร์ธานี

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดสุราษฎร์ธานี

อ้างถึง หนังสือจังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่ สฎ ๐๐๒๓.๔/๕๘๑ ลงวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๖๐

ตามที่จังหวัดสุราษฎร์ธานีได้ขอหารือเกี่ยวกับกรณีที่เทศบาลตำบลบ้านเสด็จจะออกเทศบัญญัติเรื่อง การควบคุมโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. .... ขึ้นใช้บังคับ แต่จังหวัดสุราษฎร์ธานีได้พิจารณาแล้วเห็นว่าเทศบาลตำบลบ้านเสด็จไม่สามารถออกเทศบัญญัติเรื่องดังกล่าวได้ เนื่องจากไม่มีกฎหมายให้อำนาจแต่อย่างใด จึงขอหารือว่าความเห็นของจังหวัดสุราษฎร์ธานีดังกล่าวถูกต้องหรือไม่ อย่างไร นั้น

กระทรวงมหาดไทยได้พิจารณาข้อเท็จจริงตามที่จังหวัดสุราษฎร์ธานีหารือมาประกอบข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องแล้วมีความเห็นดังนี้

๑. พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๖๐ วรรคหนึ่ง ได้กำหนดหลักเกณฑ์ให้เทศบาลมีอำนาจตราเทศบัญญัติขึ้นใช้บังคับโดยไม่ขัดหรือแย้งต่อบทกฎหมายได้ในกรณีดังต่อไปนี้ (๑) เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามหน้าที่ของเทศบาลที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ และ (๒) เมื่อมีกฎหมายบัญญัติให้เทศบาลตราเทศบัญญัติหรือให้มีอำนาจตราเทศบัญญัติ

๒. พระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยการใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. ๒๔๙๓ มาตรา ๔ กำหนดให้ผู้ที่จะทำการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียงด้วยกำลังไฟฟ้า จะต้องขอรับอนุญาตต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อน เมื่อได้รับอนุญาตแล้วจึงทำการโฆษณาได้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ขอรับอนุญาต และให้มีอำนาจกำหนดเงื่อนไขลงในใบอนุญาตว่าด้วยเวลา สถานที่ และเครื่องอุปกรณ์ขยายเสียง และผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดนั้น และมาตรา ๑๐ กำหนดให้นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่และออกกฎกระทรวงกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการอนุญาตซึ่งต้องไม่เกินฉบับละ ๑๐๐ บาท รวมทั้งกำหนดกิจการอื่น ๆ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ โดยมาตรา ๒ กำหนดให้พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับในจังหวัดพระนครและจังหวัดธนบุรีตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป ส่วนที่จะใช้ที่อื่นเมื่อใดให้ประกาศโดยพระราชกฤษฎีกา

นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้ออกกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๔๙๓) ตามพระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. ๒๔๙๓ ได้วางหลักเกณฑ์ในการขออนุญาตโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียงไว้ตามข้อ ๑ ว่า ผู้ใดประสงค์จะขออนุญาตทำการโฆษณาตามความในมาตรา ๔ ให้ยื่นคำขอตามแบบ มษ. ๑ ท้ายกฎนี้ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ข้อ ๒ ใบอนุญาตให้ทำการโฆษณานั้นให้ใช้แบบ มษ. ๑ ท้ายกฎนี้ ข้อ ๓ ค่าธรรมเนียมการอนุญาตให้เรียกเก็บดังนี้ ๑. การโฆษณากิจการที่ไม่เป็นไปในทำนองการค้า ฉบับละ ๑๐ บาท ๒. การโฆษณากิจการที่เป็นไปตามทำนองการค้า คือ ก. โฆษณาเคลื่อนที่ฉบับละ ๖๐ บาท และ ข. โฆษณาประจำที่ฉบับละ ๗๕ บาท และได้มีประกาศสำนักนายกรัฐมนตรีและกระทรวงมหาดไทย เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. ๒๔๙๓ (ฉบับที่ ๔) ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๔๙๙ ข้อ ๒ กำหนดว่า ในเขตเทศบาลให้นายกเทศมนตรีเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่

/นายกเทศมนตรี ...

นายกเทศมนตรีในฐานะพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. ๒๔๙๓ ประกอบกับประกาศสำนักนายกรัฐมนตรีและกระทรวงมหาดไทย เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. ๒๔๙๓ (ฉบับที่ ๔) ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๔๙๙ จึงมีหน้าที่ดำเนินการตามที่พระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. ๒๔๙๓ กำหนด และไม่มีบทบัญญัติตามพระราชบัญญัตินี้ที่บัญญัติให้เทศบาลไปตราเทศบัญญัติหรือมีอำนาจตราเทศบัญญัติใดขึ้นใช้บังคับอีก

๓. พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. ๒๔๙๓ พ.ศ. ๒๔๙๔ มาตรา ๓ กำหนดว่า ให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. ๒๔๙๓ เฉพาะในเขตเทศบาลต่าง ๆ ของจังหวัด ดังต่อไปนี้ กล่าวคือ ๓๑. จังหวัดสุราษฎร์ธานี นายกเทศมนตรีตำบลบ้านเสด็จจึงเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่สามารถดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ตามที่พระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. ๒๔๙๓ กำหนด โดยไม่ต้องตราเทศบัญญัติขึ้นใช้บังคับอีก ดังนั้น กรณีที่จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีความเห็นว่า เทศบาลตำบลบ้านเสด็จไม่สามารถออกเทศบัญญัติ เรื่อง การควบคุมโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. .... ขึ้นใช้บังคับได้ เนื่องจากไม่มีกฎหมายให้อำนาจแต่อย่างใด นั้น กระทรวงมหาดไทยมีความเห็นพ้องด้วยกับความเห็นของจังหวัดสุราษฎร์ธานี

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุรพิทย์ กลเกษม)
รองปลัดกระทรวงมหาดไทย
หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านพัฒนาระบบบริหารส่วนท้องถิ่นและการปกครองท้องที่

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
กองกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น
โทร./โทรสาร ๐-๒๒๔๑-๙๐๓๖

หารือร่างเทศบัญญัติ ทน.ครั้ง

ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๑๙๑๙ กระทรวงมหาดไทย
ถนนอัษฎางค์ เขตพระนคร กทม. ๑๐๒๐๐

๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐

เรื่อง หารือเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการฝึกอบรมของเทศบาลเมืองหนองสำโรง อำเภอเมืองอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดอุดรธานี

อ้างถึง หนังสือจังหวัดอุดรธานี ที่ อด ๐๐๒๓.๔/๖๘๕๑ ลงวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๕๙

ตามที่จังหวัดอุดรธานีได้ขอหารือเกี่ยวกับการฝึกอบรมของเทศบาลเมืองหนองสำโรง อำเภอเมืองอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี กรณีที่เทศบาลเมืองหนองสำโรงจัดฝึกอบรมหลักสูตร "เพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงานและแนวทางการแก้ไขปัญหาการเงินการคลัง พัสดุ และการพัฒนาระบบจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐด้วยอิเล็กทรอนิกส์" ระหว่างวันที่ ๑-๒ กันยายน ๒๕๕๔ ณ โรงแรมเจริญโฮเต็ล อำเภอเมืองอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี มีวัตถุประสงค์และดำเนินการเพื่อทำการฝึกอบรมให้แก่ผู้บริหารเทศบาล เจ้าหน้าที่/พนักงานเทศบาลของเทศบาลเมืองหนองสำโรงและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในเขตจังหวัดอุดรธานีและจังหวัดอื่น นั้น

กระทรวงมหาดไทยได้พิจารณาข้อเท็จจริงประกอบข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องแล้วมีความเห็นว่า เทศบาลสามารถดำเนินการตามอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล การเงิน การคลังและพัสดุให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการที่กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกำหนดไว้ได้ การพัฒนาความรู้ให้แก่บุคลากรของเทศบาลให้มีความรู้หรือประสบการณ์เพื่อนำไปใช้ในการปฏิบัติงานหรือให้บริการประชาชนตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาล เป็นเรื่องของการบริหารงานบุคคลประการหนึ่งที่เทศบาลสามารถดำเนินการได้ตามความเหมาะสม ดังเช่น พระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๓ ประกอบกับมาตรา ๒๓ ได้วางหลักเกณฑ์ให้คณะกรรมการพนักงานเทศบาลมีหน้าที่ส่งเสริมและพัฒนาความรู้แก่พนักงานเทศบาล และมาตรา ๑๕ ประกอบมาตรา ๒๔ ได้วางหลักเกณฑ์ให้นายกเทศมนตรีมีอำนาจดำเนินการใดเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล ซึ่งการพัฒนาความรู้แก่พนักงานเทศบาลก็เป็นการดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลประการหนึ่ง และระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๙ ซึ่งใช้บังคับในขณะนั้น ได้วางหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการฝึกอบรมไว้ กล่าวคือ ตามข้อ ๔ ในระเบียบนี้กำหนดว่า "หน่วยงานผู้จัด" หมายความว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นที่มิใช่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจจัดหรือจัดร่วมกัน และ "การฝึกอบรม" หมายความว่า การอบรม การประชุมทางวิชาการหรือเชิงปฏิบัติการ การสัมมนาทางวิชาการ หรือเชิงปฏิบัติการ การบรรยายพิเศษ การฝึกศึกษา การดูงาน การฝึกงาน หรือที่เรียกชื่ออย่างอื่น ทั้งในประเทศและต่างประเทศ โดยมีโครงการหรือหลักสูตรและช่วงเวลาจัดที่แน่นอนที่มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาบุคคลหรือเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน โดยไม่มีการรับปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ ข้อ ๖ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า หลักสูตรการฝึกอบรมที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้จัด ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพิจารณาถึงความเป็นมาตรฐานของหลักสูตร ควรมุ่งเน้นถึงการสร้างประสิทธิภาพและการเพิ่มศักยภาพในการให้บริการสาธารณะแก่ประชาชนตามอำนาจหน้าที่ ตลอดจนความคุ้มค่าในการใช้จ่ายงบประมาณ

/เพื่อ ...

เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด และต้องได้รับอนุมัติจากผู้บริหารท้องถิ่นผู้จัดฝึกอบรม และวรรคสองกำหนดว่า การฝึกอบรมที่จัดโดยส่วนราชการ หน่วยงานอิสระตามรัฐธรรมนูญ องค์การมหาชน รัฐวิสาหกิจที่ตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติหรือพระราชกฤษฎีกา และหน่วยงานอื่นให้เจ้าหน้าที่ท้องถิ่นสามารถเข้ารับการฝึกอบรมและเบิกค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมตามระเบียบนี้ได้ ข้อ ๘ กำหนดว่า กรณีการฝึกอบรมที่กำหนดให้มีการลงทะเบียน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นผู้จัดฝึกอบรมจะกำหนดให้มีการลงทะเบียนก่อนเวลาเริ่มการฝึกอบรมตามหลักสูตรหรือโครงการได้ไม่เกินกว่าหนึ่งวัน และข้อ ๑๑ กำหนดว่า บุคคลที่มีสิทธิเบิกค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมตามระเบียบนี้ ได้แก่ (๕) ผู้เข้ารับการฝึกอบรม การฝึกอบรมเพื่อพัฒนาความรู้แก่พนักงานเทศบาลจึงอาจกระทำได้โดยวิธีการต่าง ๆ ที่เหมาะสม เช่น การฝึกอบรมพัฒนาบุคลากรของตนโดยเทศบาลฝึกอบรม หรือร่วมมือกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นจัดฝึกอบรมแก่บุคลากรของตนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพมีความคุ้มค่าหรือการส่งบุคลากรไปเข้ารับการอบรมต่างๆ ที่ส่วนราชการ หน่วยงานอิสระตามรัฐธรรมนูญ องค์การมหาชน รัฐวิสาหกิจที่ตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติ หรือพระราชกฤษฎีกา และหน่วยงานอื่นจัดขึ้นตามความเหมาะสม

ดังนั้น เทศบาลเมืองหนองสำโรงจึงสามารถดำเนินการจัดฝึกอบรมโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาความรู้ให้แก่พนักงานเทศบาลและลูกจ้างของตนอันเกี่ยวกับปฏิบัติงานและแนวทางการแก้ไขปัญหาการเงินการคลัง พัสดุและการพัฒนาระบบจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐด้วยอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งเมื่อเทศบาลเมืองหนองสำโรงได้จัดฝึกอบรมเพื่อให้ความรู้แก่พนักงานเทศบาลของตนดังกล่าว และพิจารณาเห็นว่า หากให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นจัดให้พนักงานส่วนท้องถิ่นในสังกัดของตนเข้าร่วมฝึกอบรมดังกล่าวด้วยจะเป็นประโยชน์และเกิดความคุ้มค่าก็อาจร่วมมือกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นเพื่อให้พนักงานส่วนท้องถิ่นเข้าร่วมฝึกอบรมด้วย โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นเป็นผู้จ่ายค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการฝึกอบรมของพนักงานส่วนท้องถิ่นของตน ก็สามารถกระทำได้ ทั้งนี้ ต้องมิใช่มีลักษณะเป็นการมุ่งหมายประกอบกิจการฝึกอบรมให้กับบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อที่จะเรียกเก็บเงินค่าลงทะเบียนจากผู้เข้ารับการอบรม โดยมิได้มุ่งหมายที่จะพัฒนาบุคลากรของตนโดยแท้จริงแต่อย่างใด

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(.....)

.....

.....

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
กองกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น
โทร. ๐-๒๒๔๑-๙๐๓๕
โทรสาร ๐-๒๒๔๑-๙๐๓๖

ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๗๓๐๗

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐

เรื่อง หารือเกี่ยวกับการให้บริการสัญญาณ WiFi แบบไม่คิดค่าบริการ (Free WiFi)

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดชลบุรี

อ้างถึง หนังสือจังหวัดชลบุรี ที่ ชบ ๐๐๒๓.๔/๒๕๙๐๐ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๑๓๖๓๘ ลงวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๘

ตามที่จังหวัดชลบุรีได้ขอหารือในเรื่องอำนาจหน้าที่ของเทศบาลเกี่ยวกับการให้บริการอินเทอร์เน็ตแบบไร้สายแก่ประชาชนโดยไม่คิดค่าบริการ (Free WiFi) นั้น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้พิจารณาแล้วเห็นว่า กระทรวงมหาดไทยได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการให้บริการอินเทอร์เน็ตแบบไร้สายแก่ประชาชน ตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๑๓๖๓๘ ลงวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๘ กรณีที่เทศบาลเมืองท่าเรือพระแท่นมีนโยบายให้บริการอินเทอร์เน็ตไร้สายแก่ประชาชนและนักท่องเที่ยว โดยติดตั้งไว้ในที่สาธารณะและไม่เก็บค่าใช้จ่าย แต่เนื่องจากในปัจจุบัน กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) ได้จัดทำโครงการ Smart Network ตามนโยบายของรัฐบาลโดยกำหนดเป้าหมายในการติดตั้งอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงครอบคลุมพื้นที่ ๙๕% ของประเทศภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ ให้ครอบคลุมประชาชนทุกครัวเรือน ซึ่งกระทรวงมหาดไทยได้พิจารณาแล้วมีความเห็นว่า พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๕๓ (๑) ได้กำหนดให้เทศบาลเมืองมีหน้าที่ต้องทำในเขตเทศบาล กล่าวคือ ตาม (๑) กิจการตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๕๐ และมาตรา ๕๐ ได้กำหนดว่า ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย เทศบาลตำบลมีหน้าที่ต้องทำในเขตเทศบาลดังต่อไปนี้ (๖) ให้ราษฎรได้รับการศึกษาอบรม และพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๖ ได้กำหนดให้เทศบาลมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะในด้านต่างๆ เพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง กล่าวคือ (๔) การสาธารณูปโภคและการก่อสร้างอื่นๆ (๘) การส่งเสริมการท่องเที่ยว และ (๙) การจัดการศึกษา นอกจากนี้ คณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทย คณะที่ ๑ ได้พิจารณาและให้ความเห็นในข้อหารือของจังหวัดกาญจนบุรีเกี่ยวกับแนวทางปฏิบัติในการดำเนินโครงการทองผาภูมิ Wi-Fi ในกรณีที่เทศบาลตำบลทองผาภูมิได้ทำข้อตกลงความร่วมมือกับบริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) ติดตั้งระบบอินเทอร์เน็ตไร้สายความเร็วสูงในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลทองผาภูมิ โดยคณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทย คณะที่ ๑ มีความเห็นว่า การจัดทำโครงการเทศบาลตำบลทองผาภูมิ Wi-Fi เป็นการให้บริการอินเทอร์เน็ตไร้สายแก่ประชาชนและนักท่องเที่ยวในที่สาธารณะโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย ในความเร็วที่เหมาะสมให้สามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูล ข่าวสาร และองค์ความรู้ที่หลากหลายรูปแบบอย่างทั่วถึง ซึ่งเป็นการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต

/ และเป็น ...

และเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยว ตลอดจนเป็นการเพิ่มโอกาสในการติดต่อสื่อสารของประชาชน ถือเป็นการจัดทำสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานอย่างหนึ่งที่ให้บริการแก่ประชาชนโดยทั่วไปที่มีความประสงค์จะใช้บริการด้วยความสมัครใจ แม้ว่าการรับบริการดังกล่าวจะต้องมีอุปกรณ์ที่จำเป็นคือคอมพิวเตอร์มารองรับ ก็มิได้หมายความว่าเทศบาลให้บริการเฉพาะกลุ่ม เนื่องจากอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ดังกล่าวในปัจจุบันมีหลากหลายรูปแบบทั้งโทรศัพท์เคลื่อนที่ กล้องถ่ายรูป วิทยุ โทรทัศน์ ซึ่งประชาชนโดยทั่วไปสามารถซื้อหามาใช้ประโยชน์ได้อยู่แล้ว โครงการดังกล่าวจึงเป็นการจัดทำบริการสาธารณะอันเป็นสาธารณูปโภคที่ให้บริการแก่ประชาชนโดยทั่วไป ซึ่งอยู่ในอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๙ มาตรา ๑๖ (๔) โดยเทียบเคียงได้กับความเห็นของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๕๒๔/๒๕๔๔ เทศบาลตำบลทองผาภูมิจึงมีอำนาจดำเนินการได้ อย่างไรก็ตาม คณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทย คณะที่ ๑ ได้มีข้อเสนอแนะให้เทศบาลตำบลทองผาภูมิประชาสัมพันธ์สร้างความเข้าใจกับประชาชนในพื้นที่เกี่ยวกับการให้บริการดังกล่าวว่าเป็นการจัดให้มีสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน โดยมีข้อจำกัดในความเร็วที่เหมาะสมเท่านั้น และให้เทศบาลรวบรวมสถิติการใช้งานอินเทอร์เน็ตดังกล่าวด้วย ตลอดจนเปิดกว้างให้ผู้ประกอบการที่ให้บริการในลักษณะดังกล่าวได้มีโอกาสในการเข้าร่วมเสนอบริการและชำระค่าบริการแก่เทศบาลตำบลทองผาภูมิอย่างเท่าเทียมตามกฎหมายระเบียบและหลักเกณฑ์ข้อบังคับของทางราชการ จะต้องไม่กระทำในลักษณะผูกขาดตัดตอนโดยผู้ประกอบการรายใดรายหนึ่ง หรือมีลักษณะเป็นการเอื้อประโยชน์ให้กับผู้ประกอบการรายใดรายหนึ่งเป็นการเฉพาะ ดังนั้น เทศบาลเมืองท่าเรือพระแท่นจึงสามารถดำเนินกิจการให้บริการสาธารณะแก่ประชาชนในท้องถิ่นของตนในการจัดให้มีบริการอินเทอร์เน็ตในพื้นที่ของตนได้

อย่างไรก็ตาม พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๕๐ วรรคสอง ได้กำหนดไว้ว่า การปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน โดยใช้วิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ซึ่งวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีประการหนึ่งคือการบริหารราชการอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจ ซึ่งได้มีการนำมากำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖ และกระทรวงมหาดไทยได้เคยให้ข้อแนะนำเกี่ยวกับวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๙๒.๔/ว ๔๓๕ ลงวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ โดยแนะนำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำหลักเกณฑ์บริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี โดยให้ใช้วิธีการบริหารจัดการเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ โดยบริหารราชการอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ ซึ่งหลักความคุ้มค่าดังกล่าวนั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรกำหนดวิธีการทำงานเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดและคุ้มค่าในการปฏิบัติราชการ ดังนั้น เมื่อหน่วยงานของรัฐอื่นได้ให้บริการสาธารณะในการจัดให้มีบริการอินเทอร์เน็ตแก่ประชาชนในพื้นที่หนึ่งพื้นที่ใดของเทศบาลเมืองท่าเรือพระแท่นแล้ว โดยไม่มีความจำเป็นใดที่จะต้องไปจัดทำบริการสาธารณะนั้นโดยเทศบาลเมืองท่าเรือพระแท่นอีก อันจะทำให้เกิดความซ้ำซ้อนระหว่างหน่วยงานของรัฐกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และไม่คุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐที่จะไปจัดให้มีบริการสาธารณะดังกล่าวซ้ำซ้อนกัน

/ เทศบาล ...

เทศบาลเมืองท่าเรือพระแท่นจึงอาจจัดให้มีบริการสาธารณะดังกล่าวในพื้นที่อื่นที่เหมาะสมตามแนวทางที่คณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทย คณะที่ ๑ ให้ความเห็นไว้

ดังนั้น กรณีที่จังหวัดชลบุรีได้หารือมานี้จึงสามารถนำความเห็นของกระทรวงมหาดไทยตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๑๓๖๓๘ ลงวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ดังกล่าวไปใช้เทียบเคียงประกอบการพิจารณาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายดุษฎี สุวัฒวิตยากร)
รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

กองกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น
กลุ่มงานวินิจฉัยและกำกับดูแล
โทร./โทรสาร ๐-๒๒๔๑-๙๐๓๔-๖

ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๑๓๐๑ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐

เรื่อง หารือการตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุดรธานี เรื่อง การดำเนินกิจการพาณิชย์เกี่ยวกับการค้าข้าว

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดอุดรธานี

อ้างถึง หนังสือจังหวัดอุดรธานี ที่ อด ๐๐๒๓.๔/๙๗๑ ลงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๖๐

ตามที่จังหวัดอุดรธานีได้ขอหารือปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดตามพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๒ กรณีที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดอุดรธานีดำเนินกิจการพาณิชย์เกี่ยวกับการค้าข้าวและการสีข้าวได้ส่งร่างข้อบัญญัติ เรื่อง การดำเนินกิจการพาณิชย์เกี่ยวกับการค้าข้าว พ.ศ. .... ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดอุดรธานีพิจารณา นั้น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้พิจารณาแล้วเห็นว่า

๑. พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๔๕ ได้กำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ดำเนินกิจการภายในเขตขององค์การบริหารส่วนจังหวัด กล่าวคือ (๘) จัดทำกิจการใดๆ อันเป็นอำนาจหน้าที่ของราชการส่วนท้องถิ่นอื่นที่อยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด และกิจการนั้นเป็นการสมควรให้ราชการส่วนท้องถิ่นอื่นร่วมกันดำเนินการ หรือให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดทำ ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง และ (๙) จัดทำกิจการอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด และกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๔๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้กำหนดให้กิจการดังต่อไปนี้เป็นกิจการที่ราชการส่วนท้องถิ่นอื่นสมควรให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดร่วมดำเนินการหรือให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดทำ กล่าวคือ (๑๗) ส่งเสริมและแก้ไขปัญหาการประกอบอาชีพ

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน ได้ให้ความหมายของคำว่า “ส่งเสริม” หมายความว่า เกื้อหนุน ช่วยเหลือสนับสนุนให้ดีขึ้น เช่น ส่งเสริมการลงทุน ส่งเสริมการศึกษา

๒. พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๗ กำหนดว่า ภายใต้บังคับมาตรา ๑๖ ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง ดังนี้ (๑๗) การจัดตั้งและดูแลตลาดกลาง

๓. คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดไว้ตามบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๑๑๗๗/๒๕๕๘ เรื่อง อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรีในการดำเนินโครงการส่งเสริมการตลาด การท่องเที่ยวเชิงเกษตรและส่งเสริมกลุ่มอาชีพ กรณีองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรีได้ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ เกี่ยวกับการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรและส่งเสริมกลุ่มอาชีพ โดยคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ให้ความเห็นไว้สรุปได้ว่า แม้ว่ามาตรา ๔๕ (๘) แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดประกอบ (๑๖) และ (๑๗) แห่งกฎกระทรวง

/(พ.ศ. ๒๕๔๑)...

(พ.ศ. ๒๕๔๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ และบัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในอันที่จะส่งเสริมการท่องเที่ยว จะส่งเสริมและแก้ไขปัญหาการประกอบอาชีพได้ แต่การดำเนินการดังกล่าวต้องมีลักษณะเป็นการส่งเสริมมิใช่เป็นการเข้าไปดำเนินกิจการนั้นๆ เสียเอง แต่ข้อเท็จจริงในเรื่องนี้ปรากฏว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรีได้ดำเนินโครงการส่งเสริมการตลาด การท่องเที่ยวเชิงเกษตรและส่งเสริมกลุ่มอาชีพ ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี โดยจัดกิจกรรมล่องเรือไหว้พระ ๙ วัดรอบเกาะเกร็ด และได้จ้างเรือให้รับผู้โดยสารจากจุดลงทะเบียนล่องเรือไปรอบเกาะเกร็ดโดยจอดตามวัดต่างๆ ทั้ง ๙ วัด เพื่อให้ประชาชนไหว้พระ เดินเที่ยวชมและซื้อของในตลาดซึ่งจัดไว้ภายในบริเวณวัด โดยจัดเรือท่องเที่ยววันละสามรอบ บรรทุกผู้โดยสาร ๕๐ ถึง ๑๐๐ คนต่อหนึ่งรอบ โดยประชาชนไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการเดินทางดังกล่าว ซึ่งมิใช่เป็นเพียงการอำนวยความสะดวกให้กับประชาชนในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว หากแต่มีลักษณะเป็นการประกอบกิจการนำเที่ยวในบริเวณเกาะเกร็ดเสียเอง ประกอบกับในเรื่องนี้ปรากฏข้อเท็จจริงเพิ่มเติมว่า มีผู้ประกอบการเอกชนให้บริการเรือเพื่อเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวบริเวณรอบเกาะเกร็ดอยู่แล้ว โดยสามารถจ้างให้เรือดังกล่าวพาเที่ยวชมในบริเวณรอบเกาะเกร็ดและสามารถให้จอดตามวัดหรือสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ บริเวณเกาะเกร็ดได้ หรือหากองค์การบริหารส่วนจังหวัดจะอำนวยการความสะดวกให้แก่ประชาชน ก็อาจประสานงานกับเอกชนที่ให้บริการเรือโดยสารในบริเวณใกล้เคียงให้มารับนักท่องเที่ยวไปตามจุดหมายที่มีการส่งเสริม โดยองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรีอาจตกลงกับผู้ให้บริการให้เรียกเก็บค่าโดยสารในอัตราที่สมเหตุสมผลก็ย่อมทำได้ การดำเนินการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรีที่จัดหาเรือรับส่งประชาชน ไปยังจุดท่องเที่ยวโดยไม่คิดค่าใช้จ่ายจึงอาจเป็นการตัดทางทำมาหาได้ของผู้ประกอบอาชีพดังกล่าวอยู่ และอาจเป็นการขัดต่อประเพณีการปกครองที่ห้ามมิให้รัฐกระทำการค้าขายแข่งขันกับเอกชน ทั้งนี้ ตามความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ในเรื่องเสร็จที่ ๑๕๖/๒๕๕๐

ดังนั้น องค์การบริหารส่วนจังหวัดอุดรธานีจึงมีอำนาจหน้าที่ในการส่งเสริมและแก้ไขปัญหาการประกอบอาชีพ ในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุดรธานีให้ดีขึ้น เช่น โดยการอำนวยความสะดวก ในเรื่องต่างๆ อันเป็นประโยชน์แก่การประกอบอาชีพ การให้ความรู้ ข้อมูลข่าวสาร แต่ต้องมิใช่เป็นผู้เข้าไปดำเนินกิจการใดๆ เสียเองอันจะเป็นการตัดทางทำมาหาได้ของผู้ประกอบอาชีพนั้น ซึ่งเป็นการขัดต่อประเพณีการปกครองที่ห้ามมิให้รัฐกระทำการค้าขายแข่งขันกับเอกชน ซึ่งการพิจารณาว่ากรณีใดเป็นการเข้าไปดำเนินกิจการใดๆ เสียเองอันจะเป็นการตัดทางทำมาหาได้ของผู้ประกอบอาชีพนั้น อันขัดต่อประเพณีการปกครองที่ห้ามมิให้รัฐกระทำการค้าขายแข่งขัน กับเอกชนหรือไม่นั้น จะต้องพิจารณาจากข้อเท็จจริงในพื้นที่แต่ละกรณีไป เช่น สภาพของปัญหาที่เกิดขึ้นตามความเป็นจริงในท้องถิ่นนั้น สภาพการประกอบอาชีพภายในท้องถิ่นนั้น จึงเห็นควรแจ้งจังหวัดอุดรธานีได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงให้ชัดเจน และสามารถนำความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ข้างต้น ไปใช้เทียบเคียงพิจารณาในเรื่องที่หารือมานี้ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายดุษฎี สุวัฒวิตยากร)
รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

กองกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น
กลุ่มงานวินิจฉัยและกำกับดูแล
โทร./โทรสาร ๐-๒๒๔๑-๙๐๓๔-๖

ที่ มท ๐๘๐๔.๓/ ๐๒๕๘๕

กระทรวงมหาดไทย
ถนนอัษฎางค์ เขตพระนคร กทม. ๑๐๒๐๐

๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐

เรื่อง หารือเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดพะเยาในการดำเนินกิจการพาณิชย์

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดพะเยา

อ้างถึง หนังสือจังหวัดพะเยา ด่วนที่สุด ที่ พย ๐๐๒๓.๔/๑๓๖๕๒ ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

ตามที่จังหวัดพะเยาได้ขอหารือเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด กรณีที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดพะเยามีความประสงค์ที่จะบริหารกิจการโรงงานผลิตปุ๋ยอินทรีย์เชิงพาณิชย์ ซึ่งจังหวัดพะเยาพิจารณาแล้วเห็นว่า ไม่มีบทบัญญัติตามกฎหมายใดที่กำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจและหน้าที่ในการดำเนินการพาณิชย์กึ่งสังคม โดยดำเนินกิจการโรงงานผลิตปุ๋ยอินทรีย์ไว้ อีกทั้งยังปรากฏข้อเท็จจริงว่า ในจังหวัดพะเยาได้มีเอกชนตั้งโรงงานประกอบกิจการผลิตปุ๋ยอินทรีย์ชนิดน้ำหัวเชื้อจุลินทรีย์เข้มข้น ได้แก่ บริษัท ใบธง จำกัด และยังมีจังหวัดใกล้เคียงซึ่งได้มีเอกชนดำเนินการผลิตปุ๋ยอินทรีย์จำหน่ายด้วยเช่นกัน ประกอบกับแนวนโยบายของรัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายด้านเศรษฐกิจโดยไม่ประกอบกิจการที่มีลักษณะเป็นการแข่งขันกับเอกชน เว้นแต่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการรักษาความมั่นคงของรัฐ รักษาผลประโยชน์ส่วนรวม หรือการจัดให้มีสาธารณูปโภค กรณีกิจการพาณิชย์กึ่งสังคม โดยดำเนินกิจการโรงงานผลิตปุ๋ยอินทรีย์ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดพะเยา ไม่ใช่กิจการที่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการรักษาความมั่นคงของรัฐ หรือการจัดให้มีสาธารณูปโภค รวมทั้งไม่ปรากฏข้อเท็จจริงใดๆ ที่แสดงว่ากิจการดังกล่าวจะเป็นการรักษาผลประโยชน์ส่วนรวมแต่อย่างใด ดังนั้น องค์การบริหารส่วนจังหวัดพะเยาจึงไม่สามารถดำเนินกิจการพาณิชย์โดยดำเนินกิจการโรงงานผลิตปุ๋ยอินทรีย์ได้ จึงขอหารือว่าความเห็นของจังหวัดพะเยาถูกต้องหรือไม่ นั้น

กระทรวงมหาดไทยได้พิจารณาแล้วมีความเห็นดังนี้

๑. พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๔๕ ได้กำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ดำเนินกิจการภายในเขตขององค์การบริหารส่วนจังหวัด กล่าวคือ (๘) จัดทำกิจการใดๆ อันเป็นอำนาจหน้าที่ของราชการส่วนท้องถิ่นอื่นที่อยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด และกิจการนั้นเป็นการสมควรให้ราชการท้องถิ่นอื่นร่วมกันดำเนินการหรือให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดทำ ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง และ (๙) จัดทำกิจการอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด และกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๔๑) ออกตามในพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้กำหนดให้กิจการดังต่อไปนี้เป็นกิจการที่ราชการส่วนท้องถิ่นอื่นสมควรให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดร่วมดำเนินการหรือให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดทำ กล่าวคือ (๑๕) การพาณิชย์ การส่งเสริมการลงทุน และการทำกิจการไม่ว่าจะดำเนินการเองหรือร่วมกับบุคคลอื่นหรือจากสหการ และ (๑๗) ส่งเสริมและแก้ไขปัญหาการประกอบอาชีพ

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน ได้ให้ความหมายของคำว่า “ส่งเสริม” หมายความว่า เกื้อหนุน ช่วยเหลือสนับสนุนให้ดีขึ้น เช่น ส่งเสริมการลงทุน ส่งเสริมการศึกษา

/ ๒. คณะ ...

๒. คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดไว้ตามบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๑๑๗๗/๒๕๕๘ เรื่อง อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรีในการดำเนินการส่งเสริมการตลาด การท่องเที่ยวเชิงเกษตรและส่งเสริมกลุ่มอาชีพ กรณีองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรีได้ดำเนินตามอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรและส่งเสริมกลุ่มอาชีพ โดยคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ให้ความเห็นไว้สรุปได้ว่า แม้ว่ามาตรา ๔๕ (๘) แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับ (๑๖) และ (๑๗) แห่งกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๔๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ จะบัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในอันที่จะส่งเสริมการท่องเที่ยว และส่งเสริมและแก้ไขปัญหาการประกอบอาชีพได้ แต่การดำเนินการดังกล่าวต้องมีลักษณะเป็นการส่งเสริมมิใช่เป็นการเข้าไปดำเนินกิจการนั้นๆ เสียเอง แต่ข้อเท็จจริงในเรื่องนี้ปรากฏว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรีได้ดำเนินโครงการส่งเสริมการตลาด การท่องเที่ยวเชิงเกษตรและส่งเสริมกลุ่มอาชีพขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี โดยจัดกิจกรรมล่องเรือไหว้พระ ๙ วัดรอบเกาะเกร็ด และได้จ้างเรือให้รับผู้โดยสารจากจุดลงทะเบียนล่องเรือไปรอบเกาะเกร็ดโดยจอดตามวัดต่างๆ ทั้ง ๙ วัดเพื่อให้ประชาชนไหว้พระเดินเที่ยวชมและซื้อของในตลาดซึ่งจัดไว้ภายในบริเวณวัด โดยจัดเรือท่องเที่ยววันละสามรอบ บรรทุกผู้โดยสาร ๕๐ ถึง ๑๐๐ คนต่อหนึ่งรอบโดยประชาชนไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการเดินทางดังกล่าว ซึ่งมิใช่เป็นเพียงการอำนวยความสะดวกให้กับประชาชนในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว หากแต่มีลักษณะเป็นการประกอบกิจการนำเที่ยวในบริเวณเกาะเกร็ดเสียเอง ประกอบกับในเรื่องนี้ปรากฏข้อเท็จจริงเพิ่มเติมว่า มีผู้ประกอบการเอกชนให้บริการเรือเพื่อเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวบริเวณรอบเกาะเกร็ดอยู่แล้ว โดยสามารถจ้างให้เรือดังกล่าวพาเที่ยวชมในบริเวณรอบเกาะเกร็ดและสามารถให้จอดตามวัดหรือสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ บริเวณเกาะเกร็ดได้ หรือหากองค์การบริหารส่วนจังหวัดจะอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชน ก็อาจประสานงานกับเอกชนที่ให้บริการเรือโดยสารในบริเวณใกล้เคียงให้มารับนักท่องเที่ยวไปตามจุดหมายที่มีการส่งเสริม โดยองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรีอาจตกลงกับผู้ให้บริการให้เรียกเก็บค่าโดยสารในอัตราที่สมเหตุสมผลก็ย่อมทำได้ การดำเนินการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรีที่จัดหาเรือรับส่งประชาชนไปยังจุดท่องเที่ยวโดยไม่คิดค่าใช้จ่ายจึงอาจเป็นการตัดทางทำมาหาได้ของผู้ประกอบอาชีพดังกล่าวอยู่ และอาจเป็นการขัดต่อประเพณีการปกครองที่ห้ามมิให้รัฐกระทำการค้าขายแข่งขันกับเอกชน ทั้งนี้ ตามความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) เรื่องเสร็จที่ ๑๕๖/๒๕๕๐

องค์การบริหารส่วนจังหวัดพะเยาจึงมีอำนาจหน้าที่ในการส่งเสริมและแก้ไขปัญหาการประกอบอาชีพในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัดพะเยาให้ดีขึ้น เช่น โดยการอำนวยความสะดวกในเรื่องต่างๆ อันเป็นประโยชน์แก่การประกอบอาชีพ การให้ความรู้ ข้อมูลข่าวสาร แต่ต้องมิใช่เป็นผู้เข้าไปดำเนินกิจการใดๆ เสียเองอันจะเป็นการตัดทางทำมาหาได้ของผู้ประกอบอาชีพนั้น ซึ่งเป็นการขัดต่อประเพณีการปกครองที่ห้ามมิให้รัฐกระทำการค้าขายแข่งขันกับเอกชน ซึ่งการพิจารณาว่ากรณีใดเป็นการเข้าไปดำเนินกิจการใดๆ เสียเองอันจะเป็นการตัดทางทำมาให้ได้ของผู้ประกอบอาชีพนั้น จะต้องพิจารณาจากข้อเท็จจริงในพื้นที่แต่ละกรณีไป เช่น สภาพของปัญหาที่เกิดขึ้นตามความเป็นจริงในท้องถิ่นนั้น สภาพการประกอบอาชีพภายในท้องถิ่นนั้น ตามแนวทางที่คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ได้ให้ความเห็นไว้ดังกล่าว ดังนั้น กรณีที่หารือมานี้เมื่อจังหวัดพะเยาได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงแล้วปรากฏว่า ในจังหวัดพะเยาได้มีเอกชนตั้งโรงงานประกอบกิจการผลิต

/ ปุ๋ย ...

ปุ๋ยอินทรีย์ชนิดน้ำหัวเชื้อจุลินทรีย์เข้มข้น และยังมีที่จังหวัดใกล้เคียง อีกทั้งการดำเนินกิจการโรงงานผลิตปุ๋ยอินทรีย์ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดพะเยา ไม่ใช่กิจการที่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการรักษาความมั่นคงของรัฐ หรือการจัดให้มีสาธารณูปโภค รวมทั้งไม่ปรากฏข้อเท็จจริงใดๆ ที่แสดงว่ากิจการดังกล่าวจะเป็นการรักษาผลประโยชน์ส่วนรวมแต่อย่างใด ดังนั้น การที่จังหวัดพะเยามีความเห็นว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัดพะเยาไม่สามารถดำเนินกิจการพาณิชย์โดยดำเนินกิจการโรงงานผลิตปุ๋ยอินทรีย์ได้ กระทรวงมหาดไทยมีความเห็นพ้องด้วยกับความเห็นของจังหวัดพะเยา

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุทธิพงษ์ จุลเจริญ)
รองปลัดกระทรวงมหาดไทย
หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านพัฒนาชุมชนและส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

~~กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น~~
กองกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น
โทร./โทรสาร ๐-๒๒๔๑-๙๐๓๔-๖

ด่วนที่สุด

ที่ มท ๐๘๐๔.๓/ว.๑๕๔๙

กระทรวงมหาดไทย
ถนนอัษฎางค์ เขตพระนคร กทม. ๑๐๒๐๐

๒๑ มีนาคม ๒๕๖๐

เรื่อง รายงานการตรวจสอบโครงการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวจังหวัดขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ด่วนที่สุด ที่ ตผ ๐๐๑๖/๕๖๒๒ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๙

ด้วยสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินแจ้งว่า ได้ตรวจสอบโครงการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของจังหวัด โดยการจัดทำและติดตั้งป้ายนอกเขตพื้นที่รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนจังหวัดหลายแห่ง แล้วมีความเห็นว่า การประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว ในแต่ละจังหวัดเป็นภารกิจหลักของสำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด รวมทั้งจัดทำแผนยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยว กีฬา และนันทนาการในเขตพื้นที่จังหวัด และการส่งเสริมการท่องเที่ยวและเผยแพร่ประเทศไทยในด้านความงามของธรรมชาติ โบราณสถาน โบราณวัตถุ ประวัติศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรม การกีฬา และวิวัฒนาการของเทคโนโลยี ตลอดจนกิจการอย่างอื่น อันจะเป็นการชักจูงให้มีการเดินทางท่องเที่ยว เป็นภารกิจหน้าที่โดยตรงของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) ซึ่งเป็นหน่วยงานรัฐวิสาหกิจในสังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬารวมทั้งแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙ ซึ่งจัดทำโดยคณะกรรมการ นโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ ได้กำหนดให้หน่วยงานของรัฐมีหน้าที่ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติดังกล่าว และตามประกาศคณะกรรมการนโยบายแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๕๔ คาดหวังว่าจะช่วยลดการทำงานที่ซ้ำซ้อนของหน่วยงานภาครัฐในเรื่องการพัฒนาการท่องเที่ยว และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ภายใต้การบูรณาการการทำงานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งได้กำหนดให้การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) เป็นหน่วยงานหลักที่รับผิดชอบการดำเนินการ ดังนั้น การดำเนินการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวจังหวัดขององค์การบริหารส่วนจังหวัดทั้ง ๖ แห่ง โดยการติดตั้งป้ายโฆษณา ซึ่งมีมูลค่าสูงและไม่อาจประเมินผลสำเร็จที่ได้จากการประชาสัมพันธ์ทั้งด้านเศรษฐกิจและสังคม จึงเป็นความเสี่ยงที่ทำให้การใช้จ่ายเงินงบประมาณไม่เกิดความคุ้มค่า และมีความซ้ำซ้อนกับสำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด และการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) รวมทั้งไม่สอดคล้องกับแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติในการช่วยลดการทำงานที่ซ้ำซ้อนของหน่วยงานภาครัฐในเรื่องการพัฒนาการท่องเที่ยว และเป็นไปในทิศทางเดียวกันภายใต้การบูรณาการการทำงานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งหากทุกจังหวัดมีการดำเนินการในลักษณะเช่นเดียวกันนี้ จะทำให้การใช้จ่ายเงินงบประมาณโดยรวมของประเทศมีความซ้ำซ้อน และไม่เกิดความคุ้มค่า เพื่อให้การประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวในแต่ละจังหวัดเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล และเกิดความคุ้มค่าในการใช้จ่ายเงินงบประมาณ จึงมีข้อเสนอแนะให้ผู้ว่าราชการจังหวัดในฐานะผู้ควบคุมดูแลการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นได้ควบคุมการดำเนินการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวขององค์การบริหารส่วนจังหวัดที่รับผิดชอบ เพื่อให้สอดคล้องแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ลดการทำงานที่ซ้ำซ้อนของหน่วยงานภาครัฐในเรื่องการพัฒนาการท่องเที่ยว และเป็นไปในทิศทางเดียวกันภายใต้การบูรณาการการทำงานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยให้มีการประสานความร่วมมือกับสำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด และการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

/กระทรวง...

กระทรวงมหาดไทยพิจารณาแล้วเห็นว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๔๕ (๘) คือ จัดทำกิจการใด ๆ อันเป็นอำนาจหน้าที่ของราชการส่วนท้องถิ่นอื่นที่อยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด และกิจการนั้นเป็นการสมควรให้ราชการส่วนท้องถิ่นอื่นร่วมกับดำเนินการหรือให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดทำ ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวงและกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๔๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้กำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีหน้าที่ส่งเสริมการท่องเที่ยว ประกอบกับพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๗ (๑๔) กำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเองในการส่งเสริมการท่องเที่ยว และประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่อง การบังคับใช้แผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ และแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) คณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ถ่ายโอนภารกิจของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เช่น การวางแผนการท่องเที่ยว การจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งรวมถึงองค์การบริหารส่วนจังหวัดด้วย ดังนั้น องค์การบริหารส่วนจังหวัดจึงมีอำนาจหน้าที่ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวได้ อย่างไรก็ตาม เพื่อไม่ให้เกิดความซ้ำซ้อนในการดำเนินการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวจังหวัดและให้การใช้จ่ายเงินงบประมาณเกิดความคุ้มค่า จึงขอให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแจ้งความเห็นของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทราบและชี้แจง แนะนำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดให้ดำเนินการในเรื่องการประชาสัมพันธ์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับอำนาจหน้าที่และแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ โดยบูรณาการการทำงานร่วมกันกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และคำนึงถึงความคุ้มค่าในเชิงภารกิจและประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายชุมศิลป์ จุลมนี)

รองปลัดกระทรวง ปฏิบัติราชการแทน

ปลัดกระทรวงมหาดไทย

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
กองกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น
โทร. ๐-๒๒๔๑-๙๐๓๕
โทรสาร. ๐-๒๒๔๑-๙๐๓๖

ที่ มท ๐๘๐๔.๓/ ๐๔๙๑๘ กระทรวงมหาดไทย
ถนนอัษฎางค์ เขตพระนคร กทม. ๑๐๒๐๐

๒๑ มีนาคม ๒๕๖๐

เรื่อง หารือการปฏิบัติตามข้อบังคับการประชุมสภาท้องถิ่น

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดสุราษฎร์ธานี

อ้างถึง หนังสือจังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่ สฎ ๐๐๒๓.๔/๒๐๘๘๑ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๙

ตามที่จังหวัดสุราษฎร์ธานีได้ขอหารือเกี่ยวกับการตั้งกระทู้ถามนายกเทศมนตรี กรณีที่สภาเทศบาลเมืองนาสาร ได้ทำการประชุมสมัยสามัญ สมัยที่ ๓ ครั้งที่ ๑ โดยในระเบียบวาระการประชุมสภาเทศบาลเมืองนาสารดังกล่าว ได้บรรจุกระทู้ถามของสมาชิกสภาเทศบาลเมืองนาสาร ปรากฏว่าการพิจารณาในระเบียบวาระกระทู้ถาม นายกเทศมนตรีเมืองนาสารได้เดินออกจากห้องประชุมสภาเทศบาล ซึ่งยังคงเหลือกระทู้ถามอีกสองเรื่องยังไม่ได้ตอบ ต่อมาในการประชุมสภาเทศบาลเมืองนาสาร สมัยสามัญ สมัยที่ ๓ ครั้งที่ ๒ ได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาเทศบาลเมืองนาสาร เรื่องกระทู้ถามของสมาชิกสภาเทศบาลเมืองนาสารจำนวนสองเรื่อง แต่นายกเทศมนตรีเมืองนาสารได้มีหนังสือถึงประธานสภาเทศบาลเมืองนาสารแจ้งว่าติดภารกิจไม่สามารถร่วมประชุมสภาเทศบาลในครั้งนี้ได้ ประธานสภาเทศบาลเมืองนาสารจึงได้ขอหารือดังนี้

๑. กรณีนายกเทศมนตรีเมืองนาสารได้มีหนังสือถึงประธานสภาเทศบาลเมืองนาสารแจ้งว่าติดภารกิจไม่สามารถร่วมประชุมสภาเทศบาล ในส่วนกระทู้ถามจะตอบในการประชุมครั้งถัดไปสามารถดำเนินการได้หรือไม่

๒. ในการประชุมสภาเทศบาลเมืองนาสาร สมัยสามัญ สมัยที่ ๓ ครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๙ ไม่มีนายกเทศมนตรีและคณะผู้บริหารเข้าร่วมประชุมสภาฯ เพื่อตอบกระทู้ถามของสมาชิกสภาเทศบาล รับฟังปัญหาข้อซักถามหรือรับฟังเรื่องราวต่างๆ ของสมาชิกสภาฯ จากเหตุการณ์ดังกล่าวขอหารือว่าควรดำเนินการอย่างไร

๓. ตามข้อ ๑. กระทู้ถามของสมาชิกสภาเทศบาลเมืองนาสารดังกล่าวตกไปหรือไม่เมื่อหมดสมัยการประชุมสภาเทศบาล ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยข้อบังคับการประชุมสภาท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ หากกระทู้ถามตกไปควรดำเนินการอย่างไรต่อไป

ซึ่งจังหวัดสุราษฎร์ธานีพิจารณาแล้วเห็นว่า ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยข้อบังคับการประชุมสภาท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ ได้กำหนดแนวทางปฏิบัติในเรื่องดังกล่าวไว้ในข้อ ๙๙ และข้อ ๑๐๑ โดยกำหนดขั้นตอนการปฏิบัติไว้ชัดเจนแล้ว จังหวัดสุราษฎร์ธานีจึงมิอาจก้าวล่วงหรือชี้นำการปฏิบัติให้เป็นอย่างอื่นนอกเหนือจากที่ระเบียบกำหนดไว้ได้ทั้งนี้ ในการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ในเรื่องใดๆ ประธานสภาเทศบาลเมืองนาสาร สมาชิกสภาเทศบาลเมืองนาสาร ตลอดจนผู้บริหารเทศบาลเมืองนาสาร และเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องจะต้องดำเนินการโดยถือปฏิบัติตามระเบียบโดยเคร่งครัด แต่เนื่องจากเรื่องดังกล่าวเป็นประเด็นที่ต้องอาศัยความละเอียดรอบคอบ จึงขอหารือว่าความเห็นของจังหวัดสุราษฎร์ธานีถูกต้องหรือไม่ อย่างไร นั้น

/ กระทรวง ...

กระทรวงมหาดไทยได้พิจารณาข้อเท็จจริงตามที่จังหวัดสุราษฎร์ธานีหารือมาประกอบข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องแล้ว มีความเห็นว่า

๑. พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๓๑ กำหนดว่า ในที่ประชุมสภาเทศบาล สมาชิกสภาเทศบาลมีสิทธิตั้งกระทู้ถามนายกเทศมนตรีหรือรองนายกเทศมนตรีในข้อความใด ๆ อันเกี่ยวกับการงานในหน้าที่ได้ แต่นายกเทศมนตรีหรือรองนายกเทศมนตรีมีสิทธิที่จะไม่ตอบเมื่อเห็นว่าข้อความนั้น ๆ ยังไม่ควรเปิดเผยเพราะเกี่ยวกับความปลอดภัยหรือประโยชน์สำคัญของเทศบาล

ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยข้อบังคับการประชุมสภาท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ ได้วางหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการตั้งกระทู้ถามผู้บริหารท้องถิ่นไว้ตามข้อ ๙๕ วรรคหนึ่ง ว่า กระทู้ถามทั่วไปให้ประธานสภาท้องถิ่นจัดส่งกระทู้ถามไปยังผู้บริหารท้องถิ่นเพื่อเตรียมตอบ และให้บรรจุเข้าระเบียบวาระภายในเจ็ดวัน และข้อ ๙๘ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า เมื่อผู้บริหารท้องถิ่นได้ตอบกระทู้ถามแล้ว ผู้ตั้งกระทู้ถามมีสิทธิซักถามได้อีกสามครั้ง เว้นแต่จะขอซักถามต่อไปเพราะคำตอบยังไม่หมดประเด็นที่ซักถามและประธานสภาท้องถิ่นอนุญาต และวรรคสาม กำหนดว่า ผู้บริหารท้องถิ่นมีสิทธิที่จะไม่ตอบกระทู้ถามเมื่อเห็นว่าเรื่องนั้น ๆ ยังไม่ควรเปิดเผยเพราะเกี่ยวกับประโยชน์สำคัญของทางราชการ ในกรณีที่ไม่ตอบกระทู้ถามให้ผู้บริหารท้องถิ่นแจ้งให้สภาท้องถิ่นทราบภายในกำหนดเวลาตามข้อ ๙๕ ข้อ ๙๙ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า ผู้บริหารท้องถิ่นจะขอเลื่อนการตอบกระทู้ถามในที่ประชุมสภาท้องถิ่นก็ได้แต่ต้องชี้แจงเหตุผลในที่ประชุมสภาท้องถิ่นและให้แจ้งด้วยว่าจะตอบเมื่อใด วรรคสอง กำหนดว่า หากสภาท้องถิ่นเห็นว่า ระยะเวลาที่ผู้บริหารท้องถิ่นกำหนดแจ้งตอบกระทู้ตามวรรคหนึ่งนานเกินไป สภาท้องถิ่นจะมีมติกำหนดให้ผู้บริหารตอบกระทู้ถามก่อนนั้นก็ได้ ข้อ ๑๐๑ กำหนดว่า กระทู้ถามที่ผู้บริหารท้องถิ่นยังไม่ได้ตอบให้ระงับไปเมื่อ (๓) ปิดสมัยประชุมสภาท้องถิ่น

๒. กรณีที่นายกเทศมนตรีเมืองนาสารได้มีหนังสือถึงประธานสภาเทศบาลเมืองนาสารแจ้งว่าติดภารกิจไม่สามารถร่วมประชุมสภาเทศบาลได้ ในส่วนของกระทู้ถามจะตอบในการประชุมครั้งถัดไป นั้น เห็นว่า นายกเทศมนตรีเมืองนาสารสามารถขอเลื่อนการตอบกระทู้ถามได้โดยต้องขอเลื่อนและชี้แจงเหตุผลในที่ประชุมสภาเทศบาลเมืองนาสาร พร้อมชี้แจงด้วยว่าจะตอบกระทู้ถามเมื่อใด ทั้งนี้หากสภาเทศบาลเมืองนาสารเห็นว่า ระยะเวลาที่นายกเทศมนตรีเมืองนาสารกำหนดแจ้งตอบกระทู้ดังกล่าวนานเกินไป สภาเทศบาลเมืองนาสารจะมีมติกำหนดให้ผู้บริหารตอบกระทู้ถามก่อนนั้นก็ได้ กรณีที่นายกเทศมนตรีเมืองนาสารมีเพียงแต่หนังสือถึงประธานสภาเทศบาลเมืองนาสารแจ้งว่าติดภารกิจไม่สามารถเข้าร่วมประชุมสภาเทศบาลเมืองนาสารได้ มิได้ขอเลื่อนประชุมและชี้แจงเหตุผลในที่ประชุมสภาเทศบาลเมืองนาสาร พร้อมทั้งแจ้งให้ที่ประชุมว่าจะตอบกระทู้เมื่อใด จึงเป็นการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามที่ระเบียบนี้กำหนด

๓. เมื่อกระทู้ถามดังกล่าวนี้ได้บรรจุเข้าระเบียบการประชุมสภาเทศบาลเมืองนาสาร ในการประชุมสภาเทศบาลเมืองนาสาร สมัยสามัญ สมัยที่ ๓ ครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๙ แล้ว แต่นายกเทศมนตรีเมืองนาสารมิได้เข้าร่วมประชุม กระทู้ถามดังกล่าวจึงยังคงค้างการพิจารณาอยู่ ประธานสภาเทศบาลเมืองนาสารก็ควรที่บรรจุกระทู้ถามที่ยังมิได้พิจารณานี้เข้าวาระการประชุมสภาเทศบาลเมืองนาสารในคราวต่อไปของสมัยประชุมนั้น เพื่อให้นายกเทศมนตรีเมืองนาสารตอบกระทู้ถามดังกล่าว

๔. กรณีที่หารือว่า กระทู้ถามของสมาชิกสภาเทศบาลเมืองนาสารดังกล่าวต้องตกไปเมื่อหมดสมัยประชุมสภาเทศบาลเมืองนาสารหรือไม่ นั้น เห็นว่า กระทู้ถามที่นายกเทศมนตรีเมืองนาสารยังไม่ได้ตอบต้องระงับไปเมื่อปิดสมัยประชุมนั้น ตามข้อ ๑๐๑ (๓) แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยข้อบังคับการประชุมสภาท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔

/ ๕. เมื่อ ...

๕. เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดสุราษฎร์ธานี ในฐานะที่มีหน้าที่ควบคุมดูแลเทศบาลเมืองนาสาร ให้ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ให้ถูกต้องตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยข้อบังคับการประชุมสภาท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ เห็นว่า เทศบาลเมืองนาสารดำเนินการใดไม่ถูกต้องตามระเบียบดังกล่าว ก็สามารถชี้แจงแนะนำให้เทศบาลเมืองนาสารดำเนินการให้ถูกต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ระเบียบดังกล่าวกำหนดไว้ได้

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุทธิพงษ์ จุลเจริญ)
รองปลัดกระทรวงมหาดไทย
หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านพัฒนาชุมชนและส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
กองกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น
โทร./โทรสาร ๐-๒๒๔๑-๙๐๓๖

ที่ มท ๐๘๐๔.๓/ ๐๕๑๙๘

กระทรวงมหาดไทย
ถนนอัษฎางค์ เขตพระนคร กทม. ๑๐๒๐๐

๔ เมษายน ๒๕๖๐

เรื่อง หารือการขอใช้ที่ดินขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทองเพื่อก่อสร้างอาคารที่ทำการและอาคารที่พักอาศัยของสำนักตรวจเงินแผ่นดินจังหวัดอ่างทอง

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดอ่างทอง

อ้างถึง หนังสือจังหวัดอ่างทอง ที่ อท ๐๐๒๓.๔/๑๙๐๒ ลงวันที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือกรมที่ดิน ที่ มท ๐๕๑๑.๓/๕๙๑๔ ลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๖๐

ตามที่จังหวัดอ่างทองได้ขอหารือเกี่ยวกับการขอใช้ประโยชน์ที่ดินขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทองเพื่อก่อสร้างอาคารที่ทำการและอาคารที่พักอาศัยของสำนักตรวจเงินแผ่นดินจังหวัดอ่างทอง พร้อมทั้งขอให้ตัดโฉนดที่ดินเนื้อที่ประมาณ ๖ ไร่ ๒ งาน เพื่อโอนกรรมสิทธิ์เป็นของสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน โดยสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทองพิจารณาแล้วมีมติเห็นชอบในการอนุญาตให้สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินจังหวัดอ่างทองใช้ประโยชน์ที่ดินขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทองเพื่อก่อสร้างอาคารที่ทำการและอาคารที่พักอาศัยสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินจังหวัดอ่างทองได้ จำนวน ๕ ไร่ อยู่บริเวณด้านในขวาสุด และขอให้สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินจังหวัดอ่างทองติดตั้งป้ายถาวร ณ บริเวณที่ก่อสร้างมีข้อความว่า “ที่ตั้งสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินจังหวัดอ่างทองได้รับการสนับสนุนจากองค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง” ซึ่งจังหวัดอ่างทองพิจารณาแล้วเห็นว่า ที่ดินดังกล่าวเป็นทรัพย์สินเพื่อใช้ประโยชน์ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทองที่ดำเนินการจัดซื้อที่ดินเพื่อใช้ในการสร้างสนามกีฬาจังหวัดอ่างทอง อันเป็นอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดตามมาตรา ๑๗ (๑๘) แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่ดินแปลงดังกล่าวจึงถือเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๓๐๔ และองค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทองจะโอนที่ดินแปลงดังกล่าวมิได้ เว้นแต่อาศัยอำนาจแห่งบทกฎหมายเฉพาะหรือพระราชกฤษฎีกา ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๓๐๕ จังหวัดอ่างทองจึงขอหารือว่า ความเห็นของจังหวัดอ่างทองถูกต้องหรือไม่ และองค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทองสามารถให้สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินใช้ประโยชน์ในที่ดินดังกล่าวได้เพียงใด และมีแนวทางปฏิบัติอย่างไร นั้น

กระทรวงมหาดไทยได้พิจารณาข้อเท็จจริงประกอบข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องแล้วมีความเห็นว่า ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๓๐๔ กำหนดว่า สาธารณสมบัติของแผ่นดินนั้น รวมทรัพย์สินทุกชนิดของแผ่นดินซึ่งใช้เพื่อสาธารณประโยชน์หรือสงวนไว้เพื่อประโยชน์ร่วมกัน เช่น (๒) ทรัพย์สินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน เป็นต้นว่าที่ชายตลิ่ง ทางน้ำ ทางหลวง ทะเลสาบ และ (๓) ทรัพย์สินใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะ เป็นต้นว่าป้อม และโรงทหาร สำนักราชการบ้านเมือง เรือรบ อาวุธยุทธภัณฑ์ และมาตรา ๑๓๐๕ กำหนดว่า ทรัพย์สินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินนั้นจะโอนแก่กันมิได้ เว้นแต่

/ อาศัยอำนาจ ...

อาศัยอำนาจแห่งบทกฎหมายเฉพาะหรือพระราชกฤษฎีกา และประมวลกฎหมายที่ดิน มาตรา ๘ วรรคสอง กำหนดว่า ที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกันหรือใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะ หรือเป็นที่ดินที่ได้หวงห้ามหรือสงวนไว้ตามความต้องการของทบวงการเมืองอาจถูกถอนสภาพหรือโอนไปเพื่อใช้ประโยชน์อย่างอื่นหรือนำไปจัดเพื่อประชาชนได้ ในกรณีดังต่อไปนี้ (๑) ที่ดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน ถ้าทบวงการเมือง รัฐวิสาหกิจหรือเอกชนจัดหาที่ดินมาให้พลเมืองใช้ร่วมกันแทนแล้ว การถอนสภาพหรือโอนให้กระทำโดยพระราชบัญญัติ แต่ถ้าพลเมืองได้เลิกใช้ประโยชน์ในที่ดินนั้น หรือที่ดินนั้นได้เปลี่ยนสภาพไปจากการเป็นที่ดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน และมิได้ตกไปเป็นกรรมสิทธิ์ของผู้ใดตามอำนาจกฎหมายอื่นแล้ว การถอนสภาพให้กระทำโดยพระราชกฤษฎีกา และ (๒) ที่ดินที่ใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะ หรือที่ดินที่ได้หวงห้ามหรือสงวนไว้ตามความต้องการของทบวงการเมืองใด ถ้าทบวงการเมืองนั้นเลิกใช้หรือไม่ต้องการหวงห้ามหรือสงวนต่อไปเมื่อได้มีพระราชกฤษฎีกาถอนสภาพแล้ว คณะรัฐมนตรีจะมอบหมายให้ทบวงการเมืองซึ่งมีหน้าที่เป็นผู้ใช้หรือจัดหาประโยชน์ก็ได้ แต่ถ้าจะโอนต่อไปยังเอกชน ให้กระทำโดยพระราชบัญญัติ และถ้าจะนำไปจัดเพื่อประชาชนตามประมวลกฎหมายนี้หรือกฎหมายอื่น ให้กระทำโดยพระราชกฤษฎีกา ดังนั้น กรณีที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทองจะโอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ได้ซื้อมาเพื่อใช้ในการก่อสร้างสนามกีฬาจังหวัดอ่างทอง ตามโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๕๓๐ เล่ม ๑๖ หน้า ๓๐ ให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเพื่อก่อสร้างอาคารที่ทำการและอาคารที่พักอาศัยของสำนักตรวจเงินแผ่นดิน จังหวัดอ่างทอง จึงต้องดำเนินการตามมาตรา ๘ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน กระทรวงมหาดไทยมีความเห็นพ้องด้วยกับความเห็นของจังหวัดอ่างทอง รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อทราบ และแจ้งองค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทองทราบต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุพจน์ จุลเจริญ)
รองปลัดกระทรวงมหาดไทย
หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านพัฒนาชุมชนและส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
กองกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น
โทร./โทรสาร ๐-๒๒๔๑-๙๐๓๖

ด่วนที่สุด
ที่ มท ๐๘๐๔.๓/ ๖๐๖๒

กระทรวงมหาดไทย
ถนนอัษฎางค์ เขตพระนคร กทม. ๑๐๒๐๐

๑๑ เมษายน ๒๕๖๐

เรื่อง ขอหารือเกี่ยวกับโครงการปรับปรุงและติดตั้งเตาเผาศพปลอดมลพิษ วัดแสนสุข

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต

อ้างถึง หนังสือจังหวัดภูเก็ต ด่วนที่สุด ที่ ภก ๐๐๒๓.๔/ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๖๐

ตามที่จังหวัดภูเก็ตได้ขอหารือเกี่ยวกับกรณีที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ตได้ทำสัญญาจ้างโครงการปรับปรุงและติดตั้งเตาเผาศพปลอดมลพิษ วัดแสนสุข กับบริษัท อาร์ เอส พี ดีวีลอปเมนท์ จำกัด และสำนักตรวจเงินแผ่นดินจังหวัดภูเก็ตได้ตรวจสอบสัญญาจ้างโครงการดังกล่าวแล้วเห็นว่า เป็นการดำเนินโครงการที่ไม่ได้กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๒ หมวด ๔ อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด จึงขอหารือเกี่ยวกับการดำเนินการตามโครงการดังกล่าวว่าอยู่ในอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ตหรือไม่ นั้น

กระทรวงมหาดไทยพิจารณาแล้วมีความเห็น ดังนี้

๑. องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจและหน้าที่ตามพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๔๕ กล่าวคือ (๗) คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๗ กล่าวคือ ตาม (๕) การคุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาป่าไม้ ที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และ (๑๒) การจัดการสิ่งแวดล้อมและมลพิษต่าง ๆ แต่การดำเนินการตามอำนาจและหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดดังกล่าว ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ตามประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่อง กำหนดอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๔๐ ข้อ ๑ ซึ่งกำหนดว่า การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในการให้บริการสาธารณะในเขตจังหวัดต้องเข้าลักษณะใดลักษณะหนึ่งดังต่อไปนี้ (๑) ดำเนินในงานโครงการที่มีขนาดใหญ่ที่เกินศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในเขตจังหวัด หรือ (๒) เป็นการดำเนินงานที่ปรากฏถึงกิจกรรมที่เป็นภาพรวมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดที่มุ่งต่อประโยชน์ของท้องถิ่นหรือประชาชนเป็นส่วนรวม และไม่เข้าไปดำเนินงานที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในจังหวัดสามารถดำเนินการได้เอง หรือ (๓) เข้าไปดำเนินงานตามแผนงานหรือโครงการในลักษณะที่มีคาบเกี่ยวต่อเนื่องหรือมีผู้ที่ได้รับประโยชน์ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมากกว่า ๑ แห่งขึ้นไป และตามข้อ ๔ ของประกาศฉบับนี้ไว้กำหนดไว้ว่า หากมีปัญหา ข้อขัดข้องในการดำเนินงานตามอำนาจและหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑ ข้อ ๒ และข้อ ๓ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดทำหน้าที่ในการวินิจฉัยและดำเนินการตามประกาศนี้

๒. กรณีที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดได้ตั้งงบประมาณเกี่ยวกับการก่อสร้างเมรุเผาศพนั้น ศาลปกครองขอนแก่นได้เคยพิจารณาในเรื่องนี้ไว้ ตามคำพิพากษาศาลปกครองขอนแก่น คดีหมายเลขแดงที่ ๒๒/๒๕๔๗ กรณีที่มีผู้ฟ้องคดีว่า ข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม ฉบับที่ ๓ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๖ ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอุดรธานีไม่ชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งศาลปกครองขอนแก่นได้ให้ความเห็นไว้ สรุปได้ว่า

/ เมื่อมีการ...

เมื่อมีการกำหนดลักษณะอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดไว้ตามประกาศของคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่อง กำหนดอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๔๐ แล้วองค์การบริหารส่วนจังหวัดจะยังคงปฏิบัติหน้าที่ต่อไปตามเดิมดังที่เคยปฏิบัติมา โดยถือว่ายังคงสามารถทำหน้าที่ได้ทุกอย่างตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒ กฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๔๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ และมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ต่อไปอีกไม่ได้แล้ว แต่การจัดทำบริการสาธารณะที่เป็นภารกิจซ้ำซ้อนในพื้นที่เดียวกันกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นจะต้องถูกจำกัดขอบเขตให้มีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำบริการสาธารณะตามที่กำหนดในประกาศดังกล่าวเท่านั้น ทั้งนี้ ศาลปกครองขอนแก่นได้พิจารณารายละเอียดงบประมาณรายจ่ายตามข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม ฉบับที่ ๓ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๔๖ รายการก่อสร้างเมรุเผาศพ หมู่ที่ ๘ ตำบลโพนสูง งบประมาณ ๖๘๐,๐๐๐ บาท แล้วเห็นว่า มิใช่การดำเนินการโครงการที่มีขนาดใหญ่เกินศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น

ดังนั้น แม้มาตรา ๔๕ (๗) แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒ และมาตรา ๑๗ (๑๒) แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ จะกำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจและหน้าที่ดำเนินการคุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และการจัดการสิ่งแวดล้อมด้วยก็ตาม แต่การดำเนินการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดจะต้องพิจารณาประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่อง กำหนดอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อ ๑ ซึ่งกำหนดว่า การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในการให้บริการสาธารณะในเขตจังหวัดต้องเข้าลักษณะใดลักษณะหนึ่งดังต่อไปนี้ (๑) ดำเนินในงานโครงการที่มีขนาดใหญ่ที่เกินศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในเขตจังหวัด และอำนาจวินิจฉัยเกี่ยวกับที่ขัดข้องในการดำเนินงานตามอำนาจและหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้วินิจฉัย ฉะนั้น ผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ตอาจนำคำวินิจฉัยของศาลปกครองขอนแก่นไปใช้ประกอบการพิจารณาวินิจฉัยได้

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุทธิพงษ์ จุลเจริญ)
รองปลัดกระทรวงมหาดไทย
หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านพัฒนาชุมชนและส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
กองกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น
โทร./โทรสาร ๐-๒๒๔๑-๙๐๓๖

ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๗๓๓๕ กระทรวงมหาดไทย
ถนนอัษฎางค์ เขตพระนคร กทม. ๑๐๒๐๐

๔ พฤษภาคม ๒๕๖๐

เรื่อง หารือเกี่ยวกับการจ่ายเงินรางวัลจับกุม

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดปทุมธานี

อ้างถึง หนังสือจังหวัดปทุมธานี ที่ ปท ๐๐๒๓.๔/ ๒๕๕๔๖ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๘

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาความเห็นคณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทย คณะที่ ๑ เมื่อวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๑

ตามที่จังหวัดปทุมธานีได้ขอหารือเกี่ยวกับการจ่ายเงินรางวัลจับกุม กรณีที่เทศบาลนครรังสิต ได้ดำเนินการแจ้งความร้องทุกข์ต่อสถานีตำรวจประตูน้ำจุฬาลงกรณ์ให้ดำเนินคดีกับเจ้าของอาคารที่กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และสถานีตำรวจประตูน้ำจุฬาลงกรณ์ได้ส่งเรื่องให้คณะกรรมการเปรียบเทียบคดีพิจารณาเปรียบเทียบปรับและพิจารณาอัตราค่าปรับตามที่กฎหมายกำหนด ซึ่งคณะกรรมการเปรียบเทียบคดีได้ดำเนินการดังกล่าวแล้ว เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องจึงมีความประสงค์ขอรับเงินรางวัลตามข้อ ๖ ข และ ค ในอัตราร้อยละ ๕๐ ของเงินค่าปรับที่ได้เปรียบเทียบ ตามข้อ ๑๐ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจ่ายเงินรางวัลจับกุมผู้กระทำความผิดพระราชบัญญัติและเทศบัญญัติ พ.ศ. ๒๕๑๓ จังหวัดปทุมธานีจึงขอหารือเกี่ยวกับผู้มีสิทธิได้รับเงินดังกล่าวนั้น

กระทรวงมหาดไทยพิจารณาแล้วมีความเห็นดังนี้

๑. พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๖๙ กำหนดว่า ให้กระทรวงมหาดไทยตราระเบียบข้อบังคับว่าด้วยการคลัง รวมตลอดถึงวิธีการงบประมาณ การรักษาทรัพย์สิน การจัดหาประโยชน์จากทรัพย์สิน การจัดหาพัสดุและการจ้างเหมาขึ้นไว้ และมาตรา ๖๗ ได้กำหนดให้เทศบาลมีรายจ่ายดังต่อไปนี้ กล่าวคือ ตาม (๙) รายจ่ายอื่นใดตามข้อผูกพันหรือตามที่กฎหมายหรือระเบียบของกระทรวงมหาดไทยกำหนดไว้ และมาตรา ๗๗ ได้กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงหรือระเบียบข้อบังคับเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้วางระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจ่ายเงินรางวัลจับกุมผู้กระทำผิดพระราชบัญญัติและเทศบัญญัติ พ.ศ. ๒๕๑๓ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ ขึ้น โดยตามระเบียบดังกล่าว ข้อ ๔ ได้ให้ความหมายของคำว่า “เงินรางวัล” หมายความว่า เงินจำนวนหนึ่งที่เทศบาลได้พิจารณาสั่งจ่ายให้แก่เจ้าหน้าที่หรือผู้แจ้งความนำจับ เพื่อเป็นการตอบแทนความดีความชอบที่ได้ทำการสืบสวนจับกุมหรือแจ้งความนำจับจนได้ตัวผู้กระทำความผิดมาลงโทษตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติ เทศบัญญัติ หรือกฎหมายอื่นใด อันเป็นประโยชน์ต่อกิจการของเทศบาลเมื่อผลสำเร็จตามเงื่อนไขซึ่งได้ระบุไว้ในระเบียบนี้ โดยข้อ ๖ ได้กำหนดให้เงินรางวัลตามระเบียบนี้แบ่งออกเป็น ๓ ประเภท คือ เงินรางวัลผู้แจ้งความนำจับ เงินรางวัลเจ้าหน้าที่ และเงินรางวัลพิเศษ ซึ่งข้อ ๘ กำหนดว่า เงินรางวัล

/ เจ้าหน้าที่ ...

เจ้าหน้าที่ คือเงินรางวัลที่จ่ายให้แก่เจ้าหน้าที่ผู้ทำการสืบสวนจับกุมได้ตัวผู้กระทำผิดมาลงโทษ เงินรางวัลประเภทนี้จะจ่ายต่อเมื่อการได้เป็นไปแล้วตามเงื่อนไขต่อไปนี้ ก. การจับกุมได้ตัวผู้กระทำผิดเป็นผลสำเร็จด้วยการสืบสวนของตนเองโดยมิต้องอาศัยผู้แจ้งความนำจับ ข. พนักงานสอบสวนได้ทำการเปรียบเทียบปรับผู้ต้องหา หรือศาลได้พิพากษาลงโทษจำเลย โดยคดีนั้นถึงที่สุดแล้ว ซึ่งตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒ ได้ให้ความหมายของคำว่า “พนักงานสอบสวน” หมายความถึงเจ้าพนักงานซึ่งกฎหมายให้มีอำนาจและหน้าที่ทำการสอบสวน และ ค. ไม่มีการจ่ายเงินรางวัลแก่ผู้แจ้งความนำจับตามข้อ ๖

๒. คณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทย คณะที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๔๓/๒๕๕๑ วันพุธที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๑ ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจ่ายเงินรางวัลจับกุมผู้กระทำผิดพระราชบัญญัติและเทศบัญญัติ พ.ศ. ๒๕๑๓ ดังนี้

(๑) เงินรางวัลผู้แจ้งความนำจับนั้น ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจ่ายเงินรางวัลจับกุมผู้กระทำผิดพระราชบัญญัติและเทศบัญญัติ พ.ศ. ๒๕๑๓ มีวัตถุประสงค์จะจ่ายให้บุคคลภายนอกที่เป็นผู้นำเบาะแสหรือเค้าเงื่อนไขแห่งการกระทำความผิดมาบอกกล่าวหรือแจ้งความนำจับไว้แก่เจ้าหน้าที่และเจ้าหน้าที่ทำการจับกุมตัวผู้กระทำผิดมาลงโทษได้เป็นผลสำเร็จเนื่องจากการแจ้งความของผู้แจ้งความนำจับ

(๒) เงินรางวัลเจ้าหน้าที่ จากบทนิยามคำว่า “เจ้าหน้าที่” ตามข้อ ๔ ได้กำหนดให้ “เจ้าหน้าที่” หมายถึง (๑) พนักงานหรือเจ้าหน้าที่ของเทศบาล (๒) เจ้าหน้าที่ตำรวจผู้กระทำการสืบสวนจับกุมตัวผู้กระทำผิดพระราชบัญญัติ เทศบัญญัติ หรือกฎหมายอื่นใดมาลงโทษ ซึ่งหากข้อเท็จจริงสามารถรับฟังได้ว่าพนักงานหรือเจ้าหน้าที่ของเทศบาล หรือเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้กระทำการสืบสวนจับกุมตัวผู้กระทำความผิดมาลงโทษจากการสืบสวนของเจ้าหน้าที่ เจ้าหน้าที่ผู้นั้นก็มีสิทธิได้ “เงินรางวัลเจ้าหน้าที่” ตามที่ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจ่ายเงินรางวัลจับกุมผู้กระทำผิดพระราชบัญญัติและเทศบัญญัติ พ.ศ. ๒๕๑๓ กำหนดไว้ได้ โดยไม่จำเป็นต้องเป็นผู้จับกุมผู้กระทำผิดด้วยตนเอง ส่วนหลักเกณฑ์การจ่ายเงินให้เป็นไปตามวิธีการจ่ายเงินรางวัลตามที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้

(๓) เงินรางวัลพิเศษ เป็นเงินรางวัลที่จ่ายเพิ่มเติมให้แก่ผู้แจ้งความนำจับหรือเจ้าหน้าที่หากมีการปฏิบัติใดที่มีลักษณะพิเศษเข้าเงื่อนไขตามที่ข้อ ๙ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจ่ายเงินรางวัลจับกุมผู้กระทำผิดพระราชบัญญัติและเทศบัญญัติ พ.ศ. ๒๕๑๓

ดังนั้น การจ่ายเงินรางวัลจับกุมประเภทเงินรางวัลเจ้าหน้าที่จะต้องอยู่ในหลักเกณฑ์เงื่อนไขที่กำหนดตามข้อ ๘ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจ่ายเงินรางวัลจับกุมผู้กระทำผิดพระราชบัญญัติและเทศบัญญัติ พ.ศ. ๒๕๑๓ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ โดยต้องปรากฏว่า พนักงานหรือเจ้าหน้าที่ของเทศบาล หรือเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้นั้นได้กระทำการสืบสวนจับกุมตัวผู้กระทำความผิดมาลงโทษจากการสืบสวนของเจ้าหน้าที่นั้น จึงจะจ่ายเงินรางวัลเจ้าหน้าที่ได้ กรณีที่จังหวัดปทุมธานีหารือมาปรากฏแต่เพียงว่า มีผู้ขอใช้สิทธิรับเงินรางวัลตามข้อ ๖ ข เงินรางวัลเจ้าหน้าที่ และ ค เงินรางวัลพิเศษ ที่เทศบาลนครรังสิตได้ดำเนินการแจ้งความร้องทุกข์ต่อสถานีตำรวจประตูน้ำจุฬาลงกรณ์ให้ดำเนินคดีกับเจ้าของอาคารที่กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ตามข้อ ๑๐ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจ่ายเงินรางวัลจับกุมผู้กระทำผิดพระราชบัญญัติและเทศบัญญัติ พ.ศ. ๒๕๑๓ ประกอบด้วย นายไพโรจน์ อินทร์เนื่อง รองนายกเทศมนตรี ผู้มอบอำนาจ ว่าที่ร้อยตรี ชาญวุฒิ บำเทิงเวชช์ ผู้อำนวยการสำนักการช่าง ผู้ตรวจสอบและพิจารณา นายวิรัตน์ จำเรียง ผู้อำนวยการส่วนควบคุมการก่อสร้าง ผู้ตรวจสอบ

/ และพิจารณา ...

และพิจารณา นายตรวจเขต ผู้รับมอบอำนาจของแต่ละคดี นิติกร ผู้ประสานคดีและพนักงานสอบสวนเจ้าของสำนวนแต่ละคดี โดยไม่ปรากฏรายละเอียดข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการดำเนินการของเจ้าหน้าที่เหล่านี้ว่ามีพฤติกรรมหรือการกระทำที่เข้าไปสืบสวนจับกุมตัวผู้กระทำความผิดมาลงโทษจากการสืบสวนของเจ้าหน้าที่นั้นหรือไม่ อย่างไร ที่จะเข้าหลักเกณฑ์และเงื่อนไขให้จ่ายเงินรางวัลจับกุมประเภทเงินรางวัลเจ้าหน้าที่จากพฤติการณ์หรือการกระทำการดังกล่าว จึงขอให้จังหวัดปทุมธานีได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงให้ครบถ้วนชัดเจนว่า การดำเนินการขอรับเงินรางวัลของเจ้าหน้าที่ดังกล่าวเจ้าหน้าที่ผู้นั้นได้กระทำการอย่างใดๆ ในการสืบสวน จับกุม ผู้กระทำความผิดเป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจ่ายเงินรางวัลจับกุมผู้กระทำผิดพระราชบัญญัติและเทศบัญญัติ พ.ศ. ๒๕๑๓ ข้อ ๘ กำหนดหรือไม่ โดยนำความเห็นของคณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทย คณะที่ ๑ ดังกล่าว มาใช้ในการประกอบการพิจารณา

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นาย[illegible])
รองปลัดกระทรวงมหาดไทย
หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านพัฒนาชุมชนและส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
กองกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น
โทร./โทรสาร ๐-๒๒๔๑-๙๐๓๖

ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๙๙๖๓ กระทรวงมหาดไทย
ถนนอัษฎางค์ เขตพระนคร กทม. ๑๐๒๐๐

๑๔ มิถุนายน ๒๕๖๐

เรื่อง หารือกรณีการพิจารณาทบทวนข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลดอนเจดีย์ที่ส่งไปประกาศในราชกิจจานุเบกษา

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดสุพรรณบุรี

อ้างถึง หนังสือจังหวัดสุพรรณบุรี ที่ สพ ๐๐๒๓.๔/๘๒๗๔ ลงวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๖๐

ตามที่จังหวัดสุพรรณบุรีได้ ขอหารือเกี่ยวกับการแก้ไขข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล กรณีที่สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้แจ้งให้องค์การบริหารส่วนตำบลดอนเจดีย์ พิจารณาทบทวนข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลดอนเจดีย์ เรื่อง การลดหย่อนภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. ๒๕๖๐ ที่ส่งลงประกาศในราชกิจจานุเบกษาซึ่งมีเนื้อหาบางส่วนที่จะต้องดำเนินการแก้ไขก่อนนำไปลงประกาศในราชกิจจานุเบกษา จังหวัดสุพรรณบุรีพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลดอนเจดีย์ เรื่อง การลดหย่อนภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. ๒๕๖๐ ถือเป็นกฎตามความหมายในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งสภาองค์การบริหารส่วนตำบลดอนเจดีย์และนายอำเภอดอนเจดีย์ได้ให้ความเห็นชอบข้อบัญญัติดังกล่าวและนายกองค์การบริหารส่วนตำบลดอนเจดีย์ได้ลงชื่อและประกาศเป็นข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลดอนเจดีย์โดยมีผลใช้บังคับแล้ว จึงเป็นการดำเนินการตามขั้นตอนหรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญที่กำหนดไว้ ดังนั้น หากองค์การบริหารส่วนตำบลดอนเจดีย์มีความประสงค์จะแก้ไขเนื้อหาบางส่วนตามความเห็นของสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีก่อนลงประกาศในราชกิจจานุเบกษาย่อมต้องดำเนินการตามขั้นตอนหรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญเช่นเดียวกับการดำเนินการออกข้อบัญญัติตามมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบกับข้อ ๔๕ ข้อ ๕๐ และข้อ ๕๒ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยข้อบังคับการประชุมสภาท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จึงขอหารือว่าความเห็นดังกล่าวถูกต้องหรือไม่ นั้น

กระทรวงมหาดไทยพิจารณาแล้วมีความเห็นว่า พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๗๑ วรรคหนึ่ง ได้กำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบลอาจออกข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งต่อกฎหมายเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลหรือเมื่อมีกฎหมายบัญญัติให้องค์การบริหารส่วนตำบลออกข้อบัญญัติหรือให้มีอำนาจออกข้อบัญญัติและวรรคสามกำหนดว่าเมื่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบลและนายอำเภอให้ความเห็นชอบร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบลลงชื่อและประกาศเป็นข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลต่อไป ดังนั้น เมื่อองค์การบริหารส่วนตำบลดอนเจดีย์ได้ออกข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลฉบับดังกล่าวขึ้นใช้บังคับตามมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๒ ซึ่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลดอนเจดีย์ได้ลงนามประกาศเป็นข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลดอนเจดีย์แล้ว การแก้ไขข้อบัญญัติดังกล่าว จึงต้องดำเนินการ

/ตราร่าง ...

ตราร่างข้อบัญญัติขึ้นเพื่อแก้ไขข้อบัญญัตินี้ตามหลักเกณฑ์ขั้นตอนและวิธีการตามที่มาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๒ กำหนดไว้ กระทรวงมหาดไทยมีความเห็นพ้องด้วยกับความเห็นของจังหวัดสุพรรณบุรี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุทธิพงษ์ จุลเจริญ)
รองปลัดกระทรวงมหาดไทย
หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านพัฒนาชุมชนและส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

กองกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น
กลุ่มงานวินิจฉัยและกำกับดูแล
โทร./โทรสาร ๐-๒๒๔๑-๙๐๓๔-๖

ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๑๓๖๗๑ กระทรวงมหาดไทย
ถนนอัษฎางค์ เขตพระนคร กทม. ๑๐๒๐๐

๙ สิงหาคม ๒๕๖๐

เรื่อง หารือเกี่ยวกับการจัดซื้อเวชภัณฑ์ยาที่มิใช่ยาด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดชัยภูมิ

อ้างถึง หนังสือจังหวัดชัยภูมิ ด่วนที่สุด ที่ ชย ๐๐๒๓.๔/๖๕๗๒ ลงวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๖๐

ตามที่จังหวัดชัยภูมิมีหนังสือถึงกระทรวงมหาดไทยขอหารือเกี่ยวกับเรื่องอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด กรณีที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินโดยสำนักตรวจสอบพิเศษภาค ๔ ว่าได้ตรวจสอบประกาศและเอกสารประมูลด้วยวิธีอิเล็กทรอนิกส์ เลขที่ ๖๔/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๙ ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิแล้วเห็นว่า การจัดซื้อเวชภัณฑ์ยาที่มิใช่ยาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิตามโครงการป้องกันควบคุมโรคติดต่อ อาหารปลอดภัยเครือข่ายความร่วมมือสุขภาพหนึ่งเดียว (one health) จังหวัดชัยภูมิ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ ไม่ใช่ภารกิจที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนด รวมทั้งการดำเนินการโครงการไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ และหนังสือสั่งการของกระทรวงมหาดไทยที่เกี่ยวข้อง จังหวัดชัยภูมิจึงแจ้งกำชับให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิพิจารณาทบทวน ระงับ ยับยั้ง หรือทบทวนการดำเนินโครงการดังกล่าว และขอหารือว่า กรณีการจัดซื้อเวชภัณฑ์ยาที่มิใช่ยาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ ตามโครงการป้องกันควบคุมโรคติดต่อ อาหารปลอดภัยเครือข่ายความร่วมมือสุขภาพหนึ่งเดียว (one health) จังหวัดชัยภูมิ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ จะสามารถเทียบเคียงได้กับกรณีที่กระทรวงมหาดไทยตอบข้อหารือของจังหวัดมุกดาหาร ตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๑๔๘๙๖ ลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๙ หรือไม่ อย่างไร นั้น

กระทรวงมหาดไทยได้พิจารณาข้อเท็จจริงประกอบกับข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องแล้ว มีความเห็นว่า

๑. พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๔๕ ได้กำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ดำเนินกิจการภายในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด กล่าวคือ (๘) จัดทำกิจการใดๆ อันเป็นอำนาจหน้าที่ของราชการส่วนท้องถิ่นอื่นที่อยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด และกิจการนั้นเป็นการสมควรให้ราชการส่วนท้องถิ่นอื่นร่วมกันดำเนินการหรือให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดทำ ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้ออกกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๔๑) ตามความในพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๔๕ (๘) กำหนดกิจการที่ราชการส่วนท้องถิ่นอื่นสมควรให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดร่วมดำเนินการหรือให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดทำ กล่าวคือ (๑๔) ป้องกันและบำบัดรักษาโรค

พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๗ ได้กำหนดไว้ว่า ภายใต้บังคับมาตรา ๑๖ ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง กล่าวคือ (๑๙)

/การจัด ...

การจัดให้มีโรงพยาบาลจังหวัด การรักษาพยาบาล การป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ และคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้อาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๒ (๑๕) และมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ออกประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่อง กำหนดอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๔๖ กำหนดอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องดำเนินงานในลักษณะดังนี้ ข้อ ๑ ได้กำหนดลักษณะของการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในการให้บริการสาธารณะในเขตจังหวัดไว้ กล่าวคือ (๑) ดำเนิน ในงานโครงการที่มีขนาดใหญ่ที่เกินศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในเขตจังหวัด (๒) เป็นการดำเนินงานที่ปรากฏถึงกิจกรรมที่เป็นภาพรวมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดที่มุ่งต่อประโยชน์ของท้องถิ่นหรือประชาชนเป็นส่วนรวม และไม่เข้าไปดำเนินงานที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในจังหวัดสามารถดำเนินการได้เอง และ (๓) เข้าไปดำเนินงานตามแผนงานหรือโครงการในลักษณะที่มีความคาบเกี่ยวต่อเนื่องหรือมีผู้ที่ได้รับประโยชน์ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมากกว่า ๑ แห่งขึ้นไป และข้อ ๒ กำหนดว่า ในการดำเนินการตามอำนาจและหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดตามข้อ ๑ ดังกล่าว องค์การบริหารส่วนจังหวัดควรจะดำเนินการเพื่อให้เป็นไปในลักษณะดังนี้ กล่าวคือ ตาม (๓) การจัดการศึกษา สาธารณสุข การสังคมสงเคราะห์ การพัฒนาคุณภาพชีวิตให้กับประชาชนในระดับจังหวัด และไม่เป็นการซ้ำซ้อนกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในจังหวัด โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อขยายศักยภาพและมุ่งต่อผลสัมฤทธิ์ในการพัฒนาการศึกษา สาธารณสุข การสังคมสงเคราะห์ การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในจังหวัด

๒. องค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิจึงมีอำนาจหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิในเรื่องการป้องกันและบำบัดโรค การป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ และการรักษาพยาบาล โดยการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ดังกล่าวต้องเป็นไปตามลักษณะที่คณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนด ตามประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่อง กำหนดอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๔๖ และสามารถให้การสนับสนุนแก่ส่วนราชการอื่น โดยตั้งงบประมาณเงินอุดหนุนเพื่อให้ส่วนราชการดังกล่าวนำไปใช้ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการป้องกันและบำบัดรักษาโรค การป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ และการรักษาพยาบาลได้ ตามหลักเกณฑ์ที่ระเบียบกระทรวงมหาดไทยกำหนดไว้ ทั้งนี้ การตั้งงบประมาณเป็นเงินอุดหนุนให้แก่ส่วนราชการที่ขอรับเงินอุดหนุนสามารถตั้งงบประมาณเป็นเงินอุดหนุนให้แก่ส่วนราชการเพื่อนำไปใช้ในการจัดหาวัสดุ อุปกรณ์ที่จำเป็นต้องใช้ในการดำเนินการในเรื่องการป้องกันและบำบัดโรค การป้องกันและรักษาโรคติดต่อ และการรักษาพยาบาล สำหรับวัสดุ อุปกรณ์ใดถือเป็นวัสดุอุปกรณ์ที่ต้องใช้ในการดำเนินการดังกล่าวหรือไม่ ต้องตรวจสอบและพิจารณาจากข้อเท็จจริงที่มีความชัดเจน ครบถ้วน ว่า วัสดุ อุปกรณ์ ตลอดจนยาและเวชภัณฑ์ที่ส่วนราชการอื่นขอรับเงินอุดหนุนนั้นมีวัตถุประสงค์เพื่อนำไปใช้อย่างไร ในเรื่องใด เป็นประโยชน์ในการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ดังกล่าวหรือไม่ ประการใด

๓. ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๑๐๓ กำหนดว่า ในกรณีที่องค์กรปกครอง

/ส่วน ...

ส่วนท้องถิ่นชี้แจงข้อทักท้วงไปยังสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน แต่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินยืนยันว่ายังไม่มีเหตุผลที่จะหักล้างข้อทักท้วง ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นชี้แจงเหตุผลและรายงานให้ผู้ว่าราชการจังหวัดวินิจฉัยภายในสิบห้าวันนับจากวันที่ได้รับคำยืนยันจากสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน และให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแจ้งผลการวินิจฉัยภายในสามสิบวันนับจากวันที่ได้รับรายงานจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในกรณีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของผู้ว่าราชการจังหวัดให้ปฏิบัติให้เสร็จสิ้นภายในสี่สิบห้าวันจากวันที่ได้รับทราบผลการวินิจฉัย ดังนั้น เมื่อมีกรณีที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้ทักท้วงเกี่ยวกับการจัดซื้อเวชภัณฑ์ยาที่มิใช่ยาด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิตามโครงการป้องกันควบคุมโรคติดต่อ อาหารปลอดภัยเครือข่ายความร่วมมือสุขภาพหนึ่งเดียว (one health) จังหวัดชัยภูมิ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ แล้ว จึงต้องดำเนินการขั้นตอนของกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง ซึ่งหากองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้ชี้แจงเหตุผลไปยังสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน และสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินยืนยันว่าไม่มีเหตุผลที่จะหักล้างข้อทักท้วงได้ ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๑๐๓ กำหนดไว้ และเมื่อที่ผู้ว่าราชการจังหวัดชัยภูมิได้วินิจฉัยตามข้อ ๑๐๓ ดังกล่าวแล้วแจ้งผลการวินิจฉัยนั้นให้แก่องค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิแล้ว เมื่อการวินิจฉัยนั้นมีผลกระทบต่อสิทธิหรือหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิอันมีลักษณะเป็นคำสั่งทางปกครอง องค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิไม่เห็นด้วยต้องทำการอุทธรณ์ตามมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ จังหวัดชัยภูมิจึงควรตรวจสอบและพิจารณาข้อเท็จจริงให้ครบถ้วนแล้วทำการวินิจฉัย โดยถือปฏิบัติตามข้อ ๑๐๓ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุรชิพงษ์ จุลเจริญ)
รองปลัดกระทรวงมหาดไทย
ปฏิบัติราชการแทนหัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านพัฒนาชุมชนและส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
กองกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น
โทร. ๐-๒๒๔๑-๙๐๓๕
โทรสาร ๐-๒๒๔๑-๙๐๓๖

ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๗๒๙๖

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๕ กันยายน ๒๕๖๐

เรื่อง ขอทราบข้อเท็จจริง

เรียน ประธานกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง

อ้างถึง หนังสือคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง กระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๒๐๒.๒(ข๘)/๑๐ ลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๖๐

ตามที่คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงเพื่อตรวจสอบเกี่ยวกับกรณีเมื่อปี ๒๕๔๙ คณะกรรมการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติอำเภอสุวรรณภูมิ (ก.ช.ภ.อ. สุวรรณภูมิ) ได้พิจารณาให้ความเห็นชอบให้ใช้เงินทดรองราชการของอำเภอสุวรรณภูมิ เพื่อดำเนินการซ่อมแซมถนนลูกรังที่ได้รับความเสียหายจากอุทกภัย จำนวน ๕ โครงการ เป็นเงิน ๔๙๙,๖๒๐ บาท และมีมติให้ของบประมาณจากคณะกรรมการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติจังหวัดร้อยเอ็ด (ก.ช.ภ.จ. ร้อยเอ็ด) เป็นเงิน ๙,๐๗๕,๗๕๐ บาท เพื่อซ่อมแซมถนนลูกรังที่ถูกน้ำกัดเซาะผิวจราจรเสียหายจนไม่สามารถสัญจรไปมาได้ จำนวน ๖๗ โครงการ ไม่ปฏิบัติตามข้อ ๒๗ แห่งระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยเงินทดรองราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๖ ประกอบกับข้อ ๕.๘.๕ ของหลักเกณฑ์และวิธีดำเนินการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๖ ได้ขอความร่วมมือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นพิจารณาปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลในการดูแลรักษาถนนภายในพื้นที่ นั้น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้พิจารณาตามประเด็นที่หารือดังกล่าวแล้วมีความเห็น ดังนี้

๑. ประเด็นที่ ๑ เห็นว่า พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๖๗ กำหนดว่า ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย องค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่ต้องทำในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล กล่าวคือ (๑) จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก และมาตรา ๖๘ กำหนดว่า ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย องค์การบริหารส่วนตำบลอาจจัดทำกิจการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล กล่าวคือ (๘) การคุ้มครองดูแลและรักษาทรัพย์สินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน และพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๖ กำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง กล่าวคือ (๒) การจัดให้มีและบำรุงรักษาทางบก ทางน้ำ และทางระบายน้ำ (๒๗) การดูแลรักษาที่สาธารณะ ดังนั้น เมื่อได้มีการจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลใดขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๔๐ องค์การบริหารส่วนตำบลนั้นจึงมีอำนาจหน้าที่คุ้มครองดูแลและรักษาถนนอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่อยู่ในเขตพื้นที่ โดยปฏิบัติภายใต้บังคับแห่งกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

๒. ประเด็นที่ ๒ สำหรับถนนที่อยู่ในความรับผิดชอบของหน่วยงานอื่น เช่น ทางหลวงแผ่นดิน หรือทางหลวงชนบท ต้องอยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายที่เกี่ยวข้อง คือพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งตามพระราชบัญญัติทางหลวงดังกล่าวกำหนดให้ทางหลวงแผ่นดิน คือ ทางหลวงสายหลัก

/ที่เป็นโครงข่าย ...

ที่เป็นโครงข่ายเชื่อมระหว่างภาค จังหวัด อำเภอ ตลอดจนสถานที่ที่สำคัญ ที่กรมทางหลวงเป็นผู้ดำเนินการก่อสร้าง ขยายบูรณะและบำรุงรักษา และได้ลงทะเบียนไว้เป็นทางหลวงแผ่นดิน ส่วนทางหลวงชนบท คือ ทางหลวงที่กรมทางหลวงชนบทเป็นผู้ดำเนินการก่อสร้าง ขยาย บูรณะและบำรุงรักษา และได้ลงทะเบียนไว้เป็นทางหลวงชนบท ทางหลวงประเภทดังกล่าวจึงเป็นทางหลวงที่อยู่ในความรับผิดชอบของอธิบดีกรมทางหลวงในฐานะที่เป็นผู้อำนวยการทางหลวงแผ่นดิน และอธิบดีกรมทางหลวงชนบทในฐานะที่เป็นผู้อำนวยการทางหลวงชนบท หากจะมีการถ่ายโอนภารกิจของทางหลวงประเภทดังกล่าวให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องดำเนินการถ่ายโอนตาม พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๖ และเปลี่ยนประเภททางหลวงเป็นทางหลวงท้องถิ่น ตามพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายดุษฎี สุวัฒวิตยากร)
รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

กองกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น
กลุ่มงานวินิจฉัยและกำกับดูแล
โทร/โทรสาร ๐-๒๒๔๑-๙๐๓๖

ที่ มท ๐๒๐๒.๒(ข๘)/๑๐

คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง
กระทรวงมหาดไทย
ถนนอัษฎางค์ กทม. ๑๐๒๐๐

๑๗ สิงหาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอทราบข้อเท็จจริง

เรียน อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

ด้วยกระทรวงมหาดไทยได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง กรณีคณะกรรมการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติอำเภอสุวรรณภูมิ (ก.ช.ภ.อ.สุวรรณภูมิ) ได้ประชุม ก.ช.ภ.อ.สุวรรณภูมิ เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๙ แล้วพิจารณาให้ความเห็นชอบให้ใช้เงินทดรองราชการของอำเภอสุวรรณภูมิ เพื่อดำเนินการซ่อมแซมถนนลูกรังที่ได้รับความเสียหายจากอุทกภัย จำนวน ๕ โครงการ เป็นเงินทั้งสิ้น ๔๙๙,๖๒๐ บาท และมีมติให้ของบประมาณจากคณะกรรมการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติจังหวัดร้อยเอ็ด (ก.ช.ภ.จ.ร้อยเอ็ด) เป็นเงินทั้งสิ้น ๙,๐๗๕,๗๕๐ บาท เพื่อซ่อมแซมถนนลูกรังที่ถูกน้ำกัดเซาะผิวจราจรเสียหายจนไม่สามารถสัญจรไปมาได้ จำนวน ๖๗ โครงการ ทั้งที่ในขณะนั้นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ยังมีงบประมาณเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็นที่ทำไว้ยังใช้จ่ายไม่หมด อันเป็นการไม่ปฏิบัติตาม ข้อ ๒๗ แห่งระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยเงินทดรองราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๖ ประกอบข้อ ๕.๘.๕ ของหลักเกณฑ์และวิธีดำเนินการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๖

คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงมีความประสงค์ที่จะขอทราบข้อเท็จจริง เพื่อประกอบการพิจารณาในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

๑. ถนนที่มีมาก่อนการจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบล เมื่อจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลแล้วถนนที่อยู่ในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลจะโอนมาอยู่ในความรับผิดชอบทันทีหรือไม่ อย่างไร และตามกฎหมายใด

๒. ตามข้อ ๑ หากถนนอยู่ในความรับผิดชอบของหน่วยงานอื่น เช่น ทางหลวงแผ่นดิน ทางหลวงชนบท องค์การบริหารส่วนจังหวัด เมื่อจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลแล้วต้องมีการส่งมอบให้องค์การบริหารส่วนตำบลหรือไม่ อย่างไร และตามกฎหมายใด

อนึ่ง เนื่องจากการสืบสวนข้อเท็จจริงมีกำหนดระยะเวลาในการดำเนินการ จึงขอความร่วมมือในการแจ้งข้อมูลดังกล่าวข้างต้นให้คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงภายในวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๐ จักขอบคุณยิ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นายสมฤกษ์ บัวใหญ่)
ผู้ตรวจราชการกระทรวงมหาดไทย
ประธานกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง

สำนักงานปลัดกระทรวง
กองการเจ้าหน้าที่
โทร ๐ ๒๒๒๒ ๔๘๘๒

ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๙๗๔๑

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๑๘ กันยายน ๒๕๖๐

เรื่อง หารือเกี่ยวกับการอุดหนุนเงินงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบลเขาดินพัฒนา ประจำปี ๒๕๕๘

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดสระบุรี

อ้างถึง หนังสือจังหวัดสระบุรี ที่ สบ ๐๐๒๓.๔/๑๙๙๓๗ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๙

ตามที่จังหวัดสระบุรีได้หารือเกี่ยวกับกรณีที่องค์การบริหารส่วนตำบลเขาดินพัฒนาได้อุดหนุนเงินงบประมาณให้แก่อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสระบุรี เพื่อใช้ในการดำเนินการตามโครงการต่าง ๆ และสำนักตรวจเงินแผ่นดินจังหวัดสระบุรี ได้ตรวจสอบและมีข้อทักท้วงเกี่ยวกับการใช้จ่ายเงินตามโครงการที่อำเภอเฉลิมพระเกียรติขอรับการสนับสนุนจากองค์การบริหารส่วนตำบลเขาดินพัฒนาหลายประการ นั้น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นพิจารณาแล้วเห็นว่า คณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทย คณะที่ ๑ ได้ให้ความเห็นในการพิจารณาเรื่องหารือเกี่ยวกับการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อันเนื่องจากถูกสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินทักท้วง กรณีที่เทศบาลเมืองชุมพรได้ดำเนินโครงการพัฒนาอาชีพอบรมผู้สนใจพัฒนาอาชีพในท้องถิ่นปลูกผักปลอดสารพิษ (ตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง) และโครงการอบรมชุมชนพอเพียงตามแนวพระราชดำริ (ศูนย์การเรียนรู้ชุมชน) โดยโครงการดังกล่าวได้จัดซื้อวัสดุการเกษตร เช่น เมล็ดพันธุ์ข้าว แจกแก่ผู้เข้ารับการอบรม แต่สำนักตรวจเงินแผ่นดินจังหวัดชุมพรเห็นว่า รายการจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ตามโครงการดังกล่าว ไม่ใช่รายจ่ายในการฝึกอบรมและดูงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกี่ยวกับการฝึกอบรมภายในประเทศตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมและดูงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๙ ข้อ ๑๕ (๓) ซึ่งคณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทย คณะที่ ๑ มีความเห็นว่า ตามข้อ ๑๐๓ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ ได้ให้อำนาจผู้ว่าราชการจังหวัดในการวินิจฉัยชี้ขาดในกรณีที่เทศบาลเมืองชุมพรชี้แจงข้อทักท้วงไปยังสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินแล้ว แต่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินยังยืนยันตามความเห็นเดิม ดังนั้น เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่าเทศบาลเมืองชุมพรได้ชี้แจงข้อทักท้วงไปยังสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน แต่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินยืนยันตามความเห็นเดิม จึงเป็นอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัดชุมพรที่จะวินิจฉัยตามข้อ ๑๐๓ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ และได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล

กรณีขององค์การบริหารส่วนตำบลเขาดินพัฒนา ที่ได้สนับสนุนเงินให้แก่อำเภอเฉลิมพระเกียรติตามโครงการขับเคลื่อนการขยายผลโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริไปสู่ประชาชน โครงการส่งเสริมอนุรักษ์

/ประเพณี ...

ประเพณีวัฒนธรรมไท – ยวน โครงการส่งเสริมการจัดงานประเพณีตักบาตรดอกเข้าพรรษาและถวายเทียนพรรษาและโครงการจัดงานประเพณีสรงน้ำพระเนื่องในเทศกาลวันสงกรานต์ ซึ่งผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินได้อาศัยอำนาจตามมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๒ พิจารณาแล้วเห็นว่า เงินอุดหนุนตามโครงการส่งเสริมอนุรักษ์ประเพณีวัฒนธรรมไท – ยวน การจัดเลี้ยงอาหารและเครื่องดื่มตามโครงการดังกล่าว ประชาชนในพื้นที่ไม่ได้รับประโยชน์ ไม่ใช่บริการสาธารณะของประชาชนในท้องถิ่น ไม่ใช่อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล เงินอุดหนุนตามโครงการส่งเสริมการจัดงานประเพณีตักบาตรดอกเข้าพรรษาและถวายเทียนพรรษา การเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการจัดหาอาหารกลางวัน อาหารว่าง จัดซื้อน้ำดื่ม และจัดซื้อผ้าเย็น ไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์และวิธีดำเนินการโครงการ เป็นการไม่ปฏิบัติตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๘.๒/ว ๗๔ ลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๓ เงินอุดหนุนตามโครงการจัดงานประเพณีสรงน้ำพระเนื่องในเทศกาลวันสงกรานต์ เป็นการจัดงานที่ซ้ำซ้อนกัน และเงินอุดหนุนตามโครงการขับเคลื่อนการขยายผลโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริไปสู่ประชาชน ประชาชนส่วนใหญ่ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลเขาดินพัฒนาไม่ได้รับประโยชน์จากการจ่ายเงินอุดหนุนดังกล่าว ดังนั้น กรณีดังกล่าว จึงต้องปฏิบัติตามที่คณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทย คณะที่ ๑ ให้ความเห็นไว้ กล่าวคือ องค์การบริหารส่วนตำบลเขาดินพัฒนาต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามขั้นตอนวิธีการที่ข้อ ๑๐๓ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ กำหนด โดยต้องชี้แจงตามข้อทักท้วงไปยังสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน เมื่อสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินยืนยันว่ายังไม่มีเหตุผลที่จะล้างข้อทักท้วงดังกล่าว องค์การบริหารส่วนตำบลเขาดินพัฒนาต้องชี้แจงเหตุผลและรายงานให้ผู้ว่าราชการจังหวัดสระบุรีวินิจฉัยภายในสิบห้าวันนับจากวันที่ได้รับคำยืนยันจากสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน และผู้ว่าราชการจังหวัดสระบุรีต้องวินิจฉัยและแจ้งผลการวินิจฉัยภายในสามสิบวันนับจากวันที่ได้รับรายงานจากองค์การบริหารส่วนตำบลเขาดินพัฒนา และองค์การบริหารส่วนตำบลเขาดินพัฒนาสามารถใช้สิทธิอุทธรณ์คำวินิจฉัยของผู้ว่าราชการจังหวัดสระบุรีตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ได้แล้วรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยต้องพิจารณาต่อไป ทั้งนี้ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นมีข้อสังเกตว่า การพิจารณาเรื่องดังกล่าวต้องมีการตรวจสอบข้อเท็จจริงให้ครบถ้วน ชัดเจน โดยเฉพาะกรณีที่หารือมานี้มีประเด็นที่จะต้องพิจารณาในปัญหาข้อเท็จจริงให้ได้ข้อยุติ เช่น กิจกรรมตามโครงการที่ขอรับการสนับสนุนจากองค์การบริหารส่วนตำบลเขาดินพัฒนาดังกล่าวเกิดประโยชน์แก่ประชาชนในท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลเขาดินพัฒนาในเรื่องใด อย่างไร เพียงใด ประเพณีที่จัดขึ้นตามโครงการดังกล่าวเป็นประเพณีที่ประชาชนในท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลเขาดินพัฒนาได้ปฏิบัติสืบกันมาจนถือเป็นประเพณีอันดีงามของท้องถิ่นหรือไม่ งบประมาณที่สนับสนุนนำไปใช้จ่ายอย่างไร ในเรื่องใด มีลักษณะเป็นการบำรุงรักษาจารีตประเพณีหรือวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่นในลักษณะที่เป็นการบริการสาธารณะแก่ประชาชน ไม่ก้าวล่วงไปออกค่าใช้จ่ายอันมีลักษณะเป็นค่าใช้จ่ายที่ผู้นั้นจะต้องออกค่าใช้จ่ายด้วยตนเองในการปฏิบัติตามประเพณีหรือตามความเชื่อของตน หรือไม่ อย่างไร กิจกรรมที่มีการขอรับการสนับสนุนมีความซ้ำซ้อน

/กับกิจกรรม ...

กับกิจกรรมที่องค์การบริหารส่วนตำบลเขาดินพัฒนาจัดขึ้นตามที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินทักท้วงหรือไม่ ซึ่งต้องมีการตรวจสอบข้อเท็จจริงให้เกิดความชัดเจนเสียก่อน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายดุษฎี สุวัฒเวิตยากร)
รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

กองกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น
กลุ่มงานวินิจฉัยและกำกับดูแล
โทร/โทรสาร ๐ ๒๒๔๑ ๙๐๓๖

ที่ มท ๐๘๐๔.๓/ ๑๖๕๖๙

กระทรวงมหาดไทย
ถนนอัษฎางค์ เขตพระนคร กทม. ๑๐๒๐๐

๒๕ กันยายน ๒๕๖๐

เรื่อง หารือการตราร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดพังงา เรื่อง การดำเนินกิจการสถานีขนส่งผู้โดยสาร จังหวัดพังงา อำเภอเมืองพังงา จังหวัดพังงา พ.ศ. ๒๕๖๐

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดพังงา

อ้างถึง หนังสือจังหวัดพังงา ด่วนที่สุด ที่ พง ๐๐๒๓.๔/๙๓๓๕ ลงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๖๐

ตามที่จังหวัดพังงาได้มีหนังสือถึงกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นขอหารือเกี่ยวกับการตราร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดพังงา เรื่อง การดำเนินกิจการสถานีขนส่งผู้โดยสารจังหวัดพังงา อำเภอเมืองพังงา จังหวัดพังงา พ.ศ. ๒๕๖๐ นั้น

กระทรวงมหาดไทยได้พิจารณาร่างข้อบัญญัติขององค์การบริหารส่วนจังหวัดพังงาดังกล่าว ประกอบกับข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องแล้วมีความเห็นดังนี้

๑. พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๕๐ กำหนดว่า การดำเนินการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดที่มีลักษณะเป็นการพาณิชย์อาจทำได้โดยการตราเป็นข้อบัญญัติ ทั้งนี้ตามระเบียบที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด และมาตรา ๕๑ กำหนดว่า ข้อบัญญัติจะตราขึ้นได้ในกรณีดังต่อไปนี้ (๓) การดำเนินการพาณิชย์ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดตามมาตรา ๕๐ โดยกระทรวงมหาดไทยได้กำหนดระเบียบเกี่ยวกับการดำเนินการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดที่มีลักษณะเป็นการพาณิชย์ไว้ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการดำเนินการพาณิชย์ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งตามข้อ ๔ ได้ให้ความหมายของคำว่า “กิจการพาณิชย์” หมายความว่า การดำเนินการที่มีผลประโยชน์ในทางธุรกิจ อีกทั้งศาลฎีกาได้เคยวินิจฉัยเกี่ยวกับการดำเนินกิจการพาณิชย์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไว้ ได้แก่ ตามคำพิพากษาศาลฎีกา ที่ ๒๕๙๖/๒๕๒๐ ว่าพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ มิได้นิยามคำว่าเทศพาณิชย์ไว้ และโจทก์ไม่ได้นำสืบว่ากิจการสถานธนานุบาลเป็นเทศพาณิชย์ แต่พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๔๙๓ นิยามคำว่า เทศ หมายถึง น. ประเทศ, บ้านเมือง, ถิ่นที่, ท้องถิ่น และนิยามคำว่า พาณิชย์ หมายถึง น. การค้าขาย คำว่า เทศพาณิชย์ จึงหมายถึง การค้าขายของประเทศ การค้าขายของบ้านเมืองและการค้าของท้องถิ่น และยังปรากฏความเห็นของคณะกรรมการร่างกฎหมายครบคณะฝ่ายข้างมาก ตามบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๑๐๖/๒๕๒๐ เรื่อง หารือปัญหาข้อกฎหมายตามพระราชบัญญัติแร่ (กรณีองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอประทานบัตรทำเหมืองแร่) คณะกรรมการร่างกฎหมายครบคณะฝ่ายข้างมาก มีความเห็นว่า เมื่อกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัดมิได้กำหนดความหมายของคำว่า “การพาณิชย์” ไว้เป็นพิเศษ การตีความคำว่าการพาณิชย์จึงต้องตีความตามความหมายธรรมดา ซึ่งย่อมหมายถึง การลงทุนเพื่อแสวงหากำไรโดยทั่วๆ ไปนั้นเอง ดังนั้น การดำเนินการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดที่มีลักษณะเป็นการพาณิชย์ จึงต้องมีลักษณะเป็นการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ขององค์บริหารส่วนจังหวัดตามที่กฎหมายกำหนดไว้โดยประสงค์ที่จะหาผลประโยชน์ในทางธุรกิจ หรือค้าขายเพื่อแสวงหากำไรจากการดำเนินการนั้นด้วย ซึ่งจะต้องตราเป็นข้อบัญญัติ สำหรับกรณีที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดได้ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ในการให้บริการสาธารณะแก่ประชาชนในพื้นที่ของตน

/และการ ...

และการดำเนินการนั้นมีรายได้เกิดขึ้น เช่น เกิดรายได้จากค่าธรรมเนียม ค่าใบอนุญาตจากการดำเนินการนั้น ตามที่มีกฎหมายกำหนด ตามนัยมาตรา ๗๓ (๒) แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๒ โดยมิได้มีลักษณะที่ประสงค์จะหาผลประโยชน์ในทางธุรกิจ ค้าขาย เพื่อแสวงหากำไรแล้ว ก็มิใช่เป็นการพาณิชย์ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดที่จะต้องตราเป็นข้อบัญญัติ

โดยที่พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๕๐ ได้กำหนดให้การดำเนินการที่มีลักษณะเป็นการพาณิชย์ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องปฏิบัติตามระเบียบที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด องค์การบริหารส่วนจังหวัดจึงต้องปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการดำเนินกิจการพาณิชย์ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๑ ได้แก่ จะต้องจัดให้มีการศึกษาและวิเคราะห์กิจการพาณิชย์โดยละเอียดเพื่อนำเสนอเป็นข้อบัญญัติต่อสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ตามข้อ ๕ และเสนอผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาให้ความเห็นชอบในหลักการก่อน ตามข้อ ๖

๒. พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๗ กำหนดว่า ภายใต้บังคับมาตรา ๑๖ ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง กล่าวคือ ตาม (๑๓) การจัดการและดูแลสถานีขนส่งทั้งทางบกและทางน้ำ และตามแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) ได้กำหนดภารกิจถ่ายโอนด้านโครงสร้างพื้นฐาน การคมนาคมและขนส่ง ให้ถ่ายโอนภารกิจสถานีขนส่งผู้โดยสารในเขตพื้นที่ให้เทศบาล เมืองพัทยา และกรุงเทพมหานคร และสถานีขนส่งนอกเขตพื้นที่ข้างต้นให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดดำเนินการบริหารจัดการร่วมกับองค์การบริหารส่วนตำบลที่เป็นสถานที่ตั้งสถานีขนส่งผู้โดยสารนั้น ดังนั้น เมื่อองค์การบริหารส่วนจังหวัดพังงาได้รับถ่ายโอนภารกิจสถานีขนส่งผู้โดยสารจังหวัดพังงาจากกรมการขนส่งทางบกแล้ว องค์การบริหารส่วนจังหวัดพังงาจึงมีอำนาจและหน้าที่ในการบริการสาธารณะเกี่ยวกับการดำเนินกิจการสถานีขนส่งผู้โดยสารจังหวัดพังงาดังกล่าว โดยต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่ ๑๕/๒๕๖๐ เรื่อง มาตรการเพิ่มความปลอดภัยในรถโดยสารสาธารณะ ซึ่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดพังงาสามารถจัดเก็บค่าบริการต่างๆ ในการดำเนินการของสถานีขนส่งจังหวัดพังงาดังกล่าวได้ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๑๕ ของพระราชบัญญัติดังกล่าว

๓. กระทรวงมหาดไทยพิจารณาแล้ว มีข้อสังเกตและคำแนะนำเกี่ยวกับแนวทางปฏิบัติในเรื่องดังกล่าว ดังนี้

๓.๑ จังหวัดพังงาควรตรวจสอบและพิจารณาว่า การดำเนินการจัดบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดพังงาในการจัดการและดูแลสถานีขนส่งจังหวัดพังงา มีลักษณะที่เป็นการดำเนินการพาณิชย์ คือเป็นการดำเนินการให้บริการสาธารณะตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดที่มีวัตถุประสงค์ที่จะหาผลประโยชน์ในทางธุรกิจหรือลงทุนเพื่อแสวงหากำไรด้วยหรือไม่ อย่างไร

๓.๒ กรณีที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดพังงาประสงค์จะดำเนินกิจการพาณิชย์ต้องปฏิบัติให้ถูกต้องตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการดำเนินกิจการพาณิชย์ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๑ ข้อ ๕ กล่าวคือ นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดพังงาต้องจัดให้มีการศึกษาและวิเคราะห์กิจการพาณิชย์นั้นโดยละเอียดเพื่อนำเสนอเป็นข้อบัญญัติต่อสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ถ้ากิจการพาณิชย์ดังกล่าวมีวงเงินหรือมีทรัพย์สินเกินห้าสิบล้านบาทจะว่าจ้างที่ปรึกษาเพื่อให้คำปรึกษาก็ได้ และที่ปรึกษาต้องจัดทำรายงานร่างขอบเขตของกิจการพาณิชย์นั้น พร้อมทั้งจัดทำความเห็นประเมินการดำเนินกิจการพาณิชย์นั้น เพื่อใช้

/ประกอบ ...

ประกอบการพิจารณาด้วย และข้อ ๖ กล่าวคือ เมื่อสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเห็นด้วยกับการดำเนินกิจการพาณิชย์ให้เสนอผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาให้ความเห็นชอบในหลักการก่อน ถ้าสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดไม่เห็นด้วยกับการดำเนินกิจการพาณิชย์ ให้แจ้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดทราบ ในกรณีที่นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดไม่เห็นด้วยกับความเห็นของสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดดังกล่าว ให้เสนอความเห็นหรือคำชี้แจงเพิ่มเติมต่อผู้ว่าราชการจังหวัดเพื่อพิจารณาพร้อมด้วยเหตุผลและความจำเป็น หากผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นด้วยกับนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดให้ส่งให้สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง

๓.๓ พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๓๕/๕ กำหนดให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้ (๑) กำหนดนโยบายโดยไม่ขัดต่อกฎหมาย และรับผิดชอบในการบริหารราชการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อบัญญัติ และนโยบาย (๒) สั่ง อนุญาต และอนุมัติเกี่ยวกับราชการขององค์การบริหารส่วนจังหวัด และ (๔) วางระเบียบเพื่อให้งานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นไปด้วยความเรียบร้อย นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดพังงาจึงมีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบในการบริหารราชการตลอดจนการสั่ง อนุมัติ และอนุญาตเกี่ยวกับการดำเนินการสถานีขนส่งผู้โดยสารจังหวัดพังงา รวมทั้งสามารถวางระเบียบเพื่อให้งานของสถานีขนส่งผู้โดยสารจังหวัดพังงาเป็นไปด้วยความเรียบร้อยได้ และระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการดำเนินกิจการพาณิชย์ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๑ ได้วางหลักเกณฑ์ในการดำเนินกิจการพาณิชย์ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดไว้ตามข้อ ๙ ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดตั้งคณะกรรมการประสานงานขึ้นคณะหนึ่งประกอบด้วย รองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นประธาน ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ผู้ตรวจการส่วนท้องถิ่น และหัวหน้าส่วนขององค์การบริหารส่วนจังหวัดที่เกี่ยวข้องเป็นเลขานุการคณะกรรมการดังกล่าว มีอำนาจและหน้าที่กำกับดูแลและติดตามให้มีการดำเนินงานตามที่กำหนดในสัญญา และรายงานผลการดำเนินงาน ความคืบหน้า ปัญหา และแนวทางแก้ไข กรณีที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดพังงาจะไปตราข้อบัญญัติเกี่ยวกับกิจการพาณิชย์ เช่นตามที่ปรากฏในร่างข้อบัญญัติที่หารือมากำหนดให้มีคณะกรรมการบริหารกิจการสถานีขนส่งผู้โดยสารจังหวัดพังงา ซึ่งประกอบด้วย นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดพังงา เป็นประธาน และมีกรรมการประกอบด้วย รองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดพังงาที่นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดพังงามอบหมาย สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดพังงา ที่สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดพังงาคัดเลือก จำนวน ๓ คน ผู้ทรงคุณวุฒิ ๒ คน ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดพังงา และขนส่งจังหวัดพังงา มีอำนาจหน้าที่กำหนดนโยบาย บริหารวางแผน และควบคุม การดำเนินกิจการสถานีขนส่งผู้โดยสารจังหวัดพังงา หากการแต่งตั้งคณะกรรมการดังกล่าวนี้ขึ้นมาทำหน้าที่กำหนดนโยบาย บริหารงาน สั่ง หรืออนุมัติในกิจการดังกล่าวแทนนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดพังงาโดยไม่มีกฎหมายกำหนดให้อำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการนี้ได้ จึงเป็นการตราข้อบัญญัติกำหนดหลักเกณฑ์ที่นอกเหนืออำนาจหน้าที่ที่กฎหมายกำหนดให้สามารถกระทำได้

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นางนฤทธิพงษ์ จุลเจริญ)
รองปลัดกระทรวงมหาดไทย

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
กองกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น
โทร./โทรสาร ๐-๒๒๔๑-๙๐๓๔-๖

ที่ มท ๐๘๐๔.๓/ ๑๘๐๐๕ กระทรวงมหาดไทย
ถนนอัษฎางค์ เขตพระนคร กทม. ๑๐๒๐๐

๑๓ ตุลาคม ๒๕๖๐

เรื่อง หารือการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนในหมู่บ้านจัดสรร

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดนครปฐม

อ้างถึง หนังสือจังหวัดนครปฐม ที่ นฐ ๐๐๒๓.๔/๒๑๑๗ ลงวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐

ตามที่จังหวัดนครปฐมขอหารือเกี่ยวกับการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาล กรณีที่เทศบาลตำบลขุนแก้วได้รับเรื่องร้องเรียนว่ามีราษฎรที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านจัดสรรกฤษดานคร ได้รับความเดือดร้อนเนื่องจากท่อระบายน้ำอุดตัน ทำให้เกิดน้ำท่วมขัง และยังพบปัญหาขยะที่มีผู้ลักลอบนำมาทิ้ง ซึ่งหมู่บ้านดังกล่าวเป็นหมู่บ้านจัดสรรที่เกิดขึ้นก่อนพระราชบัญญัติการจัดสรรที่ดิน พ.ศ. ๒๕๔๓ ใช้บังคับ ทำให้ไม่มีนิติบุคคลดูแลรับผิดชอบบำรุงรักษาสาธารณูปโภคต่าง ๆ ภายในหมู่บ้าน เทศบาลตำบลขุนแก้วจึงขอหารือว่าสามารถใช้งบประมาณเข้าไปดำเนินการแก้ไขปัญหาด้านสาธารณูปโภคดังกล่าว ตามมาตรา ๕๐ (๓), (๔) และมาตรา ๕๑ (๘) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึงปัจจุบันได้หรือไม่ และจังหวัดนครปฐมมีความเห็นว่าสาธารณูปโภค (ถนน) ในโครงการดังกล่าวยังคงเป็นกรรมสิทธิ์ของบริษัท กฤษดามหานคร จำกัด (มหาชน) ตามโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๔๓๒ และ ๑๔๓๗ อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม ยังไม่ได้โอนเป็นที่สาธารณะ (ทาง) แต่อย่างใด เทศบาลตำบลขุนแก้วจึงไม่สามารถเข้าไปดำเนินการใด ๆ ได้ และขอหารือว่าความเห็นของจังหวัดนครปฐมถูกต้องหรือไม่ นั้น

กระทรวงมหาดไทยได้พิจารณาแล้วมีความเห็นว่า ถนนภายในหมู่บ้านจัดสรรกฤษดานคร หมู่ที่ ๑ ตำบลขุนแก้ว อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม ดังกล่าว เป็นทรัพย์สินของบริษัท กฤษดามหานคร จำกัด (มหาชน) จึงไม่ใช่หน้าที่ที่เทศบาลตำบลขุนแก้วจะเข้าไปซ่อมแซมถนนหรือทางระบายน้ำอันเป็นทรัพย์สินของเอกชน กระทรวงมหาดไทยมีความเห็นพ้องด้วยกับความเห็นของจังหวัดนครปฐม

อนึ่ง หากปรากฏแก่นายกเทศมนตรีตำบลขุนแก้วว่ามีผู้หนึ่งผู้ใดก่อเหตุรำคาญตามมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ นายกเทศมนตรีตำบลขุนแก้วในฐานะเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจดำเนินการเพื่อระงับเหตุรำคาญนั้นตามมาตรา ๒๖ หรือดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ในฐานะเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ เมื่อมีการกระทำผิดตามกฎหมายดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายบุญธรรม เลิศสุขีเกษม)
รองปลัดกระทรวงมหาดไทย
หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านพัฒนาชุมชนและส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
กองกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น
โทร./โทรสาร ๐-๒๒๔๑-๙๐๓๖

ที่ นฐ ๐๐๒๓.๔/๒๑๑๗

ศาลากลางจังหวัดนครปฐม
ถนนศูนย์ราชการ นฐ ๗๓๐๐๐

๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐

เรื่อง หารือการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนในหมู่บ้านจัดสรร

เรียน ปลัดกระทรวงมหาดไทย

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. หนังสืออำเภอนครชัยศรี ที่ นฐ ๐๐๒๓.๙/๑๔๖๕ ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๙
๒. หนังสือสำนักงานที่ดินจังหวัดนครปฐม ที่ นฐ ๐๐๒๐.๔(๑)/๒๖๑๑๙ ลงวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

ด้วยอำเภอนครชัยศรีรายงานว่าเทศบาลตำบลขุนแก้วได้รับเรื่องร้องเรียนว่ามีราษฎรที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านจัดสรรกฤษดานคร หมู่ที่ ๑ ตำบลขุนแก้ว อำเภอนครชัยศรี ได้รับความเดือดร้อน เนื่องจากท่อระบายน้ำอุดตัน ทำให้เกิดน้ำท่วมขัง และยังพบปัญหาขยะที่มีผู้ลักลอบนำมาทิ้ง ซึ่งเทศบาลตำบลขุนแก้วไม่สามารถเข้าไปดำเนินการใด ๆ ให้ได้ เนื่องจากเป็นที่ดินจัดสรร และเป็นหมู่บ้านจัดสรรที่เกิดขึ้นก่อนพระราชบัญญัติจัดสรรที่ดิน พ.ศ.๒๕๔๓ ใช้บังคับ ทำให้ไม่มีนิติบุคคลดูแลรับผิดชอบบำรุงรักษาสาธารณูปโภคต่างๆ ภายในหมู่บ้าน เทศบาลตำบลขุนแก้วจึงขอหารือว่าสามารถใช้งบประมาณเข้าไปดำเนินการแก้ไขปัญหาด้านสาธารณูปโภคให้กับราษฎร ที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านซึ่งได้รับความเดือดร้อน ตามมาตรา ๕๐(๓), (๔) และมาตรา ๕๑(๘) แห่ง พ.ร.บ.เทศบาล พ.ศ.๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมจนถึงปัจจุบัน ได้หรือไม่

จังหวัดนครปฐมจึงมีหนังสือหารือไปที่สำนักงานที่ดินจังหวัดนครปฐมว่าสาธารณูปโภคในโครงการดังกล่าว เป็นทรัพย์สินของเอกชน หรือเป็นสาธารณะ และสำนักงานที่ดินจังหวัดนครปฐมได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงแล้วแจ้งว่าเป็นโครงการจัดสรรที่ดินของบริษัท กฤษดามหานคร จำกัด (มหาชน) ตามใบอนุญาตให้ทำการจัดสรรที่ดินเลขที่ ๗๙/๒๕๓๗ เมื่อวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๗, ใบอนุญาตให้ทำการจัดสรรที่ดินเลขที่ ๕๘๓/๒๕๓๗ และ ๕๔๖/๒๕๓๙ เมื่อวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๓๗ และ ๙ ตุลาคม ๒๕๓๙ ซึ่งสาธารณูปโภค (ถนน) ในโครงการยังคงเป็นกรรมสิทธิ์ของบริษัท กฤษดามหานคร จำกัด (มหาชน) ตามโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๔๓๒ และ ๑๔๓๗ อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม ยังไม่ได้โอนเป็นที่สาธารณะ (ทาง) แต่อย่างใด จังหวัดนครปฐมจึงมีความเห็นว่าเทศบาลตำบลขุนแก้วไม่สามารถเข้าไปดำเนินการใด ๆ ได้

เนื่องจากเรื่องดังกล่าวยังไม่มีแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจนมาก่อน จึงขอหารือว่าความเห็นของจังหวัดนครปฐมในเรื่องดังกล่าวถูกต้องหรือไม่ อย่างไร

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายอดิศักดิ์ เทพอาสน์)
ผู้ว่าราชการจังหวัดนครปฐม

สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด
กลุ่มงานกฎหมายระเบียบและเรื่องร้องทุกข์
โทร./โทรสาร ๐-๓๔๓๔-๐๐๒๗

๒ ๒ กพ. ๒๕๖๐

ที่ มท ๐๘๐๔.๓/ ๑๐๕๖

กระทรวงมหาดไทย
ถนนอัษฎางค์ เขตพระนคร กทม. ๑๐๒๐๐

๓๐ ตุลาคม ๒๕๖๐

เรื่อง หารือเกี่ยวกับโครงการก่อสร้างสระว่ายน้ำของเทศบาลตำบลพังโคน อำเภอพังโคน จังหวัดสกลนคร

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดสกลนคร

อ้างถึง หนังสือจังหวัดสกลนคร ที่ สน ๐๐๒๓.๔/๐๖๒๙๕ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๙

ตามที่จังหวัดสกลนครได้หารือเกี่ยวกับการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาล กรณีที่เทศบาลตำบลพังโคนได้จัดทำโครงการก่อสร้างสระว่ายน้ำ ขนาดกว้าง ๑๒.๕๐ เมตร ยาว ๒๕ เมตร ลึก ๑.๖๐ เมตร ตามแบบแปลนของเทศบาลตำบลพังโคน ซึ่งกำหนดไว้ในเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ งบลงทุน หมวดค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง ประเภทค่าก่อสร้างสิ่งสาธารณูปการ ซึ่งมีงบประมาณ จำนวน ๕,๗๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งจังหวัดสกลนครมีความเห็นว่า พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ มิได้ให้อำนาจเทศบาลตำบลดำเนินการก่อสร้างสระว่ายน้ำได้ และแม้พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ จะกำหนดให้เทศบาลมีอำนาจหน้าที่ในการส่งเสริมกีฬา แต่พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ เป็นเพียงการกำหนดแผนการที่บัญญัติเป็นกรอบอำนาจหน้าที่เท่านั้น แม้พระราชบัญญัติดังกล่าวจะให้อำนาจในการส่งเสริมกีฬา ก็มิได้หมายความว่าเทศบาลตำบลจะมีอำนาจให้การดำเนินการสร้างสระว่ายน้ำได้ การดำเนินการก่อสร้างสระว่ายน้ำของเทศบาลตำบลพังโคนจึงไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลพังโคนที่จะกระทำได้ เรื่องเสร็จที่ ๑๕๖/๒๕๕๐ จึงขอหารือว่าความเห็นดังกล่าวถูกต้องหรือไม่ อย่างไร นั้น

กระทรวงมหาดไทยได้พิจารณาแล้วมีความเห็นว่า พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๕๐ กำหนดให้เทศบาลมีหน้าที่ต้องทำในเขตเทศบาล ได้แก่ ตาม (๔) ป้องกันและระงับโรคติดต่อ (๗) ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ และ (๙) หน้าที่อื่นตามที่กฎหมายบัญญัติให้เป็นหน้าที่ของเทศบาล เมื่อพิจารณาจากข้อเท็จจริงที่จังหวัดสกลนครหารือมา ปรากฏรายละเอียดของโครงการก่อสร้างสระว่ายน้ำ เทศบาลตำบลพังโคน อำเภอพังโคน จังหวัดสกลนคร กล่าวคือ โครงการนี้มีหลักการและเหตุผลว่า เทศบาลตำบลพังโคนพิจารณาเห็นว่า เทศบาลตำบลพังโคนมีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ ซึ่งตามมาตรา ๕๐ ได้บัญญัติว่า ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย เทศบาลตำบลมีหน้าที่ต้องทำในเขตเทศบาล ดังต่อไปนี้ (๗) ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ และ (๙) หน้าที่อื่นตามที่กฎหมายบัญญัติให้เป็นหน้าที่ของเทศบาล ประกอบกับพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๖ (๑๔) ได้บัญญัติให้เทศบาลมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเองในการส่งเสริมกีฬา เพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามบทบัญญัติดังกล่าว เทศบาลตำบลพังโคนจึงได้กำหนดยุทธศาสตร์ในการพัฒนาท้องถิ่นตามแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๐) โดยให้มียุทธศาสตร์การพัฒนาด้านพัฒนาสังคม โดยมีแนวทางพัฒนาการส่งเสริมกิจกรรมนันทนาการเพื่อเยาวชนและประชาชน โดยกำหนดให้มีโครงการก่อสร้างสระว่ายน้ำเพื่อใช้เป็นสถานที่ในการว่ายน้ำออกกำลังกาย อันเป็นการสร้างเสริมสุขภาพอนามัยของเยาวชนและประชาชน และกำหนดวัตถุประสงค์ของโครงการไว้ เช่น ตาม (๑) เพื่อใช้เป็นสถานที่ว่ายน้ำออกกำลังกายของเยาวชนและประชาชน อันเป็นการสร้างเสริมสุขภาพและอนามัยที่ดีให้กับเยาวชน

/และกำหนด ...

และกำหนดวัตถุประสงค์ของโครงการไว้ เช่น ตาม (๑) เพื่อใช้เป็นสถานที่ว่ายน้ำออกกำลังกายของเยาวชนและประชาชน อันเป็นการสร้างเสริมสุขภาพและอนามัยที่ดีให้กับเยาวชนและประชาชนในท้องถิ่น (๒) เพื่อเป็นการพัฒนาท้องถิ่นให้มีระบบการให้บริการสาธารณะที่ครบถ้วนสมบูรณ์ ประกอบไปด้วยสาธารณูปการในหลากหลายรูปแบบ และ (๓) เพื่อให้การดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลพังโคนเป็นไปตามบทบัญญัติของกฎหมาย โดยเฉพาะในด้านการส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชน และการส่งเสริมกีฬาให้แก่ประชาชนโดยทั่วไป และกำหนดเป้าหมายไว้เพื่อก่อสร้างสระว่ายน้ำ ขนาดกว้าง ๑๒.๕๐ เมตร ยาว ๒๕ เมตร ลึก ๑.๖๐ เมตร เพื่อใช้เป็นสถานที่ว่ายน้ำออกกำลังกายของเยาวชนและประชาชนในเขตเทศบาลตำบลพังโคน

การพิจารณาว่ากิจการใด เป็นกิจการที่อยู่ในขอบอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตามที่กฎหมายกำหนดหรือไม่ ต้องพิจารณาจากข้อเท็จจริงเกี่ยวกับความเป็นมา วัตถุประสงค์ หรือเป้าหมายและวิธีดำเนินการของกิจการที่ทำนั้น ว่ามีลักษณะอย่างไร เกิดผลประการใด เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดไว้หรือไม่ กรณีการก่อสร้างสระว่ายน้ำตามโครงการดังกล่าวนั้น เมื่อได้พิจารณารายละเอียดของโครงการข้างต้นแล้ว มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นสถานที่ออกกำลังกายของเยาวชนและประชาชน เพื่อเสริมสร้างสุขภาพและอนามัยที่ดี อีกทั้ง การว่ายน้ำยังเป็นกีฬาประเภทหนึ่ง ซึ่งเทศบาลมีอำนาจและหน้าที่ในการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน และส่งเสริมการกีฬาด้วย ดังนั้น การก่อสร้างสระว่ายน้ำของเทศบาลตำบลพังโคน โดยมีวัตถุประสงค์ดังกล่าว จึงเป็นการส่งเสริมการพัฒนาเด็ก เยาวชนรวมทั้งประชาชนในเขตเทศบาลตำบลพังโคน และส่งเสริมการกีฬา อันอยู่ในขอบอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตามที่กฎหมายกำหนดไว้

๒. สำหรับการดำเนินการเทศพาณิชย์ของเทศบาลนั้น พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๕๑ กำหนดว่า ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย เทศบาลตำบลอาจจัดทำกิจการใด ๆ ในเขตเทศบาล กล่าวคือ ตาม (๙) เทศพาณิชย์ และมาตรา ๖๑ กำหนดว่า เทศพาณิชย์ของเทศบาลให้ตราเป็นเทศบัญญัติ กิจการใดที่เทศบาลมีรายได้หรือผลพลอยได้อันเกิดจากการกระทำตามอำนาจหน้าที่จะไม่ตราเป็นเทศบัญญัติก็ได้ ทั้งนี้ ศาลฎีกาได้เคยวินิจฉัยเกี่ยวกับการดำเนินกิจการพาณิชย์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไว้ ตามคำพิพากษาศาลฎีกา ที่ ๒๕๙๖/๒๕๒๐ ว่าพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ มิได้นิยามคำว่าเทศพาณิชย์ไว้ และโจทก์ไม่ได้นำสืบว่ากิจการสถานธนานุบาลเป็นเทศพาณิชย์ แต่พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๔๙๓ นิยามคำว่า เทศ หมายถึง น. ประเทศ, บ้านเมือง, ถิ่นที่, ท้องถิ่น และนิยามคำว่า พาณิชย์ หมายถึง น. การค้าขาย คำว่า เทศพาณิชย์ จึงหมายถึง การค้าขายของประเทศ การค้าขายของบ้านเมือง และการค้าของท้องถิ่น และยังปรากฏความเห็นของคณะกรรมการร่างกฎหมายครบคณะฝ่ายข้างมาก ตามบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๑๐๖/๒๕๒๐ เรื่อง หารือปัญหาข้อกฎหมายตามพระราชบัญญัติแร่ (กรณีองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอประทานบัตรทำเหมืองแร่) คณะกรรมการร่างกฎหมายครบคณะฝ่ายข้างมาก มีความเห็นว่า เมื่อกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัดมิได้กำหนดความหมายของคำว่า “การพาณิชย์” ไว้เป็นพิเศษ การตีความคำว่าการพาณิชย์จึงต้องตีความตามความหมายธรรมดา ซึ่งย่อมหมายถึง การลงทุนเพื่อแสวงหากำไรโดยทั่ว ๆ ไปนั้นเอง ดังนั้น การดำเนินการของเทศบาลที่มีลักษณะเป็นเทศพาณิชย์ จึงต้องมีลักษณะเป็นการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตามที่กฎหมายกำหนดไว้โดยประสงค์ที่จะหาผลประโยชน์ในทางธุรกิจ หรือค้าขายเพื่อแสวงหากำไรจากการดำเนินการนั้นด้วย ซึ่งจะต้องตราเป็นเทศบัญญัติ สำหรับกรณีที่เทศบาลได้ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ในการให้บริการสาธารณะแก่ประชาชนในพื้นที่ของตน และการดำเนินการนั้นมีรายได้เกิดขึ้น เช่น เกิดรายได้จากค่าธรรมเนียม ค่าใบอนุญาตจากการดำเนินการนั้นตามที่มีกฎหมายกำหนด ตามนัยมาตรา ๖๖ (๒) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ โดยมิได้มีลักษณะที่ประสงค์จะหาผลประโยชน์ในทางธุรกิจ ค้าขายเพื่อแสวงหากำไรแล้ว ก็มิใช่เป็นเทศพาณิชย์ของเทศบาลที่จะต้องตรา

/เป็นเทศบัญญัติ ...

เป็นเทศบัญญัติ หรือกิจการใดที่เทศบาลมีรายได้หรือผลพลอยได้อันเกิดจากการกระทำตามอำนาจหน้าที่จะไม่ตราเป็นเทศบัญญัติก็ได้ เมื่อพิจารณาจากข้อเท็จจริงที่หารือมา เทศบาลตำบลพังโคนประสงค์จะดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ในการก่อสร้างสระว่ายน้ำสำหรับเป็นสถานที่ออกกำลังกายของเยาวชนและประชาชนเพื่อสร้างเสริมสุขภาพอนามัยที่ดีให้กับเยาวชนและประชาชนในท้องถิ่น โดยประสงค์จะให้เทศบาลมีรายได้จากการใช้สระว่ายน้ำดังกล่าว เพื่อใช้เป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการดูแล และบำรุงรักษาสระว่ายน้ำ ไม่ปรากฏรายละเอียดในโครงการนี้แต่อย่างใดว่าเทศบาลตำบลพังโคนประสงค์จะดำเนินการในรูปแบบของการค้าของท้องถิ่นหรือทำธุรกิจเพื่อแสวงหากำไร จึงมีลักษณะเป็นรายได้หรือผลพลอยได้อันเกิดจากการกระทำตามอำนาจหน้าที่ ซึ่งเทศบาลตำบลพังโคนไม่จำต้องตราเป็นเทศบัญญัติตามนัยมาตรา ๖๑ ดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายปกรณ์ นิลประพันธ์)
รองปลัดกระทรวงมหาดไทย
หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านพัฒนาชุมชนและ
ส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
กองกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น
โทร./โทรสาร ๐-๒๒๔๑-๙๐๓

ที่ มท ๐๘๐๔.๓/ ๑๙๕๕๗

กระทรวงมหาดไทย
ถนนอัษฎางค์ เขตพระนคร กทม. ๑๐๒๐๐

๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

เรื่อง หารือแนวทางการจัดทำโครงการพัฒนากีฬาเด่นจังหวัดนครนายก ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๗ ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครนายก

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดนครนายก

อ้างถึง หนังสือจังหวัดนครนายก ที่ นย ๐๐๒๓.๔/๘๑๒๕ ลงวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๕๙

ตามที่จังหวัดนครนายกได้ขอหารือเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด กรณีสำนักตรวจเงินแผ่นดินจังหวัดนครนายกได้ตรวจสอบงบการเงินสำหรับปีสิ้นสุดวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๗ ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครนายก และมีข้อสังเกตเกี่ยวกับการจัดทำโครงการพัฒนากีฬาเด่นจังหวัดนครนายก ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๗ ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครนายก นั้น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้พิจารณาข้อเท็จจริงประกอบข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องแล้ว มีความเห็นดังนี้

๑. พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๔๕ กำหนดว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ดำเนินกิจการภายในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด กล่าวคือ ตาม (๘) จัดทำกิจการใด ๆ อันเป็นอำนาจหน้าที่ของราชการส่วนท้องถิ่นอื่นที่อยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด และกิจการนั้นเป็นการสมควรให้ราชการส่วนท้องถิ่นอื่นร่วมกันดำเนินการหรือให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดทำ ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง และ (๙) จัดทำกิจการอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ซึ่งตามกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๔๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้กำหนดให้กิจการดังต่อไปนี้เป็นกิจการที่ราชการส่วนท้องถิ่นอื่นสมควรให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดร่วมดำเนินการ หรือให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดทำ กล่าวคือ (๑๒) จัดให้มีการบำรุงสถานที่สำหรับการกีฬา สถานพักผ่อนหย่อนใจ สวนสาธารณะ และสวนสัตว์ ตลอดจนสถานที่ประชุมอบรมสำหรับราษฎร และพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๗ กำหนดว่า ภายใต้บังคับมาตรา ๑๖ ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง กล่าวคือ (๑๘) การส่งเสริมการกีฬา จารีตประเพณี และวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น ซึ่งตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานได้ให้ความหมายของคำว่า “ส่งเสริม” หมายความว่า เกื้อหนุน ช่วยเหลือสนับสนุนให้ดีขึ้น เช่น ส่งเสริมการลงทุน ส่งเสริมการศึกษา และคำว่า “บริการสาธารณะ” หมายความว่า กิจการอันจำเป็นและเป็นประโยชน์ต่อประชาชนเป็นส่วนรวมที่รัฐหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำขึ้นเพื่อบริการแก่ประชาชน เช่น กิจการสาธารณูปโภค กิจการขนส่งคนโดยสาร

/๒. ระเบียบ...

๒. ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๑๐๓ ได้วางหลักเกณฑ์ไว้ว่า ในกรณีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นชี้แจงข้อทักท้วงไปยังสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน แต่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินยืนยันว่ายังไม่มีเหตุผลที่จะล้างข้อทักท้วง ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นชี้แจงเหตุผลและรายงานให้ผู้ว่าราชการจังหวัดวินิจฉัยภายในสิบห้าวันนับจากวันที่ได้รับคำยืนยันจากสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน และให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแจ้งผลการวินิจฉัยภายในสามสิบวันนับจากวันที่ได้รับรายงานจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในกรณีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของผู้ว่าราชการจังหวัดให้ปฏิบัติให้เสร็จสิ้นภายในสี่สิบห้าวันนับจากวันที่ได้รับทราบผลการวินิจฉัย และคณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทย คณะที่ ๑ ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับกรณีที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้ตรวจสอบและทักท้วงการใช้จ่ายเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นว่า ตามข้อ ๑๐๓ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ ได้ให้อำนาจผู้ว่าราชการจังหวัดในการวินิจฉัยชี้ขาดในกรณีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นชี้แจงข้อทักท้วงไปยังสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินแล้ว แต่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินยังยืนยันความเห็นตามเดิม จึงเป็นอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัดที่จะวินิจฉัยตามข้อ ๑๐๓ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน การตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗

๓. การพิจารณาว่า กิจกรรมใดมีลักษณะเป็นกิจกรรมที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามที่กฎหมายกำหนดไว้หรือไม่ ต้องพิจารณาจากข้อเท็จจริงตามกรณีนั้น ๆ เช่น พิจารณาถึงสภาพปัญหาที่เกิดขึ้น วัตถุประสงค์ เป้าหมาย และวิธีดำเนินการ ว่า กิจกรรมดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เป้าหมาย ตลอดจนการดำเนินการและผลการดำเนินการเป็นอย่างไร เป็นไปเพื่อประโยชน์แก่ประชาชนในท้องถิ่นอันเป็นการบริการสาธารณะหรือกิจกรรมสาธารณะแก่ประชาชนหรือไม่

เมื่อพิจารณาจากบทบัญญัติของกฎหมายข้างต้น องค์การบริหารส่วนจังหวัดนครนายกจึงมีอำนาจหน้าที่ในการบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครนายก โดยจัดให้มีและบำรุงสถานที่สำหรับการกีฬา และส่งเสริมการกีฬา ซึ่งการส่งเสริมการกีฬานั้นสามารถกระทำได้โดยการให้ความรู้เกี่ยวกับกีฬา ประโยชน์ และวิธีการเล่นกีฬา จัดการแข่งขันกีฬา จัดให้มีสถานที่เล่นกีฬา โดยต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่อง กำหนดอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัด กำหนด และต้องเป็นไปเพื่อบริการสาธารณะหรือเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นเป็นส่วนรวม

กรณีโครงการพัฒนากีฬาเด่นจังหวัดนครนายก ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๗ นั้น ปรากฏว่าสำนักตรวจเงินแผ่นดินจังหวัดนครนายกมีความเห็นว่า โครงการพัฒนากีฬาเด่นจังหวัดนครนายก ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๗ ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครนายก ที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดนครนายกได้เบิกจ่ายเงินจำนวน ๙๐๐,๗๐๐ บาท เป็นค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับกิจกรรมฝึกอบรมส่งเสริมเยาวชนในจังหวัดนครนายก จำนวน ๖๐ คน มีวัตถุประสงค์ให้เป็นนักกีฬาฟุตบอลเยาวชนจังหวัดนครนายก และเป็นตัวแทนจังหวัดนครนายกเข้าร่วมการแข่งขันรายการต่าง ๆ ตามที่ระบุในโครงการ ได้แก่ กีฬาเยาวชนแห่งชาติรอบคัดเลือกที่จังหวัดปทุมธานี

/ในนามจังหวัด...

ในนามจังหวัดนครนายก ฟุตบอลเยาวชน “โค้กคัพ” ในนามสโมสรฟุตบอลนครนายก เอฟซี และมหกรรมกีฬาท้องถิ่นไทคัพ ภาคตะวันออก ในนามทีมองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครนายก ซึ่งไม่ได้เป็นไปเพื่อประโยชน์กับประชาชนโดยส่วนรวม กรณีดังกล่าวจึงมีประเด็นที่จะต้องพิจารณาว่า การดำเนินกิจกรรมตามโครงการพัฒนากีฬาเด่นจังหวัดนครนายกขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครนายก ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๗ เป็นไปเพื่อการบริการสาธารณะ หรือเพื่อประโยชน์ของประชาชนในองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครนายกหรือไม่ หรือเป็นการนำบุคคลมาฝึกกีฬาเพื่อประโยชน์แก่บุคคลหนึ่งบุคคลใด หรือจัดหานักกีฬาให้บุคคลหรือกลุ่มบุคคลใด ๆ อันมิได้เกิดประโยชน์แก่ประชาชนในท้องถิ่นเป็นส่วนรวม ซึ่งเป็นประเด็นในเรื่องข้อเท็จจริงที่จะต้องตรวจสอบให้เกิดความรอบคอบ ชัดเจน อีกทั้ง กรณีที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินมีข้อทักท้วงเกี่ยวกับการปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ตามข้อ ๑๐๓ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ โดยเป็นอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัดต้องพิจารณาวินิจฉัย เมื่อสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินยืนยันว่าไม่มีเหตุผลที่จะหักล้างข้อทักท้วงนั้นได้ และเมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดได้วินิจฉัยตามข้อ ๑๐๓ ดังกล่าว องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถอุทธรณ์คำวินิจฉัยนั้นได้ ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมีหน้าที่พิจารณาคำอุทธรณ์นั้นด้วย ดังนั้น จึงขอให้จังหวัดนครนายกตรวจสอบข้อเท็จจริงให้ชัดเจนว่า การดำเนินกิจกรรมตามโครงการดังกล่าวเกิดประโยชน์หรือเป็นการบริการสาธารณะแก่ประชาชนเป็นส่วนรวมหรือไม่ อย่างไร หรือมีวัตถุประสงค์เป็นการจัดหาหรือฝึกนักกีฬาให้แก่องค์กรหนึ่งองค์กรใด เพื่อประโยชน์ส่วนบุคคลขององค์กรนั้น แล้วพิจารณาตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อทราบและดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายบุญธรรม เลิศสุขีเกษม)
รองปลัดกระทรวงมหาดไทย
หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านพัฒนาชุมชนและส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
กองกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น
โทร./โทรสาร ๐-๒๒๔๑-๙๐๓๖

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น

ด่วนที่สุด

ที่ มท ๐๘๐๘.๒/ว ๑๔๗๒

กระทรวงมหาดไทย
ถนนอัษฎางค์ กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐

๑๐ มีนาคม ๒๕๕๙

เรื่อง หลักเกณฑ์การใช้จ่ายเงินสะสมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

อ้างถึง ๑. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๘.๔/ว ๓๑๖๑ ลงวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๓
๒. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๘.๒/ว ๒๑๕๐ ลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๖
๓. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๘.๒/ว ๒๐๒๙ ลงวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๗

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แบบรายงานการใช้จ่ายเงินสะสมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อสนับสนุนนโยบายของรัฐบาล สำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (แบบ งส. ๑) จำนวน ๑ ฉบับ
๒. แบบรายงานการใช้จ่ายเงินสะสมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อสนับสนุนนโยบายของรัฐบาล สำหรับจังหวัด (แบบ งส. ๒) จำนวน ๑ ฉบับ

ตามที่กระทรวงมหาดไทยได้มีหนังสือซักซ้อมความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้จ่ายเงินสะสมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถือปฏิบัติ ตามที่อ้างถึง ๑-๓ นั้น

กระทรวงมหาดไทยพิจารณาแล้วเห็นว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายในการจัดบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น ซึ่งปัจจุบันขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหลายแห่งมีเงินสะสมหลังจากที่ได้สำรองเป็นรายจ่ายที่จำเป็นไว้แล้วเพียงพอที่จะนำไปใช้จ่ายเพื่อแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนให้แก่ประชาชนตามอำนาจหน้าที่ และสนับสนุนการดำเนินการตามนโยบายของรัฐบาลได้ โดยไม่กระทบต่อเสถียรภาพทางการคลังในระยะยาว ดังนั้น เพื่อให้การใช้จ่ายเงินสะสมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นไปอย่างเหมาะสม มีประสิทธิภาพ ภายใต้กรอบวินัยทางการเงินการคลังที่ดี และสอดคล้องกับสภาวะทางเศรษฐกิจและสภาพสังคมในปัจจุบัน ปลัดกระทรวงมหาดไทยจึงอาศัยอำนาจตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๔ ดำเนินการ ดังนี้

๑. ยกเลิกหนังสือกระทรวงมหาดไทยจำนวน ๓ ฉบับ ดังนี้
๑.๑ หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๘.๔/ว ๓๑๖๑ ลงวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๓
๑.๒. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๘.๒/ว ๒๑๕๐ ลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๖
๑.๓. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๘.๒/ว ๒๐๒๙ ลงวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๗

และให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถือปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การใช้จ่ายเงินสะสมตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ ทั้งนี้ ขอให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพึงตระหนักว่าเจตนารมณ์ของการกำหนดให้มีเงินสะสมนั้น ก็เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีฐานะการเงินการคลังที่มั่นคง พร้อมที่จะรับภาระในการแก้ไขปัญหาที่จะเกิดขึ้นกับประชาชนในอนาคตที่ไม่อาจคาดการณ์ได้ หรือนำไปใช้เพื่อการจัดบริการสาธารณะแก่ประชาชนให้ทั่วถึงและมีคุณภาพ ดังนั้น จึงควรพิจารณาใช้จ่ายเงินสะสมอย่างระมัดระวังเพื่อมิให้เกิดผลกระทบต่อการบริหารงานตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

/๒. กำหนด...

๒. กำหนดหลักเกณฑ์การใช้จ่ายเงินสะสมเพื่อแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนตามอำนาจหน้าที่ และสนับสนุนการดำเนินการตามนโยบายรัฐบาล ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถือเป็นแนวทางปฏิบัติในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ ดังนี้

๒.๑. ในการขออนุมัติใช้จ่ายเงินสะสม ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น**ตรวจสอบยอดเงินสะสมที่นำไปใช้ได้ ณ ปัจจุบัน โดยหักเงินสะสมที่ส่งฝากเงินทุนส่งเสริมกิจการเทศบาล (ก.ส.ท.) หรือเงินทุนส่งเสริมกิจการองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ก.ส.อ.) แล้วนำไปหักรายการเงินสะสมที่มีภาระผูกพันแล้วแต่ยังไม่ได้ดำเนินการหรืออยู่ระหว่างดำเนินการและยังไม่ได้เบิกจ่าย** เพื่อพิสูจน์ยอดเงินสะสมคงเหลือ ณ ปัจจุบันที่สามารถนำไปใช้ได้

๒.๒ เพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๘๙ วรรคท้ายที่กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องมียอดเงินสะสมคงเหลือเพียงพอที่จะจ่ายค่าใช้จ่ายประจำและกรณีฉุกเฉินที่มีสาธารณภัยเกิดขึ้น โดยการใช้จ่ายเงินสะสมให้คำนึงถึงฐานะการคลังและเสถียรภาพในระยะยาว **ดังนั้น ก่อนจะนำเงินสะสมตามจำนวนในข้อ ๒.๑ ไปใช้ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสำรองเงินสะสมไว้เพื่อใช้จ่ายในกรณีดังต่อไปนี้**

๒.๒.๑ สำรองเป็นค่าใช้จ่ายด้านบุคลากร

โดยคำนวณจากฐานเงินเดือน ค่าจ้างบุคลากรท้องถิ่น ที่จะปรับขึ้นในวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๙ ประมาณสามเดือน

๒.๒.๒ สำรองจ่ายกรณีที่ยังไม่ได้รับงบประมาณเงินอุดหนุนทั่วไประบุวัตถุประสงค์

โดยคำนวณจากยอดวงเงินอุดหนุนทั่วไประบุวัตถุประสงค์ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับในแต่ละเดือน ได้แก่

(๑) ค่าใช้จ่ายด้านบุคลากร เช่น เงินเดือน ค่าตอบแทนครูผู้ดูแลเด็ก ฯลฯ ประมาณสามเดือน

(๒) ค่าใช้จ่ายอื่นๆ ที่จำเป็น เช่น เบี้ยยังชีพคนชรา เบี้ยยังชีพผู้พิการ เป็นต้น ประมาณสองเดือน

๒.๒.๓ สำรองจ่ายกรณีสาธารณภัย

โดยสำรองไว้ร้อยละสิบของยอดวงเงินสะสมคงเหลือหลังจากหักรายการตามข้อ ๒.๒.๑ – ๒.๒.๒

๒.๓. ลักษณะและประเภทโครงการที่สามารถนำเงินสะสมไปใช้จ่ายได้

๒.๓.๑ โครงการที่จะนำเงินสะสมไปใช้ต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์และตรงกับความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริงโดยนำข้อมูลปัญหาและความต้องการพื้นฐานจากแผนพัฒนาท้องถิ่นมาใช้ในการจัดทำโครงการ

ทั้งนี้ ไม่ให้นำเงินสะสมไปใช้จ่ายในโครงการหรือกิจการที่ฟุ่มเฟือย หรือไม่ก่อให้เกิดประโยชน์โดยตรงกับประชาชน เช่น การก่อสร้างปรับปรุงอาคารที่ทำการ การจัดหารถส่วนกลางหรือรถประจำตำแหน่ง การจัดหาครุภัณฑ์สำนักงาน การศึกษาดูงาน เป็นต้น

/๒.๓.๒ ให้กระทำ...

๒.๓.๒ ให้กระทำได้เฉพาะโครงการหรือกิจการซึ่งอยู่ในอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในด้านการบริการชุมชนและสังคม กิจการที่เป็นการเพิ่มพูนรายได้ หรือกิจการที่จัดทำขึ้นเพื่อบำบัดความเดือดร้อนของประชาชนตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๘๙ โดยพิจารณาให้ความสำคัญในด้านต่างๆ ดังนี้

(๑) สนับสนุนการดำเนินงานตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

(๒) โครงการเกี่ยวกับการปรับปรุงหรือจัดให้มีแหล่งน้ำด้านการเกษตร เช่น ฝาย แก้มลิง คลองไส้ไก่ ท่อส่งน้ำ สระขนมครกในพื้นที่การเกษตร การขุดสระ บ่อบาดาลเพื่อการเกษตร เป็นต้น

(๓) ปรับปรุงหรือจัดให้มีแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค เช่น ประปาหมู่บ้าน ถังเก็บน้ำกลางหรือถังเก็บน้ำฝนในที่สาธารณะ โอ่งน้ำ บ่อบาดาลเพื่อการอุปโภคบริโภค เป็นต้น

(๔) โครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวตามนโยบายรัฐบาล (การท่องเที่ยววิถีไทย) การส่งเสริมกิจกรรมด้านการท่องเที่ยวในท้องถิ่น เช่น การก่อสร้างหรือปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวเช่น ห้องสุขา ศาลาที่พัก ลานจอดรถ ฯลฯ การดูแลรักษาความปลอดภัยนักท่องเที่ยว การจัดให้มีไฟฟ้าและแสงสว่าง เป็นต้น

ทั้งนี้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจขอความร่วมมือในด้านข้อมูลหรือคำแนะนำจากท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดมาประกอบการพิจารณากำหนดพื้นที่เป้าหมาย หรือกิจกรรมที่ดำเนินการส่งเสริมการท่องเที่ยวในท้องถิ่น อันเป็นการสร้างรายได้ให้กับประชาชนในท้องถิ่นตามนโยบายของรัฐบาล

(๕) โครงการส่งเสริมการใช้ยางพาราภายในประเทศตามนโยบายของรัฐบาล ซึ่งขณะนี้การยางแห่งประเทศไทย (กยท.) อยู่ระหว่างดำเนินการรับซื้อยางจากเกษตรกรเพื่อนำมาใช้ในโครงการ เมื่อทราบแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจนเกี่ยวกับรายชื่อผู้ประกอบการที่มีสิทธิเข้าร่วมโครงการ ประเภทโครงการ มาตรฐานวัสดุหรือผลิตภัณฑ์ รวมทั้งราคามาตรฐาน หรือราคากลางแล้ว กระทรวงมหาดไทยจะได้แจ้งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทราบและถือปฏิบัติอีกครั้งหนึ่ง

(๖) โครงการหรือกิจการตามอำนาจหน้าที่ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเห็นว่าจำเป็นต้องดำเนินการเพื่อประโยชน์ของประชาชน

๒.๓.๓ การจัดทำโครงการให้เป็นไปตามศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่งโดยพิจารณาจากยอดเงินสะสมที่เหลืออยู่หลังจากได้สำรองไว้สำหรับรายจ่ายที่จำเป็นตามข้อ ๒.๒ แล้ว

๒.๓.๔ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องมีความพร้อมด้านสถานที่ และโครงการหรือกิจการต้องไม่ซ้ำซ้อนกับโครงการที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ทำไว้แล้ว หรือที่ส่วนราชการหรือหน่วยงานอื่นของรัฐได้ดำเนินการแล้ว รวมทั้งสามารถดำเนินการได้ภายในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙

๒.๓.๕ กรณีองค์การบริหารส่วนจังหวัด โครงการที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดจะดำเนินการ หรือโครงการที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นร้องขอให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดดำเนินการจะต้องเป็นโครงการที่เป็นภาพรวมของจังหวัด ที่มุ่งเน้นประโยชน์ของประชาชนเป็นส่วนรวม มีผู้ได้รับประโยชน์ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมากกว่าหนึ่งแห่ง และเป็นโครงการที่เกินศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น โดยถือปฏิบัติตามประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่อง กำหนดอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๔๖

/๓. การรายงาน...

๓. การรายงานผลการใช้จ่ายเงินสะสม

เมื่อผู้มีอำนาจอนุมัติให้ใช้จ่ายเงินสะสมแล้วให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรายงานผลการใช้จ่ายเงินสะสมให้จังหวัดเพื่อรวบรวมส่งกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นทราบตามแบบที่กำหนด

๔. การกำกับดูแล

๔.๑ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดและนายอำเภอกำกับดูแลการใช้จ่ายเงินสะสมให้เป็นไปตามกฎหมายระเบียบของทางราชการ โดยคำนึงถึงผลประโยชน์ของทางราชการและประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับเป็นสำคัญ โดยถือปฏิบัติตามประกาศ คสช. ๑๐๔/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๗

๔.๒ ให้ผู้ตรวจราชการกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ท้องถิ่นจังหวัด/ท้องถิ่นอำเภอสนับสนุนการทำงานของผู้ว่าราชการจังหวัดและนายอำเภอ โดยให้ความสำคัญในการติดตาม ตรวจสอบการดำเนินการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้เป็นไปตามแนวทางข้างต้น โดยเคร่งครัด

จึงเรียนมาเพื่อทราบและแจ้งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายกฤษฎา บุญราช)

ปลัดกระทรวงมหาดไทย

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
โทร. ๐ ๒๒๔๑ ๙๐๐๐ ต่อ ๑๕๒๓
โทรสาร. ๐ ๒๒๔๑ ๙๐๔๙

แบบรายงานการใช้จ่ายเงินสะสมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อสนับสนุนนโยบายของรัฐบาล

แบบ งส. ๑

อบจ./เทศบาล/อบต.....อำเภอ.....จังหวัด.....

๑. ข้อมูลเงินสะสม/สำรองรายจ่ายที่จำเป็น ณ วันที่.....

หน่วย : บาท

เงินสะสมที่นำไปใช้ได้ ณ ปัจจุบันหลังจากตรวจสอบยอดเงินและหักเงินสะสมที่ต้องส่งฝาก ก.ส.ท. หรือ ก.ส.อ. แล้ว (๑)	สำรองจ่ายเงินสะสมที่มีภาระผูกพันแล้วแต่ยังไม่ได้จ่าย แต่ยังไม่ได้ดำเนินการหรืออยู่ระหว่างดำเนินการและยังไม่ได้เบิกจ่าย (๒)	คงเหลือเงินสะสมที่นำไปใช้ได้ ณ ปัจจุบัน (๓) = (๑) – (๒)	สำรองงบบุคลากร (ประมาณ ๓ เดือน) (๔)	สำรองจ่ายกรณียังไม่ได้รับจัดสรรเงินอุดหนุน - เงินเดือน ค่าตอบแทนครูผู้ดูแลเด็ก ประมาณ ๓ เดือน - อื่นๆ เช่น เบี้ยผู้สูงอายุ คนพิการ ประมาณ ๒ เดือน (๕)	เงินสะสมคงเหลือ (๖) = (๓)–(๔)–(๕)	สำรองกรณีสาธารณภัย ๑๐ % (๗) = (๖) X ๑๐ %	คงเหลือเงินสะสมที่นำไปใช้จ่ายได้ (๘) = (๖) - (๗)

๒. ทุนสำรองเงินสะสม ณ วันที่ .....จำนวน.....บาท

๓. รายละเอียดโครงการที่ใช้เงินสะสม

ประเภทโครงการที่ดำเนินการ	จำนวน (โครงการ)	ชื่อโครงการ/กิจกรรมที่ดำเนินการ	จำนวนเงินสะสมที่ใช้ (บาท)	ผู้ที่ได้รับประโยชน์		หมายเหตุ
				จำนวนประชากร (คน)	จำนวนหมู่บ้าน (แห่ง)	
☐ สนับสนุนการดำเนินงานตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง		๑..... ๒.....				
☐ การปรับปรุงหรือจัดให้มีแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร		๑..... ๒.....				
☐ ปรับปรุงหรือจัดให้มีแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค		๑..... ๒.....				
☐ ส่งเสริมการท่องเที่ยว		๑..... ๒.....				
☐ ส่งเสริมการใช้ยางพาราภายในประเทศ		๑..... ๒.....				* รอการแจ้งแนวทางปฏิบัติจากกระทรวงมหาดไทย
☐ อื่น ๆ		๑..... ๒.....				
รวมทั้งสิ้น						

หมายเหตุ : แบบรายงานที่ อปท. ใช้รายงานจังหวัด

ลงชื่อ.....ผู้รายงาน

(.....)

นายก อบจ./เทศบาล/อบต. .....

แบบ งส. ๒

แบบรายงานการใช้จ่ายเงินสะสมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อสนับสนุนนโยบายรัฐบาล
ตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๐๘.๒/ว ๑๔๓๘ ลงวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๙

จังหวัด.....

ประจำเดือน.....

จำนวน อปท. ทั้งหมดในจังหวัด.....แห่ง ๑. อบจ. ๒. เทศบาล.....แห่ง ๓. อบต.....แห่ง

อปท.ที่ใช้เงินสะสมจัดทำโครงการ		จำนวนเงินสะสมที่ใช้	ประเภทโครงการ												ผู้ที่ได้รับประโยชน์		หมายเหตุ
			สนับสนุนการดำเนินงานตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง		ปรับปรุงหรือจัดให้มีแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร		ปรับปรุงหรือจัดให้มีแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค		ส่งเสริมการท่องเที่ยว		ส่งเสริมการใช้ยางพาราภายในประเทศ (*)		อื่นๆ		จำนวนประชากร	จำนวนหมู่บ้าน	
อปท.	แห่ง	(บาท)	จำนวนโครงการ	จำนวนเงิน (บาท)	จำนวนโครงการ	จำนวนเงิน (บาท)	จำนวนโครงการ	จำนวนเงิน (บาท)	จำนวนโครงการ	จำนวนเงิน (บาท)	จำนวนโครงการ	จำนวนเงิน (บาท)	จำนวนโครงการ	จำนวนเงิน (บาท)	(คน)	(แห่ง)	
อบจ.																	
เทศบาล																	
♦ เทศบาลนคร																	
♦ เทศบาลเมือง																	
♦ เทศบาลตำบล																	
อบต.																	
รวม																	

หมายเหตุ : แบบรายงานที่จังหวัดใช้รายงานกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

: รายงานครั้งแรกวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๘ ครั้งต่อไปทุกวันที่ ๕ ของเดือน (รายงานเป็นยอดสะสม)

: รายงานเบื้องต้นทาง e-mail dla๐๘๐๘_๒@dla.go.th

หรือทางโทรสารหมายเลข ๐ ๒๒๔๑ ๙๐๔๓, ๐ ๒๒๔๑ ๙๐๔๗, ๐ ๒๒๔๑ ๙๐๔๙

: (*) รอการแจ้งแนวทางปฏิบัติจากกระทรวงมหาดไทย

ลงชื่อ.....ผู้รายงาน

(.....)

ท้องถิ่นจังหวัด.....

ส่วนมาก
ที่ มท ๐๘๐๘.๒/ว ๒๐๗๕

กระทรวงมหาดไทย
ถนนอัษฎางค์ กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐

๑๒ เมษายน ๒๕๕๙

เรื่อง การจัดฝึกอบรม สัมมนา และศึกษาดูงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

อ้างถึง ๑. ประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๐๔/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๗
๒. ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมและการเข้ารับการฝึกอบรมของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๗
๓. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๐๘.๒/ว ๓๔๔๖ ลงวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๔๘

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ด่วนมาก ที่ ตผ ๐๐๑๖/๑๓๐๑ ลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๙

ตามที่กระทรวงมหาดไทยได้กำหนดหลักเกณฑ์การจัดฝึกอบรมและการเดินทางไปศึกษาดูงานให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถือปฏิบัติ โดยโครงการหรือหลักสูตรการฝึกอบรมที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดหรือจัดร่วมกับหน่วยงานอื่น ต้องเป็นเรื่องที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ โดยคำนึงถึงความคุ้มค่าในการใช้จ่ายงบประมาณ รวมทั้งการเข้ารับการฝึกอบรม การเดินทางไปดูงานทั้งในและหรือต่างประเทศ ให้พิจารณาอนุมัติเฉพาะผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวข้องหรือเป็นประโยชน์ต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รายละเอียดตามระเบียบและหนังสือที่อ้างถึง นั้น

กระทรวงมหาดไทยได้รับแจ้งจากสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินว่า มีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จัดทำโครงการฝึกอบรมพัฒนาบุคลากรและศึกษาดูงาน โดยสถานที่ศึกษาดูงานตามโครงการไม่สอดคล้องกับหลักการและเหตุผลและวัตถุประสงค์ของโครงการ มีลักษณะเป็นการไปท่องเที่ยว โดยไม่สามารถนำมาใช้ประโยชน์แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือเพิ่มศักยภาพให้แก่ชุมชนหรือประชาชนในท้องถิ่นได้ ดังนั้น จึงขอให้ผู้ว่าราชการจังหวัดกำชับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดถือปฏิบัติตามระเบียบและหนังสือดังกล่าวโดยเคร่งครัด หากพบว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใดจงใจหรือหลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติตามระเบียบและหนังสือสั่งการดังกล่าว ก็ให้พิจารณาดำเนินการตามกฎหมายกับผู้ที่เกี่ยวข้องอย่างจริงจังตามประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๐๔/๒๕๕๗ ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุทธิพงษ์ จุลเจริญ)
รองปลัดกระทรวงมหาดไทย ปฏิบัติราชการแทน
ปลัดกระทรวงมหาดไทย

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนการจัดสรรเงินอุดหนุนและพัฒนาระบบงบประมาณ
โทรศัพท์ ๐ ๒๒๔๑ ๙๐๔๙, โทรสาร ๐ ๒๒๔๑ ๙๐๔๙

ด่วนมาก
ที่ ตผ ๐๐๑๖/ ๑๒๐๑

สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน
ถนนพระรามที่ ๖ กทม. ๑๐๔๐๐

๒๔ มีนาคม ๒๕๕๙

เรื่อง การจัดฝึกอบรม สัมมนา และศึกษาดูงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เรียน ปลัดกระทรวงมหาดไทย

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือสำนักตรวจเงินแผ่นดินจังหวัดอุบลราชธานี ด่วนที่สุด ที่ ตผ ๐๐๔๗.๑ อบ/๐๐๔๗ ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินโดยสำนักตรวจเงินแผ่นดินจังหวัดอุบลราชธานี ได้ตรวจสอบโครงการเพิ่มพูนประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของบุคลากร ประจำปี ๒๕๕๙ ขององค์การบริหารส่วนตำบลอำเภอสิรินธร จังหวัดอุบลราชธานี โดยตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๙ จำนวนเงิน ๕๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท เพื่อใช้จ่ายในการฝึกอบรมให้ความรู้แก่พนักงานส่วนตำบล ลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้าง รวมทั้งคณะผู้บริหาร สมาชิกสภาฯ และผู้นำชุมชน ผู้นำองค์กรหรือกลุ่มอาชีพต่าง ๆ รวมทั้งการศึกษาดูงาน ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ส่งเสริมพัฒนาศักยภาพและเสริมสร้างความรู้ โดยนำประสบการณ์มาปรับใช้ในการปฏิบัติงาน และเพื่อให้เกิดความสามัคคีเกิดความร่วมมือในการปฏิบัติงานในทุกภาคส่วน ผลการตรวจสอบปรากฏว่า การศึกษาดูงานในสถานที่ต่าง ๆ ไม่สอดคล้องกับหลักการและเหตุผลและวัตถุประสงค์ของโครงการ มีลักษณะเป็นการไปท่องเที่ยวโดยไม่สามารถนำมาใช้ประโยชน์แก่องค์การบริหารส่วนตำบล หรือเพิ่มศักยภาพให้แก่ชุมชนหรือประชาชนในท้องถิ่นได้ และได้ตรวจสอบการเบิกจ่ายเงินโครงการเพิ่มพูนประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของบุคลากร ประจำปี ๒๕๕๘ พบว่ามีการเบิกจ่ายเงินค่าอาหารและค่าเช่าที่พักสูงกว่าอัตราที่กำหนด เป็นจำนวนเงิน ๔๑,๐๕๕.๐๐ บาท สำนักตรวจเงินแผ่นดินจังหวัดอุบลราชธานีจึงมีข้อเสนอแนะให้ยุติการจัดฝึกอบรมและศึกษาดูงานโครงการดังกล่าวและให้นำเงินเบิกเกินอัตราที่กำหนดในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ นำส่งคืนคลังองค์การบริหารส่วนตำบล โดยเร็ว รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินพิจารณาแล้วเห็นว่าเพื่อให้การใช้จ่ายเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นไปโดยประหยัด เกิดความคุ้มค่า และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินจึงมีข้อเสนอแนะให้ปลัดกระทรวงมหาดไทยพิจารณาสั่งการผู้ว่าราชการจังหวัดและนายอำเภอทั่วประเทศกำกับ ดูแลการดำเนินโครงการจัดฝึกอบรม สัมมนา และศึกษาดูงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของโครงการ หากพบว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใดดำเนินโครงการจัดฝึกอบรม สัมมนา และศึกษาดูงานที่มีลักษณะเป็นการไปท่องเที่ยวโดยไม่สามารถนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่นและประชาชนในท้องถิ่นโดยรวมได้ ให้ยุติการดำเนินโครงการดังกล่าว และกำชับให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถือปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม และการเข้ารับการฝึกอบรมของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๗ และหนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้องโดยเคร่งครัด

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการและแจ้งผลการดำเนินการดังกล่าวให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินทราบเพื่อประกอบการตรวจสอบตามอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายพิศิษฐ์ ลีลาวชิโรภาส)

ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน

สำนักตรวจสอบการดำเนินงานที่ ๔
โทร. ๐ ๒๑๒๖ ๑๕๐๐ ต่อ ๙๔๑๑ ๙๔๑๒
โทรสาร ๐ ๒๒๗๙ ๙๐๕๘
ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ : pao4@oag.go.th

ที่ มท ๐๘๐๘.๒/ว ๑๐๖๓

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต
กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

๑ มิถุนายน ๒๕๕๙

เรื่อง การให้สิทธิพิเศษประเภทไม่บังคับแก่กรมวิชาการเกษตร ในการจำหน่ายพันธุ์พืชและปัจจัยการผลิต

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๒๐๑.๓/ว ๒๖๒๔ ลงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๙

ด้วยกระทรวงมหาดไทยแจ้งว่า คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๙ ให้กรมวิชาการเกษตรได้รับสิทธิพิเศษประเภทไม่บังคับ ในการจำหน่ายพันธุ์พืชและปัจจัยการผลิต โดยให้ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น หน่วยงานอื่นซึ่งมีกฎหมายบัญญัติให้มีฐานะเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ ที่ประสงค์จะจัดซื้อเมล็ดพันธุ์พืชหรือปัจจัยการผลิต สามารถติดต่อขอซื้อจากกรมวิชาการเกษตรได้โดยตรง ทั้งนี้ สิทธิพิเศษในการจำหน่ายเมล็ดพันธุ์พืชและปัจจัยการผลิต มีความหมายครอบคลุม ดังนี้

๑. พันธุ์พืช หมายถึง พันธุ์พืชไร่ พืชสวน และปัจจัยการผลิตที่ได้จากผลงานวิจัยของกรมวิชาการเกษตร ซึ่งพันธุ์พืช หมายความถึง ส่วนที่ใช้ในการขยายพันธุ์ เช่น เมล็ดพันธุ์ ท่อนพันธุ์ ต้นพันธุ์ หัวพันธุ์ หน่อพันธุ์ เป็นต้น

๒. ปัจจัยการผลิต หมายถึง ผลิตภัณฑ์ชีวินทรีย์ป้องกันกำจัดศัตรูพืช ปุ๋ยชีวภาพ ชุดตรวจสอบเชื้อชีวินทรีย์ เป็นต้น

รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นพิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อให้การจัดหาพัสดุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นไปโดยถูกต้องตามมติคณะรัฐมนตรี รวมทั้งเป็นไปในทิศทางเดียวกับส่วนราชการ จึงขอแจ้งสิทธิพิเศษประเภทไม่บังคับแก่กรมวิชาการเกษตร ในการจำหน่ายพันธุ์พืชและปัจจัยการผลิต ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทราบและถือเป็นแนวทางปฏิบัติในการจัดหาพัสดุประเภทพันธุ์พืชและปัจจัยการผลิตดังกล่าว ทั้งนี้ สามารถดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่ www.gad.moi.go.th เมนูหลัก “งานข้อมูลกฎระเบียบ” หมวด “งานประสานคณะรัฐมนตรีและรัฐสภา” หัวข้อ “งานประสานคณะรัฐมนตรี” เรื่อง การให้สิทธิพิเศษประเภทไม่บังคับแก่กรมวิชาการเกษตร ในการจำหน่ายพันธุ์พืชและปัจจัยการผลิต

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถือเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายดุษฎี สุวัฒวิตยากร)
รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนการจัดสรรเงินอุดหนุนและพัฒนาระบบงบประมาณ
โทรศัพท์/โทรสาร ๐ ๒๒๔๑ ๙๐๔๙

ด่วนที่สุด

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กระทรวงมหาดไทย สำนักงานปลัดกระทรวง โทร. ๐ ๒๒๒๓ ๒๒๑๖

ที่ มท ๐๒๐๑.๓/ว ๒๖๒๔ **วันที่** ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๙

เรื่อง การให้สิทธิพิเศษประเภทไม่บังคับแก่กรมวิชาการเกษตร ในการจำหน่ายพันธุ์พืชและปัจจัยการผลิต

เรียน หัวหน้าส่วนราชการระดับกรม หัวหน้าหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ ในสังกัดกระทรวงมหาดไทย และหัวหน้าหน่วยงาน ในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย

ด้วยสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีแจ้งว่า คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๙ ลงมติอนุมัติให้กรมวิชาการเกษตรได้รับสิทธิพิเศษประเภทไม่บังคับ ในการจำหน่ายพันธุ์พืชและปัจจัยการผลิต โดยให้ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น หน่วยงานอื่นซึ่งมีกฎหมายบัญญัติให้มีฐานะเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ ที่ประสงค์จะจัดซื้อเมล็ดพันธุ์พืชหรือปัจจัยการผลิต สามารถติดต่อขอซื้อจากกรมวิชาการเกษตรได้โดยตรง ทั้งนี้ สิทธิพิเศษในการจำหน่ายเมล็ดพันธุ์พืชและปัจจัยการผลิต มีความหมายครอบคลุม ดังนี้

๑. พันธุ์พืช หมายถึง พันธุ์พืชไร่ พืชสวน และปัจจัยการผลิตที่ได้จากผลงานวิจัยของกรมวิชาการเกษตร ซึ่งพันธุ์พืช หมายความถึง ส่วนที่ใช้ในการขยายพันธุ์ เช่น เมล็ดพันธุ์ ท่อนพันธุ์ ต้นพันธุ์ หัวพันธุ์ หน่อพันธุ์ เป็นต้น

๒. ปัจจัยการผลิต หมายถึง ผลิตภัณฑ์ชีวินทรีย์ป้องกันกำจัดศัตรูพืช ปุ๋ยชีวภาพ ชุดตรวจสอบเชื้อชีวินทรีย์ เป็นต้น

ทั้งนี้ สามารถดูรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ www.gad.moi.go.th เมนูหลัก "งานข้อมูลกฎระเบียบ" หมวด "งานประสานคณะรัฐมนตรีและรัฐสภา" หัวข้อ "งานประสานคณะรัฐมนตรี" เรื่อง การให้สิทธิพิเศษประเภทไม่บังคับแก่กรมวิชาการเกษตร ในการจำหน่ายพันธุ์พืชและปัจจัยการผลิต

จึงเรียนมาเพื่อทราบและถือปฏิบัติต่อไป

(นายณัฐพงศ์ ศิริชนะ)
รองปลัดกระทรวงมหาดไทย ปฏิบัติราชการแทน
ปลัดกระทรวงมหาดไทย

ที่ มท. ๐๘๐๑.๑/ว ๑๖ ลว ๑๙ พ.ค. ๕๙

เรียน ร.อสถ.,ผชช. , หน.ผต.สถ. , ผต.สถ.
ผอ.สำนัก , ผอ.กอง , ผอ.ส่วน , ผอ.กลุ่ม
- เพื่อโปรดทราบและถือปฏิบัติและพิจารณาดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง

เรียน ผอ.สน.คท.
- เพื่อโปรดทราบ
- เห็นควรแจ้ง พอ.ทานทุกส่วน เพื่อทราบ และถือปฏิบัติ

(นายรัฐศาสตร์ ชิดชู)
ล.สถ.

ที่ มท ๐๘๐๘.๒/ว ๓๒๑๕

กระทรวงมหาดไทย
ถนนอัษฎางค์ กทม. ๑๐๒๐๐

๑ มิถุนายน ๒๕๕๙

เรื่อง ชักซ้อมแนวทางการใช้จ่ายงบประมาณเพื่อช่วยเหลือประชาชนกรณีเกิดสาธารณภัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

ด้วยปัจจุบันได้เกิดสาธารณภัยขึ้นในเขตพื้นที่หลายจังหวัด เช่น วาตภัย อัคคีภัย ภัยแล้ง เป็นต้น ทำให้ประชาชนได้รับความเดือดร้อนสร้างความสูญเสียต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนเป็นจำนวนมาก ซึ่งรัฐบาลและคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) มีความห่วงใยประชาชนที่ได้รับความเดือดร้อน โดยกำชับให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเตรียมความพร้อมในการป้องกันภัยที่อาจจะเกิดขึ้นและเร่งให้ความช่วยเหลือผู้ได้รับผลกระทบกรณีที่เกิดสาธารณภัยดังกล่าว

กระทรวงมหาดไทยพิจารณาแล้ว องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานของรัฐซึ่งมีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายในด้านการรักษาความสงบเรียบร้อยและด้านการป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัย และมีงบประมาณของตนเองที่สามารถจะนำไปใช้จ่ายเพื่อให้ความช่วยเหลือประชาชนที่ได้รับผลกระทบกรณีที่เกิดสาธารณภัยในเขตพื้นที่ ดังนั้น เพื่อให้การใช้จ่ายงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเรื่องดังกล่าวเป็นไปอย่างถูกต้องและเหมาะสม เกิดประโยชน์ต่อประชาชนโดยส่วนรวม จึงอาศัยอำนาจตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยวิธีการงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๑ ข้อ ๔ และระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๔ ชักซ้อมแนวทางปฏิบัติในการใช้จ่ายงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อให้ความช่วยเหลือประชาชนกรณีเกิดสาธารณภัยดังนี้

๑. ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพิจารณาใช้จ่ายงบประมาณเพื่อช่วยเหลือประชาชนกรณีเกิดสาธารณภัย โดยการนำเงินสำรองจ่ายซึ่งได้ตั้งงบประมาณไว้แล้วไปใช้จ่ายในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนเป็นอันดับแรก และหากเงินสำรองจ่ายมีไม่เพียงพอก็สามารถโอนงบประมาณรายการที่เหลือจ่ายหรือไม่มีความจำเป็นต้องจ่ายไปเพิ่มจ่ายได้โดยถือปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยวิธีการงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

๒. กรณีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีงบประมาณไม่เพียงพอที่จะดำเนินการตามข้อ ๑ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถใช้จ่ายเงินสะสมดำเนินการช่วยเหลือประชาชนกรณีเกิดสาธารณภัย โดยถือปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

๓. ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประสานความร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในการให้ความช่วยเหลือประชาชนกรณีเกิดสาธารณภัย เพื่อมิให้เกิดการซ้ำซ้อนทั้งในด้านภารกิจและวัสดุอุปกรณ์ที่นำไปช่วยเหลือ และเมื่อดำเนินการให้ความช่วยเหลือประชาชนที่ได้รับความเดือดร้อนจากสาธารณภัยแล้ว ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรายงานผลการดำเนินการให้ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือนายอำเภอทราบแล้วแต่กรณี

/๔. ในการ...

๔. ในการให้ความช่วยเหลือประชาชนที่ได้รับความเดือดร้อนจากสาธารณภัย ขอให้คำนึงถึงประโยชน์ของทางราชการ ประชาชน สถานะทางการเงินการคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตลอดจนกฎหมาย ระเบียบ และหนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้องโดยเคร่งครัด

๕. การใช้จ่ายงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อให้ความช่วยเหลือประชาชนกรณีเกิดสาธารณภัยตามหลักเกณฑ์นี้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถให้ความช่วยเหลือได้ทันทีภายใต้กรอบอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย โดยไม่ต้องรอให้มีประกาศภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยเงินทดรองราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๖

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุทธิพงษ์ จุลเจริญ)
รองปลัดกระทรวงมหาดไทย ปฏิบัติราชการแทน
ปลัดกระทรวงมหาดไทย

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนการจัดสรรเงินอุดหนุนและพัฒนาระบบงบประมาณ
โทร. ๐-๒๒๔๑-๙๐๐๐ ต่อ ๑๕๒๔
โทรสาร ๐-๒๒๔๑-๙๐๔๙

ด่วนมาก
ที่ มท ๐๘๐๘.๒/ว ๓๕๒๓

กระทรวงมหาดไทย
ถนนอัษฎางค์ กรุงเทพ ๑๐๒๐๐

๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๙

เรื่อง หลักเกณฑ์และอัตราค่าใช้จ่ายประกอบการพิจารณางบประมาณรายจ่ายประจำปีในลักษณะค่าใช้สอย วัสดุ และค่าสาธารณูปโภค

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

อ้างถึง ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยวิธีการงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๑

สิ่งที่ส่งมาด้วย หลักเกณฑ์ และอัตราค่าใช้จ่ายประกอบการพิจารณางบประมาณรายจ่ายประจำปีในลักษณะค่าใช้สอย วัสดุ และค่าสาธารณูปโภค จำนวน ๘ แผ่น

ตามที่ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยวิธีการงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๑ ข้อ ๒๓ กำหนดให้เจ้าหน้าที่งบประมาณทำการพิจารณาตรวจสอบ วิเคราะห์ และแก้ไขงบประมาณในชั้นต้นแล้วเสนอต่อผู้บริหารท้องถิ่น เมื่อผู้บริหารท้องถิ่นได้พิจารณาอนุมัติให้ตั้งงบประมาณให้เจ้าหน้าที่งบประมาณจัดทำเป็นร่างงบประมาณรายจ่ายประจำปีเสนอต่อสภาท้องถิ่น ภายในวันที่ ๑๕ สิงหาคม นั้น

กระทรวงมหาดไทยพิจารณาแล้ว เห็นว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องจัดทำข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๐ โดยต้องเสนอต่อสภาท้องถิ่นภายในวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๙ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยวิธีการงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๑ ข้อ ๒๓ ดังนั้น เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีข้อมูลประกอบในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี และสอดคล้องกับส่วนราชการ จึงอาศัยอำนาจตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยวิธีการงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๑ ข้อ ๔ กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติ เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำหลักเกณฑ์และอัตราค่าใช้จ่ายเพื่อนำมาประกอบการพิจารณาในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีและงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ เป็นต้นไป ดังนี้

๑. กรณีที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดอัตราค่าใช้จ่ายในเรื่องใดไว้แล้ว เช่น ค่าเช่าบ้าน ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ ค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม ค่าตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลา เป็นต้น ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ใช้อัตราค่าใช้จ่ายดังกล่าวเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณางบประมาณรายจ่ายประจำปีและงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม กรณีที่กระทรวงมหาดไทยไม่ได้กำหนดอัตราค่าใช้จ่ายไว้ แต่มีส่วนราชการอื่นกำหนดอัตราค่าใช้จ่ายไว้ เช่น บัญชีราคามาตรฐานครุภัณฑ์ของสำนักงบประมาณ หรือเกณฑ์ราคากลางและคุณลักษณะพื้นฐานครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์ ของกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารก็ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใช้อัตราค่าใช้จ่ายดังกล่าวตามที่ส่วนราชการอื่นกำหนด

/ ๒. การกำหนด...

๒. การกำหนดอัตราค่าใช้จ่ายในลักษณะค่าใช้สอย วัสดุ และค่าสาธารณูปโภคเพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณางบประมาณรายจ่ายประจำปีและงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมนอกเหนือจากข้อ ๑ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถือปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และอัตราค่าใช้จ่ายประกอบการพิจารณางบประมาณรายจ่ายประจำปีในลักษณะค่าใช้สอย วัสดุและค่าสาธารณูปโภค ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อทราบและแจ้งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุทธิพงษ์ จุลเจริญ)
รองปลัดกระทรวงมหาดไทย ปฏิบัติราชการแทน
ปลัดกระทรวงมหาดไทย

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนการจัดสรรเงินอุดหนุนและพัฒนาระบบงบประมาณ
โทรศัพท์ ๐ ๒๒๔๑ ๙๐๐๐ ต่อ ๑๕๒๔
โทรสาร ๐ ๒๒๔๑ ๙๐๔๙

หลักเกณฑ์ และอัตราค่าใช้จ่ายประกอบการพิจารณางบประมาณรายจ่ายประจำปี
ในลักษณะค่าใช้สอย วัสดุ และค่าสาธารณูปโภค
ตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนมาก ที่ มท ๐๘๐๘.๒/ว ๓๕๒๓ ลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๙

---

๑. ค่าใช้สอย

๑.๑ ค่าเช่าอาคารและที่ดิน

ใช้อัตราค่าเช่าตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการบริหารงานของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๕๓ ค่าเช่าอาคารและที่ดิน รวมทั้งค่าบริการอื่นใดที่เกี่ยวกับการเช่าให้ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเบิกจ่ายเท่าที่จ่ายจริงตามอัตรา ดังนี้

(๑) การเช่าอาคารเพื่อใช้ในการปฏิบัติงาน เก็บเอกสารหรือพัสดุต่างๆ ให้เบิกเท่าที่จ่ายจริงไม่เกินอัตราตารางเมตรละ ๕๐๐ บาทต่อเดือน หรือในกรณีที่มีเหตุผลความจำเป็นต้องเช่าในอัตราเกินตารางเมตรละ ๕๐๐ บาทต่อเดือน ให้เบิกจ่ายในวงเงินไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาทต่อเดือน

(๒) การเช่าที่ดินเพื่อใช้ในราชการ ให้เบิกเท่าที่จ่ายจริงไม่เกินอัตรา ๕๐,๐๐๐ บาทต่อเดือน

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นต้องเบิกค่าใช้จ่ายตาม (๑) หรือ (๒) เกินอัตราที่กำหนดไว้ ให้ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเบิกจ่ายเท่าที่จ่ายจริง ทั้งนี้ อัตราที่เบิกจ่ายต้องไม่สูงกว่าอัตราตามท้องตลาดและต้องบันทึกเหตุผลที่ต้องเบิกจ่ายในอัตรานั้นไว้ด้วย

๑.๒ ค่าจ้างเหมาบริการทำความสะอาดอาคารสถานที่ราชการ

อัตราไม่เกิน ๑๐ บาท / ตารางเมตร / เดือน หรือ อัตราไม่เกิน ๑๑,๕๐๐ บาท/ คน / เดือน

<u>หมายเหตุ</u>

- ให้บริการ วันละ ๘ ชั่วโมง ๖ วัน / สัปดาห์
- เป็นอัตราราคาที่รวมค่าบริหารจัดการ กำไร ดอกเบี้ย ภาษี และค่าอุปกรณ์ เครื่องมือที่จำเป็นในการให้บริการแล้ว

๑.๓ ค่าจ้างเหมาบริการรักษาความปลอดภัย

อัตราไม่เกิน ๕.๙๐ บาท / ตารางเมตร / เดือน หรือ อัตราไม่เกิน ๑๙,๐๐๐ บาท / คน / เดือน

<u>หมายเหตุ</u>

- ทำงานวันละ ๑๒ ชั่วโมงต่อวัน ไม่มีวันหยุด
- เป็นอัตราราคาที่รวมค่าบริหารจัดการ กำไร ดอกเบี้ย ภาษี และค่าอุปกรณ์เครื่องมือที่จำเป็นในการให้บริการแล้ว

/๑.๔ ค่าเช่า...

๑.๔ ค่าเช่าเครื่องถ่ายเอกสาร

หน่วย : บาท /เดือน

รายการ	อัตรา	หมายเหตุ
เครื่องถ่ายเอกสารแบบมีการย่อ-ขยาย		
๑. ปริมาณการถ่ายขั้นต่ำ ๕,๐๐๐ แผ่น/เดือน	๒,๔๐๐	แผ่นที่ ๕,๐๐๑ ขึ้นไป ค่าบริการแผ่นละ ๐.๓๕ บาท
๒. ปริมาณการถ่ายขั้นต่ำ ๑๐,๐๐๐ แผ่น/เดือน	๓,๘๐๐	แผ่นที่ ๑๐,๐๐๑ ขึ้นไป ค่าบริการแผ่นละ ๐.๓๒ บาท
๓. ปริมาณการถ่ายขั้นต่ำ ๑๕,๐๐๐ แผ่น/เดือน	๔,๘๐๐	แผ่นที่ ๑๕,๐๐๑ ขึ้นไป ค่าบริการแผ่นละ ๐.๓๐ บาท
๔. ปริมาณการถ่ายขั้นต่ำ ๒๐,๐๐๐ แผ่น/เดือน	๕,๔๐๐	แผ่นที่ ๒๐,๐๐๑ ขึ้นไป ค่าบริการแผ่นละ ๐.๒๕ บาท

หมายเหตุ

- หากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถ่ายเอกสารต่ำกว่า ๕,๐๐๐ แผ่นต่อเดือน ขอให้พิจารณาใช้เครื่องถ่ายเอกสารร่วมกันเพื่อเป็นการประหยัดงบประมาณ
- กรณีที่เช่าเครื่องถ่ายเอกสารจำนวนมากกว่า ๑ เครื่องขึ้นไป ควรคำนึงถึงส่วนลดที่จะได้รับจากผู้ให้บริการ อัตราเฉลี่ยต่อแผ่นควรต่ำกว่าอัตราข้างต้น
- รวมภาษีมูลค่าเพิ่มแล้ว
- ราคารวมวัสดุสิ้นเปลือง ค่าอะไหล่ ค่าบริการบำรุงรักษา และค่าใช้จ่ายอื่นๆ แต่ไม่รวมค่ากระดาษถ่ายเอกสาร

๑.๕ ค่าซ่อมแซมบำรุงรักษายานพาหนะ

หลักเกณฑ์การตั้งงบประมาณค่าซ่อมบำรุงและค่าวัสดุยานพาหนะ

การซ่อมและการบำรุงรักษายานพาหนะ สามารถกำหนดได้ ๒ ระดับ คือ

(๑) การซ่อมปกติ คือ การซ่อมบำรุงยานพาหนะที่วัสดุอะไหล่มีอายุการใช้งานปกติระหว่าง ๔-๖ ปี หรือระยะทางใช้งานหว่าง ๖๐,๐๐๐ – ๑๒๐,๐๐๐ กิโลเมตร แล้วแต่ระยะใดถึงก่อน ยานพาหนะที่เข้าข่ายการซ่อมบำรุงปกติ คือ

(๑.๑) ยานพาหนะที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดซื้อหามาใหม่และอายุการใช้งานระหว่าง ๔-๖ ปี หรือระยะทางใช้งานระหว่าง ๖๐,๐๐๐ – ๑๒๐,๐๐๐ กิโลเมตร แล้วแต่ระยะใดถึงก่อน

(๑.๒) ยานพาหนะเดิมที่มีการซ่อมกลางเรียบร้อยแล้ว และยานพาหนะดังกล่าวมีอายุใช้งานหลังจากการซ่อมดังกล่าวแล้ว ไม่เกิน ๖ ปี หรือใช้งานไม่เกิน ๑๒๐,๐๐๐ กิโลเมตร แล้วแต่ระยะใดถึงก่อน

/(๒) การซ่อม...

(๒) การซ่อมกลาง คือการซ่อมบำรุงยานพาหนะที่มีอายุการใช้งานครบ ๖ ปี หรือระยะทางใช้งานครบ ๑๒๐,๐๐๐ กิโลเมตร แล้วแต่ระยะใดถึงก่อน ยานพาหนะที่เข้าข่ายซ่อมบำรุงระดับนี้ คือ

(๒.๑) ยานพาหนะใหม่ที่มีอายุการใช้งานครบ ๖ ปี หรือระยะทางใช้งานครบ ๑๒๐,๐๐๐ กิโลเมตร แล้วแต่ระยะใดถึงก่อน

(๒.๒) ยานพาหนะเดิมที่หลังจากการซ่อมกลางแล้ว มีอายุการใช้งานหลังจากการซ่อมดังกล่าวครบ ๖ ปี หรือ ระยะทางใช้งานครบ ๑๒๐,๐๐๐ กิโลเมตร แล้วแต่ระยะใดถึงก่อน

การตั้งงบประมาณรายจ่ายค่าซ่อมบำรุงรักษา และค่าวัสดุยานพาหนะ จะต้องมีทะเบียนอายุยานพาหนะ รายการขอซ่อมบำรุงตามลักษณะโดยประมวลข้อมูลในแต่ละปีว่าจะมีรายการขอซ่อมบำรุงประเภทใดบ้างจะต้องปรับรายการ และจำนวนยานพาหนะให้สอดคล้องกับรายการซ่อมบำรุง ๒ ประเภท ดังกล่าวข้างต้น

การซ่อมบำรุงจะกำหนดตามอายุการใช้งานของวัสดุอะไหล่ หรือระยะทางการใช้งานของวัสดุอะไหล่ไม่เกี่ยวข้องกับอายุของยานพาหนะ เมื่อมีการซ่อมบำรุงหรือเปลี่ยนวัสดุอะไหล่ยานพาหนะตามข้อกำหนดแล้ว อายุของวัสดุอะไหล่ที่ได้รับการซ่อมบำรุงเสร็จแล้ว จะต้องถือว่าเป็นของใหม่

ค่าซ่อมแซมบำรุงรักษายานพาหนะ

หน่วย : บาท / คัน / ปี

ประเภทยานพาหนะ	ค่าซ่อมปกติ ค่าวัสดุและค่าแรงงาน	ค่าซ่อมกลาง ค่าวัสดุและค่าแรงงาน
๑. รถยนต์นั่งธรรมดา		
เครื่องยนต์เบนซิน	๑๑,๙๐๐	๖๙,๙๐๐
เครื่องยนต์ดีเซล	๑๑,๑๐๐	๖๗,๒๐๐
๒. รถโดยสารขนาด ๑๐-๑๒ ที่นั่ง		
เครื่องยนต์เบนซิน	๑๑,๗๐๐	๘๐,๗๐๐
เครื่องยนต์ดีเซล	๑๑,๗๐๐	๘๑,๓๐๐
๓. รถยนต์บรรทุกขนาดไม่เกิน ๑ ตัน		
เครื่องยนต์เบนซิน	๑๕,๒๐๐	๘๒,๒๐๐
เครื่องยนต์ดีเซล	๑๒,๘๐๐	๗๒,๗๐๐
๔. รถยนต์บรรทุกขนาด ไม่เกิน ๑ ตัน ขับเคลื่อน ๔ ล้อ		
เครื่องยนต์เบนซิน	๑๖,๗๐๐	๙๗,๘๐๐
เครื่องยนต์ดีเซล	๑๕,๓๐๐	๙๖,๐๐๐
๕. รถจักรยานยนต์		
เครื่องยนต์เบนซิน	๓,๑๐๐	๑๑,๗๐๐

/<u>หมายเหตุ</u> ...

หมายเหตุ

หลักเกณฑ์ข้างต้นภายใต้สมมุติฐาน ดังนี้

- รถยนต์ใช้ในราชการปกติวิ่งเฉลี่ย ๒๐,๐๐๐ กม./ คัน / ปี
- รถจักรยานยนต์ใช้ในราชการปกติวิ่งเฉลี่ย ๖,๐๐๐ กม./ คัน / ปี
- ค่าซ่อมแซมบำรุงรักษาพาหนะใน ๓ ปีแรกไม่มี เนื่องจากยังอยู่ในช่วงรับประกัน
- รถจักรยานยนต์ไม่มีการรับประกันตั้งแต่ซื้อ

๑.๖ ค่าจ้างเหมาบริการป้องกันและกำจัดปลวก

หน่วย : บาท / ตารางเมตร / เดือน

ขนาดพื้นที่ (ตารางเมตร)	วิธีป้องกันและกำจัดปลวก	อัตราไม่เกิน
๑-๑,๐๐๐	ฉีดพ่น	๒.๔๒
	อัดน้ำยา	๒.๓๘
	ใช้มากกว่า ๑ วิธีขึ้นไป	๓.๓๕
๑,๐๐๑-๕,๐๐๐	ฉีดพ่น	๐.๙๕
	อัดน้ำยา	๐.๙๓
	ใช้มากกว่า ๑ วิธีขึ้นไป	๑.๑๑
๕,๐๐๑ ขึ้นไป	ฉีดพ่น	๐.๒๒
	อัดน้ำยา	๐.๒๒
	ใช้มากกว่า ๑ วิธีขึ้นไป	๐.๒๗

หมายเหตุ

- เป็นอัตราที่รวมค่าบริหารจัดการ กำไร ดอกเบี้ย ภาษี และค่าอุปกรณ์ เครื่องมือที่จำเป็นในการให้บริการแล้ว

/๒. ค่าวัสดุ...

๒. ค่าวัสดุ

๒.๑ ราคาวัสดุเชื้อเพลิงและหล่อลื่นยานพาหนะ

หน่วย : บาท / ลิตร

ชนิดของวัสดุเชื้อเพลิงและหล่อลื่นยานพาหนะ	อัตราราคา
๑. แก๊สโซฮอล์ออกเทน ๙๑	๒๓.๐๘
๒. แก๊สโซฮอล์ออกเทน ๙๕	๒๓.๕๐
๓. แก๊สโซฮอล์ E๒๐	๒๑.๑๔
๔. แก๊สโซฮอล์ E๘๕	๑๘.๐๙
๕. น้ำมันดีเซลหมุนเร็ว	๒๐.๐๐
๖. ก๊าซธรรมชาติ (NGV) กิโลกรัมละ	๑๓.๕๐
๗. น้ำมันหล่อลื่นสำหรับรถยนต์ เบนซิน	๒๓๐.๐๐
๘. น้ำมันหล่อลื่นสำหรับรถยนต์ ดีเซล	๑๘๐.๐๐
๙. น้ำมันหล่อลื่นสำหรับรถยนต์ ก๊าซ	๑๐๐.๐๐
๑๐. น้ำมันหล่อลื่นสำหรับรถจักรยานยนต์	๑๑๐.๐๐

<u>หมายเหตุ</u>

- ข้อมูลราคาวัสดุเชื้อเพลิง เป็นราคา ณ วันที่ ๙ มกราคม ๒๕๕๙
  ยกเว้น น้ำมันดีเซลหมุนเร็ว ใช้ราคา ๒๐.๐๐ บาท / ลิตร
- ข้อมูลราคาวัสดุหล่อลื่นยานพาหนะ ณ เดือนธันวาคม ๒๕๕๘

/๒.๒ ค่าใช้จ่าย...

๒.๒ ค่าใช้จ่ายรายการวัสดุเชื้อเพลิงและหล่อลื่นยานพาหนะ

ประเภทยานพาหนะ	ค่าวัสดุเชื้อเพลิง		วัสดุหล่อลื่นยานพาหนะ	รวม	
	บาท/คัน/ปี	บาท/คัน/ปี	บาท/คัน/ปี	บาท/คัน/ปี	บาท/คัน/กม.
๑. รถยนต์นั่งธรรมดา					
เครื่องยนต์เบนซินแก๊สโซฮอล์ออกเทน ๙๑	๔๐,๖๐๐	๒.๐๓	๒,๖๐๐	๔๓,๒๐๐	๒.๑๖
เครื่องยนต์เบนซินแก๊สโซฮอล์ออกเทน ๙๕	๔๑,๔๐๐	๒.๐๗	๒,๖๐๐	๔๔,๐๐๐	๒.๒๐
เครื่องยนต์เบนซินแก๊สโซฮอล์ E๒๐	๓๗,๒๐๐	๑.๘๖	๒,๖๐๐	๓๙,๘๐๐	๑.๙๙
เครื่องยนต์ดีเซล	๓๕,๒๐๐	๑.๗๖	๒,๐๐๐	๓๗,๒๐๐	๑.๘๖
ก๊าซธรรมชาติ (NGV) (กิโลกรัม)	๒๒,๘๐๐	๑.๑๔	๑,๕๐๐	๒๔,๓๐๐	๑.๒๒
๒. รถโดยสารขนาด ๑๐-๑๒ ที่นั่ง					
เครื่องยนต์เบนซินแก๊สโซฮอล์ออกเทน ๙๑	๔๕,๕๐๐	๒.๒๘	๔,๕๐๐	๕๐,๐๐๐	๒.๕๐
เครื่องยนต์เบนซินแก๊สโซฮอล์ออกเทน ๙๕	๔๖,๔๐๐	๒.๓๒	๔,๕๐๐	๕๐,๙๐๐	๒.๕๕
เครื่องยนต์เบนซินแก๊สโซฮอล์ E๒๐	๔๑,๗๐๐	๒.๐๙	๔,๕๐๐	๔๖,๒๐๐	๒.๓๑
เครื่องยนต์ดีเซล	๔๐,๒๐๐	๒.๐๑	๓,๕๐๐	๔๓,๗๐๐	๒.๑๙
ก๊าซธรรมชาติ (NGV) (กิโลกรัม)	๒๕,๖๐๐	๑.๒๘	๒,๖๐๐	๒๘,๒๐๐	๑.๔๑
๓. รถยนต์บรรทุกขนาดไม่เกิน ๑ ตัน					
เครื่องยนต์เบนซินแก๊สโซฮอล์ออกเทน ๙๑	๔๓,๕๐๐	๒.๑๘	๔,๘๐๐	๔๘,๓๐๐	๒.๔๒
เครื่องยนต์เบนซินแก๊สโซฮอล์ออกเทน ๙๕	๔๔,๓๐๐	๒.๒๒	๔,๘๐๐	๔๙,๑๐๐	๒.๔๖
เครื่องยนต์เบนซินแก๊สโซฮอล์ E๒๐	๓๙,๙๐๐	๒.๐๐	๔,๘๐๐	๔๔,๗๐๐	๒.๒๔
เครื่องยนต์ดีเซล	๓๗,๗๐๐	๑.๘๙	๓,๘๐๐	๔๑,๕๐๐	๒.๐๘
ก๊าซธรรมชาติ (NGV) (กิโลกรัม)	๒๔,๕๐๐	๑.๒๓	๒,๘๐๐	๒๗,๓๐๐	๑.๓๗
๔ รถยนต์บรรทุกขนาด ไม่เกิน ๑ ตัน ขับเคลื่อน ๔ ล้อ					
เครื่องยนต์เบนซินแก๊สโซฮอล์ออกเทน ๙๑	๔๘,๓๐๐	๒.๔๒	๔,๘๐๐	๕๓,๑๐๐	๒.๖๖
เครื่องยนต์เบนซินแก๊สโซฮอล์ออกเทน ๙๕	๔๙,๒๐๐	๒.๔๖	๔,๘๐๐	๕๔,๐๐๐	๒.๗๐
เครื่องยนต์เบนซินแก๊สโซฮอล์ E๒๐	๔๔,๒๐๐	๒.๒๑	๔,๘๐๐	๔๙,๐๐๐	๒.๔๕
เครื่องยนต์ดีเซล	๔๑,๙๐๐	๒.๑๐	๓,๘๐๐	๔๕,๗๐๐	๒.๒๙
ก๊าซธรรมชาติ (NGV) (กิโลกรัม)	๒๗,๑๐๐	๑.๓๖	๒,๘๐๐	๒๙,๙๐๐	๑.๕๐
๕ รถจักรยานยนต์					
เครื่องยนต์เบนซินแก๊สโซฮอล์ออกเทน ๙๕	๓,๓๐๐	๐.๕๕	๓๐๐	๓,๖๐๐	๐.๖๐
เครื่องยนต์เบนซินแก๊สโซฮอล์ E๒๐	๓,๐๐๐	๐.๕๐	๓๐๐	๓,๓๐๐	๐.๕๕

/หมายเหตุ...

<u>หมายเหตุ</u>

- ข้อมูลราคาวัสดุเชื้อเพลิง เป็นราคา ณ วันที่ ๙ มกราคม ๒๕๕๙
  ยกเว้นน้ำมันดีเซล หมุนเร็ว ใช้ราคา ๒๐.๐๐ บาท / ลิตร
- ข้อมูลราคาวัสดุหล่อลื่นยานพาหนะ ณ เดือนธันวาคม ๒๕๕๘
- รถยนต์ใช้ในราชการปกติวิ่งเฉลี่ย ๒๐,๐๐๐ กม. / คัน / ปี
- รถยนต์ที่วิ่งระยะทางน้อยกว่า ๒๐,๐๐๐ กม. / คัน / ปี หรือใช้ราชการสนาม
  คำนวณจากระยะทางที่ใช้งานจริง X อัตราเฉลี่ย บาท / คัน / กม.
- รถจักรยานยนต์ใช้ในราชการปกติวิ่งเฉลี่ย ๖,๐๐๐ กม. / คัน / ปี
- รถจักรยานยนต์ที่วิ่งระยะทางน้อยกว่า ๖,๐๐๐ กม. / คัน / ปี หรือใช้ราชการสนาม
  คำนวณจากระยะทางที่ใช้งานจริง X อัตราเฉลี่ย บาท / คัน / กม.

๓. ค่าสาธารณูปโภค

หลักเกณฑ์การคำนวณหาขนาดและประมาณการค่าใช้จ่ายเครื่องปรับอากาศ

(๑) การคำนวณหาขนาดเครื่องปรับอากาศห้องประชุม

ประมาณการเครื่องปรับอากาศ ๑,๒๐๐ บีทียูต่อตารางเมตร

(๒) การคำนวณหาขนาดเครื่องปรับอากาศห้องทำงานมีคนเข้าออกปกติ

ประมาณการเครื่องปรับอากาศ ๙๐๐ บีทียูต่อตารางเมตร

<u>หมายเหตุ</u>

- ประมาณการดังกล่าวจะใช้สำหรับห้องที่มีความสูงประมาณ ๒.๕ – ๓.๐ เมตร
- ในกรณีที่มีคนเข้าออกบ่อยให้ประมาณการเพิ่มขึ้นอีก ๑๐ %
- มาตรวัดค่าความเย็น ๑ ตัน = ๑๒,๐๐๐ บีทียูต่อชั่วโมง

/ค่าไฟฟ้า...

ค่าไฟฟ้ารายเดือนของเครื่องปรับอากาศขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

หน่วย : บาท / เดือน

BTU	อัตราค่าไฟฟ้ารายเดือน		
	แรงดัน ต่ำกว่า ๑๒ KV	แรงดัน ต่ำกว่า ๑๒ KV – ๒๔ KV	แรงดันตั้งแต่ ๖๙ KV ขึ้นไป
๙,๐๐๐	๗๐๐	๙๐๐	๙๐๐
๑๐,๐๐๐	๘๐๐	๑,๐๐๐	๑,๐๐๐
๑๑,๐๐๐	๙๐๐	๑,๒๐๐	๑,๑๐๐
๑๒,๐๐๐	๑,๐๐๐	๑,๒๐๐	๑,๑๐๐
๑๓,๐๐๐	๑,๐๐๐	๑,๒๐๐	๑,๒๐๐
๑๔,๐๐๐	๑,๐๐๐	๑,๓๐๐	๑,๒๐๐
๑๕,๐๐๐	๑,๒๐๐	๑,๔๐๐	๑,๔๐๐
๑๖,๐๐๐	๑,๓๐๐	๑,๕๐๐	๑,๔๐๐
๑๗,๐๐๐	๑,๔๐๐	๑,๖๐๐	๑,๕๐๐
๑๘,๐๐๐	๑,๔๐๐	๑,๖๐๐	๑,๕๐๐
๑๙,๐๐๐	๑,๕๐๐	๑,๗๐๐	๑,๖๐๐
๒๐,๐๐๐	๑,๖๐๐	๑,๗๐๐	๑,๗๐๐
๒๑,๐๐๐	๑,๖๐๐	๑,๗๐๐	๑,๗๐๐
๒๒,๐๐๐	๑,๘๐๐	๒,๐๐๐	๑,๙๐๐
๒๓,๐๐๐	๑,๘๐๐	๒,๐๐๐	๑,๙๐๐
๒๔,๐๐๐	๑,๙๐๐	๒,๐๐๐	๑,๙๐๐
๒๕,๐๐๐	๒,๐๐๐	๒,๑๐๐	๒,๐๐๐
๒๖,๐๐๐	๒,๐๐๐	๒,๒๐๐	๒,๑๐๐
๓๐,๐๐๐	๒,๒๐๐	๒,๓๐๐	๒,๒๐๐
๔๐,๐๐๐	๒,๓๐๐	๒,๔๐๐	๒,๓๐๐

หมายเหตุ

- องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องใช้อัตราราคาตามแรงดันไฟฟ้าที่ใช้จริง
- เวลาทำการ ๘ ชั่วโมงต่อวัน ๓๐ วันต่อเดือน
- เป็นราคาสำหรับเครื่องปรับอากาศประหยัดไฟเบอร์ ๔ และเบอร์ ๕
- เป็นราคาสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- รวมค่า Ft ค่าบริการรายเดือน และภาษีมูลค่าเพิ่มแล้ว

ด่วนที่สุด

ที่ มท ๐๘๐๘.๒/ว ๓๖๑๖

กระทรวงมหาดไทย
ถนนอัษฎางค์ กทม. ๑๐๒๐๐

๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๙

เรื่อง ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินอุดหนุนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๙

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

อ้างถึง ๑. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนมาก ที่ มท ๐๘๐๘.๒/ว ๗๔ ลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๓
๒. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๘.๒/ว ๒๙๑๖ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๓

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. สำเนาระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินอุดหนุนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๙ จำนวน ๑ ฉบับ
๒. แบบโครงการขอรับเงินอุดหนุนและรายละเอียดประมาณการค่าใช้จ่าย จำนวน ๑ ฉบับ
๓. แบบบันทึกข้อตกลงการรับเงินอุดหนุน จำนวน ๑ ฉบับ
๔. แบบรายงานผลการดำเนินงาน จำนวน ๑ ฉบับ

ตามที่กระทรวงมหาดไทยได้กำหนดหลักเกณฑ์และแนวทางปฏิบัติการตั้งงบประมาณและการใช้จ่ายงบประมาณหมวดเงินอุดหนุนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามที่อ้างถึง ๑ และ ๒ นั้น

กระทรวงมหาดไทยขอเรียนว่า ได้ออกระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินอุดหนุนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๙ ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑ ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๙ เป็นต้นไป และเพื่อให้การใช้จ่ายเงินอุดหนุนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพประสิทธิผลและบังเกิดประโยชน์ต่อส่วนรวม ปลัดกระทรวงมหาดไทยจึงอาศัยอำนาจตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินอุดหนุนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๙ ข้อ ๙ และ ข้อ ๑๔ กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถือปฏิบัติ ดังนี้

๑. ยกเลิกหนังสือกระทรวงมหาดไทยตามที่อ้างถึง ๑ – ๒

๒. กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติการตั้งงบประมาณและการเบิกจ่ายเงินอุดหนุนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนี้

๒.๑ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแจ้งหน่วยงานที่ประสงค์จะขอรับเงินอุดหนุนเสนอโครงการตามแบบที่ปลัดกระทรวงมหาดไทยกำหนด ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๒ เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพิจารณา ยกเว้นกรณีการอุดหนุนรัฐวิสาหกิจเพื่อดำเนินการเกี่ยวกับการไฟฟ้าและการประปาให้แจ้งรัฐวิสาหกิจจัดทำประมาณการค่าใช้จ่ายจัดส่งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพิจารณา

๒.๒ การบริหารงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นการบริหารงานภายใต้ปีงบประมาณโดยเริ่มตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม จนถึงวันที่ ๓๐ กันยายนของปีถัดไป ดังนั้น เมื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ตรวจสอบสถานะทางการคลังของตนเองแล้วเห็นว่ามีรายได้เพียงพอ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องเบิกจ่ายเงินอุดหนุนให้แก่หน่วยงานที่ขอรับเงินอุดหนุนให้แล้วเสร็จภายในปีงบประมาณนั้น

/๒.๓ การตั้ง...

๒.๓ การตั้งงบประมาณและการเบิกจ่ายเงินอุดหนุนให้แก่หน่วยงานที่ขอรับเงินอุดหนุน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องตรวจสอบว่าหน่วยงานที่ขอรับเงินอุดหนุนมีระเบียบ ข้อบังคับ หลักเกณฑ์ หรือวิธีปฏิบัติเพียงพอที่จะนำเงินอุดหนุนที่ได้รับจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไปใช้จ่ายได้อย่างเหมาะสม และมีประสิทธิภาพ หากหน่วยงานที่ขอรับเงินอุดหนุนไม่มีหลักฐานแสดงในเรื่องดังกล่าว องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นก็สามารถพิจารณาไม่ตั้งงบประมาณหรือเบิกจ่ายเงินอุดหนุนให้หน่วยงานดังกล่าวได้

๒.๔ ก่อนการเบิกจ่ายเงินอุดหนุนให้แก่หน่วยงานที่ขอรับเงินอุดหนุน ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำบันทึกข้อตกลงการรับเงินอุดหนุนกับหน่วยงานที่ขอรับเงินอุดหนุนตามแบบที่ปลัดกระทรวงมหาดไทยกำหนดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๓

๒.๕ เมื่อหน่วยงานที่ขอรับเงินอุดหนุนได้รับเงินจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแล้ว จะต้องออกใบเสร็จรับเงินเพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเก็บไว้เป็นหลักฐาน เว้นแต่หน่วยงานที่ขอรับเงินอุดหนุนไม่มีใบเสร็จรับเงินใช้ในลักษณะงานปกติให้ออกใบสำคัญรับเงินแทน

๒.๖ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่งตั้งคณะทำงานติดตามและประเมินผลการใช้จ่ายเงินอุดหนุนของหน่วยงานที่ขอรับเงิน โดยมีองค์ประกอบและจำนวนตามที่เห็นสมควรเพื่อทำหน้าที่ติดตามผลการดำเนินโครงการจนแล้วเสร็จแล้วรายงานให้ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทราบ หากหน่วยงานที่ขอรับเงินอุดหนุนไม่ดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของโครงการ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเรียกเงินเท่าจำนวนที่อุดหนุนไปทั้งหมดคืนโดยเร็ว

๒.๗ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแจ้งหน่วยงานที่ขอรับเงินอุดหนุนรายงานผลการดำเนินงานตามแบบที่ปลัดกระทรวงมหาดไทยกำหนด ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๔ พร้อมสำเนาใบเสร็จรับเงินและหรือเอกสารหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้อง ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทราบภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่โครงการแล้วเสร็จ และหากมีเงินเหลือให้ส่งคืนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในคราวเดียวกัน

๓. ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดและนายอำเภอกำกับดูแลการตั้งงบประมาณและการเบิกจ่ายเงินอุดหนุนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้เป็นไปตามกฎหมาย ประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๐๔/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๗ เรื่อง การกำกับดูแลการใช้จ่ายงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินอุดหนุนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๙ และหลักเกณฑ์ ที่เกี่ยวข้องโดยเคร่งครัด

จึงเรียนมาเพื่อทราบและแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถือเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุทธิพงษ์ จุลเจริญ)
รองปลัดกระทรวงมหาดไทย ปฏิบัติราชการแทน
ปลัดกระทรวงมหาดไทย

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนการจัดสรรเงินอุดหนุนและพัฒนาระบบงบประมาณ
โทร ๐ ๒๒๔๑ ๙๐๐๐ ต่อ ๑๕๒๔
โทรสาร ๐ ๒๒๔๑ ๙๐๔๙

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย

ว่าด้วยเงินอุดหนุนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

พ.ศ. ๒๕๕๙

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินอุดหนุนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๗๖ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๖๙ และมาตรา ๗๗ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ มาตรา ๕ และมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยจึงออกระเบียบไว้ ดังนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินอุดหนุนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๙"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

"เงินอุดหนุน" หมายความว่า เงินที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตั้งงบประมาณอุดหนุน ให้แก่หน่วยงานที่ขอรับเงินอุดหนุนเพื่อให้ดำเนินการตามภารกิจที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามกฎหมาย

"องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น" หมายความว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล

"หน่วยงานที่ขอรับเงินอุดหนุน" หมายความว่า

(๑) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง

(๒) ส่วนราชการ ได้แก่ ส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน

(๓) รัฐวิสาหกิจ ได้แก่ การไฟฟ้า และการประปา

(๔) องค์กรประชาชน ได้แก่ องค์กรซึ่งเป็นการรวมของประชาชนที่จัดตั้งโดยถูกต้องตามกฎหมายระเบียบหรือข้อบังคับของหน่วยงานของรัฐ หรือหนังสือสั่งการของกระทรวงมหาดไทย และมีการดำเนินการอย่างต่อเนื่องมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปี

(๕) องค์กรการกุศล ได้แก่ องค์กรทางศาสนา หรือองค์กรซึ่งมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อดำเนินงานการกุศลหรือบำเพ็ญสาธารณประโยชน์มิใช่การมุ่งแสวงหากำไรที่จัดตั้งโดยถูกต้องตามกฎหมาย หรือระเบียบ หรือข้อบังคับของหน่วยงานของรัฐ

ข้อ ๔ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจตั้งงบประมาณให้เงินอุดหนุนหน่วยงานที่ขอรับเงินอุดหนุนได้ภายใต้หลักเกณฑ์ ดังนี้

(๑) โครงการที่จะให้เงินอุดหนุนต้องเป็นภารกิจที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นผู้ให้เงินอุดหนุนตามกฎหมาย และต้องไม่มีลักษณะเป็นเงินทุนหมุนเวียน

(๒) ประชาชนในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นผู้ให้เงินอุดหนุนต้องได้รับประโยชน์จากโครงการที่จะให้เงินอุดหนุน

(๓) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องให้ความสำคัญกับโครงการอันเป็นภารกิจหลักตามแผนพัฒนาท้องถิ่นที่จะต้องดำเนินการเอง และสถานะทางการคลังก่อนที่จะพิจารณาให้เงินอุดหนุน

(๔) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใดเห็นสมควรให้เงินอุดหนุนแก่หน่วยงานที่ขอรับเงินอุดหนุน ให้นำโครงการขอรับเงินอุดหนุนของหน่วยงานดังกล่าวบรรจุไว้ในแผนพัฒนาท้องถิ่น และตั้งงบประมาณไว้ในหมวดเงินอุดหนุนของงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรืองบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม ห้ามจ่ายจากเงินสะสม ทุนสำรองเงินสะสม หรือเงินกู้

ข้อ ๕ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจตั้งงบประมาณให้เงินอุดหนุนหน่วยงานที่ขอรับเงินอุดหนุนได้ไม่เกินอัตราส่วนของรายได้จริงในปีงบประมาณที่ผ่านมาโดยไม่รวมเงินอุดหนุนที่รัฐจัดสรรให้ดังนี้

(๑) องค์การบริหารส่วนจังหวัด	ไม่เกินร้อยละสิบ
(๒) เทศบาลนคร	ไม่เกินร้อยละสอง
(๓) เทศบาลเมืองและเทศบาลตำบล	ไม่เกินร้อยละสาม
(๔) องค์การบริหารส่วนตำบล	ไม่เกินร้อยละห้า

กรณีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใดจะตั้งงบประมาณให้เงินอุดหนุนเกินอัตราตามวรรคหนึ่ง ให้ขออนุมัติจากผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นรายกรณีก่อนการตั้งงบประมาณ โดยส่วนที่เกินจะต้องไม่เกินหนึ่งเท่าของอัตราส่วนตามวรรคหนึ่ง และให้ระบุเหตุผลความจำเป็นและประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับเพื่อประกอบการพิจารณา

ข้อ ๖ กรณีที่เป็นภารกิจเฉพาะของรัฐวิสาหกิจซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่สามารถดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ได้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจร้องขอให้รัฐวิสาหกิจดำเนินการตามโครงการที่อยู่ในภารกิจดังกล่าวแทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยแจ้งให้รัฐวิสาหกิจจัดทำประมาณการค่าใช้จ่ายส่งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการตามข้อ ๔ โดยถือว่าประมาณการค่าใช้จ่ายดังกล่าวเป็นการเสนอโครงการขอรับเงินอุดหนุนตามข้อ ๘ (๑) ทั้งนี้ ไม่นำเงินอุดหนุนดังกล่าวมานับรวมคำนวณอยู่ในอัตราส่วนตามข้อ ๕

ข้อ ๗ กรณีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตั้งงบประมาณให้เงินอุดหนุนหน่วยงานที่ขอรับเงินอุดหนุนโดยใช้เงินอุดหนุนที่ได้รับในลักษณะที่กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการไว้เป็นการเฉพาะตามกฎหมายว่าด้วยการกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการตามนั้น โดยให้แจ้งหน่วยงานที่ขอรับเงินอุดหนุนเสนอโครงการเพื่อขอรับเงินอุดหนุนดังกล่าวโดยไม่ต้องมีเงินงบประมาณในส่วนของตนเองร่วมสมทบเพื่อใช้จ่ายในการดำเนินการโครงการที่ขอรับเงินอุดหนุน ทั้งนี้ ไม่นำเงินอุดหนุนดังกล่าวมานับรวมคำนวณอยู่ในอัตราส่วนตามข้อ ๕

ข้อ ๘ หน่วยงานที่ขอรับเงินอุดหนุนจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องดำเนินการภายใต้หลักเกณฑ์ ดังนี้

(๑) เสนอโครงการขอรับเงินอุดหนุนซึ่งต้องเป็นภารกิจที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานที่ขอรับเงินอุดหนุนตามกฎหมาย ระเบียบ ประกาศ หรือข้อบังคับ โดยแสดงเหตุผลความจำเป็นและรายละเอียดของกิจกรรมในโครงการดังกล่าว

(๒) หน่วยงานที่ขอรับเงินอุดหนุนซึ่งเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและส่วนราชการ ยกเว้นกรณีตามข้อ ๗ ต้องมีงบประมาณในส่วนของตนเองร่วมสมทบเพื่อใช้จ่ายในการดำเนินการโครงการขอรับเงินอุดหนุน

ข้อ ๙ เมื่องบประมาณรายจ่ายประจำปีหรืองบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม มีผลใช้บังคับแล้ว ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแจ้งหน่วยงานที่ขอรับเงินอุดหนุนทราบ โดยให้แจ้งห้ามดำเนินการหรือก่อหนี้ผูกพันก่อนที่จะได้รับเงินอุดหนุนไปพร้อมกัน

ก่อนที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะเบิกจ่ายเงินอุดหนุนให้แก่หน่วยงานที่ขอรับเงินอุดหนุน ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำบันทึกข้อตกลงกับหัวหน้าหน่วยงานที่ขอรับเงินอุดหนุน สำหรับองค์กรประชาชนและองค์กรการกุศลให้จัดทำบันทึกข้อตกลงกับผู้แทนของหน่วยงานที่ขอรับเงินอุดหนุนดังกล่าวไม่น้อยกว่าสามคน ทั้งนี้ ตามแบบที่ปลัดกระทรวงมหาดไทยกำหนด

ข้อ ๑๐ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตรวจสอบสถานะการเงินและการคลังของตน หากมีรายได้เพียงพอ จึงจะพิจารณาให้เงินอุดหนุนแก่หน่วยงานที่ขอรับเงินอุดหนุนได้ โดยให้เบิกจ่ายจากงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรืองบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมที่ตั้งไว้ในหมวดเงินอุดหนุน

ข้อ ๑๑ การเบิกจ่ายเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ให้เงินอุดหนุนให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ข้อ ๑๒ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นผู้ให้เงินอุดหนุนติดตามและประเมินผลการดำเนินการโครงการของหน่วยงานที่ขอรับเงินอุดหนุนให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้

ข้อ ๑๓ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใดตั้งงบประมาณให้เงินอุดหนุนไว้ในงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรืองบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม และได้เบิกจ่ายเงินไปแล้วก่อนวันที่ระเบียบนี้มีผลใช้บังคับ โดยปฏิบัติตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนมาก ที่ มท ๐๘๐๘.๒/ว ๗๔ ลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๓ เรื่อง การตั้งงบประมาณรายจ่ายและการใช้งบประมาณ หมวดเงินอุดหนุนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๘.๒/ว ๒๙๑๖ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๓ เรื่อง แนวทางการตั้งงบประมาณรายจ่ายหมวดเงินอุดหนุนเพิ่มเติม และหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๘.๒/ว ๒๖๗๗ ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๕ เรื่อง การเบิกจ่ายเงินงบประมาณหมวดเงินอุดหนุนเพื่อสนับสนุนกีฬา ให้ถือว่าเป็นการให้เงินอุดหนุนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามระเบียบนี้

สำหรับกรณีที่ยังมิได้มีการเบิกจ่ายเงิน ให้ปฏิบัติตามหนังสือสั่งการของกระทรวงมหาดไทยดังกล่าวต่อไปจนกว่าจะแล้วเสร็จ

ข้อ ๑๔ ให้ปลัดกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามระเบียบนี้ และมีอำนาจตีความวินิจฉัยปัญหา กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๙
พลเอก อนุพงษ์ เผ่าจินดา
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

(แบบโครงการขอรับเงินอุดหนุน)

โครงการ.....

---

๑. หลักการและเหตุผล (สาเหตุและความจำเป็นต้องมีโครงการ)

.....

.....

๒. วัตถุประสงค์ของโครงการ (แสดงความต้องการให้เกิดอะไรเพื่อประโยชน์ของประชาชนในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ขอรับเงินอุดหนุน)

๑. .....

๒. .....

๓. .....

๔. .....

๓. เป้าหมายของโครงการ (เป็นการคาดหวังล่วงหน้าในเชิงปริมาณหรือเชิงคุณภาพถึงผลที่ประชาชนในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ขอรับเงินอุดหนุนได้รับ)

๑. .....

๒. .....

๓. .....

๔. .....

๔. วิธีดำเนินการ (การให้รายละเอียดในการดำเนินการ ทำอย่างไรเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล ซึ่งรวมถึงระเบียบ ข้อบังคับ หลักเกณฑ์ หรือวิธีปฏิบัติในการใช้จ่ายเงิน)

.....

.....

๕. ระยะเวลาในการดำเนินการ (ควรมีระยะเวลาเริ่มต้นและสิ้นสุดของของโครงการ)

.....

.....

๖. สถานที่ดำเนินการ (ควรระบุสถานที่ให้ชัดเจน)

.....

.....

/๗. ผู้รับผิดชอบ...

๗. ผู้รับผิดชอบโครงการ (ผู้ใดหรือหน่วยงานใดเป็นผู้รับผิดชอบ)

.....

.....

๘. งบประมาณ

๘.๑ ขอรับเงินอุดหนุนจาก.....(องค์การบริหารส่วนจังหวัด/เทศบาล/องค์การบริหารส่วนตำบล) ..... จำนวนเงิน.....บาท (.....)
รายละเอียดประมาณการค่าใช้จ่ายปรากฏตามเอกสารแนบท้าย

๘.๒ งบประมาณในส่วนของตนเองร่วมสมทบ จำนวน.....บาท (.....)
(เฉพาะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และส่วนราชการ ยกเว้นเงินอุดหนุนที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับไว้เป็นการเฉพาะตามกฎหมายซึ่งต้องตั้งงบประมาณอุดหนุนให้หน่วยงานที่ขอรับเงินอุดหนุนตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินอุดหนุนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๙ ข้อ ๗)

๙. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากโครงการนี้ (ก่อให้เกิดประโยชน์กับประชาชนในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ขอรับเงินอุดหนุน อย่างไร)

๑.....

๒.....

๓.....

๔.....

ลงชื่อ.....ผู้เสนอโครงการ
(.....)
ตำแหน่ง.....
(ผู้ขอรับเงินอุดหนุน)

ลงชื่อ.....ผู้เห็นชอบโครงการ
(.....)
ตำแหน่ง.....
(ผู้ขอรับเงินอุดหนุน)

ลงชื่อ.....ผู้อนุมัติโครงการ
(.....)
ตำแหน่ง.....
(ผู้ขอรับเงินอุดหนุน)

หมายเหตุ ผู้ขอรับเงินอุดหนุนจะต้องเขียนโครงการให้ละเอียดเพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพิจารณาว่าเป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินอุดหนุนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๕๙ หรือไม่

(แบบประมาณการค่าใช้จ่าย)

รายละเอียดประมาณการค่าใช้จ่ายแนบท้าย

โครงการ.....

ลำดับที่	รายการค่าใช้จ่าย	จำนวนเงิน (บาท)
๑		
๒		
๓		
๔		
๕		
๖		
๗		
๘		
๙		
๑๐		
๑๑		
๑๒		
๑๓		
๑๔		
๑๕		
รวม		

(ตัวหนังสือ) (.....)

หมายเหตุ ผู้ขอรับเงินอุดหนุนจะต้องแสดงรายละเอียดประมาณการค่าใช้จ่ายเพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพิจารณาว่าอยู่ในอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายหรือไม่

(แบบบันทึกข้อตกลงการรับเงินอุดหนุน)

เลขที่...../.....

บันทึกข้อตกลงการรับเงินอุดหนุน

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

บันทึกนี้ทำขึ้นเพื่อเป็นข้อตกลงในการดำเนินงานโครงการที่ได้รับเงินอุดหนุนจาก (ชื่อองค์การบริหารส่วนจังหวัด/เทศบาล/องค์การบริหารส่วนตำบล) ..... ระหว่าง (ชื่อหน่วยงานที่ขอรับเงินอุดหนุน) โดย

๑.นาย/นาง/นางสาว .....บ้านเลขที่.....หมู่ที่..... ตำบล..... อำเภอ.....จังหวัด.....

๒.นาย/นาง/นางสาว .....บ้านเลขที่.....หมู่ที่..... ตำบล..... อำเภอ.....จังหวัด.....

๓.นาย/นาง/นางสาว .....บ้านเลขที่.....หมู่ที่..... ตำบล..... อำเภอ.....จังหวัด.....

ในฐานะ....(ตำแหน่งผู้รับผิดชอบโครงการ).... ซึ่งต่อไปในบันทึกนี้เรียกว่า "ผู้ได้รับเงินอุดหนุน" ฝ่ายหนึ่ง กับ (ชื่อองค์การบริหารส่วนจังหวัด/เทศบาล/องค์การบริหารส่วนตำบล) ..... โดย นาย/นาง/นางสาว ..... ในฐานะ นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด /เทศบาล/องค์การบริหารส่วนตำบล .....ซึ่งต่อไปในบันทึกนี้เรียกว่า "ผู้ให้เงินอุดหนุน"อีกฝ่ายหนึ่ง

ทั้งสองฝ่ายได้ตกลงทำบันทึกข้อตกลงกัน มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

๑. ผู้ได้รับเงินอุดหนุน ตกลงจะดำเนินการโครงการ.....
.....ซึ่งต่อไปในบันทึกนี้เรียกว่า "โครงการ" ตามที่.....(ชื่อองค์การบริหารส่วนจังหวัด/เทศบาล/องค์การบริหารส่วนตำบล) ..... ผู้ให้เงินอุดหนุน ได้ให้เงินอุดหนุน จำนวน..... บาท (.....). และผู้ได้รับเงินอุดหนุนมีเงินสมทบ จำนวน.....บาท (.....) ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ เป้าหมาย แผนการดำเนินงานของโครงการตามเอกสารแนบท้ายบันทึกข้อตกลงนี้ ตลอดจนหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติตามที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

๒. หากผู้ได้รับเงินอุดหนุนไม่ดำเนินการตามโครงการหรือดำเนินการไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของโครงการ หลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติที่กำหนด ผู้ได้รับเงินอุดหนุนยินยอมคืนเงินอุดหนุนที่ได้รับหรือเบิกจ่ายไปแล้วหรือค่าใช้จ่ายอื่นใด อันเกิดจากการดำเนินการไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของโครงการหรือไม่ดำเนินการตามโครงการให้แก่ผู้ให้เงินอุดหนุน โดยผู้ให้เงินอุดหนุนมิต้องบอกกล่าวหรือทวงถามเป็นหนังสือแต่อย่างใดและผู้ให้เงินอุดหนุนไม่ต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายใดๆ ที่เกิดขึ้น เว้นแต่ การไม่ดำเนินการหรือดำเนินการไม่เป็นตามวัตถุประสงค์ของโครงการนั้น เกิดจากเหตุสุดวิสัย พ้นวิสัย หรือเกิดภัยพิบัติ ซึ่งมิได้เกิดจากการกระทำของผู้ได้รับเงินอุดหนุน

ในกรณีที่ผู้ได้รับเงินอุดหนุนไม่คืนเงินอุดหนุนที่ได้รับหรือเบิกจ่ายไปแล้ว รวมทั้งค่าใช่จ่ายอื่นใดให้แก่ผู้ให้เงินอุดหนุน ผู้ได้รับเงินอุดหนุนยินยอมเสียดอกเบี้ยตามอัตราที่กฎหมายกำหนดนับแต่วันที่ได้รับเงินจากผู้ให้เงินอุดหนุน รวมทั้งยินยอมให้ผู้ให้เงินอุดหนุนดำเนินคดีได้ตามกฎหมาย

๓. ผู้ได้รับเงินอุดหนุนจะต้องจัดให้มีระเบียบ ข้อบังคับ หลักเกณฑ์หรือวิธีปฏิบัติในการจะนำเงินอุดหนุนที่ได้รับจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไปใช้จ่ายได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

/๔. ผู้ได้รับ...

๔. ผู้ได้รับเงินอุดหนุนที่มีเงินร่วมสมทบ เมื่อได้รับเงินอุดหนุนแล้วในการดำเนินโครงการจะต้องใช้จ่ายเงินงบประมาณของตนเองก่อนเป็นลำดับแรก

๕. ผู้ได้รับเงินอุดหนุนยินยอมและยินดีอำนวยความสะดวกให้คณะทำงานที่ผู้ให้เงินอุดหนุนแต่งตั้งเข้าร่วมติดตามและประเมินผลโครงการที่ได้รับเงินอุดหนุน

๖. เมื่อดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของโครงการเสร็จเรียบร้อยแล้ว ผู้ได้รับเงินอุดหนุนต้องรายงานผลการดำเนินการพร้อมรายงานการใช้จ่ายเงินและสำเนาใบเสร็จรับเงินหรือเอกสารหลักฐานอื่นให้ผู้ให้เงินอุดหนุนทราบ ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่โครงการแล้วเสร็จ และหากมีเงินเหลือจ่ายให้ส่งคืน (ชื่อองค์การบริหารส่วนจังหวัด/เทศบาล/องค์การบริหารส่วนตำบล) .....พร้อมการรายงานผลการดำเนินการดังกล่าว

หากผู้ได้รับเงินอุดหนุนไม่รายงานผลการดำเนินการ ผู้ให้เงินอุดหนุนขอสงวนสิทธิ์ที่จะไม่พิจารณาสนับสนุนงบประมาณให้ในโอกาสต่อไป และหากผู้ได้รับเงินอุดหนุนไม่คืนเงินเหลือจ่าย ผู้ได้รับเงินอุดหนุนยินยอมให้ผู้ให้เงินอุดหนุนดำเนินคดีได้ตามกฎหมาย พร้อมยินยอมเสียดอกเบี้ยตามที่กฎหมายกำหนด

บันทึกข้อตกลงนี้ทำขึ้นเป็นสองฉบับ มีข้อความถูกต้องตรงกัน โดยมอบให้ผู้ได้รับเงินอุดหนุนหนึ่งฉบับ และผู้ให้เงินอุดหนุน หนึ่งฉบับ

ทั้งสองฝ่ายได้อ่านและมีความเข้าใจข้อความตามบันทึกข้อตกลงนี้โดยตลอดแล้ว จึงได้ลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

(ลงชื่อ).....ผู้ให้เงินอุดหนุน
(.....)
ตำแหน่ง.....

(ลงชื่อ).....ผู้ได้รับเงินอุดหนุน
(.....)
ตำแหน่ง.....

(ลงชื่อ).....พยาน ผู้ให้เงินอุดหนุน
(.....)
ตำแหน่ง.....

(ลงชื่อ).....ผู้ได้รับเงินอุดหนุน
(.....)
ตำแหน่ง.....

(ลงชื่อ).....พยาน ผู้ให้เงินอุดหนุน
(.....)
ตำแหน่ง.....

(ลงชื่อ).....ผู้ได้รับเงินอุดหนุน
(.....)
ตำแหน่ง.....

(แบบรายงานผลการดำเนินงาน)

รายงานผลการดำเนินงานตามโครงการที่ได้รับเงินอุดหนุนจาก

(องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล.....)

โครงการ.....

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. .....

รายงาน ณ วันที่ .....เดือน.....พ.ศ. .....

๑. หน่วยงานที่ขอรับเงินอุดหนุน.....

๒. งบประมาณ

๒.๑ งบประมาณของโครงการที่ได้รับเงินอุดหนุน..... บาท

๒.๒ งบประมาณที่ได้ใช้ไปในการดำเนินงานโครงการ.....บาท

๒.๓ งบประมาณคงเหลือ.....บาท (ถ้ามี)

๓. ผลการดำเนินการ

๓.๑ ผู้ได้รับเงินอุดหนุนขอรายงานผลการดำเนินงานโครงการ ตามบันทึกข้อตกลงการรับเงินอุดหนุน เลขที่ ...../.....วันที่.....เดือน .....พ.ศ. .....ได้เริ่มดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของโครงการ เมื่อวันที่.....เดือน .....พ.ศ. .....และเสร็จสิ้นเรียบร้อยแล้ว เมื่อวันที่.....เดือน ..... พ.ศ. .....

๓.๒ ผู้ได้รับเงินอุดหนุนขอส่งสำเนาเอกสารใบเสร็จรับเงินหรือเอกสารหลักฐานอื่น จำนวน.....ฉบับ จำนวนเงิน.....บาท(.....) ของการดำเนินการตามโครงการที่ได้รับเงินอุดหนุน มาพร้อมหนังสือนี้เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องตรวจสอบต่อไป

๓.๓ ผู้ได้รับเงินอุดหนุนขอส่งเงินงบประมาณคงเหลือ (ถ้ามี) จำนวน.....บาท คืนมาพร้อมหนังสือนี้

๓.๔. ประโยชน์ที่ประชาชนได้รับ (เขียนให้เห็นว่าเกิดประโยชน์กับประชาชนในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ขอรับเงินอุดหนุนอย่างไร) .....

.....

.....

๔. ผู้ได้รับเงินอุดหนุนไม่สามารถดำเนินการตามโครงการได้ เนื่องจาก.....

จึงขอส่งเงินคืน จำนวน ..... บาท (.....) มาพร้อมหนังสือนี้

ลงชื่อ.....ผู้รายงาน (ผู้ได้รับเงินอุดหนุน)

(.....)

ตำแหน่ง.....

หมายเหตุ กรณีองค์กรประชาชนและองค์กรการกุศลลงนามไม่น้อยกว่าสามคน

ด่วนที่สุด

ที่ มท ๐๘๐๘.๒/ว ๑๒๔๘

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต
กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๙

เรื่อง แนวทางการพิจารณาสิ่งของที่จัดเป็นวัสดุและครุภัณฑ์ตามหลักการจำแนกประเภทรายจ่ายตามงบประมาณ

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

อ้างถึง ๑. หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ด่วนมาก ที่ มท ๐๘๐๘.๒/ว ๑๖๕๗ ลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๖
๒. หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ด่วนมาก ที่ มท ๐๘๐๘.๒/ว ๑๗๕๒ ลงวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๖
๓. หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ด่วนมาก ที่ มท ๐๘๐๘.๒/ว ๑๑๓๔ ลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๘

สิ่งที่ส่งมาด้วย ตัวอย่างสิ่งของที่จัดเป็นวัสดุโดยสภาพและครุภัณฑ์โดยสภาพ จำนวน ๑ ชุด

ตามที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้กำหนดรูปแบบ และการจำแนกประเภทรายรับรายจ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำปีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงาน ตามหนังสืออ้างถึง นั้น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นขอเรียนว่า เนื่องจากสำนักงบประมาณ ได้แจ้งแนวทางการพิจารณาสิ่งของที่จัดเป็นวัสดุและครุภัณฑ์ตามหลักการจำแนกประเภทรายจ่ายตามงบประมาณ ดังนั้น เพื่อให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้นเกี่ยวกับแนวทางการพิจารณาสิ่งของที่จัดเป็นวัสดุ และครุภัณฑ์ จึงอาศัยอำนาจตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยวิธีการงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๖ ประกอบพระราชกฤษฎีกาโอนกิจการบริหารและอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไป ตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๑๖๑ และระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการแก้ไขเพิ่มเติมความในระเบียบกระทรวงมหาดไทยให้สอดคล้องกับการโอนกิจการบริหารและอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการ ตามพระราชกฤษฎีกาซึ่งออกตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ พ.ศ. ๒๕๔๖ ข้อ ๙ จึงยกเลิกตัวอย่างในหมวดวัสดุและครุภัณฑ์ตามหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ด่วนมาก ที่ มท ๐๘๐๘.๒/ว ๑๖๕๗ ลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๖ และซักซ้อมความเข้าใจเกี่ยวกับแนวทางการพิจารณาสิ่งของที่จัดเป็นวัสดุโดยสภาพและครุภัณฑ์โดยสภาพ

๑. สิ่งของที่จัดเป็นวัสดุ ให้แบ่งการพิจารณาออกเป็น ๓ ประเภท ดังนี้

ก. ประเภทวัสดุคงทน ได้แก่ สิ่งของที่โดยสภาพมีลักษณะคงทนแต่ตามปกติมีอายุการใช้งานไม่ยืนนาน หรือเมื่อนำไปใช้งานแล้วเกิดความชำรุดเสียหาย ไม่สามารถซ่อมแซมให้ใช้งานได้ดังเดิม หรือซ่อมแซมแล้วไม่คุ้มค่า

ข. ประเภทวัสดุสิ้นเปลือง ได้แก่ สิ่งของที่โดยสภาพมีลักษณะเมื่อใช้แล้วย่อมสิ้นเปลืองหมดไป แปรสภาพ หรือเปลี่ยนสภาพไปในระยะเวลาอันสั้นหรือไม่คงสภาพเดิม

ค. ประเภทวัสดุอุปกรณ์ประกอบและอะไหล่ ได้แก่ สิ่งของที่ใช้เป็นอุปกรณ์ประกอบหรืออะไหล่สำหรับการซ่อมแซมบำรุงรักษาทรัพย์สินให้กลับคืนสภาพดังเดิมที่มีลักษะเป็นการซ่อมบำรุงปกติหรือค่าซ่อมกลาง

ทั้งนี้ ตามตัวอย่างสิ่งของที่จัดเป็นวัสดุโดยสภาพตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

/๒. ครุภัณฑ์ ...

๒. ครุภัณฑ์ ได้แก่ สิ่งของที่โดยสภาพมีลักษณะคงทนถาวร มีอายุการใช้งานยืนนานเมื่อชำรุดเสียหายแล้วสามารถซ่อมแซมให้ใช้งานได้ดังเดิม

ทั้งนี้ ตามตัวอย่างสิ่งของที่จัดเป็นครุภัณฑ์โดยสภาพตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

๓. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ตั้งงบประมาณในหมวดค่าวัสดุและค่าครุภัณฑ์ ไว้แล้วแต่ยังไม่ได้ก่อหนี้ และรายการค่าวัสดุและค่าครุภัณฑ์ดังกล่าว ไม่สอดคล้องกับแนวทางการพิจารณาตามตัวอย่างสิ่งของที่จัดเป็นวัสดุโดยสภาพและครุภัณฑ์โดยสภาพ ให้พิจารณาโอนหรือเปลี่ยนคำชี้แจงงบประมาณ โดยถือปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยวิธีการงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๑

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและแจ้งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถือเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายจรินทร์ จักกะพาก)
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนการจัดสรรเงินอุดหนุนและพัฒนาระบบงบประมาณ
โทรศัพท์ ๐ ๒๒๔๑ ๙๐๐๐ ต่อ ๑๕๒๔
โทรสาร ๐ ๒๒๔๑ ๙๐๔๙

ตัวอย่างการจำแนกประเภทรายจ่ายสิ่งของที่จัดเป็นวัสดุและครุภัณฑ์
ประกอบหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๘.๒/ว ๑๒๔๘ ลงวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๙

****

<u>สิ่งของที่จัดเป็นวัสดุโดยสภาพ</u>

งบ/หมวด	ประเภท	รายละเอียด		
		วัสดุคงทน	วัสดุสิ้นเปลือง	วัสดุอุปกรณ์ประกอบและอะไหล่
ค่าวัสดุ	(๑) วัสดุสำนักงาน	- หนังสือ - เครื่องคิดเลขขนาดเล็ก - เครื่องเจาะกระดาษขนาดเล็ก - ที่เย็บกระดาษขนาดเล็ก - ไม้บรรทัดเหล็ก - กรรไกร - เก้าอี้พลาสติก - แปรงลบกระดานดำ - ตรายาง - ขาตั้ง (กระดานดำ) - ที่ถูพื้น - ตะแกรงวางเอกสาร - เครื่องตัดโฟม - เครื่องตัดกระดาษ - เครื่องเย็บกระดาษ - กุญแจ - ภาพเขียน, แผนที่ - พระบรมฉายาลักษณ์ - แผงปิดประกาศ - แผ่นป้ายชื่อสำนักงาน หรือหน่วยงาน แผ่นป้ายจราจรหรือแผ่นป้ายต่าง ๆ - มู่ลี่, ม่านปรับแสง (ต่อผืน) - พรม (ต่อผืน) - นาฬิกาตั้งหรือแขวน - พระพุทธรูป - พระบรมรูปจำลอง - กระเป๋า - ตาชั่งขนาดเล็ก ฯลฯ	- กระดาษ - หมึก - ดินสอ - ปากกา - ยางลบ - น้ำยาลบคำผิด - เทปกาว - ลวดเย็บกระดาษ - กาว - ซอล์ค - สมุด - ซองเอกสาร - ตลับผงหมึก - น้ำหมึกปรินท์ - เทป พี วี ซี แบบใส - น้ำยาลบกระดาษไข - กระดาษไข - ไม้บรรทัด - คลิป - เป๊ก - เข็มหมุด - กระดาษคาร์บอน - กระดาษไข - แฟ้ม - สมุดบัญชี - สมุดประวัติข้าราชการ - แบบพิมพ์ - ผ้าสำลี - ธงชาติ - สิ่งพิมพ์ที่ได้จากการซื้อหรือจ้างพิมพ์ - ของใช้ในการบรรจุหีบห่อ	

งบ/หมวด	ประเภท	รายละเอียด		
		วัสดุคงทน	วัสดุสิ้นเปลือง	วัสดุอุปกรณ์ประกอบและอะไหล่
			- น้ำมัน ไข ขี้ผึ้ง - น้ำดื่มสำหรับบริการประชาชนในสำนักงาน ฯลฯ	
	(๒) วัสดุไฟฟ้าและวิทยุ	- ไมโครโฟน - ขาตั้งไมโครโฟน - หัวแร้งไฟฟ้า - เครื่องวัดกระแสไฟฟ้า - เครื่องวัดแรงดันไฟฟ้า - มาตรสำหรับตรวจวงจรไฟฟ้า - เครื่องประจุไฟ ฯลฯ	- ฟิวส์ - เทปพันสายไฟฟ้า - สายไฟฟ้า - หลอดไฟฟ้า - หลอดไฟ - เข็มขัดรัดสายไฟฟ้า - ปลั๊กไฟฟ้า - สวิตช์ไฟฟ้า - หลอดวิทยุทรานซิตเตอร์และชิ้นส่วนวิทยุ - ลูกถ้วยสายอากาศ - รีซีสเตอร์ - มูฟวิ่งคอยล์คอนเดนเซอร์ - ขาหลอดฟลูออเรสเซนซ์ - เบรกเกอร์ - สายอากาศหรือ เสาอากาศสำหรับวิทยุ, เครื่องรับโทรทัศน์,จานรับสัญญาณดาวเทียม ฯลฯ	- ดอกลำโพง - แผงวงจร - ผังแสดงวงจรต่าง ๆ - แผงบังคับทางไฟ ฯลฯ
	(๓)วัสดุงานบ้านงานครัว	- หม้อ - กระทะ - กะละมัง - ตะหลิว - กรอบรูป - มีด - ถัง - ถาด - แก้วน้ำ - จานรอง	- ผงซักฟอก - สบู่ - น้ำยาดับกลิ่น - แปรง - ไม้กวาด - เข่ง - มุ้ง - ผ้าปูที่นอน - ปลอกหมอน - หมอน	

งบ/หมวด	ประเภท	รายละเอียด		
		วัสดุคงทน	วัสดุสิ้นเปลือง	วัสดุอุปกรณ์ประกอบและอะไหล่
		- ถ้วยชาม - ช้อนส้อม - กระจกเงา - โอ่งน้ำ - ที่นอน - กระโถน - เตาไฟฟ้า - เตาน้ำมัน - เตารีด - เครื่องบดอาหาร - เครื่องตีไข่ไฟฟ้า - เครื่องปิ้งขนมปัง - กระทะไฟฟ้า - หม้อไฟฟ้า รวมถึงหม้อหุงข้าวไฟฟ้า - กระติกน้ำร้อน - กระติกน้ำแข็ง - ถังแก๊ส - เตา ฯลฯ	- ผ้าห่ม - ผ้าปูโต๊ะ - น้ำจืดที่ซื้อจากเอกชน ฯลฯ	
	(๔) ค่าอาหารเสริม (นม)		- นม	
	(๕) ค่าอาหารกลางวันเด็กนักเรียน		- วัสดุประกอบอาหาร	
	(๖) วัสดุก่อสร้าง	- ไม้ต่างๆ - ค้อน - คีม - ชะแลง - จอบ - สิ่ว - เสียม - เลื่อย	- น้ำมันทาไม้ - ทินเนอร์ - สี - ปูนซีเมนต์ - ทราย - อิฐหรือซีเมนต์บล็อก - กระเบื้อง - สังกะสี	- ท่อน้ำและอุปกรณ์ประปา - ท่อต่างๆ - ท่อน้ำบาดาล ฯลฯ

งบ/หมวด	ประเภท	รายละเอียด		
		วัสดุคงทน	วัสดุสิ้นเปลือง	วัสดุอุปกรณ์ประกอบและอะไหล่
		- ขวาน - กบไสไม้ - เทปวัดระยะ - เครื่องวัดขนาดเล็ก เช่น ตลับเมตร ลูกดิ่ง - สว่าน - โถส้วม - อ่างล้างมือ - ราวพาดผ้า ฯลฯ	- ตะปู - เหล็กเส้น - แปรงทาสี - ปูนขาว ฯลฯ	
	(๗) วัสดุยานพาหนะและขนส่ง	- ไขควง - ประแจ - แม่แรง - กุญแจปากตาย - กุญแจเลื่อน - คีมล็อค - ล็อคเกียร์ - ล็อคคลัตช์ - กระจกโค้งมน - ล็อคพวงมาลัย - สัญญาณไฟกระพริบ - สัญญาณไฟฉุกเฉิน - กรวยจราจร ฯลฯ	- ยางรถยนต์ - น้ำมันเบรก - น๊อตและสกรู - สายไมล์ - เพลา - ฟิลม์กรองแสง ฯลฯ	- เบาะรถยนต์ - เครื่องยนต์ (อะไหล่) - ชุดเกียร์รถยนต์ - เบรก - ครัช - พวงมาลัย - สายพานใบพัด - หม้อน้ำ - หัวเทียน - แบตเตอรี่ - จานจ่าย - ล้อ - ถังน้ำมัน - ไฟหน้า - ไฟเบรก - อานจักรยาน - ตลับลูกปืน - กระจกมองข้างรถยนต์ - กันชนรถยนต์ - เข็มขัดนิรภัย ฯลฯ

งบ/หมวด	ประเภท	รายละเอียด		
		วัสดุคงทน	วัสดุสิ้นเปลือง	วัสดุอุปกรณ์ประกอบและอะไหล่
	(๘) วัสดุเชื้อเพลิงและหล่อลื่น		- แก๊สหุงต้ม - น้ำมันเชื้อเพลิง - น้ำมันดีเซล - น้ำมันก๊าด - น้ำมันเบนซิน - น้ำมันเตา - น้ำมันจารบี - น้ำมันเครื่อง - ถ่าน - ก๊าส ฯลฯ	
	(๙) วัสดุวิทยาศาสตร์	- ชุดเครื่องมือผ่าตัด - ที่วางกรวยแก้ว - กระบอกตวง - เบ้าหลอม - หูฟัง (Stethoscope) - เปลหามคนไข้ - คีมถอนฟัน - เครื่องวัดน้ำฝน - ถังเก็บเชื้อเพลิง - เครื่องนึ่ง - เครื่องมือวิทยาศาสตร์ ฯลฯ	- สำลี และผ้าพันแผล - เวชภัณฑ์ - แอลกอฮอล์ - ฟิล์มเอกซเรย์ - เคมีภัณฑ์ - ออกซิเจน - น้ำยาต่างๆ - เลือด - สายยาง - ลูกยาง - หลอดแก้ว - ลวดเชื่อมเงิน - ถุงมือ - กระดาษกรอง - จุกต่างๆ - สัตว์เลี้ยงเพื่อการทดลองวิทยาศาสตร์หรือการแพทย์ - หลอดเอกซเรย์ ฯลฯ	

งบ/หมวด	ประเภท	รายละเอียด		
		วัสดุคงทน	วัสดุสิ้นเปลือง	วัสดุอุปกรณ์ประกอบและอะไหล่
	(๑๐) วัสดุการเกษตร	- เคียว - สปริงเกลอร์ (Sprinkler) - จอบหมุน - จานพรวน - ผานไถกระทะ - คราดซี่พรวนดิน ระหว่างแถว - เครื่องดักแมลง - ตะแกรงร่อนเบนโธส - อวน (สำเร็จรูป) - กระชัง ฯลฯ	- ปุ๋ย - ยาป้องกันและกำจัดศัตรูพืชและสัตว์ - อาหารสัตว์ - พืชและสัตว์ - พันธุ์สัตว์ปีกและสัตว์น้ำ - น้ำเชื้อพันธุ์สัตว์ - วัสดุเพาะชำ - อุปกรณ์ในการขยายพันธุ์พืช เช่น ใบมีด เชือก - ผ้าใบหรือผ้าพลาสติก - หน้ากากป้องกันแก๊สพิษ ฯลฯ	
	(๑๑) วัสดุโฆษณาและเผยแพร่	- ขาตั้งกล้อง - ขาตั้งเขียนภาพ - กล่องและระวิงใส่ฟิล์มภาพยนตร์ - เครื่องกรอเทป - เลนส์ซูม - กระเป๋าใส่กล้องถ่ายรูป ฯลฯ	- พู่กัน - สี - กระดาษเขียนโปสเตอร์ - ฟิล์ม - เมมโมรี่การ์ด - ฟิล์มสไลด์ - แถบบันทึกเสียงหรือภาพ (ภาพยนตร์,วีดีโอเทป, แผ่นซีดี) - รูปสีหรือขาวดำที่ได้จากการล้าง อัดขยาย - ภาพถ่ายดาวเทียม ฯลฯ	
	(๑๒) วัสดุเครื่องแต่งกาย	- เครื่องแบบ - เสื้อ กางเกง ผ้า - เครื่องหมายยศและสังกัด - ถุงเท้า - รองเท้า - เข็มขัด		

งบ/หมวด	ประเภท	รายละเอียด		
		วัสดุคงทน	วัสดุสิ้นเปลือง	วัสดุอุปกรณ์ประกอบและอะไหล่
		- หมวก - ผ้าผูกคอ - เครื่องแต่งกายชุดฝึกโขนละคร ฯลฯ		
	(๑๓) วัสดุกีฬา	- ห่วงยาง - ลูกฟุตบอล - ลูกปิงปอง - ไม้ตีปิงปอง - ลูกแชร์บอล - ไม้แบดมินตัน - ลูกแบดมินตัน - ไม้เทนนิส - ลูกเทนนิส - เชือกกระโดด - ดาบสองมือ - ตะกร้อ - ตะกร้าหวายแชร์บอล - ตาข่ายกีฬา เช่น ตาข่ายตะกร้อ - นกหวีด - นาฬิกาจับเวลา - นวม - ลูกทุ่มน้ำหนัก - เสาตาข่ายกีฬา เช่น เสาตาข่ายวอลเลย์บอล - ห่วงบาสเก็ตบอลเหล็ก ฯลฯ		
	(๑๔) วัสดุคอมพิวเตอร์	- แผ่นหรือจานบันทึกข้อมูล	- อุปกรณ์บันทึกข้อมูล (Diskette, Floppy Disk, Removable Disk, Compact Disc,	- หน่วยประมวลผล - ฮาร์ดดิสก์ไดนร์ - ซีดีรอมไดร์ฟ - แผ่นกรองแสง

งบ/หมวด	ประเภท	รายละเอียด		
		วัสดุคงทน	วัสดุสิ้นเปลือง	วัสดุอุปกรณ์ประกอบและอะไหล่
			Digital Video Disc, Flash Drive) - เทปบันทึกข้อมูล (ReelMagnetic Tape, Cassette Tape, Cartridge Tape) - หัวพิมพ์หรือแถบพิมพ์สำหรับเครื่องพิมพ์คอมพิวเตอร์ - ตลับผงหมึกสำหรับเครื่องพิมพ์แบบเลเซอร์ - กระดาษต่อเนื่อง - สายเคเบิล ฯลฯ	- แผงแป้นอักขระหรือแป้นพิมพ์ (Key Board) - เมนบอร์ด (Main Board) - เมมโมรี่ชิป (Memor Chip) เช่น RAM - คัตชีทฟีดเตอร์ (Cut Sheet Feeder) - เมาส์ (Mouse) - พรินเตอร์สวิตชิ่งบ๊อกซ์ (Printer Switching Box) - เครื่องกระจายสัญญาณ (Hub) - แผ่นวงจรอิเล็กทรอนิกส์ (Card) เช่น Ethernet Card, Lan Card, Anti virus Card,Sound Card) เป็นต้น - เครื่องอ่านและบันทึกข้อมูลแบบต่างๆ เช่น แบบดิสเกตต์ (Diskette) แบบฮาร์ดดิสต์ (Hard Disk) แบบซีดีรอม (CD-ROM) แบบออพติคอล (Optical) เป็นต้น ฯลฯ

งบ/หมวด	ประเภท	รายละเอียด		
		วัสดุคงทน	วัสดุสิ้นเปลือง	วัสดุอุปกรณ์ประกอบและอะไหล่
	(๑๕) วัสดุการศึกษา	- หุ่น - แบบจำลองภูมิประเทศ - สื่อการเรียนการสอนทำด้วยพลาสติก - กระดานลื่นพลาสติก - เบาะยืดหยุ่น - เบาะมวยปล้ำ - เบาะยูโด ฯลฯ		
	(๑๖) วัสดุเครื่องดับเพลิง		- ถังดับเพลิง - ลูกบอลดับเพลิง ฯลฯ	
	(๑๗) วัสดุสนาม	- เต็นส์นอน/เต็นส์สนาม - ถุงนอน - เข็มทิศ - เปล - เตียงสนาม ฯลฯ		
	(๑๘) วัสดุสำรวจ	- บันไดอลูมิเนียม - เครื่องมือแกะสลัก - เครื่องมือดึงสายโทรศัพท์ ฯลฯ		
	(๑๙) วัสดุดนตรี	- ฉิ่ง - ฉาบ - กรับ - อังกะลุง - กลอง เช่น กลองสองหน้า รำวง กลองยาว กลองแชมบ้า		

งบ/หมวด	ประเภท	รายละเอียด		
		วัสดุคงทน	วัสดุสิ้นเปลือง	วัสดุอุปกรณ์ประกอบและอะไหล่
		- ลูกชัด - ปารากัส - ขลุ่ย - ขิม - ซอ และยางสนซอ - จะเข้ และอุปกรณ์ เช่น ไม้ดีด, สาย, นมจะเข้ - โทน - โหม่ง - ปี่มอญ - อูคูเลเล่ ฯลฯ		
	(๒๐) วัสดุอื่น	- มิเตอร์น้ำ - ไฟฟ้า - สมอเรือ - ตะแกรงกันสวะ - หัวเชื่อมแก๊ส - หัววาล์วเปิด – ปิดแก๊ส ฯลฯ		

<u>สิ่งของที่จัดเป็นครุภัณฑ์โดยสภาพ</u>

งบ/หมวด	ประเภท	รายละเอียด
(หมวดค่าครุภัณฑ์ ที่ดินและสิ่งก่อสร้าง) ค่าครุภัณฑ์	(๑) ครุภัณฑ์สำนักงาน	- เครื่องทำลายเอกสาร - เครื่องสแกนเนอร์ - โต๊ะ - โต๊ะทำงาน - โต๊ะรับแขก - โต๊ะหมู่บูชา - เก้าอี้ - ตู้โชว์ - ตู้เก็บของ - ตู้เก็บเอกสาร - ตู้นิรภัย - ชั้นเก็บเอกสาร - เครื่องดูดฝุ่น - เครื่องขัดพื้น - เครื่องคำนวณ - เครื่องชุมสายโทรศัพท์ - ตู้โทรศัพท์ - เครื่องโทรศัพท์พื้นฐาน - เครื่องโทรศัพท์เคลื่อนที่ - เครื่องกรองอากาศ - เครื่องโทรภาพหรือโทรสาร - โคมไฟฟ้า - กระดานดำ - เคาน์เตอร์ - เครื่องพิมพ์ดีด - เครื่องอัดสำเนา - เครื่องถ่ายเอกสาร - พัดลม - หีบเหล็กเก็บเงิน - เครื่องปรับอากาศ - เครื่องพิมพ์สำเนาระบบดิจิตอล - เครื่องเจาะกระดาษและเข้าเล่ม - เครื่องบันทึกเงินสด - เครื่องพิมพ์เช็ค - ลิฟท์ - รถเข็น - ถังเก็บน้ำ

งบ/หมวด	ประเภท	รายละเอียด
		- เครื่องปรุกระดาษไข - แท่นอ่านหนังสือ - ที่วางหนังสือพิมพ์ - เครื่องโทรพิมพ์ - เครื่องนับเหรียญ - เครื่องนับธนบัตร - วิทยุตามตัว - เต็นส์ขนาดใหญ่ - ตาชั่งดิจิตอล หรือขนาดใหญ่ ฯลฯ
	(๒) ครุภัณฑ์การศึกษา	- จักรเย็บผ้า - จักรอุตสาหกรรม - จักรทำลวดลาย - จักรพันริม - โต๊ะนักเรียน - เครื่องเขียนตัวอักษร ฯลฯ
	(๓) ครุภัณฑ์ยานพาหนะและขนส่ง	- รถยนต์นั่ง - รถยนต์โดยสาร - รถยกของ - รถปั้นจั่น - รถบรรทุก - ถังเก็บเชื้อเพลิง - หลังคารถบรรทุก - รถลากเครื่องบิน - รถเทรลเลอร์ - รถจักรยานยนต์ - รถจักรยาน - เรือยนต์ - เรือบด - เรือติดท้าย - เรือเร็ว - เรือพ่วง - แม่แรงยกอากาศยาน

งบ/หมวด	ประเภท	รายละเอียด
		- รถกระบะเทท้าย - รถบรรทุกน้ำ - รถบรรทุกน้ำมัน - รถบรรทุกขยะ - เครื่องยนต์ (ยกเครื่องใหม่) ฯลฯ
	(๔) ครุภัณฑ์การเกษตร	- รถไถ - เครื่องตัดวัชพืช - เครื่องหว่านปุ๋ย - เครื่องสีข้าวโพด - เครื่องหยอดหรือหว่านเมล็ดพันธ์ - เครื่องสูบน้ำ - ตู้เก็บเมล็ดพันธุ์ - เครื่องทำความสะอาดเมล็ดพันธ์ - เครื่องกระเทาะเมล็ดพืช - ปศุสัตว์ (ช้าง ม้า วัว ควาย) - รถฟาร์มแทรคเตอร์ - เครื่องพ่นยา - เครื่องเก็บเกี่ยวข้าวโพด ข้าวฟ่าง - เครื่องยกร่อง - เครื่องนวดธัญพืช - เครื่องผสมยาคลุกเมล็ดพันธุ์ ฯลฯ
	(๕) ครุภัณฑ์ก่อสร้าง	- รถเข็น - รถแทรคเตอร์ - เครื่องพ่นสี - เครื่องกลึง - เครื่องเจาะ - เครื่องผสมคอนกรีต - รถแทรคเตอร์ตีนตะขาบ - เครื่องกระทุ้งดิน หรือแอสฟัลท์ - เครื่องเจาะหิน - เครื่องเจาะเหล็ก - สว่านเจาะแผ่นเหล็ก

งบ/หมวด	ประเภท	รายละเอียด
		- เครื่องเชื่อมโลหะ - เครื่องผสมยางแอสฟัลท์ - เครื่องตบดิน - เครื่องมือทดลองความลาดเท - เครื่องมือไสไม้ไฟฟ้า - เลื่อยไฟฟ้า - รอกแม่แรง - รถเตาต้มยาง - รถพ่นยาง - รถตักดิน - รถบด - รถบดล้อเหล็ก - รถบดล้อเหล็กเรียบ - รถบดตีนแกะ - รถบดอัดขยะ - รถตักล้อยาง - รถเกรดเดอร์ - รถขุดตีนตะขาบ - รถอัดฉีด - รถเกลี่ยดิน - รถตักหน้าขุดหลัง - รถกวาดถนน - เครื่องโม่หิน - เครื่องตอกเข็ม - เครื่องตีเส้น - เครื่องอัดจารบี - เครื่องอัดอากาศ - เครื่องตัดกระเบื้อง ฯลฯ
	(๖) ครุภัณฑ์ไฟฟ้าและวิทยุ	- ลำโพง - เครื่องสัญญาณเตือนภัย - โคมไฟฟ้า - โทรทัศน์ - เครื่องตัดกระแสไฟฟ้าอัตโนมัติ - เครื่องจับสัญญาณดาวเทียม - เครื่องกำเนิดไฟฟ้า - เครื่องขยายเสียง

งบ/หมวด	ประเภท	รายละเอียด
		- เครื่องบันทึกเสียง - เครื่องแล่นแผ่นเสียง - เครื่องรับส่งวิทยุ - โทรทัศน์วงจรปิด - เครื่องวัดความถี่คลื่นวิทยุ - เครื่องถอดเทป - วิทยุ - เทป - เครื่องเล่นซีดี, ดีวีดี - หม้อแปลงไฟฟ้า ฯลฯ
	(๗) ครุภัณฑ์โฆษณาและเผยแพร่	- กล้องถ่ายรูป - จอรับภาพชนิดมอเตอร์ไฟฟ้า - เครื่องรับโทรทัศน์ - กล้องถ่ายภาพนิ่งระบบดิจิตอล - กล้องถ่ายภาพยนตร์ - กล้องถ่ายวีดีโอ - เครื่องอัดและขยายภาพ - เครื่องฉายภาพยนตร์ - เครื่องฉายสไลด์ - เครื่องวิดีโอ - เครื่องฉายภาพทึบแสง - เครื่องฉายภาพข้ามศรีษะ - เครื่องเทปซิงโครไนต์ - ไฟแวบ - จอรับภาพ - เครื่องล้างฟิล์ม - โต๊ะตัดต่อฟิล์มภาพยนตร์ - เครื่องมัลติมีเดียโปรเจกเตอร์ - เครื่องฉายภาพจากสัญญาณวิดีโอ - เครื่องตัดต่อภาพ - โคมไฟถ่ายภาพและวิดีโอ ฯลฯ

งบ/หมวด	ประเภท	รายละเอียด
	(๘) ครุภัณฑ์วิทยาศาสตร์หรือการแพทย์	- เครื่องกรอฟัน - เครื่องให้ออกซิเจน - เครื่องเอกซเรย์ - เครื่องวัดความดันโลหิต - เครื่องตรวจเม็ดเลือด - โคมไฟผ่าตัด - เตียงเฟาว์เลอร์ - เตียงตรวจโรค - เตียงตรวจภายใน - เตียงเด็ก - เตียงทำคลอด - รถเข็นชนิดนั่ง - รถเข็นชนิดนอน - รถเข็นทำแผล - รถเข็นถาดแจกยา - รถเข็นอาหาร - รถเข็นผ้าเปื้อน - หม้อต้มเครื่องมือไฟฟ้า - ตู้อบเด็ก - ยูนิตทำฟัน - ตู้ส่องดูฟิลม์เอกซเรย์ - กล้องจุลทรรศน์ - ชุดทันตกรรมเคลื่อนที่ พร้อมเก้าอี้สนามและโคมไฟ - กล้องดูดาว - เครื่องช่วยความสว่างของกล้องจุลทรรศน์ - เครื่องชั่งน้ำหนัก - เครื่องดูดอากาศ - เครื่องทดสอบความถ่วงจำเพาะของของเหลว - เครื่องมือเทียบสีเคมี - เครื่องลอกลวดลายจากภาพถ่าย - เครื่องจ่ายแก๊สคลอรีน - เครื่องเป่าลม - เครื่องตรวจสอบมาตรไฟฟ้า - เครื่องมือเติมน้ำยา - เครื่องมือทดลองหาลิควิดลิมิท - เครื่องจับความเร็ว

งบ/หมวด	ประเภท	รายละเอียด
		- เครื่องวัดกำลังอัด - เครื่องวัดความถี่ - เครื่องวัดความสูง - เครื่องวัดอุณหภูมิโลหะเหลว - เครื่องดัดลมขับด้วยเครื่องยนต์ - เครื่องกรองแสง - เครื่องจัดแสง - เครื่องทดสอบแสงสว่าง - เครื่องวัดรังสี - เครื่องวัดพลังแสงแดด - เครื่องวัดความกดอากาศ - เครื่องแปลงสภาพน้ำกระด้างให้เป็นน้ำอ่อน - เครื่องวัดอุณหภูมิน้ำ - เครื่องวัดความเป็นกรด - เครื่องระเหยของเหลว - เครื่องมือวิเคราะห์ด้วยเปลวไฟ - เครื่องวิเคราะห์แยกขนาดเม็ดดิน - เครื่องวัดความชื้นในดิน - เครื่องกวนด้วยแม่เหล็ก - ตู้ทำน้ำแข็ง - หม้อต้มเครื่องมือ - หม้อเก็บอากาศ - เตาแอลกอฮอล์ - โซเดียมแลมพ์ - เครื่องวัดความยืดและหดตัวของวัตถุ - เครื่องขบนิ่ว - เครื่องตักตะกอน - เครื่องวัดตะกอน - เครื่องจี้จมูก - เครื่องจี้คอ - เครื่องดูดเสมหะ - เครื่องดูดเลือดและหนอง - เครื่องเจาะกระดูก - เครื่องเจาะไข - เครื่องอุ่นสไลด์ - เครื่องตรวจหาเยื่อมะเร็ง - เครื่องอบแอมโมเนีย

งบ/หมวด	ประเภท	รายละเอียด
		- เครื่องตรวจสอบคุณภาพน้ำ - เครื่องกลั่นน้ำ - เครื่องดูฟิลม์เอกซเรย์ - เครื่องล้างฟิลม์เอกซเรย์ - เครื่องฉากกั้นแสงเอกซเรย์ - เครื่องช่วยหายใจ - เครื่องตรวจหัวใจ - เครื่องตรวจไขมัน - เครื่องตรวจตา - เครื่องให้ยาสลบ - เครื่องล้างเข็มฉีดยา - เครื่องวัดประสาท - เครื่องวัดรัศมีการเห็นของลูกตา - เครื่องมือช่วยคลอด - เครื่องกรองเชื้อไวรัส - เครื่องมือสำหรับบดอาหาร ของเชื้อแบคทีเรีย - เครื่องปั่นและผสมสารอุดฟัน ฯลฯ
	(๙) ครุภัณฑ์งานบ้านงานครัว	- เตาไมโครเวฟ - เครื่องกรองน้ำ - เครื่องดูดควัน - เครื่องตัดหญ้า - ตู้เย็น ตู้แช่อาหาร - เครื่องซักผ้า - เครื่องอบผ้า - เครื่องล้างชาม - เครื่องทำน้ำเย็น - เตาอบ - เตาแก๊ส - เตียง - ผ้าม่านพร้อมอุปกรณ์ ฯลฯ
	(๑๐) ครุภัณฑ์โรงงาน	- เครื่องเจียระไน - เครื่องทอผ้า - เครื่องตัดโลหะ - แท่นกลึง

งบ/หมวด	ประเภท	รายละเอียด
		- เครื่องคว้าน - เครื่องปั้มและตัดโลหะ - แท่นพิมพ์เครื่องพิมพ์แบบ - เครื่องพิมพ์ลายบนแก้ว - เครื่องพิมพ์แบบ - เครื่องทำเหรียญกษาปณ์ - เครื่องตีตราและอัดแบบ - เครื่องปั้มตราดุน - เครื่องเขียนโลหะด้วยไฟฟ้า - เครื่องเชื่อมโลหะ - เครื่องชุบผิวโลหะ - เตาหลอมโลหะ - เตาเคลือบโลหะ - เตาอบ - ตู้อบเครื่องรัก - เครื่องดัดโลหะ - เครื่องพับและม้วนเหล็ก - เครื่องจักรกล - เครื่องจักรไอน้ำ - เครื่องล้างทำความสะอาดเครื่องยนต์ - เครื่องตรวจสอบหัวฉีดเครื่องยนต์ - เครื่องอัดฉีดเครื่องจักร - เครื่องมือถอดสปริงลิ้น - เครื่องสำหรับดูดบู๊ชและลูกปืน - เครื่องตรวจทุ่นไดนาโม - เครื่องดูดลม - เครื่องทำเกลียว - เครื่องทำเฟือง - เครื่องดูดเฟือง - เครื่องถอดและต่อโซ่ - เครื่องปรับความถี่และกำลังดัน - ทั่งระดับเหล็ก - เครื่องกลั่น - เครื่องโม่หิน - เครื่องย่อยหิน - ตะแกรงคัดแร่ - เครื่องอัดจารบี - เครื่องปั้มน้ำมันไฟฟ้า - เครื่องหยอดน้ำมัน

งบ/หมวด	ประเภท	รายละเอียด
		- มอเตอร์หินเจีย - เครื่องเจียหรือตัด - เครื่องขัดกระดาษทราย - เลื่อยวงเดือนไฟฟ้า - เลื่อยฉลุไฟฟ้า - เครื่องลอกบัว - เครื่องเป่าลม - ไขควงไฟฟ้า - กบไฟฟ้า - สว่านไฟฟ้า - แม่แรงยกระปุกเกียร์ - แม่แรงตะเฆ่ ฯลฯ
	(๑๑) ครุภัณฑ์เครื่องดับเพลิง	- รถดับเพลิง - รถบรรทุกน้ำดับเพลิง - รถลากเข็น - เรือดับเพลิง - ชุดดับเพลิง - เครื่องดับเพลิง ฯลฯ
	(๑๒) ครุภัณฑ์กีฬา	- แทรมโปลิน - บ๊อกซ์สแตนด์ - โต๊ะเทเบิลเทนนิส - จักรยานออกกำลังกาย - เหล็กยกน้ำหนักเป็นชุด - บาร์คู่ - บาร์ต่างระดับ - ม้าหู - ม้าขวาง ฯลฯ
	(๑๓) ครุภัณฑ์สำรวจ	- กล้องส่องทางไกล - เครื่องเจาะสำรวจ - เครื่องระดับ - กล้องระดับ

งบ/หมวด	ประเภท	รายละเอียด
		- กล้องวัดมุม - โซ่ลาน - ไม้สตาฟฟ์ - เทปวัดระยะ ฯลฯ
	(๑๔) ครุภัณฑ์อาวุธ	- ปืน - ปืนลูกซอง - ปืนพก ฯลฯ
	(๑๕) ครุภัณฑ์ดนตรีและนาฏศิลป์	- ปี่คาลิเน็ท - แตรทรัมเป็ท - แตรทัมโบน - แตรบาริโทน - แตรยูฟอร์เนียม - แตรบาสซูน - แซกโซโฟน - ไวโอลิน - วิโอล่า - เชลโล่ - เบส - เปียโน - ออร์แกนไฟฟ้า - ระนาด - ฆ้องวง - ขิม - ศีรษะโขนละคร - เครื่องแต่งกายชุดแสดงโขน - ละคร ฯลฯ
	(๑๖) ครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์	- เครื่องคอมพิวเตอร์ - จอคอมพิวเตอร์ - เครื่องคอมพิวเตอร์แบบพกพา - เครื่องสำรองไฟ

งบ/หมวด	ประเภท	รายละเอียด
		- มอนิเตอร์ - เครื่องพิมพ์แบบต่างๆ เช่น Dot Matrix Printer, Laser Printer, Line Printer, Ink Jet เป็นต้น - พล็อตเตอร์ - เครื่องแปลงรหัสสัญญาณ - เครื่องถ่ายทอดสัญญาณ จากคอมพิวเตอร์ขึ้นจอภาพ - เครื่องปรับระดับกระแสไฟฟ้า - สแกนเนอร์ - ดิจิไทเซอร์ - เครื่องแยกกระดาษ - เครื่องป้อนกระดาษ ฯลฯ
	(๑๗) ครุภัณฑ์อื่น	- สัตว์ป่าสำหรับสวนสัตว์ - ครุภัณฑ์อื่นที่ไม่สามารถจัดเข้าประเภทครุภัณฑ์ในกลุ่มตัวอย่างนี้ได้ ฯลฯ

ที่ มท ๐๘๐๘.๒/ว ๔๔๖๑

กระทรวงมหาดไทย
ถนนอัษฎางค์ กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐

๔ สิงหาคม ๒๕๕๙

เรื่อง แนวทางการขอรับเงินอุดหนุนของจังหวัดและอำเภอจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

อ้างถึง ๑. ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินอุดหนุนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๙
๒. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๐๘.๒/ว ๓๖๑๖ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๙
๓. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๘.๒/ว ๒๔๔๕ ลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๓

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ที่ ตผ ๐๐๐๔/๓๑๔๑ ลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๖

ด้วยสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินแจ้งว่า ได้ตรวจสอบพบว่า มีบางจังหวัดได้ขอรับเงินอุดหนุนจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อไปใช้จ่ายในโครงการหรือกิจกรรมที่มิได้อยู่ในอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และอาจมีลักษณะเป็นการเอื้อประโยชน์ให้กับเอกชน จึงขอให้กำชับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและให้ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือนายอำเภอ ระมัดระวังข้อกฎหมายในการขอรับเงินอุดหนุน ซึ่งต้องเป็นเรื่องที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยตรง รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

กระทรวงมหาดไทยพิจารณาแล้วเห็นว่า เนื่องจากปัจจุบันกระทรวงมหาดไทยได้ออกระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินอุดหนุนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๙ ตามที่อ้างถึง ๑ กำหนดหลักเกณฑ์การตั้งงบประมาณและการใช้จ่ายเงินอุดหนุน ซึ่งมีสาระสำคัญประการหนึ่ง คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจตั้งงบประมาณให้เงินอุดหนุนหน่วยงานที่ขอรับเงินอุดหนุนได้ โดยโครงการที่จะให้เงินอุดหนุนต้องเป็นภารกิจที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามกฎหมาย และปลัดกระทรวงมหาดไทยอาศัยอำนาจตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินอุดหนุนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๙ กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติในการตั้งงบประมาณและการเบิกจ่ายเงินอุดหนุนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและให้ผู้ว่าราชการจังหวัดและนายอำเภอกำกับดูแลการใช้จ่ายเงินอุดหนุนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามระเบียบและหลักเกณฑ์ที่กำหนดโดยเคร่งครัด ตามที่อ้างถึง ๒ ประกอบกับกระทรวงมหาดไทยได้เคยมีหนังสือตามที่อ้างถึง ๓ แจ้งจังหวัดและอำเภอระมัดระวังในการขอรับเงินอุดหนุนจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยหลีกเลี่ยงในการเข้าไปมีผลประโยชน์ทับซ้อนหรือผลประโยชน์ขัดกันในงบประมาณ หรือการใช้จ่ายเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนั้น จึงขอให้ผู้ว่าราชการจังหวัดกำชับให้ส่วนราชการในจังหวัดและอำเภอที่ประสงค์จะขอรับเงินอุดหนุนจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะดำเนินการได้เฉพาะเรื่องที่อยู่ในอำนาจ

/หน้าที่...

หน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเท่านั้น รวมทั้งกำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มิให้พิจารณาให้เงินอุดหนุนแก่หน่วยงานอื่นในเรื่องที่มิได้อยู่ในอำนาจหน้าที่ โดยให้ถือปฏิบัติตามระเบียบ หนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้องโดยเคร่งครัด

จึงเรียนมาเพื่อทราบและพิจารณาดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุทธิพงษ์ จุลเจริญ)
รองปลัดกระทรวงมหาดไทย
หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านพัฒนาชุมชนและส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนการจัดสรรเงินอุดหนุนและพัฒนาระบบงบประมาณ
โทร. ๐-๒๒๔๑-๙๐๐๐ ต่อ ๑๕๒๘
โทรสาร ๐-๒๒๔๑-๙๐๔๙

ที่ ตผ ๐๐๐๔/ ๓๗๔๗

สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน
ถนนพระรามที่ ๖ กทม. ๑๐๔๐๐

๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๖

เรื่อง โครงการขอรับเงินอุดหนุนจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อสนับสนุนโครงการจัดทำแผนแม่บทพุทธอุทยานโลกและขอเข้าทำประโยชน์ในเขตพื้นที่สวนป่าของรัฐ

เรียน ปลัดกระทรวงมหาดไทย

ตามที่จังหวัดปราจีนบุรีได้ขอรับเงินอุดหนุนจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อสนับสนุนโครงการจัดทำแผนแม่บทพุทธอุทยานโลกและขอเข้าทำประโยชน์ในเขตพื้นที่สวนป่าของรัฐ โดยมีความประสงค์ขอรับการสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินโครงการดังกล่าวจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่งในจังหวัด นั้น

สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน เห็นว่า

๑. ป่าสงวนแห่งชาติตามพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ คือ ป่าที่ได้กำหนดให้เป็นป่าสงวนแห่งชาติ เพื่อรักษาสภาพป่า ไม้ ของป่าหรือทรัพยากรธรรมชาติอื่น การดำเนินโครงการพุทธอุทยานโลกโดยขอเข้าทำประโยชน์ในเขตพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าน้ำตกเขาอีโต้ ท้องที่ตำบลเนินหอม อำเภอเมืองปราจีนบุรี จังหวัดปราจีนบุรี แม้มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นสถานที่จัดสร้างศาสนสถานและสถานปฏิบัติธรรมจากประเทศนานาชาติ หรือเพื่อให้พระสงฆ์ใช้เป็นสถานที่เรียนรู้พุทธศาสนาและปฏิบัติธรรม ควบคู่กับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ เพื่อให้พุทธศาสนิกชนได้เรียนรู้ต้นไม้ในพุทธประวัติ โดยเชื่อมโยงกับคำสอนในทางพระพุทธศาสนา รวมทั้งเรื่องราวในทางศาสนาก็ตาม แต่อาจมีการตัดไม้ที่อยู่ในพื้นที่ป่าสงวนกว่า ๕๐ ไร่ เพื่อทำการก่อสร้างพุทธอุทยานอันจะส่งผลกระทบต่อการรักษาสภาพป่า ไม้ ของป่า หรือทรัพยากรธรรมชาติอื่น

๒. ตามหลักเกณฑ์ของหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนมาก ที่ มท ๐๘๐๘.๒/ว ๗๔ ลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๓ เรื่อง การตั้งงบประมาณรายจ่ายและการใช้จ่ายงบประมาณหมวดเงินอุดหนุนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ข้อ ๑ กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถตั้งงบประมาณเพื่อสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ส่วนราชการ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐในด้านการศึกษา ด้านการสาธารณสุข หรือภารกิจที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แต่ทั้งนี้ ต้องอยู่ภายใต้ประกาศของคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นฯ สำหรับกรณีที่จังหวัดปราจีนบุรีขอรับเงินสนับสนุนจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่งในเขตจังหวัดปราจีนบุรีเพื่อดำเนินโครงการจัดทำแผนแม่บทพุทธอุทยานโลกและขอเข้าทำประโยชน์ในเขตพื้นที่สวนป่าของรัฐนั้น เป็นโครงการที่ดำเนินการโดยหน่วยงานหรือองค์กรอื่นโดยเฉพาะ จึงมิใช่การบำรุงรักษาศิลปะ ศาสนา จารีตประเพณีและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น อันจะเป็นอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อีกทั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ในการคุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาป่าไม้ ที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครอง

/ส่วนท้องถิ่น ....

ส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๗ (๕) จึงไม่อาจสนับสนุนให้มีการตัดไม้ที่อยู่ในเขตพื้นที่ป่าสงวน ดังนั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดปราจีนบุรีจึงไม่สามารถตั้งงบประมาณหมวดเงินอุดหนุนเพื่อสนับสนุนการดำเนินการโครงการดังกล่าวได้

๓. จังหวัดปราจีนบุรีซึ่งเป็นส่วนราชการเป็นผู้ขอเข้าทำประโยชน์ในพื้นที่ป่าสงวนแทนมูลนิธิพุทธอุทยานโลก ที่เคยขอไปแต่ไม่สามารถดำเนินการได้นั้น เป็นการขอตามมาตรา ๑๖ (๑) แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ซึ่งบทบัญญัติของกฎหมายกำหนดให้ ในกรณีที่ผู้ได้รับอนุญาตเป็นส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ จะอนุญาตโดยให้ยกเว้นค่าธรรมเนียมทั้งหมดหรือบางส่วนตามที่เห็นสมควรก็ได้ กรณีดังกล่าวอาจเป็นการหลีกเลี่ยงหรือเอื้อประโยชน์ให้กับองค์กรเอกชนในการเข้าทำประโยชน์ในพื้นที่ป่าสงวนอันเป็นพื้นที่อนุรักษ์ของทางราชการ

สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน เห็นว่า เพื่อเป็นการควบคุมและรักษาวินัยในการใช้จ่ายเงินและทรัพย์สินของทางราชการให้เกิดประโยชน์สูงสุด จึงขอให้กระทรวงมหาดไทยดำเนินการดังต่อไปนี้

๑. สั่งการไปยังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมิให้พิจารณาจัดสรรเงินงบประมาณหมวดเงินอุดหนุนสนับสนุนในกรณีดังกล่าว อันจะเป็นการสนับสนุนแก่มูลนิธิหรือองค์กรเอกชนในการขอเข้าทำประโยชน์หรือจัดการในเขตพื้นที่ป่าสงวนหรือที่ดินของทางราชการ

๒. สั่งการไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดหรือนายอำเภอ ในฐานะผู้กำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการขอรับเงินอุดหนุนจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ควรระมัดระวังเรื่องข้อกฎหมาย และต้องเป็นเรื่องที่อยู่ในอำนาจหน้าที่โดยตรงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเท่านั้น และหากพิจารณาสั่งการโดยไม่ถูกต้องอาจต้องร่วมรับผิดตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับที่เกี่ยวข้องด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการ ผลเป็นประการใดโปรดแจ้งให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินทราบโดยเร็วด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวประพีร์ อังกินันทน์)
รองผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน รักษาราชการแทน
ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน

สำนักกฎหมาย
โทร. ๐ ๒๖๑๘ ๕๘๑๒
โทรสาร ๐ ๒๖๑๘ ๕๘๑๐
ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ legal@oag.go.th

ที่ มท ๐๘๐๘.๒/ว ๔๙๕๐

กระทรวงมหาดไทย
ถนนอัษฎางค์ กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐

๑ กันยายน ๒๕๕๙

เรื่อง การกำหนดหลักเกณฑ์การจ่ายเงินค่าพัสดุหรือค่าจ้างล่วงหน้าให้แก่ผู้ขายหรือผู้รับจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

อ้างถึง ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ด้วยปัจจุบันรัฐบาลมีนโยบายเร่งรัดการเบิกจ่ายเงินของหน่วยงานของรัฐเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ ในส่วนของการดำเนินการจัดซื้อหรือจัดจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๖๑ ได้กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจจ่ายเงินค่าพัสดุหรือค่าจ้างล่วงหน้าให้แก่ผู้ขายหรือผู้รับจ้างได้ หากเห็นว่ามีความจำเป็นจะต้องจ่าย ซึ่งการเบิกจ่ายเงินล่วงหน้าให้แก่ผู้ขายหรือผู้รับจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะเป็นแนวทางหนึ่งที่จะช่วยเร่งรัดการใช้จ่ายเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อนำไปแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนตามนโยบายของรัฐบาล

กระทรวงมหาดไทยพิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อเป็นการสนองตอบนโยบายของรัฐบาลข้างต้น จึงอาศัยอำนาจตามระเบียบฯ ข้อ ๔ กำหนดหลักเกณฑ์การจ่ายเงินค่าพัสดุหรือค่าจ้างล่วงหน้าให้แก่ผู้ขายหรือผู้รับจ้าง ในกรณีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้พิจารณาแล้วเห็นว่า โครงการที่จะดำเนินการจัดซื้อหรือจัดจ้างโครงการใดจำเป็นต้องมีการจ่ายเงินล่วงหน้าให้แก่คู่สัญญาตามระเบียบฯ ให้พิจารณาตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

๑. กำหนดเงื่อนไขและอัตราค่าพัสดุหรือค่าจ้างที่จะจ่ายล่วงหน้าไว้ในประกาศสอบราคา ประกาศประกวดราคา ประกาศประมูลซื้อหรือจ้างโดยการประมูลด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ (e-Auction) หรือกรณีที่จัดหาโดยวิธีพิเศษให้กำหนดไว้ในหนังสือเชิญเสนอราคา

๒. การซื้อหรือการจ้างจากส่วนราชการ หน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น หน่วยงานอื่นซึ่งมีกฎหมายบัญญัติให้มีฐานะเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่น หรือรัฐวิสาหกิจ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถพิจารณาจ่ายเงินล่วงหน้าได้ไม่เกินร้อยละห้าสิบของราคาซื้อหรือราคาจ้าง

๓. การซื้อหรือการจ้างโดยวิธีสอบราคา ประกวดราคา หรือการประมูลซื้อหรือจ้างโดยการประมูลด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ (e-Auction) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถพิจารณาจ่ายเงินล่วงหน้าได้ไม่เกินร้อยละสิบห้าของราคาซื้อหรือราคาจ้าง หรือกรณีการซื้อหรือการจ้างโดยวิธีพิเศษ สามารถพิจารณาจ่ายเงินล่วงหน้าได้ไม่เกินร้อยละสิบห้าของราคาซื้อหรือราคาจ้าง

๔. การจ่ายเงินค่าพัสดุหรือค่าจ้างล่วงหน้าตามวิธีสอบราคา ประกวดราคา การประมูลซื้อหรือจ้างโดยการประมูลด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ (e-Auction) หรือวิธีพิเศษ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนดให้ผู้ขายหรือผู้รับจ้างนำพันธบัตรรัฐบาลไทย หรือหนังสือค้ำประกันของธนาคารในประเทศมาค้ำประกันเงินที่รับล่วงหน้าไป เว้นแต่กรณีที่ระเบียบฯ กำหนดเป็นข้อยกเว้นให้ไม่ต้องเรียกหลักประกัน และให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบตรวจสอบความสมบูรณ์ ถูกต้อง ของหลักประกันดังกล่าวโดยเคร่งครัด

/๕. ให้องค์กร...

๕. ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นติดตามการใช้จ่ายเงินค่าจ้างล่วงหน้าของผู้ขายหรือผู้รับจ้าง เพื่อให้การใช้จ่ายเงินค่าจ้างล่วงหน้าดังกล่าวเป็นการใช้จ่ายในการปฏิบัติงานตามสัญญาเท่านั้น หากผู้ขายหรือผู้รับจ้างใช้จ่ายเงินค่าจ้างล่วงหน้าหรือส่วนใดส่วนหนึ่งของเงินค่าจ้างล่วงหน้านั้นในทางอื่น ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเรียกเงินค่าจ้างล่วงหน้าคืน หรือบังคับแก่หลักประกันการปฏิบัติตามสัญญาทันที

๖. ให้ผู้ว่าราชการจังหวัด กรณีองค์การบริหารส่วนจังหวัดและเทศบาล และนายอำเภอ กรณีองค์การบริหารส่วนตำบล กำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดที่จะดำเนินการจ่ายเงินล่วงหน้าให้ถือปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ข้างต้นและระเบียบที่เกี่ยวข้องอย่างเคร่งครัด เพื่อมิให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ

จึงเรียนมาเพื่อทราบและแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถือเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุทธิพงษ์ จุลเจริญ)
รองปลัดกระทรวงมหาดไทย
หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านพัฒนาชุมชนและส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
โทรศัพท์ ๐ ๒๒๔๑ ๙๐๐๐ ต่อ ๑๕๒๒ - ๓
โทรสาร ๐ ๒๒๔๑ ๙๐๔๙

ที่ มท ๐๘๐๘.๒/ว ๔๙๔๑

กระทรวงมหาดไทย
ถนนอัษฎางค์ กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐

๑ กันยายน ๒๕๕๙

เรื่อง ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙ และระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าเช่าบ้านของข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. สำเนาระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙ จำนวน ๑ ชุด
๒. สำเนาระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าเช่าบ้านของข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙ จำนวน ๑ ชุด

ด้วยกระทรวงมหาดไทยได้ออกระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙ และระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าเช่าบ้านของข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙ โดยระเบียบดังกล่าวได้ลงประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว เมื่อวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๙ และมีผลใช้บังคับวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๙ เป็นต้นไป รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อทราบ และแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทราบและถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุทธิพงษ์ จุลเจริญ)
รองปลัดกระทรวงมหาดไทย
หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านพัฒนาชุมชนและส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนการจัดสรรเงินอุดหนุนและพัฒนาระบบงบประมาณ
โทร. ๐ ๒๒๔๑ ๙๐๔๙
โทรสาร. ๐ ๒๒๔๑ ๙๐๔๙

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย

ว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการให้เหมาะสมและสอดคล้องกับประเภทตำแหน่งและระดับตำแหน่งของข้าราชการส่วนท้องถิ่น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๗๖ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๖๙ และมาตรา ๗๗ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ มาตรา ๕ และมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยจึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่งอื่น และหนังสือสั่งการในส่วนที่มีกำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองและวรรคสามของข้อ ๖ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๕

"ในกรณีที่มีมติคณะรัฐมนตรีกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น ก็ให้ปฏิบัติตามมตินั้น

ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น ผู้เดินทางไปราชการจะเบิกค่าใช้จ่ายดังกล่าวต่ำกว่าสิทธิของตนก็ได้"

ข้อ ๕ ให้ยกเลิกความในวรรคสามของข้อ ๑๘ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"การเดินทางไปราชการเป็นหมู่คณะ ซึ่งมีผู้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการระดับเชี่ยวชาญ ตำแหน่งประเภทอำนวยการท้องถิ่นระดับสูง ตำแหน่งประเภทบริหารท้องถิ่นระดับสูง หรือตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๙ ขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า เป็นหัวหน้าคณะ หากมีความจำเป็นต้องใช้สถานที่ในที่เดียวกันกับที่พัก เพื่อเป็นที่ประสานงานของคณะหรือบุคคลอื่นให้เบิกค่าเช่าที่พักได้เพิ่มขึ้นสำหรับห้องพักอีกห้องหนึ่งหรือจะเบิกค่าเช่าห้องชุดแทนก็ได้เท่าที่จ่ายจริง ทั้งนี้ ตามบัญชีหมายเลข ๒ ท้ายระเบียบนี้"

ข้อ ๖ ให้ยกเลิกความในวรรคสามของข้อ ๒๒ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ผู้ดำรงตำแหน่งประเภททั่วไปตั้งแต่ระดับชำนาญงาน ขึ้นไป ตำแหน่งประเภทวิชาการตั้งแต่ระดับชำนาญการ ขึ้นไป ตำแหน่งประเภทอำนวยการท้องถิ่น ตำแหน่งประเภทบริหารท้องถิ่น หรือตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๖ ขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า ให้เบิกค่าพาหนะรับจ้างได้สำหรับกรณี ดังต่อไปนี้

(๑) การเดินทางไปกลับระหว่างสถานที่อยู่ ที่พัก หรือสถานที่ปฏิบัติราชการกับสถานียานพาหนะประจำทาง หรือกับสถานที่จัดพาหนะที่ต้องใช้ในการเดินทางไปยังสถานที่ปฏิบัติราชการภายในเขตจังหวัดเดียวกัน

(๒) การเดินทางไปกลับระหว่างสถานที่อยู่ ที่พัก กับสถานที่ปฏิบัติราชการภายในเขตจังหวัดเดียวกัน วันละไม่เกินสองเที่ยว

(๓) การเดินทางไปราชการในเขตกรุงเทพมหานคร"

ข้อ ๗ ให้ยกเลิกความใน (๒) ของข้อ ๒๓ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"(๒) การเดินทางโดยรถไฟ ให้เบิกค่าพาหนะเดินทางได้เท่าที่จ่ายจริง สำหรับการเดินทางโดยรถด่วนหรือรถด่วนพิเศษ ชั้นที่ ๑ นั่งนอนปรับอากาศ (บนอ.ป.) ให้เบิกได้เฉพาะผู้ดำรงตำแหน่งประเภททั่วไป ตั้งแต่ระดับชำนาญงาน ขึ้นไป ประเภทวิชาการตั้งแต่ระดับชำนาญการ ขึ้นไป ตำแหน่งประเภทอำนวยการท้องถิ่น ตำแหน่งประเภทบริหารท้องถิ่น หรือตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๖ ขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า"

ข้อ ๘ ให้ยกเลิกความในข้อ ๒๗ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๒๗ การเดินทางไปราชการโดยเครื่องบิน ให้เป็นตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) ชั้นธุรกิจ สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการระดับเชี่ยวชาญ ตำแหน่งประเภทอำนวยการท้องถิ่นระดับสูง ตำแหน่งประเภทบริหารท้องถิ่นระดับสูง หรือตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๙ ขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า

(๒) ชั้นประหยัดหรือชั้นต่ำสุด

(ก) สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งประเภททั่วไประดับชำนาญงานและระดับอาวุโส ประเภทวิชาการระดับชำนาญการและระดับชำนาญการพิเศษ ตำแหน่งประเภทอำนวยการท้องถิ่นระดับต้นและระดับกลาง ตำแหน่งประเภทบริหารท้องถิ่นระดับต้นและระดับกลาง หรือตำแหน่งระดับ ๖ ถึงระดับ ๘ หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า

(ข) ผู้ดำรงตำแหน่งต่ำกว่าที่ระบุใน (ก) เฉพาะกรณีที่มีความจำเป็นรีบด่วน เพื่อประโยชน์ต่อทางราชการ และได้รับอนุมัติจากผู้มีอำนาจอนุมัติ

(๓) การเดินทางซึ่งไม่เข้าหลักเกณฑ์ตาม (๑) (๒) จะเบิกค่าใช้จ่ายได้ไม่เกินค่าใช้จ่ายในการเดินทางภาคพื้นดินในระยะเดียวกันตามสิทธิซึ่งผู้เดินทางจะพึงเบิกได้"

ข้อ ๙ ให้ยกเลิกความในข้อ ๒๘ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๒๘ ผู้เดินทางไปราชการในหน้าที่เลขานุการกับผู้บังคับบัญชาที่เป็นหัวหน้าคณะ ซึ่งดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการระดับเชี่ยวชาญ ประเภทอำนวยการท้องถิ่นระดับสูง ตำแหน่งประเภทบริหารท้องถิ่นระดับสูง หรือตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๙ ขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หากมีความจำเป็นต้องเดินทางพร้อมกับผู้บังคับบัญชาและเพื่อประโยชน์ในการประสานสั่งการในระหว่างเดินทางไปราชการให้เบิกค่าพาหนะได้เท่ากับที่ผู้บังคับบัญชามีสิทธิเบิกและให้พักแรมในที่เดียวกับผู้บังคับบัญชา โดยเบิกค่าเช่าที่พักได้ตามสิทธิที่ตนเองได้รับ หรือเบิกได้เท่าที่จ่ายจริงในอัตราต่ำสุดของที่พักนั้น แต่ไม่เกินอัตราที่ผู้บังคับบัญชามีสิทธิเบิก"

ข้อ ๑๐ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของข้อ ๓๖ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"การเบิกค่าเช่าที่พัก และค่าพาหนะสำหรับผู้ติดตาม ให้เบิกได้ดังนี้

(๑) หนึ่งคนสำหรับผู้ดำรงตำแหน่งประเภททั่วไปตั้งแต่ระดับชำนาญงาน ลงมา ตำแหน่งประเภทวิชาการระดับปฏิบัติการ หรือตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๖ ลงมา หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า

(๒) ไม่เกินสองคนสำหรับผู้ดำรงตำแหน่งประเภททั่วไประดับอาวุโส ตำแหน่งประเภทวิชาการตั้งแต่ระดับชำนาญการ ขึ้นไป ตำแหน่งประเภทอำนวยการท้องถิ่น ตำแหน่งประเภทบริหารท้องถิ่น หรือตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๗ ขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า"

ข้อ ๑๑ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของข้อ ๕๑ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"การเดินทางไปราชการเป็นหมู่คณะ ให้ผู้เดินทางไปราชการเบิกค่าเช่าที่พักได้ ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ดำรงตำแหน่งประเภททั่วไป ตำแหน่งประเภทวิชาการตั้งแต่ระดับชำนาญการพิเศษ ลงมา ตำแหน่งประเภทอำนวยการท้องถิ่นตั้งแต่ระดับกลาง ลงมา ตำแหน่งประเภทบริหารท้องถิ่นตั้งแต่ระดับกลาง ลงมา หรือตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๘ ลงมา หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า ให้พักแรมรวมกันสองคนต่อหนึ่งห้อง โดยให้เบิกค่าเช่าที่พักได้เท่าที่จ่ายจริงในอัตราค่าเช่าห้องพักคู่ คนละไม่เกินร้อยละเจ็ดสิบของอัตราค่าเช่าห้องพักคนเดียว ถ้าผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวแยกพักห้องพักคนเดียวให้เบิกได้ในอัตราเดียวกัน เว้นแต่เป็นกรณีที่ไม่เหมาะสมจะพักรวมกัน หรือมีเหตุจำเป็นที่ไม่อาจพักรวมกับผู้อื่นได้ ให้เบิกได้เท่าที่จ่ายจริงในอัตราค่าเช่าห้องพักคนเดียว

(๒) ผู้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการระดับเชี่ยวชาญ ตำแหน่งประเภทอำนวยการท้องถิ่นระดับสูง ตำแหน่งประเภทบริหารท้องถิ่นระดับสูง หรือตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๙ ขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า ให้เบิกค่าเช่าที่พักได้เท่าที่จ่ายจริงในอัตราค่าเช่าห้องพักคนเดียว

(๓) ผู้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารท้องถิ่นระดับสูง หรือผู้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๑๐ ขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า ซึ่งเป็นหัวหน้าคณะ หากมีความจำเป็นต้องใช้สถานที่ในที่เดียวกันกับที่พักเพื่อเป็นที่ประสานงานของคณะหรือกับบุคคลอื่น ให้เบิกค่าเช่าที่พักได้เพิ่มขึ้นสำหรับห้องพักอีกห้องหนึ่งในอัตราค่าเช่าห้องพักคนเดียวหรือจะเบิกค่าเช่าห้องชุดแทนก็ได้ แต่ทั้งนี้ต้องมีอัตราไม่เกินสองเท่าของอัตราค่าเช่าห้องพัก คนเดียว”

ข้อ ๑๒ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของข้อ ๕๓ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๕๓ การเดินทางไปราชการต่างประเทศโดยเครื่องบินจากประเทศไทยไปต่างประเทศ หรือจากต่างประเทศกลับประเทศไทย หรือการเดินทางในต่างประเทศ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) ชั้นหนึ่งสำหรับผู้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารท้องถิ่นระดับสูง หรือตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๑๐ ขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า

(๒) ชั้นธุรกิจหรือชั้นระหว่างชั้นหนึ่งกับชั้นประหยัดหรือชั้นต่ำสุด สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการระดับเชี่ยวชาญ ตำแหน่งประเภทอำนวยการท้องถิ่นระดับสูง หรือตำแหน่งระดับ ๙ หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า

(๓) ชั้นประหยัดหรือชั้นต่ำสุด สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ชั้น หรือยศ นอกจากที่ระบุไว้ใน (๑) และ (๒)”

ข้อ ๑๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๕๔ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๕๔ ผู้เดินทางไปราชการต่างประเทศในหน้าที่เลขานุการกับผู้บังคับบัญชาที่เป็นหัวหน้าคณะซึ่งดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการระดับเชี่ยวชาญ ตำแหน่งประเภทอำนวยการท้องถิ่นระดับสูง ตำแหน่งประเภทบริหารท้องถิ่นระดับสูง หรือตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๙ ขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า ให้เบิกค่าพาหนะได้เท่ากับที่ผู้บังคับบัญชามีสิทธิเบิก และให้พักแรมในที่เดียวกับผู้บังคับบัญชา โดยเบิกค่าเช่าที่พักได้เท่าที่จ่ายจริงตามสิทธิที่ตนเองได้รับหรือเบิกในอัตราต่ำสุดของที่พักนั้น แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า”

ข้อ ๑๔ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของข้อ ๕๘ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๕๘ การเบิกเงินตามระเบียบนี้ ผู้เบิกต้องยื่นรายงานการเดินทาง พร้อมด้วยใบสำคัญคู่จ่ายและเงินเหลือจ่าย (หากมี) ต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัดภายในสิบห้าวันนับแต่วันเดินทางกลับหรือวันเดินทางถึงสำนักงานแห่งใหม่ หรือวันที่ออกจากราชการหรือถูกสั่งพักราชการแล้วแต่กรณี โดยแบบรายงานการเดินทางเพื่อขอเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการและเอกสารประกอบที่ใช้ในการเบิกค่าใช้จ่าย ในการเดินทางไปราชการให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ท้ายระเบียบนี้”

ข้อ ๑๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสามของข้อ ๕๘ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๕

"กรณีที่ผู้เดินทางไปราชการทดรองจ่ายเงินค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ ให้ถือว่าค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ เป็นรายจ่ายที่เกิดขึ้นเมื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับแบบรายงานการเดินทางและให้เบิกจ่ายจากงบประมาณประจำปีงบประมาณที่ได้รับแบบรายงานการเดินทาง"

ข้อ ๑๖ ให้ยกเลิกบัญชีหมายเลข ๑ บัญชีหมายเลข ๒ บัญชีหมายเลข ๔ บัญชีหมายเลข ๕ และบัญชีหมายเลข ๖ ท้ายระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้บัญชีท้ายระเบียบนี้แทน

ประกาศ ณ วันที่ ๘ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๙
พลเอก อนุพงษ์ เผ่าจินดา
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

บัญชีหมายเลข ๑

อัตราเบี้ยเลี้ยงเดินทางไปราชการในราชอาณาจักร ในลักษณะเหมาจ่าย

เจ้าหน้าที่ท้องถิ่น	อัตรา (บาท : วัน : คน)
ผู้ดำรงตำแหน่งประเภททั่วไป ตำแหน่งประเภทวิชาการ ตั้งแต่ระดับชำนาญการพิเศษ ลงมา ตำแหน่งประเภทอำนวยการท้องถิ่นตั้งแต่ระดับกลาง ลงมา ตำแหน่งประเภทบริหารท้องถิ่นตั้งแต่ระดับกลาง ลงมา หรือตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๘ ลงมา หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า	๒๔๐
ผู้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการระดับเชี่ยวชาญ ตำแหน่งประเภทอำนวยการท้องถิ่นระดับสูง ตำแหน่งประเภทบริหารท้องถิ่นระดับสูง หรือตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๙ ขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า	๒๗๐

บัญชีหมายเลข ๒

อัตราค่าเช่าที่พักในการเดินทางไปราชการในราชอาณาจักร

(๑) กรณีเลือกเบิกในลักษณะจ่ายจริง ให้เบิกได้เท่าที่จ่ายจริงไม่เกินอัตรา ดังนี้

เจ้าหน้าที่ท้องถิ่น	ห้องพักคนเดียว (บาท : วัน : คน)	ห้องพักคู่ (บาท : วัน : คน)
ผู้ดำรงตำแหน่งประเภททั่วไป ตำแหน่งประเภทวิชาการตั้งแต่ระดับชำนาญการพิเศษ ลงมา ตำแหน่งประเภทอำนวยการท้องถิ่นตั้งแต่ระดับกลาง ลงมา ตำแหน่งประเภทบริหารท้องถิ่นตั้งแต่ระดับกลาง ลงมา หรือตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๘ ลงมา หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า ให้เบิกค่าเช่าที่พักได้เท่าที่จ่ายจริงไม่เกินอัตราค่าเช่าห้องพักคนเดียว ในกรณีเดินทางไปราชการเป็นหมู่คณะให้พักรวมกันสองคนขึ้นไปต่อหนึ่งห้อง โดยให้เบิกค่าเช่าที่พักได้เท่าที่จ่ายจริง ไม่เกินอัตราค่าเช่าห้องพักคู่ เว้นแต่เป็นกรณีที่ไม่เหมาะสม จะพักรวมกันหรือมีเหตุจำเป็นที่ไม่อาจพักรวมกับผู้อื่นได้ ให้เบิกได้เท่าที่จ่ายจริงไม่เกินอัตราค่าเช่าห้องพักคนเดียว	๑,๕๐๐	๘๕๐
ผู้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการระดับเชี่ยวชาญ ตำแหน่งประเภทอำนวยการท้องถิ่นระดับสูง หรือตำแหน่งระดับ ๙ หรือตำแหน่งที่เทียบเท่าจะเบิกในอัตราค่าเช่าห้องพักคนเดียวหรือห้องพักคู่ก็ได้	๒,๒๐๐	๑,๒๐๐
ผู้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารท้องถิ่นระดับสูง หรือตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๑๐ ขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า จะเบิกในอัตราค่าเช่าห้องพักคนเดียวหรือห้องพักคู่ก็ได้ ในกรณีเดินทางไปราชการเป็นหมู่คณะ และผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวข้างต้นเป็นหัวหน้าคณะและมีความจำเป็นต้องใช้สถานที่เดียวกันกับที่พักเพื่อเป็นที่ประสานงานของคณะหรือบุคคลอื่น ให้เบิกค่าเช่าที่พักได้เพิ่มขึ้น สำหรับห้องพักอีกห้องหนึ่งในอัตราค่าเช่าห้องพักคนเดียว หรือจะเบิกค่าเช่าห้องชุดแทนในอัตราไม่เกินสองเท่าของอัตราค่าเช่าห้องพักคนเดียวก็ได้	๒,๕๐๐	๑,๔๐๐

(๒) กรณีเลือกเบิกในลักษณะเหมาจ่าย ให้เบิกได้ไม่เกินอัตรา ดังนี้

เจ้าหน้าที่ท้องถิ่น	อัตรา (บาท : วัน : คน)
ผู้ดำรงตำแหน่งประเภททั่วไป ตำแหน่งประเภทวิชาการตั้งแต่ระดับชำนาญการพิเศษลงมา ตำแหน่งประเภทอำนวยการท้องถิ่นตั้งแต่ระดับกลาง ลงมา ตำแหน่งประเภทบริหารท้องถิ่นตั้งแต่ระดับกลาง ลงมา หรือตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๘ ลงมา หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า	๘๐๐
ผู้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการระดับเชี่ยวชาญ ตำแหน่งประเภทอำนวยการท้องถิ่นระดับสูง ตำแหน่งประเภทบริหารท้องถิ่นระดับสูง หรือตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๙ ขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า	๑,๒๐๐

หมายเหตุ : ๑. การเดินทางไปราชการเป็นหมู่คณะของผู้ดำรงตำแหน่งประเภททั่วไป ตำแหน่งประเภทวิชาการ ตำแหน่งประเภทอำนวยการท้องถิ่น ตำแหน่งประเภทบริหารท้องถิ่นระดับต้นและระดับกลางหรือตำแหน่งระดับ ๑ – ๙ หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า ต้องเลือกเบิกค่าเช่าที่พักในลักษณะเดียวกันทั้งคณะ

๒. การเดินทางไปราชการในท้องที่ที่มีค่าครองชีพสูงหรือเป็นแหล่งท่องเที่ยว ให้ผู้บริหารท้องถิ่นใช้ดุลพินิจพิจารณาอนุมัติให้เบิกจ่ายค่าเช่าที่พักในลักษณะจ่ายจริงสูงกว่าอัตราที่กำหนดเพิ่มขึ้นอีกไม่เกินร้อยละยี่สิบห้า

๓. ค่าเช่าห้องพักคนเดียว หมายความว่า ค่าใช้จ่ายในการเช่าห้องพักหนึ่งห้องที่สถานที่พักแรมเรียกเก็บกรณีผู้เช่าเข้าพักเพียงคนเดียว

๔. ค่าเช่าห้องพักคู่ หมายความว่า ค่าใช้จ่ายในการเช่าห้องพักที่สถานที่พักแรมเรียกเก็บกรณีผู้เช่าเข้าพักรวมกันตั้งแต่สองคนขึ้นไป

บัญชีหมายเลข ๔

อัตราเบี้ยเลี้ยงเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวและค่าใช้จ่ายอื่น

(๑) กรณีเลือกเบิกในลักษณะเหมาจ่าย ให้เบิกได้ไม่เกินอัตรา ดังนี้

เจ้าหน้าที่ท้องถิ่น	อัตรา (บาท : วัน : คน)
ผู้ดำรงตำแหน่งประเภททั่วไป ตำแหน่งประเภทวิชาการตั้งแต่ระดับชำนาญการพิเศษ ลงมา ตำแหน่งประเภทอำนวยการท้องถิ่นตั้งแต่ระดับกลาง ลงมา ตำแหน่งประเภทบริหารท้องถิ่นตั้งแต่ระดับกลาง ลงมา หรือตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๘ ลงมา หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า	๒,๑๐๐
ผู้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการระดับเชี่ยวชาญ ตำแหน่งประเภทอำนวยการท้องถิ่นระดับสูง ตำแหน่งประเภทบริหารท้องถิ่นระดับสูง หรือตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๙ ขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า	๓,๑๐๐

(๒) กรณีมิได้เลือกเบิกในลักษณะเหมาจ่าย ให้เบิกค่าใช้จ่ายได้ ดังนี้

(๒.๑) ค่าอาหารและค่าเครื่องดื่มรวมทั้งค่าภาษี และค่าบริการที่โรงแรม ภัตตาคาร หรือร้านค้าเรียกเก็บจากผู้เดินทางไปราชการ ทั้งนี้ ให้เบิกเท่าที่จ่ายจริงไม่เกินวันละ ๔,๕๐๐ บาทต่อคน

(๒.๒) ค่าทำความสะอาดเสื้อผ้า สำหรับระยะเวลาที่เกิน ๗ วัน ให้เบิกเท่าที่จ่ายจริงไม่เกินวันละ ๕๐๐ บาทต่อคน

(๒.๓) ค่าใช้สอยเบ็ดเตล็ด ให้เบิกในลักษณะเหมาจ่ายไม่เกินวันละ ๕๐๐ บาทต่อคน

ค่าใช้จ่ายตาม (๒.๑) – (๒.๒) ให้คิดคำนวณเบิกจ่ายในแต่ละวัน จำนวนเงินส่วนที่เหลือจ่ายในวันใดจะนำมาสมทบเบิกในวันถัดไปไม่ได้

บัญชีหมายเลข ๕

ค่าเช่าที่พักในการเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราว

อัตราค่าเช่าที่พัก

เจ้าหน้าที่ท้องถิ่น	อัตราสำหรับประเทศ รัฐ เมือง (บาท : วัน : คน)				
	ประเภท ก.	ประเภท ข.	ประเภท ค.	ประเภท ง.	ประเภท จ.
ผู้ดำรงตำแหน่งประเภททั่วไป ตำแหน่งประเภทวิชาการตั้งแต่ระดับชำนาญการพิเศษ ลงมา ตำแหน่งประเภทอำนวยการท้องถิ่นตั้งแต่ระดับกลาง ลงมา ตำแหน่งประเภทบริหารท้องถิ่นตั้งแต่ระดับกลาง ลงมา หรือตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๘ ลงมา หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า	ไม่เกิน ๗,๕๐๐	ไม่เกิน ๕,๐๐๐	ไม่เกิน ๓,๑๐๐	เพิ่มขึ้นจากประเภท ก. อีกไม่เกินร้อยละ ๔๐	เพิ่มขึ้นจากประเภท ก. อีกไม่เกินร้อยละ ๒๕
ผู้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการระดับเชี่ยวชาญ ตำแหน่งประเภทอำนวยการท้องถิ่นระดับสูง ตำแหน่งประเภทบริหารท้องถิ่นระดับสูง หรือตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๙ ขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า	ไม่เกิน ๑๐,๐๐๐	ไม่เกิน ๗,๐๐๐	ไม่เกิน ๔,๕๐๐	เพิ่มขึ้นจากประเภท ก. อีกไม่เกินร้อยละ ๔๐	เพิ่มขึ้นจากประเภท ก. อีกไม่เกินร้อยละ ๒๕

๑. ประเภท ก. ได้แก่ ประเทศ รัฐ เมือง

๑. แคนาดา
๒. เครือรัฐออสเตรเลีย
๓. ไต้หวัน
๔. เตริก์เมนิสถาน
๕. นิวซีแลนด์
๖. บอสเนียและเฮอร์เซโกวีนา
๗. ปาปัวนิวกีนี
๘. มาเลเซีย
๙. ราชรัฐโมนาโก
๑๐. ราชรัฐลักเซมเบิร์ก
๑๑. ราชรัฐอันดอร์รา
๑๒. ราชอาณาจักรกัมพูชา
๑๓. ราชอาณาจักรเดนมาร์ก
๑๔. ราชอาณาจักรนอร์เวย์
๑๕. ราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์
๑๖. ราชอาณาจักรโมร็อกโก
๑๗. ราชอาณาจักรสวาซิแลนด์
๑๘. ราชอาณาจักรสวีเดน
๑๙.รัฐสุลต่านโอมาน
๒๐. โรมาเนีย
๒๑. สหพันธ์สาธารณรัฐบราซิล
๒๒. สหพันธ์สาธารณรัฐยูโกสลาเวีย
๒๓. สหรัฐอาหรับอิมิเรตส์
๒๔. สาธารณรัฐเกาหลี (เกาหลีใต้)
๒๕. สาธารณรัฐโครเอเชีย
๒๖. สาธารณรัฐชิลี
๒๗. สาธารณรัฐเช็ก
๒๘. สาธารณรัฐตุรกี
๒๙. สาธารณรัฐบัลแกเรีย
๓๐. สาธารณรัฐประชาชนจีน
๓๑. สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนแอลจีเรีย
๓๒. สาธารณรัฐประชาธิปไตยติมอร์เลสเต
๓๓. สาธารณรัฐเปรู
๓๔. สาธารณรัฐโปแลนด์
๓๕. สาธารณรัฐฟินแลนด์
๓๖. สาธารณรัฐฟิลิปปินส์
๓๗. สาธารณรัฐมอริเชียส
๓๘. สาธารณรัฐมอลตา
๓๙. สาธารณรัฐโมซัมบิก
๔๐. สาธารณรัฐเยเมน
๔๑. สาธารณรัฐลิทัวเนีย
๔๒. สาธารณรัฐสโลวัก
๔๓. สาธารณรัฐสโลวีเนีย
๔๔. สาธารณรัฐออสเตรีย
๔๕. สาธารณรัฐอาเซอร์ไบจาน
๔๖. สาธารณรัฐอินโดนีเซีย
๔๗. สาธารณรัฐอินเดีย
๔๘. สาธารณรัฐเอสโตเนีย
๔๙. สาธารณรัฐแอฟริกาใต้
๕๐. สาธารณรัฐไอซ์แลนด์
๕๑. สาธารณรัฐไอร์แลนด์
๕๒. สาธารณรัฐฮังการี
๕๓. สาธารณรัฐเฮลเลนิก (กรีซ)
๕๔. ฮ่องกง

๒. ประเภท ข. ได้แก่ ประเทศ รัฐ เมือง

๑. เครือรัฐบาฮามาส
๒. จอร์เจีย
๓. จาเมกา
๔. เนการาบรูไนดารุสซาลาม
๕. มาซิโดเนีย
๖. ยูเครน
๗. รัฐกาตาร์
๘. รัฐคูเวต.
๙. รัฐบาห์เรน
๑๐. รัฐอิสราเอล
๑๑. ราชอาณาจักรซาอุดิอาระเบีย
๑๒. ราชอาณาจักรตองกา
๑๓. ราชอาณาจักรเนปาล
๑๔. ราชอาณาจักรฮัชไมด์จอร์เดน
๑๕. สหพันธ์สาธารณรัฐไนจีเรีย
๑๖. สหภาพพม่า
๑๗. สหรัฐเม็กซิโก
๑๘. สหสาธารณรัฐแทนซาเนีย
๑๙. สาธารณรัฐกานา
๒๐. สาธารณรัฐแกมเบีย
๒๑. สาธารณรัฐโกตดิวัวร์ (ไอเวอรี่โคส)
๒๒. สาธารณรัฐคอสตาริกา
๒๓. สาธารณรัฐคีร์กิซ
๒๔. สาธารณรัฐเคนยา
๒๕. สาธารณรัฐแคเมอรูน
๒๖. สาธารณรัฐคาซัคสถาน
๒๗. สาธารณรัฐจิบูตี
๒๘. สาธารณรัฐชาด
๒๙. สาธารณรัฐซิมบับเว
๓๐. สาธารณรัฐเซเนกัล
๓๑. สาธารณรัฐแซมเบีย
๓๒. สาธารณรัฐเซียร์ลาลีโอน
๓๓. สาธารณรัฐไซปรัส
๓๔. สาธารณรัฐตรินิแดดและโตเบโก
๓๕. สาธารณรัฐตูนิเซีย
๓๖. สาธารณรัฐทาจิกิสถาน
๓๗. สาธารณรัฐไนเจอร์
๓๘. สาธารณรัฐบุรุนดี
๓๙. สาธารณรัฐเบนิน.
๔๐. สาธารณรัฐเบลารุส
๔๑. สาธารณรัฐประชาชนบังกลาเทศ
๔๒. สาธารณรัฐปานามา
๔๓. สาธารณรัฐมอลโดวา
๔๔. สาธารณรัฐมาลี
๔๕. สาธารณรัฐยูกันดา
๔๖. สาธารณรัฐลัตเวีย
๔๗. สาธารณรัฐสังคมนิยมประชาธิปไตยศรีลังกา
๔๘. สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม
๔๙. สาธารณรัฐอาร์เจนตินา
๕๐. สาธารณรัฐอาร์เมเนีย
๕๑. สาธารณรัฐอาหรับซีเรีย
๕๒. สาธารณรัฐอาหรับอียิปต์
๕๓. สาธารณรัฐอิรัก
๕๔. สาธารณรัฐอิสลามปากีสถาน
๕๕. สาธารณรัฐอิสลามมอริเตเนีย
๕๖. สาธารณรัฐอิสลามอิหร่าน
๕๗. สาธารณรัฐอุซเบกิสถาน
๕๘. สาธารณรัฐแอฟริกากลาง

๓. ประเภท ค. ได้แก่ ประเทศ รัฐ เมืองอื่นๆ นอกจากที่กำหนดในประเภท ก. และประเภท ข. ประเภท ง. และประเภท จ.

๔. ประเภท ง. ได้แก่ ประเทศ รัฐ เมือง ดังต่อไปนี้

๑. ญี่ปุ่น
๒. สาธารณรัฐฝรั่งเศส
๓. สหพันธรัฐรัสเซีย
๔. สมาพันธรัฐสวิส
๕. สาธารณรัฐอิตาลี

๕. ประเภท จ. ได้แก่ ประเทศ รัฐ เมือง ดังต่อไปนี้

๑. ราชอาณาจักรเบลเยี่ยม
๒. ราชอาณาจักรสเปน
๓. สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี
๔. สหรัฐอเมริกา
๕. สหราชอาณาจักรบริเตนใหญ่และไอร์แลนด์เหนือ
๖. สาธารณรัฐโปรตุเกส
๗. สาธารณรัฐสิงคโปร์

บัญชีหมายเลข ๖

อัตราการเบิกเงินค่ารับรองในลักษณะเหมาจ่าย

เจ้าหน้าที่ท้องถิ่น	เดินทางไม่เกิน ๑๕ วัน	เดินทางเกิน ๑๕ แต่ไม่เกิน ๓๐ วัน
ผู้ดำรงตำแหน่งประเภททั่วไป ตำแหน่งประเภทวิชาการตั้งแต่ระดับชำนาญการพิเศษ ลงมา ตำแหน่งประเภทอำนวยการท้องถิ่นตั้งแต่ระดับกลาง ลงมา ตำแหน่งประเภทบริหารท้องถิ่นตั้งแต่ระดับกลาง ลงมา หรือตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๘ ลงมา หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า	เหมาจ่ายไม่เกิน ๒,๐๐๐	เหมาจ่ายไม่เกิน ๓,๕๐๐
ผู้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการระดับเชี่ยวชาญ ตำแหน่งประเภทอำนวยการท้องถิ่นระดับสูง ตำแหน่งประเภทบริหารท้องถิ่นระดับสูง หรือตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๙ ขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า	เหมาจ่ายไม่เกิน ๓,๐๐๐	เหมาจ่ายไม่เกิน ๔,๕๐๐

แบบรายงานการเดินทางและเอกสารประกอบ
การเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ

สัญญาเงินยืมเลขที่ .....(๑).....วันที่..... **ส่วนที่ ๑**
ชื่อผู้ยืม.....จำนวนเงิน.....บาท **แบบ ๘๗๐๘**

ใบเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ

ที่ทำการ.....(๒).....
วันที่.....เดือน.....(๓).....พ.ศ. .....

เรื่อง ขออนุมัติเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ
เรียน .....(๔).....

ตามคำสั่ง/บันทึก ที่ .....(๕).....ลงวันที่.....ได้อนุมัติให้ ข้าพเจ้า .....(๖).....ตำแหน่ง..... สังกัด .....พร้อมด้วย.....(๗)..... .....ออกเดินทางไปปฏิบัติราชการ.....(๘)..... .....โดยออกเดินทางจาก
○ บ้านพัก ○ สำนักงาน ○ ประเทศไทย ตั้งแต่วันที่.....เดือน.....(๙).....พ.ศ. ..... เวลา..... .....น. และกลับถึง
○ บ้านพัก ○ สำนักงาน ○ ประเทศไทย วันที่.....เดือน.....(๙)....พ.ศ. ..... เวลา .....น. รวมเวลาไปราชการครั้งนี้ .....วัน.....ชั่วโมง

ข้าพเจ้าขอเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการสำหรับ ○ ข้าพเจ้า ○ คณะเดินทาง ดังนี้ (๑๐)

ค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทาง.....จำนวน.....วัน รวม.....บาท
ค่าเช่าที่พักประเภท.....จำนวน.....วัน รวม.....บาท
ค่าพาหนะ..... รวม.....บาท
ค่าใช้จ่ายอื่น..... รวม.....บาท
รวมเงินทั้งสิ้น.....บาท

จำนวนเงิน (ตัวอักษร).....

ข้าพเจ้าขอรับรองว่ารายการที่กล่าวมาข้างต้นเป็นความจริง และหลักฐานการจ่ายที่ส่งมาด้วย จำนวน .....(๑๑).....ฉบับ รวมทั้งจำนวนเงินที่ขอเบิกถูกต้องตามกฎหมายทุกประการ

ลงชื่อ.....ผู้ขอรับเงิน
(.....)
ตำแหน่ง.....

ได้ตรวจสอบหลักฐานการเบิกจ่ายเงินที่แนบถูกต้องแล้ว เห็นควรอนุมัติให้เบิกจ่ายได้ ลงชื่อ.....(๑๒)..... (.....) ตำแหน่ง..... วันที่.....	อนุมัติให้จ่ายได้ ลงชื่อ.....(๑๓)..... (.....) ตำแหน่ง..... วันที่.....

ได้รับเงินค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ จำนวน.....(๑๔).....บาท
(.....) ไว้เป็นการถูกต้องแล้ว

ลงชื่อ.....(๑๕).....ผู้รับเงิน
(.....)
ตำแหน่ง.....
วันที่.....

ลงชื่อ.....(๑๖).....ผู้จ่ายเงิน
(.....)
ตำแหน่ง.....
วันที่.....

จากเงินยืมตามสัญญาเลขที่.....วันที่.....

หมายเหตุ .....(๑๗).....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

คำชี้แจง ๑. กรณีเดินทางเป็นหมู่คณะและจัดทำใบเบิกค่าใช้จ่ายรวมฉบับเดียวกัน หากระยะเวลาในการเริ่มต้นและสิ้นสุดการเดินทางของแต่ละบุคคลแตกต่างกัน ให้แสดงรายละเอียดของวันเวลาที่แตกต่างกันของบุคคลนั้นในช่องหมายเหตุ

๒. กรณียื่นขอเบิกค่าใช้จ่ายรายบุคคล ให้ผู้ขอรับเงินเป็นผู้ลงลายมือชื่อผู้รับเงินและวันเดือนปีที่รับเงิน กรณีที่มีการยืมเงิน ให้ระบุวันที่ที่ได้รับเงินยืม เลขที่สัญญายืมและวันที่อนุมัติเงินยืมด้วย

๓. กรณีที่ยื่นขอเบิกค่าใช้จ่ายรวมเป็นหมู่คณะ ผู้ขอรับเงินมิต้องลงลายมือชื่อในช่องผู้รับเงิน ทั้งนี้ ให้ผู้มีสิทธิแต่ละคนลงลายมือชื่อผู้รับเงินในหลักฐานการจ่ายเงิน (ส่วนที่ ๒)

กฎกระทรวงกำหนดอัตราค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐

ส่วนที่ ๒
แบบ ๘๗๐๘

หลักฐานการจ่ายเงินค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ

ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น.....จังหวัด.....

ประกอบใบเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางของ.....ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

ลำดับที่	ชื่อ (๑๘)	ตำแหน่ง (๑๙)	ค่าใช้จ่าย (๒๐)				รวม (๒๑)	ลายมือชื่อ ผู้รับเงิน (๒๒)	วัน เดือน ปี ที่รับเงิน (๒๓)	หมายเหตุ
			ค่าเบี้ยเลี้ยง	ค่าเช่าที่พัก	ค่าพาหนะ	ค่าใช้จ่ายอื่น				
รวมเงิน (๒๕)								ตามสัญญาเงินยืมเลขที่ .....(๒๔).....วันที่.....		

จำนวนเงินรวมทั้งสิ้น (ตัวอักษร).....(๒๖).....

ลงชื่อ.....(๒๗).....ผู้จ่ายเงิน
(.....)
ตำแหน่ง.....
วันที่.....

คำชี้แจง ๑. ค่าเบี้ยเลี้ยงและค่าเช่าที่พักให้ระบุอัตราวันละและจำนวนวันที่ขอเบิกของแต่ละบุคคลในช่องหมายเหตุ
๒. ให้ผู้มีสิทธิแต่ละคนเป็นผู้ลงลายมือชื่อผู้รับเงินและวันเดือนปีที่ได้รับเงิน กรณีเป็นการรับจากเงินยืม ให้ระบุวันที่ที่ได้รับเงินยืม
๓. ผู้จ่ายเงินหมายถึงผู้ที่ขอยืมเงินจากทางราชการและจ่ายเงินยืมนั้นให้แก่ผู้เดินทางแต่ละคนเป็นผู้ลงลายมือชื่อผู้จ่ายเงิน

คำอธิบายวิธีจัดทำใบเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ

ใบเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ แบบ ๘๗๐๘ ประกอบด้วย ๒ ส่วน คือ

ส่วนที่ ๑ ใบเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ (ใช้สำหรับขออนุมัติเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการทั้งกรณีเบิกเป็นรายบุคคลและเป็นหมู่คณะ)

ส่วนที่ ๒ หลักฐานการจ่ายเงินค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ (ใช้สำหรับกรณีการเดินทางเป็นหมู่คณะและเบิกค่าใช้จ่ายโดยจัดทำใบเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางรวมฉบับเดียวกัน)

ในกรณีเดินทางไปราชการเป็นหมู่คณะ ผู้เดินทางจะจัดทำใบเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการแยกเป็นรายบุคคล หรือจะให้หัวหน้าคณะหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายซึ่งร่วมเดินทางไปด้วยจัดทำใบเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางรวมฉบับเดียวกัน โดยระบุชื่อ ตำแหน่ง ผู้ร่วมเดินทางไปปฏิบัติราชการทุกคนก็ได้ และหากมีการยืมเงิน จากทางราชการ เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในระหว่างเดินทาง ให้ผู้ยืมเงินเป็นผู้จัดทำใบเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการเพื่อส่งชดใช้เงินยืม

การลงรายการในใบเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ

ส่วนที่ ๑

๑. "สัญญาเงินยืมเลขที่.....วันที่..... ชื่อผู้ยืม.....จำนวนเงิน.....บาท"	ให้ระบุเลขที่สัญญาเงินยืม วันที่อนุมัติเงินยืม ชื่อผู้ยืม และจำนวนเงินที่ขอยืมเพื่อใช้ในระหว่างเดินทางไปราชการ
๒. "ที่ทำการ....."	ให้ลงที่ทำการหรือสำนักงานผู้ขอรับเงิน
๓. "วันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....."	ให้ลงวันเดือนปีที่จัดทำใบเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ
๔. "เรียน....."	ให้เรียนผู้มีอำนาจอนุมัติการจ่ายเงินตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน การตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
๕. "ตามคำสั่ง/บันทึกที่.....ลงวันที่....."	ให้ระบุเลขที่คำสั่ง/บันทึก และวันที่ลงนามในคำสั่ง/บันทึก
๖. "ข้าพเจ้า.....ตำแหน่ง.....สังกัด"	ให้ลงชื่อ ตำแหน่ง และสังกัดของผู้เดินทางไปราชการ ในกรณีที่การเดินทางไปราชการเป็นหมู่คณะ ให้ลงชื่อตำแหน่งและสังกัดของหัวหน้าคณะเดินทางหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย เป็นผู้ยื่นขออนุมัติเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ
๗. "พร้อมด้วย....."	ให้ระบุชื่อ สกุล และตำแหน่งของผู้ร่วมเดินทางไปราชการด้วย
๘. "เดินทางไปปฏิบัติราชการ....."	ให้ระบุสถานที่ที่ได้รับคำสั่งให้ไปปฏิบัติราชการ
๙. "โดยออกเดินทางจาก ○ บ้านพัก ○ สำนักงาน ○ ประเทศไทย ตั้งแต่วันที่.....เดือน..... พ.ศ. ..... เวลา.....น. และกลับถึง ○ บ้านพัก ○ สำนักงาน ○ ประเทศไทย วันที่..... เดือน..... พ.ศ. ..... เวลา ..... น. รวมเวลาไปราชการครั้งนี้.....วัน.....ชั่วโมง"	ให้ระบุสถานที่และแสดงวันเดือนปีและเวลาที่ผู้ขอรับเงินได้เริ่มต้นและสิ้นสุดการเดินทางไปราชการ จำนวนวันและชั่วโมงที่คำนวณได้ เพื่อใช้สิทธิในการเบิกเบี้ยเลี้ยงเดินทาง กรณีเดินทางเป็นหมู่คณะหากระยะเวลาในการเริ่มต้นและสิ้นสุดการเดินทางของแต่ละบุคคลแตกต่างกัน เป็นเหตุให้จำนวนวันที่เกิดสิทธิเบิกเบี้ยเลี้ยงเดินทางแตกต่างกัน ให้แสดงรายละเอียดของวันเวลาที่แตกต่างกันของบุคคลนั้นในช่องหมายเหตุ (ช่องที่ ๑๗)

๑๐. "ข้าพเจ้าขอเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ
สำหรับ ○ ข้าพเจ้า ○ คณะเดินทาง ดังนี้
ค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทาง.....จำนวน.....วัน รวม.....บาท
ค่าเช่าที่พัก.....จำนวน.....วัน รวม.....บาท
ค่าพาหนะ.....รวม.....บาท
ค่าใช้จ่ายอื่น.....รวม.....บาท
รวมทั้งสิ้น.....บาท
จำนวนเงิน (ตัวอักษร).....”

ให้ระบุว่าเป็นการขอเบิกค่าใช้จ่ายกรณีรายบุคคล หรือเบิกรวมทั้งคณะเดินทางในฉบับเดียวกัน และให้แสดงถึงจำนวนเงินค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ในแต่ละประเภท โดยแยกเป็น ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าเช่าที่พัก ค่าพาหนะ ค่าใช้จ่ายอื่น (ค่าใช้จ่ายอื่น ให้หมายความรวมถึง ค่าขนย้ายสิ่งของส่วนตัว ค่าย้ายถิ่นที่อยู่ ค่ารับรอง ค่าใช้สอยเบ็ดเตล็ด ค่าทำความสะอาดเสื้อผ้า ค่าธรรมเนียมสนามบิน ค่าวีซ่า ค่าธรรมเนียมผ่านทาง ฯลฯ)

กรณีเดินทางเป็นหมู่คณะ และยื่นเบิกค่าใช้จ่ายในฉบับเดียวกัน ให้แสดงยอดเงินรวมค่าใช้จ่ายของทุกคนในแต่ละประเภท

๑๑. "ข้าพเจ้าขอรับรองว่ารายการที่กล่าวมาข้างต้นเป็นความจริงและหลักฐานการจ่ายที่ส่งมาด้วย.....ฉบับ รวมทั้งจำนวนเงินที่ขอเบิกถูกต้องตามกฎหมายทุกประการ"
ลงชื่อ.....ผู้ขอรับเงิน
(.....)
ตำแหน่ง.....”

ให้แสดงถึงจำนวนหลักฐานการจ่ายเงินทั้งสิ้นที่แนบมาพร้อมใบเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ และให้ผู้ยื่นใบเบิกค่าใช้จ่ายตามข้อ ๖ เป็นผู้ลงลายมือชื่อ

๑๒. "ได้ตรวจสอบหลักฐานการเบิกจ่ายเงินที่แนบถูกต้องแล้ว เห็นควรอนุมัติให้เบิกจ่ายได้
ลงชื่อ.....
(.....)
ตำแหน่ง.....
วันที่.....”

ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่ตรวจสอบหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเป็นลายลักษณ์อักษร เป็นผู้ตรวจสอบใบเบิกค่าใช้จ่าย จำนวนเงิน และหลักฐานการเบิกจ่าย เป็นผู้ลงลายมือชื่อ และวันเดือนปีที่ได้ทำการตรวจสอบ

๑๓. "อนุมัติให้จ่ายได้
ลงชื่อ.....
(.....)
ตำแหน่ง.....
วันที่.....”

ผู้มีอำนาจอนุมัติการจ่ายเงินตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นผู้ลงลายมือชื่อ และวันเดือนปีที่อนุมัติ

๑๔. "ได้รับเงินค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ
จำนวน.....บาท (.....)
ไว้เป็นการถูกต้องแล้ว"

ให้แสดงถึงจำนวนเงินทั้งสิ้นที่ได้รับจากทางราชการเป็นตัวเลขในช่องจำนวน.....บาท และเป็นตัวอักษรในช่องวงเล็บ

๑๕. "ลงชื่อ.....ผู้รับเงิน
(.....)
ตำแหน่ง.....
วันที่.....
จากเงินยืมตามสัญญายืมเลขที่.....วันที่.....”

ใช้สำหรับกรณียื่นขอเบิกค่าใช้จ่ายรายบุคคล โดยให้ผู้ขอรับเงินซึ่งเป็นผู้รับเงินค่าใช้จ่ายในการเดินทางตามยอดที่ได้รับอนุมัติเป็นผู้ลงลายมือชื่อผู้รับเงินและวันเดือนปีที่รับเงิน กรณีที่มีการยืมเงินให้ระบุวันที่ที่ได้รับเงินยืม เลขที่สัญญายืมและวันที่อนุมัติเงินยืมด้วย

กรณียื่นขอเบิกค่าใช้จ่ายรวมเป็นหมู่คณะ ผู้ขอรับเงินมิต้องลงลายมือชื่อผู้รับเงินในช่องที่ ๑๕ แต่ให้ผู้มีสิทธิแต่ละคนลงลายมือชื่อผู้รับเงินในหลักฐานการจ่ายเงินค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ (ส่วนที่ ๒)

๑๖. "ลงชื่อ.....ผู้จ่ายเงิน (.....) ตำแหน่ง..... วันที่....."	เจ้าหน้าที่ผู้ที่มีหน้าที่หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่เป็นผู้จ่ายเงิน เป็นผู้ลงลายมือชื่อ และวันเดือนปี (กรณีจ่ายเงินมิได้ยืมเงิน) กรณีที่มีการยืมเงินและผู้มีสิทธิได้รับเงินตามสัญญาเงินยืมแล้ว เจ้าหน้าที่ผู้ที่มีหน้าที่จ่ายเงินมิต้องลงลายมือชื่อผู้จ่ายเงินในช่องที่ ๑๖
๑๗. "หมายเหตุ....."	ให้ระบุคำชี้แจงเพิ่มเติมในส่วนที่เป็นสาระสำคัญตามความจำเป็น

ส่วนที่ ๒

๑๘. "ชื่อ"	ให้ลงชื่อผู้เดินทางไปราชการเป็นรายบุคคลตามลำดับ
๑๙. "ตำแหน่ง"	ให้แสดงถึงระดับ ชั้น ยศ ของผู้เดินทางไปราชการ
๒๐. "ค่าใช้จ่าย"	แต่ละคนให้แสดงถึงยอดรวมของค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ในแต่ละประเภท โดยแยกเป็นค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าเช่าที่พัก ค่าพาหนะ ค่าใช้จ่ายอื่น (ค่าใช้จ่ายอื่นให้หมายความรวมถึง ค่าขนย้ายสิ่งของส่วนตัว ค่าย้ายถิ่นที่อยู่ ค่ารับรอง ค่าใช้สอยเบ็ดเตล็ด ค่าทำความสะอาด เสื้อผ้า ค่าธรรมเนียมสนามบิน ค่าธรรมเนียมผ่านทาง ฯลฯ)
๒๑. "รวม"	ให้แสดงยอดรวมของค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการทั้งสิ้นที่จะขอเบิกแต่ละคน
๒๒. "ลายมือชื่อผู้รับเงิน"	ผู้เดินทางแต่ละคนซึ่งได้รับเงินค่าใช้จ่ายในการเดินทางที่ได้รับอนุมัติเฉพาะในส่วนของตน ลงลายมือชื่อในช่องผู้รับเงิน
๒๓. "วันเดือนปีที่รับเงิน"	ให้ผู้เดินทางแต่ละคนที่ลงลายมือชื่อรับเงินลงวันเดือนปีที่รับเงิน กรณีที่รับจากเงินยืม ให้ระบุ วัน เดือน ปี ที่ได้รับเงินยืม
๒๔. "ตามสัญญาเงินยืมเลขที่.....วันที่....."	ให้ระบุเลขที่สัญญาเงินยืม และวันที่อนุมัติเงินยืม
๒๕. "รวมเงิน"	ให้แสดงถึงยอดรวมค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการแต่ละรายการ และแสดงผลรวมค่าใช้จ่ายทั้งหมดในตอนท้าย
๒๖. "จำนวนเงินรวมทั้งสิ้น (ตัวอักษร)....."	ให้แสดงถึงจำนวนเงินค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการทั้งสิ้นที่เกิดขึ้นในการเดินทางไปราชการในครั้งนี้เป็นตัวอักษร
๒๗. "ลงชื่อ.....ผู้จ่ายเงิน (.....) ตำแหน่ง..... วันที่....."	ให้ผู้ยืมเงินเป็นผู้ลงลายมือชื่อผู้จ่ายเงิน และ วัน เดือน ปี ที่จ่ายเงินยืมให้แก่ผู้เดินทางแต่ละคน

แบบ บก. ๑๑๑

ใบรับรองแทนใบเสร็จรับเงิน

ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น.....

วัน เดือน ปี	รายละเอียดรายจ่าย	จำนวนเงิน	หมายเหตุ
	รวมทั้งสิ้น		

รวมทั้งสิ้น (ตัวอักษร).....

ข้าพเจ้า.....ตำแหน่ง.....

สำนัก/กอง/ส่วน.....ขอรับรองว่า รายจ่ายข้างต้นนี้ ไม่อาจเรียกใบเสร็จรับเงินจากผู้รับได้ และข้าพเจ้าได้จ่ายไปในงานของทางราชการโดยแท้

ลงชื่อ.....

(.....)

ตำแหน่ง.....

วันที่.....

รายละเอียดการใช้รถยนต์หมายเลขทะเบียน.....(รถยนต์ราชการ)
ไปราชการ จังหวัด.....
ตั้งแต่วันที่.....

วัน เดือน ปี	เวลา ออก	รายการ	เวลาถึง	ระยะทาง	จำนวน น้ำมัน	จำนวนเงิน		หมายเหตุ
	รวมเป็นเงินทั้งสิ้น (.....)							

ลงชื่อ.....ผู้เบิก
(.....)
ตำแหน่ง.....

รายละเอียดการใช้รถยนต์หมายเลขทะเบียน.....(รถยนต์/รถจักรยานยนต์ ส่วนตัว)
ไปราชการ จังหวัด.....
ตั้งแต่วันที่.....

วัน เดือน ปี	เวลาออก	รายการ	เวลาถึง	ระยะทาง	จำนวนเงิน		หมายเหตุ
	รวมเป็นเงินทั้งสิ้น (.....)						

ข้าพเจ้า.....ตำแหน่ง.....
สำนัก/กอง/ส่วน..... อบจ./เทศบาล/อบต.....
ขอรับรองว่าได้เดินทางไปราชการ เป็นระยะทาง.....กิโลเมตร เป็นไปตามรายงานการเดินทางไปราชการโดยแท้

ลงชื่อ.....ผู้เบิก
(.....)
ตำแหน่ง.....

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย

ว่าด้วยค่าเช่าบ้านของข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓)

พ.ศ. ๒๕๕๙

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าเช่าบ้านของข้าราชการส่วนท้องถิ่น ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับประเภทตำแหน่งและระดับตำแหน่งของข้าราชการส่วนท้องถิ่น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๗๖ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๖๙ และมาตรา ๗๗ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ มาตรา ๕ และมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยจึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าเช่าบ้านของข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง และหนังสือสั่งการอื่นใดในส่วนที่ได้กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความใน (๑) ของข้อ ๖ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าเช่าบ้านของข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าเช่าบ้านของข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"(๑) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้จัดที่พักอาศัยให้ตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด"

ข้อ ๕ ให้ยกเลิกบัญชีอัตราค่าเช่าบ้านข้าราชการส่วนท้องถิ่น ท้ายระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าเช่าบ้านของข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และให้ใช้บัญชีอัตราค่าเช่าบ้านข้าราชการส่วนท้องถิ่น ท้ายระเบียบนี้แทน

ประกาศ ณ วันที่ ๘ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๙
พลเอก อนุพงษ์ เผ่าจินดา
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

บัญชีอัตราค่าเช่าบ้านข้าราชการส่วนท้องถิ่น

ตำแหน่งประเภททั่วไป					
ระดับปฏิบัติงาน		ระดับชำนาญงาน		ระดับอาวุโส	
ขั้นเงินเดือน	อัตราค่าเช่าบ้าน ไม่เกินเดือนละ/บาท	ขั้นเงินเดือน	อัตราค่าเช่าบ้าน ไม่เกินเดือนละ/บาท	ขั้นเงินเดือน	อัตราค่าเช่าบ้าน ไม่เกินเดือนละ/บาท
ขั้นที่ ๑ – ๗.๕	๑,๖๐๐	ขั้นที่ ๑ – ๕.๕	๒,๔๐๐	ขั้นที่ ๑ – ๘.๕	๓,๐๐๐
ขั้นที่ ๘ - ๑๓	๑,๙๕๐	ขั้นที่ ๖ ขึ้นไป	๓,๐๐๐	ขั้นที่ ๙ ขึ้นไป	๓,๕๐๐
ขั้นที่ ๑๓.๕ ขึ้นไป	๒,๓๐๐				

ตำแหน่งประเภทวิชาการ							
ระดับปฏิบัติการ		ระดับชำนาญการ		ระดับชำนาญการพิเศษ		ระดับเชี่ยวชาญ	
ขั้นเงินเดือน	อัตราค่าเช่าบ้าน ไม่เกินเดือนละ/บาท	ขั้นเงินเดือน	อัตราค่าเช่าบ้าน ไม่เกินเดือนละ/บาท	ขั้นเงินเดือน	อัตราค่าเช่าบ้าน ไม่เกินเดือนละ/บาท	ขั้นเงินเดือน	อัตราค่าเช่าบ้าน ไม่เกินเดือนละ/บาท
ขั้นที่ ๑ – ๒.๕	๑,๖๐๐	ขั้นที่ ๑ – ๒	๒,๔๐๐	ขั้นที่ ๑ – ๔	๓,๐๐๐	ขั้นที่ ๑ – ๕.๕	๓,๕๐๐
ขั้นที่ ๓ – ๗.๕	๑,๙๕๐	ขั้นที่ ๒.๕ - ๑๒	๓,๐๐๐	ขั้นที่ ๔.๕- ๙	๓,๕๐๐	ขั้นที่ ๖ ขึ้นไป	๔,๐๐๐
ขั้นที่ ๘ – ๑๑.๕	๒,๔๐๐	ขั้นที่ ๑๒.๕ ขึ้นไป	๓,๕๐๐	ขั้นที่ ๙.๕ ขึ้นไป	๔,๐๐๐		
ขั้นที่ ๑๒ ขึ้นไป	๓,๐๐๐						

ตำแหน่งประเภทอำนวยการท้องถิ่น					
ระดับต้น		ระดับกลาง		ระดับสูง	
ขั้นเงินเดือน	อัตราค่าเช่าบ้าน ไม่เกินเดือนละ/บาท	ขั้นเงินเดือน	อัตราค่าเช่าบ้าน ไม่เกินเดือนละ/บาท	ขั้นเงินเดือน	อัตราค่าเช่าบ้าน ไม่เกินเดือนละ/บาท
ขั้นที่ ๑ – ๑.๕	๒,๔๐๐	ขั้นที่ ๑ – ๓.๕	๓,๐๐๐	ขั้นที่ ๑ – ๕	๓,๕๐๐
ขั้นที่ ๒ – ๑๑.๕	๓,๐๐๐	ขั้นที่ ๔ – ๘.๕	๓,๕๐๐	ขั้นที่ ๕.๕ ขึ้นไป	๔,๐๐๐
ขั้นที่ ๑๒ ขึ้นไป	๓,๕๐๐	ขั้นที่ ๙ ขึ้นไป	๔,๐๐๐		

ตำแหน่งประเภทบริหารท้องถิ่น					
ระดับต้น		ระดับกลาง		ระดับสูง	
ขั้นเงินเดือน	อัตราค่าเช่าบ้าน ไม่เกินเดือนละ/บาท	ขั้นเงินเดือน	อัตราค่าเช่าบ้าน ไม่เกินเดือนละ/บาท	ขั้นเงินเดือน	อัตราค่าเช่าบ้าน ไม่เกินเดือนละ/บาท
ขั้นที่ ๑	๒,๔๐๐	ขั้นที่ ๑ – ๓	๓,๐๐๐	ขั้นที่ ๑ – ๓.๕	๓,๕๐๐
ขั้นที่ ๑.๕ – ๑๑	๓,๐๐๐	ขั้นที่ ๓.๕ – ๘	๓,๕๐๐	ขั้นที่ ๔ ขึ้นไป	๔,๐๐๐
ขั้นที่ ๑๑.๕ ขึ้นไป	๓,๕๐๐	ขั้นที่ ๘.๕ ขึ้นไป	๔,๐๐๐		

๑๒๓ กฎกระทรวงกำหนดอัตราค่าเช่าบ้านข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๓

ที่ มท ๐๘๐๘.๒/ว ๕๙๖๒

กระทรวงมหาดไทย
ถนนอัษฎางค์ กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐

๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๙

เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินค่าเช่าบ้านของข้าราชการส่วนท้องถิ่น

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

อ้างถึง ๑. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๘.๒/ว ๒๙๖ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๐
๒. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๘.๒/ว ๔๙๔๑ ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๙

สิ่งที่ส่งมาด้วย หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินค่าเช่าบ้านของข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๙
จำนวน ๑๐ แผ่น

ตามที่กระทรวงมหาดไทยได้ออกระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าเช่าบ้านของข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙ เพื่อให้สอดคล้องกับประเภทตำแหน่งและระดับตำแหน่งของข้าราชการส่วนท้องถิ่น โดยระเบียบดังกล่าวได้ลงประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๙ และมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๙ เป็นต้นไป รายละเอียดตามหนังสือที่อ้างถึง ๒ นั้น

กระทรวงมหาดไทยพิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อให้การปฏิบัติเกี่ยวกับการเบิกค่าเช่าบ้านขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความเหมาะสมเป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าเช่าบ้านของข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และเป็นไปในแนวทางเดียวกับส่วนราชการ จึงอาศัยอำนาจตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าเช่าบ้านของข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ ข้อ ๕ และข้อ ๑๗ ยกเลิกหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๘.๒/ว ๒๙๖ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๐ และกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินค่าเช่าบ้านของข้าราชการส่วนท้องถิ่นใหม่ รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อทราบ และแจ้งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุทธิพงษ์ จุลเจริญ)
รองปลัดกระทรวงมหาดไทย
หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านพัฒนาชุมชนและส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนการจัดสรรเงินอุดหนุนและพัฒนาระบบงบประมาณ
โทรศัพท์ ๐ ๒๒๔๑ ๙๐๔๙
โทรสาร ๐ ๒๒๔๑ ๙๐๔๙

หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินค่าเช่าบ้านของข้าราชการส่วนท้องถิ่น

พ.ศ. ๒๕๕๙

****

เพื่อให้การเบิกจ่ายเงินค่าเช่าบ้านของข้าราชการส่วนท้องถิ่นสอดคล้องกับระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยค่าเช่าบ้านของข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙ กระทรวงมหาดไทยจึงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินค่าเช่าบ้านของข้าราชการส่วนท้องถิ่น ดังต่อไปนี้

ก. การยื่นขอเบิกเงินค่าเช่าบ้าน

๑. ให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้มีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านยื่นคำขอรับค่าเช่าบ้านตามแบบขอรับค่าเช่าบ้าน (แบบ ๖๐๐๕) ตามเอกสารหมายเลข ๑ ณ สำนักงานที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้นปฏิบัติราชการ

๒. การยื่นแบบ ๖๐๐๕ ให้ยื่นต่อผู้รับรองการใช้สิทธิตามข้อ ๓ พร้อมด้วยสัญญาเช่าบ้านแบบคำรับรองของเจ้าของบ้าน ตามเอกสารหมายเลข ๔ สัญญาเช่าซื้อ หรือสัญญาเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้านและหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้อง

ในกรณีการยื่นหลักฐานที่เป็นสัญญาเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้าน ต้องแนบสัญญาซื้อขายบ้าน สัญญาซื้อขายบ้านพร้อมที่ดิน หรือสัญญาจ้างปลูกสร้างบ้าน แล้วแต่กรณี เป็นหลักฐานประกอบด้วย และหากวงเงินในสัญญาดังกล่าวต่ำกว่าสัญญาเงินกู้ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใช้สิทธิต้องยื่นหลักฐานที่สถาบันการเงินรับรองว่า หากมีการกู้เงินตามวงเงินในสัญญาดังกล่าว จะต้องมีการผ่อนชำระรายเดือนเป็นจำนวนเท่าใด

ให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใช้สิทธิจัดส่งรายงานข้อมูลในการขอรับค่าเช่าบ้านพร้อมการยื่นแบบ ๖๐๐๕ และให้ผู้มีอำนาจรับรองการมีสิทธิตามข้อ ๓ มีอำนาจพิจารณารายงานข้อมูลข้าราชการส่วนท้องถิ่นในการขอรับค่าเช่าบ้านที่ยื่น โดยให้แจ้งรายละเอียดประกอบอย่างน้อยดังต่อไปนี้

(๑) ข้อมูลประวัติการรับราชการตั้งแต่เริ่มรับราชการ และการโอนย้าย

(๒) ข้อมูลการมีเคหสถานของข้าราชการส่วนท้องถิ่นและคู่สมรสทุกแห่งในท้องที่ที่รับราชการ

(๓) ข้อมูลด้านอาชีพและสถานที่ทำงานของคู่สมรสของข้าราชการส่วนท้องถิ่น และให้แจ้งว่าหน่วยงานแห่งนั้นได้ให้สิทธิเบิกค่าเช่าบ้าน หรือจัดบ้านพักให้กับคู่สมรสในท้องที่ที่รับราชการของข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือไม่

(๔) ข้อมูลการมีเคหสถานของบิดา มารดา ของคู่สมรสและของข้าราชการส่วนท้องถิ่น รวมทั้งบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะทุกแห่งในท้องที่ที่รับราชการ

(๕) ข้อมูลสถานะการมีชีวิตอยู่ของบิดา มารดา ของคู่สมรสและของข้าราชการส่วนท้องถิ่น หากในภายหลังมีกรณีที่บุคคลดังกล่าวเสียชีวิตหรือสาบสูญ ให้แจ้งรายละเอียด วัน เดือน ปี ที่เสียชีวิตหรือสาบสูญ

ข. การรับรองการใช้สิทธิ

๓. ให้บุคคลดังต่อไปนี้ เป็นผู้รับรองการมีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านของข้าราชการส่วนท้องถิ่นในสังกัดในแบบ ๖๐๐๕

(๑) ให้หัวหน้าหน่วยงานซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าประเภททั่วไประดับชำนาญงานขึ้นไป ประเภทวิชาการระดับชำนาญการขึ้นไป หรือดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าระดับ ๖ หรือเทียบเท่า เป็นผู้รับรองการมีสิทธิของข้าราชการส่วนท้องถิ่นในหน่วยงานนั้น

/ให้ผู้บังคับบัญชา...

ให้ผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปอย่างน้อยหนึ่งระดับ เป็นผู้รับรองการมีสิทธิของบุคคลตาม (๑) ซึ่งมิได้ดำรงตำแหน่งตามที่กำหนดไว้ใน (๒)

(๒) ให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นประเภททั่วไประดับอาวุโส ประเภทวิชาการระดับชำนาญการพิเศษขึ้นไป ประเภทอำนวยการท้องถิ่นระดับกลางขึ้นไป ประเภทบริหารท้องถิ่น หรือดำรงตำแหน่งระดับ ๘ ขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า เป็นผู้รับรองการมีสิทธิของตนเอง

ค. การอนุมัติ

๔. เมื่อมีการรับรองสิทธิขอรับค่าเช่าบ้านแล้ว ให้ผู้มีอำนาจอนุมัติการเบิกค่าเช่าบ้านตามข้อ ๕ แต่งตั้งข้าราชการส่วนท้องถิ่นจำนวนไม่น้อยกว่าสามคนเป็นคณะกรรมการเพื่อตรวจสอบข้อเท็จจริงและรายละเอียดดังต่อไปนี้

(๑) กรณีเช่าบ้าน ให้ตรวจสอบว่าได้เช่าบ้านและพักอาศัยอยู่จริง ระยะเวลาเริ่มต้นของการเช่าบ้านและการเข้าพักอาศัย ตลอดจนความเหมาะสมของอัตราค่าเช่าบ้านเมื่อเปรียบเทียบกับสภาพแห่งบ้าน

(๒) กรณีเช่าซื้อบ้านหรือกู้เงินเพื่อชำระราคาบ้าน ให้ตรวจสอบสัญญาเช่าซื้อบ้านหรือสัญญาเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้าน วงเงินเช่าซื้อหรือวงเงินกู้ เอกสารหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้อง และวันเริ่มต้นการเข้าพักอาศัยอยู่จริงในบ้าน

เมื่อคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงและรายละเอียดครบถ้วนแล้ว ให้จัดทำรายงานการตรวจสอบการขอรับค่าเช่าบ้านตามแบบรายงานการตรวจสอบขอรับค่าเช่าบ้าน ตามเอกสารหมายเลข ๒ เสนอต่อผู้มีอำนาจอนุมัติการเบิกค่าเช่าบ้านของข้าราชการส่วนท้องถิ่นตามข้อ ๕ เพื่อพิจารณาอนุมัติการเบิกจ่ายต่อไป

๕. ให้นายกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือผู้ที่นายกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมอบหมายเป็นผู้อนุมัติการเบิกค่าเช่าบ้านของข้าราชการส่วนท้องถิ่น

ง. การเบิกจ่ายเงิน

๖. ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งได้รับอนุมัติให้เบิกค่าเช่าบ้านตามสิทธิแล้ว ให้ยื่นขอเบิกเงินค่าเช่าบ้านประจำเดือนตามแบบขอเบิกเงินค่าเช่าบ้าน (แบบ ๖๐๐๖) ตามเอกสารหมายเลข ๓ พร้อมหลักฐานการชำระเงิน ณ สำนักงานที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้นปฏิบัติราชการ

ให้บุคคลตามข้อ ๕ เป็นผู้มีอำนาจอนุมัติการเบิกจ่ายเงินค่าเช่าบ้านตามวรรคหนึ่ง

๗. ค่าเช่าบ้านถือเป็นรายจ่ายที่เกิดขึ้นเมื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับแบบ ๖๐๐๖ และให้เบิกจ่ายจากงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณที่ได้รับแบบดังกล่าว

๘. สัญญาเช่าบ้าน สัญญาเช่าซื้อ หรือสัญญาเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้าน ตามข้อ ๒ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการ หรืออย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

(๑) สัญญาเช่าบ้าน ต้องระบุวัน เดือน ปี ที่ทำสัญญา ชื่อคู่สัญญา สถานที่เช่า วันเริ่มต้นแห่งสัญญาเช่า ระยะเวลาการเช่า วันสิ้นสุดสัญญาเช่า และอัตราค่าเช่าต่อเดือน

(๒) สัญญาเช่าซื้อหรือสัญญาเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้าน ให้ใช้ตามแบบสัญญาของสถาบันการเงินได้ โดยต้องระบุชื่อคู่สัญญา สถานที่เช่าซื้อหรือสถานที่กู้เงิน วันเริ่มต้นแห่งสัญญา ระยะเวลาการชำระค่าเช่าซื้อหรือการผ่อนชำระเงินกู้ วันสิ้นสุดสัญญา จำนวนวงเงินที่เช่าซื้อหรือวงเงินกู้ และจำนวนเงินที่ต้องผ่อนชำระรายเดือน

/๙. การทำสัญญา..

๙. การทำสัญญาเช่าซื้อหรือสัญญาเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้านของข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้มีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้าน ต้องทำกับสถาบันการเงิน ดังต่อไปนี้

(๑) ธนาคารพาณิชย์ตามกฎหมายว่าด้วยธนาคารพาณิชย์

(๒) รัฐวิสาหกิจที่มีวัตถุประสงค์เพื่อดำเนินกิจการเกี่ยวกับการเคหะ หรือดำเนินธุรกิจ

(๓) สหกรณ์ที่จดทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยสหกรณ์และมีวัตถุประสงค์เพื่อดำเนินกิจการเกี่ยวกับการเคหะ

(๔) กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

(๕) ธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทยตามกฎหมายว่าด้วยธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย

(๖) บริษัทบริหารสินทรัพย์ตามพระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งดำเนินกิจการรับซื้อหรือรับโอนสินทรัพย์ด้อยคุณภาพของสถาบันการเงินตาม (๑)

(๗) นิติบุคคลที่มีวัตถุประสงค์และดำเนินกิจการเกี่ยวกับการเคหะ หรือการให้เช่าซื้อบ้านหรือให้กู้ยืมเพื่อชำระราคาบ้าน

๑๐. ให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้มีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านยื่นแบบขอรับค่าเช่าบ้าน (แบบ ๖๐๐๕) ฉบับใหม่ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) โอนย้ายไปประจำสำนักงานแห่งใหม่

(๒) เปลี่ยนแปลงสัญญาเช่าบ้าน สัญญาเช่าซื้อบ้าน หรือสัญญาเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้าน

ในกรณีนำหลักฐานการชำระค่าเช่าซื้อหรือค่าผ่อนชำระเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้านในท้องที่เดิมมาเบิกต่อเนื่องในท้องที่ใหม่ ให้คณะกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งตามข้อ ๔ วรรคหนึ่ง ตรวจสอบหลักฐานที่นำมาเบิกค่าเช่าบ้านในช่วงเวลาที่รับราชการในท้องที่เดิม และระยะเวลาที่ได้รับอนุมัติให้เบิกจ่ายค่าเช่าบ้าน แล้วดำเนินการต่อไปตามข้อ ๔ วรรคสอง ข้อ ๕ และข้อ ๖

๑๑. การรับรองสิทธิและการอนุมัติเบิกจ่ายเงินค่าเช่าบ้านข้าราชการส่วนท้องถิ่นตามข้อ ๑๐ ให้ถือปฏิบัติดังนี้

(๑) ให้บุคคลตามข้อ ๓ ประจำสำนักงานที่ผู้ใช้สิทธิไปปฏิบัติราชการเป็นผู้รับรองสิทธิในแบบ ๖๐๐๕

(๒) ให้บุคคลตามข้อ ๕ ประจำสำนักงานที่เบิกเงินเดือนของผู้ใช้สิทธิเป็นผู้มีอำนาจอนุมัติในแบบ ๖๐๐๕ และแบบ ๖๐๐๖

๑๒. ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้มีสิทธิเบิกค่าเช่าบ้านในอัตราที่เพิ่มขึ้น เนื่องจากได้รับเงินเดือนหรือเลื่อนตำแหน่งที่สูงขึ้น ให้ยื่นหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการเบิกจ่ายโดยไม่ต้องยื่น ๖๐๐๕ ใหม่ และหากการได้รับเงินเดือนหรือเลื่อนตำแหน่งที่สูงขึ้นนั้นมีผลย้อนหลัง ให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นมีสิทธิเบิกค่าเช่าบ้านในอัตราที่เพิ่มขึ้นย้อนหลังได้

๑๓. ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้มีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านได้รับคำสั่งให้โอนย้ายไปรับราชการประจำสำนักงานใหม่ แต่ยังไม่ได้ยื่นขอรับค่าเช่าบ้านหรือยังไม่ได้ยื่นขอเบิกเงินค่าเช่าบ้านในช่วงเวลาที่ตนมีสิทธิ ณ สำนักงานเดิม ให้ยื่นแบบ ๖๐๐๕ และแบบ ๖๐๐๖ ที่สำนักงานเดิม

๑๔. การยื่นขอรับค่าเช่าบ้านหรือขอเบิกเงินค่าเช่าบ้านของข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้มีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้าน ซึ่งถึงแก่กรรม หรือเกษียณอายุราชการ หรือลาออกจากราชการไปก่อนยื่นคำขอให้ดำเนินการดังนี้

/(๑) กรณีถึงแก่กรรม...

(๑) กรณีถึงแก่กรรม ให้ทายาทของข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้นยื่นคำขอ ณ สำนักงานที่รับราชการครั้งสุดท้าย

(๒) กรณีเกษียณอายุราชการหรือลาออกจากราชการ ให้ข้าราชการผู้นั้น ยื่นคำขอ ณ สำนักงานที่รับราชการครั้งสุดท้าย

๑๕. ภายใต้บังคับข้อ ๘ และข้อ ๙ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้มีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านแต่คู่สมรสได้เช่าบ้าน เช่าซื้อบ้าน หรือกู้เงินเพื่อชำระราคาบ้านในระหว่างสมรสและปรากฏชื่อคู่สมรสแต่เพียงผู้เดียวในสัญญาเช่าบ้าน สัญญาเช่าซื้อ สัญญาเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้าน สัญญาซื้อขายที่ดินหรือบ้านพร้อมที่ดิน สัญญาจ้างปลูกสร้างบ้าน โฉนดที่ดิน หรือหลักฐานการชำระเงิน ให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้นนำหลักฐานดังกล่าวมาประกอบการเบิกจ่ายค่าเช่าบ้านจากทางราชการได้ นับแต่วันที่มีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้าน

๑๖. ในกรณีที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดมีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้าน ให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้นนำหลักฐานการชำระเงินและสำเนาคำพิพากษาดังกล่าวมาเป็นหลักฐานประกอบการยื่นแบบ ๖๐๐๕ และแบบ ๖๐๐๖ โดยไม่ต้องมีการแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อตรวจสอบข้อเท็จจริงตามข้อ ๔

๑๗. ในกรณีที่มีการขยายวงเงินกู้หรือขยายระยะเวลาการผ่อนชำระเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้าน ให้นำหลักฐานการผ่อนชำระมาเบิกค่าเช่าบ้านได้ตามจำนวนเงินกู้และระยะเวลาการผ่อนชำระที่เหลืออยู่ของสัญญาเงินกู้ฉบับแรกเท่านั้น

ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับกับการเปลี่ยนแปลงข้อกำหนดในสัญญาเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้าน ที่ค้างชำระอยู่เนื่องจากสถาบันการเงินเปลี่ยนแปลงอัตราดอกเบี้ย ทั้งนี้ ต้องมิใช่เหตุจากผู้กู้

๑๘. ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดต้องไปปฏิบัติราชการประจำสำนักงานในต่างท้องที่ เนื่องจากสำนักงานที่ปฏิบัติราชการประจำอยู่เดิมได้ย้ายสถานที่ทำการไปตั้งในท้องที่ใหม่ มีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าเช่าบ้านของข้าราชการส่วนท้องถิ่นเช่นเดียวกับข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งได้รับคำสั่งให้เดินทางไปประจำสำนักงานในต่างท้องที่ตามข้อ ๖ เว้นแต่ท้องที่ใหม่ที่สำนักงานได้ย้ายไปนั้นเป็นเขตท้องที่ติดต่อกับท้องที่ที่ตั้งสำนักงานเดิม และมีขนส่งสาธารณะประจำทางให้บริการ

๑๙. ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้มีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้าน ให้เบิกจ่ายค่าเช่าบ้านได้ตามอัตราเงินเดือนสุทธิ แต่ถ้าอัตราเงินเดือนสุทธิขั้นใดไม่ตรงกับอัตราเงินเดือนในบัญชีอัตราค่าเช่าบ้านตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าเช่าบ้านของข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้เบิกในอัตราที่ใกล้เคียงแต่ไม่เกินอัตราเงินเดือนสุทธิที่ได้รับ

๒๐. ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้มีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้าน ซึ่งมีเงินเพิ่มพิเศษรายเดือนสำหรับค่าวิชาหรือเงินเพิ่มการเลื่อนฐานะหรือสำหรับประจำตำแหน่งที่ต้องฝ่าอันตรายเป็นปกติหรือสำหรับการสู้รบให้นำเงินเพิ่มดังกล่าวมารวมกับเงินเดือนสุทธิที่ได้รับ แล้วเทียบกับอัตราเงินเดือนตามขั้นเงินเดือนในระดับที่ได้รับในปัจจุบันหรือขั้นเงินเดือนใกล้เคียงในระดับเดียวกันหรือระดับถัดไปตามลำดับแล้วให้ได้รับค่าเช่าบ้านตามขั้นเงินเดือนนั้น

๒๑. การเบิกจ่ายค่าเช่าบ้านข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่ได้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์เดิมไปก่อนแล้วให้ดำเนินการไปจนกว่าจะแล้วเสร็จ

****

เลขที่ ...../.....

แบบขอรับค่าเช่าบ้าน (แบบ ๖๐๐๕)

ส่วนที่ ๑ การขอรับค่าเช่าบ้าน

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

๑. ข้าพเจ้า.....ตำแหน่ง.....
ขอยื่นรับค่าเช่าบ้านต่อ.....(ผู้อนุมัติ)
๒. ข้าพเจ้า ☐ เริ่มรับราชการและปฏิบัติงานครั้งแรก ☐ กลับเข้ารับราชการและปฏิบัติงานในตำแหน่ง.....
ท้องที่ ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....
เงินเดือน.....บาท (.....) เมื่อวันที่ .....เดือน.....พ.ศ.....
๓. บัดนี้ ☐ อปท. ☐ จังหวัด ☐ กรม ☐ กระทรวง ได้มีคำสั่งให้ข้าพเจ้ารับราชการประจำในตำแหน่ง.....
เงินเดือน.....บาท ท้องที่ ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....
จังหวัด..... โดยได้รับรายงานตัวเมื่อวันที่ ..... เดือน.....พ.ศ.....
๔. ข้าพเจ้าได้ ☐ เช่าบ้านพักเพื่ออยู่อาศัย ☐ เช่าซื้อบ้านเพื่อที่อยู่อาศัย
บ้านเลขที่.....ซอย.....ถนน.....
ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....
ตั้งแต่วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....ถึงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
ตามสัญญาเช่า/สัญญาเช่าซื้อ ฉบับลงวันที่.....เดือน..... พ.ศ.....
ชื่อเจ้าของบ้าน/ผู้ให้เช่าช่วง/ผู้ให้เช่าซื้อ.....
เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร ☐☐☐☐☐☐☐☐☐ หรือ
เลขประจำตัวบัตรประชาชน ☐☐☐☐☐☐☐☐☐☐☐☐☐
บ้านเลขที่.....ซอย.....ถนน.....
ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....
โทรศัพท์.....ในอัตราเดือนละ.....บาท
๕. ข้าพเจ้าได้ ☐ กู้ยืมเงินเพื่อซื้อบ้าน ☐ กู้ยืมเงินเพื่อปลูกสร้างบ้าน
บ้านเลขที่.....ซอย.....ถนน.....
ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....
๕.๑ ชื่อผู้ให้กู้.....(สาขา).....
อยู่ที่.....ซอย.....ถนน.....ตำบล/แขวง.....
อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....โทรศัพท์.....
จำนวน.....บาท (.....)
ชำระเงินกู้เดือนละ.....บาท (.....) ตั้งแต่วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
ถึงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....ตามสัญญากู้ยืมเงิน ฉบับลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

๕.๒ ชื่อผู้ขาย/ผู้รับจ้างปลูกสร้างบ้าน.....
เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร ☐☐☐☐☐☐☐☐☐☐ หรือ
เลขประจำตัวบัตรประชาชน ☐☐☐☐☐☐☐☐☐☐☐☐☐
บ้านเลขที่.....ซอย.....ถนน.....
อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....ตามสัญญาซื้อขาย/สัญญาจ้าง ฉบับลงวันที่.....
เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้าจึงขออนุญาตเบิกค่าเช่าบ้านตามสิทธิที่พึงจะได้รับตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าเช่าบ้านของข้าราชการส่วนท้องถิ่น ตั้งแต่ วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....เป็นต้นไป และขอรับรองว่าข้าพเจ้ามีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าเช่าบ้านของข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมทุกประการ

(ลงชื่อ).....
(.....)

ส่วนที่ ๒ การรับรอง

ข้าพเจ้าได้ตรวจสอบเอกสารต่าง ๆ แล้ว เห็นว่า ข้าราชการผู้นี้มีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าเช่าบ้านของข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

(ลงชื่อ).....
(.....)
ตำแหน่ง.....
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ส่วนที่ ๓ การอนุมัติ

อนุมัติให้เบิกค่าเช่าบ้านได้ตามสิทธิ
ตั้งแต่วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

(ลงชื่อ).....
(.....)
ตำแหน่ง.....
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

แบบรายงานการตรวจสอบการขอรับค่าเช่าบ้าน

๑. ชื่อ-นามสกุล.....ตำแหน่ง.....
สังกัด.....

๒. ☐ ได้เช่าบ้าน ☐ เช่าซื้อบ้าน เลขที่.....ซอย.....
ถนน.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....
จังหวัด.....ตามสัญญาลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
ค่าเช่าบ้านหรือค่าเช่าซื้อบ้านเดือนละ.....บาท (.....)

๓. การกู้ยืมเงินเพื่อชำระราคาบ้าน ☐ ซื้อ ☐ จ้างปลูกสร้างบ้าน
เลขที่.....ซอย.....ถนน.....
ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

☐ ทำสัญญาเงินกู้กับ.....
จำนวนเงิน.....บาท (.....)
ชำระเงินกู้เดือนละ.....บาท (.....)
ตามสัญญาลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

☐ ทำสัญญาซื้อบ้าน ☐ สัญญาจ้างปลูกสร้างบ้าน
กับ.....
ราคา.....บาท (.....)
ตามสัญญาลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
บ้านตั้งอยู่บนที่ดิน ☐ โฉนดที่ดิน ☐ เอกสารสิทธิอื่น (ระบุ).....
เลขที่.....เลขที่ดิน.....ตำบล.....
อำเภอ.....จังหวัด.....
เป็นกรรมสิทธิ์ของ.....

/การรับรอง...

การรับรองของคณะกรรมการ

ได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงแล้ว ขอรับรองว่า.....
.....
.....

(ลงชื่อ).....กรรมการ
(.....)

(ลงชื่อ).....กรรมการ
(.....)

(ลงชื่อ).....กรรมการ
(.....)
วันที่.....

หมายเหตุ คณะกรรมการควรตรวจสอบข้อเท็จจริงในแนวทางดังต่อไปนี้ เพื่อสรุปความเห็นต่อผู้อนุมัติการเบิกค่าเช่าบ้าน

๑. บุคคลที่ทำนิติกรรมต่าง ๆ มีตัวตนหรือไม่
๒. สำหรับกรณีบ้านเช่าต้องตรวจสอบให้ทราบว่าเป็นกรรมสิทธิ์ของใคร ในกรณีที่ผู้ให้เช่าไม่ใช่เจ้าของบ้าน ต้องตรวจสอบสัญญาเช่าจากเจ้าของบ้าน หรือหลักฐานการมอบอำนาจจากเจ้าของบ้านด้วย
๓. สภาพของบ้านเหมาะสมกับราคาเช่า เช่าซื้อ หรือราคาซื้อขาย หรือไม่
๔. ขนาดบ้านเหมาะสมกับจำนวนคนในครอบครัวที่อาศัยร่วมกันอยู่จริง เพียงใด
๕. ในกรณีที่เช่าบ้าน จะต้องตรวจสอบว่ามีความจำเป็นต้องเช่าจริงหรือไม่
๖. ตรวจสอบการเข้าพักอาศัยอยู่จริงในบ้าน ตั้งแต่เมื่อใด
๗. อื่น ๆ ตามที่เห็นสมควร

แบบขอเบิกเงินค่าเช่าบ้าน (แบบ ๖๐๐๖)

๑. การขอเบิกและการรับรอง

ข้าพเจ้า.....ตำแหน่ง.....สังกัด.....

๑. ขอยื่นเบิกเงินค่าเช่าบ้าน ดังนี้

๑.๑ ข้าพเจ้าได้จ่ายเงิน ☐ ค่าเช่าบ้าน ☐ ค่าเช่าซื้อ ☐ ค่าผ่อนชำระเงินกู้ ให้แก่.....ประจำเดือน..... ตามใบเสร็จรับเงิน.....ฉบับ เป็นเงิน.....บาท (.....)

๑.๒ ข้าพเจ้าได้รับเงินเดือน เดือนละ.....บาท (.....) มีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านตามที่ได้รับอนุมัติในแบบขอรับค่าเช่าบ้าน (แบบ ๖๐๐๕) เลขที่..... ไม่เกินเดือนละ.....บาท (.....)

๑.๓ ข้าพเจ้าขอเบิกเงินค่าเช่าบ้านประจำเดือน..... รวม.....เดือน เป็นเงิน.....บาท (.....)

๑.๔ พร้อมนี้ข้าพเจ้าได้แนบใบเสร็จรับเงิน จำนวน.....ฉบับ มาด้วยแล้ว

๒. ข้าพเจ้าขอรับรองว่าข้อความที่ให้ไว้ข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ และข้าพเจ้ามีสิทธิได้รับเงินค่าเช่าบ้านตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าเช่าบ้านของข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และได้ดำเนินการถูกต้องตามระเบียบทุกประการแล้ว

(ลงชื่อ).....ผู้ขอเบิก
(.....)
ตำแหน่ง.....
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

๒. การอนุมัติ

อนุมัติให้เบิกจ่ายเงินค่าเช่าบ้านได้ตามสิทธิ
ตั้งแต่วันที่.....เดือน.....พ.ศ..... ถึงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

(ลงชื่อ).....ผู้อนุมัติ
(.....)
ตำแหน่ง.....
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

๓. การรับเงิน

ได้รับเงินค่าเช่าบ้าน จำนวน.....บาท (.....) ไว้ถูกต้องแล้ว

(ลงชื่อ).....ผู้รับเงิน
(.....)
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

(ลงชื่อ).....ผู้จ่ายเงิน
(.....)
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

แบบคำรับรองของเจ้าของบ้าน

เขียนที่ .....

.....

วันที่ .....เดือน .....ปี .....

ข้าพเจ้า .....ที่อยู่ .....

..... ขอรับรองว่า .....

ได้เช่าบ้านเลขที่ .....

เพื่อพักอาศัยระหว่างปฏิบัติราชการ มีกำหนด .....ปี ตั้งแต่วันที่ .....เป็นต้นไป

โดยผู้เช่าต้องเสียค่าเช่าบ้านให้แก่ผู้ให้เช่าในอัตราเดือนละ ..... บาท (.....)

เป็นความจริงทุกประการ และข้าพเจ้าได้ลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

(ลงชื่อ).....ผู้ให้เช่า

(.....)

(ลงชื่อ).....พยาน

(.....)

(ลงชื่อ).....พยาน

(.....

ด่วนที่สุด
ที่ มท ๐๘๐๘.๒/ว ๖๒๒๒

กระทรวงมหาดไทย
ถนนอัษฎางค์ กทม. ๑๐๒๐๐

๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๙

เรื่อง การกำหนดหลักเกณฑ์การใช้จ่ายเงินสะสมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามมาตรการสนับสนุนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เศรษฐกิจและสังคมภายในท้องถิ่น ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๙

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. สำเนาหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๕/๓๔๕๑๑ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๙
๒. หลักเกณฑ์การใช้จ่ายเงินสะสมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นฯ จำนวน ๑ ชุด

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้มีมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๙ เห็นชอบในหลักการมาตรการสนับสนุนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เศรษฐกิจและสังคมภายในท้องถิ่น เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทในการนำเงินสะสมมาใช้ในการพัฒนาเศรษฐกิจและพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน ตามที่กระทรวงการคลังเสนอ โดยให้กระทรวงมหาดไทยกำหนดแนวทางปฏิบัติในการดำเนินการตามมาตรการดังกล่าว รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑

กระทรวงมหาดไทยจึงอาศัยอำนาจตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๔ กำหนดหลักเกณฑ์การใช้จ่ายเงินสะสมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามมาตรการสนับสนุนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เศรษฐกิจและสังคมภายในท้องถิ่น ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๙ เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถือเป็นแนวทางปฏิบัติ รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๒ ทั้งนี้ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดและนายอำเภอกำกับดูแลการใช้จ่ายเงินสะสมให้เป็นไปตามกฎหมายระเบียบของทางราชการ โดยคำนึงถึงผลประโยชน์ของทางราชการและประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับเป็นสำคัญ โดยถือปฏิบัติตามประกาศ คสช. ๑๐๔/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๗

จึงเรียนมาเพื่อทราบและแจ้งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายกฤษฎา บุญราช)
ปลัดกระทรวงมหาดไทย

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
โทร. ๐-๒๒๔๑-๙๐๐๐ ต่อ ๑๕๒๘
โทรสาร ๐-๒๒๔๑-๙๐๔๙

ด่วนที่สุด
ที่ นร ๐๕๐๕/๗๕๕๖๖

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๑๕ กันยายน ๒๕๕๙

เรื่อง มาตรการสนับสนุนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เศรษฐกิจและสังคมภายในท้องถิ่น

เรียน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

อ้างถึง หนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๐๘.๒/๑๕๘๕๐ ลงวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๙

สิ่งที่ส่งมาด้วย บัญชีสำเนาหนังสือที่ส่งมาด้วย

ตามที่ได้เสนอความเห็นเกี่ยวกับเรื่อง มาตรการสนับสนุนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เศรษฐกิจและสังคมภายในท้องถิ่น ไปเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงบประมาณ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ประธานกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และคณะกรรมการติดตามและตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณภาครัฐได้เสนอความเห็นไปเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีด้วย ความละเอียดปรากฏตามบัญชีสำเนาหนังสือที่ส่งมาด้วยนี้

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๙ ลงมติว่า

๑. เห็นชอบในหลักการมาตรการสนับสนุนการใช้จ่ายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามที่กระทรวงการคลังเสนอ ส่วนงบประมาณที่ใช้ดำเนินการให้เป็นไปตามความเห็นของสำนักงบประมาณ ทั้งนี้ ให้กระทรวงการคลังรับความเห็นของกระทรวงมหาดไทย สำนักงบประมาณ (ตามหนังสือสำนักงบประมาณ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๗๑๕/๗๖๒ ลงวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๙) สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (ตามหนังสือสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ด่วนที่สุด ที่ นร ๑๑๑๒/๕๕๒๒ ลงวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๙) และประธานกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไปประกอบการพิจารณาดำเนินการต่อไปด้วย

๒. ให้กระทรวงมหาดไทยเป็นหน่วยงานหลักร่วมกับกระทรวงการคลัง สำนักงบประมาณ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหารือร่วมกันเพื่อกำหนดแนวปฏิบัติในการดำเนินมาตรการฯ ให้ชัดเจนเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของมาตรการฯ และประชาชนได้รับประโยชน์อย่างทั่วถึง ก่อนดำเนินการต่อไป

จึงเรียนยืนยันมา

ขอแสดงความนับถือ

(นายธีระพงษ์ วงศ์ศิวะวิลาส)
รองเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน
เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

สำนักพัฒนายุทธศาสตร์และติดตามนโยบายพิเศษ
โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๓๒๗ (โสภาพรรณ) ๔๔๒ (พงศ์ศิริ)
โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๑๔๔๖
www.soc.go.th (พัฒนายุทธศาสตร์/พงศ์ศิริ)

หลักเกณฑ์การใช้จ่ายเงินสะสมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามมาตรการสนับสนุนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เศรษฐกิจและสังคมภายในท้องถิ่น ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๙

---

๑. เจตนารมณ์ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ที่กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีเงินสะสมนั้น เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีฐานะการเงินการคลังที่มั่นคง พร้อมที่จะรับมือกับสถานการณ์ความไม่แน่นอนทางเศรษฐกิจที่ไม่อาจคาดการณ์ได้ หรือนำไปใช้เพื่อการจัดบริการสาธารณะแก่ประชาชนให้ทั่วถึงและมีคุณภาพ ดังนั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงควรพิจารณาใช้จ่ายเงินสะสมอย่างระมัดระวังเพื่อมิให้เกิดผลกระทบต่อการบริหารงานตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระยะยาว

๒. ในการขออนุมัติใช้จ่ายเงินสะสม ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตรวจสอบยอดเงินสะสมที่นำไปใช้ได้ ณ ปัจจุบัน โดยหักเงินสะสมที่ส่งฝากเงินทุนส่งเสริมกิจการเทศบาล (ก.ส.ท.) หรือเงินทุนส่งเสริมกิจการองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ก.ส.อ.) แล้วนำไปหักรายการเงินสะสมที่ได้รับอนุมัติแล้ว แต่ยังไม่ได้ดำเนินการหรือยังไม่ได้เบิกจ่าย เพื่อพิสูจน์ยอดเงินสะสมคงเหลือ ณ ปัจจุบันที่สามารถนำไปใช้ได้

๓. เพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๘๙ วรรคท้ายที่กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องมียอดเงินสะสมคงเหลือเพียงพอที่จะจ่ายค่าใช้จ่ายประจำและกรณีฉุกเฉินที่มีสาธารณภัยเกิดขึ้น โดยการใช้จ่ายเงินสะสมให้คำนึงถึงฐานะการคลังและเสถียรภาพในระยะยาว ดังนั้น ก่อนจะนำเงินสะสมตามจำนวนในข้อ ๒ ไปใช้ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสำรองเงินสะสมไว้เพื่อใช้จ่ายในกรณีดังต่อไปนี้

๓.๑ สำรองเป็นค่าใช้จ่ายด้านบุคลากร โดยคำนวณจากฐานเงินเดือน ค่าจ้างบุคลากรท้องถิ่น ประมาณสามเดือน

๓.๒ สำรองจ่ายกรณีสาธารณภัย โดยสำรองไว้ร้อยละสิบของยอดวงเงินสะสมคงเหลือหลังจากหักรายการตามข้อ ๒ และข้อ ๓.๑

๔. ลักษณะและประเภทโครงการที่สามารถนำเงินสะสมไปใช้จ่าย

๔.๑ เป็นโครงการหรือกิจการที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้านการบริการชุมชนและสังคม หรือกิจการที่เป็นการเพิ่มพูนรายได้ หรือกิจการที่จัดทำเพื่อบำบัดความเดือดร้อนของประชาชน และอยู่ในแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๘๙ ทั้งนี้ การนำเงินสะสมไปใช้จ่ายเพื่อสนับสนุนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเศรษฐกิจ และสังคมภายในท้องถิ่น ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๙ ให้ถือปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ดังนี้

๔.๑.๑ โครงการลงทุนด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน (ผนวก ๑) ซึ่งจะมีส่วนช่วยสนับสนุนการสร้างรายได้ของประชาชนและการกระตุ้นเศรษฐกิจในท้องถิ่น ให้ดำเนินการ ดังนี้

๔.๑.๑.๑ กรณีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งใดมีเงินสะสมเหลืออยู่เพียงพอที่จะนำไปจัดทำโครงการด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ก็ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพิจารณานำเงินสะสมที่มีอยู่ไปดำเนินการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนให้แก่ประชาชนในด้านดังกล่าว โดยเฉพาะปัญหาที่เรื้อรังมาเป็นเวลานาน เช่น สิ่งสาธารณะประโยชน์ขาดแคลน ชำรุด เสียหาย เป็นต้น

/๔.๑.๑.๒ องค์กรปกครอง...

๔.๑.๑.๒ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีเงินสะสมไม่เพียงพอที่จะดำเนินการ แต่มีความจำเป็นต้องจัดทำโครงการด้านโครงสร้างพื้นฐานเพื่อแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนเป็นการเร่งด่วน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นก็อาจจัดทำโครงการเพื่อขอรับการสนับสนุนงบประมาณจากรัฐบาลตามมาตรการลงทุนร่วมระหว่างรัฐบาลและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (Matching Fund) ภายใต้กรอบวงเงินตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๙ (ผนวก ๒) โดยมีหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติ ดังนี้

(๑) โครงการต้องไม่ซ้ำซ้อนกับโครงการในข้อบัญญัติหรือเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือโครงการที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับจัดสรรเงินอุดหนุนเฉพาะกิจประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๐ โดยคัดเลือกโครงการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานในลักษณะงบลงทุนที่ได้จัดลำดับความสำคัญไว้แล้วจากแผนพัฒนาท้องถิ่น

(๒) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องจ่ายเงินสะสมในจำนวนที่ไม่น้อยกว่างบประมาณที่รัฐบาลจัดสรรสมทบให้

(๓) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถเสนอโครงการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานที่จะขอรับการสนับสนุนงบประมาณได้มากกว่า ๑ โครงการ แต่จะได้รับการสนับสนุนไม่เกินวงเงินสูงสุดที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละประเภทจะได้รับ ทั้งนี้ โครงการที่จัดทำจะต้องมีความพร้อมที่จะดำเนินการได้ทันทีเมื่อได้รับอนุมัติงบประมาณ

(๔) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ประสงค์จะขอรับการสนับสนุนงบประมาณ ต้องจัดทำโครงการขออนุมัติต่อสภาท้องถิ่นตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๘๙ แล้วจัดส่งโครงการพร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้อง เช่น หนังสือรับรองข้อมูลจำนวนเงินสะสมที่เหลืออยู่ แบบรูปรายการ ประมาณราคาค่าก่อสร้าง ผังบริเวณสถานที่ดำเนินการ สำเนารายงานการประชุมสภาท้องถิ่น เป็นต้น ส่งให้จังหวัดภายในวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ เพื่อให้คณะกรรมการพิจารณากลั่นกรองโครงการระดับจังหวัด ตรวจสอบและพิจารณาให้ความเห็นชอบ หากส่งเกินระยะเวลาที่กำหนด จะถือว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่ประสงค์ที่จะขอรับการสนับสนุนงบประมาณตามมาตรการนี้

(๕) ให้จังหวัดแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบและกลั่นกรองโครงการขึ้นมาคณะหนึ่ง โดยแต่งตั้งจากผู้ที่มีความรู้ความสามารถด้านวิศวกรรม (ผู้มีใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรม) จากส่วนราชการหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ตามจำนวนที่เห็นสมควร โดยให้ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือรองผู้ว่าราชการจังหวัดที่ผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมายเป็นประธาน ท้องถิ่นจังหวัดเป็นเลขานุการ เพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบและพิจารณาให้ความเห็นชอบโครงการที่ขอรับการสนับสนุนงบประมาณตามมาตรการลงทุนร่วมระหว่างรัฐบาลและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (Matching Fund) ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดตามหนังสือฉบับนี้ โดยในการพิจารณาของคณะกรรมการฯ ให้คำนึงถึงความคุ้มค่า ความเป็นธรรม ความมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล รวมทั้งประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับเป็นสำคัญ

(๖) เมื่อคณะกรรมการตรวจสอบและกลั่นกรองโครงการได้ให้ความเห็นชอบโครงการตาม (๕) แล้ว ให้จังหวัดรวบรวมโครงการและเอกสารที่เกี่ยวข้องส่งกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ภายในวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๙ และเพื่อความรวดเร็วในการจัดส่งข้อมูล ขอให้ส่งข้อมูลทาง e-mail : SPS-dla@hotmail.com อีกทางหนึ่ง ประกอบด้วย

๑) สรุปงบหน้าภาพรวมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและโครงการที่จะได้รับความเห็นชอบ จำนวน ๑ ชุด

/๒) รายละเอียด...

๒) รายละเอียดโครงการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับความเห็นชอบ จำนวน ๒ ชุด โดยเอกสารโครงการแต่ละชุดให้จัดเรียงตามลำดับ ดังนี้

๒.๑) บันทึกการตรวจสอบรายละเอียดด้านเทคนิคและประมาณการราคาค่าก่อสร้างของโครงการ

๒.๒) ประมาณการราคาค่าก่อสร้างของโครงการ พร้อมบัญชีแสดงปริมาณวัสดุ ปริมาณแรงงานและราคาต่อหน่วยของวัสดุ โดยประมาณราคาค่าก่อสร้างให้ใช้ราคามาตรฐานของทางราชการ และหากเป็นรายการที่ไม่มีราคามาตรฐานของทางราชการกำหนดไว้ ให้ใช้ราคาวัสดุของกระทรวงพาณิชย์ หรือหากไม่มีราคามาตรฐานของทางราชการหรือราคาวัสดุของกระทรวงพาณิชย์ก็ให้ใช้ราคาท้องถิ่น

๒.๓) แบบแปลนโครงการ

๒.๔) ผังบริเวณสถานที่ดำเนินโครงการ

๒.๕) รูปถ่ายสภาพสถานที่ที่ดำเนินโครงการ

๒.๖) สำเนาแผนพัฒนาท้องถิ่น ที่ระบุโครงการที่ได้รับความเห็นชอบ

๒.๗) หนังสือรับรองขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกรณีมีเงินสะสมไม่เพียงพอ (ผนวก ๓)

๒.๘) เอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น สำเนารายงานการประชุมสภาท้องถิ่น หนังสือที่แสดงเอกสารสิทธิ์ หรือหนังสือที่ได้รับอนุมัติหรืออนุญาตให้ใช้พื้นที่ดำเนินการโครงการ (ถ้ามี)

(๗) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องดำเนินการก่อหนี้ผูกพันและเบิกจ่ายเงินให้เสร็จสิ้นภายในไตรมาสที่ ๒ ของปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐

๔.๑.๒ โครงการด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน โดยมีแนวทาง ดังนี้

๔.๑.๒.๑ เป็นโครงการพัฒนาการศึกษาท้องถิ่น หรือโครงการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส เด็กกำพร้าหรือผู้เจ็บป่วยเรื้อรังในท้องถิ่น (ผนวก ๔)

๔.๑.๒.๒ โครงการที่จัดทำจะต้องไม่มีลักษณะเป็นการท่องเที่ยว ศึกษาดูงาน หรือการแจกวัสดุสิ่งของ

๔.๒ โครงการที่จะนำเงินสะสมไปใช้จะต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์และสนองตอบความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง ทั้งนี้ ขอให้นำข้อมูลปัญหา และความต้องการพื้นฐานของประชาชนจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่น (ด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ) (Local Sufficency Plan : LSEP) มาประกอบการพิจารณาจัดทำโครงการด้วย

๕. การรายงานผลการใช้จ่ายเงินสะสม

ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรายงานผลการใช้จ่ายเงินสะสม ตามข้อ ๔.๑.๑.๒ และ ๔.๑.๒ และให้จังหวัดรวบรวมส่งกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นตามแบบที่กำหนด (ผนวก ๕)

ตัวอย่างโครงการตามมาตรการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สังคม และเศรษฐกิจภายในท้องถิ่น

ตัวอย่างโครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ตามมาตรการ Matching Fund	ตัวอย่างโครงการ/กิจกรรมพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน
๑. โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน - ก่อสร้างถนน - ก่อสร้างระบบระบายน้ำ - ก่อสร้างสวนสาธารณะ - ก่อสร้างสนามกีฬา **๒. โครงการพัฒนาเส้นทางคมนาคม** - การซ่อมแซมระบบการขนส่ง ท่าเรือ ศาลาที่พักผู้โดยสาร - การติดตั้งไฟฟ้าแสงสว่าง - การก่อสร้างจุดพักรถ **๓. โครงการพัฒนาแหล่งน้ำเพื่ออุปโภคบริโภคและน้ำเพื่อการเกษตร** - สร้าง/ซ่อมระบบประปา - ถังน้ำกลางประจำหมู่บ้าน - ทำฝายน้ำล้น - ขุดเจาะบ่อบาดาล - ขุดลอกห้วยหนองคลองบึง **๔. สนับสนุนการท่องเที่ยวในเขต อปท.** - ก่อสร้างห้องน้ำ/ห้องสุขา - ก่อสร้างถนนไปแหล่งท่องเที่ยว **๕. การสนับสนุนการดำเนินงานตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง** - โครงการศูนย์การเรียนรู้เพื่อชุมชนเศรษฐกิจพอเพียงตามรอยพ่อ - ก่อสร้าง/ปรับปรุงอาคารร้านค้าชุมชน - ตลาดชุมชน **๖. โครงการก่อสร้างหรือซ่อมแซมโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับการถ่ายโอนจากส่วนราชการ** - ถนน, สะพาน, อ่างเก็บน้ำขนาดเล็ก - สถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้า	**๑. การจัดสิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐาน** (ทั้งในส่วนของอาคารที่ทำการ อปท./อาคาร สถานที่ที่ให้บริการสาธารณะแก่ประชาชน เช่น สถานีขนส่ง) เช่น (๑) ทางลาด (๒) ห้องน้ำ (๓) ป้ายสัญลักษณ์ (๔) ที่จอดรถ **๒. การส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ** เช่น - จัดให้มีศูนย์บริการผู้สูงอายุ สนับสนุนให้ผู้สูงอายุได้รับบริการขั้นพื้นฐานด้านสังคม สาธารณสุข และคุณภาพชีวิต - ส่งเสริมสนับสนุนการรวมกลุ่มผู้สูงอายุ เช่น โรงเรียนผู้สูงอายุ ชมรมผู้สูงอายุ เป็นต้น **๓. การส่งเสริมการฝึกอาชีพให้แก่ผู้ด้อยโอกาส/เด็กกำพร้า ผู้สูงอายุ/ผู้พิการ** เช่น หมอนวดคนพิการ งานหัตถกรรม การทำดอกไม้ประดิษฐ์ เป็นต้น **๔. โครงการพัฒนาส่งเสริมการศึกษาให้แก่ประชาชนในท้องถิ่น เช่น การอบรมให้ความรู้ด้านภาษาต่างประเทศกับประชาชนที่อยู่ในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว/พื้นที่ชายแดน การอบรมให้ความรู้ด้านประกอบอาชีพ** เป็นต้น **๕. โครงการพัฒนาคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ของผู้ป่วยเรื้อรัง เช่น อบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตัวของผู้ป่วยและบุคคลในครอบครัว เป็นต้น**

ข้อเสนอการจัดงบประมาณสมทบของรัฐบาล (Matching Fund)

ประเภท/ขนาดของ อปท.	จำนวน อปท. (แห่ง)	งบประมาณสมทบ อปท. แต่ละประเภท ในวงเงินไม่เกิน (ล้านบาท)	รวมงบประมาณที่ต้องสมทบ ในวงเงินไม่เกิน (ล้านบาท)
องค์การบริหารส่วนจังหวัด	๗๖	๕	๓๘๐
เทศบาลนคร	๓๐	๓.๕๐	๑๐๕
เทศบาลเมือง	๑๗๘	๓.๕๐	๖๒๓
เทศบาลตำบล	๒,๒๓๓	๑.๕๐	๓,๓๔๙.๕๐
องค์การบริหารส่วนตำบลขนาดใหญ่	๓๕	๑.๕๐	๕๒.๕๐
องค์การบริหารส่วนตำบลขนาดกลาง	๑๗๗	๑.๕๐	๒๖๕.๕๐
องค์การบริหารส่วนตำบลขนาดเล็ก	๕,๑๒๒	๑	๕,๑๒๒
รวม	**๗,๘๕๑**		**๙,๘๙๗.๕๐**

ผนวก ๓

- ตัวอย่าง -

หนังสือรับรองกรณีมีเงินสะสมไม่เพียงพอ
ที่จะดำเนินการจัดทำโครงการด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

๑. ชื่อโครงการ.....

๒. วงเงินตามโครงการ จำนวน.....บาท

๓. เงินสะสมที่มีอยู่ จำนวน.....บาท

๔. จำนวนเงินที่ขอรับการสนับสนุนงบกลาง จำนวน.....บาท

ขอรับรองว่าข้อมูลข้างต้นเป็นความจริง

(ลงชื่อ) .....

(.....)

ตำแหน่ง (ผู้บริหารท้องถิ่น)

ผนวก ๕

แบบ งส. 1

แบบรายงานการใช้จ่ายเงินสะสมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามมาตรการสนับสนุนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เศรษฐกิจและสังคมภายในท้องถิ่น

อบจ./เทศบาล/อบต.....อำเภอ.....จังหวัด.....

1. ข้อมูลเงินสะสม/สำรองรายจ่ายที่จำเป็น ณ วันที่.....

หน่วย : บาท

เงินสะสมที่นำไปใช้ได้ ณ ปัจจุบันหลังจากตรวจสอบยอดเงิน และหักเงินสะสมที่ต้องส่งฝาก ก.ส.ท. หรือ ก.ส.อ. แล้ว (1)	สำรองจ่ายเงินสะสมที่อนุมัติแล้ว แต่ยังไม่ได้ดำเนินการหรืออยู่ระหว่างดำเนินการ และยังไม่ได้เบิกจ่าย (2)	คงเหลือเงินสะสมที่นำไปใช้ได้ ณ ปัจจุบัน (3) = (1) – (2)	สำรองงบบุคลากร (ประมาณ 3 เดือน) (4)	เงินสะสมคงเหลือ (5) = (3)–(4)	สำรองกรณีสาธารณภัย 10 % (6) = (5) X 10 %	คงเหลือเงินสะสมที่นำไปใช้จ่ายได้ (7) = (5) - (6)

2. ทุนสำรองเงินสะสม ณ วันที่ .....จำนวน.....บาท

3. รายละเอียดโครงการที่ใช้เงินสะสม

ประเภทโครงการที่ดำเนินการ	จำนวน (โครงการ)	ชื่อโครงการ/กิจกรรมที่ดำเนินการ	จำนวนเงินสะสมที่ใช้ (บาท)	จำนวนเงินสมทบ (บาท)	วงเงินที่ลงนามในสัญญา		ผู้ที่ได้รับประโยชน์		หมายเหตุ
					ก่อหนี้	เบิกจ่าย	จำนวนประชากร (คน)	จำนวนหมู่บ้าน (แห่ง)	
☐ โครงการลงทุนด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน		1..... 2..... 3.....							เฉพาะ Matching fund ที่ขอเงินสมทบจากรัฐบาล
☐ โครงการด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต		1..... 2..... 3.....		- - -					ใช้เงินสะสมของ อปท. ทั้งหมดไม่มีเงินสมทบ
รวมทั้งสิ้น									

หมายเหตุ : แบบรายงานที่ อปท. ใช้รายงานจังหวัด

ลงชื่อ.....ผู้รายงาน

(.....)

นายก อบจ./เทศบาล/อบต. .....

๑๗๖
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ในราชการเท่านั้น ห้ามมิให้ผู้ใดนำไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว หรือเผยแพร่ต่อสาธารณชน

ผนวก ๕

แบบ งส.2

แบบรายงานการใช้จ่ายเงินสะสมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามมาตรการสนับสนุนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เศรษฐกิจและสังคมภายในท้องถิ่น

ตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท 0808.2/ว 6222 ลงวันที่ 31 ตุลาคม 2559

จังหวัด.....

ประจำเดือน.....

จำนวน อปท. ทั้งหมดในจังหวัด.....แห่ง 1. อบจ.....แห่ง 2. เทศบาล.....แห่ง 3. อบต.....แห่ง

อปท.ที่ใช้เงินสะสมจัดทำโครงการ		จำนวนเงินสะสมที่ใช้	ประเภทโครงการ						หมายเหตุ
			**1. โครงการลงทุนด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน				2. โครงการด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต		
อปท.	แห่ง	(บาท)	จำนวนโครงการ	จำนวนเงินสะสม (บาท)	จำนวนเงินสมทบ (บาท)	วงเงินรวมทั้งสิ้น (บาท)	จำนวนโครงการ	จำนวนเงิน (บาท)	
อบจ.									
เทศบาลนคร									
เทศบาลเมือง									
เทศบาลตำบล									
อบต.									
รวม									

<u>หมายเหตุ</u> : แบบรายงานที่จังหวัดใช้รายงานกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

: รายงานครั้งแรกวันที่ 6 ธันวาคม 2559 ครั้งต่อไปทุกวันที่ 5 ของเดือน (รายงานเป็นยอดสะสม)

หรือทางโทรสารหมายเลข 0 2241 9043, 0 2241 9047, 0 2241 9049

****1. รายงานเฉพาะ Matching Fund ที่ขอเงินสมทบจากรัฐบาล**

ลงชื่อ.....ผู้รายงาน

(.....)

ท้องถิ่นจังหวัด.....

ที่ มท ๐๘๐๘.๒/๖ ๒๓๐๗

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต
กทม. ๑๐๓๐๐

๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

เรื่อง การตรวจสอบหนังสือค้ำประกันสัญญา

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ตัวอย่างหนังสือถึงธนาคารผู้ออกหนังสือค้ำประกัน
๒. แบบยืนยันหนังสือค้ำประกันสัญญาซื้อขาย/สัญญาจ้าง

ด้วยคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) ได้พิจารณาเสนอมาตรการ ความเห็น หรือข้อเสนอแนะเพื่อป้องกันการทุจริตในการจัดซื้อจัดจ้าง กรณีขั้นตอนหรือกระบวนการจัดหาพัสดุของทางราชการ โดยเจ้าหน้าที่พัสดุได้นำเอกสารหลักฐานที่ผู้เสนอราคา คู่สัญญา นำมามอบให้ ไปใช้ประกอบการพิจารณาดำเนินการโดยไม่ได้ทำการสอบยันความถูกต้อง ครบถ้วน ความสมบูรณ์ ความมีอยู่จริงของเอกสารนั้น ๆ โดยปรากฏข้อเท็จจริง สรุปได้ ดังนี้

๑. กรณีหลักประกันสัญญา พบว่า หนังสือค้ำประกันของธนาคารไม่ได้ตรวจความถูกต้องของหลักประกัน และถูกปฏิเสธจากธนาคารผู้ออกหลักประกันสัญญา จึงทำให้ธนาคารไม่มีความผูกพันต้องรับผิดชอบ

๒. กรณีหนังสือรับรองผลงาน พบว่า ผู้เสนอราคาได้นำหนังสือรับรองผลงานมาแนบเป็นเอกสารประกอบในการยื่นซองสอบราคา ประกวดราคา โดยเจ้าหน้าที่พัสดุ คณะกรรมการเปิดซองสอบราคา คณะกรรมการรับและเปิดซองประกวดราคา และคณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคา ได้นำหนังสือรับรองผลงานนั้น มาประกอบการพิจารณาดำเนินการโดยไม่ได้สอบยันความถูกต้องของเอกสารภายหลัง ปรากฏว่า เป็นหนังสือรับรองผลงานปลอม

คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงขอให้กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นกำชับหน่วยงานในสังกัด เพื่อให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องดำเนินการตรวจสอบหนังสือค้ำประกันธนาคาร หนังสือรับรองผลงาน ไปยังผู้ออกหนังสือฯ เพื่อให้ตรวจสอบยืนยันความถูกต้องของหนังสือดังกล่าว

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นพิจารณาแล้ว เพื่อให้การบริหารงานพัสดุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นไปด้วยความถูกต้อง เรียบร้อย ไม่เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ จึงขอให้จังหวัดแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่งในพื้นที่กำชับเจ้าหน้าที่ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในกระบวนการจัดซื้อจัดจ้าง ให้ความสำคัญในเรื่องการตรวจสอบหนังสือรับรองผลงาน หนังสือค้ำประกันธนาคาร ที่ผู้เสนอราคา หรือผู้ที่ได้รับการคัดเลือก

/ให้เข้าทำสัญญา...

ให้เข้าทำสัญญานำมายื่นหรือมอบให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกโครงการอย่างเคร่งครัด โดยให้ส่งสำเนาหนังสือรับรองผลงาน หรือหนังสือค้ำประกันธนาคาร ไปยังผู้ออกหนังสือ เพื่อให้ตรวจสอบและยืนยันว่าหนังสือดังกล่าวออกโดยผู้ออกหนังสือนั้นจริง มีผลงานจริง มีภาระการค้ำประกัน รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ทราบและถือเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายดุษฎี สุวัฒวิตยากร)
รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนการจัดสรรเงินอุดหนุนและพัฒนาระบบงบประมาณ
โทรศัพท์ ๐-๒๒๔๑-๙๐๐๐ ต่อ ๑๕๒๓
โทรสาร ๐-๒๒๔๑-๙๐๔๙

ที่ ...../

สำนักงาน .....
อำเภอ.....จังหวัด.....
รหัส.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

เรื่อง ตรวจสอบหนังสือค้ำประกัน

เรียน ผู้จัดการธนาคาร..... สาขา.....

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. สำเนาหนังสือค้ำประกันสัญญาของธนาคาร.....
สาขา..... เลขที่ ..... ลงวันที่ .....
๒. แบบฟอร์มยืนยันหนังสือค้ำประกันสัญญา

ตามที่ธนาคารได้ออกหนังสือค้ำประกันให้แก่บริษัท/หจก.....
เพื่อค้ำประกันสัญญาซื้อขาย/สัญญาจ้าง.....เลขที่.....ลงวันที่.....
ให้กับบริษัท/หจก.....จำนวน.....บาท
(.....).เพื่อดำเนินโครงการ.....วงเงินตามสัญญา
.....บาท (.....) ซึ่งมีระยะเวลาในการค้ำประกันตั้งแต่วันที่
.....เดือน.....พ.ศ. .....ถึงวันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....
รายละเอียดตามสำเนาหนังสือค้ำประกันที่แนบมาพร้อมนี้

องค์การบริหารส่วนตำบล/เทศบาล/องค์การบริหารส่วนจังหวัด.....
ใคร่ขอให้ธนาคารตรวจสอบการทำหนังสือค้ำประกันดังกล่าว และโปรดแจ้งผลการตรวจสอบให้องค์การบริหารส่วนตำบล/เทศบาล/องค์การบริหารส่วนจังหวัด.....
ตามแบบฟอร์มที่ส่งมาด้วยนี้ หากพ้นกำหนด ๓๐ วัน นับตั้งแต่วันที่ได้รับหนังสือจะถือว่าเอกสารดังกล่าวได้รับการประกันจากธนาคารของท่านถูกต้องแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และแจ้งผลการตรวจสอบด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

สำนัก .....
ฝ่าย .....
โทร.x xxxx xxxx ต่อ xxx
โทรสาร x xxxx xxxx

แบบยืนยันหนังสือค้ำประกันสัญญาซื้อขาย/สัญญาจ้าง

ธนาคาร.....
ที่อยู่ .....

วันที่ .....

เรื่อง ยืนยันหนังสือค้ำประกันสัญญาซื้อขาย/สัญญาจ้าง เลขที่.....

เรียน นายกองค์การบริหารส่วนตำบล/เทศบาล/ องค์การบริหารส่วนจังหวัด

อ้างถึง หนังสือค้ำประกัน.....เลขที่..... วันที่.....

ตามหนังสือที่อ้างถึง.....เรื่อง ขอให้ยืนยันหนังสือค้ำประกันสัญญาซื้อขาย/สัญญาจ้าง ของธนาคาร.....เลขที่.....ลงวันที่ ..... เพื่อค้ำประกันสัญญาซื้อขาย/สัญญาจ้าง เลขที่..... ลงวันที่..... ให้กับบริษัท/หจก. .....จำนวน .....บาท (.....).เพื่อดำเนินโครงการ .....วงเงินตามสัญญา .....บาท (.....) ซึ่งมีระยะเวลาในการค้ำประกันตั้งแต่วันที่.....เดือน .....พ.ศ. .....ถึงวันที่.....เดือน.....พ.ศ. ..... (ระยะเวลาตามสัญญารวมกับระยะเวลาประกันความชำรุดบกพร่อง) ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ธนาคารขอยืนยันและให้สัตยาบันว่า เป็นหนังสือค้ำประกันที่ธนาคารออกให้จริง เพื่อผูกพันตนตามข้อความในหนังสือค้ำประกันดังกล่าวทุกประการ จนกว่าภาระหน้าที่ทั้งหลายของบริษัท/หจก. ..... ยังคงต้องรับผิดชอบต่อองค์การบริหารส่วนจังหวัด/เทศบาล/ตำบล ..... ตามสัญญาซื้อขาย/สัญญาจ้าง ดังกล่าวอยู่

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

.....
(.....)
ตำแหน่ง .....
ธนาคาร .....

ด่วนมาก
ที่ มท ๐๘๐๘.๒/ว๒๔๐๙

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต
กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

เรื่อง ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๙

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. สำเนาระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๙
๒. แบบหลักฐานการเบิกจ่ายเงินตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน ๑ ชุด

ด้วยกระทรวงมหาดไทยได้ออกระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๙ เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถือปฏิบัติ โดยระเบียบดังกล่าวได้ลงประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๕๙ และมีผลใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้อาศัยอำนาจตามข้อ ๑๐ ของระเบียบข้างต้น กำหนดแบบหลักฐานการเบิกจ่ายเงินตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถือเป็นแนวทางปฏิบัติ ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๒

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถือเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายจรินทร์ จักกะพาก)
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนการจัดสรรเงินอุดหนุนและพัฒนาระบบงบประมาณ
โทร ๐ ๒๒๔๑ ๙๐๔๙
โทรสาร ๐ ๒๒๔๑ ๙๐๔๙

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย

ว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการ
ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
พ.ศ. ๒๕๕๙

โดยที่เป็นการสมควรให้มีระเบียบเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถือปฏิบัติ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ มาตรา ๗๔ (๓) และมาตรา ๗๖ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๖๗ (๓) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๐๕ มาตรา ๖๙ และมาตรา ๗๗ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ มาตรา ๕ มาตรา ๘๕ (๓) และมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยจึงออกระเบียบไว้ ดังนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๙"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่งหรือหนังสือสั่งการอื่นใด ซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

"องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น" หมายความว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบล

"ผู้บริหารท้องถิ่น" หมายความว่า นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด นายกเทศมนตรีและนายกองค์การบริหารส่วนตำบล

"เจ้าหน้าที่ท้องถิ่น" หมายความว่า ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด พนักงานเทศบาล พนักงานส่วนตำบล ลูกจ้าง และพนักงานจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

"เงินตอบแทน" หมายความว่า เงินที่จ่ายให้แก่เจ้าหน้าที่ท้องถิ่นที่ปฏิบัติงานตามหน้าที่ปกติโดยลักษณะงานส่วนใหญ่ต้องปฏิบัติงานในที่ตั้งสำนักงานและได้ปฏิบัติงานนั้นนอกเวลาราชการในที่ตั้งสำนักงาน หรือโดยลักษณะงานส่วนใหญ่ต้องปฏิบัติงานนอกที่ตั้งสำนักงานและได้ปฏิบัติงานนั้นนอกเวลาราชการนอกที่ตั้งสำนักงาน หรือโดยลักษณะงานปกติต้องปฏิบัติงานในลักษณะเป็นผลัดหรือกะ และได้ปฏิบัติงานนั้นนอกผลัดหรือกะของตนและให้หมายความรวมถึงเงินค่าตอบแทนตามกฎหมายว่าด้วยสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบลด้วย

"เวลาราชการ" หมายความว่า เวลาระหว่าง ๐๘.๓๐ ถึง ๑๖.๓๐ น. ของวันทำการ และให้หมายความรวมถึงช่วงเวลาอื่นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนดให้เจ้าหน้าที่ท้องถิ่นในสังกัดปฏิบัติงานเป็นผลัดหรือกะหรือเป็นอย่างอื่นด้วย

"วันทำการ" หมายความว่า วันจันทร์ถึงวันศุกร์ ที่ไม่ใช่วันหยุดราชการ และให้หมายความรวมถึงวันทำการที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนดเป็นอย่างอื่นด้วย

"วันหยุดราชการ" หมายความว่า วันเสาร์และวันอาทิตย์ และให้หมายความรวมถึงวันหยุดราชการประจำปีหรือวันหยุดพิเศษอื่น ๆ ที่คณะรัฐมนตรีกำหนดให้เป็นวันหยุดราชการนอกเหนือจากวันหยุดราชการประจำปี

"การปฏิบัติงานเป็นผลัดหรือกะ" หมายความว่า การปฏิบัติงานประจำตามหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ๆ ซึ่งจัดให้มีการปฏิบัติงานผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนกันตลอดยี่สิบสี่ชั่วโมงช่วงเวลาที่ปฏิบัติงานดังกล่าวถือเป็นเวลาราชการของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นผู้นั้น ทั้งนี้ การปฏิบัติงานในผลัดหรือกะหนึ่ง ๆ ต้องมีเวลาไม่น้อยกว่าแปดชั่วโมง โดยรวมเวลาหยุดพัก

ข้อ ๕ การปฏิบัติงานนอกเวลาราชการต้องได้รับอนุมัติจากผู้บริหารท้องถิ่นก่อนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการ และต้องมีงบประมาณเพื่อการนี้เพียงพอในการเบิกจ่าย โดยให้พิจารณาเฉพาะช่วงเวลาที่จำเป็นต้องอยู่ปฏิบัติงานนอกเวลาราชการในครั้งนั้น ๆ เพื่อประโยชน์ของงานราชการเป็นสำคัญ และให้คำนึงถึงความเหมาะสมและสอดคล้องกับระบบและวิธีการจัดการงบประมาณแบบมุ่งเน้นผลงานตามยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

กรณีที่มีราชการจำเป็นเร่งด่วนต้องปฏิบัติงานนอกเวลาราชการ โดยยังไม่ได้รับอนุมัติตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการขออนุมัติจากผู้มีอำนาจโดยไม่ชักช้า และให้แจ้งเหตุแห่งความจำเป็นที่ไม่อาจขออนุมัติก่อนได้

ข้อ ๖ กรณีเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น ได้รับคำสั่งให้เดินทางไปราชการตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น ไม่มีสิทธิได้รับเงินตอบแทน เว้นแต่ได้รับอนุมัติให้ปฏิบัติงานนอกเวลาราชการก่อนการเดินทางไปราชการ เมื่อการเดินทางไปราชการนั้นเสร็จสิ้นและกลับถึงที่ตั้งสำนักงานในวันใด หากจำเป็นต้องปฏิบัติงานนอกเวลาราชการในวันนั้น ให้เบิกเงินตอบแทนได้

ข้อ ๗ การเบิกเงินตอบแทนให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และอัตรา ดังนี้

(๑) การปฏิบัติงานนอกเวลาราชการในวันทำการ ให้มีสิทธิเบิกเงินตอบแทนได้ไม่เกินวันละสี่ชั่วโมงในอัตราชั่วโมงละห้าสิบบาท

(๒) การปฏิบัติงานในวันหยุดราชการ ให้มีสิทธิเบิกเงินตอบแทนได้ไม่เกินวันละเจ็ดชั่วโมงในอัตราชั่วโมงละหกสิบบาท

(๓) กรณีมีความจำเป็นต้องปฏิบัติงานซึ่งเป็นภารกิจหลักขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นครั้งคราวหรือเป็นไปตามนโยบายของรัฐบาลหรือนโยบายของกระทรวงมหาดไทยที่มอบหมายให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นปฏิบัติ โดยมีกำหนดระยะเวลาแน่นอนและมีลักษณะเร่งด่วนเพื่อมิให้เกิดความเสียหายแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือประโยชน์สาธารณะ ผู้บริหารท้องถิ่นอาจสั่งการให้

ปฏิบัติงานนอกเวลาราชการติดต่อกัน โดยให้มีสิทธิเบิกเงินตอบแทน เป็นรายครั้งไม่เกินครั้งละเจ็ดชั่วโมง ในอัตราชั่วโมงละหกสิบบาท

(๔) การปฏิบัติงานนอกเวลาราชการหลายช่วงเวลาภายในวันเดียวกัน ให้นับเวลาปฏิบัติงานนอกเวลาราชการทุกช่วงเวลารวมกัน เพื่อเบิกเงินตอบแทนสำหรับวันนั้น

(๕) การปฏิบัติงานนอกเวลาราชการที่มีสิทธิได้รับเงินตอบแทนอื่นในลักษณะเดียวกันสำหรับการปฏิบัติงานนั้นแล้ว ให้เบิกได้ทางเดียว

การปฏิบัติงานนอกเวลาราชการไม่เต็มจำนวนชั่วโมง ไม่อาจเบิกเงินตอบแทนได้

ข้อ ๘ การอยู่เวรรักษาการณ์ตามระเบียบว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติหรือตามระเบียบหรือคำสั่งอื่นใดเกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยสถานที่ราชการ ไม่อาจเบิกเงินตอบแทนได้

ข้อ ๙ การควบคุมดูแลการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการ ให้ปฏิบัติดังนี้

(๑) กรณีมีผู้ปฏิบัติงานนอกเวลาราชการร่วมกันหลายคน ให้ผู้ปฏิบัติงานคนใดคนหนึ่งเป็นผู้รับรองการปฏิบัติงาน หากเป็นการปฏิบัติงานเพียงลำพังคนเดียว ให้ผู้ปฏิบัติงานนั้นเป็นผู้รับรอง

(๒) ให้รายงานผลการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการต่อผู้มีอำนาจอนุมัติตามข้อ ๖ ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่เสร็จสิ้นการปฏิบัติงาน

ข้อ ๑๐ หลักฐานการเบิกจ่ายเงินตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการ ให้เป็นไปตามที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นกำหนด

ข้อ ๑๑ การปฏิบัติงานนอกเวลาราชการและการเบิกจ่ายเงินที่ได้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์หรือแนวทางการปฏิบัติตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๘.๔/ว ๑๕๖๒ ลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๐ ที่ได้กำหนดไว้ก่อนวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการและการเบิกจ่ายเงินตามระเบียบนี้

สำหรับการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการและเบิกจ่ายเงินที่ยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จก่อนวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับให้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์หรือแนวทางการปฏิบัติตามหนังสือกระทรวงมหาดไทยดังกล่าวต่อไปจนแล้วเสร็จ

ข้อ ๑๒ ให้ปลัดกระทรวงมหาดไทยรักษาการให้เป็นไปตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจ ตีความ วินิจฉัยปัญหา กำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีปฏิบัติ เพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๔ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๙
พลเอก อนุพงษ์ เผ่าจินดา
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

แบบหลักฐานการเบิกจ่ายเงินตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการ

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น.....(๑).....ประจำเดือน.....(๒).....พ.ศ.....

ลำดับที่ (๓)	ชื่อ (๔)	วันที่ปฏิบัติงาน (๕)												รวมเวลาปฏิบัติงาน (๖)		จำนวนเงิน (๗)	วัน เดือน ปี ที่รับเงิน (๘)	ลายมือชื่อ ผู้รับเงิน (๙)	หมายเหตุ (๑๐)
														วันปกติ (ชั่วโมง)	วันหยุด (ชั่วโมง)				

คำอธิบายวิธีการลงรายการ

แบบหลักฐานการเบิกจ่ายเงินตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการ

.....

การลงรายการในหลักฐานการเบิกจ่ายเงินตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการให้ปฏิบัติดังนี้

(๑) “องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” ให้แสดงชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จ่ายเงินตอบแทน

(๒) “ประจำเดือน.....พ.ศ.....” ให้แสดงว่าเงินตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการที่จ่ายเป็นเงินตอบแทนประจำเดือน พ.ศ. ใด

(๓) “ลำดับที่” ให้แสดงเลขลำดับที่จ่ายเงินตอบแทน

(๔) “ชื่อ” ให้แสดงชื่อและนามสกุล ของผู้ปฏิบัติงานนอกเวลาราชการ

(๕) “วันที่ปฏิบัติงานนอกเวลาราชการ” ให้แสดงว่า ได้ปฏิบัติงานในวันใด ตั้งแต่เวลาใด ถึงเวลาใด โดยให้ลงเวลาปฏิบัติงานนอกเวลาในช่องวันที่ปฏิบัติงาน เช่น ปฏิบัติงานนอกเวลาเป็นเวลา ๒ ชั่วโมง ในวันที่ ๑ เวลา ๑๖.๓๐ - ๑๘.๓๐ น. ก็ให้แสดงในช่องวันที่ ๑ เวลา ๑๖.๓๐ - ๑๘.๓๐ น. หรือกรณีผู้ปฏิบัติงานในวันหยุดราชการ ไม่เกินวันละ ๗ ชั่วโมง หรือกรณีผู้ปฏิบัติงานดังกล่าวอยู่ปฏิบัติงานเป็นครั้งคราว หรือตามนโยบายของรัฐบาล หรือตามนโยบายของกระทรวงมหาดไทยที่มอบหมายให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นปฏิบัติ เบิกได้ไม่เกินวันละ ๗ ชั่วโมง

(๖) “รวมเวลาปฏิบัติงาน” ให้แสดงจำนวนวันที่ปฏิบัติงานนอกเวลาทั้งสิ้น โดยให้แยกว่าวันปฏิบัติงานนอกเวลาราชการในวันทำการให้คิดเป็นรายชั่วโมง ซึ่งเบิกได้ไม่เกินวันละ ๔ ชั่วโมง ให้ลงในช่อง “วันปกติ” หรือปฏิบัติงานในวันหยุดราชการ การปฏิบัติงานเป็นครั้งคราว หรือตามนโยบายของรัฐบาล หรือตามนโยบายของกระทรวงมหาดไทยที่มอบหมายให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นปฏิบัติ ให้คิดเป็นรายชั่วโมง เบิกได้ไม่เกินวันละ ๗ ชั่วโมง ให้ลงในช่อง “วันหยุด”

(๗) “จำนวนเงิน” ให้แสดงจำนวนเงินตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการทั้งสิ้นที่ต้องจ่าย

(๘) “วัน เดือน ปี ที่รับเงิน” ให้ผู้รับเงินลง วัน เดือน ปี ที่รับเงิน

(๙) “ลายมือชื่อผู้รับเงิน” ให้ผู้รับเงินลงลายมือชื่อรับเงิน

(๑๐) “หมายเหตุ” ให้บันทึกรายการอื่น ๆ ที่จำเป็น

(๑๑) “รวมเงินจ่ายทั้งสิ้น” ให้แสดงจำนวนเงินที่จ่ายตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการทั้งสิ้นด้วยตัวอักษร

(๑๒) “ลงชื่อ...ผู้รับรองการปฏิบัติงาน” ให้ผู้ปฏิบัติงานนอกเวลาราชการคนใดคนหนึ่งเป็นผู้รับรองการปฏิบัติงาน

(๑๓) “ลายมือชื่อ...ผู้จ่ายเงิน” ให้ผู้จ่ายเงินลงลายมือชื่อ

ที่ มท ๐๘๐๘.๓/ว ๒๕๑๓

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

เรื่อง แนวทางปฏิบัติกรณีการจัดเก็บภาษีป้ายของบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน)

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด ยกเว้นจังหวัดสงขลา ปทุมธานี สุพรรณบุรี กำแพงเพชร และกาฬสินธุ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๘.๓/๑๙๗๓๓ ลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๘

ด้วยกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้รับหนังสือหารือเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีป้ายรายบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) เนื่องจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีปัญหาเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีป้ายดังกล่าว ซึ่งกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อหารือเรื่องการจัดเก็บภาษีป้ายรายบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) นั้น เป็นเรื่องที่กระทรวงมหาดไทยได้เคยแจ้งความเห็นให้กรุงเทพมหานครทราบแล้ว รวมทั้งยังเป็นประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้นในจังหวัดอื่นๆ ด้วย ดังนั้น จึงขอแจ้งความเห็นของกระทรวงมหาดไทยที่ได้ตอบข้อหารือของกรุงเทพมหานครในเรื่องดังกล่าว เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถือเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย โดยมีแนวทางปฏิบัติในการจัดเก็บภาษีป้ายรายบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) ในเรื่องดังกล่าว ดังนี้

๑. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีสถานีบริการน้ำมันของบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) และสถานีบริการน้ำมันของเอกชน ซึ่งเป็นบริษัทในเครือหรือผู้แทนจำหน่ายของบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) ในเขตพื้นที่ นั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องแจ้งให้บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) และบริษัทในเครือหรือผู้แทนจำหน่ายของบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) ดังกล่าว ซึ่งเป็นเจ้าของป้ายแล้วแต่กรณีให้ดำเนินการยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้าย (ภ.ป. ๑) ตามมาตรา ๑๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ ที่กำหนดให้เจ้าของป้ายจะต้องเสียภาษีป้าย ต้องยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายตามวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดภายในเดือนมีนาคมของปี

๒. สำหรับการที่บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) และบริษัทในเครือหรือผู้แทนจำหน่ายของบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) ไม่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้าย (ภ.ป. ๑) นั้น ตามมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ กำหนดว่า หากเจ้าของป้ายมิได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายหรือยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายโดยไม่ถูกต้อง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจแจ้งการประเมินย้อนหลังไม่เกินห้าปีนับแต่วันที่พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งการประเมินภาษีป้าย ดังนั้น หากปรากฏข้อเท็จจริงว่าบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) และบริษัทในเครือหรือผู้แทนจำหน่ายของบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) ไม่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้าย (ภ.ป. ๑) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นก็สามารถดำเนินการแจ้งการประเมินย้อนหลังได้ไม่เกินห้าปีนับแต่วันที่พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งการประเมิน โดยใช้อำนาจหน้าที่แจ้งการประเมินตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ ที่กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ประเมินภาษีป้ายตามหลักเกณฑ์การคำนวณภาษีป้ายที่กำหนดไว้ในบัญชีอัตราภาษีป้าย (๖) และ (๗) ท้ายพระราชบัญญัตินี้และตามอัตราภาษีป้ายที่กำหนดในกฎกระทรวง แล้วแจ้งการประเมินเป็นหนังสือไปยังเจ้าของป้าย

/๓. สำหรับ...

๓. สำหรับการที่บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) และบริษัทในเครือหรือผู้แทนจำหน่ายของบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) ปฏิเสธการชำระภาษีป้าย หรือไม่พอใจการประเมินภาษีป้ายของพนักงานเจ้าหน้าที่ ก็ต้องดำเนินการยื่นอุทธรณ์ภาษีป้าย (ภ.ป. ๔) ต่อผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งผู้บริหารท้องถิ่นมอบหมายได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งการประเมิน และหากไม่พอใจการวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้บริหารท้องถิ่น ก็สามารถฟ้องเป็นคดีต่อศาลภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์ตามมาตรา ๓๐ และมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และแจ้งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทราบด้วย เพื่อถือเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายดุษฎี สุวัฒวิตยากร)
รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนนโยบายการคลังและพัฒนารายได้
โทร. ๐-๒๒๔๑-๐๗๕๕
โทรสาร ๐-๒๒๔๑-๘๘๙๘

ที่ มท ๐๘๐๘.๓/๑๙๗๓

กระทรวงมหาดไทย
ถนนอัษฎางค์ กทม. ๑๐๒๐๐

๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ขอทบทวนคำตัดสินชี้ขาดของคณะกรรมการพิจารณาชี้ขาดการยุติในการดำเนินคดีแพ่งของส่วนราชการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

เรียน ปลัดกรุงเทพมหานคร

อ้างถึง หนังสือกรุงเทพมหานคร ที่ กท ๐๔๐๕/๑๕๘ ลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

ตามที่กรุงเทพมหานครได้เสนอเรื่องขอทบทวนคำตัดสินชี้ขาดของคณะกรรมการพิจารณาชี้ขาดการยุติในการดำเนินคดีแพ่งของส่วนราชการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง กรณีภาษีป้ายของบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) ตามที่คณะกรรมการพิจารณาชี้ขาดการยุติในการดำเนินคดีแพ่งของส่วนราชการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้วินิจฉัยให้บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) ยังคงได้รับการยกเว้นภาษีป้ายตามมาตรา ๘ (๗) แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ รายละเอียดปรากฏตามหนังสือที่อ้างถึง นั้น

กระทรวงมหาดไทยพิจารณาข้อหารือของกรุงเทพมหานครแล้วปรากฏข้อเท็จจริงเพิ่มเติมว่า ตามมาตรา ๖ แห่งพระราชกฤษฎีกากำหนดอำนาจ สิทธิ และประโยชน์ของบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ กำหนดให้บรรดาอำนาจ สิทธิ และผลประโยชน์ที่บริษัทได้รับตามพระราชบัญญัติการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๑ โดยผลของพระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๔๒ ให้สิ้นสุดลง เมื่อพระราชกฤษฎีกานี้มีผลใช้บังคับโดยมีประเด็นที่ต้องพิจารณาเป็น ๒ ประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง การจัดเก็บภาษีป้ายกรณีป้ายบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) ที่ติดตั้ง ณ สถานีจำหน่ายน้ำมันของเอกชน ก่อนมีพระราชกฤษฎีกากำหนดอำนาจ สิทธิ และประโยชน์ของบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ มีผลใช้บังคับ ซึ่งในประเด็นนี้เห็นว่า ตามมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่กำหนดให้บรรดาสิทธิและหน้าที่ของการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทยที่มีอยู่ รวมทั้งที่เกิดขึ้นตามกฎหมายใด ๆ ให้โอนมาเป็นของบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) เสมือนเป็นองค์กรเดิม หรือได้รับยกเว้นตามกฎหมายเช่นใดบ้าง เมื่อแปลงสภาพเป็นบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) แล้ว บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) นั้น ก็ได้รับยกเว้นเช่นเดียวกับการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย ดังนั้น เมื่อการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทยได้รับการยกเว้นภาษีป้ายตามมาตรา ๘(๗) แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) ก็ได้รับการยกเว้นภาษีป้ายดังกล่าวด้วย แต่มาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๔๒ ให้ความคุ้มครองเฉพาะนิติบุคคลที่แปรสภาพไปและกิจการของนิติบุคคลที่แปรสภาพไปเท่านั้น หากนิติบุคคลที่แปรสภาพไปได้ก่อนิติสัมพันธ์กับบุคคลหรือนิติบุคคลอื่น บุคคลหรือนิติบุคคลดังกล่าวย่อมไม่ได้รับการคุ้มครองด้วย เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) ได้ทำสัญญายืมทรัพย์สินอุปกรณ์การจำหน่ายผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมสำหรับผู้แทนจำหน่ายผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม รวมถึงการให้ยืมป้ายสัญลักษณ์ ปตท. ติดตั้งในสถานีบริการน้ำมันของเอกชน ซึ่งสถานีบริการน้ำมันที่มีการติดตั้งป้ายดังกล่าวนั้นเป็นของเอกชน โดยบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) ไม่ได้เป็นผู้ดำเนินการเอง และการติดตั้งป้ายดังกล่าว ก็เพื่อประโยชน์ในทางธุรกิจของสถานีบริการน้ำมันของเอกชน ดังนั้น เมื่อป้ายดังกล่าวไม่ได้ใช้ในกิจการของบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) เอง ป้ายดังกล่าวย่อมไม่ได้รับการยกเว้นภาษีป้าย สถานีบริการน้ำมันของเอกชนจึงต้องเสียภาษีป้ายตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐

/ประเด็นที่สอง ...

ประเด็นที่สอง การจัดเก็บภาษีป้ายกรณีป้ายบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) หลังมีพระราชกฤษฎีกากำหนดอำนาจ สิทธิ และประโยชน์ของบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ มีผลใช้บังคับ เห็นว่า พระราชกฤษฎีกาดังกล่าวออกโดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งตามมาตรา ๒ แห่งพระราชกฤษฎีกากำหนดอำนาจ สิทธิ และประโยชน์ของบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ กำหนดให้พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนด ๓๐ วัน นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป ซึ่งพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวประกาศลงราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ และตามมาตรา ๖ แห่งพระราชกฤษฎีกากำหนดอำนาจ สิทธิ และประโยชน์ของบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ กำหนดให้บรรดาอำนาจ สิทธิ และประโยชน์ที่บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) ได้รับตามพระราชบัญญัติการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๑ โดยผลของพระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๔๒ ให้สิ้นสุดลง เมื่อพิจารณาจากบทบัญญัติดังกล่าวจะเห็นได้ว่า เมื่อพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวมีผลใช้บังคับ การได้รับยกเว้นภาษีป้ายตามมาตรา ๘(๗) แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ ประกอบมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๔๒ ย่อมสิ้นสุดลงโดยผลของพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว ดังนั้น ป้ายที่เป็นของบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) หรือป้ายที่บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) อ้างว่าให้เอกชนยืม จึงต้องเสียภาษีป้ายตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ โดยผลของมาตรา ๖ แห่งพระราชกฤษฎีกากำหนดอำนาจ สิทธิ และประโยชน์ของบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐

กระทรวงมหาดไทยมีข้อสังเกตเพิ่มเติมว่า ตามที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้มีคณะกรรมการพิจารณาชี้ขาดการยุติในการดำเนินคดีแพ่งของส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง โดยมีอำนาจหน้าที่ (๑) พิจารณาชี้ขาดการดำเนินคดีปกครองและคดีแพ่งทั้งปวง เช่น คดีภาษีอากร คดีล้มละลาย และคดีอนุญาโตตุลาการ เป็นต้น (๒) พิจารณาตัดสินชี้ขาดข้อพิพาทเรียกร้องระหว่างส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ และรัฐวิสาหกิจที่มีข้อพิพาทระหว่างกัน (๓) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อดำเนินการใด ๆ ตามความจำเป็นที่คณะกรรมการมอบหมาย หากพิจารณาตามอำนาจหน้าที่ตาม (๒) ของคณะกรรมการพิจารณาชี้ขาดการยุติในการดำเนินคดีแพ่งฯ จะเห็นได้ว่าถ้าข้อเท็จจริงปรากฏว่าหน่วยงานของรัฐได้ทำการประเมินภาษีป้าย ผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายดังกล่าวซึ่งเป็นของเอกชนเห็นว่าการประเมินนั้น ไม่ถูกต้องก็จะต้องใช้สิทธิอุทธรณ์การประเมินดังกล่าวต่อผู้บริหารท้องถิ่นตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ การที่ ปตท. นำเรื่องดังกล่าวเสนอคณะกรรมการพิจารณาชี้ขาดการยุติในการดำเนินคดีแพ่งฯ พิจารณา นั้น ไม่น่าจะสอดคล้องกับอำนาจหน้าที่ตามที่คณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง อีกทั้ง ข้อพิพาทดังกล่าวก็ไม่ใช่ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐและรัฐวิสาหกิจที่มีข้อพิพาทระหว่างกันด้วย โดยที่ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครได้มีหนังสือหารือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย จึงขอให้นำเรียนผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครเพื่อโปรดทราบด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายจรินทร์ จักกะพาก)
รองปลัดกระทรวงมหาดไทย ปฏิบัติราชการแทน
ปลัดกระทรวงมหาดไทย

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
โทร. ๐-๒๒๔๑-๐๗๕๕
โทรสาร ๐-๒๒๔๑-๘๘๙๘

ที่ มท ๐๘๐๘.๓/๑๖๑๖๐

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

เรื่อง แนวทางปฏิบัติกรณีการจัดเก็บภาษีป้ายของบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน)

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดสงขลา

อ้างถึง หนังสือจังหวัดสงขลา ที่ สข ๐๐๒๓.๔/๘๕๙ ลงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๕๙

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๘.๓/๑๙๗๓๓ ลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๘

ตามที่จังหวัดได้มีหนังสือหารือเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีป้ายรายบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) เนื่องจากสำนักงานยุติการดำเนินคดีแพ่งและอนุญาโตตุลาการพิจารณาชี้ขาดเกี่ยวกับข้อพิพาทภาษีป้ายของบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) โดยให้เทศบาลนครหาดใหญ่คืนเงินภาษีป้ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๖ แต่เทศบาลนครหาดใหญ่เห็นว่า คำตัดสินชี้ขาดยังคลาดเคลื่อนต่อข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายจึงได้ส่งเรื่องดังกล่าวให้กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นเพื่อขอทบทวนคำตัดสินชี้ขาดของคณะกรรมการพิจารณาชี้ขาดการยุติในการดำเนินคดีแพ่งดังกล่าว รายละเอียดปรากฏตามหนังสือที่อ้างถึง นั้น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อหารือเรื่องการจัดเก็บภาษีป้ายรายบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) นั้น เป็นเรื่องที่กระทรวงมหาดไทยได้เคยแจ้งความเห็นให้กรุงเทพมหานครทราบแล้ว รวมทั้งยังเป็นประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้นในจังหวัดอื่นๆ ด้วย ดังนั้น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจึงขอแจ้งความเห็นของกระทรวงมหาดไทยที่ได้ตอบข้อหารือของกรุงเทพมหานครในเรื่องดังกล่าว เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถือเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย โดยมีแนวทางปฏิบัติในการจัดเก็บภาษีป้ายรายบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) ในเรื่องดังกล่าว ดังนี้

๑. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีสถานีบริการน้ำมันของบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) และสถานีบริการน้ำมันของเอกชน ซึ่งเป็นบริษัทในเครือหรือผู้แทนจำหน่ายของบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) ในเขตพื้นที่ นั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องแจ้งให้บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) และบริษัทในเครือหรือผู้แทนจำหน่ายของบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) ดังกล่าว ซึ่งเป็นเจ้าของป้ายแล้วแต่กรณีให้ดำเนินการยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้าย (ภ.ป. ๑) ตามมาตรา ๑๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ ที่กำหนดให้เจ้าของป้ายจะต้องเสียภาษีป้าย ต้องยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายตามวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดภายในเดือนมีนาคมของปี

๒. สำหรับการที่บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) และบริษัทในเครือหรือผู้แทนจำหน่ายของบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) ไม่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้าย (ภ.ป. ๑) นั้น ตามมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ กำหนดว่า หากเจ้าของป้ายมิได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้าย หรือยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายโดยไม่ถูกต้อง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจแจ้งการประเมินย้อนหลังไม่เกินห้าปีนับแต่วันที่พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งการประเมินภาษีป้าย ดังนั้น หากปรากฏข้อเท็จจริงว่า บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) และบริษัทในเครือหรือผู้แทนจำหน่ายของบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) ไม่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้าย

/(ภ.ป. ๑)...

(ภ.ป. ๑) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นก็สามารถดำเนินการแจ้งการประเมินย้อนหลังได้ไม่เกินห้าปีนับแต่วันที่พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งการประเมิน โดยใช้อำนาจหน้าที่แจ้งการประเมินตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ ที่กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ประเมินภาษีป้ายตามหลักเกณฑ์การคำนวณภาษีป้ายที่กำหนดไว้ในบัญชีอัตราภาษีป้าย (๖) และ (๗) ท้ายพระราชบัญญัตินี้และตามอัตราภาษีป้ายที่กำหนดในกฎกระทรวง แล้วแจ้งการประเมินเป็นหนังสือไปยังเจ้าของป้าย

๓. สำหรับการที่บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) และบริษัทในเครือหรือผู้แทนจำหน่ายของบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) ปฏิเสธการชำระภาษีป้าย หรือไม่พอใจการประเมินภาษีป้ายของพนักงานเจ้าหน้าที่ ก็ต้องดำเนินการยื่นอุทธรณ์ภาษีป้าย (ภ.ป. ๔) ต่อผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งผู้บริหารท้องถิ่นมอบหมายได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งการประเมิน และหากไม่พอใจการวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้บริหารท้องถิ่น ก็สามารถฟ้องเป็นคดีต่อศาลภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์ตามมาตรา ๓๐ และมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และแจ้งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่ทราบด้วย เพื่อถือเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายดุษฎี สุวัฒวิทยากร)
รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนนโยบายการคลังและพัฒนารายได้
โทร. ๐-๒๒๔๑-๐๗๕๕
โทรสาร ๐-๒๒๔๑-๘๘๙๘

ที่ มท ๐๘๐๘.๓/๑๖๑๖๑

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

เรื่อง แนวทางปฏิบัติกรณีการจัดเก็บภาษีป้ายของบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน)

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดปทุมธานี

อ้างถึง หนังสือจังหวัดปทุมธานี ที่ ปท ๐๐๒๓.๔/๒๒๓๘ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๘.๓/๑๙๗๓๓ ลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๘

ตามที่จังหวัดได้มีหนังสือหารือเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีป้าย กรณีป้ายของบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) เนื่องจากสำนักงานยุติการดำเนินคดีแพ่งและอนุญาโตตุลาการพิจารณาชี้ขาดเกี่ยวกับข้อพิพาทภาษีป้ายของบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) โดยให้องค์การบริหารส่วนตำบลบางกระบือคืนเงินภาษีป้าย จึงได้ส่งเรื่องให้กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นพิจารณาทบทวนคำตัดสินชี้ขาดของคณะกรรมการพิจารณาชี้ขาดการยุติในการดำเนินคดีของส่วนราชการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รายละเอียดปรากฏตามหนังสือที่อ้างถึง นั้น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อหารือเรื่องการจัดเก็บภาษีป้ายรายบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) นั้น เป็นเรื่องที่กระทรวงมหาดไทยได้เคยแจ้งความเห็นให้กรุงเทพมหานครทราบแล้ว รวมทั้งยังเป็นประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้นในจังหวัดอื่นๆ ด้วย ดังนั้น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจึงขอแจ้งความเห็นของกระทรวงมหาดไทยที่ได้ตอบข้อหารือของกรุงเทพมหานครในเรื่องดังกล่าว เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถือเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย โดยมีแนวทางปฏิบัติในการจัดเก็บภาษีป้ายรายบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) ในเรื่องดังกล่าว ดังนี้

๑. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีสถานีบริการน้ำมันของบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) และสถานีบริการน้ำมันของเอกชน ซึ่งเป็นบริษัทในเครือหรือผู้แทนจำหน่ายของบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) ในเขตพื้นที่ นั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องแจ้งให้บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) และบริษัทในเครือหรือผู้แทนจำหน่ายของบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) ดังกล่าว ซึ่งเป็นเจ้าของป้ายแล้วแต่กรณีให้ดำเนินการยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้าย (ภ.ป. ๑) ตามมาตรา ๑๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ ที่กำหนดให้เจ้าของป้ายจะต้องเสียภาษีป้าย ต้องยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายตามวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดภายในเดือนมีนาคมของปี

๒. สำหรับการที่บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) และบริษัทในเครือหรือผู้แทนจำหน่ายของบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) ไม่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้าย (ภ.ป. ๑) นั้น ตามมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ กำหนดว่า หากเจ้าของป้ายมิได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้าย หรือยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายโดยไม่ถูกต้อง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจแจ้งการประเมินย้อนหลังไม่เกินห้าปีนับแต่วันที่พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งการประเมินภาษีป้าย ดังนั้น หากปรากฏข้อเท็จจริงว่า บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) และบริษัทในเครือหรือผู้แทนจำหน่ายของบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) ไม่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้าย

/(ภ.ป. ๑)...

(ภ.ป. ๑) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นก็สามารถดำเนินการแจ้งการประเมินย้อนหลังได้ไม่เกินห้าปีนับแต่วันที่พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งการประเมิน โดยใช้อำนาจหน้าที่แจ้งการประเมินตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ ที่กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ประเมินภาษีป้ายตามหลักเกณฑ์การคำนวณภาษีป้ายที่กำหนดไว้ในบัญชีอัตราภาษีป้าย (๖) และ (๗) ท้ายพระราชบัญญัตินี้และตามอัตราภาษีป้ายที่กำหนดในกฎกระทรวง แล้วแจ้งการประเมินเป็นหนังสือไปยังเจ้าของป้าย

๓. สำหรับการที่บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) และบริษัทในเครือหรือผู้แทนจำหน่ายของบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) ปฏิเสธการชำระภาษีป้าย หรือไม่พอใจการประเมินภาษีป้ายของพนักงานเจ้าหน้าที่ ก็ต้องดำเนินการยื่นอุทธรณ์ภาษีป้าย (ภ.ป. ๔) ต่อผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งผู้บริหารท้องถิ่นมอบหมายได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งการประเมิน และหากไม่พอใจการวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้บริหารท้องถิ่น ก็สามารถฟ้องเป็นคดีต่อศาลภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์ตามมาตรา ๓๐ และมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และแจ้งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่ทราบด้วย เพื่อถือเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายคุษฎี สุวัฒวิทยากร)
รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนนโยบายการคลังและพัฒนารายได้
โทร. ๐-๒๒๔๑-๐๗๕๕
โทรสาร ๐-๒๒๔๑-๘๘๙๘

ที่ มท ๐๘๐๘.๓/๗๖๗๖

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

เรื่อง แนวทางปฏิบัติกรณีการจัดเก็บภาษีป้ายของบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน)

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดสุพรรณบุรี

อ้างถึง หนังสือจังหวัดสุพรรณบุรี ที่ สพ ๐๐๒๓.๔/๑๕๔๑๕ ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๙

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๘.๓/๑๙๗๓๓ ลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๘

ตามที่จังหวัดได้มีหนังสือหารือการจัดเก็บภาษีป้ายรายบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) โดยมีข้อหารือในประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่ ๑ กรณีป้ายของห้างหุ้นส่วนจำกัด สุมลเจริญกิจ เป็นสถานีจ่ายน้ำมันเอกชน โดยทำสัญญายืมทรัพย์สินอุปกรณ์การจำหน่ายผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม รวมถึงป้าย Highway Sign ป้ายบอกราคา ป้ายบอกผลิตภัณฑ์ (ชนิดน้ำมัน) ป้ายบริเวณเสาเกาะจ่ายน้ำมัน ป้าย A Sign เพื่อติดตั้งในสถานีบริการน้ำมันเอกชน จึงขอหารือว่า ป้ายที่ห้างหุ้นส่วนจำกัด สุมลกิจเจริญ ได้ยืมจากบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) จะได้รับการยกเว้นภาษีป้ายตามมาตรา ๘ (๗) แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ หรือไม่

ประเด็นที่ ๒ หากกรณีประเด็นที่ ๑ เป็นป้ายที่มิได้รับการยกเว้นภาษีป้าย ใครเป็นเจ้าของป้าย เนื่องจากห้างหุ้นส่วนจำกัด สุมลเจริญกิจเป็นผู้ยืมใช้ทรัพย์สินและอุปกรณ์ซึ่งรวมถึงป้ายสัญลักษณ์ของบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) รายละเอียดปรากฏตามหนังสือที่อ้างถึง นั้น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อหารือเรื่องการจัดเก็บภาษีป้ายรายบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) นั้น เป็นเรื่องที่กระทรวงมหาดไทยได้เคยแจ้งความเห็นให้กรุงเทพมหานครทราบแล้ว รวมทั้งยังเป็นประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้นในจังหวัดอื่นๆ ด้วย ดังนั้น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจึงขอแจ้งความเห็นของกระทรวงมหาดไทยที่ได้ตอบข้อหารือของกรุงเทพมหานครในเรื่องดังกล่าว เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถือเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย โดยมีแนวทางปฏิบัติในการจัดเก็บภาษีป้ายรายบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) ในเรื่องดังกล่าว ดังนี้

๑. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีสถานีบริการน้ำมันของบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) และสถานีบริการน้ำมันของเอกชน ซึ่งเป็นบริษัทในเครือหรือผู้แทนจำหน่ายของบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) ในเขตพื้นที่ นั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องแจ้งให้บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) และบริษัทในเครือหรือผู้แทนจำหน่ายของบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) ดังกล่าว ซึ่งเป็นเจ้าของป้ายแล้วแต่กรณีให้ดำเนินการยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้าย (ภ.ป. ๑) ตามมาตรา ๑๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ ที่กำหนดให้เจ้าของป้ายจะต้องเสียภาษีป้าย ต้องยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายตามวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดภายในเดือนมีนาคมของปี

/๒. สำหรับ...

๒. สำหรับการที่บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) และบริษัทในเครือหรือผู้แทนจำหน่ายของบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) ไม่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้าย (ภ.ป. ๑) นั้น ตามมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ กำหนดว่า หากเจ้าของป้ายมิได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้าย หรือยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายโดยไม่ถูกต้อง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจแจ้งการประเมินย้อนหลังไม่เกินห้าปีนับแต่วันที่พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งการประเมินภาษีป้าย ดังนั้น หากปรากฏข้อเท็จจริงว่า บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) และบริษัทในเครือหรือผู้แทนจำหน่ายของบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) ไม่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้าย (ภ.ป. ๑) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นก็สามารถดำเนินการแจ้งการประเมินย้อนหลังได้ไม่เกินห้าปีนับแต่วันที่พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งการประเมิน โดยใช้อำนาจหน้าที่แจ้งการประเมินตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ ที่กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ประเมินภาษีป้ายตามหลักเกณฑ์การคำนวณภาษีป้ายที่กำหนดไว้ในบัญชีอัตราภาษีป้าย (๖) และ (๗) ท้ายพระราชบัญญัตินี้และตามอัตราภาษีป้ายที่กำหนดในกฎกระทรวง แล้วแจ้งการประเมินเป็นหนังสือไปยังเจ้าของป้าย

๓. สำหรับการที่บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) และบริษัทในเครือหรือผู้แทนจำหน่ายของบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) ปฏิเสธการชำระภาษีป้าย หรือไม่พอใจการประเมินภาษีป้ายของพนักงานเจ้าหน้าที่ ก็ต้องดำเนินการยื่นอุทธรณ์ภาษีป้าย (ภ.ป. ๔) ต่อผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งผู้บริหารท้องถิ่นมอบหมายได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งการประเมิน และหากไม่พอใจการวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้บริหารท้องถิ่น ก็สามารถฟ้องเป็นคดีต่อศาลภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์ตามมาตรา ๓๐ และมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และแจ้งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่ทราบด้วย เพื่อถือเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายดุษฎี สุวัฒวิตยากร)
รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนนโยบายการคลังและพัฒนารายได้
โทร. ๐-๒๒๔๑-๐๗๕๕
โทรสาร ๐-๒๒๔๑-๘๘๙๘

ที่ มท ๐๘๐๘.๓/๑๖๑๖ ๓

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

เรื่อง แนวทางปฏิบัติกรณีการจัดเก็บภาษีป้ายของบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน)

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดกำแพงเพชร

อ้างถึง หนังสือจังหวัดกำแพงเพชร ที่ กพ ๐๐๒๓.๔/๑๗๐๓๗ ลงวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๙

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๘.๓/๑๙๗๓๓ ลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๘

ตามที่จังหวัดได้มีหนังสือหารือการจัดเก็บภาษีป้ายรายบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) กรณีองค์การบริหารส่วนตำบลโค้งไผ่ได้มีหนังสือแจ้งเตือนให้บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) ยื่นแบบและชำระภาษีป้าย แต่ได้ปฏิเสธโดยกล่าวอ้างว่า คณะกรรมการพิจารณาชี้ขาดการยุติในการดำเนินคดีแพ่งของส่วนราชการและหน่วยงานที่เกี่ยว ระหว่างบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) กับเทศบาลตำบลคลองตำหรุ โดยมีมติสรุปได้ว่า บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) ยังคงได้รับการยกเว้นภาษีป้ายตามมาตรา ๘ (๗) แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ เนื่องจากกรณีความเห็นของคณะกรรมการพิจารณาชี้ขาดการยุติในการดำเนินคดีแพ่งของส่วนราชการ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง กับคณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทย (คณะที่ ๑) มีความเห็นที่ไม่ตรงกัน ซึ่งจังหวัดกำแพงเพชรมีความเห็นสอดคล้องกับความเห็นของคณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทย ดังนั้น เพื่อให้การพิจารณาวินิจฉัยเป็นไปด้วยความรอบคอบ ถูกต้อง และเป็นธรรมแก่ทุกฝ่าย จึงขอหารือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นว่าความเห็นดังกล่าวถูกต้องหรือไม่ อย่างไร รายละเอียดปรากฏตามหนังสือที่อ้างถึง นั้น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อหารือเรื่องการจัดเก็บภาษีป้ายรายบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) นั้น เป็นเรื่องที่กระทรวงมหาดไทยได้เคยแจ้งความเห็นให้กรุงเทพมหานครทราบแล้ว รวมทั้งยังเป็นประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้นในจังหวัดอื่นๆ ด้วย ดังนั้น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจึงขอแจ้งความเห็นของกระทรวงมหาดไทยที่ได้ตอบข้อหารือของกรุงเทพมหานครในเรื่องดังกล่าว เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถือเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย โดยมีแนวทางปฏิบัติในการจัดเก็บภาษีป้ายรายบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) ในเรื่องดังกล่าว ดังนี้

๑. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีสถานีบริการน้ำมันของบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) และสถานีบริการน้ำมันของเอกชน ซึ่งเป็นบริษัทในเครือหรือผู้แทนจำหน่ายของบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) ในเขตพื้นที่ นั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องแจ้งให้บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) และบริษัทในเครือหรือผู้แทนจำหน่ายของบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) ดังกล่าว ซึ่งเป็นเจ้าของป้ายแล้วแต่กรณีให้ดำเนินการยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้าย (ภ.ป. ๑) ตามมาตรา ๑๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ ที่กำหนดให้เจ้าของป้ายจะต้องเสียภาษีป้าย ต้องยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายตามวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดภายในเดือนมีนาคมของปี

/๒. สำหรับ...

๒. สำหรับการที่บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) และบริษัทในเครือหรือผู้แทนจำหน่ายของบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) ไม่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้าย (ภ.ป. ๑) นั้น ตามมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ กำหนดว่า หากเจ้าของป้ายมิได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้าย หรือยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายโดยไม่ถูกต้อง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจแจ้งการประเมินย้อนหลังไม่เกินห้าปีนับแต่วันที่พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งการประเมินภาษีป้าย ดังนั้น หากปรากฏข้อเท็จจริงว่า บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) และบริษัทในเครือหรือผู้แทนจำหน่ายของบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) ไม่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้าย (ภ.ป. ๑) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นก็สามารถดำเนินการแจ้งการประเมินย้อนหลังได้ไม่เกินห้าปีนับแต่วันที่พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งการประเมิน โดยใช้อำนาจหน้าที่แจ้งการประเมินตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ ที่กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ประเมินภาษีป้ายตามหลักเกณฑ์การคำนวณภาษีป้ายที่กำหนดไว้ในบัญชีอัตราภาษีป้าย (๖) และ (๗) ท้ายพระราชบัญญัตินี้และตามอัตราภาษีป้ายที่กำหนดในกฎกระทรวง แล้วแจ้งการประเมินเป็นหนังสือไปยังเจ้าของป้าย

๓. สำหรับการที่บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) และบริษัทในเครือหรือผู้แทนจำหน่ายของบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) ปฏิเสธการชำระภาษีป้าย หรือไม่พอใจการประเมินภาษีป้ายของพนักงานเจ้าหน้าที่ ก็ต้องดำเนินการยื่นอุทธรณ์ภาษีป้าย (ภ.ป. ๔) ต่อผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งผู้บริหารท้องถิ่นมอบหมายได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งการประเมิน และหากไม่พอใจการวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้บริหารท้องถิ่น ก็สามารถฟ้องเป็นคดีต่อศาลภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์ตามมาตรา ๓๐ และมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และแจ้งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่ทราบด้วย เพื่อถือเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายดุษฎี สุวัฒวิตยากร)
รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนนโยบายการคลังและพัฒนารายได้
โทร. ๐-๒๒๔๑-๐๗๕๕
โทรสาร ๐-๒๒๔๑-๘๘๙๘

ที่ มท ๐๘๐๘.๓/๑๒๑๖๔

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

เรื่อง แนวทางปฏิบัติกรณีการจัดเก็บภาษีป้ายของบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน)

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดกาฬสินธุ์

อ้างถึง หนังสือจังหวัดกาฬสินธุ์ ที่ กส ๐๐๒๓.๓/๑๙๙๐๐ ลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๘.๓/๑๙๗๓๓ ลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๘

ตามที่จังหวัดได้มีหนังสือหารือการจัดเก็บภาษีป้ายรายห้างหุ้นส่วนจำกัด จารุณีปิโตรเลียม ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวงได้มีหนังสือแจ้งการประเมินให้ห้างหุ้นส่วนจำกัด จารุณีปิโตรเลียม ชำระภาษีป้าย แต่ห้างหุ้นส่วนจำกัด จารุณีปิโตรเลียม อ้างว่า บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) ได้รับการยกเว้นภาษีป้าย ซึ่งเรื่องดังกล่าวอำเภอสมเด็จ เห็นว่า การที่ห้างหุ้นส่วนจำกัด จารุณีปิโตรเลียม นำป้ายสัญลักษณ์ ปตท. มาติดตั้ง ณ สถานีบริการน้ำมันของตน ไม่ใช่บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) เป็นผู้ดำเนินการเองย่อมไม่ได้รับการยกเว้นภาษีป้ายตามมาตรา ๘ (๓) แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ จึงขอหารือว่า ความเห็นของอำเภอสมเด็จถูกต้องหรือไม่ รายละเอียดปรากฏตามหนังสือที่อ้างถึง นั้น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อหารือเรื่องการจัดเก็บภาษีป้ายรายบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) นั้น เป็นเรื่องที่กระทรวงมหาดไทยได้เคยแจ้งความเห็นให้กรุงเทพมหานครทราบแล้ว รวมทั้งยังเป็นประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้นในจังหวัดอื่นๆ ด้วย ดังนั้น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจึงขอแจ้งความเห็นของกระทรวงมหาดไทยที่ได้ตอบข้อหารือของกรุงเทพมหานครในเรื่องดังกล่าว เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถือเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย โดยมีแนวทางปฏิบัติในการจัดเก็บภาษีป้ายรายบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) ในเรื่องดังกล่าว ดังนี้

๑. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีสถานีบริการน้ำมันของบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) และสถานีบริการน้ำมันของเอกชน ซึ่งเป็นบริษัทในเครือหรือผู้แทนจำหน่ายของบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) ในเขตพื้นที่ นั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องแจ้งให้บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) และบริษัทในเครือหรือผู้แทนจำหน่ายของบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) ดังกล่าว ซึ่งเป็นเจ้าของป้ายแล้วแต่กรณีให้ดำเนินการยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้าย (ภ.ป. ๑) ตามมาตรา ๑๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ ที่กำหนดให้เจ้าของป้ายจะต้องเสียภาษีป้าย ต้องยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายตามวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดภายในเดือนมีนาคมของปี

๒. สำหรับการที่บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) และบริษัทในเครือหรือผู้แทนจำหน่ายของบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) ไม่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้าย (ภ.ป. ๑) นั้น ตามมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ กำหนดว่า หากเจ้าของป้ายมิได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้าย หรือยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายโดยไม่ถูกต้อง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจแจ้งการประเมินย้อนหลังไม่เกิน

/ห้าปีนับแต่...

ห้าปีนับแต่วันที่พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งการประเมินภาษีป้าย ดังนั้น หากปรากฏข้อเท็จจริงว่า บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) และบริษัทในเครือหรือผู้แทนจำหน่ายของบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) ไม่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้าย (ภ.ป. ๑) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นก็สามารถดำเนินการแจ้งการประเมินย้อนหลังได้ไม่เกินห้าปีนับแต่วันที่พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งการประเมิน โดยใช้อำนาจหน้าที่แจ้งการประเมินตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ ที่กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ประเมินภาษีป้ายตามหลักเกณฑ์การคำนวณภาษีป้ายที่กำหนดไว้ในบัญชีอัตราภาษีป้าย (๖) และ (๗) ท้ายพระราชบัญญัตินี้และตามอัตราภาษีป้ายที่กำหนดในกฎกระทรวง แล้วแจ้งการประเมินเป็นหนังสือไปยังเจ้าของป้าย

๓. สำหรับการที่บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) และบริษัทในเครือหรือผู้แทนจำหน่ายของบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) ปฏิเสธการชำระภาษีป้าย หรือไม่พอใจการประเมินภาษีป้ายของพนักงานเจ้าหน้าที่ ก็ต้องดำเนินการยื่นอุทธรณ์ภาษีป้าย (ภ.ป. ๔) ต่อผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งผู้บริหารท้องถิ่นมอบหมายได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งการประเมิน และหากไม่พอใจการวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้บริหารท้องถิ่น ก็สามารถฟ้องเป็นคดีต่อศาลภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์ตามมาตรา ๓๐ และมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และแจ้งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่ทราบด้วย เพื่อถือเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายดุษฎี สุวัฒวิทยากร)
รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนนโยบายการคลังและพัฒนารายได้
โทร. ๐-๒๒๔๑-๐๗๕๕
โทรสาร ๐-๒๒๔๑-๘๘๙๘

กองพัฒนาและส่งเสริม
การบริหารงานท้องถิ่น

ที่ มท ๐๘๑๐.๕/ว ๔๘๖

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

เรื่อง พระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

ด้วยพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ ถูกยกเลิก เนื่องจากมีสาระและรายละเอียดบางประการไม่เหมาะกับสภาพการณ์ปัจจุบัน และมีการตราพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙ ซึ่งได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๒๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๙ เล่ม ๑๓๓ ตอนที่ ๘๕ ก

ดังนั้น เพื่อให้การปฏิบัติงานองค์กรปกครองท้องถิ่นเป็นไปอย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ จึงขอความร่วมมือจังหวัดแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทราบและดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ สามารถดาวน์โหลดพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙ ได้ที่เว็บไซต์ของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ในหัวข้อ “หนังสือราชการ”

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายธนา ยันตรโกวิท)
รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

กองพัฒนาและส่งเสริมการบริหารงานท้องถิ่น
ส่วนส่งเสริมการสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม
โทรศัพท์/โทรสาร ๐-๒๒๔๑-๙๐๐๐ ต่อ ๒๑๑๔

พระราชบัญญัติ
ควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์
พ.ศ. ๒๕๕๙

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๙
เป็นปีที่ ๗๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“สัตว์” หมายความว่า โค กระบือ แพะ แกะ สุกร นกกระจอกเทศ ไก่ เป็ด ห่าน และสัตว์อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

“การประกอบกิจการฆ่าสัตว์” หมายความว่า การดำเนินการฆ่าสัตว์ในโรงฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์

"เนื้อสัตว์" หมายความว่า เนื้อหรือส่วนอื่นของสัตว์ที่ตายแล้วและยังมิได้ปรุงแต่งให้เป็นอาหาร หรือมิได้ปรุงแต่งเพื่อให้คงอยู่ไม่เน่าเปื่อย ทั้งที่ชำแหละแล้วและยังมิได้ชำแหละ

"ชำแหละและตัดแต่งเนื้อสัตว์" หมายความว่า การแยกเนื้อสัตว์ตามขั้นตอนจากสัตว์ที่ตายแล้วเป็นส่วนต่าง ๆ ที่บริโภคได้และบริโภคไม่ได้ เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์

"การจำหน่ายเนื้อสัตว์" หมายความว่า การนำเนื้อสัตว์ออกขาย จ่าย แจก แลกเปลี่ยน ให้โดยเพื่อประโยชน์ในทางการค้า และให้หมายความรวมถึงการมีไว้ในครอบครองซึ่งเนื้อสัตว์เพื่อการจำหน่ายด้วย

"โรงพักสัตว์" หมายความว่า สถานที่พักสัตว์หรือกักสัตว์ก่อนทำการฆ่าตามพระราชบัญญัตินี้

"โรงฆ่าสัตว์" หมายความว่า สถานที่ที่กำหนดให้ทำการฆ่าสัตว์ตามพระราชบัญญัตินี้

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบกิจการฆ่าสัตว์

"คณะกรรมการประจำจังหวัด" หมายความว่า คณะกรรมการพิจารณาแผนงานการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ประจำจังหวัด

"จังหวัด" ให้หมายความรวมถึงกรุงเทพมหานครด้วย

"องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น" หมายความว่า เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง แต่ไม่รวมถึงองค์การบริหารส่วนจังหวัด

"พนักงานตรวจโรคสัตว์" หมายความว่า ผู้ซึ่งผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรืออธิบดีแต่งตั้งให้มีอำนาจหน้าที่ตรวจโรคสัตว์ หรือตรวจเนื้อสัตว์ตามพระราชบัญญัตินี้

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า ผู้ซึ่งอธิบดีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

"พนักงานท้องถิ่น" หมายความว่า ผู้ซึ่งผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

"นายทะเบียน" หมายความว่า ผู้ซึ่งอธิบดีแต่งตั้งให้เป็นนายทะเบียนประจำจังหวัด

"ผู้อนุญาต" หมายความว่า อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย

"ใบอนุญาต" หมายความว่า ใบอนุญาตให้ประกอบกิจการฆ่าสัตว์

"อธิบดี" หมายความว่า อธิบดีกรมปศุสัตว์

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีอำนาจออกกฎกระทรวงและประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่การออกกฎกระทรวงกำหนดอากรและค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งการลดหรือยกเว้นอากรและค่าธรรมเนียมตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เป็นอำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และการออกประกาศตามมาตรา ๔๒ ให้เป็นอำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑
คณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบกิจการฆ่าสัตว์

มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า "คณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบกิจการฆ่าสัตว์" ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมการขนส่งทางบก อธิบดีกรมการค้าภายใน อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ อธิบดีกรมควบคุมโรค อธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมือง อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น อธิบดีกรมอนามัย เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ประธานสภาหอการค้าแห่งประเทศไทยหรือผู้แทน ประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยหรือผู้แทน และนายกสัตวแพทยสภา เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์แต่งตั้งจำนวนไม่เกินห้าคน เป็นกรรมการ

ให้อธิบดีเป็นกรรมการและเลขานุการ

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง ต้องมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ หรือประสบการณ์ในด้านการค้า การลงทุน การตลาด การเลี้ยงสัตว์ หรือการประกอบกิจการฆ่าสัตว์

มาตรา ๗ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี

ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ หรือแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างหรือเป็นกรรมการเพิ่มขึ้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้แล้ว

เมื่อครบกำหนดตามวาระในวรรคหนึ่ง หากยังมิได้แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่ากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระ อาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

มาตรา ๘ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ให้ออก เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ

(๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

มาตรา ๙ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้คำแนะนำต่อรัฐมนตรีในการกำหนดมาตรการเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ที่ได้มาตรฐานตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) ให้คำแนะนำต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ในการออกกฎกระทรวงตามมาตรา ๑๔

(๓) พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ตามพระราชบัญญัตินี้

(๔) กำกับดูแลการอนุญาตและการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้

(๕) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

(๖) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นบัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ หรือตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา ๑๐ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๑ ในการประชุมคณะกรรมการ ถ้ามีการพิจารณาเรื่องที่กรรมการผู้ใดมีส่วนได้เสีย กรรมการผู้นั้นไม่มีสิทธิเข้าร่วมประชุมและออกเสียงในเรื่องนั้น

มาตรา ๑๒ การประชุมคณะอนุกรรมการ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๓ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือเรียกผู้ซึ่งเกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งเอกสารหรือวัตถุใด ๆ มาเพื่อประกอบการพิจารณาได้

มาตรา ๑๔ เพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลการประกอบกิจการฆ่าสัตว์และกำหนดมาตรการเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้ประกอบกิจการฆ่าสัตว์สามารถปฏิบัติตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์โดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจออกกฎกระทรวงดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดชนิดของสัตว์

(๒) กำหนดประเภทของโรงฆ่าสัตว์

(๓) กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับที่ตั้ง เนื้อที่ แผนผัง และการก่อสร้างโรงฆ่าสัตว์ซึ่งต้องมีโรงพักสัตว์ด้วย

(๔) กำหนดวันและเวลาฆ่าสัตว์ วันและเวลาเปิดและปิดโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์

(๕) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และมาตรฐานเกี่ยวกับการฆ่าสัตว์หรือการชำแหละและตัดแต่งเนื้อสัตว์ที่ถูกสุขลักษณะ

(๖) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการดูแลรักษาความสะอาดเรียบร้อยภายในโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ เพื่อให้ถูกต้องตามสุขลักษณะ การจัดให้มีการรวบรวมหรือกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล การระบายน้ำทิ้ง การระบายอากาศ รวมถึงการจัดให้มีการป้องกันมิให้เกิดเหตุรำคาญและป้องกันการระบาดของโรคติดต่อหรือโรคระบาดจากสัตว์ และสุขลักษณะของผู้ปฏิบัติงานในโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์

(๗) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และมาตรฐานการขนส่งสัตว์ไปยังโรงฆ่าสัตว์และการขนส่งเนื้อสัตว์จากโรงฆ่าสัตว์ไปยังสถานที่ชำแหละและตัดแต่งเนื้อสัตว์หรือจำหน่ายเนื้อสัตว์

(๘) กำหนดหลักเกณฑ์ในการจัดเก็บข้อมูลของสัตว์ที่เข้าสู่โรงฆ่าสัตว์ และเนื้อสัตว์ที่ออกจากโรงฆ่าสัตว์ เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบย้อนกลับและเรียกคืนเนื้อสัตว์

(๙) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขึ้นทะเบียน การเพิกถอนการขึ้นทะเบียน และคุณสมบัติของบุคคลซึ่งจะได้รับแต่งตั้งเป็นพนักงานตรวจโรคสัตว์

การออกกฎกระทรวงตามวรรคหนึ่ง ให้สามารถกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขให้แตกต่างกันได้ตามชนิดของสัตว์และประเภทของโรงฆ่าสัตว์

หมวด ๒
การประกอบกิจการฆ่าสัตว์

มาตรา ๑๕ ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบกิจการฆ่าสัตว์ เว้นแต่ได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาต

การออกใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๖ ผู้ซึ่งประสงค์จะประกอบกิจการฆ่าสัตว์ ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตต่อนายทะเบียนพร้อมด้วยแผนงานการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ซึ่งอย่างน้อยต้องมีรายการ ดังต่อไปนี้

(๑) วัน เดือน ปี ที่ประสงค์จะเริ่มประกอบกิจการฆ่าสัตว์

(๒) ชื่อและที่อยู่ของผู้ขอรับใบอนุญาต หากผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นนิติบุคคลต้องยื่นเอกสารแสดงการเป็นนิติบุคคลด้วย

(๓) สถานที่ตั้งโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์

(๔) รายละเอียดเกี่ยวกับโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการดำเนินการฆ่าสัตว์ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๑๔ (๑) (๒) (๓) (๕) และ (๖)

มาตรา ๑๗ ในการพิจารณาคำขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๖ ให้มีคณะกรรมการประจำจังหวัด เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบแผนงานการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ และให้ความเห็นเกี่ยวกับคำขอรับใบอนุญาต ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วยผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เป็นประธานกรรมการ ผู้แทนกรมควบคุมมลพิษ ผู้แทนกรมควบคุมโรค ผู้แทนกรมโยธาธิการและผังเมือง ผู้แทนกรมโรงงานอุตสาหกรรม ผู้แทนกรมอนามัย ผู้แทนสำนักอนามัยกรุงเทพมหานคร และผู้อำนวยการเขตของพื้นที่ที่ระบุในคำขอรับใบอนุญาต เป็นกรรมการ

(๒) ในจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นประธานกรรมการ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด ท้องถิ่นจังหวัด นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด โยธาธิการและผังเมืองจังหวัด อุตสาหกรรมจังหวัด ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของพื้นที่ที่ระบุในคำขอรับใบอนุญาต และผู้แทนหอการค้าจังหวัด เป็นกรรมการ

ให้นายทะเบียนเป็นกรรมการและเลขานุการ

ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๓ มาใช้บังคับแก่การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการประจำจังหวัดโดยอนุโลม

มาตรา ๑๘ เมื่อนายทะเบียนได้รับคำขอรับใบอนุญาต และได้ตรวจสอบคำขอรับใบอนุญาตและแผนงานการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ตามมาตรา ๑๖ รวมทั้งเอกสารและหลักฐานว่าถูกต้องครบถ้วนตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๑๕ แล้ว ให้เสนอคณะกรรมการประจำจังหวัดที่โรงฆ่าสัตว์นั้นตั้งอยู่เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบแผนงานการประกอบกิจการฆ่าสัตว์

การพิจารณาให้ความเห็นชอบแผนงานการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการประจำจังหวัดพิจารณาแผนงานดังกล่าวว่าเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๑๕ หรือไม่ โดยต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จโดยเร็ว แต่ต้องไม่เกินสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่คณะกรรมการประจำจังหวัดได้รับคำขอรับใบอนุญาตจากนายทะเบียน

มาตรา ๑๙ เมื่อดำเนินการก่อสร้างโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ และติดตั้งเครื่องจักรและอุปกรณ์ในการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องเรียบร้อยแล้ว ให้ผู้ขอรับใบอนุญาตแจ้งให้คณะกรรมการประจำจังหวัดตรวจสอบว่าการก่อสร้างโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์เป็นไปตามแผนงานการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ที่ได้รับความเห็นชอบหรือไม่ และกรณีที่เห็นว่าโรงฆ่าสัตว์หรือโรงพักสัตว์ที่ก่อสร้างแล้วเสร็จไม่สามารถแก้ไขหรือปรับปรุงให้เป็นไปตามแผนงานการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ที่ได้รับความเห็นชอบได้ ให้เสนอความเห็นต่อผู้อนุญาตเพื่อพิจารณาต่อไป

มาตรา ๒๐ ให้ผู้อนุญาตพิจารณาคำขอรับใบอนุญาตให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับความเห็นจากคณะกรรมการประจำจังหวัด

มาตรา ๒๑ ใบอนุญาตให้มีอายุห้าปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต

มาตรา ๒๒ ผู้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ โรงฆ่าสัตว์ของตน

มาตรา ๒๓ การขอต่ออายุใบอนุญาตให้ยื่นก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ และเมื่อได้ยื่นคำขอแล้วให้ถือว่าผู้ยื่นคำขออยู่ในฐานะผู้รับใบอนุญาต จนกว่าจะมีคำสั่งถึงที่สุดไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตหรือพ้นระยะเวลาอุทธรณ์ตามมาตรา ๒๗

การต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๔ การโอนใบอนุญาตให้บุคคลอื่น ให้กระทำได้เมื่อได้รับอนุญาตจากผู้อนุญาต

การโอนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๕ ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาตาย และทายาทมีความประสงค์จะประกอบกิจการฆ่าสัตว์ต่อไป ให้ทายาทหรือผู้จัดการมรดกมีหนังสือแสดงความจำนงและแจ้งชื่อของทายาทที่จะประกอบกิจการแทนให้นายทะเบียนทราบภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ผู้รับใบอนุญาตตาย ถ้ามิได้แสดงความจำนงภายในระยะเวลาดังกล่าวให้ถือว่าใบอนุญาตสิ้นอายุ

ในระหว่างระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ถือเสมือนว่าทายาทหรือผู้จัดการมรดกซึ่งเข้าประกอบกิจการฆ่าสัตว์ตามใบอนุญาตนั้นเป็นผู้รับใบอนุญาต และเมื่อมีการแสดงความจำนงตามวรรคหนึ่ง ให้นายทะเบียนจดแจ้งชื่อของทายาทดังกล่าวเป็นผู้ประกอบกิจการแทนโดยให้ใบอนุญาตใช้ได้ต่อไปจนกว่าจะสิ้นอายุ

การแสดงความจำนงตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ในกรณีที่ทายาทมิได้แสดงความจำนงเป็นผู้ประกอบกิจการฆ่าสัตว์แทนผู้รับใบอนุญาตที่ตายตามวรรคหนึ่ง ให้ทายาทหรือผู้จัดการมรดกมีหน้าที่ทำความสะอาดเรียบร้อยภายในโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ให้อยู่ในสภาพที่ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพและอนามัยของประชาชนหรือสิ่งแวดล้อมที่อยู่บริเวณใกล้เคียงให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันสิ้นสุดระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง และให้นำบทบัญญัติมาตรา ๒๘ วรรคสอง และวรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๖ ในกรณีใบอนุญาตสูญหาย เสียหาย หรือถูกทำลาย ให้ผู้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตต่อนายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ใบอนุญาตสูญหาย เสียหาย หรือถูกทำลาย

การออกใบแทนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๗ ในกรณีที่ผู้ขอรับใบอนุญาตหรือผู้รับใบอนุญาตไม่เห็นด้วยกับคำสั่งของผู้อนุญาตตามมาตรา ๒๐ มาตรา ๒๓ หรือมาตรา ๒๔ ให้ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อคณะกรรมการภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่ง

ให้คณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

มาตรา ๒๘ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดประสงค์จะเลิกประกอบกิจการฆ่าสัตว์ ต้องมีหนังสือแจ้งให้นายทะเบียนทราบไม่น้อยกว่าหกสิบวันก่อนเลิกประกอบกิจการ และต้องทำความสะอาดเรียบร้อยภายในโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ให้อยู่ในสภาพที่ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพและอนามัยของประชาชนหรือสิ่งแวดล้อมที่อยู่บริเวณใกล้เคียงให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่นายทะเบียนกำหนด

ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตมิได้ดำเนินการหรือดำเนินการไม่แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่นายทะเบียนกำหนดตามวรรคหนึ่ง ให้นายทะเบียนหรือผู้ซึ่งนายทะเบียนมอบหมายเข้าดำเนินการแทน โดยผู้รับใบอนุญาตจะต้องชดใช้ค่าใช้จ่ายที่ใช้ดำเนินการดังกล่าว

ให้ผู้รับใบอนุญาตส่งคืนใบอนุญาตแก่นายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันเลิกประกอบกิจการ

มาตรา ๒๙ ในกรณีที่ใบอนุญาตสิ้นอายุหรือมิได้รับการต่ออายุใบอนุญาต ให้ผู้รับใบอนุญาตมีหน้าที่ทำความสะอาดเรียบร้อยภายในโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ให้อยู่ในสภาพที่ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพและอนามัยของประชาชนหรือสิ่งแวดล้อมที่อยู่บริเวณใกล้เคียงให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุหรือนับแต่วันที่มีคำสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต

ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๒๘ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๓
การฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์

มาตรา ๓๐ ให้ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่งตั้งพนักงานตรวจโรคสัตว์ สำหรับโรงฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ที่ตั้งอยู่ภายในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น เว้นแต่โรงฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์เพื่อการส่งออกด้วย ให้อธิบดีเป็นผู้แต่งตั้งพนักงานตรวจโรคสัตว์

การแต่งตั้งพนักงานตรวจโรคสัตว์ตามวรรคหนึ่ง ต้องแต่งตั้งจากบุคคลผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์หรือบุคคลซึ่งผ่านการศึกษาอบรมด้านการตรวจโรคสัตว์และการตรวจเนื้อสัตว์ตามหลักสูตรที่กรมปศุสัตว์หรือสัตวแพทยสภาให้การรับรอง และบุคคลทั้งสองประเภทดังกล่าวต้องได้รับการขึ้นทะเบียนไว้กับกรมปศุสัตว์

มาตรา ๓๑ ผู้ใดประสงค์จะฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ ให้แจ้งชนิดและจำนวนสัตว์ที่จะฆ่า แหล่งที่มาของสัตว์ที่จะฆ่า วันและเวลาที่จะฆ่าสัตว์ และชื่อของโรงฆ่าสัตว์ต่อพนักงานท้องถิ่น

และเสียอากรการฆ่าสัตว์ตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง และหากเป็นกรณีการฆ่าสัตว์เพื่อการส่งออกด้วย ให้แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่

เมื่อได้เสียอากรการฆ่าสัตว์ตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้พนักงานท้องถิ่นออกหลักฐานการรับแจ้งเป็นหนังสือให้แก่ผู้ซึ่งแจ้งความประสงค์ตามวรรคหนึ่ง โดยต้องกำหนดจำนวนสัตว์ แหล่งที่มาของสัตว์ที่จะฆ่า วันและเวลาในการฆ่าสัตว์ เว้นแต่การฆ่าสัตว์เพื่อการส่งออกด้วย ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออกหลักฐานการรับแจ้ง

การแจ้งการฆ่าสัตว์และการออกหลักฐานการรับแจ้งตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เป็นไปตามแบบหลักเกณฑ์ และวิธีการที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์กำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๓๒ ผู้ที่เสียอากรการฆ่าสัตว์ตามมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่งแล้ว ต้องนำสัตว์ไปยังโรงพักสัตว์ และจะต้องฆ่าสัตว์นั้นตามหลักฐานการรับแจ้งที่พนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ออกให้ตามมาตรา ๓๑ วรรคสอง

มาตรา ๓๓ ห้ามมิให้ผู้ใดนำสัตว์ออกจากโรงฆ่าสัตว์หรือโรงพักสัตว์ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานตรวจโรคสัตว์

มาตรา ๓๔ ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ทำการตรวจโรคสัตว์ก่อนการฆ่าสัตว์ และในกรณีที่พนักงานตรวจโรคสัตว์มีเหตุอันควรสงสัยว่าสัตว์ที่จะฆ่านั้นเป็นโรค หรือมีสารตกค้างที่เป็นอันตรายต่อผู้บริโภค หรือมีลักษณะไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์นั้นเป็นอาหาร ทั้งนี้ ตามที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์มีอำนาจสั่งงดการฆ่าสัตว์และแยกสัตว์นั้นไว้เพื่อตรวจพิสูจน์ได้

ในกรณีที่ได้ทำการตรวจพิสูจน์แล้วพบว่าสัตว์ที่จะฆ่านั้นไม่เป็นโรค ไม่มีสารตกค้างที่เป็นอันตรายต่อผู้บริโภค หรือมีความเหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์นั้นเป็นอาหาร ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์มีคำสั่งให้ฆ่าสัตว์นั้นได้

ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่จะฆ่านั้นเป็นโรค หรือมีสารตกค้างที่เป็นอันตรายต่อผู้บริโภค หรือมีลักษณะไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์นั้นเป็นอาหาร ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์มีคำสั่งงดการฆ่าสัตว์และแจ้งต่อพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ แล้วแต่กรณี เพื่อคืนเงินอากรการฆ่าสัตว์แก่ผู้ที่ประสงค์จะฆ่าสัตว์นั้น

ในกรณีที่เกิดโรคระบาดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าสัตว์ที่จะฆ่าเป็นโรคระบาด ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

การตรวจโรคและการตรวจพิสูจน์ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๓๕ เมื่อได้ฆ่าสัตว์แล้ว ห้ามมิให้ผู้ใดนำเนื้อสัตว์ออกจากโรงฆ่าสัตว์ก่อนที่พนักงานตรวจโรคสัตว์จะรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์นั้น

ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่ฆ่านั้นเป็นโรค หรือมีสารตกค้างที่เป็นอันตรายต่อผู้บริโภค หรือมีลักษณะไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์นั้นเป็นอาหารตามที่อธิบดีประกาศตามมาตรา ๓๔ วรรคหนึ่ง ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์มีอำนาจทำลายเนื้อสัตว์นั้นทั้งหมดหรือบางส่วน หรือสั่งให้จัดทำให้เป็นเนื้อสัตว์ที่เหมาะสมสำหรับการบริโภคก่อนได้

การรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๓๖ ผู้ใดประสงค์จะจำหน่ายเนื้อสัตว์ของสัตว์ที่ตายโดยมิได้ถูกฆ่า ให้นำเนื้อสัตว์นั้นซึ่งอยู่ในสภาพที่ยังมิได้ชำแหละและตัดแต่งเนื้อสัตว์ไปให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ตรวจ หรือในกรณีที่ไม่สามารถนำเนื้อสัตว์ไปให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ตรวจได้ จะขอให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ไปตรวจเนื้อสัตว์นั้นก็ได้ ทั้งนี้ ต้องเสียค่าธรรมเนียมการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

การตรวจเนื้อสัตว์ของสัตว์ที่ตายโดยมิได้ถูกฆ่า และการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ดังกล่าวให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๓๗ ห้ามมิให้ผู้ใดชำแหละและตัดแต่งเนื้อสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ที่มิได้รับการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๓๘ ห้ามมิให้ผู้ใดจำหน่ายเนื้อสัตว์ที่มิได้รับการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๓๙ ห้ามมิให้ผู้ใดฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์

ในกรณีที่ปรากฏว่าท้องที่ใดไม่มีโรงฆ่าสัตว์ หรือกรณีที่มีเหตุผลสมควรเป็นพิเศษ ผู้ว่าราชการจังหวัดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการอาจประกาศกำหนดสถานที่ฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์เป็นครั้งคราว และมิให้นำความในวรรคหนึ่งมาใช้บังคับ

ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๓๑ และมาตรา ๓๔ มาใช้บังคับกับการฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ตามมาตรานี้โดยอนุโลม

มาตรา ๔๐ เมื่อได้ฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์ตามมาตรา ๓๙ แล้ว ห้ามมิให้ผู้ใดนำเนื้อสัตว์ออกจากสถานที่ที่ทำการฆ่าสัตว์ก่อนที่พนักงานตรวจโรคสัตว์จะรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์นั้นแล้ว

ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่ฆ่านั้นเป็นโรค หรือมีสารตกค้างที่เป็นอันตรายต่อผู้บริโภค หรือมีลักษณะไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์นั้นเป็นอาหารตามที่อธิบดีประกาศตามมาตรา ๓๔ วรรคหนึ่ง ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์มีอำนาจทำลายเนื้อสัตว์นั้นทั้งหมดหรือบางส่วน หรือสั่งให้จัดทำให้เป็นเนื้อสัตว์ที่เหมาะสมสำหรับการบริโภคก่อนได้

เจ้าของสัตว์ที่แจ้งการฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์ต้องเสียค่าธรรมเนียมการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

การรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ของสัตว์ที่ฆ่านอกโรงฆ่าสัตว์ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๔๑ ให้ผู้ที่แจ้งความประสงค์จะฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ตามมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง ผู้ที่แจ้งความประสงค์จะจำหน่ายเนื้อสัตว์ของสัตว์ที่ตายโดยมิได้ถูกฆ่าตามมาตรา ๓๖ วรรคหนึ่ง และผู้ที่แจ้งความประสงค์จะฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ในท้องที่ตามประกาศที่ออกตามมาตรา ๓๙ วรรคสอง เสียค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าพาหนะ และค่าใช้จ่ายของพนักงานตรวจโรคสัตว์

อัตรา การชำระ และการเบิกจ่ายค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าพาหนะ และค่าใช้จ่ายของพนักงานตรวจโรคสัตว์ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลังโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๔๒ การชำระอากรการฆ่าสัตว์ การคืนเงินอากรการฆ่าสัตว์ และการชำระค่าธรรมเนียมการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๔๓ อากรการฆ่าสัตว์ และค่าธรรมเนียมการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ ที่เรียกเก็บตามพระราชบัญญัตินี้ในเขตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใด ให้ตกเป็นรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น

หมวด ๔
การพักใช้และการเพิกถอนใบอนุญาต

มาตรา ๔๔ เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๑๔ (๕) (๖) หรือ (๘) ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ผู้รับใบอนุญาตปฏิบัติให้ถูกต้องภายในเวลาอันสมควร

ในกรณีที่การประกอบกิจการตามใบอนุญาตหรือการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงตามวรรคหนึ่ง เป็นเหตุให้หรือมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าจะเกิดผลกระทบต่อสุขภาพและอนามัยของประชาชนหรือสิ่งแวดล้อมที่อยู่บริเวณใกล้เคียง พนักงานเจ้าหน้าที่จะสั่งให้ผู้รับใบอนุญาตหยุดการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ไว้เป็นการชั่วคราวและให้ผู้รับใบอนุญาตดำเนินการตามความจำเป็นเพื่อแก้ไขหรือระงับเหตุแห่งอันตรายดังกล่าวภายในระยะเวลาที่กำหนดก็ได้

ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตไม่ดำเนินการตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือดำเนินการไม่แล้วเสร็จตามระยะเวลาที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดตามวรรคสอง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เข้าดำเนินการแทนโดยผู้รับใบอนุญาตต้องชดใช้ค่าใช้จ่ายที่ใช้ดำเนินการดังกล่าว

ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติตามคำสั่งตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่รายงานต่อผู้อนุญาต

มาตรา ๔๕ ให้ผู้อนุญาตมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาต เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่มีคำสั่งตามมาตรา ๔๔

คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้มีกำหนดเวลาครั้งละไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่แจ้งให้ผู้รับใบอนุญาตทราบ โดยผู้อนุญาตจะเพิกถอนคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตก่อนครบกำหนดก็ได้ เมื่อเหตุในการออกคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตสิ้นสุดลง

มาตรา ๔๖ ให้ผู้อนุญาตมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตได้ เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตฝ่าฝืนคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต หรือผู้รับใบอนุญาตเคยถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตและได้กระทำการอันเป็นเหตุให้ต้องถูกพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา ๔๕ อีกภายในหนึ่งปี

มาตรา ๔๗ ก่อนสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา ๔๕ หรือเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๔๖ ผู้อนุญาตอาจมีหนังสือเตือนให้ผู้รับใบอนุญาตปฏิบัติให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนดก่อนก็ได้

การส่งหนังสือเตือนตามวรรคหนึ่งให้ส่งแก่ผู้รับใบอนุญาต ในกรณีที่ไม่พบตัวผู้รับใบอนุญาตให้ปิดหนังสือเตือนไว้ ณ สถานที่ประกอบกิจการฆ่าสัตว์ที่ระบุไว้ในใบอนุญาตและให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตได้ทราบคำเตือนนั้นแล้วตั้งแต่วันปิดหนังสือเตือน

มาตรา ๔๘ ผู้รับใบอนุญาตซึ่งถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อคณะกรรมการภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่ง และให้นำบทบัญญัติมาตรา ๒๗ วรรคสอง และวรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๔๙ เมื่อคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๔๖ ยุติเป็นที่สุดแล้ว ให้ผู้รับใบอนุญาตที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตมีหน้าที่ต้องทำความสะอาดเรียบร้อยภายในโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ให้อยู่ในสภาพที่ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพและอนามัยของประชาชนหรือสิ่งแวดล้อมที่อยู่บริเวณใกล้เคียงให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตมิได้ดำเนินการหรือดำเนินการไม่แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่นายทะเบียนกำหนดตามวรรคหนึ่ง ให้นายทะเบียนหรือผู้ซึ่งนายทะเบียนมอบหมายเข้าดำเนินการแทน โดยผู้รับใบอนุญาตที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตจะต้องชดใช้ค่าใช้จ่ายที่ใช้ดำเนินการดังกล่าว

ให้ผู้รับใบอนุญาตที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตส่งคืนใบอนุญาตแก่นายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

หมวด ๕
พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๕๐ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสถานที่ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์โดยไม่ได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) เข้าไปในโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ที่ได้รับใบอนุญาตในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการของสถานที่นั้น เพื่อตรวจสอบและควบคุมให้การปฏิบัติเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) เข้าไปในสถานที่ชำแหละและตัดแต่งเนื้อสัตว์หรือจำหน่ายเนื้อสัตว์ในเวลาทำการของสถานที่นั้น เพื่อตรวจสอบและควบคุมให้การปฏิบัติเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๔) สั่งให้หยุดยานพาหนะเพื่อตรวจสอบในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

(๕) เข้าไปในยานพาหนะที่ใช้ในการขนส่งสัตว์หรือเนื้อสัตว์เพื่อตรวจสอบมาตรฐานตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๑๔ (๗) หรือเมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

(๖) ยึดหรืออายัดสัตว์ เนื้อสัตว์ เอกสาร หลักฐาน ยานพาหนะ หรือสิ่งของที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อเป็นพยานหลักฐานในการดำเนินคดี

(๗) มีหนังสือเรียกผู้รับใบอนุญาต ผู้ชำแหละและตัดแต่งเนื้อสัตว์ ผู้จำหน่ายเนื้อสัตว์ หรือผู้ซึ่งเกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือชี้แจงหรือให้ส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้เพื่อประโยชน์แก่การดำเนินคดี

(๘) จับกุมบุคคลที่กระทำความผิดซึ่งหน้าตามพระราชบัญญัตินี้

การเข้าไปในสถานที่ตาม (๑) เพื่อทำการค้นต้องมีหมายค้น เว้นแต่มีเหตุอันควรเชื่อว่าหากเนิ่นช้ากว่าจะเอาหมายค้นมาได้จะมีการยักย้าย ซุกซ่อน หรือทำลายหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดให้ทำการค้นได้โดยไม่ต้องมีหมายค้น แต่ต้องปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาว่าด้วยการค้น

ให้อธิบดีมีอำนาจวางระเบียบในการปฏิบัติการตาม (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติ

ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งทำลายหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่เห็นสมควรต่อเนื้อสัตว์ที่พนักงานเจ้าหน้าที่ยึดหรืออายัดตาม (๖) โดยให้บันทึกรายละเอียด จำนวน น้ำหนักไว้เพื่อเป็นหลักฐานในการดำเนินคดี และให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการทำลาย

มาตรา ๕๑ ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๕๐ ให้ผู้รับใบอนุญาต ผู้ชำแหละและตัดแต่งเนื้อสัตว์ ผู้จำหน่ายเนื้อสัตว์ หรือผู้ซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

มาตรา ๕๒ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๕๓ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

เพื่อประโยชน์ในการจับกุมผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

หมวด ๖
บทกำหนดโทษ

มาตรา ๕๔ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการตามมาตรา ๑๓ หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการประจำจังหวัดตามมาตรา ๑๗ วรรคสาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๕ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๑๔ (๗) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๖ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๗ หรือมาตรา ๓๙ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๗ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๒ มาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๘ วรรคสาม หรือมาตรา ๔๙ วรรคสาม ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๕๘ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๑๔ (๔) หรือไม่แจ้งเลิกประกอบกิจการตามมาตรา ๒๘ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๙ ผู้รับใบอนุญาตหรือทายาทหรือผู้จัดการมรดกของผู้รับใบอนุญาตที่มีหน้าที่ต้องทำความสะอาดเรียบร้อยภายในโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ตามมาตรา ๒๕ วรรคสี่ มาตรา ๒๘ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๔๙ วรรคหนึ่ง ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ดังกล่าวให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่พระราชบัญญัตินี้หรือที่นายทะเบียนกำหนด แล้วแต่กรณี ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๐ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๒ หรือมาตรา ๓๖ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับเรียงตามรายตัวของสัตว์ ดังต่อไปนี้

(๑) โคหรือกระบือ ตัวละไม่เกินห้าหมื่นบาท

(๒) แพะ แกะ สุกร หรือนกกระจอกเทศ ตัวละไม่เกินสองหมื่นบาท

(๓) ไก่ เป็ด ห่าน ตัวละไม่เกินหนึ่งพันบาท

(๔) สัตว์อื่น ตัวละไม่เกินสองหมื่นบาท

มาตรา ๖๑ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดฆ่าสัตว์เกินจำนวนสัตว์ที่ผู้ประสงค์จะฆ่าได้แจ้งไว้ตามมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับตามอัตราที่กำหนดในมาตรา ๖๐ (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) แล้วแต่กรณี เรียงตามรายตัวสัตว์ที่ฆ่าเกินจำนวน

มาตรา ๖๒ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๓ มาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๘ หรือมาตรา ๔๐ วรรคหนึ่ง หรือฝ่าฝืนคำสั่งของพนักงานตรวจโรคสัตว์ตามมาตรา ๓๔ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๓ ผู้ใดฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์โดยฝ่าฝืนมาตรา ๓๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ และมาตรา ๓๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๔ ผู้ใดต่อสู้หรือขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือพนักงานตรวจโรคสัตว์ซึ่งปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ใดไม่อำนวยความสะดวกตามสมควรแก่การปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติการตามมาตรา ๕๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๕ ความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษปรับสถานเดียวหรือโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบได้

เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในระยะเวลาที่กำหนดแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

การเปรียบเทียบตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๖๖ ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ซึ่งได้รับแต่งตั้งตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นพนักงานตรวจโรคสัตว์ตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไป จนกว่าจะได้มีคำสั่งแต่งตั้งพนักงานตรวจโรคสัตว์ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖๗ ใบอนุญาตหรือการอนุญาตใด ๆ ที่ได้ให้ไว้ตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ และยังมีผลใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นใบอนุญาตหรือการอนุญาตที่ได้ออกให้ตามพระราชบัญญัตินี้

ใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งให้มีอายุห้าปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๖๘ บรรดาคำขออนุญาตที่ได้ยื่นไว้ตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ ก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ดำเนินการกับคำขออนุญาตดังกล่าวตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖๙ บรรดากฎกระทรวง ประกาศ ระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ และใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวง ประกาศ ระเบียบ และคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

การดำเนินการออกกฎกระทรวง ประกาศ ระเบียบ และคำสั่งตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากไม่สามารถดำเนินการได้ ให้รัฐมนตรีรายงานเหตุผลที่ไม่อาจดำเนินการได้ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี

อัตราอากรและค่าธรรมเนียม

(๑) อากรการฆ่าสัตว์

(ก) โค	ตัวละ	๒๐	บาท
(ข) กระบือ	ตัวละ	๒๕	บาท
(ค) สุกรหรือนกกระจอกเทศ	ตัวละ	๑๕	บาท
(ง) สุกรที่มีน้ำหนักต่ำกว่า ๒๒.๕ กิโลกรัม	ตัวละ	๑๐	บาท
(จ) แพะหรือแกะ	ตัวละ	๑๐	บาท
(ฉ) ไก่ เป็ด หรือห่าน	ตัวละ	๒๐	สตางค์
(ช) สัตว์อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง	ตัวละ	๒๐	บาท

(๒) ค่าธรรมเนียมการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ของสัตว์ที่ตายโดยมิได้ถูกฆ่าหรือฆ่านอกโรงฆ่าสัตว์

(ก) โค	ตัวละ	๒๐	บาท
(ข) กระบือ	ตัวละ	๒๕	บาท
(ค) สุกรหรือนกกระจอกเทศ	ตัวละ	๑๕	บาท
(ง) สุกรที่มีน้ำหนักต่ำกว่า ๒๒.๕ กิโลกรัม	ตัวละ	๑๐	บาท
(จ) แพะหรือแกะ	ตัวละ	๑๐	บาท
(ฉ) ไก่ เป็ด หรือห่าน	ตัวละ	๒๐	สตางค์
(ช) สัตว์อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง	ตัวละ	๒๐	บาท

(๓) ค่าธรรมเนียมใบอนุญาต

(ก) ใบอนุญาต	ฉบับละ	๕๐๐	บาท
(ข) การต่ออายุใบอนุญาต	ครั้งละเท่ากับค่าธรรมเนียมใบอนุญาต		
(ค) การโอนใบอนุญาต	ครั้งละกึ่งหนึ่งของค่าธรรมเนียมใบอนุญาต		
(ง) ใบแทนใบอนุญาต	ฉบับละ	๑๐๐	บาท

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่กฎหมายว่าด้วยการควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ซึ่งใช้บังคับมาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๓๕ มีสาระสำคัญและรายละเอียดบางประการไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน โดยเฉพาะหลักเกณฑ์ในการพิจารณาอนุญาตให้ประกอบกิจการฆ่าสัตว์ที่ยังขาดเอกภาพ ระบบการควบคุมและตรวจสอบสุขอนามัยในกระบวนการฆ่าสัตว์ยังไม่ได้มาตรฐานและไม่ครอบคลุมถึงกระบวนการขนส่งเนื้อสัตว์ ดังนั้น เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์การอนุญาตให้มีเอกภาพโดยให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการพิจารณาอนุญาตตั้งแต่ต้น และสร้างระบบการควบคุมตรวจสอบคุณภาพในกระบวนการฆ่าสัตว์และการขนส่งเนื้อสัตว์ รวมถึงการชำแหละและตัดแต่งเนื้อสัตว์เพื่อการจำหน่ายให้ได้มาตรฐานยิ่งขึ้น และเพื่อสร้างความปลอดภัยด้านอาหารอันเป็นการคุ้มครองผู้บริโภคให้ได้บริโภคเนื้อสัตว์ที่ถูกสุขอนามัย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ มท ๐๘๑๐.๖ / ว ๐๓๕๗

กระทรวงมหาดไทย
ถนนอัษฎางค์ พระนคร กทม. ๑๐๒๐๐

๒๕ มกราคม ๒๕๖๐

เรื่อง แจ้งแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ กรณีผู้สูงอายุต้องโทษจำคุก

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

ด้วยจังหวัดนครราชสีมาขอหารือ กรณีผู้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุต้องโทษจำคุกในเรือนจำ โดยในระหว่างที่ต้องโทษจำคุกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังคงจ่ายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุให้กับภรรยาซึ่งเป็นผู้รับมอบอำนาจจากผู้มีสิทธิรับเงินเป็นประจำทุกเดือน จึงขอหารือว่ากรณีผู้สูงอายุที่ต้องโทษจำคุกดังกล่าวมีสิทธิได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุหรือไม่ อย่างไร

กระทรวงมหาดไทยพิจารณาแล้วเห็นว่า กฎกระทรวงมหาดไทย ออกตามความในมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ ส่วนที่ ๖ การอนามัยและการสุขาภิบาล หมวด ๒ อนามัยของผู้ต้องขัง ข้อ ๗๐ กำหนดให้จ่ายเครื่องนุ่งห่มหลับนอนแก่นักโทษเด็ดขาดตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด หมวด ๓ การรักษาพยาบาล ข้อ ๗๒ กำหนดให้เรือนจำทุกแห่งจัดให้มีสถานพยาบาลเพื่อเป็นการรักษาพยาบาลผู้ต้องขังที่ป่วย หมวด ๔ การเลี้ยงอาหาร ข้อ ๗๗ กำหนดให้จัดให้ผู้ต้องขังได้รับประทานอาหารอย่างน้อย ๒ มื้อ คือ เช้าและเย็น อาหารมื้อหนึ่งๆ ให้ประกอบด้วย ข้าวหรือสิ่งอื่นแทนข้าว และกับข้าวหรือสิ่งอื่นแทนกับข้าว เป็นต้น ซึ่งสิ่งต่างๆ ดังกล่าวมิใช่สิ่งที่รัฐจัดให้มีขึ้นเป็นพิเศษเพื่อให้ผู้ต้องขังมีชีวิตและสภาพความเป็นอยู่ที่ดีและสะดวกสบายหรือเป็นสิทธิประโยชน์แต่อย่างใด แต่เป็นการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังตามหลักปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน เรื่อง การกำหนดมาตรฐานขั้นต่ำสำหรับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง ผู้ต้องขังในเรือนจำถือเป็นพลเมืองของประเทศเช่นกัน จึงควรได้รับสิทธิต่างๆ เช่นเดียวกับประชาชนทั่วไปตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ ดังนั้น ผู้สูงอายุที่ต้องโทษจำคุกในเรือนจำและได้รับสิ่งต่างๆ ในเรือนจำ ไม่ถือเป็นกรณีได้รับสวัสดิการหรือสิทธิประโยชน์อื่นใดจากหน่วยงานของรัฐอันจะทำให้ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้าม ตามข้อ ๖ (๔) แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๒ จึงขอให้จังหวัดแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทราบและถือเป็นแนวทางในการปฏิบัติต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อทราบและดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุพจน์ จุลเจริญ)
รองปลัดกระทรวงมหาดไทย
หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านพัฒนาชุมชนและส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
กองพัฒนาและส่งเสริมการบริหารงานท้องถิ่น
โทร๐-๒๒๔๑-๙๐๐๐ ต่อ ๔๑๓๕ โทรสาร ต่อ ๔๑๐๓

ที่ มท ๐๘๑๐.๖/ว ๐๓๕๘

กระทรวงมหาดไทย
ถนนอัษฎางค์ พระนคร กทม. ๑๐๒๐๐

๒๕ มกราคม ๒๕๖๐

เรื่อง ตอบข้อหารือการจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

อ้างถึง ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๒

จังหวัดปัตตานีได้มีหนังสือขอหารือความเห็นของจังหวัด กรณีนายกองค์การบริหารส่วนตำบลลุโบะยิไม่รับลงทะเบียนรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ กรณีผู้ร้องเป็นผู้ดำรงตำแหน่งผู้รับใบอนุญาต ผู้จัดการ ผู้อำนวยการ และครูผู้สอนของโรงเรียนดรุณมุสลิมวิทยา ซึ่งเป็นผู้มีเงินเดือน ค่าตอบแทน รายได้ประจำ หรือผลประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นที่รัฐหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดให้เป็นประจำ เพื่อให้กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นพิจารณาว่า ความเห็นของจังหวัดถูกต้องหรือไม่ อย่างไร

กระทรวงมหาดไทยพิจารณาข้อหารือแล้วมีความเห็นว่า ตามข้อ ๖ (๔) แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๒ ที่กำหนดว่า "ผู้มีสิทธิจะได้รับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุต้องไม่เป็นผู้ได้รับสวัสดิการหรือสิทธิประโยชน์อื่นใดจากหน่วยงานของรัฐ" จึงมีประเด็นที่จะต้องพิจารณาว่า ผู้ร้องเป็นผู้ได้รับสวัสดิการหรือสิทธิประโยชน์อื่นใดจากหน่วยงานของรัฐเป็นประจำตามข้อ ๖ (๔) หรือไม่ เมื่อปรากฏว่า ผู้ร้องเป็นผู้ดำรงตำแหน่ง ผู้รับใบอนุญาต ผู้จัดการ ผู้อำนวยการ และครูผู้สอนของโรงเรียนดรุณมุสลิมวิทยา โดยโรงเรียนดังกล่าวเป็นโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ตามมาตรา ๑๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. ๒๕๒๕ และได้โอนโรงเรียนให้แก่มูลนิธิเพื่อการศึกษาโรงเรียนดรุณมุสลิมวิทยา มีรายได้จากเงินอุดหนุนรายบุคคลตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการกำหนดมาตรการช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนเอกชนเป็นเงินอุดหนุนรายบุคคล พ.ศ. ๒๕๕๘ ถึงแม้โรงเรียนจะได้จดทะเบียนเป็นมูลนิธิที่ไม่แสวงหากำไรก็ไม่ถือว่าเป็นหน่วยงานของรัฐแต่อย่างใด การที่ได้มีการอุดหนุนเงินให้โรงเรียนเป็นรายปีซึ่งรวมทั้งอุดหนุนสมทบเงินเดือนครูด้วยตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการกำหนดมาตรการช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนเอกชนเป็นเงินอุดหนุนรายบุคคล พ.ศ. ๒๕๕๘ แต่ผู้ร้องได้รับค่าจ้างตามสัญญาจ้างระหว่างผู้ร้องกับโรงเรียนเท่านั้น ไม่ได้รับเงินดังกล่าวโดยตรงจากรัฐ จึงไม่ถือว่าผู้ร้องเป็นผู้ได้รับสวัสดิการหรือสิทธิประโยชน์อื่นใดจากหน่วยงานของรัฐจึงไม่ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้าม ตามข้อ ๖ (๔) แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วย

/- หลักเกณฑ์การจ่าย...

หลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๒ จึงมีสิทธิได้รับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุตามระเบียบดังกล่าวข้างต้น จึงขอให้จังหวัดแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทราบ และถือเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายบุญธิพงษ์ จุลเจริญ)
รองปลัดกระทรวงมหาดไทย
ทำหน้าที่อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
กองพัฒนาและส่งเสริมการบริหารงานท้องถิ่น
ส่วนส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และคุณภาพชีวิต
โทร. ๐-๒๒๔๑-๙๐๐๐ ต่อ ๔๑๓๑ , ๔๑๓๕ โทรสาร ต่อ ๔๑๐๓ , ๔๑๓๔

ด่วนที่สุด

ที่ มท ๐๘๑๐.๖/ ว๕๒๑๐

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๗ มีนาคม ๒๕๖๐

เรื่อง หนังสือรับรองใช้แทนบัตรประจำตัวคนพิการ

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือกรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ด่วนที่สุด ที่ พม ๐๗๐๓/ ว๑๔๙๕ ลงวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ จำนวน ๑ ชุด

ด้วยกรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแจ้งว่า อยู่ระหว่างดำเนินการเพิ่มประสิทธิภาพการออกบัตรประจำตัวคนพิการในรูปแบบ Smart Card เพื่อการแสดงผลให้ถูกต้อง และมีประสิทธิภาพมากขึ้น ทำให้หน่วยงานที่มีหน้าที่ออกบัตรประจำตัวคนพิการทั่วประเทศขาดแคลนบัตร และคนพิการไม่ได้รับบัตรประจำตัวคนพิการในทันที ได้รับเพียงแบบหนังสือรับรองใช้แทนบัตรประจำตัวคนพิการ ส่งผลกระทบกับการใช้เอกสารหลักฐานเพื่อขอรับสิทธิและสวัสดิการภาครัฐและภาคเอกชน จึงขอความร่วมมือประชาสัมพันธ์หน่วยงานภายใต้กำกับดูแลที่มีหน้าที่ให้บริการคนพิการและผู้ดูแลสามารถใช้แบบหนังสือรับรองแทนบัตรประจำตัวคนพิการเพื่อขอรับสิทธิประโยชน์ต่อไป รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นพิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อให้การใช้แบบหนังสือรับรองแทนบัตรประจำตัวคนพิการเพื่อขอรับสิทธิประโยชน์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย จึงขอให้จังหวัดแจ้งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่งทราบต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายธนา ยั้นตรโกวิท)
รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

กองพัฒนาและส่งเสริมการบริหารงานท้องถิ่น
ส่วนส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และคุณภาพชีวิต
โทร๐-๒๒๔๑-๙๐๐๐ ต่อ ๔๑๓๑,๔๑๓๕
โทรสาร ต่อ ๔๓๐๑

ด่วนที่สุด

ที่ พม ๐๗๐๓/ ๑๑๔๕๕

กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ
๒๕๕ อาคาร ๖๐ ปี กรมประชาสงเคราะห์
ถนนราชวิถี เขตราชเทวี กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐

๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐

เรื่อง หนังสือรับรองใช้แทนบัตรประจำตัวคนพิการ

เรียน อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

อ้างถึง ๑. พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๖

๒. ประกาศสำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ เรื่อง แบบหนังสือรับรองใช้แทนบัตรประจำตัวคนพิการ ลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๖

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบหนังสือรับรองใช้แทนบัตรประจำตัวคนพิการ จำนวน ๑ ชุด

กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ อยู่ระหว่างดำเนินการเพิ่มประสิทธิภาพการออกบัตรประจำตัวคนพิการในรูปแบบ Smart Card เพื่อการแสดงผลให้ถูกต้อง และมีประสิทธิภาพมากขึ้น ทำให้หน่วยงานที่มีหน้าที่ออกบัตรประจำตัวคนพิการทั่วประเทศขาดแคลนบัตร และคนพิการไม่ได้รับบัตรประจำตัวคนพิการในทันที ได้รับเพียงแบบหนังสือรับรองใช้แทนบัตรประจำตัวคนพิการ ส่งผลกระทบกับการใช้เอกสารหลักฐาน เพื่อขอรับสิทธิและสวัสดิการภาครัฐและภาคเอกชน

ในการนี้ กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ จึงขอความร่วมมือหน่วยงานของท่านประชาสัมพันธ์หน่วยงานภายใต้กำกับดูแลที่มีหน้าที่ให้บริการคนพิการและผู้ดูแลสามารถใช้แบบหนังสือรับรองแทนบัตรประจำตัวคนพิการ (สิ่งที่ส่งมาด้วย) เพื่อขอรับสิทธิประโยชน์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายสมชาย เจริญอำนวยสุข)
อธิบดีกรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ

กองยุทธศาสตร์และแผนงาน
ศูนย์ข้อมูลคนพิการและเทคโนโลยีสารสนเทศ
โทรศัพท์ ๐ ๒๓๕๔ ๓๓๘๘ ต่อ ๓๑๑ - ๓๑๓
โทรสาร ๐ ๒๓๕๔ ๕๐๒๗

พระราชบัญญัติ

ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ

พ.ศ. ๒๕๕๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๘ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๐

เป็นปีที่ ๖๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๐"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ พ.ศ. ๒๕๓๔

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

"คนพิการ" หมายความว่า บุคคลซึ่งมีข้อจำกัดในการปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวันหรือเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคม เนื่องจากมีความบกพร่องทางการเห็น การได้ยิน การเคลื่อนไหว การสื่อสาร

จิตใจ อารมณ์ พฤติกรรม สติปัญญา การเรียนรู้ หรือความบกพร่องอื่นใด ประกอบกับมีอุปสรรคในด้านต่าง ๆ และมีความจำเป็นเป็นพิเศษที่จะต้องได้รับความช่วยเหลือด้านหนึ่งด้านใด เพื่อให้สามารถปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวันหรือเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมได้อย่างบุคคลทั่วไป ทั้งนี้ตามประเภทและหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ประกาศกำหนด

"การฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ" หมายความว่า การเสริมสร้างสมรรถภาพหรือความสามารถของคนพิการให้มีสภาพที่ดีขึ้น หรือดำรงสมรรถภาพหรือความสามารถที่มีอยู่เดิมไว้ โดยอาศัยกระบวนการทางการแพทย์ การศาสนา การศึกษา สังคม อาชีพ หรือกระบวนการอื่นใด เพื่อให้คนพิการได้มีโอกาสทำงานหรือดำรงชีวิตในสังคมอย่างเต็มศักยภาพ

"การส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต" หมายความว่า การฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ การจัดสวัสดิการ การส่งเสริมและพิทักษ์สิทธิ การสนับสนุนให้คนพิการสามารถดำรงชีวิตอิสระ มีศักดิ์ศรีแห่งความเป็นมนุษย์ และเสมอภาคกับบุคคลทั่วไป มีส่วนร่วมทางสังคมอย่างเต็มที่และมีประสิทธิภาพ ภายใต้สภาพแวดล้อมที่คนพิการสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้

"หน่วยงานของรัฐ" หมายความว่า กระทรวง ทบวง กรม ส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรม ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจที่ตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติหรือพระราชกฤษฎีกา หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ

"องค์การคนพิการแต่ละประเภท" หมายความว่า องค์กรสมาชิกระดับชาติตามประเภทความพิการที่ได้แจ้งชื่อไว้กับสำนักงานตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

"กองทุน" หมายความว่า กองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ

"ผู้ดูแลคนพิการ" หมายความว่า บิดา มารดา บุตร สามี ภรรยา ญาติ พี่น้อง หรือบุคคลอื่นใดที่รับดูแลหรืออุปการะคนพิการ

"ผู้ช่วยคนพิการ" หมายความว่า บุคคลซึ่งให้ความช่วยเหลือคนพิการเฉพาะบุคคลเพื่อให้สามารถปฏิบัติกิจวัตรที่สำคัญในการดำรงชีวิต ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

"เลขาธิการ" หมายความว่า เลขาธิการสำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ

"สำนักงาน" หมายความว่า สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้มีคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติประกอบด้วย นายกรัฐมนตรี เป็นประธานกรรมการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เป็นรองประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ปลัดกระทรวงคมนาคม ปลัดกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงยุติธรรม ปลัดกระทรวงแรงงาน ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ปลัดกระทรวงสาธารณสุข ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ ผู้แทนองค์การคนพิการแต่ละประเภท จำนวนเจ็ดคน ซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้ง โดยคำนึงถึงจำนวนสมาชิกขององค์การคนพิการนั้น และผู้ทรงคุณวุฒิอีกหกคนซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้ง เป็นกรรมการ

ให้เลขาธิการ เป็นกรรมการและเลขานุการ และให้คณะกรรมการแต่งตั้งข้าราชการในสำนักงานเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๖ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอนโยบาย แผนหลัก และโครงการเกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบและมอบหมายให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องรับไปดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป ทั้งนี้ นโยบายดังกล่าวต้องคำนึงถึงพันธกรณีระหว่างประเทศที่ประเทศไทยมีอยู่ด้วย

(๒) ให้ความเห็นต่อรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบในการออกกฎกระทรวงตามมาตรา ๒๐ (๖) มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๓๗ วรรคหนึ่ง

(๓) เสนอความเห็นและให้คำปรึกษาต่อรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับนโยบายหรือกฎหมายอื่นใดของรัฐที่อาจมีผลกระทบต่อคนพิการ

(๔) กำหนดระเบียบและวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการช่วยเหลือ ส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแก่หน่วยงานของรัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ความช่วยเหลือทางวิชาการ เงินอุดหนุน สิ่งอำนวยความสะดวก หรือบริการต่าง ๆ อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม

(๕) วินิจฉัยและมีคำสั่งเพิกถอนการกระทำหรือห้ามมิให้กระทำการที่มีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อคนพิการ

(๖) พิจารณาให้การสนับสนุนและช่วยเหลือกิจกรรมของหน่วยงานของรัฐและเอกชนเกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ

(๗) กำหนดระเบียบเกี่ยวกับการบริหารกองทุน การจัดหาผลประโยชน์ และการจัดการกองทุนโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง ระเบียบเกี่ยวกับการพิจารณาอนุมัติการจ่ายเงินเพื่อการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ระเบียบเกี่ยวกับการจัดทำรายงานสถานะการเงินและการบริหารกองทุน ระเบียบเกี่ยวกับการรับเงิน การจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงินกองทุน และการตัดหนี้เป็นสูญโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง และระเบียบอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

(๘) จัดกิจกรรมหลักระดับชาติเพื่อการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ

(๙) อนุมัติโครงการหรือแผนงานที่จะใช้เงินกองทุน ในส่วนที่เกินกว่าอำนาจหน้าที่ของคณะอนุกรรมการบริหารกองทุน

(๑๐) กำหนดมาตรฐาน ให้การรับรองหรือเพิกถอนการรับรององค์กรด้านคนพิการหรือองค์กรอื่นใดที่ให้บริการแก่คนพิการ ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

(๑๑) ปฏิบัติการอื่นตามที่กฎหมายกำหนด

มาตรา ๗ กรรมการซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปีนับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้ง

เมื่อครบกำหนดวาระตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ภายในหกสิบวัน ในระหว่างที่ยังไม่ได้แต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่ากรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

มาตรา ๘ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๖) นายกรัฐมนตรีให้ออก

มาตรา ๙ ในกรณีที่กรรมการซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้นายกรัฐมนตรีแต่งตั้งผู้อื่นเป็นกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่าง ทั้งนี้ ให้ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการเพิ่มขึ้นอยู่ในตำแหน่งได้เท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งไว้แล้ว

มาตรา ๑๐ การประชุมของคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

ในกรณีที่ประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ให้รองประธานกรรมการทำหน้าที่แทน ถ้ารองประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการซึ่งมาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งขึ้นทำหน้าที่แทน

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ให้มีการประชุมคณะกรรมการไม่น้อยกว่าปีละสามครั้ง

มาตรา ๑๑ เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการให้เป็นการทั่วถึง ให้คณะกรรมการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการตามประเภทความพิการ คณะอนุกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการประจำจังหวัดในแต่ละจังหวัดและคณะอนุกรรมการอื่น เพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

องค์ประกอบ คุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม และการดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่งของคณะอนุกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด

คณะอนุกรรมการแต่ละคณะตามวรรคหนึ่งให้มีคนพิการซึ่งมีบัตรประจำตัวคนพิการตามมาตรา ๑๙ อย่างน้อยหนึ่งคนเป็นอนุกรรมการ

ให้นำความในมาตรา ๑๐ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะอนุกรรมการตามวรรคหนึ่งโดยอนุโลม

มาตรา ๑๒ ให้มีสำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติขึ้นเป็นส่วนราชการในกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ซึ่งไม่มีฐานะเป็นกรมตามมาตรา ๑๘ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ โดยมีเลขาธิการซึ่งมีฐานะเป็นอธิบดี เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการและบุคลากรของสำนักงาน

ให้เลขาธิการ เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ ซึ่งการแต่งตั้งให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์นำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติ

มาตรา ๑๓ ให้สำนักงานมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ประสานงานและร่วมมือกับหน่วยงานด้านนโยบายและยุทธศาสตร์ของรัฐบาล ส่วนราชการ หน่วยงานอื่น ๆ ของรัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศในการดำเนินงาน การทำงานร่วมกันในระดับนโยบาย ยุทธศาสตร์และแผนงานด้านคนพิการเกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ

(๒) สำรวจ ศึกษา วิเคราะห์ รวบรวมและเก็บรักษาข้อมูลเกี่ยวกับคนพิการ สถานการณ์ของคุณภาพชีวิตคนพิการ เพื่อประโยชน์ต่อการป้องกัน การรักษา การฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ และจัดทำแผนงานวิเคราะห์ วิจัย ติดตาม ประเมินผลเสนอต่อคณะกรรมการ

(๓) จัดทำแผนงานเกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการ

(๔) สนับสนุนให้มีการจัดตั้ง การดำเนินงาน การสร้างความเข้มแข็งขององค์กรด้านคนพิการเพื่อให้สามารถทำหน้าที่พิทักษ์สิทธิคนพิการ ตลอดจนสนับสนุนและประสานงานให้หน่วยงานของรัฐจัดงบประมาณให้แก่องค์การด้านคนพิการ เพื่อดำเนินงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ

(๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือตามกฎหมายอื่นหรือตามที่คณะรัฐมนตรีหรือคณะกรรมการมอบหมาย

มาตรา ๑๔ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือแจ้งให้นายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการชี้แจงข้อเท็จจริงหรือความเห็นในการปฏิบัติงาน ส่งผู้แทนมาชี้แจงหรือให้ถ้อยคำ หรือส่งเอกสารหรือพยานหลักฐานอื่น มาประกอบการพิจารณา

(๒) มีหนังสือแจ้งให้บุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือมีหนังสือชี้แจงข้อเท็จจริง หรือส่งเอกสารหรือพยานหลักฐานอื่นมาประกอบการพิจารณา

มาตรา ๑๕ การกำหนดนโยบาย กฎ ระเบียบ มาตรการ โครงการ หรือวิธีปฏิบัติของหน่วยงานของรัฐ องค์กรเอกชน หรือบุคคลใดในลักษณะที่เป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อคนพิการจะกระทำมิได้

การกระทำในลักษณะที่เป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อคนพิการตามวรรคหนึ่ง ให้หมายความรวมถึงการกระทำหรืองดเว้นกระทำการที่แม้จะมิได้มุ่งหมายให้เป็นการเลือกปฏิบัติต่อคนพิการโดยตรง แต่ผลของการกระทำนั้นทำให้คนพิการต้องเสียสิทธิประโยชน์ที่ควรจะได้รับเพราะเหตุแห่งความพิการด้วย

การเลือกปฏิบัติที่มีเหตุผลทางวิชาการ จารีตประเพณี หรือประโยชน์สาธารณะสนับสนุนให้กระทำได้ตามความจำเป็นและสมควรแก่กรณี ไม่ถือเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง แต่ผู้กระทำการนั้นจะต้องจัดให้มีมาตรการช่วยเหลือเยียวยาหรือรักษาซึ่งสิทธิหรือประโยชน์แก่คนพิการตามความจำเป็นเท่าที่จะกระทำได้

มาตรา ๑๖ คนพิการที่ได้รับหรือจะได้รับความเสียหายจากการกระทำในลักษณะที่เป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อคนพิการตามมาตรา ๑๕ มีสิทธิร้องขอต่อคณะกรรมการให้มีคำสั่งเพิกถอนการกระทำหรือห้ามมิให้กระทำการนั้นได้ คำสั่งของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

การร้องขอตามวรรคหนึ่ง ไม่เป็นการตัดสิทธิผู้ร้องในอันที่จะฟ้องเรียกค่าเสียหายฐานละเมิดต่อศาลที่มีเขตอำนาจ โดยให้ศาลมีอำนาจกำหนดค่าเสียหายอย่างอื่น อันมิใช่ตัวเงินให้แก่คนพิการที่ถูกเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมได้ และหากการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อคนพิการนั้นเป็นการกระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ศาลจะกำหนดค่าเสียหายในเชิงลงโทษให้แก่คนพิการไม่เกินสี่เท่าของค่าเสียหายที่แท้จริงด้วยก็ได้

หลักเกณฑ์และวิธีการในการร้องขอ และการวินิจฉัยตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๑๗ ในการใช้สิทธิตามมาตรา ๑๖ คนพิการหรือผู้ดูแลคนพิการอาจขอให้องค์กรด้านคนพิการที่เกี่ยวข้องเป็นผู้ร้องขอหรือฟ้องคดีแทนได้

การฟ้องคดีตามมาตรา ๑๖ วรรคสอง ไม่ว่าคนพิการเป็นผู้ฟ้องเองหรือองค์กรด้านคนพิการที่เกี่ยวข้องเป็นผู้ฟ้องแทน ให้ได้รับยกเว้นค่าฤชาธรรมเนียม

มาตรา ๑๘ ให้สำนักงานเป็นสำนักงานทะเบียนกลางสำหรับคนพิ้การในกรุงเทพมหานคร โดยมีเลขาธิการ เป็นนายทะเบียนกลาง สำหรับจังหวัดอื่นให้สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดทำหน้าที่เป็นสำนักงานทะเบียนจังหวัดสำหรับคนพิการในจังหวัดของตนอีกหน้าที่หนึ่ง โดยมีพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด เป็นนายทะเบียนจังหวัด

มาตรา ๑๕ เพื่อประโยชน์ในการได้รับสิทธิตามมาตรา ๒๐ คนพิการอาจยื่นคำขอมีบัตรประจำตัวคนพิการต่อนายทะเบียนกลางหรือนายทะเบียนจังหวัด ณ สำนักงานทะเบียนกลาง สำนักงานทะเบียนจังหวัด หรือสถานที่อื่นตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

ในกรณีที่คนพิการเป็นผู้เยาว์ คนเสมือนไร้ความสามารถหรือคนไร้ความสามารถหรือในกรณีที่คนพิการมีสภาพความพิการถึงขั้นไม่สามารถไปยื่นคำขอด้วยตนเองได้ ผู้ปกครอง ผู้พิทักษ์ ผู้อนุบาล หรือผู้ดูแลคนพิการ แล้วแต่กรณี จะยื่นคำขอแทนก็ได้ แต่ต้องนำหลักฐานว่าเป็นคนพิการไปแสดงต่อนายทะเบียนกลางหรือนายทะเบียนจังหวัด แล้วแต่กรณีด้วย

การยื่นคำขอมีบัตรประจำตัวคนพิการและการออกบัตร การกำหนดสิทธิหรือการเปลี่ยนแปลงสิทธิ การขอสละสิทธิของคนพิการ และอายุบัตรประจำตัวคนพิการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดในระเบียบ

มาตรา ๒๐ คนพิการมีสิทธิเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้จากสิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะตลอดจนสวัสดิการและความช่วยเหลืออื่นจากรัฐ ดังต่อไปนี้

(๑) การบริการฟื้นฟูสมรรถภาพโดยกระบวนการทางการแพทย์และค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล ค่าอุปกรณ์ เครื่องช่วยความพิการ และสื่อส่งเสริมพัฒนาการ เพื่อปรับสภาพทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม พฤติกรรม สติปัญญา การเรียนรู้ หรือเสริมสร้างสมรรถภาพให้ดีขึ้น ตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขประกาศกำหนด

(๒) การศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติหรือแผนการศึกษาแห่งชาติตามความเหมาะสมในสถานศึกษาเฉพาะหรือในสถานศึกษาทั่วไป หรือการศึกษาทางเลือก หรือการศึกษานอกระบบ โดยให้หน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกสื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาสำหรับคนพิการให้การสนับสนุนตามความเหมาะสม

(๓) การฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพ การให้บริการที่มีมาตรฐาน การคุ้มครองแรงงาน มาตรการเพื่อการมีงานทำ ตลอดจนได้รับการส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระ และบริการสื่อ สิ่งอำนวยความสะดวก เทคโนโลยีหรือความช่วยเหลืออื่นใด เพื่อการทำงานและประกอบอาชีพของคนพิการ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานประกาศกำหนด

(๔) การยอมรับและมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม เศรษฐกิจและการเมืองอย่างเต็มที่และมีประสิทธิภาพบนพื้นฐานแห่งความเท่าเทียมกับบุคคลทั่วไป ตลอดจนได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการต่าง ๆ ที่จำเป็นสำหรับคนพิการ

(๕) การช่วยเหลือให้เข้าถึงนโยบาย แผนงาน โครงการ กิจกรรม การพัฒนาและบริการอันเป็นสาธารณะ ผลิตภัณฑ์ที่มีความจำเป็นต่อการดำรงชีวิต การช่วยเหลือทางกฎหมายและการจัดหาทนายความว่าต่างแก้ต่างคดี ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

(๖) ข้อมูลข่าวสาร การสื่อสาร บริการโทรคมนาคม เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารและเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการสื่อสารสำหรับคนพิการทุกประเภทตลอดจนบริการสื่อสาธารณะจากหน่วยงานของรัฐหรือเอกชนที่ได้รับงบประมาณสนับสนุนจากรัฐ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารกำหนดในกฎกระทรวง

(๗) บริการล่ามภาษามือตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

(๘) สิทธิที่จะนำสัตว์นำทาง เครื่องมือหรืออุปกรณ์นำทาง หรือเครื่องช่วยความพิการใด ๆ ติดตัวไปในยานพาหนะหรือสถานที่ใด ๆ เพื่อประโยชน์ในการเดินทาง และการได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะ โดยได้รับการยกเว้นค่าบริการ ค่าธรรมเนียม และค่าเช่าเพิ่มเติมสำหรับสัตว์ เครื่องมืออุปกรณ์ หรือเครื่องช่วยความพิการดังกล่าว

(๙) การจัดสวัสดิการเบี้ยความพิการ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนดในระเบียบ

(๑๐) การปรับสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัย การมีผู้ช่วยคนพิการ หรือการจัดให้มีสวัสดิการอื่นตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนดในระเบียบ

ผู้ช่วยคนพิการ ให้มีสิทธิได้รับการลดหย่อนหรือยกเว้นค่าบริการ ค่าธรรมเนียมตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

คนพิการที่ไม่มีผู้ดูแลคนพิการ มีสิทธิได้รับการจัดสวัสดิการด้านที่อยู่อาศัยและการเลี้ยงดูจากหน่วยงานของรัฐ ในกรณีที่มีสถานสงเคราะห์เอกชนจัดที่อยู่อาศัยและสวัสดิการให้แล้ว รัฐต้องจัดเงินอุดหนุนให้แก่สถานสงเคราะห์เอกชนนั้น ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนดในระเบียบ

ผู้ดูแลคนพิการมีสิทธิได้รับบริการให้คำปรึกษา แนะนำ ฝึกอบรมทักษะ การเลี้ยงดู การจัดการศึกษา การส่งเสริมอาชีพและการมีงานทำ ตลอดจนความช่วยเหลืออื่นใด เพื่อให้พึ่งตนเองได้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนดในระเบียบ

คนพิการและผู้ดูแลคนพิการมีสิทธิได้รับการลดหย่อนภาษีหรือยกเว้นภาษี ตามที่กฎหมายกำหนด

องค์กรเอกชนที่จัดให้คนพิการได้รับสิทธิประโยชน์ตามมาตรานี้ มีสิทธิได้รับการลดหย่อนภาษีหรือยกเว้นภาษีเป็นร้อยละของจำนวนเงินค่าใช้จ่ายตามที่กฎหมายกำหนด

มาตรา ๒๑ เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการให้ราชการส่วนท้องถิ่นออกข้อบัญญัติ เทศบัญญัติ ข้อกำหนด ระเบียบหรือประกาศ แล้วแต่กรณี ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๒ ให้หน่วยงานของรัฐที่ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับเรื่องใดมีหน้าที่ให้การส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการตามอำนาจหน้าที่นั้น

มาตรา ๒๓ ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่งในสำนักงาน เรียกว่า “กองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ” เพื่อเป็นทุนสำหรับการใช้จ่ายเกี่ยวกับการคุ้มครองและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ การส่งเสริมและการดำเนินงานด้านการสงเคราะห์ช่วยเหลือคนพิการ การฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ การศึกษาและการประกอบอาชีพของคนพิการ รวมทั้งการส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงานขององค์กรที่เกี่ยวข้องกับคนพิการ โดยจัดสรรให้อย่างเป็นธรรมและทั่วถึง

มาตรา ๒๔ กองทุนประกอบด้วย

(๑) ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ เงินงบประมาณ และรายได้ในกองทุนฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการตามพระราชบัญญัติการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ พ.ศ. ๒๕๓๔ ที่โอนมาตามมาตรา ๔๒

(๒) เงินอุดหนุนจากรัฐบาล ทั้งนี้ ให้รัฐบาลจัดสรรให้เพียงพอแก่การส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ

(๓) เงินหรือทรัพย์สินที่ได้รับบริจาค เพื่อสนับสนุนวัตถุประสงค์ของกองทุน

(๔) เงินรายได้จากการออกสลากหรือที่ได้มาจากการจัดกิจกรรม

(๕) เงินที่นายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการส่งเข้ากองทุนตามมาตรา ๓๔

(๖) ดอกผลที่เกิดจากเงินหรือทรัพย์สินของกองทุน

(๗) รายได้จากการขาย การลงทุน หรือการหาประโยชน์จากทรัพย์สินของกองทุน

(๘) เงินหรือทรัพย์สินที่ตกเป็นของกองทุน หรือที่กองทุนได้รับตามกฎหมายหรือนิติกรรม

(๙) รายได้บางส่วนจากภาษีของสินค้าและบริการที่เป็นสาเหตุแห่งความพิการตามที่กฎหมายกำหนด

(๑๐) รายได้อื่น

เงินและทรัพย์สินของกองทุนตามวรรคหนึ่ง ไม่ต้องส่งคลังเป็นเงินรายได้แผ่นดิน

การบริจาคเงินหรือทรัพย์สินเข้ากองทุน ให้ผู้บริจาคนำไปหักลดหย่อนหรือยกเว้นภาษีได้ตามที่กฎหมายกำหนด

มาตรา ๒๕ ให้มีคณะอนุกรรมการบริหารกองทุนคณะหนึ่ง ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เป็นประธานอนุกรรมการ ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย ผู้แทนกระทรวงแรงงาน ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข ผู้แทนสำนักงบประมาณ ผู้แทนกรมบัญชีกลาง ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งจำนวนเก้าคน ในจำนวนนี้ต้องเป็นผู้แทนองค์การคนพิการอย่างน้อยเจ็ดคนเป็นอนุกรรมการ และให้เลขาธิการเป็นอนุกรรมการและเลขานุการ

มาตรา ๒๖ ให้คณะอนุกรรมการบริหารกองทุนมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) บริหารกองทุน รวมทั้งดำเนินการเกี่ยวกับการลงทุน การหาประโยชน์และการจัดการกองทุนให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

(๒) พิจารณาอนุมัติการจ่ายเงิน อนุมัติโครงการ กำหนดวงเงินและรายการค่าใช้จ่าย เพื่อสนับสนุนแผนงานหรือโครงการเกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการตามที่คณะอนุกรรมการตามประเภทความพิการ คณะอนุกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการประจำจังหวัดหรือคณะอนุกรรมการอื่นเสนอ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

(๓) รายงานสถานะการเงินและการบริหารกองทุนต่อคณะกรรมการตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๒๗ ให้สมาคมสภาคนพิการทุกประเภทแห่งประเทศไทยได้รับเงินสนับสนุนสำหรับค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการจากกองทุน ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนดในระเบียบ

มาตรา ๒๘ การรับเงิน การจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงินกองทุน และการตัดหนี้เป็นสูญ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

มาตรา ๒๙ ให้คณะอนุกรรมการบริหารกองทุนจัดทำงบการเงินส่งผู้สอบบัญชีตรวจสอบภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชีทุกปี

ให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชีของกองทุนทุกรอบปี แล้วทำรายงานผลการสอบบัญชีของกองทุนเสนอต่อคณะกรรมการ

มาตรา ๓๐ ให้มีคณะกรรมการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของกองทุนจำนวนเจ็ดคน ประกอบด้วย ประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนห้าคน ซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งจากผู้ซึ่งมีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ด้านการเงิน การประเมินผล และการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ซึ่งในจำนวนนี้จะต้องเป็นผู้มีความเชี่ยวชาญด้านการประเมินผลจำนวนสองคน และคนพิการซึ่งมีบัตรประจำตัวคนพิการตามมาตรา ๑๕ อย่างน้อยหนึ่งคน เป็นกรรมการ โดยมีรองปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ซึ่งปลัดกระทรวงมอบหมายเป็นกรรมการและเลขานุการ

ผู้ดำรงตำแหน่งกรรมการตามวรรคหนึ่ง ต้องไม่เป็นผู้แทนขององค์กรที่ได้รับเงินอุดหนุนจากกองทุนนี้

มาตรา ๓๑ คณะกรรมการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของกองทุนมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินงานของกองทุน

(๒) รายงานผลการปฏิบัติงานพร้อมทั้งข้อเสนอแนะต่อคณะกรรมการ

ให้คณะกรรมการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของกองทุนมีอำนาจเรียกเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับกองทุนจากบุคคลใดหรือเรียกบุคคลใดมาชี้แจงข้อเท็จจริงเพื่อประกอบการพิจารณาประเมินผลได้

มาตรา ๓๒ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๙ มาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๑ วรรคสาม มาใช้บังคับกับการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง และการประชุมของคณะอนุกรรมการบริหารกองทุน

ตามมาตรา ๒๕ และคณะกรรมการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของกองทุนตามมาตรา ๓๐ โดยอนุโลม

มาตรา ๓๓ เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการให้นายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการ และหน่วยงานของรัฐรับคนพิการเข้าทำงานตามลักษณะของงานในอัตราส่วนที่เหมาะสมกับผู้ปฏิบัติงานในสถานประกอบการหรือหน่วยงานของรัฐ ทั้งนี้ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานออกกฎกระทรวงกำหนดจำนวนที่นายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการ และหน่วยงานของรัฐจะต้องรับคนพิการเข้าทำงาน

มาตรา ๓๔ นายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการที่มิได้รับคนพิการเข้าทำงานตามจำนวนที่กำหนดตามมาตรา ๓๓ ให้ส่งเงินเข้ากองทุนตามมาตรา ๒๔ (๕) ทั้งนี้ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานออกกฎกระทรวงกำหนดจำนวนเงินที่นายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการจะต้องนำส่งเข้ากองทุน

นายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการที่ต้องส่งเงินเข้ากองทุนตามวรรคหนึ่ง แต่มิได้ส่ง ส่งล่าช้า หรือส่งเงินไม่ครบถ้วน ให้เสียดอกเบี้ยในอัตราร้อยละเจ็ดครึ่งต่อปีของจำนวนเงินที่ยังไม่ได้ส่งเข้ากองทุน

นายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการซึ่งรับคนพิการเข้าทำงานหรือส่งเงินเข้ากองทุนตามวรรคหนึ่ง มีสิทธิได้รับยกเว้นภาษีเป็นร้อยละของจำนวนเงินค่าจ้างที่จ่ายให้แก่คนพิการหรือเงินที่ส่งเข้ากองทุน แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายกำหนด

มาตรา ๓๕ ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐไม่ประสงค์จะรับคนพิการเข้าทำงานตามมาตรา ๓๓ หรือนายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการไม่รับคนพิการเข้าทำงานตามมาตรา ๓๓ และไม่ประสงค์จะส่งเงินเข้ากองทุนตามมาตรา ๓๔ หน่วยงานของรัฐ นายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการนั้นอาจให้สัมปทาน จัดสถานที่จำหน่ายสินค้าหรือบริการ จัดจ้างเหมาช่วงงาน ฝึกงาน หรือให้การช่วยเหลืออื่นใดแก่คนพิการหรือผู้ดูแลคนพิการแทนก็ได้ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนดในระเบียบ

มาตรา ๓๖ เลขาธิการมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้อายัดทรัพย์สินของนายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการซึ่งไม่ส่งเงินที่จะต้องส่งตามมาตรา ๓๔

การมีคำสั่งให้อายัดทรัพย์สินตามวรรคหนึ่ง จะกระทำได้ต่อเมื่อได้ส่งคำเตือนเป็นหนังสือโดยส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับให้นายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการนำเงินส่งเข้ากองทุนหรือส่งเงินที่ค้างจ่ายภายในเวลาที่กำหนด แต่ต้องไม่น้อยกว่าสามสิบวันนับแต่วันที่นายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการได้รับหนังสือนั้น และนายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการไม่จ่ายภายในเวลาที่กำหนด

หลักเกณฑ์และวิธีการอายัดทรัพย์สินตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์กำหนด ทั้งนี้ ให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ออกกฎกระทรวง เพื่อกำหนดลักษณะ หรือการจัดให้มีอุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก หรือบริการในอาคาร สถานที่ ยานพาหนะ บริการขนส่ง หรือบริการสาธารณะอื่น ให้คนพิการสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้

เจ้าของอาคาร สถานที่ ยานพาหนะ บริการขนส่ง หรือผู้ให้บริการสาธารณะอื่น ซึ่งได้จัดอุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก หรือบริการตามวรรคหนึ่ง มีสิทธิได้รับการลดหย่อนภาษี หรือยกเว้นภาษีเป็นร้อยละของจำนวนเงินค่าใช้จ่ายตามที่กฎหมายกำหนด

มาตรา ๓๘ นายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการที่จ้างคนพิการเข้าทำงานมากกว่าร้อยละหกสิบของลูกจ้างในสถานประกอบการนั้น โดยมีระยะเวลาจ้างเกินกว่าหนึ่งร้อยแปดสิบวันในปีภาษีใด มีสิทธิได้รับยกเว้นภาษีเงินได้ในปีภาษีนั้น ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายกำหนด

มาตรา ๓๙ ให้สำนักงานมีอำนาจประกาศโฆษณาข้อมูลการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ และมาตรา ๓๕ ต่อสาธารณะอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

ในกรณีที่รัฐหรือหน่วยงานของรัฐจะพิจารณาให้สัมปทาน การส่งเสริมการลงทุน การประกาศเกียรติคุณ สินเชื่อ รางวัล เครื่องราชอิสริยาภรณ์ หรือสิทธิประโยชน์อื่นใด แก่นายจ้างหรือสถานประกอบการใด ให้นำข้อมูลที่ได้ประกาศตามวรรคหนึ่งมาประกอบการพิจารณาด้วย

มาตรา ๔๐ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๔ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๔๑ ให้ถือว่าบัตรประจำตัวคนพิการตามพระราชบัญญัติการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ พ.ศ. ๒๕๓๔ เป็นบัตรประจำตัวคนพิการตามมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔๒ ให้โอนบรรดาทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ เงินงบประมาณ และรายได้ที่ประกอบเป็นกองทุนฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการตามพระราชบัญญัติการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ พ.ศ. ๒๕๓๔ ไปเป็นของกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการตามพระราชบัญญัตินี้

ให้โอนงบประมาณและบุคลากรของสำนักส่งเสริมและพิทักษ์คนพิการ สังกัดสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ ตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษาไปเป็นของสำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ

มาตรา ๔๓ ในระหว่างที่ยังมิได้แต่งตั้งคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการตามพระราชบัญญัติการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับทำหน้าที่คณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติตามพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าคณะกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งขึ้นใหม่จะเข้ารับหน้าที่ ทั้งนี้ ไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๔๔ ให้บรรดากฎกระทรวง ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัติการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ พ.ศ. ๒๕๓๔ ยังคงใช้บังคับต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวง ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้รัฐมนตรีแต่ละกระทรวงมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่กับออกกฎกระทรวง ระเบียบ หรือประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับราชการของกระทรวงนั้น

กฎกระทรวง ระเบียบ หรือประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ พ.ศ. ๒๕๓๔ ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน สาระสำคัญและรายละเอียดเกี่ยวกับการสงเคราะห์และการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการไม่เหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบัน สมควรกำหนดแนวทางและปรับปรุงวิธีการในการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น และกำหนดบทบัญญัติเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์และความคุ้มครองคนพิการเพื่อมิให้มีการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมเพราะเหตุสภาพทางกายหรือสุขภาพ รวมทั้งให้คนพิการมีสิทธิได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะและความช่วยเหลืออื่นจากรัฐ ตลอดจนให้รัฐต้องสงเคราะห์คนพิการให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีและพึ่งตนเองได้ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ประกาศสำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ

เรื่อง แบบหนังสือรับรองใช้แทนบัตรประจำตัวคนพิการ

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๕ และข้อ ๑๓ ของระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการยื่นคำขอมีบัตรประจำตัวคนพิการ การออกบัตร และการกำหนดเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจออกบัตรประจำตัวคนพิการ การกำหนดสิทธิหรือการเปลี่ยนแปลงสิทธิ และการขอสละสิทธิของคนพิการ และอายุบัตรประจำตัวคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๖ ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ จึงออกประกาศดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า ประกาศสำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ เรื่อง “แบบหนังสือรับรองใช้แทนบัตรประจำตัวคนพิการ”

ข้อ ๒ ประกาศนี้มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ แบบหนังสือรับรองใช้แทนบัตรประจำตัวคนพิการ ตามข้อ ๑๓ ของระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการยื่นคำขอมีบัตรประจำตัวคนพิการ การออกบัตร และการกำหนดเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจออกบัตรประจำตัวคนพิการ การกำหนดสิทธิหรือการเปลี่ยนแปลงสิทธิ และการขอสละสิทธิของคนพิการ และอายุบัตรประจำตัวคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๖ ให้เป็นไปตามแบบหนังสือรับรองใช้แทนบัตรประจำตัวคนพิการท้ายประกาศนี้

ข้อ ๔ ให้หนังสือรับรองใช้แทนบัตรประจำตัวคนพิการ มีอายุ ๖๐ วัน นับตั้งแต่วันที่จัดทำหนังสือรับรองใช้แทนบัตรประจำตัวคนพิการ

ข้อ ๕ ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจออกบัตร ซึ่งได้แก่นายทะเบียน หรือข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ หรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี ลงนามในแบบหนังสือรับรองนี้ด้วย

ประกาศ ณ วันที่ ๑๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๖
อุษา หงส์กาญจนกุล
รองผู้อำนวยการ พก. รักษาราชการแทน
ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ

เล่มที่.....
แผ่นที่.....

แบบหนังสือรับรองใช้แทนบัตรประจำตัวคนพิการ

วันที่.....

สำนักงาน/หน่วยงาน..... ได้รับคำขอ

O มีบัตรครั้งแรก

O ขอมีบัตรใหม่

O เนื่องจากบัตรเดิมหมดอายุ

O ขอมีบัตรใหม่เนื่องจากชำรุด/สูญหาย/เปลี่ยนแปลงข้อมูล

O ขอมีบัตรตลอดชีวิต

O เนื่องจากมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ขึ้นไป

O มีสภาพความพิการเป็นที่เห็นได้โดยประจักษ์

ของ.....วันเดือนปีเกิด.....

ที่อยู่.....

ประเภทความพิการ

O ทางการเห็น O ทางการได้ยินหรือสื่อความหมาย O ทางร่างกายหรือทางการเคลื่อนไหว

O ทางจิตใจหรือพฤติกรรม O ทางสติปัญญา O ทางการเรียนรู้ O ออทิสติก

เลขประจำตัวประชาชน □-□□□□-□□□□□-□□-□

ชื่อผู้ดูแลคนพิการ .....

เลขประจำตัวประชาชน □-□□□□-□□□□□-□□-□

หนังสือรับรองฉบับนี้ให้ใช้ได้เสมือนบัตรประจำตัวคนพิการ จนถึงวันที่.....

ติดรูปถ่าย

(ลายมือชื่อ).....เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจออกบัตร

(.....)

ประทับตราหน่วยงาน

(ลายมือชื่อหรือ ลายพิมพ์นิ้วมือ) .....ผู้ยื่นคำขอ

(.....)

นัดให้มารับบัตรประจำตัวคนพิการวันที่.....

ด่วนที่สุด

ที่ มท ๐๘๑๐.๖/ว ๕๓๙

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๙ มีนาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอส่งระเบียบกรมการท่องเที่ยว ว่าด้วยการขอรับเงินงบประมาณ งบเงินอุดหนุนทั่วไปด้านการท่องเที่ยว โดยชุมชน พ.ศ. ๒๕๖๐

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือกรมการท่องเที่ยว ด่วนที่สุด ที่ กก ๐๔๐๖/ว ๒๐๙๖ ลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๐ จำนวน ๑ ชุด

ด้วยกรมการท่องเที่ยว แจ้งว่า ได้รับจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ เพื่อส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวโดยชุมชน ซึ่งกรมการท่องเที่ยวได้ออกระเบียบกรมการท่องเที่ยว ว่าด้วยการขอรับเงินงบประมาณ งบเงินอุดหนุนทั่วไปด้านการท่องเที่ยวโดยชุมชน พ.ศ. ๒๕๖๐ โดยกำหนดหลักเกณฑ์เงื่อนไขการขอรับการสนับสนุนงบประมาณเพื่อส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวโดยชุมชน รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นพิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อเป็นการส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาการท่องเที่ยวโดยชุมชนในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงขอให้จังหวัดแจ้งระเบียบกรมการท่องเที่ยว ว่าด้วยการขอรับเงินงบประมาณ งบเงินอุดหนุนทั่วไปด้านการท่องเที่ยวโดยชุมชน พ.ศ. ๒๕๖๐ ให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้กลุ่มบุคคล ชุมชน เครือข่าย นิติบุคคลที่มีคุณสมบัติเป็นผู้ขอรับเงินอุดหนุนตามระเบียบดังกล่าว เพื่อพิจารณาเสนอโครงการขอรับการสนับสนุนงบประมาณด้านการท่องเที่ยวชุมชน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ กับกรมการท่องเที่ยวโดยตรง โดยสามารถดาวน์โหลดรายละเอียดได้ที่เว็บไซต์ www.tourism.go.th หัวข้อ ข่าวหน่วยงาน เรื่อง ระเบียบกรมการท่องเที่ยว ว่าด้วยการขอรับเงินงบประมาณ งบเงินอุดหนุนทั่วไปด้านการท่องเที่ยวโดยชุมชน พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือติดต่อที่โทรศัพท์หมายเลข ๐ ๒๒๑๙ ๔๐๓๙

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายธนา ยันตรโกวิท)
รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

กองส่งเสริมการพัฒนาและส่งเสริมการบริหารงานท้องถิ่น
ส่วนส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และคุณภาพชีวิต
โทร. ๐-๒๒๔๑-๙๐๐๐ ต่อ ๔๑๓๒ โทรสาร ๔๑๐๓

ด่วนที่สุด

ที่ กก ๐๔๐๖/ว.๒๐๙๖

๑๕๔ ถนนพระรามที่ ๑ ปทุมวัน
กรุงเทพฯ ๑๐๓๓๐

๑ มีนาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอส่งระเบียบกรมการท่องเที่ยว ว่าด้วยการขอรับเงินงบประมาณ งบเงินอุดหนุนทั่วไปด้านการท่องเที่ยวโดยชุมชน พ.ศ.๒๕๖๐

เรียน อธิบดีกรมส่งเสริมปกครองส่วนท้องถิ่น

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ระเบียบกรมการท่องเที่ยว ว่าด้วยการขอรับเงินงบประมาณ งบเงินอุดหนุนทั่วไปด้านการท่องเที่ยวโดยชุมชน พ.ศ.๒๕๖๐ จำนวน ๑ ชุด
๒. แบบฟอร์มและเอกสารแนบท้ายตามระเบียบกรมการท่องเที่ยว ว่าด้วยการขอรับเงินงบประมาณงบเงินอุดหนุนทั่วไปด้านการท่องเที่ยวโดยชุมชน พ.ศ.๒๕๖๐ จำนวน ๑ ชุด
๓. ปฏิทินกิจกรรมการขอรับเงินอุดหนุนทั่วไปด้านการท่องเที่ยวโดยชุมชน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๐ จำนวน ๑ แผ่น

ด้วยกรมการท่องเที่ยว ได้รับจัดสรรงบประมาณรายจ่าย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๐ เพื่อส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวโดยชุมชน ในการนี้ ได้ออกระเบียบกรมการท่องเที่ยว ว่าด้วยการขอรับเงินงบประมาณ งบเงินอุดหนุนทั่วไปด้านการท่องเที่ยวโดยชุมชน พ.ศ.๒๕๖๐ โดยกำหนดหลักเกณฑ์เงื่อนไขการขอรับการสนับสนุนงบประมาณเพื่อส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวโดยชุมชน รายละเอียด ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑ - ๒

กรมการท่องเที่ยว ขอส่งระเบียบกรมการท่องเที่ยวดังกล่าว เพื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบและแจ้งชุมชนท่องเที่ยวที่อยู่ในความดูแลรับผิดชอบขอรับการสนับสนุนงบประมาณภายใต้หลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ต่อไป ทั้งนี้ การยื่นเสนอโครงการให้เป็นไปตามปฏิทินกิจกรรมฯ ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๓

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและแจ้งชุมชนท่องเที่ยวทราบต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายบุญเสริม ชื่นก้าว)
ผู้อำนวยการกองพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมการท่องเที่ยว

กองพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว
กลุ่มส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวชุมชน
โทร./ โทรสาร ๐ ๒๒๑๙ ๔๐๓๙

ระเบียบกรมการท่องเที่ยว
ว่าด้วยการขอรับเงินงบประมาณ งบเงินอุดหนุนทั่วไปด้านการท่องเที่ยวโดยชุมชน พ.ศ. ๒๕๖๐

ตามที่กรมการท่องเที่ยว ได้กำหนดระเบียบกรมการท่องเที่ยว ว่าด้วยการขอรับเงินอุดหนุนด้านการท่องเที่ยวโดยชุมชน พ.ศ. ๒๕๕๗ เพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางการอนุมัติเงินอุดหนุนเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการท่องเที่ยวโดยชุมชน นั้น

เพื่อให้การพิจารณาเงินอุดหนุนชุมชนเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของกรมการท่องเที่ยว จึงสมควรปรับปรุงระเบียบกรมการท่องเที่ยว ว่าด้วยการขอรับเงินอุดหนุนด้านการท่องเที่ยวโดยชุมชน พ.ศ. ๒๕๕๗ ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม ประกอบกับกฎกระทรวง แบ่งส่วนราชการกรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา พ.ศ. ๒๕๕๙ ข้อ ๒ (๙) และ ข้อ ๑๑ กรมการท่องเที่ยว จึงกำหนดระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกรมการท่องเที่ยวว่าด้วยการขอรับเงินงบประมาณงบเงินอุดหนุนทั่วไปด้านการท่องเที่ยวโดยชุมชน พ.ศ. ๒๕๖๐"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบกรมการท่องเที่ยวว่าด้วยการขอรับเงินอุดหนุนด้านการท่องเที่ยวโดยชุมชน พ.ศ. ๒๕๕๗

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

"มาตรฐาน" หมายความว่า มาตรฐานการท่องเที่ยวไทยที่กรมการท่องเที่ยวจัดทำขึ้น

"ผู้ให้เงินอุดหนุน" หมายความว่า กรมการท่องเที่ยว

"ผู้ขอรับเงินอุดหนุน" หมายความว่า กลุ่มบุคคล ชุมชน เครือข่าย นิติบุคคลซึ่งไม่ใช่เป็นนิติบุคคลของรัฐ และนิติบุคคลนั้น ต้องดำเนินการอันเป็นสาธารณประโยชน์ และมีการดำเนินการด้านการท่องเที่ยวโดยชุมชนตามคำจำกัดความในระเบียบฉบับนี้

"ผู้ได้รับเงินอุดหนุน" หมายความว่า ผู้ขอรับเงินอุดหนุนที่ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาโครงการ ตามหลักเกณฑ์ของระเบียบฉบับนี้

"คณะกรรมการพิจารณาโครงการ" หมายความว่า คณะบุคคลที่ได้รับการแต่งตั้งจากกรมการท่องเที่ยวให้พิจารณาวัตถุประสงค์ และวิธีดำเนินงานของโครงการ กิจกรรม ที่ผู้ขอรับเงินอุดหนุนเสนอขอ

"คณะกรรมการติดตามประเมินผล" หมายความว่า คณะบุคคลที่ได้รับการแต่งตั้งหรือได้รับมอบหมายจากกรมการท่องเที่ยวให้ดำเนินการ ติดตาม ประเมินผล และให้ข้อเสนอแนะในการดำเนินงานผู้ได้รับเงินอุดหนุนพร้อมทั้งการสรุปและประเมินผลโครงการ กิจกรรมต่าง ๆ ที่ได้รับเงินอุดหนุน

"เงินอุดหนุน" หมายความว่า เงินงบประมาณรายจ่ายประจำปีของกรมการท่องเที่ยวที่ได้รับการจัดสรรแต่ละปี ในงบเงินอุดหนุน เงินอุดหนุนทั่วไป เงินอุดหนุนเครือข่ายการท่องเที่ยวโดยชุมชน

/"กลุ่มบุคคล" ...

"กลุ่มบุคคล" หมายความว่า บุคคลธรรมดาตั้งแต่สิบคนขึ้นไป ที่มีภูมิลำเนาเดียวกันหรือใกล้เคียง รวมตัวกัน เพื่อดำเนินกิจกรรมด้านการท่องเที่ยวโดยชุมชนและที่เกี่ยวข้อง โดยมีโครงสร้างการบริหารจัดการภายในกลุ่มที่ชัดเจน

"ชุมชน" หมายความว่า กลุ่มคนที่มีวิถีชีวิตเกี่ยวพันกัน และมีการติดต่อสื่อสารระหว่างกันอย่างเป็นปกติและต่อเนื่อง โดยเหตุที่อยู่ในอาณาบริเวณเดียวกัน หรือมีอาชีพเดียวกัน หรือประกอบกิจกรรมที่มีวัตถุประสงค์ร่วมกัน หรือมีวัฒนธรรม ความเชื่อ หรือความสนใจร่วมกัน และรวมตัวกันเพื่อทำกิจกรรมด้านการท่องเที่ยวโดยชุมชนและที่เกี่ยวข้อง โดยมีโครงสร้างการบริหารจัดการภายในชุมชนที่ชัดเจน

"เครือข่าย" หมายความว่า กลุ่มบุคคล ชุมชน ที่มีการรวมตัวกันโดยมีวัตถุประสงค์ที่จะกระทำกิจกรรมอย่างหนึ่งอย่างใด เพื่อประโยชน์ของกลุ่มบุคคล ชุมชนในกลุ่มนั้นและรวมตัวกันเพื่อทำกิจกรรมด้านการท่องเที่ยวโดยชุมชนและที่เกี่ยวข้อง โดยมีโครงสร้างการบริหารจัดการภายในเครือข่ายที่ชัดเจน

"การท่องเที่ยวโดยชุมชน" หมายความว่า รูปแบบการท่องเที่ยวประเภทหนึ่งที่มีการบริหารจัดการโดยชุมชน คนในชุมชนเป็นผู้กำหนดทิศทาง เป้าหมาย กระบวนการและรูปแบบการบริหารจัดการท่องเที่ยวของตนเอง คนในชุมชนทุกคนเป็นเจ้าของทรัพยากรท่องเที่ยวที่หลากหลาย ทั้งการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ประวัติศาสตร์ วิถีชีวิต วัฒนธรรม ภูมิปัญญา ประเพณี ตลอดจนการบริการต่าง ๆ โดยชุมชนสมาชิกมีส่วนได้ส่วนเสียที่เกิดจากการท่องเที่ยว รวมทั้งมีการพัฒนารูปแบบที่เกิดประโยชน์ต่อชุมชนท้องถิ่นและมีความยั่งยืนสู่คนรุ่นหลัง

"องค์กรพี่เลี้ยง" หมายความว่า หน่วยงานของรัฐ หรือเอกชน หรือ องค์กรพัฒนาภาคเอกชนที่ได้รับความเห็นชอบจากกรมการท่องเที่ยว มีอำนาจหน้าที่ รับรองว่าผู้ขอรับเงินอุดหนุนมีคุณสมบัติตามที่กรมการท่องเที่ยวกำหนดไว้จริง ให้คำปรึกษา แนะนำ เสนอความคิดเห็นหรือสนับสนุนให้ผู้ขอรับเงินอุดหนุน ดำเนินงานโครงการ กิจกรรมต่าง ๆ ที่ได้รับเงินอุดหนุนจากกรมการท่องเที่ยว

ข้อ ๕ ผู้ขอรับเงินอุดหนุนต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

๕.๑ มีโครงสร้างการบริหารจัดการภายในที่ชัดเจน ในรูปของคณะกรรมการหรือคณะทำงาน

๕.๒ มีหนังสือรับรองประสบการณ์การทำงานตั้งแต่สามปีขึ้นไป จากองค์กรพี่เลี้ยงตามแบบ กสช. ๘ ท้ายระเบียบนี้

๕.๓ กรณี ที่ไม่มีคุณสมบัติตามข้อ ๕.๒ จะต้องได้รับมาตรฐานการท่องเที่ยวไทยของกรมการท่องเที่ยว

ข้อ ๖ โครงการหรือกิจกรรมที่ขอรับเงินอุดหนุน ต้องมีคุณลักษณะ ดังต่อไปนี้

๖.๑ การพัฒนาศักยภาพการดำเนินงานด้านการท่องเที่ยวโดยชุมชน โดยมีลักษณะข้อใดข้อหนึ่ง หรือหลายข้อ ดังต่อไปนี้

๖.๑.๑ การฝึกอบรม ศึกษาดูงาน เวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ถอดบทเรียนภายในประเทศ

๖.๑.๒ การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม วิถีชีวิต ประเพณี วัฒนธรรมท้องถิ่น การฟื้นฟู ถ่ายทอดวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น

๖.๑.๓ การพัฒนา ซ่อมแซม ศูนย์ข้อมูล ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว รวบรวมองค์ความรู้ของท้องถิ่น หรือโครงสร้างพื้นฐานอื่น ๆ ที่จำเป็นสำหรับนักท่องเที่ยว

/๖.๑.๔ การประชาสัมพันธ์...

๖.๑.๔ การประชาสัมพันธ์ส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยชุมชน

๖.๑.๕ การส่งเสริมความปลอดภัยด้านการท่องเที่ยว

๖.๑.๖ การพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนเพื่อการท่องเที่ยว

๖.๒ มีการบูรณาการ การมีส่วนร่วมกับ หน่วยงาน หรือภาคีภาครัฐ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือเอกชน หรือสถาบันการศึกษาที่เกี่ยวข้อง

๖.๓ ส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

๖.๔ ระยะเวลาดำเนินการไม่เกินหนึ่งปี นับจากวันได้รับเงินอุดหนุน

ข้อ ๗ ผู้ได้รับเงินอุดหนุนต้องปฏิบัติตามเงื่อนไข ขั้นตอนและวิธีการเสนอโครงการหรือกิจกรรมเพื่อขอรับเงินอุดหนุน ดังต่อไปนี้

๗.๑ ผู้ให้เงินอุดหนุนจะแจ้งให้ผู้ได้รับเงินอุดหนุนทราบ ว่าผู้ได้รับเงินอุดหนุนได้รับเงินจำนวนเท่าไร และให้ดำเนินการทำกิจกรรมใด ตามแบบ กสช. ๙ ท้ายระเบียบนี้

๗.๒ ผู้ได้รับเงินอุดหนุนจะต้องดำเนินการปรับปรุง แก้ไขรายละเอียดโครงการตามผลการอนุมัติหรือข้อเสนอแนะของคณะกรรมการพิจารณาโครงการภายในกำหนด เพื่อขออนุมัติโครงการและอนุมัติเงิน (ตามแบบ กสช. ๑ – ๓ ท้ายระเบียบนี้)

ผู้ได้รับเงินอุดหนุนที่ไม่แก้ไขโครงการภายในช่วงเวลาที่ผู้ให้เงินอุดหนุนกำหนด ถือว่าผู้ได้รับเงินอุดหนุนสละสิทธิ์การรับเงิน ผู้ให้เงินอุดหนุนจะพิจารณาผู้มีสิทธิได้รับเงินอุดหนุนรายใหม่แทน

๗.๓ ผู้ได้รับเงินอุดหนุนต้องมีบัญชีเงินฝากธนาคารของรัฐเท่านั้น

กรณีการโอนเงินอุดหนุนเข้าบัญชีเงินฝากที่แจ้งไว้ ผู้ได้รับเงินอุดหนุนจะต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ในการโอนเงิน

๗.๔ ผู้ได้รับเงินอุดหนุนต้องนำเงินไปใช้ตามเงื่อนไขและวัตถุประสงค์ของโครงการกิจกรรมที่ได้รับการอนุมัติจากผู้ให้เงินอุดหนุน

๗.๕ ผู้ได้รับเงินอุดหนุนที่มีโครงการหรือกิจกรรมที่ต้องนำเงินอุดหนุนไปจัดซื้อวัสดุสิ่งของจะต้องมีหลักฐานการจ่ายเงิน และบัญชีสิ่งของเพื่อใช้ในการตรวจสอบ

๗.๖ ผู้ได้รับเงินอุดหนุนต้องจัดทำรายงานความก้าวหน้า ตามแบบ กสช. ๑๔ ท้ายระเบียบนี้เพื่อรายงานผลการดำเนินงานให้แก่ผู้ให้เงินอุดหนุนทราบภายในสามสิบวันหลังจากได้รับเงินอุดหนุน

หากผู้ได้รับเงินอุดหนุนดำเนินการแล้วเสร็จ ภายในสามสิบวันให้รายงานความก้าวหน้าตามแบบ กสช. ๑๔ และรายงานปิดโครงการ ตามแบบ กสช. ๑๕ ถึง กสช. ๑๖ ท้ายระเบียบนี้ มาให้ในคราวเดียวกันด้วย

๗.๗ ผู้ได้รับเงินอุดหนุนต้องจัดทำรายงานข้อมูลนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวโดยชุมชนตามแบบ กสช. ๑๗ ท้ายระเบียบนี้

๗.๘ ผู้ได้รับเงินอุดหนุน ต้องยินยอมให้ผู้ให้เงินอุดหนุนหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเข้าติดตาม ประเมินผล

๗.๙ ผู้ได้รับเงินอุดหนุนต้องเข้าร่วมกิจกรรม หรือส่งผู้แทนเข้าร่วมกิจกรรมที่ผู้ให้เงินอุดหนุนจัดอย่างสม่ำเสมอ

ข้อ ๘ ให้องค์กรพี่เลี้ยงตามรายชื่อท้ายระเบียบฉบับนี้ มีอำนาจหน้าที่ รับรองว่า ผู้ขอรับเงินอุดหนุนมีคุณสมบัติตามที่กรมการท่องเที่ยวกำหนดไว้จริง ตามข้อ ๕.๒ และให้คำปรึกษา แนะนำ เสนอความคิดเห็นหรือสนับสนุนให้ผู้ขอรับเงินอุดหนุน ดำเนินงานโครงการ กิจกรรมต่าง ๆ ที่ได้รับเงินอุดหนุนจากกรมการท่องเที่ยว

/ข้อ ๙ การจัดทำ...

ข้อ ๙ การจัดทำบันทึกข้อตกลง ถือเป็นสัญญาการให้เงินอุดหนุน ระหว่างผู้ให้เงินอุดหนุนกับผู้ได้รับเงินอุดหนุน โดยผู้ได้รับเงินอุดหนุนจะต้องลงนามบันทึกข้อตกลง ไม่น้อยกว่าสามคน ประกอบด้วยประธานคณะกรรมการ และกรรมการผู้มีชื่อเบิกจ่ายเงินในบัญชีเงินฝากธนาคารตามแบบ กสช. ๑๐ โดยได้รับความยินยอมจากสมาชิกกลุ่มบุคคล/ชุมชน/เครือข่าย/นิติบุคคล ไม่น้อยกว่า ๗ คนตามแบบ กสช. ๑๑ ท้ายระเบียบนี้

ข้อ ๑๐ หากผู้ได้รับเงินอุดหนุนไม่รายงานผลการดำเนินงาน ผู้ให้เงินอุดหนุนจะไม่พิจารณาสนับสนุนงบประมาณให้ในโอกาสต่อไป

ข้อ ๑๑ ผู้ให้เงินอุดหนุนขอสงวนสิทธิ์เรียกเงินอุดหนุนที่ยังไม่ได้ดำเนินการคืนในกรณีที่ไม่สามารถปฏิบัติตามเงื่อนไขของระเบียบและข้อตกลงนี้

ข้อ ๑๒ อธิบดีหรือผู้ได้รับมอบหมายเป็นผู้มีอำนาจในการอนุมัติเงินตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๐

(นางสาววรรณสิริ โมรากุล)
อธิบดีกรมการท่องเที่ยว

ภาคผนวกแนบท้าย
ระเบียบกรมการท่องเที่ยว
ว่าด้วยการขอรับเงินงบประมาณ งบเงินอุดหนุนทั่วไปด้านการท่องเที่ยวโดยชุมชน พ.ศ. ๒๕๖๐
ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๐

แบบ กสช.๑

หนังสือนำส่ง

เขียนที่ .....

.....

วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. .....

เรื่อง ขอส่งโครงการ/กิจกรรม.....เพื่อขอรับเงินอุดหนุน

เรียน อธิบดีกรมการท่องเที่ยว

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑) โครงการ/กิจกรรม (กสช. ๒) จำนวน ๑ ชุด

๒) ประมาณการค่าใช้จ่ายแนบท้าย (กสช. ๓) จำนวน ๑ ชุด

๓) แนะนำชุมชน (กสช. ๔) จำนวน ๑ ชุด

๔) รายงานการประชุม (กสช. ๕) จำนวน ๑ ชุด

๕) รายชื่อคณะกรรมการ (กสช. ๖) จำนวน ๑ ชุด

๖) สำเนาสมุดบัญชีธนาคาร (กสช. ๗) จำนวน ๑ ชุด

๗) เอกสารรับรองชุมชน (เลือกอย่างใดอย่างหนึ่ง)

๗.๑ หนังสือรับรองการทำงานของผู้ขอรับเงินอุดหนุน (กสช. ๘) จำนวน ๑ ชุด

๗.๒ เอกสารรับรองมาตรฐานการท่องเที่ยวไทยของกรมการท่องเที่ยว จำนวน ๑ ชุด

๘) เอกสารอื่น ๆ (ถ้ามี)

ตามที่กรมการท่องเที่ยว ได้แจ้งให้ กลุ่มบุคคล/ชุมชน/เครือข่าย/นิติบุคคล เสนอโครงการ/กิจกรรม เพื่อขอรับเงินอุดหนุนเพื่อส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวโดยชุมชน นั้น

กลุ่มบุคคล/ชุมชน/เครือข่าย/นิติบุคคล...(ชื่อ).....

ตั้งอยู่ที่ เลขที่.....หมู่ที่....ถนน.....ตำบล.....

อำเภอ.....จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....

ประสงค์จะดำเนินการ (ชื่อโครงการ/กิจกรรม).....

โดยจะขอรับเงินอุดหนุนจากกรมการท่องเที่ยว รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ทั้งนี้ขอมอบหมายให้

นาย/นาง/นางสาว.....ตำแหน่ง.....(ในชุมชน).....

หมายเลขโทรศัพท์..... เป็นผู้ประสานงาน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) .....

(.....)

ตำแหน่ง .....

หมายเหตุ ๑. ผู้ลงนามในหนังสือนี้ คือ ประธานกลุ่มบุคคล/ชุมชน/เครือข่าย/นิติบุคคล

๒. ชื่อกลุ่มบุคคล/ชุมชน/เครือข่าย/นิติบุคคล จะต้องใช้ชื่อเดียวกันในเอกสารทุกฉบับ

๓. กรมการท่องเที่ยวจะอนุมัติงบประมาณให้ชุมชนตามที่ปรากฏในหนังสือนำส่งฉบับนี้เท่านั้น

โครงการ/กิจกรรม.....

๑. หลักการและเหตุผล :

.....

.....

.....

.....

๒. วัตถุประสงค์ของโครงการ/กิจกรรม :

๑. .....

๒. .....

๓. .....

๔. .....

๓. เป้าหมายของโครงการ/กิจกรรม :

๑. .....

๒. .....

๓. .....

๔. .....

๕. .....

๔. วิธีดำเนินการ :

.....

.....

.....

.....

๕. ระยะเวลาในการดำเนินการ :

.....

.....

.....

๖. สถานที่ดำเนินการ :

.....

.....

๗. ผู้รับผิดชอบโครงการ/กิจกรรม :

.....

.....

๘. งบประมาณ :

ขอรับเงินอุดหนุนจากกรมการท่องเที่ยว จำนวนเงิน.....บาท
(.....) รายละเอียดปรากฏใน กสช. ๓

๙. ผลที่คาดว่าจะได้รับจากโครงการนี้ :

๑. .....

๒. .....

๓. .....

๔. .....

(ลงชื่อ) .....ผู้เสนอโครงการ/กิจกรรม
(.....)
ตำแหน่ง.....
(ผู้ขอรับเงินอุดหนุน)

(ลงชื่อ).....ผู้ให้ความเห็นชอบ
(.....)
ตำแหน่ง ผู้อำนวยการกองพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว

(ลงชื่อ).....ผู้อนุมัติโครงการ/กิจกรรม
(.....)
ตำแหน่ง อธิบดีกรมการท่องเที่ยว

หมายเหตุ กรุณาระบุรายละเอียดของการดำเนินงานตามโครงการให้ละเอียด เพื่อให้คณะกรรมการพิจารณาโครงการเห็นชอบกับโครงการที่เสนอของบประมาณ

แบบ กสช. ๓

ประมาณการค่าใช้จ่ายแนบท้าย

ลำดับที่	รายการ/กิจกรรม	จำนวนเงิน
๑		
๒		
๓		
๔		
๕		
รวม		

(ตัวหนังสือ) (.....)

<u>หมายเหตุ</u> กรุณาระบุรายละเอียดค่าใช้จ่ายว่า เงินจำนวนเท่าไร ใช้เพื่อทำอะไร เพื่อที่คณะกรรมการจะได้พิจารณาความเหมาะสม

ลงชื่อ.....
(.....)
ประธานกลุ่มบุคคล/ชุมชน/เครือข่าย/นิติบุคคล
ผู้รับรองประมาณการค่าใช้จ่าย

แบบ กสช. ๔

แนะนำชุมชน

๑. ชื่อกลุ่มบุคคล/ชุมชน/เครือข่าย/นิติบุคคล.....

๒. สถานที่ตั้ง (ที่อยู่สำหรับส่งจดหมาย) .....

.....

๓. - ชื่อผู้นำชุมชน..... ตำแหน่ง.....

หมายเลขโทรศัพท์ติดต่อ.....อีเมล (ถ้ามี).....

- ชื่อผู้ประสานงาน..... ตำแหน่ง.....

หมายเลขโทรศัพท์ติดต่อ.....อีเมล (ถ้ามี).....

๔. ประเภทของชุมชนท่องเที่ยว ☐ ธรรมชาติ ☐ ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม ☐ สิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้น

☐ อื่น ๆ (ระบุ) .....

๕. รวมตัวกันทำการท่องเที่ยวเมื่อ (วัน/เดือน/พ.ศ.).....รวม ..... ปี ..... เดือน

๖. จำนวนสมาชิกที่ร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยว .....คน แบ่งเป็น ชาย.....คน หญิง.....คน

๗. กิจกรรมการท่องเที่ยวที่ให้บริการนักท่องเที่ยว.....

.....

๘. สถานที่ท่องเที่ยวใกล้เคียง (ระยะทางไม่เกิน ๒๐ กิโลเมตร) .....

.....

๙. จำนวนนักท่องเที่ยว (เฉลี่ย) ต่อเดือน ..... คน เดือนที่มีนักท่องเที่ยวมากที่สุด.....

๑๐. จำนวนนักท่องเที่ยวที่รองรับได้มากที่สุดต่อวัน .....

๑๑. จำนวนรายได้จากการท่องเที่ยว (เฉลี่ยทั้งชุมชน) ..... บาท ชุมชนมีการบริหารจัดการรายได้อย่างไร

.....

.....

๑๒. การสนับสนุนที่ได้รับจากกรมการท่องเที่ยว .....

.....

๑๓. รางวัลแห่งความสำเร็จที่ชุมชนได้รับ.....

.....

๑๔. ความมุ่งหวังจากการทำการท่องเที่ยวของคนในชุมชน.....

.....

๑๕. เพราะเหตุใดจึงเลือกทำโครงการนี้.....

.....

๑๖. โครงการ กิจกรรมที่ขอรับการสนับสนุนส่งผลต่อการท่องเที่ยวในชุมชนอย่างไร.....

.....

๑๗. ข้อมูลอื่น ๆ ที่ต้องการให้กรมการท่องเที่ยวรู้จักชุมชนของท่านมากยิ่งขึ้น.....

.....

หมายเหตุ ๑. เอกสารฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อเป็นข้อมูลสนับสนุนการพิจารณาโครงการเท่านั้น
๒. ขอให้แนบแผนที่ตั้งชุมชนประกอบ เพื่ออำนวยความสะดวกแก่คณะกรรมการพิจารณาโครงการ
๓. หากมีหลักฐานประกอบจะได้รับการพิจารณาเป็นพิเศษ

ลงชื่อ.....
(.....)
ประธานกลุ่มบุคคล/ชุมชน/เครือข่าย/นิติบุคคล
ผู้รับรองข้อมูล

แบบ กสช. ๕

รายงานการประชุม

ชื่อกลุ่มบุคคล/ชุมชน/เครือข่าย/นิติบุคคล.....

เมื่อวันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. .....

สถานที่ประชุม .....

.....

กรรมการทั้งหมด ..... คน

ผู้มาประชุม ..... คน

ลำดับที่	ชื่อ – สกุล	ตำแหน่ง/หน่วยงาน	ลายเซ็น	เบอร์โทรศัพท์
๑				
๒				
๓				
๔				
๕				
๖				
๗				
๘				
๙				
๑๐				
๑๑				
๑๒				
๑๓				
๑๔				
๑๕				
๑๖				
๑๗				

ขอรับรองว่า รายชื่อข้างต้นนี้เข้าร่วมประชุมจริง

ลงชื่อ.....

(.....)

ประธานกลุ่มบุคคล/ชุมชน/เครือข่าย/นิติบุคคล

เริ่มประชุม เวลา ..... น.

ระเบียบวาระที่ ๑ <u>เรื่อง ประธานแจ้งเพื่อทราบ</u>

กรมการท่องเที่ยว ได้ตั้งงบประมาณรายจ่าย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ..... หมวดเงินอุดหนุน เพื่ออุดหนุนเครือข่ายการท่องเที่ยวโดยชุมชน

มติที่ประชุม ที่ประชุมรับทราบตามที่ประธานแจ้ง

ระเบียบวาระที่ ๒ <u>เรื่องเพื่อพิจารณา</u>

ที่ประชุมได้พิจารณาโครงการ/กิจกรรมเพื่อขอรับเงินอุดหนุนจากกรมการท่องเที่ยว ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ..... ได้แก่ โครงการ/กิจกรรม .....

มติที่ประชุม

๑) ที่ประชุมมีมติเห็นชอบเป็นเอกฉันท์ให้เสนอโครงการ/กิจกรรมเพื่อขอรับเงินอุดหนุนจากกรมการท่องเที่ยว ประจำปีงบประมาณ พ.ศ..... และมอบหมายให้ ..... เป็นผู้รับผิดชอบ

๒) ที่ประชุมมีมติเป็นเอกฉันท์กำหนดวิธีการดำเนินโครงการ/กิจกรรม (ทำอะไรที่ไหน ทำอย่างไร ระยะเวลาดำเนินการเท่าไร)

- จะดำเนินการทำโครงการ/กิจกรรมชื่อ .....
- โครงการ/กิจกรรม จะดำเนินการที่ .....
- โครงการ/กิจกรรม จะใช้ระยะเวลาดำเนินการโดยประมาณ .....วัน.....เดือน (ไม่เกิน ๑ ปี)

๓) ที่ประชุมมีมติเห็นชอบเป็นเอกฉันท์แต่งตั้งคณะกรรมการรับเงินอุดหนุนจากกรมการท่องเที่ยวและเบิกจ่ายเงินจาก ธนาคาร..... สาขา..... จังหวัด ..... จำนวน ๓ คน ดังนี้

๑. นาย/นาง/นางสาว .....ตำแหน่ง .....
๒. นาย/นาง/นางสาว .....ตำแหน่ง .....
๓. นาย/นาง/นางสาว .....ตำแหน่ง .....

๔) ที่ประชุมมีมติเป็นเอกฉันท์ให้เสนอรายงานผลการดำเนินงานโครงการ/กิจกรรม ..... ให้กรมการท่องเที่ยวทราบหลังจากที่ได้ดำเนินการตามโครงการ/กิจกรรมเสร็จเรียบร้อยแล้ว ว่างบประมาณที่ได้รับนำไปดำเนินการกิจกรรมตามวัตถุประสงค์ของโครงการ/กิจกรรมหรือไม่ เพื่อจะได้เป็นหลักฐานและตรวจสอบจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ระเบียบวาระที่ ๓ <u>เรื่องอื่น ๆ</u>

ประธานฯ ขอสรุปว่า ชุมชนมีความประสงค์ร่วมกันจะจัดทำโครงการ/กิจกรรม ..... และจัดส่งเอกสารดังต่อไปนี้ แก่กรมการท่องเที่ยว

๑. กสช. ๒ - โครงการ/กิจกรรม
๒. กสช. ๓ – ประมาณการค่าใช้จ่ายแนบท้าย
๓. กสช. ๔ - แนะนำชุมชน
๔. กสช. ๕ - รายงานการประชุม
๕. กสช. ๖ - รายชื่อคณะกรรมการ
๖. กสช. ๗ - สำเนาสมุดบัญชีธนาคาร
๗. กสช. ๘ - หนังสือรับรองชุมชน หรือสำเนาใบรับรองมาตรฐานด้านการท่องเที่ยว
๘. เอกสารอื่น ๆ (ถ้ามี)

ที่ประชุม รับทราบตามที่ประธานแจ้ง

ปิดประชุม เวลา ..... น.

(ลงชื่อ) ..... ผู้จดรายงานการประชุม
(.....)
ตำแหน่ง .....

(ลงชื่อ) ..... ผู้ตรวจรายงานการประชุม
(.....)
ตำแหน่ง .....

แบบ กสช. ๖

รายชื่อคณะกรรมการ

รายชื่อคณะกรรมการ กลุ่มบุคคล /ชุมชน /เครือข่าย/นิติบุคคล.....

(ถ้าเขียน กรุณาเขียนตัวบรรจง)

ลำดับที่	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง	ที่อยู่	โทรศัพท์
๑		ประธาน		
๒		รองประธาน		
๓		เลขานุการ		
๔		เหรัญญิก		
๕		กรรมการ		
๖		กรรมการ		
๗				
๘				
๙				
๑๐				
๑๑				
๑๒				
๑๓				
๑๔				
๑๕				
๑๖				
๑๗				
๑๘				
๑๙				
๒๐				

ขอรับรองว่า รายชื่อข้างต้นนี้เป็นกรรมการจริง

ลงชื่อ.....

(.....)

ประธานกลุ่มบุคคล/ชุมชน/เครือข่าย/นิติบุคคล

แบบ กสช. ๗

ตัวอย่างหน้าสำเนาสมุดธนาคาร

ธนาคาร.....

สาขา.....

บัญชีเลขที่ .....-.....-....-.....

ชื่อบัญชี .....

หมายเหตุ กรุณาเปิดบัญชีธนาคารรัฐบาลเท่านั้น ได้แก่ ธนาคารกรุงไทย ธนาคารออมสิน และธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร

แบบ กสช. ๘

หนังสือรับรองการทำงานของผู้ขอรับเงินอุดหนุน

(ชื่อองค์กรพี่เลี้ยง) ..... ในฐานะองค์กรพี่เลี้ยง ขอรับรองว่า (ชื่อผู้ขอรับเงินอุดหนุน)..... สถานที่ตั้งของผู้ขอรับเงินอุดหนุน เลขที่..... หมู่ที่..... ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด ..... มีการรวมตัวกันดำเนินการด้านการท่องเที่ยวชุมชน ต่อเนื่องมาตั้งแต่ วันที่.....เดือน.....พ.ศ..... จนถึงปัจจุบันเป็นระยะเวลา .....ปี..... เดือน ตามที่ผู้ขอรับเงินอุดหนุนได้แจ้งไว้กับกรมการท่องเที่ยวจริง

ให้ไว้ ณ วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ.....

(ลงชื่อ) .....

(.....)

ตำแหน่ง.....

หมายเหตุ ๑. ผู้ลงนามรับรองจะต้องเป็นหัวหน้าส่วนราชการ หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เป็นองค์กรพี่เลี้ยงแนบท้ายระเบียบนี้ หรือผู้ได้รับมอบอำนาจ

๒. ประทับตราส่วนราชการ หรือหน่วยงานที่ให้คำรับรอง

๓. ชื่อผู้ขอรับเงินอุดหนุน หมายถึง กลุ่มบุคคล/ชุมชน/เครือข่าย/นิติบุคคล ตามระเบียบกรมการท่องเที่ยวฯ

๔. ถ้าผู้ขอรับเงินอุดหนุนได้รับมาตรฐานการท่องเที่ยวไทย ของกรมการท่องเที่ยว ให้แนบสำเนาใบรับรองจากกรมการท่องเที่ยว โดยไม่ต้องจัดทำ กสช. ๘

แบบ กสช. ๙

แบบยืนยันการได้รับเงินอุดหนุนของชุมชนท่องเที่ยว
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ._____

ชื่อผู้ได้รับเงินอุดหนุน_____

ชื่อโครงการ_____

ได้รับงบประมาณจำนวน_____บาท (_____)

เพื่อดำเนินงาน_____

_____

_____

_____

_____

<u>หมายเหตุ</u>

๑) ผู้ได้รับเงินอุดหนุนตามหนังสือฉบับนี้ กรุณาปรับปรุงเอกสาร กสช. ๑ ถึง ๓ กลับไปที่
กลุ่มส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวชุมชน กองพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว
กรมการท่องเที่ยว เลขที่ ๑๕๔ ถนนพระรามที่ ๑ แขวงวังใหม่ เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ ๑๐๓๓๐
ภายในวันที่_____

๒) หากมีข้อสงสัย กรุณาติดต่อกลุ่มส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวชุมชน ที่
๒.๑ **ทางไปรษณีย์** :
กลุ่มส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวชุมชน กองพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว
กรมการท่องเที่ยว เลขที่ ๑๕๔ ถนนพระรามที่ ๑ แขวงวังใหม่ เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ ๑๐๓๓๐
๒.๒ **ทางอีเมล** : sitestandards@gmail.com
๒.๓ **ทางเฟสบุ๊ค** : CBT Thailand
๒.๔ **ทางโทรศัพท์/โทรสาร** : ๐ ๒๒๑๙ ๔๐๓๙

แบบ กสช. ๑๐

เลขที่ ...../.....

บันทึกข้อตกลงการรับเงินอุดหนุนจากกรมการท่องเที่ยว

บันทึกนี้ทำขึ้นเพื่อเป็นข้อตกลงในการดำเนินงานโครงการ/กิจกรรมที่ได้รับเงินอุดหนุนจากกรมการท่องเที่ยว ระหว่าง กลุ่มบุคคล/ชุมชน/เครือข่าย/นิติบุคคล ซึ่งต่อไปในบันทึกนี้เรียกว่า "ผู้ได้รับเงินอุดหนุน" โดย.....ฝ่ายหนึ่ง กับ กรมการท่องเที่ยว ซึ่งต่อไปนี้ในบันทึกนี้เรียกว่า "ผู้ให้เงินอุดหนุน" โดย.....อีกฝ่ายหนึ่ง

บันทึกข้อตกลงมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ผู้รับเงินอุดหนุนตกลงจะดำเนินการโครงการ/กิจกรรม..... ซึ่งต่อไปในบันทึกนี้เรียกว่า "โครงการ/กิจกรรม..." ตามที่ผู้ให้เงินอุดหนุน ได้ให้เงินอุดหนุน จำนวนเงิน.....บาท (.....) ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ เป้าหมาย แผนการดำเนินงานของโครงการ/กิจกรรม ตามเอกสารแนบท้ายบันทึกข้อตกลงนี้ ตลอดจนหลักเกณฑ์ เงื่อนไข ตามที่กรมการท่องเที่ยวกำหนด

ข้อ ๒ ผู้รับเงินอุดหนุน ไม่ดำเนินการตามโครงการ/กิจกรรม หรือดำเนินการไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของโครงการ/กิจกรรมและหลักเกณฑ์ เงื่อนไข ที่กำหนด เว้นแต่ การไม่ดำเนินการหรือดำเนินการไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของโครงการ/กิจกรรมนั้น เกิดจากเหตุสุดวิสัย พ้นวิสัย หรือเกิดภัยพิบัติ ซึ่งมิได้เกิดจากการกระทำของผู้รับเงินอุดหนุน หรือดำเนินการแล้วเสร็จยังมีเงินเหลืออยู่ ผู้รับเงินอุดหนุน ยินยอมคืนเงินอุดหนุนที่ได้รับให้แก่ผู้ให้เงินอุดหนุนโดยผู้ให้เงินอุดหนุนมิต้องบอกกล่าวหรือทวงถามเป็นหนังสือแต่อย่างใดและผู้ให้เงินอุดหนุนไม่ต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายใด ๆ ที่เกิดขึ้น

ข้อ ๓ เมื่อดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของโครงการ/กิจกรรมเสร็จเรียบร้อยแล้ว ผู้รับเงินอุดหนุนต้องรายงานผลการดำเนินงานพร้อมรายงานการใช้จ่ายเงินให้ผู้ให้เงินอุดหนุนทราบ ภายใน ๓๐ วัน หลังเสร็จสิ้นโครงการ/กิจกรรม หรือดำเนินการแล้วเสร็จยังมีเงินเหลืออยู่ให้ส่งคืนกรมการท่องเที่ยว หากผู้รับเงินอุดหนุนไม่รายงานผลการดำเนินงาน ผู้ให้เงินอุดหนุนจะไม่พิจารณาสนับสนุนงบประมาณให้ในโอกาสต่อไปอีก

บันทึกข้อตกลงนี้ทำขึ้นเป็นสองฉบับ มีข้อความถูกต้องตรงกัน มอบให้ผู้ให้เงินอุดหนุนหนึ่งฉบับ ผู้ได้รับเงินอุดหนุนหนึ่งฉบับ ทั้งสองฝ่ายได้อ่านและมีความเข้าใจข้อความตามบันทึกข้อตกลงนี้โดยตลอดแล้ว จึงลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

ณ วันที่ .....เดือน..... พ.ศ. .....

(ลงชื่อ) ..... ผู้ให้เงินอุดหนุน (.....) อธิบดีกรมการท่องเที่ยว	(ลงชื่อ) ..... ผู้ได้รับเงินอุดหนุน (.....) ประธานคณะกรรมการ.....
(ลงชื่อ) ..... พยาน (.....) ผู้อำนวยการกองพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว	(ลงชื่อ) ..... พยาน (.....) กรรมการผู้มีชื่อเบิกจ่ายเงิน
(ลงชื่อ) ..... พยาน (.....) หัวหน้ากลุ่มส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวชุมชน	(ลงชื่อ).....พยาน (.....) กรรมการผู้มีชื่อเบิกจ่ายเงิน

หนังสือมอบอำนาจแนบท้ายแบบ กสช.๑๐

ข้าพเจ้าผู้มีนามท้ายหนังสือนี้ ซึ่งเป็นสมาชิกของกลุ่มบุคคล/ชุมชน/เครือข่าย/นิติบุคคล.....
.....ได้มอบอำนาจให้

๑. ชื่อ ..... นามสกุล .....ตำแหน่งประธานคณะกรรมการ

๒. ชื่อ ..... นามสกุล .....ตำแหน่งกรรมการผู้มีชื่อเบิกจ่ายเงิน

๓. ชื่อ ..... นามสกุล .....ตำแหน่งกรรมการผู้มีชื่อเบิกจ่ายเงิน

ลงนามบันทึกข้อตกลงการรับเงินอุดหนุนจากกรมการท่องเที่ยว และขอรับผิดชอบร่วมกัน ทุกประการ

ลงชื่อ..... ผู้มอบอำนาจ
(.....)

ลงชื่อ..... ผู้มอบอำนาจ
(.....)

ลงชื่อ..... ผู้มอบอำนาจ
(.....)

ลงชื่อ..... ผู้มอบอำนาจ
(.....)

ลงชื่อ..... ผู้มอบอำนาจ
(.....)

ลงชื่อ..... ผู้มอบอำนาจ
(.....)

ลงชื่อ..... ผู้มอบอำนาจ
(.....)

(หมายเหตุ รายชื่อสมาชิกอย่างน้อยเจ็ดคนที่ให้ความยินยอมให้ประธานคณะกรรมการ และกรรมการผู้มีชื่อเบิกจ่ายเงินอีกสองคนลงนามในบันทึกข้อตกลง)

แบบ กสช. ๑๒

ใบสำคัญรับเงิน

ที่ .....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า.....บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตำบล.....
อำเภอ.....จังหวัด.....
ได้รับเงินจาก...กรมการท่องเที่ยว.....(ระบุส่วนราชการ) ดังรายการต่อไปนี้

รายการ	จำนวนเงิน		หมายเหตุ
	บาท	สต.	
รวมเป็นเงิน ตัวอักษร (.....บาทถ้วน)			

(ลงชื่อ).....ผู้รับเงิน
( )

(ลงชื่อ).....ผู้จ่ายเงิน
( )

หมายเหตุ ผู้รับเงินหมายถึง ประธานคณะกรรมการของกลุ่มบุคคล/ชุมชน/เครือข่าย/นิติบุคคล

แบบ กสช. ๑๓

ใบมอบอำนาจ

ใบมอบอำนาจเลขที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เรียน หัวหน้ากลุ่มการคลัง

ข้าพเจ้า..... ตำแหน่ง.....

อยู่บ้านเลขที่.....ซอย.....ตำบล / แขวง.....อำเภอ /.....

จังหวัด.....

ขอมอบอำนาจให้.....ตำแหน่งกอง/สำนักงาน.....

อยู่บ้านเลขที่ .....ซอย.....ตำบล / แขวง.....อำเภอ/.....

จังหวัด.....

เป็นผู้รับเงินดังต่อไปนี้ แทนข้าพเจ้า

๑. เงินค่า.....

.....

๒. เงินค่า.....

.....

ทั้งนี้เนื่องจากข้าพเจ้า.....

ในการจ่ายเงินตามใบมอบอำนาจนี้ โปรดจ่ายเช็คในนาม.....

จึงลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

(ลงชื่อ).....ผู้มอบอำนาจ

(.....)

(ลงชื่อ).....ผู้รับมอบ

(.....)

(ลงชื่อ).....พยาน

(.....)

(ลงชื่อ).....พยาน

(.....)

คำอนุมัติ

อนุมัติให้จ่ายเงินตามใบมอบอำนาจนี้ได้

(ลงชื่อ)..... ผู้อนุมัติ

ตำแหน่ง.....

...../...../.....

หมายเหตุ ผู้มอบอำนาจ หมายถึง ประธานคณะกรรมการหรือกรรมการของกลุ่มบุคคล/ชุมชน/เครือข่าย/นิติบุคคล

แบบ กสช. ๑๔

รายงานความก้าวหน้า

โครงการ/กิจกรรมที่ได้รับเงินอุดหนุนจากกรมการท่องเที่ยว

โครงการ/กิจกรรม .....

กลุ่มบุคคล/ชุมชน/เครือข่าย/นิติบุคคล.....

ผลการดำเนินงาน ระหว่าง ..... ถึง ..... (วัน/เดือน/ปี)

๑. งบประมาณ

๑.๑ งบประมาณของโครงการ/กิจกรรมที่ได้รับอุดหนุน ..... บาท

๑.๒ งบประมาณที่ใช้ไปถึงวันที่รายงาน ..... บาท

๑.๓ งบประมาณคงเหลือ ..... บาท

๒. กิจกรรมที่ดำเนินงาน

๒.๑.....

๒.๒ .....

๒.๓ .....

๒.๔ .....

๒.๕ .....

๓. การแก้ไขเปลี่ยนแปลงโครงการ/กิจกรรมที่ได้รับอนุมัติ

☐ ไม่มีการแก้ไข ☐ มีการแก้ไข

๔. การแจ้งขอความเห็นชอบโครงการ/กิจกรรมที่ขอแก้ไข จากกรมการท่องเที่ยว

☐ ได้รับความเห็นชอบ ☐ ไม่ได้ความเห็นชอบ เพราะ .....

๕. ความก้าวหน้าของโครงการ/กิจกรรม

☐ ตามที่กำหนดไว้ ☐ ช้ากว่าตามที่กำหนดไว้ ☐ เร็วกว่าตามที่กำหนดไว้

๖. ผลการดำเนินงาน.....

.....

๗. ปัญหา/อุปสรรคที่ทำให้ดำเนินการช้ากว่าตามที่กำหนดไว้

๗.๑.....

๗.๒ .....

๗.๓ .....

๗.๔ .....

/๘. ข้อเสนอแนะ...

๘. ข้อเสนอแนะ

๘.๑ .....

๘.๒ .....

๘.๓ .....

๘.๔ .....

๘.๕ .....

(ลงชื่อ) ..... ผู้รายงาน
(.....)
ตำแหน่ง .....

(ลงชื่อ) ..... ผู้รับเงินอุดหนุน
(.....)
ตำแหน่ง .....

แบบ กสช. ๑๕

หนังสือรายงานผลการดำเนินงานตามโครงการ/กิจกรรม

เขียนที่ .....

.....

.....

วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. .....

เรื่อง รายงานผลการดำเนินงานโครงการ/กิจกรรม.....

เรียน อธิบดีกรมการท่องเที่ยว

สิ่งที่ส่งมาด้วย รายงานผลการดำเนินงานตามโครงการ/กิจกรรมที่ขอรับเงินอุดหนุนจากกรมการท่องเที่ยว
จำนวน ๑ ฉบับ

ตามที่ กลุ่มบุคคล/ชุมชน/เครือข่าย/นิติบุคคล .....
ได้รับ เงินอุดหนุน จากกรมการท่องเที่ยว เพื่อดำเนินการ โครงการ/กิจกรรม.....
จำนวนเงิน .....บาท (.....) ไปแล้ว นั้น

บัดนี้ กลุ่มบุคคล/ชุมชน/เครือข่าย/นิติบุคคล .....
ขอส่งรายงานผลการดำเนินงานตามโครงการ/กิจกรรมที่ได้รับเงินอุดหนุนจากกรมการท่องเที่ยวพร้อมรายงานผลการใช้จ่ายเงิน รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วยนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) .....
(.....)
ตำแหน่ง .....

แบบ กสช. ๑๖

รายงานผลการดำเนินงานตามโครงการ/กิจกรรมที่ได้รับเงินอุดหนุน
จากกรมการท่องเที่ยว

โครงการ/กิจกรรม .....

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. .....

รายงาน ณ วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. .....

๑. ชื่อโครงการ/กิจกรรม .....

๒. ชื่อกลุ่มบุคคล/ชุมชน/เครือข่าย/นิติบุคคล.....

๓. งบประมาณที่ได้รับ ..... บาท

☐ กลุ่มบุคคล/ชุมชน/เครือข่าย/นิติบุคคล .....
ได้ดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของโครงการ/กิจกรรม โดยเริ่มดำเนินการเมื่อวันที่.....เดือน..... พ.ศ. .....
และเสร็จสิ้นเรียบร้อยแล้ว เมื่อวันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. ..... โดยได้ถือปฏิบัติตามระเบียบกรมการท่องเที่ยว จึงขอส่งรายงานผลดำเนินการ และรายงานผลการเงินโครงการ/กิจกรรมที่ได้รับเงินอุดหนุนจากกรมการท่องเที่ยว มาพร้อมหนังสือนี้ เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องตรวจสอบต่อไป

☐ กลุ่มบุคคล/ชุมชน/เครือข่าย/นิติบุคคล .....
ไม่สามารถดำเนินการตามโครงการ/กิจกรรมที่ขอรับเงินอุดหนุนจากกรมการท่องเที่ยว ได้เพราะเหตุผลดังนี้

๑. .....

๒. .....

๓. .....

และขอจัดส่งเงินพร้อมหลักฐานที่เกี่ยวข้องมาพร้อมหนังสือนี้เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องตรวจสอบต่อไป

(ลงชื่อ) ..... ผู้รายงาน
(.....)
ตำแหน่ง .....

(ลงชื่อ) ..... ผู้รับเงินอุดหนุน
(.....)
ตำแหน่ง .....

รายงานข้อมูลนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวโดยชุมชน

ชื่อชุมชน.....

ที่ตั้งเลขที่.....หมู่ที่.....ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....

ข้อมูลเดือน ..... พ.ศ. .....

วันที่	จำนวนนักท่องเที่ยว		รายได้จากการท่องเที่ยว	ประเภทนักท่องเที่ยว	ระยะเวลาท่องเที่ยว		หมายเหตุ
	ชาวไทย	ต่างชาติ			๑ วัน	๒ วันขึ้นไป	

หมายเหตุ ประเภทนักท่องเที่ยว คือ ๑. นักท่องเที่ยวทั่วไป ๒ กลุ่มศึกษาดูงาน ๓. กลุ่มครอบครัว

ลงชื่อ.....

(.....)

ประธานกลุ่มบุคคล/ชุมชน/เครือข่าย/นิติบุคคล

ผู้ให้ข้อมูล

แบบ กสช. ๑๘

หนังสือยินยอมให้ใช้สถานที่ (สถานที่ของรัฐหรือที่สาธารณประโยชน์)

เขียนที่ .....

วันที่ .....

ข้าพเจ้า ..... ตำแหน่ง .....
หน่วยงาน ..... ที่ตั้งเลขที่ ..... หมู่ที่ .....
ตรอก/ซอย ..... ถนน ..... ตำบล/แขวง .....
อำเภอ/เขต ..... จังหวัด ..... (พร้อมแนบสำเนาบัตรประชาชนหรือบัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐ)

หนังสือฉบับนี้ออกให้ไว้เพื่อแสดงว่า (ชื่อหน่วยงาน).....
ยินยอมให้ (กลุ่มบุคคล/ชุมชน/เครือข่าย/นิติบุคคล) .....
ซึ่งได้รับเงินอุดหนุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยชุมชนจากกรมการท่องเที่ยว ในปีงบประมาณ พ.ศ. .....
ใช้พื้นที่บริเวณ .....
ซึ่งอยู่ในความดูแลของ (ชื่อหน่วยงาน) .....เพื่อ.....
เพื่อให้(กลุ่มบุคคล/ชุมชน/เครือข่าย/นิติบุคคล) .....
ได้ใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ของการได้รับเงินอุดหนุน เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า ..... ปี
ตั้งแต่ วัน/เดือน/ปี .....ถึง วัน/เดือน/ปี.....จึงลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

ลงชื่อ ..... ผู้ให้การยินยอม
(.....)

ลงชื่อ ..... พยาน
(.....)

ลงชื่อ ..... พยาน
(.....)

แบบ กสช. ๑๙

หนังสือยินยอมให้ใช้สถานที่ (สถานที่ของเอกชน)

เขียนที่ .....

วันที่ .....

ข้าพเจ้า .....

บ้านเลขที่ ..... หมู่ที่ ..... ตรอก/ซอย ..... ถนน .....

ตำบล/แขวง ..... อำเภอ/เขต ..... จังหวัด .....

รายละเอียด ปรากฏตามสำเนาบัตรประชาชนที่แนบมาพร้อมนี้ ออกหนังสือฉบับนี้ให้ไว้เพื่อแสดงว่า ข้าพเจ้ายินยอมให้ (กลุ่มบุคคล/ชุมชน/เครือข่าย/นิติบุคคล) .... ซึ่งได้รับเงินอุดหนุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยชุมชน จากกรมการท่องเที่ยว ในปีงบประมาณ พ.ศ. ..... ใช้พื้นที่บริเวณ..... ซึ่งอยู่ในความครอบครองของข้าพเจ้า เพื่อให้(กลุ่มบุคคล/ชุมชน/เครือข่าย/นิติบุคคล)ได้ใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ของการให้เงินอุดหนุนเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า ..... ปี ตั้งแต่ วัน/เดือน/ปี..... ถึง วัน/เดือน/ปี.....จึงลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

ลงชื่อ ..... ผู้ให้การยินยอม
(.....)

ลงชื่อ ..... พยาน
(.....)

ลงชื่อ ..... พยาน
(.....)

แบบ กสช.๒๐

หนังสือยินยอมให้ใช้สถานที่ (สถานที่ของรัฐหรือที่สาธารณประโยชน์)

เขียนที่ .....

วันที่ .....

ข้าพเจ้า ..... ตำแหน่ง .....
หน่วยงาน ..... ที่ตั้งเลขที่ ..... หมู่ที่ .....
ตรอก/ซอย ..... ถนน ..... ตำบล/แขวง .....
อำเภอ/เขต ..... จังหวัด ..... (พร้อมแนบสำเนาบัตรประชาชนหรือบัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐ)

หนังสือฉบับนี้ออกให้ไว้เพื่อแสดงว่า (ชื่อหน่วยงาน).....
ยินยอมให้ (กลุ่มบุคคล/ชุมชน/เครือข่าย/นิติบุคคล) .....
ซึ่งได้รับเงินอุดหนุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยชุมชน จากกรมการท่องเที่ยว ในปีงบประมาณ พ.ศ. .....
ใช้พื้นที่บริเวณ .....
ซึ่งอยู่ในความดูแลของ (ชื่อหน่วยงาน) .....เพื่อ.....
เพื่อให้(กลุ่มบุคคล/ชุมชน/เครือข่าย/นิติบุคคล) .....
ได้ใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ของการได้รับเงินอุดหนุน เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า ..... ปี
ตั้งแต่ วัน/เดือน/ปี.....ถึง วัน/เดือน/ปี.....จึงลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

ลงชื่อ ..... ผู้ให้การยินยอม
(.....)

ลงชื่อ ..... พยาน
(.....)

ลงชื่อ ..... พยาน
(.....)

แบบ กสช.๒๑

หนังสือยินยอมให้ใช้สถานที่ (สถานที่ของเอกชน)

เขียนที่ .....

วันที่ .....

ข้าพเจ้า .....

บ้านเลขที่..... หมู่ที่ ..... ตรอก/ซอย ..... ถนน .....

ตำบล/แขวง ..... อำเภอ/เขต ..... จังหวัด .....

รายละเอียด ปรากฏตามสำเนาบัตรประชาชนที่แนบมาพร้อมนี้ ออกหนังสือฉบับนี้ให้ไว้เพื่อแสดงว่า ข้าพเจ้ายินยอมให้ (กลุ่มบุคคล/ชุมชน/เครือข่าย/นิติบุคคล) .... ซึ่งได้รับเงินอุดหนุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยชุมชน จากกรมการท่องเที่ยว ในปีงบประมาณ พ.ศ. ..... ใช้พื้นที่บริเวณ..... ซึ่งอยู่ในความครอบครองของข้าพเจ้า เพื่อให้(กลุ่มบุคคล/ชุมชน/เครือข่าย/นิติบุคคล)ได้ใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ของการให้เงินอุดหนุนเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า ..... ปี ตั้งแต่ วัน/เดือน/ปี..... ถึง วัน/เดือน/ปี..... จึงลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

ลงชื่อ ..... ผู้ให้การยินยอม
(.....)

ลงชื่อ ..... พยาน
(.....)

ลงชื่อ ..... พยาน
(.....)

แผนการจัดการทรัพย์สิน

๑. กลุ่มบุคคล/ชุมชน/เครือข่าย/นิติบุคคล.....

๒. โครงการ/กิจกรรม.....

๓. ประเภททรัพย์สิน.....

๔. จำนวน..... ราคาต่อหน่วย.....

๕. สถานที่จัดเก็บ.....

๖. บุคคลผู้ดูแลทรัพย์สิน.....

๗. ใช้ทรัพย์สินเพื่อจุดประสงค์ใด.....

.....

.....

๘. ค่าเช่าทรัพย์สิน แบ่งเป็น (กรอกตามที่ให้เช่า)

๘.๑ .....บาท/ชั่วโมง

๘.๒ .....บาท/วัน

๘.๓ .....บาท/ครั้ง (กรณีเหมาจ่าย)

๙. บุคคลผู้จัดเก็บรายได้.....

๑๐. วิธีการบริหารจัดการรายได้

๑๐.๑ รายได้จากการให้เช่าทรัพย์สินนำไปใช้ประโยชน์กับกลุ่มบุคคล/ชุมชน/เครือข่าย/นิติบุคคล อย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

.....

๑๐.๒ แผนการบำรุงรักษา/ซ่อมแซม

.....

.....

.....

.....

.....

รายชื่อองค์กรพี่เลี้ยง

แนบท้ายระเบียบกรมการท่องเที่ยว

ว่าด้วยการขอรับเงินงบประมาณ งบเงินอุดหนุนทั่วไปด้านการท่องเที่ยวโดยชุมชน พ.ศ. ๒๕๖๐

๑. หน่วยงานของรัฐ และสถาบันการศึกษาภาครัฐและภาคเอกชน

หน่วยงานในสังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

- สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.)

หน่วยงานในสังกัดกระทรวงมหาดไทย

- ที่ว่าการอำเภอ
- องค์การบริหารส่วนจังหวัด
- องค์การบริหารส่วนตำบล
- สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอ/จังหวัด
- เทศบาล

หน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม

- กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม

หน่วยงานในสังกัดกระทรวงพาณิชย์

- สำนักงานพาณิชย์จังหวัด

หน่วยงานในสังกัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

- กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ

หน่วยงานในสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี

- สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.)
- สำนักงานกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ
- สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ

หน่วยงานในสังกัดกระทรวงวัฒนธรรม

- กรมส่งเสริมวัฒนธรรม
- กรมศิลปากร

หน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- เกษตรและสหกรณ์อำเภอ/จังหวัด
- กรมส่งเสริมการเกษตร

หน่วยงานสังกัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม

- สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด
- กรมป่าไม้
- กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช
- องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้

หน่วยงานสังกัดกระทรวงการคลัง

- ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธกส.)

หน่วยงานในสังกัดกรุงเทพมหานคร

- สำนักวัฒนธรรม กีฬาและการท่องเที่ยว กรุงเทพมหานคร
- สำนักงานเขต

สถาบันการศึกษาภาครัฐและภาคเอกชน

- วิทยาลัยชุมชน

๒. องค์การมหาชน

- องค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (องค์การมหาชน)
- สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน (พอช.)

๓. องค์กรเอกชนเพื่อการพัฒนา

- มูลนิธิสถาบันการท่องเที่ยวโดยชุมชน (CBT – i)
- สถาบันคีนันแห่งเอเชีย
- องค์การกองทุนสัตว์ป่าโลกสากล (WWF)
- ธนาคารเพื่อความร่วมมือระหว่างประเทศแห่งญี่ปุ่น (JBIC)

****

ที่ มท ๐๘๑๐.๖/ว ๘๔๖

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๕ พฤษภาคม ๒๕๖๐

เรื่อง แจ้งประกาศสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์การสนับสนุนและส่งเสริมศูนย์พัฒนาและฟื้นฟูคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุและคนพิการ พ.ศ. ๒๕๖๐

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ ที่ สปสช.๓.๖๕/ว ๘ ลงวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๖๐ จำนวน ๑ ชุด

ด้วยสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติแจ้งว่า ได้ออกประกาศ เรื่อง หลักเกณฑ์การสนับสนุนและส่งเสริมศูนย์พัฒนาและฟื้นฟูคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุและคนพิการ พ.ศ. ๒๕๖๐ โดยมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๖๐ เป็นต้นไป รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นพิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อให้การดำเนินการตามประกาศสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์การสนับสนุนและส่งเสริมศูนย์พัฒนาและฟื้นฟูคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุและคนพิการ พ.ศ. ๒๕๖๐ เป็นไปด้วยความเรียบร้อย จึงขอให้จังหวัดแจ้งประกาศดังกล่าวให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่งทราบและดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายธนา ยั้นตรโกวิท)
รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

กองพัฒนาและส่งเสริมการบริหารงานท้องถิ่น
ส่วนส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และคุณภาพชีวิต
โทร ๐-๒๒๔๑-๙๐๐๐ ต่อ ๔๑๓๑,๔๑๓๕
โทรสาร ต่อ ๔๓๐๑

สปสช.
สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ

สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ
๑๒๐ หมู่ ๓ ชั้น ๒-๔ อาคารรวมหน่วยงานราชการ " ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ ๘๐ พรรษา ๕ ธันวาคม
ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ ๑๐๒๑๐ โทรศัพท์ ๐๒ ๑๔๑ ๔๐๐๐ โทรสาร ๐๒ ๑

ที่ สปสช. ๓.๖๕ /ว.๘

๒ มีนาคม ๒๕๖๐

เรื่อง แจ้งประกาศสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์การสนับสนุนและส่งเสริมศูนย์พัฒนาและฟื้นฟูคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุและคนพิการ พ.ศ. ๒๕๖๐

เรียน อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สิ่งที่ส่งมาด้วย ประกาศสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์การสนับสนุนและส่งเสริมศูนย์พัฒนาและฟื้นฟูคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุและคนพิการ พ.ศ. ๒๕๖๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๑ และมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๕ ประกอบข้อ ๗ (๓) และข้อ ๑๔ ของประกาศคณะกรรมการหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ เรื่อง การกำหนดหลักเกณฑ์เพื่อสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดำเนินงานและบริหารจัดการกองทุนหลักประกันสุขภาพในระดับท้องถิ่นหรือพื้นที่ พ.ศ.๒๕๕๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ จึงออกประกาศ เรื่อง หลักเกณฑ์การสนับสนุนและส่งเสริมศูนย์พัฒนาและฟื้นฟูคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุและคนพิการ พ.ศ. ๒๕๖๐ โดยมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๖๐ เป็นต้นไป นั้น

ในการนี้ สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ จึงขอแจ้งประกาศสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์การสนับสนุนและส่งเสริมศูนย์พัฒนาและฟื้นฟูคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุและคนพิการ พ.ศ. ๒๕๖๐ รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและขอความร่วมมือพิจารณาสนับสนุนการดำเนินงานของศูนย์พัฒนาและฟื้นฟูคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุและคนพิการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป จะเป็นพระคุณ

ขอแสดงความนับถือ

(นายชูชัย ศรชำนิ)
รองเลขาธิการ รักษาการแทน
เลขาธิการสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ

สำนักสนับสนุนระบบบริการสุขภาพชุมชน
ผู้ประสานงาน นางศศิธร ไชยสิทธิพร
โทร ๐๒ ๑๔๑ ๔๑๙๐
โทรสาร ๐๒ ๑๔๓ ๙๗๓๐

ประกาศสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ

เรื่อง หลักเกณฑ์การสนับสนุนและส่งเสริมศูนย์พัฒนาและฟื้นฟูคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุและคนพิการ

พ.ศ. ๒๕๖๐

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์การสนับสนุนและส่งเสริมกิจกรรมของศูนย์พัฒนาและฟื้นฟูคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุและคนพิการ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๑ และมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๕ ประกอบข้อ ๗(๓) และข้อ ๑๔ ของประกาศคณะกรรมการหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ เรื่อง การกำหนดหลักเกณฑ์เพื่อสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินงานและบริหารจัดการกองทุนหลักประกันสุขภาพในระดับท้องถิ่นหรือพื้นที่ พ.ศ.๒๕๕๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ จึงออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ศูนย์พัฒนาและฟื้นฟูคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุและคนพิการ หรือศูนย์ชื่ออื่นที่ดำเนินกิจกรรมเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุและคนพิการในชุมชน ที่มีสิทธิขอรับการสนับสนุนค่าใช้จ่ายเพื่อดำเนินกิจกรรมการสร้างเสริมสุขภาพ การป้องกันโรค การฟื้นฟูสมรรถภาพ และการรักษาพยาบาลระดับปฐมภูมิเชิงรุก ต้องเป็นศูนย์ที่มีคุณลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดตั้งและกำกับ หรือดำเนินการโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือหน่วยงานของรัฐ

(๒) บริหารจัดการโดยคณะกรรมการ ซึ่งอาจบริหารเป็นอิสระจากหน่วยงานที่จัดตั้งหรือดำเนินการก็ได้ ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการมีองค์ประกอบจากภาคส่วนต่างๆ ในท้องถิ่นหรือพื้นที่ เช่น บุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เจ้าหน้าที่สาธารณสุข อาสาสมัคร ผู้สูงอายุ คนพิการ ผู้ทรงคุณวุฒิ เป็นต้น

(๓) มีที่ทำการหรือสถานที่ติดต่อ เพื่ออำนวยความสะดวกในการติดต่อประสานงาน

ข้อ ๒ กรณีศูนย์ตามข้อ ๑ ขอรับการสนับสนุนค่าใช้จ่ายเพื่อจัดบริการดูแลระยะยาวด้านสาธารณสุขสำหรับผู้สูงอายุที่มีภาวะพึ่งพิงตามข้อ ๗/๑ ของประกาศคณะกรรมการหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ เรื่อง การกำหนดหลักเกณฑ์เพื่อสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินงานและบริหารจัดการกองทุนหลักประกันสุขภาพในระดับท้องถิ่นหรือพื้นที่ พ.ศ.๒๕๕๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม นอกจากมีคุณลักษณะตามข้อ ๑ แล้ว ต้องมีคุณลักษณะเพิ่มเติม ดังต่อไปนี้

/(๑) มีผู้จัดการ...

(๑) มีผู้จัดการระบบการดูแลระยะยาวด้านสาธารณสุข หรือเจ้าหน้าที่สาธารณสุขของหน่วยบริการหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความรู้ในการจัดทำแผนการดูแลรายบุคคล มาช่วยปฏิบัติงานเป็นผู้จัดการระบบตามความเหมาะสม

(๒) มีผู้ช่วยเหลือดูแลผู้สูงอายุที่มีภาวะพึ่งพิง ในการให้บริการดูแลตามแผนการดูแลรายบุคคล

ทั้งนี้ ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะอนุกรรมการสนับสนุนการจัดบริการดูแลระยะยาวสำหรับผู้สูงอายุที่มีภาวะพึ่งพิงให้เข้าร่วมจัดบริการดูแลระยะยาวด้านสาธารณสุขสำหรับผู้สูงอายุที่มีภาวะพึ่งพิง เว้นแต่ ศูนย์ที่จัดตั้งโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ข้อ ๓ กรณีศูนย์ตามข้อ ๑ ขอรับการสนับสนุนค่าใช้จ่ายตามข้อ ๗(๓) ของประกาศคณะกรรมการหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ เรื่อง การกำหนดหลักเกณฑ์เพื่อสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินงานและบริหารจัดการกองทุนหลักประกันสุขภาพในระดับท้องถิ่นหรือพื้นที่ พ.ศ. ๒๕๕๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เพื่อจัดบริการดูแลระยะยาวด้านสาธารณสุขสำหรับผู้สูงอายุที่มีภาวะพึ่งพิง ต้องมีคุณลักษณะเพิ่มเติมตามข้อ ๒ (๑) และ (๒) ด้วย

ข้อ ๔ ให้ศูนย์ที่ได้รับการสนับสนุนค่าใช้จ่าย ตามข้อ ๒ หรือ ข้อ ๓ แล้วแต่กรณี มีหน้าที่

(๑) ดำเนินงานตามแผนงานหรือโครงการหรือกิจกรรมหรือแผนการดูแลรายบุคคลที่คณะกรรมการกองทุนอนุมัติ

(๒) จัดทำบัญชีพร้อมจัดเก็บหลักฐานการรับเงิน การจ่ายเงิน เพื่อรับการตรวจสอบ

ข้อ ๕ บรรดาหลักเกณฑ์ แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการสนับสนุนและส่งเสริมศูนย์พัฒนาและฟื้นฟูคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุและคนพิการที่ออกโดยสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ ขัดหรือแย้งกับประกาศนี้ ให้ใช้ความในประกาศนี้บังคับแทน

ข้อ ๖ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๖๐

(นายชูชัย ศรชำนิ)
รองเลขาธิการ รักษาการแทน
เลขาธิการสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ

ด่วนที่สุด

ที่ มท ๐๘๑๐.๕/ว ๑๓๖๙

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๗ กรกฎาคม ๒๕๖๐

เรื่อง แจ้งการมีผลบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ. ๒๕๖๐

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือกระทรวงสาธารณสุข ด่วนที่สุด ที่ สธ ๐๔๔๒.๔/ว ๔๔๓
ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๖๐ จำนวน ๑ ชุด

ด้วยกระทรวงสาธารณสุข แจ้งว่า พระราชบัญญัติควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ. ๒๕๖๐ ได้ผ่านความเห็นชอบจากสภานิติบัญญัติแห่งชาติเพื่อประกาศใช้เป็นกฎหมาย และลงประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๔ ตอนที่ ๓๙ ก เมื่อวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๐ โดยมีเจตนารมณ์เพื่อกำหนดมาตรการควบคุมและป้องกันการแพร่หลายของผลิตภัณฑ์ยาสูบและยกระดับการคุ้มครองสุขภาพอนามัยของประชาชน โดยเฉพาะเด็กและเยาวชนซึ่งเป็นทรัพยากรที่สำคัญของชาติให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น รวมทั้งให้สอดคล้องกับกรอบอนุสัญญาว่าด้วยการควบคุมยาสูบขององค์การอนามัยโลก (WHO – Framework Convention on Tobacco Control) ซึ่งประเทศไทยลงสัตยาบันเข้าร่วมเป็นรัฐภาคี

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นพิจารณาแล้ว เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมและสร้างความเข้าใจในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ. ๒๕๖๐ จึงขอให้จังหวัดแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทราบและถือปฏิบัติต่อไป ทั้งนี้ สามารถดาวน์โหลดพระราชบัญญัติดังกล่าวและข้อมูลต่างๆ เพิ่มเติมได้ที่เว็บไซต์สำนักควบคุมการบริโภคยาสูบ http://btc.ddc.moph.go.th และเว็บไซต์ของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น หัวข้อ “หนังสือราชการ”

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายธนา ยันตรโกวิท)
รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

กองพัฒนาและส่งเสริมการบริหารงานท้องถิ่น
ส่วนส่งเสริมการสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม
โทรศัพท์/โทรสาร ๐-๒๒๔๑-๙๐๐๐ ต่อ ๒๑๑๔

ด่วนที่สุด

ที่ สธ ๐๔๔๒.๔/ว ๔๔๓

กระทรวงสาธารณสุข
ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๒๖ มิถุนายน ๒๕๖๐

เรื่อง แจ้งการมีผลบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ. ๒๕๖๐

เรียน อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. พระราชบัญญัติควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ. ๒๕๖๐ จำนวน ๑ เล่ม
๒. สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ. ๒๕๖๐ จำนวน ๒ แผ่น

ด้วยพระราชบัญญัติควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ. ๒๕๖๐ ได้ผ่านความเห็นชอบจากสภานิติบัญญัติแห่งชาติเพื่อประกาศใช้เป็นกฎหมาย และลงประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๔ ตอนที่ ๓๙ ก เมื่อวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๐ โดยมีเจตนารมณ์เพื่อกำหนดมาตรการควบคุมและป้องกันการแพร่หลายของผลิตภัณฑ์ยาสูบ และยกระดับการคุ้มครองสุขภาพอนามัยของประชาชนโดยเฉพาะเด็กและเยาวชนซึ่งเป็นทรัพยากรที่สำคัญของชาติ ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น รวมทั้งให้สอดคล้องกับกรอบอนุสัญญาว่าด้วยการควบคุมยาสูบขององค์การอนามัยโลก (WHO - Framework Convention on Tobacco Control) ซึ่งประเทศไทยลงสัตยาบันเข้าร่วมเป็นรัฐภาคี

เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมและสร้างความเข้าใจในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งจะมีผลบังคับใช้ในวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๖๐ กระทรวงสาธารณสุข จึงขอส่งพระราชบัญญัติควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ. ๒๕๖๐ พร้อมทั้งขอความอนุเคราะห์เผยแพร่ไปยังหน่วยงานในสังกัดได้ทราบ และถือปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ. ๒๕๖๐ รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ทั้งนี้ สามารถดาวน์โหลดพระราชบัญญัติฯ ดังกล่าว และข้อมูลต่างๆ เพิ่มเติมได้ที่ เว็บไซต์สำนักควบคุมการบริโภคยาสูบ (http://btc.ddc.moph.go.th)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และให้ความอนุเคราะห์เผยแพร่พระราชบัญญัติฯ ให้หน่วยงานในสังกัดได้ทราบ และถือปฏิบัติต่อไปด้วย จะเป็นพระคุณ

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุวรรณชัย วัฒนายิ่งเจริญชัย)
รองปลัดกระทรวงสาธารณสุข
หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านพัฒนาการสาธารณสุข

กรมควบคุมโรค
สำนักควบคุมการบริโภคยาสูบ
โทร. ๐ ๒๕๘๐ ๙๒๖๔
โทรสาร ๐ ๒๕๘๐ ๙๓๐๗

สาระสำคัญพระราชบัญญัติควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ. 2560

มีผลบังคับใช้ 4 กรกฎาคม 2560 เป็นต้นไป

เป็นการปรับปรุงจากกฎหมายสองฉบับเดิม คือ พระราชบัญญัติควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ. 2535 และพระราชบัญญัติคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่ พ.ศ. 2535 ซึ่งใช้บังคับมาถึง 25 ปี ให้มีความทันสมัยและสอดคล้องกับสภาพปัญหาในปัจจุบัน โดยจะมีผลใช้บังคับเมื่อพ้น 90 วัน นับจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา (ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 5 เมษายน 2560) โดยมีสาระสำคัญที่เปลี่ยนแปลงและเพิ่มเติมดังนี้

- กำหนดโครงสร้างและกลไกคณะกรรมการควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบแห่งชาติ (คยบช.) โดยมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขเป็นประธาน เพื่อเป็นกลไกขับเคลื่อนการดำเนินงานควบคุมยาสูบของประเทศ
- เสริมกลไกการดำเนินงานควบคุมยาสูบระดับพื้นที่ให้ชัดเจน เข้มแข็ง และเป็นรูปธรรม โดยกำหนดโครงสร้างคณะกรรมการควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบจังหวัด ซึ่งมีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธาน และคณะกรรมการควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบกรุงเทพมหานคร มีผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครเป็นประธาน โดยเน้นการขับเคลื่อนงานแบบมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน และเพื่อความต่อเนื่องในการดำเนินงาน จึงกำหนดให้ต้องมีการประชุมคณะกรรมการอย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง
- **ห้าม**ขาย หรือให้ผลิตภัณฑ์ยาสูบแก่บุคคลที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี
- **ห้าม**ใช้ จ้าง วาน หรือยินยอมให้บุคคลอายุต่ำกว่า 18 ปีขายผลิตภัณฑ์ยาสูบ
- **ห้าม**ขายปลีกในลักษณะดังต่อไปนี้ ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ การขายโดยแสดงการลดราคา การแจกแถมหรือแลกเปลี่ยน การเร่ขาย การชิงโชค การเสนอให้สิทธิประโยชน์ การแสดงราคา ณ จุดขาย ในลักษณะจูงใจให้บริโภค และการแจกจ่ายในลักษณะเป็นตัวอย่างหรือทำให้แพร่หลาย

1

ห้ามขายบลิตภัณฑ์ยาสูบในวัด สถานที่ปฏิบัติพิธีกรรมทางศาสนาทุกศาสนา สถานพยาบาล โรงพยาบาล สถานบริการสาธารณสุข ร้านขายยา โรงเรียน สถานศึกษาทุกระดับ สวนสาธารณะ สวนสัตว์ และสวนสนุก

ห้ามโฆษณาหรือสื่อสารการตลาดบลิตภัณฑ์ยาสูบในทุกรูปแบบ เช่น ใช้พริตตี้ส่งเสริมการขาย

ห้ามแสดงชื่อหรือเครื่องหมายของบลิตภัณฑ์ยาสูบ ของผู้บลิตหรือผู้นำเข้า ในสิ่งพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ ภาพยนตร์ การประกวด การแข่งขัน หรือนำไปแสดงบนบลิตภัณฑ์อื่นใดที่ไม่ใช่บลิตภัณฑ์ยาสูบ และห้ามผู้ใดนำเข้าเพื่อขายหรือ โฆษณาบลิตภัณฑ์ที่มีเครื่องหมายดังกล่าว

ห้ามผู้ประกอบการธุรกิจบลิตภัณฑ์ยาสูบทำกิจกรรม CSR จุปถัมภ์ บุคคลหรือองค์กรไม่ว่าภาครัฐหรือเอกชน เพื่อสร้างภาพลักษณ์บลิตภัณฑ์ยาสูบ หรือสร้างภาพลักษณ์ต่อตัวผู้บลิต ผู้นำเข้าบลิตภัณฑ์ยาสูบ หรือเพื่อส่งบลต่อการแทรกแซงนโยบายการควบคุมหรือโฆษณาหรือส่งเสริมการบริโภคบลิตภัณฑ์ยาสูบ

ห้ามผู้ขายบลิกแสดงหรือยินยอมให้มีการแสดงบลิตภัณฑ์ยาสูบ ณ สถานที่ขายบลิก (ตั้งวางโชว์บลิตภัณฑ์ยาสูบ หรือบุหรี่ ณ จุดขายให้ผู้บริโภคหรือประชาชนมองเห็น)

ห้ามแบ่งซองขายบุหรี่ซิกาแรตเป็นรายมวน (บุหรี่ซิกาแรตต้องขายทั้งซอง)

ผู้บลิตหรือผู้นำเข้าบลิตภัณฑ์ยาสูบทุกราย ต้องแจ้งรายการส่วนประกอบและสารที่เกิดจากการเผาไหม้ และส่งตัวอย่างบลิตภัณฑ์ยาสูบให้กระทรวงสาธารณสุขดำเนินการตรวจสอบและเปิดเผยต่อสาธารณชน

ผู้บลิตหรือผู้นำเข้าบลิตภัณฑ์ยาสูบทุกราย ต้องดำเนินการให้บลิตภัณฑ์ยาสูบ และหีบห่อของบลิตภัณฑ์ยาสูบแต่ละประเภท มีขนาด สี สัญลักษณ์ ฉลาก ลักษณะการแสดงเครื่องหมายการค้า รูปภาพ และข้อความ ตามที่กฎหมายกำหนด

ผู้ฝ่าฝืน**สูบบุหรี่ในเขตปลอดบุหรี่** มีโทษปรับไม่เกิน 5,000 บาท

เจ้าของสถานที่ ผู้จัดการ หรือผู้รับผิดชอบสถานที่สาธารณะที่เป็นเขตปลอดบุหรี่ มีหน้าที่ประชาสัมพันธ์ แจ้งเตือน ควบคุม ดูแล ห้ามปราม เพื่อไม่ให้มีการสูบบุหรี่ในเขตปลอดบุหรี่นั้น หากฝ่าฝืนไม่ดำเนินการมีโทษปรับไม่เกิน 3,000 บาท

กลุ่มพัฒนาและบังคับใช้กฎหมาย
สำนักควบคุมการบริโภคยาสูบ กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข
โทร 02- 580-9264 http://btc.ddc.moph.go.th

2

ส่วนที่สุด

ที่ มท ๐๘๑๐.๘/ว๑๓๘๓

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๑๑ กรกฎาคม ๒๕๖๐

เรื่อง การเรียกหลักฐานเอกสารประกอบการขอรับบริการจากรัฐ

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

อ้างถึง หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๙๒.๔/ว ๓๑๔ ลงวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๓๐๙/ว ๒๘๗๗ ลงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๖๐ จำนวน ๑ ชุด

ตามที่พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ ได้กำหนดให้การตรวจสอบคำขอเอกสารการบันทึกความบกพร่อง การขอรับเอกสารเพิ่มเติม การคืนคำขอ การแจ้งเหตุความล่าช้า อันมีผลเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานของพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับคำขอ โดยตรงตามมาตรา ๘ มาตรา ๙ และมาตรา ๑๐ และหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ได้มีคำสั่ง ที่ ๒๑/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๖๐ เรื่อง การแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายเพื่ออำนวยความสะดวกในการประกอบธุรกิจ โดยในข้อ ๑๗ บัญญัติว่า “ในกรณีที่กฎหมาย กฎ หรือระเบียบใดกำหนดให้ผู้ขอรับอนุมัติ อนุญาต หรือใบอนุญาต หรือผู้ยื่นขอจดทะเบียนหรือจดแจ้ง หรือผู้แจ้ง ต้องใช้เอกสารที่ทางราชการออกให้แก่ผู้นั้น เพื่อประกอบการพิจารณาหรือดำเนินการ ให้เป็นหน้าที่ของผู้มีอำนาจอนุมัติ อนุญาต ออกใบอนุญาต รับจดทะเบียน รับจดแจ้ง หรือรับแจ้งนั้น ที่จะต้องดำเนินการให้หน่วยงานที่ออกเอกสารราชการเช่นว่านั้นส่งข้อมูลหรือสำเนาเอกสารดังกล่าวมาเพื่อประกอบการพิจารณาหรือดำเนินการ ในกรณีผู้มีอำนาจดังกล่าวประสงค์ได้สำเนาเอกสารนั้นจากผู้ขอรับอนุมัติ อนุญาต หรือใบอนุญาต หรือผู้ยื่นขอจดทะเบียนหรือจดแจ้ง หรือผู้แจ้ง ให้ผู้มีอำนาจนั้นเป็นผู้จัดทำสำเนาเอกสารดังกล่าวเอง เพื่อประโยชน์แห่งการนี้ ห้ามมิให้เรียกเก็บค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการทำสำเนาดังกล่าวจากผู้ขอรับอนุมัติ อนุญาต หรือใบอนุญาต หรือผู้ยื่นขอจดทะเบียนหรือจดแจ้ง หรือผู้แจ้ง” ประกอบกับความเห็นของกระทรวงมหาดไทย แจ้งว่า คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๑/๒๕๖๐ ข้อ ๑๗ มิได้เฉพาะเจาะจงเฉพาะงานที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจเท่านั้น แต่ครอบคลุมงานการให้บริการประชาชนทุกประเภทงานที่จะต้องมีการรับแจ้ง รับจดแจ้ง รับจดทะเบียน อนุมัติ อนุญาต หรือออกใบอนุญาต ซึ่งหมายความรวมถึงใบสำคัญที่ออกตามกฎหมายและระเบียบต่าง ๆ ด้วย นั้น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นพิจารณาแล้ว เพื่อให้การปฏิบัติงานบริการประชาชนในหน้าที่รับผิดชอบของส่วนราชการ โดยมีเจตนารมณ์เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชนในการติดต่อขอรับบริการจากหน่วยงานของรัฐ และเป็นไปตามคำสั่งของหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติและความเห็นของกระทรวงมหาดไทยดังกล่าว จึงขอให้จังหวัดดำเนินการกำชับผู้มีอำนาจอนุมัติ อนุญาต ออกใบอนุญาต รับจดทะเบียน รับจดแจ้ง หรือรับแจ้งตามกฎหมาย กฎ และระเบียบต่างๆ ที่อยู่ภายใต้การปกครองบังคับบัญชาหรือการกำกับดูแลให้ถือปฏิบัติ ดังนี้

/๑.การขอรับ...

๑. การขอรับบริการของประชาชน ห้ามมิให้เรียกสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน สำเนาทะเบียนบ้าน และสำเนาเอกสารราชการอื่นเพื่อประกอบคำร้องหรือคำขอรับบริการในเรื่องต่างๆ โดยเด็ดขาด เว้นแต่เอกสารสำคัญที่จะต้องแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการหรือบันทึกรายการในเอกสารดังกล่าวภายหลังจากผู้มีอำนาจได้สั่งอนุมัติ อนุญาต รับจดทะเบียน รับจดแจ้ง หรือรับแจ้ง แล้วแต่กรณี

๒. กรณีจำเป็นต้องใช้เอกสารราชการอื่นที่ทางราชการออกให้ เพื่อการตรวจสอบหรือสอบสวนประกอบคำร้องหรือคำขอรับบริการในเรื่องใด ถ้าเอกสารราชการดังกล่าวไม่สามารถตรวจหรือคัดสำเนาจากระบบคอมพิวเตอร์ของหน่วยงานนั้น และผู้ขอรับบริการไม่ได้นำเอกสารมาแสดงเพื่อประกอบคำร้องหรือคำขอ ให้ผู้มีอำนาจตามกฎหมายหรือระเบียบที่เกี่ยวกับเรื่องนั้นมีหน้าที่แจ้งและขอรับเอกสารดังกล่าวจากหน่วยงานราชการที่เป็นผู้ออกโดยเร็ว

๓. กรณีจำเป็นต้องคัดสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน รายการทะเบียนบ้าน รายการเปลี่ยนชื่อตัว ชื่อสกุล รายการสมรสหรือหย่า และรายการทะเบียนอื่นที่บันทึกจัดเก็บไว้ในระบบคอมพิวเตอร์และหน่วยงานราชการนั้น สามารถตรวจหรือคัดได้จากฐานข้อมูลของกรมการปกครอง ให้ผู้มีอำนาจตามกฎหมายหรือระเบียบเกี่ยวกับเรื่องที่ประชาชนขอรับบริการนั้นเป็นผู้คัดหรือจัดทำสำเนาเอกสารดังกล่าวขึ้นเอง เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติราชการตามกฎหมายหรือระเบียบกำหนด และห้ามมิให้เรียกเก็บค่าใช้จ่ายที่เกิดจากการคัดหรือจัดทำสำเนาเอกสารดังกล่าวจากประชาชนโดยเด็ดขาด

๔. ขอให้ติดตามตรวจสอบและกำกับดูแลให้ส่วนราชการหรือหน่วยงานในสังกัด ถือปฏิบัติตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๑/๒๕๖๐ และแนวทางปฏิบัติที่กำหนดโดยเคร่งครัด มิให้เกิดการปฏิบัติที่ฝ่าฝืนคำสั่งดังกล่าวหรือถ่วงเวลาในการบริการประชาชนให้ล่าช้าออกไปเป็นอันขาด

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายจรินทร์ จักกะพาก)
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

กองพัฒนาและส่งเสริมการบริหารงานท้องถิ่น
ส่วนส่งเสริมการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีท้องถิ่น
โทร. ๐-๒๒๔๑-๙๐๐๐ ต่อ ๒๓๑๒ โทรสาร ๐-๒๒๔๑-๖๙๕๖

ด่วนที่สุด บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กระทรวงมหาดไทย (กรมการปกครอง) โทร. ๐-๒๙๐๖-๙๒๙๖
ที่ มท ๐๓๐๙/ว ๒๘๗๗ **วันที่** ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๖๐
เรื่อง การเรียกหลักฐานเอกสารประกอบการขอรับบริการจากรัฐ

เรียน อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

ด้วยหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ได้มีคำสั่ง ที่ ๒๑/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๔ เมษายน พ.ศ.๒๕๖๐ เรื่องการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายเพื่ออำนวยความสะดวกในการประกอบธุรกิจ โดยในข้อ ๑๗ ของคำสั่งนี้บัญญัติว่า "ในกรณีที่กฎหมาย กฎ หรือระเบียบใดกำหนดให้ผู้ขอรับอนุมัติ อนุญาต หรือใบอนุญาต หรือผู้ยื่นขอจดทะเบียนหรือจดแจ้ง หรือผู้แจ้ง ต้องใช้เอกสารที่ทางราชการออกให้แก่ผู้นั้นเพื่อประกอบการพิจารณาหรือดำเนินการ ให้เป็นหน้าที่ของผู้มีอำนาจอนุมัติ อนุญาต ออกใบอนุญาต รับจดทะเบียน รับจดแจ้ง หรือรับแจ้งนั้น ที่จะต้องดำเนินการให้หน่วยงานที่ออกเอกสารราชการเช่นว่านั้นส่งข้อมูลหรือสำเนาเอกสารดังกล่าวมาเพื่อประกอบการพิจารณาหรือดำเนินการ ในกรณีที่ผู้มีอำนาจดังกล่าวประสงค์ได้สำเนาเอกสารนั้นจากผู้ขอรับอนุมัติ อนุญาต หรือใบอนุญาต หรือผู้ยื่นขอจดทะเบียนหรือจดแจ้ง หรือผู้แจ้ง ให้ผู้มีอำนาจนั้นเป็นผู้จัดทำสำเนาเอกสารดังกล่าวเอง เพื่อประโยชน์แห่งการนี้ห้ามมิให้เรียกเก็บค่าใช้จ่ายที่เกิดจากการทำสำเนาดังกล่าวจากผู้ขอรับอนุมัติ อนุญาตหรือใบอนุญาตหรือผู้ยื่นขอจดทะเบียนหรือจดแจ้ง หรือผู้แจ้ง" ความละเอียดปรากฏตามเอกสารที่ส่งมาพร้อมนี้

กระทรวงมหาดไทยพิจารณาแล้วเห็นว่า คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๑/๒๕๖๐ ข้อ ๑๗ มิได้เจาะจงเฉพาะงานที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจเท่านั้นแต่ครอบคลุมงานการให้บริการประชาชนทุกประเภทงานที่จะต้องมีการรับแจ้ง รับจดแจ้ง รับจดทะเบียน อนุมัติ อนุญาต หรือออกใบอนุญาตซึ่งหมายความรวมถึงใบสำคัญที่ออกตามกฎหมายและระเบียบต่างๆ ด้วย โดยมีเจตนารมณ์เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชนในการติดต่อขอรับบริการจากหน่วยงานของรัฐ ไม่ต้องมีภาระในการจัดเตรียมสำเนาเอกสารที่ทางราชการออกให้เพื่อใช้เป็นหลักฐานประกอบการยื่นคำร้อง คำขอและการพิจารณาหรือดำเนินการของผู้มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย ดังนั้น เพื่อให้การปฏิบัติงานบริการประชาชนในหน้าที่ของส่วนราชการและหน่วยงานรัฐวิสาหกิจในสังกัดกระทรวงมหาดไทย เป็นไปตามคำสั่งของหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติดังกล่าว จึงขอให้สั่งกำชับผู้มีอำนาจอนุมัติ อนุญาต ออกใบอนุญาต รับจดทะเบียน รับจดแจ้ง หรือรับแจ้งตามกฎหมาย กฎ และระเบียบต่างๆ ที่อยู่ภายใต้การปกครองบังคับบัญชาหรือการกำกับดูแล ให้ถือปฏิบัติ ดังนี้

๑. การขอรับบริการของประชาชน ห้ามมิให้เรียกสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน สำเนาทะเบียนบ้าน และสำเนาเอกสารราชการอื่นเพื่อประกอบคำร้องหรือคำขอรับบริการในเรื่องต่างๆ โดยเด็ดขาด เว้นแต่เอกสารสำคัญที่จะต้องแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการหรือบันทึกรายการในเอกสารดังกล่าวภายหลังจากผู้มีอำนาจได้สั่งอนุมัติ อนุญาต รับจดทะเบียน รับจดแจ้ง หรือรับแจ้ง แล้วแต่กรณี

๒. กรณีที่จำเป็นต้องใช้เอกสารราชการอื่นที่ทางราชการออกให้ เพื่อการตรวจสอบหรือสอบสวนประกอบคำร้องหรือคำขอรับบริการในเรื่องใด ถ้าเอกสารราชการดังกล่าวไม่สามารถตรวจหรือคัดสำเนาจากระบบคอมพิวเตอร์ของหน่วยงานนั้น และผู้ขอรับบริการไม่ได้นำเอกสารมาแสดงเพื่อประกอบคำร้องหรือคำขอ ให้ผู้มีอำนาจตามกฎหมายหรือระเบียบเกี่ยวกับเรื่องนั้นมีหน้าที่แจ้งหน่วยงานราชการที่เป็นผู้ออกเอกสารราชการดังกล่าวโดยเร็ว เพื่อให้จัดส่งข้อมูลหรือสำเนาเอกสารราชการนั้นมาเพื่อใช้ประกอบคำร้องหรือคำขอโดยให้กำหนดระยะเวลาการส่งข้อมูลหรือสำเนาเอกสารราชการไว้ในหนังสือแจ้งหน่วยงานราชการนั้นให้ชัดเจนด้วยภายในระยะเวลาที่เหมาะสม เว้นแต่ผู้ขอรับบริการมีความประสงค์จะนำเอกสารราชการนั้นมาแสดงเพื่อประกอบคำร้องหรือคำขอด้วยตนเอง

๓. กรณีจำเป็นต้องคัดสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน รายการทะเบียนบ้าน รายการเปลี่ยนชื่อตัว ชื่อสกุล รายการสมรสหรือหย่า และรายการทะเบียนอื่นที่บันทึกจัดเก็บไว้ในระบบคอมพิวเตอร์และหน่วยงานราชการนั้นสามารถตรวจหรือคัดได้จากฐานข้อมูลของกรมการปกครอง ให้ผู้มีอำนาจตามกฎหมายหรือระเบียบเกี่ยวกับเรื่องที่ประชาชนขอรับบริการนั้นเป็นผู้คัดหรือจัดทำสำเนาเอกสารดังกล่าวขึ้นเองเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติราชการตามกฎหมายหรือระเบียบกำหนด และห้ามมิให้เรียกเก็บค่าใช้จ่ายที่เกิดจากการคัดหรือจัดทำสำเนาเอกสารดังกล่าวจากประชาชนโดยเด็ดขาด

๔. ขอให้ติดตามตรวจสอบและกำกับดูแลให้ส่วนราชการหรือหน่วยงานในสังกัดทั้งในส่วนกลาง ภูมิภาค และท้องถิ่น ถือปฏิบัติตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๑/๒๕๖๐ และแนวทางปฏิบัติที่กำหนดโดยเคร่งครัด มิให้เกิดการปฏิบัติที่ฝ่าฝืนคำสั่งดังกล่าวหรือถ่วงเวลาในการบริการประชาชนให้ล่าช้าออกไปเป็นอันขาด

จึงเรียนมาเพื่อดำเนินการต่อไป

(นายประยุทธ รัตนเสนีย์)
รองปลัดกระทรวงมหาดไทย ปฏิบัติราชการแทน
ปลัดกระทรวงมหาดไทย

คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ

ที่ ๒๑/๒๕๖๐

เรื่อง การแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายเพื่ออำนวยความสะดวกในการประกอบธุรกิจ

สืบเนื่องจากรายงานผลการจัดอันดับความยากง่ายในการประกอบธุรกิจของธนาคารโลก ซึ่งปรากฏว่าประเทศไทยอยู่ในอันดับที่ ๔๖ จาก ๑๙๐ ประเทศ แม้ว่ารัฐบาลจะมีความมุ่งมั่นที่จะปรับปรุงแก้ไขปัญหาการเข้าถึงการประกอบธุรกิจนี้ ไม่ว่าจะเป็นการกำหนดมาตรการเร่งรัดการดำเนินการ การพัฒนากระบวนการปฏิบัติงานและการบริการในภาคส่วนต่าง ๆ เพื่อให้สอดคล้องกับรายงานผลของธนาคารโลกแล้วก็ตาม แต่ยังพบว่าสภาพแวดล้อมที่เป็นปัญหาและอุปสรรคสำคัญอีกส่วนหนึ่งนั้นเป็นความยุ่งยากและซับซ้อนเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข รวมทั้งขั้นตอนและระยะเวลาที่กำหนดไว้ในกฎหมาย กฎ และระเบียบที่มีอยู่เป็นจำนวนมาก จึงมีความจำเป็นที่ต้องปรับปรุงและแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติที่มีความสำคัญในกฎหมายบางฉบับอันจะช่วยส่งเสริมสนับสนุนและรองรับความสะดวกในการประกอบธุรกิจ ซึ่งจะส่งผลต่ออันดับที่ดีขึ้นของประเทศไทยในการประเมินของธนาคารโลกครั้งต่อไป รวมทั้งเป็นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศและเพิ่มโอกาสในการเป็นแหล่งลงทุนที่มีประสิทธิภาพ อันจะเป็นประโยชน์ต่อการปฏิรูปและความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ หัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติโดยความเห็นชอบของคณะรักษาความสงบแห่งชาติ จึงมีคำสั่ง ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๐๑๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๐๑๖ การจดทะเบียนห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท การแก้ไขข้อความที่ได้จดทะเบียนไว้ในภายหลัง และการจดทะเบียนอย่างอื่นตามที่ลักษณะ ๒๒ หุ้นส่วนและบริษัท กำหนดให้จดทะเบียน ให้จดทะเบียนต่อนายทะเบียน ณ สำนักงานทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทตามที่รัฐมนตรีเจ้ากระทรวงประกาศกำหนด"

ข้อ ๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๐๒๐/๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

"มาตรา ๑๐๒๐/๑ ให้รัฐมนตรีเจ้ากระทรวงมีอำนาจออกกฎกระทรวงลดหรือยกเว้นค่าธรรมเนียมที่ออกตามมาตรา ๑๐๑๘ และมาตรา ๑๐๒๐"

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความใน (๑) ของมาตรา ๑๑๐๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"(๑) ทำความตกลงตั้งข้อบังคับต่าง ๆ ของบริษัท ทั้งนี้ อาจกำหนดวิธีการแก้ไขปัญหาหรือข้อขัดแย้งที่ไม่สามารถหาข้อยุติระหว่างกรรมการหรือผู้ถือหุ้นไว้ด้วยก็ได้"

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๑๒๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๑๒๘ ในใบหุ้นทุก ๆ ใบให้กรรมการอย่างน้อยหนึ่งคนลงลายมือชื่อเป็นสำคัญ"

ข้อ ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสี่ของมาตรา ๑๒๐๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

"การจ่ายเงินปันผลนั้นให้กระทำภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันที่ที่ประชุมใหญ่หรือกรรมการลงมติแล้วแต่กรณี"

ข้อ ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๕) ของมาตรา ๑๒๓๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

"(๕) เมื่อมีเหตุอื่นใดทำให้บริษัทนั้นเหลือวิสัยที่จะดำรงคงอยู่ต่อไปได้"

ข้อ ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๐๘ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๐๘ ให้นายจ้างซึ่งมีลูกจ้างรวมกันตั้งแต่สิบคนขึ้นไป จัดให้มีข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงานเป็นภาษาไทย และข้อบังคับนั้นอย่างน้อยต้องมีรายละเอียดเกี่ยวกับรายการ ดังต่อไปนี้

(๑) วันทำงาน เวลาทำงานปกติ และเวลาพัก

(๒) วันหยุดและหลักเกณฑ์การหยุด

(๓) หลักเกณฑ์การทำงานล่วงเวลาและการทำงานในวันหยุด

(๔) วันและสถานที่จ่ายค่าจ้าง ค่าล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุด และค่าล่วงเวลาในวันหยุด

(๕) วันลาและหลักเกณฑ์การลา

(๖) วินัยและโทษทางวินัย

(๗) การร้องทุกข์

(๘) การเลิกจ้าง ค่าชดเชย และค่าชดเชยพิเศษ

ให้นายจ้างประกาศใช้ข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงานภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่นายจ้างมีลูกจ้างรวมกันตั้งแต่สิบคนขึ้นไป และให้นายจ้างจัดเก็บสำเนาข้อบังคับนั้นไว้ ณ สถานประกอบกิจการ หรือสำนักงานของนายจ้างตลอดเวลา

ให้นายจ้างเผยแพร่และปิดประกาศข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงานโดยเปิดเผย ณ สถานที่ทำงานของลูกจ้าง เพื่อให้ลูกจ้างได้ทราบและดูได้โดยสะดวก"

ข้อ ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑๐ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๑๐ ในกรณีที่มีการแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงาน ให้นายจ้างประกาศข้อบังคับที่มีการแก้ไขเพิ่มเติมนั้นภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ประกาศใช้ข้อบังคับที่แก้ไขเพิ่มเติม และให้นำมาตรา ๑๐๘ วรรคสองและวรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม"

ข้อ ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๐๐ ผู้ถือหุ้นคนหนึ่งหรือหลายคนซึ่งมีหุ้นนับรวมกันได้ไม่น้อยกว่าร้อยละสิบของจำนวนหุ้นที่จำหน่ายได้ทั้งหมด จะเข้าชื่อกันทำหนังสือขอให้คณะกรรมการเรียกประชุมผู้ถือหุ้นเป็นการประชุมวิสามัญเมื่อใดก็ได้ แต่ต้องระบุเรื่องและเหตุผลในการที่ขอให้เรียกประชุมไว้ให้ชัดเจนในหนังสือดังกล่าวด้วย ในกรณีเช่นนี้ คณะกรรมการต้องจัดให้มีการประชุมผู้ถือหุ้นภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือจากผู้ถือหุ้น

ในกรณีที่คณะกรรมการไม่จัดให้มีการประชุมภายในกำหนดระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ผู้ถือหุ้นทั้งหลายซึ่งเข้าชื่อกันหรือผู้ถือหุ้นคนอื่น ๆ รวมกันได้จำนวนหุ้นตามที่บังคับไว้นั้นจะเรียกประชุมเองก็ได้ภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันครบกำหนดระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ในกรณีเช่นนี้ ให้ถือว่าเป็นการประชุมผู้ถือหุ้นที่คณะกรรมการเรียกประชุม โดยบริษัทต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายอันจำเป็นที่เกิดจากการจัดให้มีการประชุมและอำนวยความสะดวกตามสมควร

ในกรณีที่ปรากฏว่าการประชุมผู้ถือหุ้นที่เป็นการเรียกประชุมเพราะผู้ถือหุ้นตามวรรคสองครั้งใดจำนวนผู้ถือหุ้นซึ่งมาร่วมประชุมไม่ครบเป็นองค์ประชุมตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๐๓ ผู้ถือหุ้นตามวรรคสองต้องร่วมกันรับผิดชอบชดใช้ค่าใช้จ่ายที่เกิดจากการจัดให้มีการประชุมในครั้งนั้นให้แก่บริษัท"

ข้อ ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒๘ แห่งพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๒๘ ผู้ถือหุ้นคนหนึ่งหรือหลายคนซึ่งมีหุ้นนับรวมกันได้ไม่น้อยกว่าร้อยละห้าของจำนวนหุ้นที่จำหน่ายได้ทั้งหมด จะเข้าชื่อกันทำคำขอเป็นหนังสือให้นายทะเบียนแต่งตั้งผู้ตรวจสอบเพื่อดำเนินการตรวจสอบกิจการและฐานะการเงินของบริษัท ตลอดจนตรวจสอบการดำเนินงานของคณะกรรมการด้วยก็ได้

ในคำขอตามวรรคหนึ่ง ผู้ขอต้องระบุเหตุและประเด็นที่จะให้ตรวจสอบโดยแจ้งชัด พร้อมกับแจ้งชื่อและสถานที่อยู่ของผู้ถือหุ้นคนหนึ่งเป็นตัวแทนด้วย

ถ้านายทะเบียนเห็นว่ามีเหตุอันสมควร ให้นายทะเบียนมีคำสั่งแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่คนหนึ่งหรือหลายคนเป็นผู้ตรวจสอบ และในคำสั่งแต่งตั้งผู้ตรวจสอบ นายทะเบียนต้องระบุประเด็นที่จะให้ตรวจสอบโดยแจ้งชัด"

ข้อ ๑๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๘๔/๒ แห่งลักษณะ ๔ พนักงานเจ้าหน้าที่และการตรวจตราและควบคุม แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓

"มาตรา ๘๔/๒ ในกรณีมีเหตุสุดวิสัยหรือมีเหตุจำเป็นอย่างอื่น ให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีมีอำนาจขยายหรือเลื่อนกำหนดเวลาตามมาตรา ๓๙ หรือมาตรา ๔๗ ออกไปได้ตามความเหมาะสมหรือจำเป็น"

ข้อ ๑๒ ให้ยกเลิกความใน (๖) ของวรรคหนึ่งในมาตรา ๙๐/๑๒ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"(๖) ห้ามมิให้เจ้าหนี้มีประกันบังคับชำระหนี้เอาแก่ทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันเว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากศาลที่รับคำร้องขอ หรือเมื่อล่วงพ้นระยะเวลาหนึ่งปีนับแต่วันที่ศาลมีคำสั่งรับคำร้องขอ ระยะเวลาดังกล่าวศาลอาจขยายได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินหกเดือน"

ข้อ ๑๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๙๐/๑๔ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓

"มาตรา ๙๐/๑๔ ทวิ ในกรณีทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันมีสภาพเป็นของสดเสียได้หรือหากหน่วงช้าไว้จะเป็นการเสี่ยงต่อความเสียหายหรือค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษาจะเกินส่วนกับค่าของทรัพย์สิน เจ้าหนี้มีประกันอาจจำหน่ายทรัพย์สินดังกล่าวแล้วเก็บเงินไว้แทน"

ข้อ ๑๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๙๐/๔๖ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๙๐/๔๖ มติยอมรับแผนต้องเป็นไปดังนี้

(๑) ที่ประชุมเจ้าหนี้แต่ละกลุ่มทุกกลุ่ม ซึ่งมิใช่กลุ่มเจ้าหนี้ตามมาตรา ๙๐/๔๖ ทวิ มีมติของเจ้าหนี้ฝ่ายข้างมากและมีจำนวนหนี้ไม่น้อยกว่าสองในสามแห่งจำนวนหนี้ทั้งหมดของเจ้าหนี้ซึ่งได้เข้าประชุมด้วยตนเองหรือมอบฉันทะให้ผู้อื่นเข้าประชุมแทนในที่ประชุมเจ้าหนี้และได้ออกเสียงลงคะแนนในมตินั้น หรือ

(๒) ที่ประชุมเจ้าหนี้อย่างน้อยหนึ่งกลุ่ม ซึ่งมิใช่กลุ่มเจ้าหนี้ตามมาตรา ๙๐/๔๖ ทวิ มีมติของเจ้าหนี้ฝ่ายข้างมากและมีจำนวนหนี้ไม่น้อยกว่าสองในสามแห่งจำนวนหนี้ทั้งหมดของเจ้าหนี้ในกลุ่มนั้นซึ่งได้เข้าประชุมด้วยตนเองหรือมอบฉันทะให้ผู้อื่นเข้าประชุมแทนในที่ประชุมเจ้าหนี้และได้ออกเสียงลงคะแนนในมตินั้น และเมื่อนับรวมจำนวนหนี้ของเจ้าหนี้ที่ยอมรับแผนในที่ประชุมเจ้าหนี้ทุกกลุ่มแล้วมีจำนวนไม่น้อยกว่าร้อยละห้าสิบแห่งจำนวนหนี้ของเจ้าหนี้ซึ่งได้เข้าประชุมด้วยตนเองหรือมอบฉันทะให้ผู้อื่นเข้าประชุมแทนในที่ประชุมเจ้าหนี้และได้ออกเสียงลงคะแนนในมตินั้น"

ในการนับจำนวนหนี้ให้ถือว่าเจ้าหนี้ตามมาตรา ๙๐/๔๖ ทวิ ได้มาประชุมและได้ออกเสียงลงคะแนนในมติยอมรับแผนนั้นด้วย"

ข้อ ๑๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๔๘/๑ ของส่วนที่ ๒ อำนาจหน้าที่ ในหมวด ๕ เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓

"มาตรา ๑๔๘/๑ ในกรณีที่บทบัญญัติในพระราชบัญญัตินี้กำหนดให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์โฆษณาคำสั่งหรือคำพิพากษาของศาล หรือประกาศหรือคำสั่งของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ในหนังสือพิมพ์รายวัน เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์อาจโฆษณาทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์สาธารณะอื่นใดแทนตามที่อธิบดีกรมบังคับคดีประกาศกำหนดก็ได้"

ข้อ ๑๖ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๑๗๓ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"เพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าเมื่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ได้โฆษณาคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ในราชกิจจานุเบกษา และหนังสือพิมพ์รายวันหรือผ่านทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์สาธารณะอื่นใดแทนตามที่อธิบดีกรมบังคับคดีประกาศกำหนดแล้ว บุคคลทุกคนได้ทราบว่ามีคำสั่งนั้น"

ข้อ ๑๗ ในกรณีที่กฎหมาย กฎ หรือระเบียบใดกำหนดให้ผู้ขอรับอนุมัติ อนุญาต หรือใบอนุญาต หรือผู้ยื่นขอจดทะเบียนหรือจดแจ้ง หรือผู้แจ้ง ต้องใช้เอกสารที่ทางราชการออกให้แก่ผู้นั้นเพื่อประกอบการพิจารณาหรือดำเนินการ ให้เป็นหน้าที่ของผู้มีอำนาจอนุมัติ อนุญาต ออกใบอนุญาต รับจดทะเบียน รับจดแจ้ง หรือรับแจ้งนั้น ที่จะต้องดำเนินการให้หน่วยงานที่ออกเอกสารราชการเช่นว่านั้นส่งข้อมูลหรือสำเนาเอกสารดังกล่าวมาเพื่อประกอบการพิจารณาหรือดำเนินการ ในกรณีที่ผู้มีอำนาจดังกล่าวประสงค์ได้สำเนาเอกสารนั้นจากผู้ขอรับอนุมัติ อนุญาต หรือใบอนุญาต หรือผู้ยื่นขอจดทะเบียนหรือจดแจ้ง หรือผู้แจ้ง ให้ผู้มีอำนาจนั้นเป็นผู้จัดทำสำเนาเอกสารดังกล่าวเอง เพื่อประโยชน์แห่งการนี้ห้ามมิให้เรียกเก็บค่าใช้จ่ายที่เกิดจากการทำสำเนาดังกล่าวจากผู้ขอรับอนุมัติ อนุญาต หรือใบอนุญาต หรือผู้ยื่นขอจดทะเบียนหรือจดแจ้ง หรือผู้แจ้ง

ข้อ ๑๘ คำสั่งนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๔ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๐
พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
หัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ

ด่วนที่สุด
ที่ มท ๐๘๑๐.๖/ว ๒๕๑๗

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

เรื่อง แนวทางการรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๒ และเบี้ยความพิการตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยความพิการให้คนพิการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๓

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

อ้างถึง ๑. ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๒
๒. ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยความพิการให้คนพิการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๓
๓. หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๑๐.๖/ว ๔๖ ลงวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๖๐
๔. หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๑๐.๖/ว ๑๕๐๙ ลงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๖๐

ตามที่กระทรวงมหาดไทยได้ออกระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๒ และระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยความพิการให้คนพิการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๓ และกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น มีหนังสือให้จังหวัดแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประชาสัมพันธ์รายชื่อธนาคารที่ให้บริการเปิดบัญชีเงินฝากธนาคารศูนย์บาทสำหรับการจ่ายเงินสวัสดิการสังคมและเงินอื่นในลักษณะเดียวกันเพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกให้กับผู้มีสิทธิรับเงินสวัสดิการสังคมในการยกเว้นเงินขั้นต่ำสำหรับการเปิดบัญชี ความละเอียดตามอ้างถึง นั้น

เนื่องจากมีประชาชนบางส่วนเกิดความเข้าใจคลาดเคลื่อนในการรับเงินเบี้ยยังชีพว่าสามารถรับเบี้ยดังกล่าวได้ผ่านทางธนาคารเท่านั้น ซึ่งในสภาพความเป็นจริงนั้นประชาชนบางพื้นที่ไม่สะดวกในการเดินทางไปรับเงินที่ธนาคาร เนื่องจากต้องเดินทางไกล ค่าใช้จ่ายในการเดินทางสูง และมีความประสงค์จะขอรับเป็นเงินสดเพราะทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถให้บริการด้านต่างๆ แก่ผู้รับเบี้ยยังชีพ เช่น การดูแลสุขภาพ การให้ข้อมูลข่าวสาร และอื่นๆ อีกทั้งผู้สูงอายุและผู้พิการได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน

กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นขอเรียนว่า การเปิดบัญชีธนาคารศูนย์บาทนั้นเป็นการแจ้งประชาสัมพันธ์รายชื่อธนาคารที่ให้บริการเปิดบัญชีเงินฝากธนาคารศูนย์บาทซึ่งเกิดจากข้อเสนอของกรมบัญชีกลางและกระทรวงการคลัง เพื่ออำนวยความสะดวกต่อผู้รับเงินสวัสดิการและเงินอื่นๆ ตามนโยบาย e-payment ของรัฐบาล และเป็นการอำนวยความสะดวกให้กับผู้มีสิทธิรับเงินสวัสดิการสังคมในการยกเว้นเงินขั้นต่ำสำหรับการเปิดบัญชีเท่านั้น ไม่ได้เป็นการบังคับว่าผู้รับเบี้ยยังชีพต้องเปิดบัญชีเงินฝากธนาคารเพื่อรับเบี้ยยังชีพแต่อย่างใด

/สำหรับการรับ...

สำหรับการรับเบี้ยยังชีพตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๒ ข้อ ๑๓ และระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยความพิการให้คนพิการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๓ ข้อ ๑๓ ได้กำหนดว่าการจ่ายเบี้ยยังชีพตามระเบียบฯ สามารถจ่ายได้ ๓ วิธี ดังนี้

๑. รับเป็นเงินสด

๒. โอนเงินเข้าบัญชีเงินฝากในนามผู้มีสิทธิ

๓. มอบอำนาจให้บุคคลอื่นรับแทนได้เป็นเงินสด หรือโอนเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารของผู้รับมอบอำนาจได้

ดังนั้น เพื่อเป็นการสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องในการรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุและเบี้ยความพิการ จึงขอให้จังหวัดแจ้งกำชับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ทำความเข้าใจในแนวทางและวิธีการรับเงินสวัสดิการให้แก่ประชาชนได้ทราบต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุทธิพงษ์ จุลเจริญ)
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

กองพัฒนาและส่งเสริมการบริหารงานท้องถิ่น
ส่วนส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และการมีส่วนร่วม
โทรศัพท์. ๐ - ๒๒๔๑-๙๐๐๐ ต่อ ๔๑๓๑ , ๔๑๓๕ /โทรสาร. ต่อ ๔๑๐๓

ด่วนที่สุด

ที่ มท ๐๘๑๐.๗/ว ๖๗๖๙

กระทรวงมหาดไทย
ถนนอัษฎางค์ กทม. ๑๐๒๐๐

๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

เรื่อง แนวทางปฏิบัติในการช่วยเหลือประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

อ้างถึง หนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๐๘.๒/ว ๕๘๓๖ ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๖๐

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แนวทางการดำเนินงานของศูนย์ช่วยเหลือประชาชน ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน ๑ ชุด

๒. แบบรายงานฯ จำนวน ๑ ฉบับ

ตามที่กระทรวงมหาดไทยได้ออกระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าใช้จ่ายเพื่อช่วยเหลือประชาชนตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๐ โดยมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๐ เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นช่วยเหลือประชาชนตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นั้น

กระทรวงมหาดไทยพิจารณาแล้ว เพื่อให้การช่วยเหลือประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ อาศัยอำนาจตามข้อ ๔ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าใช้จ่ายเพื่อช่วยเหลือประชาชนตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๐ จึงกำหนดแนวทางปฏิบัติให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการช่วยเหลือประชาชน ดังนี้

๑. ให้แต่งตั้งคณะกรรมการช่วยเหลือประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยดังกล่าว

๒. ให้จัดตั้งศูนย์ช่วยเหลือประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและมอบหมายให้บุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นปฏิบัติหน้าที่ในศูนย์ช่วยเหลือประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๓. ให้ศูนย์ช่วยเหลือประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

๓.๑ รับผิดชอบงานธุรการของคณะกรรมการช่วยเหลือประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๓.๒ จัดให้มีการสำรวจและลงทะเบียนรับเรื่องขอความช่วยเหลือของประชาชน เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการพิจารณาให้ความช่วยเหลือ ติดตามผลการดำเนินการ และประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๓.๓ จัดให้มีช่องทางรับเรื่องขอความช่วยเหลือของประชาชนที่หลากหลาย เช่น โทรศัพท์สายด่วน สายตรง สื่อออนไลน์ ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เป็นต้น ทั้งนี้ ให้ประชาชนสามารถแจ้งข้อมูลข่าวสารและขอความช่วยเหลือได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว

๓.๔ จัดให้มีฝ่ายปฏิบัติการในพื้นที่ (หน่วยเคลื่อนที่เร็ว) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่สามารถให้การช่วยเหลือประชาชนได้ทันท่วงทีและรวดเร็ว ทั้งนี้ ให้พิจารณาตามความเหมาะสมและบริบทของแต่ละองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๓.๕ รวบรวมข้อมูลของประชาชนที่ขอรับความช่วยเหลือเสนอต่อคณะกรรมการช่วยเหลือประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

/๓.๖ ติดตาม...

๓.๖ ติดตามผลการดำเนินการช่วยเหลือประชาชนตามที่คณะกรรมการช่วยเหลือประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมอบหมาย

๓.๗ รายงานผลการสำรวจและผลการช่วยเหลือประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ศูนย์ปฏิบัติการร่วมในการช่วยเหลือประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (สถานที่กลาง) ทราบตลอดจนประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบโดยทั่วกัน

๓.๘ ปฏิบัติงานอื่นตามที่คณะกรรมการช่วยเหลือประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมอบหมาย

๔. ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพิจารณาสนับสนุนการดำเนินงานของศูนย์ปฏิบัติการร่วมในการช่วยเหลือประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยถือปฏิบัติตามประกาศกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น เรื่อง หลักเกณฑ์วิธีการปฏิบัติงานศูนย์ปฏิบัติการร่วมในการช่วยเหลือประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ทั้งนี้ กระทรวงมหาดไทยได้จัดทำแนวทางการดำเนินงานของศูนย์ช่วยเหลือประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใช้เป็นแนวทางปฏิบัติในการช่วยเหลือประชาชนต่อไป และขอให้จังหวัดรวบรวมผลการช่วยเหลือประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรายงานให้กระทรวงมหาดไทยทราบตามแบบรายงานทุกวันที่ ๕ ของเดือน รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อทราบ และแจ้งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายปุญธรรม เลิศสุขีเกษม)
รองปลัดกระทรวงมหาดไทย
หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านพัฒนาชุมชนและ
ส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
กองพัฒนาและส่งเสริมการบริหารงานท้องถิ่น
ส่วนส่งเสริมการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีท้องถิ่น
โทร. ๐-๒๒๔๑-๙๐๐๐ ต่อ ๒๓๑๑
โทรสาร ๐-๒๒๔๑-๖๙๕๖

แนวทางการดำเนินงานของศูนย์ช่วยเหลือประชาชน ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

<u>ส่วนที่ ๑</u> โครงสร้างของศูนย์ช่วยเหลือประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑.๑ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่งตั้งคณะกรรมการช่วยเหลือประชาชน ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยค่าใช้จ่ายเพื่อช่วยเหลือประชาชนตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๐ คณะหนึ่งเรียกว่า **"คณะกรรมการช่วยเหลือประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น"**

กรณี<u>องค์การบริหารส่วนจังหวัด</u> ประกอบด้วย

๑) นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ที่ได้รับมอบหมายจากนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด	เป็นประธานกรรมการ
๒) ท้องถิ่นจังหวัด	เป็นกรรมการ
๓) ผู้แทนส่วนราชการ ที่ได้รับมอบหมายจากผู้ว่าราชการจังหวัดจำนวนไม่เกิน ๒ คน	เป็นกรรมการ
๔) ผู้แทนประชาคม ที่นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดคัดเลือกจำนวนไม่เกิน ๓ คน	เป็นกรรมการ
๕) ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด	เป็นกรรมการและเลขานุการ
๖) หัวหน้าหน่วยงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ได้รับมอบหมายจากนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด จำนวนไม่เกิน ๒ คน	เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

กรณี<u>เทศบาล</u> ประกอบด้วย

๑) นายกเทศมนตรี หรือรองนายกเทศมนตรีที่ได้รับมอบหมายจากนายกเทศมนตรี	เป็นประธานกรรมการ
๒) ข้าราชการสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดที่ท้องถิ่นจังหวัดมอบหมาย	เป็นกรรมการ
๓) ผู้แทนส่วนราชการ ที่ได้รับมอบหมายจากนายอำเภอ จำนวนไม่เกิน ๒ คน	เป็นกรรมการ
๔) ผู้แทนประชาคม ที่นายกเทศมนตรีคัดเลือกจำนวนไม่เกิน ๓ คน	เป็นกรรมการ
๕) ปลัดเทศบาล	เป็นกรรมการและเลขานุการ
๖) หัวหน้าหน่วยงานของเทศบาล ที่ได้รับมอบหมายจากนายกเทศมนตรี จำนวนไม่เกิน ๒ คน	เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

กรณี<u>องค์การบริหารส่วนตำบล</u> ประกอบด้วย

๑) นายกองค์การบริหารส่วนตำบล หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากนายกองค์การบริหารส่วนตำบล	เป็นประธานกรรมการ
๒) ข้าราชการสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดที่ท้องถิ่นจังหวัดมอบหมาย	เป็นกรรมการ
๓) ผู้แทนส่วนราชการ ที่ได้รับมอบหมายจากนายอำเภอ จำนวนไม่เกิน ๒ คน	เป็นกรรมการ
๔) ผู้แทนประชาคม ที่นายกองค์การบริหารส่วนตำบลคัดเลือกจำนวนไม่เกิน ๓ คน	เป็นกรรมการ
๕) ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล	เป็นกรรมการและเลขานุการ
๖) หัวหน้าหน่วยงานขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ได้รับมอบหมายจากนายกองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวนไม่เกิน ๒ คน	เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

ให้คณะกรรมการช่วยเหลือประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) ให้นำรายชื่อของประชาชนที่ได้รับความเดือดร้อนที่สำรวจโดยหน่วยงานของรัฐและรายชื่อประชาชนที่ยื่นลงทะเบียนขอรับความช่วยเหลือต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมาใช้พิจารณาช่วยเหลือประชาชนตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยค่าใช้จ่ายเพื่อช่วยเหลือประชาชนตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๐

(๒) ปิดประกาศรายชื่อประชาชนตาม (๑) ที่จะได้รับความช่วยเหลือ ณ สำนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และที่ทำการหมู่บ้าน ชุมชนให้ทราบ เป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๑๕ วัน

(๓) รายงานผลการพิจารณาให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

(๔) ควบคุมการปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และเป็นธรรม

(๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ ตามที่กำหนดไว้ในระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยค่าใช้จ่ายเพื่อช่วยเหลือประชาชนตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๐

๑.๒ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดตั้ง **"ศูนย์ช่วยเหลือประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น"** เพื่อเป็นฝ่ายธุรการและปฏิบัติการให้กับคณะกรรมการช่วยเหลือประชาชน โดยมีโครงสร้าง ดังนี้

๑.๒.๑ นายกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็น ผู้อำนวยการศูนย์ช่วยเหลือประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีอำนาจหน้าที่ วางแผน ควบคุม กำกับดูแลการปฏิบัติงานของศูนย์ช่วยเหลือประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑.๒.๒ ปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็น หัวหน้าศูนย์ช่วยเหลือประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีหน้าที่ช่วยผู้อำนวยการศูนย์ดูแล ควบคุม กำกับการปฏิบัติงานของศูนย์ฯ ให้เป็นไปตามระเบียบกฎหมาย และนโยบาย

โดยให้ศูนย์ช่วยเหลือประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) รับผิดชอบงานธุรการของคณะกรรมการช่วยเหลือประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๒) จัดให้มีการสำรวจและลงทะเบียนรับเรื่องขอความช่วยเหลือของประชาชน เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการพิจารณาให้ความช่วยเหลือ ติดตามผลการดำเนินการ และประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

(๓) จัดให้มีช่องทางรับเรื่องขอความช่วยเหลือของประชาชนที่หลากหลาย เช่น โทรศัพท์สายด่วน สายตรง สื่อออนไลน์ (เช่น LINE , Facebook ฯลฯ) ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ (เช่น E-mail, Website/Webboard , Application ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ฯลฯ) เป็นต้น ทั้งนี้ ให้ประชาชนสามารถแจ้งข้อมูลข่าวสารและขอความช่วยเหลือได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว

(๔) จัดให้มีฝ่ายปฏิบัติการในพื้นที่ (หน่วยเคลื่อนที่เร็ว) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่สามารถให้การช่วยเหลือประชาชนได้ทันท่วงทีและรวดเร็ว ทั้งนี้ ให้พิจารณาตามความเหมาะสมและบริบทของแต่ละองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๕) รวบรวมข้อมูลของประชาชนที่ขอรับความช่วยเหลือเสนอต่อคณะกรรมการช่วยเหลือประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๖) ติดตามผลการดำเนินการช่วยเหลือประชาชนตามที่คณะกรรมการช่วยเหลือประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมอบหมาย

(๗) รายงานผลการสำรวจและผลการช่วยเหลือประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ศูนย์ปฏิบัติการร่วมในการช่วยเหลือประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (สถานที่กลาง) ทราบ ตลอดจนประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบโดยทั่วกัน

(๘) ปฏิบัติงานอื่นตามที่คณะกรรมการช่วยเหลือประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมอบหมาย

๑.๒.๓ ให้นายกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พิจารณามอบหมายบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นเจ้าหน้าที่ประจำศูนย์ช่วยเหลือประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนี้

๑) <u>ฝ่ายอำนวยการ</u> ให้แต่งตั้ง ข้าราชการ/พนักงานส่วนท้องถิ่นจำนวน ๑ คน เป็นหัวหน้าฝ่าย และมอบหมายข้าราชการ/พนักงานส่วนท้องถิ่น หรือพนักงานจ้างเป็นเจ้าหน้าที่ในฝ่าย

มีหน้าที่รับผิดชอบงานธุรการของคณะกรรมการช่วยเหลือประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับช่องทางการติดต่อ วิธีการติดต่อและแจ้งเรื่องขอความช่วยเหลือและผลการดำเนินงานของศูนย์ช่วยเหลือประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมถึงประชาสัมพันธ์เรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ให้ประชาชนในพื้นที่ทราบโดยทั่วกัน

๒) <u>ฝ่ายรับเรื่อง</u> ให้แต่งตั้ง ข้าราชการ/พนักงานส่วนท้องถิ่น จำนวน ๑ คน เป็นหัวหน้าฝ่าย และมอบหมายข้าราชการ/พนักงานส่วนท้องถิ่น หรือพนักงานจ้างเป็นเจ้าหน้าที่ในฝ่าย

มีหน้าที่รับเรื่องขอความช่วยเหลือของประชาชน สำรวจปัญหาและความต้องการของประชาชนในพื้นที่หรือใช้ข้อมูลที่มีหน่วยงานรัฐสำรวจไว้แล้ว จัดให้มีการลงทะเบียนรับเรื่องขอความช่วยเหลือ ตอบปัญหาข้อซักถาม (กรณีที่ตอบได้) วิเคราะห์ แยกเรื่องและส่งเรื่องให้ฝ่ายปฏิบัติการในพื้นที่ตรวจสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้น ส่งต่อเรื่องให้หน่วยงานภายในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้องหรือศูนย์ปฏิบัติการร่วมในการช่วยเหลือประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (สถานที่กลาง) จัดทำสถิติและทะเบียนเรื่องขอความช่วยเหลือ และรายงานผลการดำเนินการให้ศูนย์ปฏิบัติการร่วมในการช่วยเหลือประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (สถานที่กลาง) ทราบทุกเดือน

๓) ฝ่ายติดตามและประสานงาน ให้แต่งตั้ง ข้าราชการ/พนักงานส่วนท้องถิ่น จำนวน ๑ คน เป็นหัวหน้าฝ่าย และมอบหมายข้าราชการ/พนักงานส่วนท้องถิ่น หรือพนักงานจ้างเป็นเจ้าหน้าที่ในฝ่าย

มีหน้าที่ติดตาม ประสานงาน และประเมินเรื่องเพื่อจัดลำดับความสำคัญเร่งด่วน ประสานแจ้งหน่วยงานภายในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องตรวจสอบข้อเท็จจริง และพิจารณาหาแนวทางแก้ไข ประสานงานกับหน่วยงานภายนอกและศูนย์ปฏิบัติการร่วมในการช่วยเหลือประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (สถานที่กลาง) แสวงหาและประสานเครือข่ายการทำงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชน เร่งรัดติดตามผลการดำเนินการช่วยเหลือประชาชนตามที่คณะกรรมการช่วยเหลือประชาชนมอบหมาย และแจ้งผลการดำเนินการให้ผู้ร้องทราบ

๔) ฝ่ายปฏิบัติการในพื้นที่ (หน่วยเคลื่อนที่เร็ว) ให้แต่งตั้ง ข้าราชการ/พนักงานส่วนท้องถิ่น จำนวน ๑ คน เป็นหัวหน้าฝ่าย และมอบหมายข้าราชการ/พนักงานส่วนท้องถิ่น หรือพนักงานจ้างเป็นเจ้าหน้าที่ในฝ่าย ทั้งนี้ ในการจัดตั้ง ฝ่ายปฏิบัติการในพื้นที่ (หน่วยเคลื่อนที่เร็ว) ให้พิจารณาตามบริบทและความเหมาะสมของแต่ละองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

มีหน้าที่ตรวจสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้นที่ฝ่ายรับเรื่องประสานมา โดยการลงไปปฏิบัติในพื้นที่ ให้ความช่วยเหลือเรื่องสำคัญเร่งด่วนทันทีที่ได้รับแจ้ง และประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมปฏิบัติ ทั้งนี้ ให้พิจารณาจัดตั้งอาสาสมัครหน่วยปฏิบัติการย่อย โดยพิจารณาประสานความร่วมมือจากหน่วยงานในพื้นที่ เช่น กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน คณะกรรมการหมู่บ้าน/ชุมชน ผู้นำชุมชน อสม. อปพร. ฯลฯ

ทั้งนี้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจพิจารณาจำนวนเจ้าหน้าที่ประจำฝ่ายต่าง ๆ และพิจารณาจัดโครงสร้างเพิ่มเติมได้ตามบริบทและความเหมาะสมของแต่ละองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ส่วนที่ ๒ วิธีการรับเรื่องขอความช่วยเหลือของประชาชน การให้คำปรึกษาและการให้บริการข้อมูลข่าวสารของเจ้าหน้าที่ประจำศูนย์ช่วยเหลือประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๓.๑ กรณีผู้ขอความช่วยเหลือมาด้วยตนเอง ให้เจ้าหน้าที่ดำเนินการ ดังนี้

(๑) สอบถามข้อมูลจากผู้ร้องแล้วกรอกข้อมูลลงในแบบฟอร์ม ให้มีสาระสำคัญพอสมควร เช่น ชื่อ ที่อยู่ หมายเลขโทรศัพท์/ช่องทางการติดต่อของผู้ร้องซึ่งสามารถตรวจสอบตัวตนได้

(๒) ระบุเรื่องอันเป็นเหตุให้ขอความช่วยเหลือ พร้อมข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์ตามสมควร หรือความเห็น ความต้องการ ข้อเสนอแนะต่าง ๆ และให้ลงลายมือชื่อของผู้ร้อง

(๓) ถ้าเป็นการขอความช่วยเหลือแทนผู้อื่นต้องแนบใบมอบอำนาจด้วย/หากผู้ร้องไม่ยินยอมลงชื่อ มิให้รับเรื่องนั้นไว้พิจารณา และแจ้งให้ผู้ร้องทราบพร้อมบันทึกเหตุดังกล่าวไว้ในแบบคำร้อง

(๔) บันทึกข้อมูลลงในทะเบียนเรื่องขอความช่วยเหลือที่ศูนย์ช่วยเหลือประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กำหนดไว้

(๕) แจ้งส่วนราชการที่เกี่ยวข้องดำเนินการพร้อมทั้งให้รายงานผลการดำเนินงานให้ทราบภายใน ๑๕ วันทำการ

(๖) กรณีเป็นเรื่องขอความช่วยเหลือที่เกี่ยวข้องกับส่วนราชการอื่น หน่วยงานอื่นหรือเกินความสามารถขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้ส่งเรื่องขอความช่วยเหลือไปยังศูนย์ปฏิบัติการร่วมในการช่วยเหลือประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (สถานที่กลาง) เพื่อพิจารณาหาแนวทางดำเนินการต่อไป

๓.๒ กรณีรับเรื่องขอความช่วยเหลือทางไปรษณีย์ โทรศัพท์ หรือระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ให้เจ้าหน้าที่ประจำศูนย์ช่วยเหลือประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดำเนินการ ดังนี้

(๑) ตรวจสอบให้ได้ข้อมูลสำคัญที่จำเป็น เช่น ชื่อ ที่อยู่ และหมายเลขโทรศัพท์/ช่องทางติดต่อที่ติดต่อได้ เรื่องขอความช่วยเหลือ ปัญหาที่เกิดขึ้น และความต้องการในการแก้ไข เป็นต้น หากไม่สามารถได้ข้อมูลที่เพียงพอให้ประสานฝ่ายปฏิบัติการในพื้นที่ตรวจสอบข้อเท็จจริงเพิ่มเติม

(๒) บันทึกข้อมูลลงในแบบฟอร์มและทะเบียนที่ศูนย์ช่วยเหลือประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กำหนดไว้

(๓) แจ้งส่วนราชการที่เกี่ยวข้องดำเนินการพร้อมทั้งให้รายงานผลการดำเนินงานให้ทราบภายใน ๑๕ วันทำการ

(๔) กรณีเป็นเรื่องขอความช่วยเหลือที่เกี่ยวข้องกับส่วนราชการอื่น หน่วยงานอื่น หรือเกินความสามารถขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้ส่งเรื่องขอความช่วยเหลือไปยังศูนย์ปฏิบัติการร่วมในการช่วยเหลือประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (สถานที่กลาง) เพื่อพิจารณาหาแนวทางดำเนินการต่อไป

๓.๓ การให้บริการข้อมูลข่าวสารและการให้คำปรึกษาแก่ประชาชน ดำเนินการ ดังนี้

(๑) สอบถามข้อมูลจากผู้รับบริการ

(๒) หากสามารถให้ข้อมูลและคำปรึกษาได้ ให้ชี้แจง ทำความเข้าใจกับผู้รับบริการ

(๓) หากไม่สามารถให้ข้อมูลและคำปรึกษาได้ ให้โทรศัพท์ประสานส่วนราชการที่เกี่ยวข้องมารับเรื่องและให้บริการข้อมูลข่าวสารและคำปรึกษาทันที ทั้งนี้ การให้ข้อมูลข่าวสารนั้นต้องดำเนินการตาม พ.ร.บ.ข้อมูลข่าวสารของทางราชการ พ.ศ.๒๕๔๐ โดยให้รับเรื่องและแจ้งขั้นตอน วิธีการให้ผู้รับบริการทราบ

(๔) ให้เจ้าหน้าที่ประจำศูนย์ช่วยเหลือประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบันทึกการให้บริการข้อมูลข่าวสารและคำปรึกษาในทะเบียนเพื่อเก็บไว้เป็นข้อมูลต่อไป

<u>ส่วนที่ ๓</u> ขั้นตอนการจัดการเรื่องขอความช่วยเหลือของศูนย์ช่วยเหลือประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ขั้นตอนที่ ๑ รับเรื่องขอความช่วยเหลือ

ขั้นตอนที่ ๒ รวบรวมเรื่องขอความช่วยเหลือนำเสนอให้คณะกรรมการช่วยเหลือประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพิจารณา จากนั้นแยกเป็น ๒ กรณี

(๑) กรณีที่พิจารณาแล้วเห็นว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถให้ความช่วยเหลือได้ ให้ส่งต่อเรื่องให้หน่วยงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องดำเนินการต่อไป

(๒) กรณีที่พิจารณาแล้วเห็นว่าเกินความสามารถขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะดำเนินการได้เอง ให้ส่งต่อเรื่องให้ศูนย์ปฏิบัติการร่วมในการช่วยเหลือประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (สถานที่กลาง) พิจารณาหาแนวทางช่วยเหลือต่อไป

ขั้นตอนที่ ๓ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องแจ้งผลการดำเนินการโดยให้มีสาระสำคัญ ดังนี้

(๑) มูลเหตุของปัญหา

(๒) แนวทางและวิธีการแก้ไขปัญหา

(๓) ผลการชี้แจงให้ผู้ร้องทราบ

(๔) ข้อเสนอแนะ/ความเห็นของหน่วยงาน

ขั้นตอนที่ ๔ ครบกำหนดรายงานแล้ว ส่วนราชการไม่รายงานภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้ส่งหนังสือแจ้งทวงถามตามระบบปกติ ขอความร่วมมือรายงานภายใน ๕ วันทำการ หากยังไม่ได้รับรายงาน ให้แจ้งทวงถามเป็นครั้งที่ ๒ ให้รายงานภายใน ๓ วันทำการ หากครบกำหนดแจ้งทวงถามครั้งที่ ๒ แล้วยังไม่ได้รับรายงาน ให้เสนอนายกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อพิจารณาสั่งการต่อไป

ขั้นตอนที่ ๕ การสรุปผลการช่วยเหลือประชาชนเมื่อได้รับแจ้งผลการตรวจสอบตามขั้นตอนที่ ๓ ให้ดำเนินการจัดทำบันทึกข้อความสรุปผลการช่วยเหลือประชาชนเสนอผู้บังคับบัญชาตามลำดับและบันทึกข้อมูลผลการช่วยเหลือลงในทะเบียนของศูนย์ช่วยเหลือประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แล้วรายงานศูนย์ปฏิบัติการร่วมในการช่วยเหลือประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (สถานที่กลาง) ต่อไป

<u>ส่วนที่ ๔</u> ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของศูนย์ช่วยเหลือประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของศูนย์ช่วยเหลือประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น ค่าล่วงเวลาเจ้าหน้าที่ประจำศูนย์ช่วยเหลือประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ค่าน้ำมันเชื้อเพลิง ค่าวัสดุ ฯลฯ ให้ใช้งบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยให้เบิกจ่ายตามระเบียบ กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

* * * * * * * * * * * *

แบบลงทะเบียนขอรับความช่วยเหลือของประชาชน

(กรณีร้องขอด้วยตนเอง)

ชื่อ อปท. ..... อำเภอ ..... จังหวัด .....

วันที่..... เดือน..... พ.ศ. .....

ข้าพเจ้า (นาย/นาง/นางสาว) .....นามสกุล.....อายุ..... ปี
อยู่บ้านเลขที่ ..... หมู่ที่ ..... ซอย ..... ถนน ..... ตำบล .....
อำเภอ ..... จังหวัด..... โทรศัพท์.....
หมายเลขประจำตัวประชาชน ☐☐☐☐☐☐☐☐☐☐☐☐☐
บุคคลที่สามารถติดต่อได้ ชื่อ (นาย/นาง/นางสาว)..... สกุล ..... เบอร์ติดต่อ .....
มีความประสงค์ขอให้ (หน่วยงาน) ..... ดำเนินการช่วยเหลือ ดังนี้

๑. ประเภทการช่วยเหลือ

☐ ๑.๑ ด้านสาธารณภัย (ระบุปัญหา/ความเดือดร้อนที่เกิดขึ้น) .....

☐ ๑.๒ ด้านการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต (ระบุปัญหา/ความเดือดร้อนที่เกิดขึ้น) .....

☐ ๑.๓ ด้านการป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ (ระบุปัญหา/ความเดือดร้อนที่เกิดขึ้น) .....

☐ ๑.๔ ด้านอื่นๆ (ระบุปัญหา/ความเดือดร้อนที่เกิดขึ้น) .....

๒. ข้าพเจ้าจึงขอความช่วยเหลือ (ระบุความต้องการ/สิ่งที่ขอความช่วยเหลือ)

.....

.....

.....

.....

๓. ข้าพเจ้าได้แนบเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องมาด้วยแล้ว จำนวน.....ฉบับ

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าข้อความดังกล่าวข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ) ..... **ผู้ยื่นคำขอ**

(.....)

(ลงชื่อ) ..... **เจ้าหน้าที่ผู้รับคำขอ**

(.....)

แบบลงทะเบียนขอรับความช่วยเหลือของประชาชน

(กรณีร้องขอด้วยผู้แทน)

ชื่อ อปท. ..... อำเภอ ..... จังหวัด .....

วันที่..... เดือน..... พ.ศ. .....

ข้าพเจ้า (นาย/นาง/นางสาว) .....นามสกุล.....อายุ..... ปี
อยู่บ้านเลขที่ ..... หมู่ที่ ..... ซอย ..... ถนน ..... ตำบล .....
อำเภอ ..... จังหวัด..... โทรศัพท์.....
หมายเลขประจำตัวประชาชน ☐☐☐☐☐☐☐☐☐☐☐☐☐
บุคคลที่สามารถติดต่อได้ ชื่อ (นาย/นาง/นางสาว)..... สกุล ..... เบอร์ติดต่อ .....
มีความประสงค์ขอให้(หน่วยงาน) ..... ดำเนินการช่วยเหลือ.....(ชื่อผู้รับความช่วยเหลือ).....ดังนี้

๑. ประเภทการช่วยเหลือ

☐ ๑.๑ ด้านสาธารณภัย (ระบุปัญหา/ความเดือดร้อนที่เกิดขึ้น) .....

☐ ๑.๒ ด้านการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต (ระบุปัญหา/ความเดือดร้อนที่เกิดขึ้น) .....

☐ ๑.๓ ด้านการป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ (ระบุปัญหา/ความเดือดร้อนที่เกิดขึ้น) .....

☐ ๑.๔ ด้านอื่นๆ (ระบุปัญหา/ความเดือดร้อนที่เกิดขึ้น) .....

๒. ข้าพเจ้าจึงขอความช่วยเหลือ (ระบุความต้องการ/สิ่งที่ขอความช่วยเหลือ)

.....

.....

.....

.....

๓. ข้าพเจ้าได้แนบเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องมาด้วยแล้ว จำนวน.....ฉบับ

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าข้อความดังกล่าวข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ) ..... **ผู้ยื่นคำขอ**

(.....)

(ลงชื่อ) ..... **เจ้าหน้าที่ผู้รับคำขอ**

(.....)

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดการงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. ๒๕๕๘
๒๕๖๓

แบบ ช. ๑

แบบรายงานผลการช่วยเหลือประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประจำเดือน .....พ.ศ. .....

จังหวัด.....

ที่	ชื่อ อปท	อำเภอ	1. ด้านสาธารณภัย			2. ด้านการป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ			3. ด้านการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต			4. อื่นๆ		
			สาเหตุ/วิธีการช่วยเหลือ	จำนวน (คน)	งบประมาณที่ อปท.ใช้จ่ายให้ความช่วยเหลือ (บาท)	สาเหตุ/วิธีการช่วยเหลือ	จำนวน (คน)	งบประมาณที่ อปท.ใช้จ่ายให้ความช่วยเหลือ (บาท)	สาเหตุ/วิธีการช่วยเหลือ	จำนวน (คน)	งบประมาณที่ อปท. ใช้จ่ายให้ความช่วยเหลือ (บาท)	สาเหตุ/วิธีการช่วยเหลือ	จำนวน (คน)	งบประมาณที่ อปท.ใช้จ่ายให้ความช่วยเหลือ (บาท)
๑	...	...	สาเหตุ : น้ำท่วม วิธีช่วย : มอบถุงยังชีพ	๒๐	๔,๐๐๐									
๒			ฯลฯ											
๓														
รวม														

ลงชื่อ.....ผู้รายงาน

(.....)

ตำแหน่ง ท้องถิ่นจังหวัด.....

แบบ ๑

แบบสำรวจรายชื่อผู้ขอความช่วยเหลือขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ชื่อ อปท. ..... อำเภอ ..... จังหวัด .....

ที่	ชื่อ – สกุล	อายุ	เพศ	ที่อยู่ตามสำเนาทะเบียนบ้าน โทรศัพท์/ ช่องทางติดต่อ	เรื่องที่ขอความช่วยเหลือ	อปท. ช่วยเหลือ		แนวทางการช่วยเหลือ (กรณีที่ช่วยไม่ได้ ให้ระบุสาเหตุ และแนวทางแก้ไข เบื้องต้นเพื่อเป็นข้อเสนอแนะต่อไป)
						ได้	ไม่ได้	
๑								
๒								
๓								
...								

ลงชื่อ ..... ผู้รับรอง

(.....)

ตำแหน่ง นายกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ในราชการเท่านั้น ห้ามมิให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า หรือแสวงหาผลประโยชน์ ๑๕๓

ด่วนที่สุด

ที่ มท ๐๘๑๐.๖/ว ๒๖๗๑

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม.๑๐๓๐๐

๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

เรื่อง แนวทางการรับบริจาคเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ และการส่งเงินบริจาคเข้ากองทุนผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แนวทางการรับบริจาคเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุและการส่งเงินบริจาคเข้ากองทุนผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน ๑ ฉบับ
๒. ตัวอย่างข้อความประชาสัมพันธ์การแจ้งรับบริจาคเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ จำนวน ๑ ฉบับ
๓. แบบคำขอบริจาคเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุเพื่อส่งเข้ากองทุนผู้สูงอายุสำหรับจ่ายเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพให้แก่ผู้สูงอายุที่มีรายได้น้อย จำนวน ๑ ฉบับ
๔. แบบคำขอยกเลิกการบริจาคเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ จำนวน ๑ ฉบับ
๕. แบบฟอร์มหนังสือประทับตราข้อมูลผู้บริจาคเบี้ยยังชีพเพื่อจ่ายเป็นเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพให้แก่ผู้สูงอายุที่มีรายได้น้อย จำนวน ๑ ฉบับ
๖. แบบรายงานผู้บริจาคเบี้ยยังชีพเพื่อจ่ายเป็นเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพให้แก่ผู้สูงอายุที่มีรายได้น้อย จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ได้มีมติเห็นชอบมาตรการให้เงินช่วยเหลือเพื่อการยังชีพแก่ผู้สูงอายุที่มีรายได้น้อย คณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๖๐ ได้มีมติเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ตามที่กระทรวงการคลังเสนอ เพื่อรองรับการดำเนินมาตรการให้เงินช่วยเหลือเพื่อการยังชีพแก่ผู้สูงอายุที่มีรายได้น้อย เพื่อช่วยเหลือให้ผู้สูงอายุมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น และคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ได้มีมติรับทราบแนวทางการดำเนินโครงการบริจาคเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุเข้ากองทุนผู้สูงอายุ โดยมีผู้สูงอายุที่เข้าร่วมโครงการลงทะเบียนเพื่อรับสวัสดิการแห่งรัฐจำนวน ๓.๖ ล้านคน โดยเริ่มโครงการตั้งแต่วันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๖๐ ซึ่งเป็นมาตรการช่วยเหลือดูแลผู้สูงอายุที่มีรายได้น้อยในโครงการลงทะเบียนเพื่อสวัสดิการแห่งรัฐให้มีรายได้ในการดำรงชีพเพิ่มขึ้น และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น โดยกำหนดให้กองทุนผู้สูงอายุนำเงินกองทุนที่ได้จากภาษีสรรพสามิตในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสินค้าสุราและยาสูบ ในอัตราร้อยละ ๒ แต่ไม่เกินปีละ ๔ พันล้านบาท และเงินที่ได้จากการบริจาคเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุเข้ากองทุนผู้สูงอายุมาจ่ายเป็นเงินช่วยเหลือแก่ผู้สูงอายุกลุ่มดังกล่าว

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นพิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อให้การดำเนินการโครงการบริจาคเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุเข้ากองทุนผู้สูงอายุเป็นได้ด้วยความเรียบร้อย จึงได้กำหนดแนวทางการดำเนินการรับบริจาคเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุฯ และขอให้จังหวัดดำเนินการดังนี้

๑. ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประชาสัมพันธ์การรับแจ้งบริจาคเบี้ยยังชีพให้ผู้มีสิทธิรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุและประชาชนทั่วไปได้รับทราบอย่างทั่วถึง โดยให้ปิดประกาศประชาสัมพันธ์ในที่ทำการ/สำนักงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ชุมชนหรือสถานที่ที่เห็นว่าเหมาะสม และประชาสัมพันธ์ตามช่องทางสื่อต่างๆ ตามที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดให้มี เช่น เว็บไซต์ เสียงตามสาย การประชาสัมพันธ์เคลื่อนที่ ฯลฯ (สิ่งที่ส่งมาด้วย ๒)

/๒. ให้องค์กร...

๒. ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดสถานที่รับแจ้งการบริจาค เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบและติดป้ายรับแจ้งการบริจาคให้ประชาชนเห็นได้ชัดเจน หรืออาจพิจารณากำหนดรับแจ้งการบริจาคหมุนเวียนไปตามหมู่บ้าน/ชุมชนอย่างทั่วถึง กรณีมีผู้ประสงค์บริจาคแต่ไม่สะดวกในการเดินทางให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดเจ้าหน้าที่ไปรับบริจาคที่บ้านเพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกแก่ผู้มีสิทธิรับเบี้ยยังชีพที่ประสงค์บริจาค โดยใช้แบบฟอร์ม "คำขอบริจาคเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุเพื่อส่งเข้ากองทุนผู้สูงอายุสำหรับจ่ายเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพให้แก่ผู้สูงอายุที่มีรายได้น้อย" (สิ่งที่ส่งมาด้วย ๓)

สำหรับผู้สูงอายุที่มีภูมิลำเนาต่างจังหวัดที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพฯ เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกสามารถยื่นคำร้องขอบริจาคเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุพร้อมหลักฐานได้ที่ ส่วนส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และคุณภาพชีวิต อาคาร ๒ ชั้น ๑ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กรุงเทพฯ โทร ๐๒-๒๔๑๙๐๐๐ ต่อ ๔๑๓๑ , ๔๑๓๕

๓. ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทำการบันทึกข้อมูลผู้สูงอายุที่มีความประสงค์บริจาคเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ โดยเข้าไปแก้ไขข้อมูลส่วนบุคคลของผู้สูงอายุ เลือกทำเครื่องหมายในช่องบริจาคเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุเข้ากองทุนผู้สูงอายุในระบบสารสนเทศการจัดการฐานข้อมูลเบี้ยยังชีพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและทำการบันทึกข้อมูล

๔. ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรวบรวมเงินบริจาคที่มีผู้ประสงค์บริจาคเข้ากองทุนผู้สูงอายุในแต่ละเดือน โดยโอนเงินบริจาคเข้าบัญชีสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดของจังหวัดนั้นๆ ชื่อบัญชี "กองทุนผู้สูงอายุสำหรับเงินบริจาคเพื่อการยังชีพแก่ผู้สูงอายุที่มีรายได้น้อยจังหวัด....." โดยสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดทุกจังหวัดเปิดบัญชีธนาคารกรุงไทยหรือธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) และให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดส่งข้อมูลผู้บริจาคในแต่ละเดือนเพื่อส่งให้แก่สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด โดยทำเป็นหนังสือประทับตรา (สิ่งที่ส่งมาด้วย ๕) ประกอบด้วยข้อมูลผู้บริจาคตามแบบรายงานผู้บริจาคเบี้ยยังชีพเพื่อจ่ายเป็นเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพให้แก่ผู้สูงอายุที่มีรายได้น้อย (สิ่งที่ส่งมาด้วย ๖) พร้อมสำเนาใบโอนเงินบริจาคเข้าบัญชีสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด ภายในวันที่ ๑๕ ของทุกเดือน

ทั้งนี้ ให้สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดประสานสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดเพื่อขอเลขบัญชีเงินฝาก "กองทุนผู้สูงอายุสำหรับเงินบริจาคเพื่อการยังชีพแก่ผู้สูงอายุที่มีรายได้น้อยจังหวัด....." และแจ้งเลขบัญชีเงินฝากดังกล่าวให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทราบ

๕. ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรายงานสรุปยอดข้อมูลผู้บริจาคตามแบบรายงานผู้บริจาคเบี้ยยังชีพเพื่อจ่ายเป็นเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพให้แก่ผู้สูงอายุที่มีรายได้น้อย (สำเนาแบบรายงานตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๖) ส่งให้สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด ภายในวันที่ ๒๐ ของทุกเดือน และให้สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดสรุปยอดการรับบริจาคเป็นภาพรวมของจังหวัดจัดส่งให้กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นภายในวันที่ ๒๕ ของทุกเดือน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายธนา ยันตรโกวิท)
รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

กองพัฒนาและส่งเสริมการบริหารงานท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
โทร. ๐-๒๒๔๑-๙๐๐๐ ต่อ ๔๑๓๑ - ๔๑๓๕ โทรสาร. ต่อ ๔๑๐๓

แนวทางการรับบริจาคเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุและการส่งเงินบริจาคเข้ากองทุนผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

คณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ได้มีมติเห็นชอบมาตรการให้เงินช่วยเหลือเพื่อการยังชีพแก่ผู้สูงอายุที่มีรายได้น้อย และมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๖๐ เห็นชอบร่างพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ตามที่กระทรวงการคลังเสนอ เพื่อรองรับการดำเนินมาตรการให้เงินช่วยเหลือเพื่อการยังชีพแก่ผู้สูงอายุที่มีรายได้น้อย เพื่อช่วยเหลือให้ผู้สูงอายุมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

คณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ได้มีมติรับทราบแนวทางการดำเนินโครงการบริจาคเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุเข้ากองทุนผู้สูงอายุ โดยมีผู้สูงอายุที่เข้าร่วมโครงการลงทะเบียนเพื่อรับสวัสดิการแห่งรัฐ จำนวน ๓.๖ ล้านคน โดยเริ่มโครงการตั้งแต่วันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๖๐

ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการรับแจ้งบริจาคเบี้ยผู้สูงอายุและการส่งเงินบริจาคเข้ากองทุนผู้สูงอายุขององค์กรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นไปได้ด้วยความเรียบร้อย จึงได้กำหนดแนวทางในการดำเนินการดังกล่าว ดังนี้

๑. การประชาสัมพันธ์

๑.๑ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประชาสัมพันธ์การรับแจ้งบริจาคเบี้ยยังชีพให้ผู้มีสิทธิรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุและประชาชนทั่วไปได้รับทราบอย่างทั่วถึง โดยใช้ตัวอย่างข้อความประชาสัมพันธ์การแจ้งรับบริจาคเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ โดยให้ปิดประกาศประชาสัมพันธ์ในที่ทำการ/สำนักงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ชุมชนหรือสถานที่ที่เห็นว่าเหมาะสม

๑.๒ ประชาสัมพันธ์ตามช่องทางสื่อต่างๆ ตามที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดให้มี เช่น เว็บไซต์ เสียงตามสาย การประชาสัมพันธ์เคลื่อนที่ ฯลฯ เพื่อสร้างการรับรู้และเพื่อสร้างความเข้าใจในวัตถุประสงค์ของโครงการแก่ประชาชนให้มากที่สุด

๒. ขั้นตอนการรับแจ้งบริจาคเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ

๒.๑ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดสถานที่รับแจ้งการบริจาค เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบและติดป้ายรับแจ้งการบริจาคให้ประชาชนเห็นได้ชัดเจน หรืออาจพิจารณากำหนดรับแจ้งการบริจาคหมุนเวียนไปตามหมู่บ้าน/ชุมชนอย่างทั่วถึง กรณีมีผู้ประสงค์บริจาคแต่ไม่สะดวกในการเดินทางให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดเจ้าหน้าที่ไปรับบริจาคที่บ้านเพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกแก่ผู้มีสิทธิรับเบี้ยยังชีพที่ประสงค์บริจาค

๒.๒ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแจ้งผู้สูงอายุที่ประสงค์จะรับบริจาคเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุให้นำหลักฐานดังต่อไปมาเสดงความประสงค์ ได้แก่

๑. บัตรประจำตัวประชาชนหรือบัตรอื่นที่ออกโดยหน่วยงานของรัฐที่มีรูปถ่าย พร้อมสำเนา

๒. หนังสือมอบอำนาจพร้อมสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้รับมอบและผู้มอบอำนาจ (กรณีมีการมอบอำนาจ)

๒.๓ การยื่นคำขอบริจาคเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ให้ผู้สูงอายุยื่นคำขอบริจาคด้วยตนเอง หรือในกรณีที่มีความจำเป็นผู้สูงอายุไม่สามารถยื่นคำขอบริจาคได้ด้วยตนเอง (อาจมอบอำนาจให้ผู้อื่นยื่นคำขอบริจาคเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ พร้อมเอกสารหลักฐานตามข้อ ๒.๒)

๒.๔ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตรวจสอบข้อมูลการบริจาคเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุด้วยความละเอียดรอบคอบ เพื่อมิให้เกิดข้อผิดพลาดในภายหลังได้

/๒.๕ ให้องค์กร...

๒.๕ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแจ้งผู้สูงอายุที่ประสงค์บริจาคเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุว่าเมื่อได้ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลและผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับทราบแล้ว จะดำเนินการนำเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุที่ได้บริจาคเข้ากองทุนผู้สูงอายุในเดือนถัดไปเป็นประจำทุกเดือนจนกว่าจะแจ้งความประสงค์ขอยกเลิกการบริจาค

๑. กรณีผู้สูงอายุยื่นความประสงค์บริจาคเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุภายในวันที่ ๑๕ ของเดือน จะเริ่มนำเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุที่ได้บริจาคเพื่อส่งเข้ากองทุนผู้สูงอายุในเดือนถัดไป

๒. กรณีผู้สูงอายุยื่นความประสงค์บริจาคเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุหลังจากวันที่ ๑๕ ของเดือน จะเริ่มนำเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุที่ได้บริจาคเพื่อส่งเข้ากองทุนผู้สูงอายุในเดือนถัดจากเดือนถัดไป

๒.๖ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประกาศรายชื่อผู้สูงอายุ (ทั้งรายเดิมและรายใหม่) ที่บริจาคเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุเข้ากองทุนผู้สูงอายุให้ได้รับทราบโดยทั่วกัน เป็นประจำทุกเดือน

๓. การบันทึกข้อมูลในระบบสารสนเทศการจัดการฐานข้อมูลเบี้ยยังชีพ

ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทำการบันทึกข้อมูลผู้สูงอายุที่มีความประสงค์บริจาคเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ โดยเข้าไปแก้ไขข้อมูลส่วนบุคคลของผู้สูงอายุ เลือกทำเครื่องหมายในช่องบริจาคเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุเข้ากองทุนผู้สูงอายุในระบบสารสนเทศการจัดการฐานข้อมูลเบี้ยยังชีพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและทำการบันทึกข้อมูล

๔. การส่งเงินบริจาคเข้ากองทุนผู้สูงอายุ

๔.๑ สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด ทุกจังหวัดเปิดบัญชีกับ ธนาคารกรุงไทย หรือ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) ชื่อบัญชี “กองทุนผู้สูงอายุสำหรับเงินบริจาคเพื่อการยังชีพแก่ผู้สูงอายุที่มีรายได้น้อยจังหวัด.....”

๔.๒ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวบรวมรายชื่อผู้สูงอายุที่มีความประสงค์บริจาคเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ และให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นวางฎีกาเบิกเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ โดยแยกเป็น ๒ ฎีกา ดังนี้

(๑) จ่ายเพื่อโอนเข้าบัญชีผู้มีสิทธิ ๑ ฎีกา

(๒) จ่ายเพื่อโอนเข้าบัญชี สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด ตามข้อ ๔.๑

สำหรับเอกสารขอเบิกประกอบฎีกาตามข้อ (๑) ใช้ใบสำคัญรับเงินและหลักฐานการโอนเงินเข้าบัญชีผู้มีสิทธิ ส่วนการวางฎีกาเบิกเงินโอนตาม (๒) ใช้เอกสารประกอบฎีกาคือใบแจ้งการบริจาคและใบโอนเงินเข้าบัญชีสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด

การบันทึกบัญชี ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรับเงินค่าเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุเป็นรายได้และบันทึกบัญชีดังนี้

- สมุดเงินสดรับ เดบิต เงินฝากธนาคาร เครดิต เงินรายรับ
- ทะเบียนเงินรายรับ เดบิต เงินรายรับ เครดิต เงินอุดหนุทั่วไปตามอำนาจหน้าที่และภารกิจถ่ายโอนเลือกทำ

เมื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจ่ายเงิน ไม่ว่าจะโอนเข้าบัญชีผู้มีสิทธิรับเงินหรือโอนเข้าบัญชีสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดให้บันทึกบัญชี ดังนี้

- สมุดเงินสดจ่าย เดบิต งบกลาง เครดิต เงินฝากธนาคาร

/๔.๒ ให้องค์กร...

๔.๒ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเตรียมข้อมูลผู้บริจาคและสำเนาใบนำฝากธนาคารให้สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดเป็นประจำทุกเดือนภายในวันที่ ๑๕ ของทุกเดือน

๔.๓ กองทุนผู้สูงอายุจัดส่งใบเสร็จรับเงินให้ผู้บริจาค โดยผ่านทางสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดทุกเดือน

๕. สิ่งที่ผู้บริจาคเบี้ยยังชีพจะได้รับ

๕.๑ เหรียญเชิดชูเกียรติ เพื่อเป็นการตอบแทนการเสียสละเงินเบี้ยยังชีพที่จะนำไปให้แก่ผู้ที่ต้องการความช่วยเหลือ โดยกองทุนผู้สูงอายุจะจัดส่งเหรียญให้แก่สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดแต่ละจังหวัด เพื่อนำไปแจกจ่ายให้ผู้บริจาคต่อไป

๕.๒ สิทธิในการหักค่าลดหย่อนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ๑ เท่าของเงินบริจาค

๖. การยกเลิกการบริจาคเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ

การยกเลิกการบริจาคเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ผู้บริจาคจะต้องบริจาคต่อเนื่องไม่น้อยกว่า ๑๒ เดือน (๑ ปี) โดยให้ยื่นคำขอยกเลิกการบริจาคเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุตามแบบ ณ ที่ทำการ/สำนักงานที่ได้ยื่นคำขอบริจาคเบี้ยยังชีพไว้ และจะได้รับเบี้ยยังชีพในเดือนถัดไปจากเดือนที่ครบกำหนด ๑๒ เดือน (๑ ปี) ที่บริจาค เมื่อได้มีการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลแล้ว

๗. การยื่นคำร้องขอบริจาคที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำหรับผู้สูงอายุที่มีภูมิลำเนาต่างจังหวัดที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพฯ ซึ่งได้รับเบี้ยยังชีพจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นๆ (ยกเว้น กรุงเทพฯ) เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกสามารถยื่นคำร้องขอบริจาคเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุพร้อมหลักฐานได้ที่ กองพัฒนาและส่งเสริมการบริหารงานท้องถิ่น ส่วนส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และคุณภาพชีวิต อาคาร ๒ ชั้น ๑ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กรุงเทพฯ โทร ๐๒-๒๔๑๙๐๐๐ ต่อ ๔๑๓๑ , ๔๑๓๕

๘. การรายงาน

ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรายงานสรุปยอดการรับบริจาคตามแบบให้สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด ภายในวันที่ ๒๐ ของทุกเดือน และให้สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดสรุปยอดการรับบริจาคเป็นภาพรวมของจังหวัดจัดส่งให้กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นภายในวันที่ ๒๕ ของทุกเดือน

เทศบาล/อบต. ..... เชิญชวนบริจาคเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุเข้ากองทุนผู้สูงอายุ เพื่อช่วยเหลือผู้สูงอายุที่มีรายได้น้อย

เงินบริจาคจะนำมาจ่ายเป็น
เงินช่วยเหลือให้แก่ผู้สูงอายุที่มีรายได้น้อย
ในโครงการลงทะเบียนเพื่อสวัสดิการแห่งรัฐ ผ่านบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ

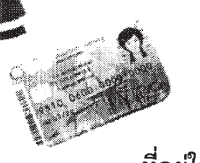

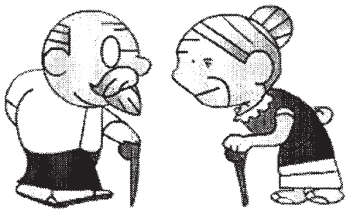

ผู้สูงอายุที่มีรายได้น้อย
ที่อยู่ในโครงการลงทะเบียนเพื่อสวัสดิการแห่งรัฐ

ติดต่อขอบริจาคเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ
โดยนำบัตรประจำตัวประชาชนมาที่หน่วยงานที่ท่านได้ลงทะเบียนรับเบี้ยยังชีพไว้ ได้แก่ สำนักงานเทศบาล/ ที่ทำการอบต. .....

ผู้บริจาคจะได้รับ*

- ❖ เหรียญเชิดชูเกียรติ
- ❖ หักลดหย่อนภาษี 1 เท่า ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด

* กระทรวงการพัฒนาสังคมฯ จะจัดส่งเหรียญและใบเสร็จรับเงินให้แก่ผู้บริจาคในภายหลัง

แจ้งบริจาคได้ตั้งแต่ 1 ธันวาคม 2560 เป็นต้นไป

บริจาคเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุวันนี้... ท่านจะเป็นส่วนหนึ่งในการช่วยเหลือผู้สูงอายุที่มีรายได้น้อยกว่า 3 ล้านคนทั่วประเทศ

ทะเบียนเลขที่...../๒๕๖๐

แบบคำขอบริจาคเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุเพื่อส่งเข้ากองทุนผู้สูงอายุสำหรับจ่ายเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพให้แก่ผู้สูงอายุที่มีรายได้น้อย

ข้อมูลผู้สูงอายุ

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ด้วยข้าพเจ้า (นาย/นาง/นางสาว) ชื่อ.....นามสกุล.....

เกิดวันที่.....เดือน.....พ.ศ. ..... อายุ.....ปี สัญชาติ.....มีชื่ออยู่ในสำเนาทะเบียนบ้านเลขที่.....หมู่ที่/ชุมชน.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....

หมายเลขบัตรประจำตัวประชาชนของผู้สูงอายุที่ยื่นคำขอ ☐-☐☐☐☐-☐☐☐☐☐-☐☐-☐

ที่อยู่ปัจจุบัน (หากไม่เหมือนที่อยู่ในสำเนาทะเบียนบ้านกรุณากรอก) เพื่อการจัดส่งใบเสร็จรับเงินและเหรียญเชิดชูเกียรติสำหรับผู้บริจาคเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ

..... จังหวัด ..... รหัสไปรษณีย์ .....

สถานภาพการรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ

ได้รับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุอยู่ในปัจจุบัน จาก ☐ องค์การบริหารส่วนตำบล ..... จังหวัด .....

☐ เทศบาล ..... จังหวัด ..... ☐ กรุงเทพมหานคร เขต ..... ☐ เมืองพัทยา

การแจ้งความประสงค์

มีความประสงค์ขอบริจาคเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุทั้งจำนวนที่ได้รับ ตั้งแต่เดือนถัดจากเดือนที่ได้แจ้งความประสงค์เป็นต้นไป จนกว่าจะแสดงความประสงค์ขอยกเลิกการบริจาค

ทั้งนี้ การตัดเบี้ยยังชีพเป็นเงินบริจาคจะดำเนินการเมื่อได้มีการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลแล้ว และ**การแจ้งยกเลิกการบริจาคจะดำเนินการได้เมื่อบริจาคมาแล้วไม่น้อยกว่า ๑๒ เดือน**

พร้อมแนบเอกสาร ดังนี้

☐ กรณีแจ้งด้วยตนเอง: สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน หรือสำเนาบัตรอื่นที่ออกโดยหน่วยงานของรัฐที่มีรูปถ่าย

☐ กรณีแจ้งมอบอำนาจ: หนังสือมอบอำนาจพร้อมสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้มอบอำนาจและผู้รับมอบอำนาจ

“ข้าพเจ้าขอรับรองว่าข้อความดังกล่าวข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ”

(ลงชื่อ).....

(.....)

ผู้ยื่นคำขอ/ผู้รับมอบอำนาจยื่นคำขอ

(ลงชื่อ).....

(.....)

เจ้าหน้าที่ผู้รับลงทะเบียน

หมายเหตุ ให้ขีดฆ่าข้อความที่ไม่ต้องการออก และทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง ☐ หน้าข้อความที่ต้องการ

เฉพาะกรณีผู้สูงอายุมอบอำนาจให้บุคคลอื่นมายื่นคำขอฯ แทน

ผู้ยื่นคำขอฯ แทนตามหนังสือมอบอำนาจ เกี่ยวข้องเป็น.....กับผู้สูงอายุที่ขอลงทะเบียน

ชื่อ-สกุล (ผู้รับมอบอำนาจ) .....เลขประจำตัวประชาชนผู้รับมอบอำนาจ

☐-☐☐☐☐-☐☐☐☐☐-☐☐-☐ ที่อยู่.....

.....โทรศัพท์.....

ทะเบียนเลขที่...../๒๕๖๐

แบบคำขอยกเลิกการบริจาคเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ

ข้อมูลผู้สูงอายุ

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ด้วยข้าพเจ้า (นาย/นาง/นางสาว) ชื่อ.....นามสกุล.....

เกิดวันที่.....เดือน.....พ.ศ. ..... อายุ.....ปี สัญชาติ.....มีชื่ออยู่ในสำเนา

ทะเบียนบ้านเลขที่.....หมู่ที่/ชุมชน.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....

หมายเลขบัตรประจำตัวประชาชนของผู้สูงอายุที่ยื่นคำขอ ☐-☐☐☐☐-☐☐☐☐☐-☐☐-☐

ข้าพเจ้าได้บริจาคเบี้ยยังชีพเข้ากองทุนผู้สูงอายุมาแล้วไม่น้อยกว่า ๑๒ เดือน และมีความประสงค์ขอยกเลิกการบริจาคตั้งแต่เดือนถัดจากเดือนที่ได้แจ้งความประสงค์ และขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุต่อไป โดยวิธีดังต่อไปนี้ (เลือก ๑ วิธี)

☐ รับเงินสดด้วยตนเอง ☐ รับเงินสดโดยบุคคลที่ได้รับมอบอำนาจจากผู้มีสิทธิ

☐ โอนเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารในนามผู้มีสิทธิ ☐ โอนเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารในนามบุคคลที่ได้รับมอบอำนาจจากผู้มีสิทธิ

พร้อมแนบเอกสาร ดังนี้

☐ สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน หรือสำเนาบัตรอื่นที่ออกโดยหน่วยงานของรัฐที่มีรูปถ่าย ☐ สำเนาทะเบียนบ้าน

☐ สำเนาสมุดบัญชีเงินฝากธนาคาร (ในกรณีผู้ขอรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุประสงค์ขอรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุผ่านธนาคาร)

☐ หนังสือมอบอำนาจพร้อมสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้มอบอำนาจและผู้รับมอบอำนาจ

ทั้งนี้ การจ่ายเบี้ยยังชีพจะดำเนินการเมื่อได้มีการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลแล้ว

“ข้าพเจ้าขอรับรองว่าข้อความดังกล่าวข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ”

(ลงชื่อ).....

(.....)

ผู้ยื่นคำขอ/ผู้รับมอบอำนาจยื่นคำขอ

(ลงชื่อ).....

(.....)

เจ้าหน้าที่ผู้รับลงทะเบียน

<u>หมายเหตุ</u> ให้ขีดฆ่าข้อความที่ไม่ต้องการออก และทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง ☐ หน้าข้อความที่ต้องการ

เฉพาะกรณีผู้สูงอายุมอบอำนาจให้บุคคลอื่นมายื่นคำขอฯ แทน

ผู้ยื่นคำขอฯ แทนตามหนังสือมอบอำนาจ เกี่ยวข้องเป็น.....กับผู้สูงอายุที่ขอลงทะเบียน

ชื่อ-สกุล (ผู้รับมอบอำนาจ) .....เลขประจำตัวประชาชนผู้รับมอบอำนาจ

☐-☐☐☐☐-☐☐☐☐☐-☐☐-☐ ที่อยู่.....

.....โทรศัพท์.....

ที่ ...../.....

ถึง สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด.....

.....(ชื่อ อปท.).....ขอส่งข้อมูลผู้บริจาคเบี้ยยังชีพเพื่อจ่ายเป็นเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพให้แก่ผู้สูงอายุที่มีรายได้น้อย และสำเนาใบนำฝากธนาคาร ประจำเดือน..... พ.ศ. ..... ให้สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด..... ดำเนินการตามขั้นตอนต่อไป รายละเอียดปรากฏตามเอกสารที่ส่งมาพร้อมนี้

(ชื่อส่วนราชการที่ส่งหนังสือออก)
(วัน เดือน ปี)

(ส่วนราชการเจ้าของเรื่อง)
โทร. ๐ ๐๐๐๐ ๐๐๐๐

แบบรายงานผู้บริจาคเบี้ยยังชีพเพื่อจ่ายเป็นเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพให้แก่ผู้สูงอายุที่มีรายได้น้อย

ประจำเดือน ..... พ.ศ. .....

ของเทศบาล/อบต. ..... อำเภอ ..... จังหวัด .....

ลำดับที่	คำนำหน้า	ชื่อ	นามสกุล	เลขประจำตัวประชาชน	ที่อยู่							จำนวนเงินที่บริจาค	
					บ้านเลขที่	ซอย	ถนน	หมู่ที่	ตำบล	อำเภอ	จังหวัด	ตัวเลข (บาท)	ตัวอักษร (บาท)
รวมเป็นเงิน												0	

ลงชื่อผู้ให้ข้อมูล .....

(.....)

ตำแหน่ง .....

เบอร์โทรศัพท์ .....

กรมกิจการผู้สูงอายุ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

ระเบียบ กฎหมายที่เกี่ยวข้อง
กับการปฏิบัติงาน
ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย

ว่าด้วยการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการจัดงาน การจัดการแข่งขันกีฬาและการส่งนักกีฬา เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

พ.ศ. ๒๕๕๙

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการจัดงาน การจัดการแข่งขันกีฬาและการส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ มาตรา ๗๔ (๔) และมาตรา ๗๖ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๖๗ (๔) มาตรา ๖๙ และมาตรา ๗๗ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ มาตรา ๕ มาตรา ๘๕ (๔) และมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยจึงออกระเบียบไว้ดังนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการจัดงาน การจัดการแข่งขันกีฬาและการส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๙"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่งหรือหนังสือสั่งการอื่นใดที่กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

"องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น" หมายความว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล

"ผู้บริหารท้องถิ่น" หมายความว่า นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด นายกเทศมนตรี นายกองค์การบริหารส่วนตำบล

"เจ้าหน้าที่ของรัฐ" หมายความว่า ข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้าง หรือพนักงานจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

"ค่าอาหาร" หมายความว่า ค่าอาหารมื้อเช้า อาหารมื้อกลางวัน และอาหารมื้อเย็นและรวมถึงอาหารว่างและเครื่องดื่ม

"การจัดงาน" หมายความว่า การจัดงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย โดยกำหนดไว้ในแผนงาน โครงการ ทั้งในกรณีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดเองหรือจัดร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นหรือจัดร่วมกับหน่วยงานอื่น

"การจัดการแข่งขันกีฬา" หมายความว่า การจัดการแข่งขันกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย โดยกำหนดไว้ในแผนงาน โครงการ ทั้งในกรณีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดเองหรือจัดร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นหรือจัดร่วมกับหน่วยงานอื่น และให้รวมถึงการแข่งขันกีฬาตามนโยบายของกระทรวงมหาดไทย

"การส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันกีฬา" หมายความว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จัดการส่งนักกีฬาของตนเข้าแข่งขันกีฬาที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของตนจัดเอง หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นเป็นผู้จัดหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นจัดร่วมกันหรือจัดร่วมกับหน่วยงานอื่น และให้รวมถึงการแข่งขันกีฬาตามนโยบายของกระทรวงมหาดไทย

"ค่าใช้จ่ายพิธีทางศาสนา" หมายความว่า ค่าใช้จ่ายในการประกอบพิธีทางศาสนาที่จำเป็นที่เกี่ยวเนื่องกับลักษณะของงานที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัด

ข้อ ๕ ให้ปลัดกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจตีความ วินิจฉัยปัญหา กำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีปฏิบัติ เพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามระเบียบนี้

ข้อ ๖ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถตั้งงบประมาณเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการจัดงานการจัดการแข่งขันกีฬาและการส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันกีฬา โดยเบิกจ่ายตามงบประมาณที่ตั้งไว้ได้ไม่เกินอัตราส่วนของรายได้จริงในปีงบประมาณที่ผ่านมา ทั้งนี้ ไม่รวมเงินอุดหนุนที่รัฐบาลจัดสรรให้

(๑) องค์การบริหารส่วนจังหวัด ไม่เกินร้อยละสิบ

(๒) เทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบล ไม่เกินร้อยละห้า

กรณีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใดมีความจำเป็นต้องใช้งบประมาณเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการจัดงานการจัดการแข่งขันกีฬาและการส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเกินอัตราตามวรรคหนึ่งให้ขออนุมัติผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นรายกรณีก่อนการดำเนินการ โดยส่วนที่เกินจะต้องไม่เกินหนึ่งเท่าของอัตราส่วนตามวรรคหนึ่งและให้ระบุเหตุผลความจำเป็นเพื่อประกอบการพิจารณา

หมวด ๑
ค่าใช้จ่ายในการจัดงาน

ข้อ ๗ การจัดงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้เบิกจ่ายได้ตามรายการ ดังนี้

(๑) ในกรณีจำเป็นต้องมีพิธีทางศาสนาในการจัดงานครั้งนั้น ให้เบิกค่าใช้จ่ายพิธีทางศาสนาได้ครั้งเดียวเท่าที่จ่ายจริงแต่ไม่เกิน ๓๐,๐๐๐ บาท เว้นแต่ในกรณีจำเป็นต้องมีการทำพิธีทางศาสนาตั้งแต่ ๒ ศาสนาขึ้นไป ให้เบิกจ่ายได้ครั้งเดียวเท่าที่จ่ายจริงแต่ไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท

(๒) ค่ารับรอง ผู้ที่ได้รับเชิญมาร่วมงานและผู้มาร่วมประกอบกิจกรรมตามวัตถุประสงค์

(ก) ค่าอาหารว่างและเครื่องดื่ม ในอัตราไม่เกินคนละ ๕๐ บาทต่อวัน

(ข) ค่าอาหารและเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ ในอัตราไม่เกินคนละ ๑๐๐ บาทต่อวัน

(๓) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับสถานที่และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่จำเป็นและเกี่ยวข้อง ให้เบิกจ่ายได้เท่าที่จ่ายจริง ดังนี้

(ก) ค่าสถานที่จัดงาน เช่น ค่าเช่าหรือค่าบำรุง

(ข) ค่าเช่าหรือค่าบริการวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นในการจัดงาน รวมค่าติดตั้งและค่ารื้อถอน เช่น เครื่องโปรเจคเตอร์ เครื่องเสียง เต็นท์ เวที

(ค) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัย เช่น ค่าจ้างเหมารักษาความปลอดภัย หรืออื่น ๆ ในกรณีที่ขอความร่วมมือกับส่วนราชการหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นจะต้องไม่ซ้ำซ้อนกับค่าใช้จ่ายที่ส่วนราชการหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นเบิกจ่ายให้กับผู้ที่มาปฏิบัติหน้าที่

(ง) ค่าจ้างเหมาทำความสะอาด

(จ) ค่าใช้จ่ายในการตกแต่ง จัดสถานที่

(ฉ) ค่าสาธารณูปโภคต่าง ๆ เช่น กระแสไฟฟ้า น้ำประปา โทรศัพท์ รวมถึงค่าติดตั้ง ค่าเช่าอุปกรณ์ และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

(ช) ค่าเช่าหรือค่าบริการรถสุขา ตลอดระยะเวลาที่จัดงาน

(๔) ค่าใช้จ่ายในการประกวดหรือแข่งขัน

(ก) ค่าตอบแทนกรรมการตัดสิน

๑) เจ้าหน้าที่ของรัฐ ที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการตัดสินและไม่มีหน้าที่ความรับผิดชอบในการจัดงานดังกล่าว ให้เบิกจ่ายได้ในอัตราคนละไม่เกิน ๔๐๐ บาทต่อวัน

๒) บุคคลที่มิได้เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการตัดสิน ให้เบิกจ่ายได้ในอัตราคนละไม่เกิน ๘๐๐ บาทต่อวัน

(ข) ค่าโล่ หรือถ้วยรางวัลที่มอบให้ผู้ชนะการประกวดหรือแข่งขันเป็นการประกาศเกียรติคุณ ให้เบิกจ่ายได้ชิ้นละไม่เกิน ๓,๐๐๐ บาท

(ค) เงินหรือของรางวัลนอกเหนือจาก (ข) ที่มอบให้ผู้ชนะการประกวดหรือแข่งขัน ให้เบิกจ่ายได้ไม่เกินร้อยละ ๓๐ ของประมาณการค่าใช้จ่ายตามโครงการ

(๕) ค่าจ้างเหมาจัดนิทรรศการ ให้เบิกจ่ายได้เท่าที่จำเป็นและประหยัด

(๖) ค่ามหรสพ การแสดง และค่าใช้จ่ายในการโฆษณาประชาสัมพันธ์งาน เช่น ค่าโฆษณาทางวิทยุ โทรทัศน์ และสื่อประเภทสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ค่าใช้จ่ายในการออกอากาศทางวิทยุ โทรทัศน์ ค่าจ้างเหมาทำป้ายโฆษณาหรือสิ่งพิมพ์ ให้เบิกจ่ายได้ไม่เกินร้อยละ ๒๐ ของประมาณการค่าใช้จ่ายตามโครงการ

(๗) ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่จำเป็นและเกี่ยวข้องในการจัดงาน ให้เบิกจ่ายได้เท่าที่จำเป็นและประหยัด

หมวด ๒
ค่าใช้จ่ายในการจัดการแข่งขันกีฬา

ข้อ ๘ ค่าใช้จ่ายในการจัดการแข่งขันกีฬา ให้เบิกจ่ายได้ตามรายการ ดังนี้

(๑) กรณีการแข่งขันกีฬาระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(ก) ค่าเช่าหรือค่าเตรียมสนามแข่งขัน ให้เบิกจ่ายได้เท่าที่จ่ายจริง

(ข) ค่าอุปกรณ์กีฬา ให้เบิกจ่ายได้เท่าที่จำเป็นและประหยัด

(ค) ค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่ประจำสนาม ให้เบิกจ่ายในอัตราคนละไม่เกิน ๒๐๐ บาทต่อวัน เฉพาะวันที่มีการแข่งขันกีฬา

(ง) ค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่จัดการแข่งขันกีฬา ให้เบิกจ่ายในอัตราคนละไม่เกิน ๔๐๐ บาทต่อวัน

(จ) ค่าตอบแทนกรรมการตัดสิน

๑) เจ้าหน้าที่ของรัฐ ที่ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการตัดสินและไม่มีหน้าที่ความรับผิดชอบในการจัดการแข่งขันกีฬา ให้เบิกจ่ายได้ในอัตราคนละไม่เกิน ๔๐๐ บาทต่อวัน

๒) บุคคลที่มิได้เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ที่ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการตัดสิน ให้เบิกจ่ายได้ในอัตราคนละไม่เกิน ๘๐๐ บาทต่อวัน

ในกรณีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความจำเป็นต้องใช้กรรมการตัดสินกีฬาประเภทใด เพื่อเป็นไปตามมาตรฐานสากลหรือมาตรฐานที่สมาคมกีฬาประเภทนั้นกำหนด ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นทำความตกลงกับผู้ว่าราชการจังหวัดก่อนการดำเนินการ ทั้งนี้ สามารถเบิกค่าตอบแทนกรรมการตัดสินกีฬาประเภทนั้นได้ไม่เกินอัตราที่การกีฬาแห่งประเทศไทยกำหนด

(ฉ) ค่าจัดทำป้ายชื่อหรือทีมผู้เข้าร่วมแข่งขันและหรือค่าจัดทำเกียรติบัตรหรือประกาศเกียรติคุณ ให้เบิกจ่ายได้เท่าที่จ่ายจริง

(ช) ค่าโล่หรือถ้วยรางวัล ที่มอบให้ผู้ชนะการแข่งขัน เพื่อเป็นการประกาศเกียรติคุณ ให้เบิกจ่ายได้ชิ้นละไม่เกิน ๓,๐๐๐ บาท

(ซ) เงินหรือของรางวัลนอกเหนือจาก (ช) เพื่อมอบให้ผู้ชนะการแข่งขัน ให้เบิกจ่ายได้ไม่เกินร้อยละ ๓๐ ของประมาณการค่าใช้จ่ายตามโครงการ

(ฌ) ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ เช่น การจัดพิธีเปิด - ปิดการแข่งขันกีฬา ริ้วขบวน กีฬาสาธิต ค่าเวชภัณฑ์และอุปกรณ์เวชภัณฑ์ ให้เบิกจ่ายได้เท่าที่จ่ายจริง ตามความจำเป็น เหมาะสมและประหยัด

(๒) กรณีการจัดการแข่งขันกีฬาสำหรับนักเรียนของโรงเรียนหรือสถานศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กีฬาสำหรับเยาวชน หรือกีฬาประชาชนในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้เบิกจ่ายค่าใช้จ่ายของนักกีฬาได้ ดังนี้

(ก) ค่าชุดกีฬา ในอัตราชุดละไม่เกิน ๒๐๐ บาท

(ข) ค่าอาหารว่างและเครื่องดื่ม ในอัตราคนละไม่เกิน ๕๐ บาทต่อวัน

(ค) ค่าอาหารและเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ ในอัตราไม่เกินคนละ ๑๐๐ บาทต่อวัน

(ง) ค่าใช้จ่ายอื่นให้เบิกได้ตามหลักเกณฑ์ในตาม (๑)

(๓) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับสถานที่ เบิกจ่ายได้ตามหลักเกณฑ์ในข้อ ๗ (๓)

หมวด ๓

การส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันกีฬา

ข้อ ๙ ค่าใช้จ่ายในการส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันกีฬา ให้เบิกจ่ายได้ตามรายการ ดังนี้

(๑) ค่าใช้จ่ายสำหรับผู้ควบคุม หรือผู้ฝึกสอนที่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ และนักกีฬาให้เบิกจ่ายค่าใช้จ่ายได้ตามที่จ่ายจริงตามสิทธิที่กำหนดไว้ในระเบียบเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น

(๒) ค่าตอบแทนสำหรับบุคคลที่มิใช่เจ้าหน้าที่ของรัฐ ที่องค์กรครองส่วนท้องถิ่นแต่งตั้งให้เป็นเจ้าหน้าที่ในการควบคุมหรือผู้ฝึกสอนหรือเจ้าหน้าที่อื่นที่จำเป็น ในอัตราคนละไม่เกิน ๘๐๐ บาทต่อวัน

(๓) ค่าใช้จ่ายในการฝึกซ้อมกีฬาที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เห็นว่ามีความจำเป็นต้องฝึกซ้อมก่อนการแข่งขันในแต่ละครั้ง จะเบิกจ่ายได้เฉพาะกรณีที่มีระยะเวลาฝึกซ้อมไม่น้อยกว่า ๔ ชั่วโมงต่อวัน และให้เบิกจ่ายได้ไม่เกิน ๗ วัน รายการค่าอาหารและเครื่องดื่มสำหรับนักกีฬาในอัตราคนละไม่เกิน ๑๐๐ บาทต่อวัน และค่าตอบแทนผู้ควบคุมและผู้ฝึกสอนแต่ละประเภทกีฬา ให้เบิกจ่ายได้ไม่เกิน ๔ คน ในอัตราคนละไม่เกิน ๔๐๐ บาทต่อวัน

(ก) ค่าอาหารและเครื่องดื่ม สำหรับนักกีฬา ในอัตราไม่เกินคนละ ๑๐๐ บาทต่อวัน

(ข) ค่าตอบแทนผู้ควบคุมหรือผู้ฝึกสอนแต่ละประเภทกีฬา ให้เบิกจ่ายได้ไม่เกิน ๔ คน ในอัตราไม่เกินคนละ ๔๐๐ บาทต่อวัน

(๔) กรณีมีความจำเป็นต้องเก็บตัวเพื่อฝึกซ้อมก่อนการแข่งขันในแต่ละครั้ง ให้กระทำได้ไม่เกิน ๓๐ วัน ในกรณีนี้ให้เบิกค่าใช้จ่ายสำหรับผู้ควบคุมหรือผู้ฝึกสอนและนักกีฬา ตามสิทธิที่กำหนดไว้ในระเบียบเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น และให้งดเบิกค่าใช้จ่ายตาม (๓)

(๕) ค่าอุปกรณ์การกีฬา ค่าชุดวอร์ม ค่าชุดกีฬา พร้อมรองเท้า ถุงเท้า ของผู้ควบคุมหรือผู้ฝึกสอนและนักกีฬา ให้เบิกจ่ายได้เท่าที่จำเป็นและประหยัด

(๖) ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่ใช้ในการแข่งขันกีฬา ให้เบิกจ่ายได้เท่าที่จำเป็นและประหยัด

ข้อ ๑๐ การเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการจัดงาน การจัดการแข่งขันกีฬาและการส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ได้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์ที่หนังสือสั่งการของกระทรวงมหาดไทยกำหนดก่อนวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ และยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จให้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์นั้นต่อไปจนกว่าจะแล้วเสร็จ

ข้อ ๑๑ เมื่อระเบียบใช้บังคับ ในการคิดคำนวณอัตราส่วนตามข้อ ๖ ให้นำค่าใช้จ่ายในการจัดงานการจัดการแข่งขันกีฬาและการส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นก่อนหรือในวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับในปีงบประมาณนั้นมารวมคำนวณด้วย

ประกาศ ณ วันที่ ๑๙ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๙
พลเอก อนุพงษ์ เผ่าจินดา
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย

ว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการสงเคราะห์ผู้ป่วยที่ยากไร้ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๖๐

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้มีระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการสงเคราะห์ผู้ป่วยที่ยากไร้ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๕ (๘) และมาตรา ๗๔ (๙) แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับ (๑๓) ของกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๔๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยจึงวางระเบียบไว้ ดังนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการสงเคราะห์ผู้ป่วยที่ยากไร้ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๖๐"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศหรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ การสงเคราะห์ตามระเบียบนี้เป็นการให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ป่วยที่ยากไร้ตามสมควรแก่กรณี การให้หรือไม่ให้การสงเคราะห์ ความช่วยเหลือหรือการดำเนินการอื่นใดตามระเบียบนี้ไม่เป็นคำสั่งทางปกครอง

ข้อ ๕ ในระเบียบนี้

"การสงเคราะห์" หมายความว่า การช่วยเหลือผู้ป่วยที่ยากไร้เป็นค่าใช้จ่ายในการเดินทาง

"ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง" หมายความว่า ค่าพาหนะสำหรับการเดินทางของผู้ป่วยที่ยากไร้เพื่อเข้ารับการรักษาพยาบาล ณ โรงพยาบาลหรือสถานพยาบาลของทางราชการ

"ผู้ป่วยที่ยากไร้" หมายความว่า ผู้ป่วยที่ยากจน ซึ่งมีสิทธิได้รับการสงเคราะห์ตามหลักเกณฑ์การสงเคราะห์ของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

ข้อ ๖ องค์การบริหารส่วนจังหวัดอาจสงเคราะห์ผู้ป่วยที่ยากไร้เป็นค่าใช้จ่ายในการเดินทางเพื่อเข้ารับการรักษาพยาบาล ณ สถานพยาบาลของรัฐได้ภายใต้หลักเกณฑ์ ดังนี้

(๑) ผู้ป่วยที่ยากไร้ ได้ดำเนินการขอรับการสงเคราะห์จากกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และ

(๒) ผู้ป่วยที่ยากไร้ ได้รับการสงเคราะห์ตามข้อ (๑) ไม่เพียงพอ หรือไม่ได้รับการสงเคราะห์เนื่องจากถูกจำกัดด้วยงบประมาณ องค์การบริหารส่วนจังหวัดสามารถให้การสงเคราะห์เพิ่มเติมได้ตามที่จ่ายจริงไม่เกินครั้งละ ๒,๐๐๐ บาทต่อคน และไม่เกินสามครั้งต่อคนต่อปีงบประมาณ

ข้อ ๗ ผู้ป่วยที่ยากไร้ที่จะยื่นคำขอตามข้อ ๖ ต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีภูมิลำเนาในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ขอรับการสงเคราะห์

(๓) ได้รับการรักษาจากสถานพยาบาลของรัฐ

ข้อ ๘ การยื่นคำขอรับการสงเคราะห์ ให้ยื่นต่อองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือยื่นผ่านเทศบาลหรือองค์การบริหารส่วนตำบล แล้วแต่กรณีที่ตนมีภูมิลำเนาอยู่ ในกรณีนี้ให้เทศบาลหรือองค์การบริหารส่วนตำบลนั้น ส่งคำขอรับการสงเคราะห์ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดโดยเร็ว

ข้อ ๙ การสงเคราะห์ตามข้อ ๖ ให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่ง ประกอบด้วย ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด เป็นประธาน ผู้อำนวยการกองคลังองค์การบริหารส่วนจังหวัด ผู้แทนสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด ผู้แทนสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด เป็นกรรมการ ผู้อำนวยการกองส่งเสริมคุณภาพชีวิต องค์การบริหารส่วนจังหวัด เป็นกรรมการและเลขานุการ โดยให้มีอำนาจหน้าที่ดำเนินการเกี่ยวกับการพิจารณาอนุมัติให้การสงเคราะห์ ความช่วยเหลือหรือดำเนินการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสงเคราะห์ผู้ป่วยที่ยากไร้ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้

กรณีที่มีความจำเป็นต้องสงเคราะห์เกินกว่าสามครั้งตามข้อ ๖ (๒) ให้ขอความเห็นชอบจากผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นรายกรณี

ข้อ ๑๐ ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดตั้งงบประมาณเพื่อการสงเคราะห์ผู้ป่วยที่ยากไร้ไว้ในงบกลาง ประเภท รายจ่ายตามข้อผูกพัน โดยให้เบิกจ่ายได้ตามความจำเป็นและคำนึงถึงฐานะทางการคลังเป็นสำคัญ

ข้อ ๑๑ ให้ปลัดกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามระเบียบนี้และมีอำนาจตีความวินิจฉัยปัญหากำหนดหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๐
พลเอก อนุพงษ์ เผ่าจินดา
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติในการสงเคราะห์ผู้ป่วยที่ยากไร้ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการสงเคราะห์ผู้ป่วยที่ยากไร้ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๖๐

ผู้ป่วยที่ยากไร้

<u>คุณสมบัติ</u>

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีภูมิลำเนาในเขต อบจ.ที่ขอรับการสงเคราะห์

(๓) ได้รับการรักษาจากสถานพยาบาลของรัฐ

↓

<u>การขอรับการช่วยเหลือ</u>

ขอรับการช่วยเหลือจากกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์เป็นลำดับแรก แต่ได้รับไม่เพียงพอ หรือไม่ได้รับการช่วยเหลือ

↓

<u>การยื่นคำขอ</u>

ให้ยื่นต่อองค์การบริหารส่วนจังหวัดโดยตรง หรือยื่นผ่านเทศบาลหรือองค์การบริหารส่วนตำบลที่ผู้ยื่นคำขอมีภูมิลำเนา

↓

<u>การพิจารณาให้ความช่วยเหลือ</u>

นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดแต่งตั้งคณะกรรมการ ประกอบด้วย

- ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด	เป็นประธาน
- ผู้อำนวยการกองคลัง องค์การบริหารส่วนจังหวัด	กรรมการ
- ผู้แทนสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด	กรรมการ
- ผู้แทนสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด	กรรมการ
- ผู้อำนวยการกองส่งเสริมคุณภาพชีวิต องค์การบริหารส่วนจังหวัด	กรรมการและเลขานุการ

↓

<u>อัตราค่าใช้จ่ายในการสงเคราะห์</u>

ให้จ่ายเงินช่วยเหลือเป็นค่าใช้จ่ายในการเดินทางได้ตามที่จ่ายจริงไม่เกินครั้งละ ๒,๐๐๐.- บาท/คน และไม่เกิน ๓ ครั้งต่อคนต่อปีงบประมาณ (กรณีมีความจำเป็นเกินกว่า ๓ ครั้ง ให้ขอความเห็นชอบจาก ผวจ. เป็นรายกรณี)

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย

ว่าด้วยเงินบำรุงโรงพยาบาลและหน่วยบริการสาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๐

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินทุนหมุนเวียนค่ารักษาพยาบาลและเวชภัณฑ์เสียใหม่ เพื่อให้ครอบคลุมถึงองค์การบริหารส่วนจังหวัดและองค์การบริหารส่วนตำบลและให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๗๖ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๖๙ และมาตรา ๗๗ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ มาตรา ๕ และมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำรุงโรงพยาบาลและหน่วยบริการสาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๐"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินทุนหมุนเวียนค่ารักษาพยาบาลและเวชภัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๓๐

(๒) ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินทุนหมุนเวียนค่ารักษาพยาบาลและเวชภัณฑ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑

ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับแก่เมืองพัทยา โดยระเบียบตามวรรคหนึ่งให้มีผลบังคับใช้ต่อไปภายใต้บังคับมาตรา ๑๐๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. ๒๕๔๒

บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง หรือหนังสือสั่งการใด ๆ ที่มีกำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

"องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น" หมายความว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล

"ผู้บริหารท้องถิ่น" หมายความว่า นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด นายกเทศมนตรี และนายกองค์การบริหารส่วนตำบล

"เงินบำรุง" หมายถึง เงินที่โรงพยาบาลหรือหน่วยบริการสาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับไว้เนื่องจากการดำเนินงานในกิจการของโรงพยาบาลหรือหน่วยบริการสาธารณสุข ได้แก่

(๑) เงินที่โอนมาจากเงินทุนหมุนเวียนค่ารักษาพยาบาลและเวชภัณฑ์ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินทุนหมุนเวียนค่ารักษาพยาบาลและเวชภัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๓๐

(๒) เงินที่โรงพยาบาลหรือหน่วยบริการสาธารณสุขเรียกเก็บเป็นค่ารักษาพยาบาล

(๓) เงินที่โรงพยาบาลหรือหน่วยบริการสาธารณสุขได้รับจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๔) เงินรายได้จากทรัพย์สิน

(๕) เงินที่ได้รับการจัดสรรจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

(๖) เงิน ดอกเบี้ย และผลประโยชน์อื่นใดที่เกิดจากเงินบำรุง

(๗) เงินอื่น ๆ เช่น เงินบริจาค หรือเงินที่มีผู้อุทิศให้

"โรงพยาบาล" หมายความว่า โรงพยาบาลในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

"หน่วยบริการสาธารณสุข" หมายความว่า สถานบริการสาธารณสุขในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมถึงสถานีอนามัย โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบล ศูนย์การแพทย์ คลินิกอบอุ่น ศูนย์บริการสาธารณสุข ศูนย์สุขภาพชุมชน หรือสถานบริการสาธารณสุขที่เรียกชื่ออย่างอื่นในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งให้บริการแก่ประชาชนทั่วไป

"การสาธารณสุข" ได้แก่ การส่งเสริมสุขภาพ การฟื้นฟูสมรรถภาพ การรักษาพยาบาล การควบคุมป้องกันและกำจัดโรค การศึกษาวิจัยค้นคว้า การชันสูตรและการวิเคราะห์ทางวิทยาศาสตร์การแพทย์ การคุ้มครองผู้บริโภคด้านสาธารณสุข ตลอดจนการจัดฝึกอบรมเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว

"ค่ารักษาพยาบาล" หมายความว่า เงินที่โรงพยาบาลหรือหน่วยบริการสาธารณสุขตามระเบียบนี้เรียกเก็บในการรักษาพยาบาล ดังนี้

(๑) ค่าห้องและค่าอาหาร

(๒) ค่าอวัยวะเทียมและอุปกรณ์ในการบำบัดรักษาโรค

(๓) ค่ายา และสารอาหารทางเส้นเลือด

(๔) ค่ายากลับบ้าน

(๕) ค่าเวชภัณฑ์

(๖) ค่าบริการโลหิตและส่วนประกอบของโลหิต

(๗) ค่าตรวจวินิจฉัยทางเทคนิคการแพทย์และพยาธิวิทยา

(๘) ค่าตรวจวินิจฉัยและรักษาทางรังสีวิทยา

(๙) ค่าตรวจวินิจฉัยโดยวิธีพิเศษอื่น ๆ

(๑๐) ค่าอุปกรณ์ของใช้และเครื่องมือทางการแพทย์

(๑๑) ค่าทำหัตถการและวิสัญญี

(๑๒) ค่าบริการทางการพยาบาล

(๑๓) ค่าบริการทางทันตกรรม

(๑๔) ค่าบริการทางกายภาพบำบัดและทางเวชกรรมฟื้นฟู

(๑๕) ค่าบริการฝังเข็มและค่าบริการการให้การบำบัดของผู้ประกอบโรคศิลป์อื่น

(๑๖) ค่าบริการอื่น ๆ ที่ไม่เกี่ยวกับการรักษาพยาบาลโดยตรง

(๑๗) ค่าธรรมเนียมพิเศษต่าง ๆ

"เวชภัณฑ์" หมายความว่า สิ่งของเครื่องมือเครื่องใช้เกี่ยวกับการแพทย์

ข้อ ๕ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตั้งงบประมาณเป็นเงินบำรุงให้โรงพยาบาลและหน่วยบริการสาธารณสุขตามความจำเป็น โดยคำนึงถึงสถานะทางการคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นด้วย

ข้อ ๖ การใช้จ่ายเงินบำรุง ให้จ่ายได้เพื่อการสาธารณสุขและการบริหารจัดการโรงพยาบาลและหน่วยบริการสาธารณสุข ดังนี้

(๑) ค่ายาและเวชภัณฑ์

(๒) ค่าวัสดุทางการแพทย์และวัสดุอื่นใดของโรงพยาบาลและหน่วยบริการสาธารณสุข

(๓) ค่าตอบแทนทางการแพทย์และฝ่ายสนับสนุนอื่น ๆ

(๔) ค่าบริการทางการแพทย์ให้แก่หน่วยบริการอื่น

(๕) ค่าครุภัณฑ์ ที่ดินและสิ่งก่อสร้างของโรงพยาบาลและหน่วยบริการสาธารณสุข

(๖) ค่าซ่อมแซมครุภัณฑ์หรือสิ่งก่อสร้าง

(๗) ค่าจ้างชั่วคราวรายเดือน ค่าจ้างรายวัน หรือรายคาบ

การใช้จ่ายเงินบำรุงตาม (๕) ให้เสนอผู้บริหารท้องถิ่นให้ความเห็นชอบแล้วเสนอให้สภาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอนุมัติ

ข้อ ๗ การดำเนินการเกี่ยวกับการพัสดุ โดยใช้จ่ายจากเงินบำรุงให้ถือปฏิบัติตามกฎหมายหรือระเบียบเกี่ยวกับการพัสดุที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถือปฏิบัติอยู่ เว้นแต่กรณีดังต่อไปนี้

(๑) การซื้อหรือการจ้างโดยใช้จ่ายจากเงินบำรุง ให้ผู้บริหารท้องถิ่นเป็นผู้มีอำนาจสั่งซื้อสั่งจ้าง

(๒) การซื้อหรือการจ้างโดยใช้จ่ายจากเงินบำรุงครั้งหนึ่งในวงเงินไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท ผู้บริหารท้องถิ่นอาจมอบอำนาจให้ผู้อำนวยการโรงพยาบาลหรือหัวหน้าหน่วยบริการสาธารณสุขได้

ข้อ ๘ การซื้อยาโดยปกติให้จัดซื้อตามชื่อสามัญ (GENERIC NAME) ในบัญชียาหลักแห่งชาติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยคณะกรรมการพัฒนาระบบยาแห่งชาติ

ในกรณีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความจำเป็นต้องจัดซื้อยานอกบัญชียาหลักแห่งชาติ ให้ผู้อำนวยการโรงพยาบาลหรือหัวหน้าหน่วยบริการสาธารณสุข เสนอเหตุผลความจำเป็นต่อผู้บริหารท้องถิ่นเพื่อพิจารณาอนุมัติ

ข้อ ๙ การรับส่งเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน การตรวจเงิน การจัดทำบัญชี ทะเบียนและรายงานการเงิน ให้โรงพยาบาลและหน่วยบริการสาธารณสุข ถือปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงินและการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ข้อ ๑๐ ค่ารักษาพยาบาลให้เรียกเก็บจากผู้รับบริการ โดยคำนึงถึงภาระต้นทุนในการให้บริการ เว้นแต่คนไข้อนาถา ซึ่งไม่สามารถจ่ายเงินค่ารักษาพยาบาลได้ ให้อยู่ในดุลยพินิจของผู้อำนวยการโรงพยาบาลหรือหัวหน้าหน่วยบริการสาธารณสุข ที่จะไม่คิดค่าใช้จ่าย และรายงานผู้บริหารท้องถิ่นทราบ

ข้อ ๑๑ การดำเนินการเกี่ยวกับเงินทุนหมุนเวียนค่ารักษาพยาบาลและเวชภัณฑ์ที่ได้ดำเนินการไปก่อนวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ ให้ดำเนินการตามระเบียบหรือหลักเกณฑ์เดิมต่อไปจนกว่าจะแล้วเสร็จ

ข้อ ๑๒ การดำเนินการเกี่ยวกับการสาธารณสุขเรื่องใดที่ไม่มีกำหนดไว้ในระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบหรือหลักเกณฑ์ของกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยเรื่องนั้นโดยอนุโลม

ข้อ ๑๓ ให้ปลัดกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจตีความวินิจฉัยปัญหา กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามระเบียบนี้

ในกรณีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่สามารถปฏิบัติตามระเบียบหรือหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติที่กำหนดในวรรคหนึ่ง ให้ขอทำความตกลงกับปลัดกระทรวงมหาดไทยก่อนการปฏิบัติ

ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๐
พลเอก อนุพงษ์ เผ่าจินดา
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย

ว่าด้วยค่าใช้จ่ายเพื่อช่วยเหลือประชาชนตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๐

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าใช้จ่ายเพื่อช่วยเหลือประชาชนตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๗๔ (๙) แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๖๗ (๙) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๐๕ มาตรา ๗๗ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ มาตรา ๕ และมาตรา ๘๕ (๑๐) แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย จึงออกระเบียบไว้ดังนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าใช้จ่ายเพื่อช่วยเหลือประชาชนตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๐"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

"การช่วยเหลือประชาชน" หมายความว่า การให้ความช่วยเหลือประชาชนที่ได้รับความเดือดร้อน หรือไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้ในการดำรงชีพ โดยอาจให้เป็นสิ่งของหรือจ่ายเป็นเงิน หรือการจัดบริการสาธารณะเพื่อให้การช่วยเหลือประชาชนในระดับเขตพื้นที่หรือท้องถิ่น ตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

"องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น" หมายความว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล

"ผู้บริหารท้องถิ่น" หมายความว่า นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด นายกเทศมนตรี และนายกองค์การบริหารส่วนตำบล

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการช่วยเหลือประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

"บุคลากร" หมายความว่า บุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือประชาชนที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมอบหมายให้ปฏิบัติงาน

"สาธารณภัย" หมายความว่า สาธารณภัยตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

"การส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต" หมายความว่า การส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตตามกฎหมายว่าด้วยการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ และให้หมายรวมถึงการช่วยเหลือเด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ ผู้ยากไร้ ผู้ด้อยโอกาส ผู้ไร้ที่พึ่ง ด้วย

"โรคติดต่อ" หมายความว่า โรคติดต่อตามกฎหมายว่าด้วยโรคติดต่อ

"โรคติดต่ออันตราย" หมายความว่า โรคติดต่ออันตรายตามกฎหมายว่าด้วยโรคติดต่อ

"โรคติดต่อที่ต้องเฝ้าระวัง" หมายความว่า โรคติดต่อที่ต้องเฝ้าระวังตามกฎหมายว่าด้วยโรคติดต่อ

"โรคระบาด" หมายความว่า โรคระบาดตามกฎหมายว่าด้วยโรคติดต่อ และโรคระบาดตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

"ยา" หมายความว่า ยาตามกฎหมายว่าด้วยยา

ข้อ ๔ ให้ปลัดกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามระเบียบนี้ และมีอำนาจตีความวินิจฉัยปัญหา กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามระเบียบนี้

หมวด ๑
หลักการช่วยเหลือประชาชน

ข้อ ๕ การช่วยเหลือประชาชนตามระเบียบนี้ จะต้องดำเนินการในขอบเขตอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามกฎหมาย โดยคำนึงถึงสถานะทางการคลัง และความจำเป็นเหมาะสม

ข้อ ๖ ในกรณีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใดเกิดสาธารณภัยในพื้นที่ของตน และต้องดำเนินการช่วยเหลือโดยฉับพลันทันที ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นสามารถให้ความช่วยเหลือได้ภายในขอบอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย โดยไม่ต้องเสนอคณะกรรมการพิจารณา

ในกรณีการช่วยเหลือประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สำหรับการให้ความช่วยเหลือเพื่อเยียวยาและฟื้นฟูหลังเกิดภัย การส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต หรือการป้องกันและระงับโรคติดต่อต้องเสนอคณะกรรมการให้ความเห็นชอบก่อน

ข้อ ๗ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกิดสาธารณภัยตามข้อ ๖ ประสานงานกับส่วนราชการ หน่วยงานอื่นของรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น เอกชน และองค์กรการกุศลที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การช่วยเหลือ

ในกรณีการช่วยเหลือตามวรรคหนึ่งไม่เพียงพอ หรือมีความจำเป็นต้องช่วยเหลือผู้ประสบภัยเพิ่มเติมให้เสนอคณะกรรมการพิจารณา ทั้งนี้ ไม่เกินหลักเกณฑ์ที่กำหนดในระเบียบนี้

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใดมีความจำเป็นต้องช่วยเหลือประชาชนนอกเหนือจากหลักเกณฑ์การช่วยเหลือตามระเบียบนี้ ให้ขอความเห็นชอบจากปลัดกระทรวงมหาดไทย ก่อนให้การช่วยเหลือ

หมวด ๒
คณะกรรมการช่วยเหลือประชาชน

ข้อ ๘ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่งตั้งคณะกรรมการช่วยเหลือประชาชน คณะหนึ่ง เรียกว่า "คณะกรรมการช่วยเหลือประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น"

(๑) กรณีองค์การบริหารส่วนจังหวัด ประกอบด้วย

(ก) นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ที่ได้รับมอบหมายจากนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด	เป็นประธานกรรมการ
(ข) ท้องถิ่นจังหวัด	เป็นกรรมการ
(ค) ผู้แทนส่วนราชการที่ได้รับมอบหมายจากผู้ว่าราชการจังหวัดจำนวนไม่เกิน ๒ คน	เป็นกรรมการ
(ง) ผู้แทนประชาคม ที่นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดคัดเลือกจำนวนไม่เกิน ๓ คน	เป็นกรรมการ
(จ) ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด	เป็นกรรมการและเลขานุการ
(ฉ) หัวหน้าหน่วยงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ได้รับมอบหมายจากนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด จำนวนไม่เกิน ๒ คน	เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

(๒) กรณีเทศบาล ประกอบด้วย

(ก) นายกเทศมนตรี หรือรองนายกเทศมนตรีที่ได้รับมอบหมายจากนายกเทศมนตรี	เป็นประธานกรรมการ
(ข) ข้าราชการสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดที่ท้องถิ่นจังหวัดมอบหมาย	เป็นกรรมการ
(ค) ผู้แทนส่วนราชการ ที่ได้รับมอบหมายจากนายอำเภอ จำนวนไม่เกิน ๒ คน	เป็นกรรมการ
(ง) ผู้แทนประชาคม ที่นายกเทศมนตรีคัดเลือก จำนวนไม่เกิน ๓ คน	เป็นกรรมการ

(จ)	ปลัดเทศบาล	เป็นกรรมการและเลขานุการ
(ฉ)	หัวหน้าหน่วยงานของเทศบาล ที่ได้รับมอบหมายจากนายกเทศมนตรี จำนวนไม่เกิน ๒ คน	เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
(๓)	กรณีองค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วย	
(ก)	นายกองค์การบริหารส่วนตำบลหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากนายกองค์การบริหารส่วนตำบล	เป็นประธานกรรมการ
(ข)	ข้าราชการสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดที่ท้องถิ่นจังหวัดมอบหมาย	เป็นกรรมการ
(ค)	ผู้แทนส่วนราชการที่ได้รับมอบหมายจากนายอำเภอ จำนวนไม่เกิน ๒ คน	เป็นกรรมการ
(ง)	ผู้แทนประชาคม ที่นายกองค์การบริหารส่วนตำบลคัดเลือก จำนวนไม่เกิน ๓ คน	เป็นกรรมการ
(จ)	ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล	เป็นกรรมการและเลขานุการ
(ฉ)	หัวหน้าหน่วยงานขององค์การบริหารส่วนตำบลที่นายกองค์การบริหารส่วนตำบลมอบหมาย จำนวนไม่เกิน ๒ คน	เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

ข้อ ๙ ให้คณะกรรมการช่วยเหลือประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(๑) ให้นำรายชื่อของประชาชนที่ได้รับความเดือดร้อนที่สำรวจโดยหน่วยงานของรัฐและรายชื่อประชาชนที่ยื่นลงทะเบียนขอรับความช่วยเหลือต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามข้อ ๑๒ มาใช้ในการพิจารณาช่วยเหลือประชาชนตามระเบียบนี้

(๒) ปิดประกาศรายชื่อประชาชนตาม (๑) ที่จะได้รับความช่วยเหลือ ณ สำนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และที่ทำการหมู่บ้าน ชุมชนให้ทราบ เป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๑๕ วัน

(๓) รายงานผลการพิจารณาให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

(๔) ควบคุมการปฏิบัติให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และเป็นธรรม

(๕) การปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ ตามที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้

ข้อ ๑๐ การประชุมคณะกรรมการตามข้อ ๗ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคราวใด ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

มติของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรณีมีคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมลงคะแนนเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งเสียงเป็นเสียงชี้ขาด

หมวด ๓
การให้ความช่วยเหลือประชาชนด้านสาธารณภัย

ข้อ ๑๑ การให้ความช่วยเหลือประชาชนผู้ประสบสาธารณภัย หรือภัยพิบัติฉุกเฉิน มีลักษณะเป็นการช่วยเหลือที่จำเป็นที่ต้องแก้ไขโดยฉับพลันในการดำรงชีพและความเป็นอยู่ของประชาชน หรือเป็นการซ่อมแซมให้คืนสู่สภาพเดิม อันเป็นการบรรเทาความเดือดร้อนเฉพาะหน้า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถให้ความช่วยเหลือได้ทันที ภายใต้ขอบอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย

กรณีสิ่งสาธารณประโยชน์ที่อยู่ในความรับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับความเสียหาย หากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเห็นว่า การซ่อมแซมให้คืนสู่สภาพเดิมจะไม่คุ้มค่าและการก่อสร้างใหม่จะเกิดประโยชน์ต่อทางราชการมากกว่า ให้เสนอคณะกรรมการเป็นผู้พิจารณาให้ความเห็นชอบก่อนการใช้จ่ายงบประมาณโดยให้คำนึงถึงสถานะทางการคลัง

หมวด ๔
การให้ความช่วยเหลือประชาชนด้านการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต

ข้อ ๑๒ การให้ความช่วยเหลือประชาชนด้านการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต นอกจากกรณีการช่วยเหลือด้านสาธารณภัยฉุกเฉิน ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประกาศให้ประชาชนที่ประสงค์จะขอรับความช่วยเหลือ ยื่นลงทะเบียนเพื่อขอรับความช่วยเหลือต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อเสนอคณะกรรมการตามข้อ ๙

หมวด ๕
การป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ

ข้อ ๑๓ เมื่อเกิดโรคติดต่อ โรคติดต่ออันตราย โรคติดต่อที่ต้องเฝ้าระวัง หรือโรคระบาดหรือมีเหตุสงสัยว่าได้เกิดโรคดังกล่าวในเขตพื้นที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใด ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นดำเนินการหรือสนับสนุนให้มีการป้องกัน การควบคุม การแพร่ และการระงับการระบาดของโรคนั้น หรือสร้างภูมิคุ้มกันโรคให้กับผู้ที่มีภาวะเสี่ยง รวมทั้งการประชาสัมพันธ์ องค์ความรู้เกี่ยวกับโรคติดต่อ การช่วยเหลือหน่วยงานของรัฐและเอกชนให้เกิดการปฏิบัติการตามนโยบายและแผนการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคติดต่อ

ข้อ ๑๔ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกิดโรคหรือมีเหตุสงสัยได้ว่าเกิดโรคตามข้อ ๑๓ ประสานหน่วยงานที่รับผิดชอบดำเนินการป้องกัน การควบคุม การแพร่ และการระงับการระบาดของโรค โดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมดำเนินการหรือสนับสนุนการดำเนินการดังกล่าว

กรณีมีหน่วยงานที่รับผิดชอบภารกิจดังกล่าว แต่ไม่สามารถดำเนินการได้อย่างครอบคลุม หรือไม่สามารถระงับการระบาดของโรคติดต่อได้ จะส่งผลทำให้เกิดการแพร่ระบาด ที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพและชีวิตของประชาชน ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถดำเนินการ การป้องกันและควบคุมโรคได้

ข้อ ๑๕ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในการป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ ดังนี้

(๑) ยา เวชภัณฑ์ และวัสดุที่ใช้ในการป้องกันควบคุมโรคติดต่อ เช่น ถุงมือยางหรือหนัง ผ้าปิดปากหรือปิดจมูก รองเท้ายางหุ้มส้นสูงใต้เข่า (รองเท้าบู๊ต) หรือเสื้อกันฝน

(๒) เครื่องแต่งกายและอุปกรณ์ในการปฏิบัติงานของบุคลากรที่ปฏิบัติงานโดยคำนึงถึงความจำเป็น เหมาะสม และประหยัด

หมวด ๖
หลักเกณฑ์การช่วยเหลือ

ข้อ ๑๖ การช่วยเหลือประชาชน ให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข ที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้ ดังต่อไปนี้

(๑) การช่วยเหลือผู้ประสบสาธารณภัย หรือภัยพิบัติฉุกเฉิน ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพิจารณาใช้จ่ายงบประมาณช่วยเหลือประชาชนตามหลักเกณฑ์ของกระทรวงการคลัง โดยอนุโลม

(๒) การช่วยเหลือด้านการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพิจารณาใช้จ่ายงบประมาณช่วยเหลือประชาชน ตามหลักเกณฑ์ของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โดยอนุโลม

(๓) การช่วยเหลือประชาชนด้านการป้องกันและระงับโรคติดต่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพิจารณาใช้จ่ายงบประมาณช่วยเหลือประชาชนตามหลักเกณฑ์ของกระทรวงสาธารณสุข โดยอนุโลม

หมวด ๗
การใช้จ่ายงบประมาณเพื่อการช่วยเหลือประชาชน

ข้อ ๑๗ การช่วยเหลือประชาชน ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำโครงการแสดงสาระสำคัญของกิจกรรมที่ต้องดำเนินการและบรรจุไว้ในแผนพัฒนาท้องถิ่น และตั้งจ่ายในข้อบัญญัติหรือเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรืองบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมให้ถูกต้องตามประเภท

ของรายจ่าย ทั้งนี้ ให้ชี้แจงเหตุผลความจำเป็นที่จะต้องตั้งงบประมาณดังกล่าวไว้ในคำชี้แจงประกอบงบประมาณรายจ่ายด้วย

ข้อ ๑๘ กรณีเกิดสาธารณภัยฉุกเฉิน จำเป็นเร่งด่วน ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเบิกจ่ายจากงบกลาง ประเภทเงินสำรองจ่าย ในข้อบัญญัติหรือเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี โดยโครงการ ไม่จำเป็นต้องอยู่ในแผนพัฒนาท้องถิ่น

ข้อ ๑๙ เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถจัดให้มีศูนย์ปฏิบัติการร่วมในการช่วยเหลือประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยใช้เป็นสถานที่กลางเพื่อเป็นศูนย์รวบรวมข้อมูลปัญหาความต้องการของประชาชน การประสานงานกับหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง สำหรับวิธีการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นกำหนด โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจพิจารณาสนับสนุนงบประมาณเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในการบริหารงานของสถานที่กลางดังกล่าวให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือส่วนราชการที่เป็นที่ตั้งของสถานที่กลางดำเนินการแทนก็ได้

ข้อ ๒๐ กรณีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ใช้จ่ายงบประมาณในการให้ความช่วยเหลือตามข้อ ๑๑ ข้อ ๑๒ และข้อ ๑๓ ไประยะหนึ่งแล้วและคาดการณ์ได้ว่า หากจะใช้งบประมาณเพื่อให้ความช่วยเหลือต่อไปอาจส่งผลกระทบต่อสถานะทางการคลังในการบริหารหรือการจัดบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชน ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรายงานต่อส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ความช่วยเหลือต่อไป

ข้อ ๒๑ เมื่อสิ้นสุดการดำเนินการตามโครงการช่วยเหลือประชาชน ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินการให้ประชาชนทราบโดยทั่วกัน เป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๑๕ วัน โดยให้ติดประกาศ ณ สำนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และที่ทำการหมู่บ้านและชุมชน

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๒๒ กรณีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใดได้ช่วยเหลือประชาชนตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย หรือหนังสือสั่งการกระทรวงมหาดไทย และหนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้องแล้วแต่กรณีก่อนวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นรายจ่ายที่จ่ายได้ตามระเบียบนี้

ข้อ ๒๓ สำหรับการเบิกค่าใช้จ่ายเพื่อช่วยเหลือประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์ของหนังสือกระทรวงมหาดไทย หรือหนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้องก่อนวันที่ระเบียบนี้ ใช้บังคับและยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จ ให้ดำเนินการต่อไปได้ตามหลักเกณฑ์นั้นจนกว่าจะแล้วเสร็จ

ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๐
พลเอก อนุพงษ์ เผ่าจินดา
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย
ว่าด้วยการเบิกจ่ายค่าวัสดุเครื่องแต่งกายของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น
พ.ศ. ๒๕๖๐

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์การเบิกจ่ายค่าวัสดุเครื่องแต่งกายของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถือปฏิบัติ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ มาตรา ๗๔ (๕) และมาตรา ๗๖ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๖๗ (๕) มาตรา ๖๙ และมาตรา ๗๗ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ มาตรา ๕ มาตรา ๘๕ (๕) และมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยจึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการเบิกจ่ายค่าวัสดุเครื่องแต่งกายของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๐."

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่งหรือหนังสือสั่งการอื่นใดที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

"องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น" หมายความว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล

"ผู้บริหารท้องถิ่น" หมายความว่า นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด นายกเทศมนตรี และนายกองค์การบริหารส่วนตำบล

"เจ้าหน้าที่ท้องถิ่น" หมายความว่า ข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้างประจำและพนักงานจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือผู้ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสั่งให้ไปปฏิบัติงานตามหน้าที่ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ข้อ ๕ การจัดหาวัสดุเครื่องแต่งกายที่มีไว้ประจำสำนักงานหรือประจำห้องปฏิบัติการต่างๆ หรือวัสดุเครื่องแต่งกายที่จำเป็นต้องใช้ประกอบการเรียนการสอนของนักเรียนในสถานศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งใช้เป็นของส่วนกลางหมุนเวียนหรือใช้ร่วมกัน โดยมิได้มีการมอบให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดโดยเฉพาะ ให้อยู่ในดุลยพินิจของผู้บริหารท้องถิ่นเป็นผู้พิจารณาเบิกจ่ายได้ตามความจำเป็น เหมาะสมและอย่างประหยัด

ข้อ ๖ วัสดุเครื่องแต่งกายที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมอบให้เจ้าหน้าที่ท้องถิ่นเพื่อสวมใส่ในขณะปฏิบัติงานตามหน้าที่โดยจะมอบวัสดุเครื่องแต่งกายให้กับเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นแต่ละคนรับผิดชอบดูแลในเครื่องแต่งกายนั้นๆ ทั้งนี้ ให้เบิกจ่ายได้คนละไม่เกินสองชุดต่อปี

ประเภท ชนิด หรือลักษณะวัสดุเครื่องแต่งกายตามวรรคหนึ่ง ให้มีลักษณะดังนี้

(๑) เครื่องแต่งกายชุดฝึก อปพร. หรือชุดปฏิบัติการ อปพร. ประกอบด้วย หมวก เสื้อ กางเกง เข็มขัด รองเท้า รวมทั้งบัตรประจำตัว อปพร. วุฒิบัตร อปพร. และเข็มเครื่องหมาย อปพร.

(๒) เครื่องแต่งกายชุดปฏิบัติงานของบุคลากรหรือเครื่องแบบ ตามมาตรฐานการแพทย์ฉุกเฉิน

(๓) วัสดุอื่นที่จำเป็นต้องใช้ในการปฏิบัติงาน เช่น ถุงมือยางหรือหนัง ผ้าปิดปาก-ปิดจมูก รองเท้ายางหุ้มส้นสูงใต้เข่า (รองเท้าบู๊ต) เสื้อกันฝน เป็นต้น

(๔) ประเภท ชนิด หรือลักษณะวัสดุเครื่องแต่งกายอื่นตามที่ปลัดกระทรวงมหาดไทยกำหนด

ข้อ ๗ การจัดหาเครื่องแต่งกายตามระเบียบนี้ให้ดำเนินการตามกฎหมายหรือระเบียบว่าด้วยการพัสดุที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถือปฏิบัติ

ข้อ ๘ การเบิกจ่ายค่าวัสดุเครื่องแต่งกายของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น ให้เบิกจ่ายจากงบดำเนินงาน หมวดค่าตอบแทน ใช้สอยและวัสดุ ให้คำนึงถึงความเหมาะสมตลอดจนฐานะการคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นๆ ด้วย

ข้อ ๙ เครื่องแต่งกายที่ไม่สามารถเบิกจ่ายได้ คือ เครื่องแบบข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น ชุดฟอร์ม ชุดฟาติก และชุดประจำท้องถิ่น

ข้อ ๑๐ ภายใต้บังคับข้อ ๙ หากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีความจำเป็นต้องจัดหาวัสดุเครื่องแต่งกายที่ใช้ในการปฏิบัติงานนอกเหนือจากหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้ ให้ขอทำความตกลงกับผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นกรณีๆ ไป

ข้อ ๑๑ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใดตั้งงบประมาณเพื่อจัดหาวัสดุเครื่องแต่งกายไว้ในงบประมาณรายจ่ายประจำปีและได้เบิกจ่ายไปแล้วก่อนวันที่ระเบียบนี้มีผลใช้บังคับโดยถือปฏิบัติตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๓๐๗/ว ๓๘๔ ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๖ และหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนมาก ที่ มท ๐๘๐๘.๒/ว ๓๗๙๕ ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ให้ถือว่าเป็นการเบิกจ่ายตามระเบียบนี้

สำหรับกรณีที่ยังมิได้มีการเบิกจ่ายเงินให้ปฏิบัติตามหนังสือกระทรวงมหาดไทยดังกล่าวต่อไปจนกว่าจะแล้วเสร็จ

ข้อ ๑๒ ให้ปลัดกระทรวงมหาดไทยรักษาการให้เป็นไปตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจตีความ วินิจฉัยปัญหา กำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีปฏิบัติ เพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

พลเอก

(อนุพงษ์ เผ่าจินดา)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

คณะที่ปรึกษา

นายสุทธิพงษ์	จุลเจริญ	อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
นายดุษฎี	สุวัฒวิตยากร	รองอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
นายธนา	ยันตรโกวิท	รองอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
นายขจร	ศรีชวโนทัย	รองอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

คณะผู้จัดทำ

นายสุรเกียรติ	ฐิตะฐาน	ผู้อำนวยการกองกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น
นายสัญจิต	พวงนาค	ผู้อำนวยการกลุ่มงานวินิจฉัยและกำกับดูแล
นายอนุพันธ์	พานิช	ผู้อำนวยการกลุ่มงานคดี
นายสุวิชชา	เพ็งไพบูลย์	ผู้อำนวยการกลุ่มงานกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น ๑
นายวิษณุ	วาสานนท์	ผู้อำนวยการกลุ่มงานกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น ๒
นายธนกฤต	รัตนพันธ์	ผู้อำนวยการกลุ่มงานเรื่องร้องทุกข์
นางสาววรวงทอง	ศรีเกื้อกลิ่น	หัวหน้าฝ่ายบริหารทั่วไป
นางสิริพรรณ	เสถียร	เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
DEPARTMENT OF LOCAL ADMINISTRATION

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
กระทรวงมหาดไทย
ถนนนครราชสีมา แขวงดุสิต เขตดุสิต กรุงเทพ ๑๐๓๐๐
โทรศัพท์ ๐๒-๒๔๑-๙๐๓๖ โทรสาร ๐๒-๒๔๑-๙๐๓๖